DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

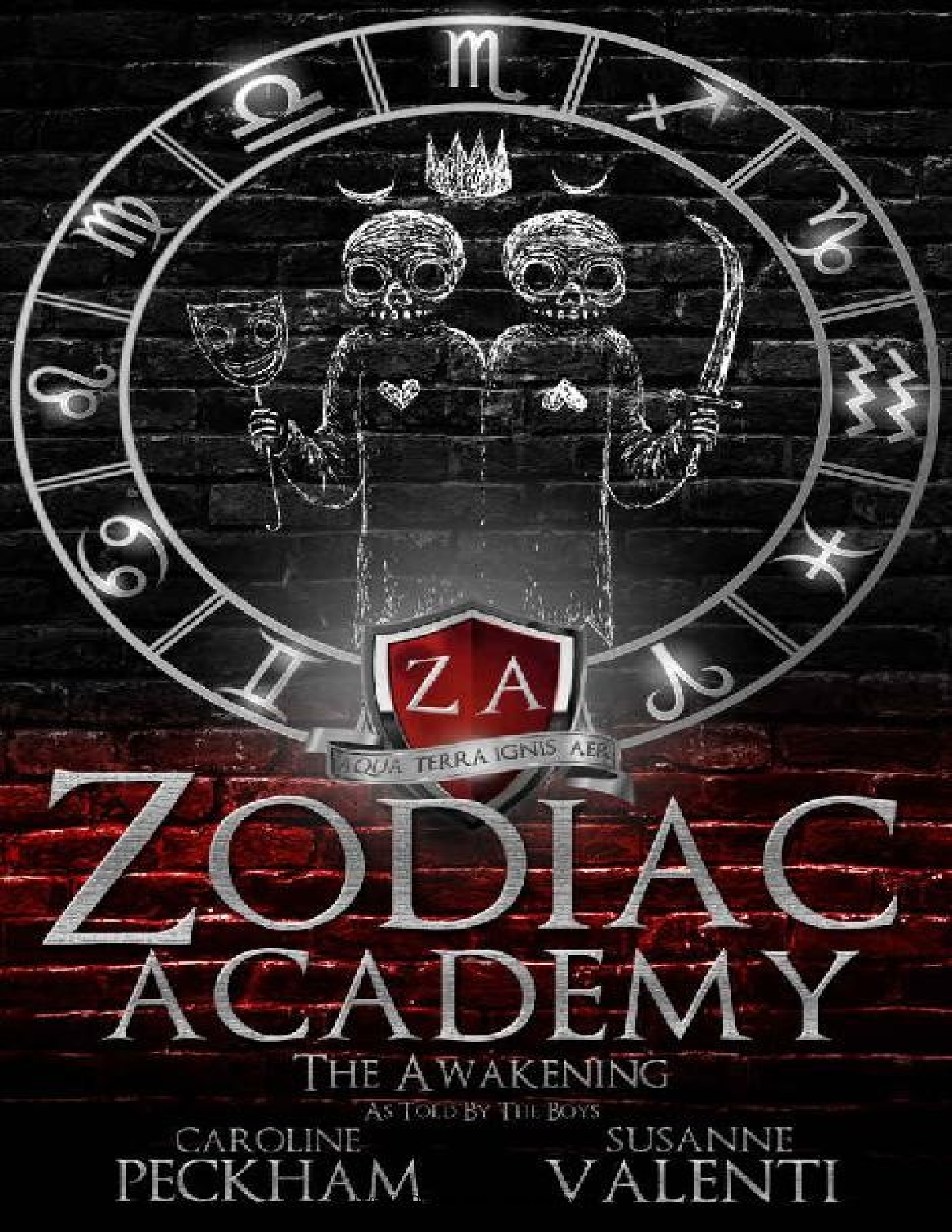

ZODIAC ACADEMY

The Awakening

As Told By The Boys

CAROLINE PECKHAM

SUSANNE VALENTI

ZODIAC AKADEMİ

Uyanış

As Told By The Boys

by

Caroline Peckham & Susanne Valenti

OceanofPDF.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İçindekiler

Adanmışlık

Kampüs Haritası.

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 19

Bölüm 20.

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Yazar Notu

OceanofPDF.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu kitap kurgusal zorbalara adanmıştır.
Keşke gerçek hayattaki zorbalar da gerçek aşk uğruna içlerindeki şeytanlarla mücadele eden, karanlık geçmişleri olan, ateşli, kara kara düşünen adamlar olabilseydi.
Ama hayır, onlar ruhları Washer'in yağlı dildoları olan bir grup serseridir. O yüzden gerçek hayattaki kabadayıların canı cehenneme! Kaygan bir somonla defalarca tokatlanırken gidin küflü bir Griffin bokunu emmeye devam edin. Ve yıldızlar sizi uzun zaman önce ölmüş bir gelinciğin pis kokusu, istenmeyen bir hindistan cevizinin tüyleri ve Mildred'in kıllı kıçına layık bir yüzle lanetlesin.

As Told By The Boys çalma listesini dinlemek isterseniz bu bağlantıya tıklayın veya Spotify uygulamanız aracılığıyla aşağıdaki kodu tarayın:

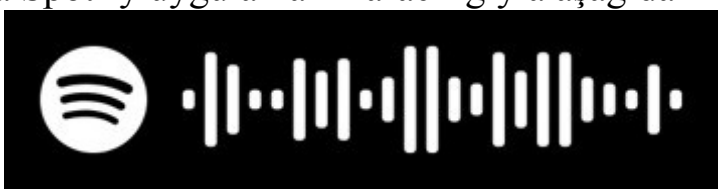

OceanofPDF.com

Zodiac Akademi'ye hoş geldiniz, işte kampüs haritanız.

Tüm öğrencilere not: Vampir ısırıkları, uzuv kaybı veya Ağlayan Orman'da kaybolmak derse geç kalmak için geçerli bir mazeret olarak sayılmayacaktır.

Haritayı daha yakından incelemek için üzerine tıklayın.

OceanofPDF.com

PROLOGUE

Yoldan çıkan bir ateş büyüsü patlaması başımın üstündeki duvara çarptı ve Lance bizi korumak için bir hava kalkanı fırlatırken eğildim.

Saldırıyı takip eden doğaüstü feryat, yaratığın gücüyle uzuvlarımın titremesine yetti, Nymph yeteneklerini kullanarak büyümüze erişimimizi engellemeye çalıştı.

"Ben sağdan gideceğim," diye emrettim ve Lance başını salladı. Elinde parlak gümüş kılıcı, siper olarak kullandığımız ağacın arkasından fırlamaya hazırlanıyordu.

Krallığın uzak kuzey bölgelerinde, hiçliğin ortasındaydık ve soğuk hava tenimi alışık olmadığım acımasız bir vahşilikle ısırıyordu.

Su Perisi tekrar çığlık attı, gücü bir dalga halinde üzerimize çöktü ve bedenimin altındaki canavar huzursuzca kıpırdandı, ortaya çıkıp oynamak için yalvardı. Ama mecbur kalmadıkça Ejderhamı serbest bırakmayacaktım. Meraklı bir herifin beni bu halimle tanıması çok kolaydı ve mümkünse fark edilmememiz gerekiyordu.

Ben ağaçtan uzaklaşıp sağa doğru koşarken Lance vampir hızıyla sola doğru fırladı, kılıcı elindeydi ve dudaklarında dişlerinin sivri uçlarını ortaya çıkaran bir hırıltı vardı.

Botlarım sert kar üzerinde gıcırdıyor, don tehdit ediyordu.
Ateş büyümün bir kısmını bedenime ittim, böylece ısısı etrafımdaki karı eritti ve ayağımı sağlamlaştırdı.

Su Perisi tekrar çığlık atarak üç metreyi aşan boyuyla şaha kalktı ve arkasındaki dolunayın fonuna boyanmış korkunç siluetini gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Uzuvları uzun ve kaslıydı, sert, kabuğa benzer bir etle kaplıydı, bu da onu neredeyse bir ağacın derinliklerinde hayat bulmuş bir iblis gibi gösteriyordu. Ama hantal görünümlü yapısına rağmen, şunu çok iyi biliyordum ki bu şeyler gerektiğinde yeterince hızlı olabiliyordu.

Gücünün şok dalgaları bana çarptı ve büyüm üzerindeki hakimiyetimi kaybettiğimde sendeledim, damarlarımdaki ateş Elementimi rehin aldığında dışarı fışkırdı.

Dişlerimi sıktım ve kemerimdeki gümüş ağızlı baltayı kaptım.
En saf güneş çeliğinden yapılmış olan silah, kaslarım kasıldıkça ve onu havaya kaldırdıkça elimde ağırlaşıyordu. Koşarken adımlarım durakladı Yaratığın gücü uzuvlarımın gücünü çaldı ve buzlu zeminde kaymama neden oldu.

"Gel o zaman bana!" Vücudumdaki tüm içgüdüler beni ters yöne doğru koşmaya zorlasa da canavara doğru kükredim.

Su Perisi parıldayan kırmızı gözlerini tüm dikkatiyle bana çevirdi, kollarını iki yana açarken heyecanlı bir gülümseme çarpık ağzında belirdi ve çıngırak tekrar çaldı.

Bu sefer gücü beni tam olarak etkiledi ve gücün etkisiyle karda dizlerimin üzerine çökerken içimden bir Ejderha hırıltısı çıktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yere düştüğümde etrafımda beyaz, karlı bir toz patladı, buzun acısı kot pantolonumu ısırırken hızla atan kalbim yavaşlar gibi oldu ve kendimi yaratığın büyüsüne tamamen kapılmış buldum.

Uzuvlarım güçlerini daha da kaybederken göğsümde titrek bir nefes yankılandı, parmaklarımdan kayıp yanımdaki kara düşerken bile baltayı tutmaya devam etmek için savaşırken pazum şişti.

Kalbimin sıkıcı çarpıntısı göğsümde çarpıp kulaklarımda yankılanırken dudaklarımdan bir buhar bulutu döküldü.

İşte o an oldu. Yakalandım, canavarın gücü beni tamamen ele geçirirken kendi bedenim tarafından tutsak edildim ve devasa canavar önüme çıktı, bir kolu geriye çekildi ve parmakları için keskinleştirilmiş sondalar tam göğsümün ortasını hedef aldı.

Ölümüm olacak yaratığa bakarken ve soğuk yanaklarımı ısırırken kalbim donuk, sonsuz öfkeli bir şekilde çarptı.

Dondurucu sıcaklık kemiklerimin altına doğru ilerlerken ve içimdeki Ejderha bile beni burada tek başıma bırakarak yok olurken bir nefes daha dudaklarımdan süzülerek önümde dalgalandı. Sadece ben ve ölümüm, ay ışığının aydınlattığı gökyüzünün altında birbirimizle buluşmayı bekliyorduk.

Başımı geriye doğru eğdim ve kan kırmızısı gözlerindeki neşeyle üzerime doğru gelen yaratığa baktım.

Bu gerçekten benim sonum olsaydı hayatım ne kadar kolay olurdu.

Artık en iyi olmak için baskı yok. Artık gece gündüz savaşmak yok Asla yatıştırılamayacak bir adamı yatıştırmak. Artık bu yaratığın iddia edebileceğinden çok daha canavarca bir canavarın gölgesinde yaşamak yok.

Ne yazık ki bu kaderi daha fazla kabullenemiyordum. Ölümün bana sağlayabileceği özgürlüğün, beni en kötüsü yapmak için savaşan adamdan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kendimin bir versiyonunu onun için mümkün olan her şekilde.

Ama ben eğilmek için yaratılmamıştım. Ve bana güvenen insanlar vardı. Bu da bu kadere boyun eğmeyeceğim anlamına geliyordu.

Bakışlarım Nymph'in ötesine, berrak ve parlak gökyüzüne kayarken yıldızlar da kulağıma benzer düşünceler fısıldıyor gibiydi. Sanki tüm dikkatlerini bize vermişlerdi. Ve yemin ederim henüz değil diyorlardı. Şimdi değil. *Senin için sakladığımız daha çok şey var, Ejderha Lordu'nun oğlu.*

Kulaklarıma ne canavarca ne de dehşet verici bir kükreme geldi - en azından benim için değil, ama karşımdaki yaratık için bu sesin rüzgârın kanatlarında ölüm gibi geldiğine bahse girmeye hazırdım.

Bir kılıç Su Perisi'nin göğsüne saplandı, kılıcın uçları etime sürtünürken siyah kan çizgileri kılıcı kapladı ve keskin uçları derimi kıracak kadar kesti.

"Geber orospu çocuğu!" Lance kükreyerek bıçağı tekrar serbest bıraktı ve Nimf'in dudaklarından bir çığlık kaçtı, bu çığlık rüzgâr tarafından yakalanıp ötemizdeki vadide yankılandı, formu parçalanıp bedeni ait olduğu diyarın karanlık ve iltihaplı gölgelerine geri dönerken bile.

Su Perisi altında kaybolurken Lance yere düştü ve ben dizlerimin üzerine çöktüm, rahatlama uzuvlarımdaki adrenalinle karıştığında buzla kaplı bir nefes emdim ve bir kahkaha attım.

"Bu sefer acele etme," diye homurdandım, parmaklarım gömleğimdeki yırtıkların üzerinde gezinirken kendi kanımın sıcaklığı onlarla buluştu ve bana bunun ne kadar yakın bir karar olduğunu bildirdi.

"Şurada saklanan küçük bir tane vardı," diye homurdandı Lance, başparmağını geldiği yöndeki küçük bir ağaç topluluğuna doğru sallayarak. "Lanet şeyler manevramızı anlamış ve beni atlatmaya çalışmışlar."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Canları cehenneme," dedim, baltamı karın içinde bulup kendimi ayağa kaldırırken dudaklarımdan bir kahkaha döküldü, ateş büyümün uzuvlarımda tekrar serbestçe dolaşmasına izin verdim.

"Onları kendi sondalarından biriyle kıçlarından becer," diye onayladı Lance, beni tek kollu bir kucaklamaya çekmeden önce kendini tekrar ayağa kaldırdı.

Beni her zaman ona bağlayan göğsümdeki ağrı bu hareketle yatıştı, kolumdaki onun burcunun sembolünü taşıyan damga, beni bir anlığına orada tutarken ve eli göğsümden yukarı kayarken neredeyse memnuniyetle mırıldanıyor gibiydi.

Parmakları göğsümdeki yaraların üzerine indiğinde ve avucunun altında iyileştirici büyü parladığında, "Siktir et, bu gece sen öndesin bebeğim," diye dalga geçtim.

"Beni bilirsin koca oğlan, bir şeyler hissetmek için her bahaneye varım. Ama o Ejderha aletini şimdilik saklaman gerekebilir çünkü
Bu seferkinde vardı."

Ondan bir adım uzaklaştım, aptal bir bağ gibi özlem duyan bu bağı görmezden geldim.

Küçük sürtük, sanki içine bir sürü hayati tehlike atılmış berbat bir trajedi yerine destansı bir aşk romanındaymışız gibi kollarında kalmamı istiyordu.

Nimf'in öldüğü yere doğru ilerledim, çiğnenmiş karı tekmeledikten sonra bir elimi kaldırıp yerde gezdirerek bir
Etrafımızdaki karları eriten ve aramayı kolaylaştıran bir sıcaklık dalgası.

"Kahretsin," diye küfrettim, Lance'in değerlendirmesine katılmak zorundaydım çünkü burada açıkça hiçbir şey yoktu. "Bir şey hissedebiliyor musun?" Elini siyah saçlarının arasından geçirip karla dolu vadiye bakan en iyi arkadaşıma dönerek sordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Arkamı kolla," diye mırıldandı, kılıcını kınına soktu ve onun yerine kemerinden süzme hançerini çıkardı.

Etrafımıza bakındım, her ihtimale karşı bizi gizlemek için çaba sarf ederken gölgeleri daha yakına çektim. Burada, krallığın sınırında, lanet olası hiçbir yerin ortasında kimsenin bizi görmesi pek olası değildi ama tedbirli olmak her zaman üzülmekten iyidir. Kimse burada ne yaptığımızı öğrenemezdi. Dahası, kimse Lance'in şu anda yapmak üzere olduğu şeyin kokusunu bile alamazdı.

Bir Göksel Varis olabilirdim ama ben bile kara büyü kullanımıyla ilgili yasaların üstünde değildim ve nedenimiz ne olursa olsun kara büyü yaparken yakalanma riskini göze alamazdık.

Lance bıçağı kaldırdı ve elini kesti, gölgeler etrafında dönerken vücudu hareketsizleşti ve onlara dokundu, onları iradesine göre büktü ve buraya almaya geldiğimiz karanlık eserin izini sürmeye çalışmak için kullandı.

Yanağımın içini ısırdım, bakışlarım altımızda uzanan vadiye kayarken Ejderhamın armağanlarını çektim ve gözlerim sürüngen yarıklarına dönüştü. Görüşüm keskinleşti.

Ejderha'nın gözleri ve ben, son kar yağışından bu yana birkaç çift ayak o yöne doğru koşmuş gibi, kar üzerinde ağaçlık alanlar arasında kesilen birkaç iz seçmeyi başardık.

Lance yanımda tıkırtılı bir nefes aldı ve ona baktım, gölgelerin çekimine karşı savaşırken ve gözleri bir anlığına karanlıkla gölgelenirken ne söyleyeceğinden zaten oldukça emindim. Onları iyi çalışılmış hareketlerle geri itti, onların çağrısına direndi ve bana döndü, çenesi sert bir ifadeye bürünürken siyaha yakın gözleri benimkilerle buluştu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Vadide," dedi sakallı çenesini oraya doğru sallayarak. "Kuzeye doğru ilerliyoruz."

"Sanırım uçma vaktimiz geldi," dedim ve onun onayını beklemeden gömleğimin arkasını kavrayıp çekerek çıkardım.

Elimden gelse Ejderhamı serbest bırakmaktan kaçınmak isteyebilirdim ama ikimiz de Nimflerin o şeyi ellerinde tutmayı başaramadıklarından emin olmanın bizim için daha önemli olduğunu biliyorduk.

Lance bir elini kaldırdı ve büyüsüyle etrafındaki havayı çekiştirdi, bizimle birlikte getirdiği çantayı bıraktığı yerden alıp ayağımıza taşırken havada savrulmasına neden oldu.

Lance başladığım gizlenme büyülerini geliştirirken ben de botlarımı çıkardım, hiç vakit kaybetmeden pantolonumu indirdim ve üzerimdeki her şeyi hızla çantaya doldurdum.

Dövmeli etim ayın ışığıyla gümüş rengine bürünmüş halde çırılçıplak kaldığım anda ondan uzaklaştım ve içimdeki canavarı serbest bıraktım. Etimin yırtılması ve vücudumun genişlemesiyle içimden bir hırıltı yükseldi. Kemikler, Fae bedenimden kopan ve onun önünde canlanan altın Ejderha'ya yol verdi.

Lance eşyalarımı omuzladı ve Vampir hızıyla sırtıma fırladı.

Dokunuşuyla pullarım karıncalandı, babamı bu şekilde reddetmekten ve onun kanunlarını çiğnemekten duyduğum çocuksu heyecanla kalbim hafifledi. Hiçbir Ejderha sıradan bir katıra biner gibi binilmemeliydi. Sözleri zihnimde yankılanıyordu ve eğer bu şekilde sırıtabilseydim o zaman sırıtıyor olurdum. Ee-ya da pislik.

"Kuzeye doğru," diye seslendi Lance ve ben havaya sıçramadan bir an önce kanatlarım iki yanımda açıldı ve bir güç vınlamasıyla havalandım

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Lance'in dudaklarından coşkulu bir kahkaha kaçtı.

Bunu kaç kez yaparsak yapalım, hiç eskimiyordu. Burada bir heyecan, bir özgürlük ve yaptığımız şeyin acımasız gerçekliğini aşan ve beni çok arzuladığım bir şekilde canlı hissettiren bir neşe vardı. Buna ihtiyacım vardı. Babamın hakkında hiçbir şey bilmediği, lekeleyemeyeceği, kirletemeyeceği ya da elini sokamayacağı bu tek şeye. Bu benimdi. Bizim. Kaderlerimiz üzerinde kurduğu zalim dizginlere karşı sessiz meydan okumamız ve hayatımızda sık sık kontrol ettiği şeylere siktir git deme yolumuz.

Güçlü kanatlarımın birkaç çırpışıyla aşağıdaki donmuş manzaranın üzerinde süzüldük, Lance'in yarattığı bulutlar bize yapıştı ve avımızın peşinden koşarken bizi meraklı gözlerden uzak tuttu.

Ejderha görüşüm sayesinde yerdeki izleri seçmek, biz kardeşleriyle savaşırken kaçan yaratıkların izlerini görmek çok kolaydı. Üç taneydiler, izler sadece ağaçların arasındaki küçük bir açıklıkta ara sıra ortaya çıkıyordu, ama bu avı sürdürmem için fazlasıyla yeterliydi.

"Hadi Darius, kaldır kıçını. Bundan daha hızlı uçabileceğini biliyorum." Lance arkamdan alay etti ve ben de hırlayarak kanatlarımı daha sert çırptım, onun meydan okumasına karşılık verdim ve o beni yolumda tutmak için yönlerimi söylerken gökyüzünü yırttım.

"Onları duyuyorum!" Lance seslendi, belli ki yeteneklerini onları izlemek için de kullanıyordu. "Şu sağdaki çalılıkta."

Bakışlarım onun işaret ettiği ağaçlara odaklandı ve göğsümde öyle bir ateş oluştu ki, pullarımın neredeyse takırdadığını ve derimin ısındığını hissedebiliyordum.

Bir kez daire çizdim, alçaldım ve ateşimi ağaçların üzerine salan ve önüne çıkan her şeyi bir anda yiyip bitiren görkemli bir alevle onları yakan bir kükreme kopardım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ateşim onları tüketirken altımızda saklanan Nymph'lerin çığlıkları kulaklarıma müzik gibi geliyordu ve alevlerin sönmesini bekleyerek bir kez daha daire çizerken tekrar kükredim.

Yanan dallar ve düşen küllerin arasına sertçe indik, durduğumda pençelerim ayaklarımızın altındaki toprağı yırttı. Bir süre öylece kaldık, çatırdayan dalların ve eriyen karların sesini dinledik ama ağaçlarda bize doğru sıçrayacak hiçbir şey kalmamıştı. Nimfler armağanlarımın gücü altında ölmüştü ve biz burada, çorak topraklarda bir kez daha yalnızdık.

"Kurnaz, dostum." Orion sırtımdan sıçradı, benden uzaklaşırken botları çamura battı ve ben de Fae formuma geri döndüm.
ağaçların içindeki yanmış halkanın merkezi.

Çıplak ayaklarım çamura battı ve bu hisle yüzümü buruşturdum, başımı kaldırıp hâlâ yanmakta olan közlere baktım.
Gökyüzünden düşen kül ve kar karışımı tenimi kirletirken etrafımızı saran ağaçlar.

"Anladın mı?" Lance eğilip bir şey aldı ve benimle buluşmak için geri adım atmadan önce ona baktı.

"Anladım," diye onayladı ve bir kez daha giyinmem için çantayı bana fırlattı.

"Ne oldu?" Kot pantolonumu çekiştirirken sordum, soğuk hava sıcak tenimi okşarken titriyordum.

"Bir tür tılsım," dedi ve altın nesneyi elinde çevirip değerlendirmem için bana doğru uzattı.

İçimdeki Ejderha hazine ihtimali karşısında başını kaldırdı, ancak böyle parlak, değerli bir eşyaya karşı her zamanki içgüdüsel tepkim olan onu sahiplenme ihtiyacı yerine, içimdeki canavar geri çekildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Eski," diye homurdandım, kendimi onu almaya zorladım ve arkasına kazınmış soluk kabartmaları ortaya çıkarmak için ters çevirdim. "Yedi ya da sekiz yüzyıl
En azından." Altın onca yıl boyunca birçok elin dokunuşuyla kararmış ve yumuşamıştı ama ondan daha fazlası vardı. İçindeki karanlıktan ve Lance'in ona yapıştığını hissedebildiği gölgelerden bahseden, özünde iltihaplanan bir şey. "Bunu neden istedikleri hakkında bir fikrin var mı?"

"Belki de gölgelerden daha fazla yararlanmalarına yardımcı olmuştur?" Lance emin görünmese de bunu önerdi. "Her halükarda, sanırım en iyisi yok edildi."

"Anlaştık." Onu önümde tuttum ve gücünün iğrenç karanlığı üzerime çöktüğünde lanet şeyi fırlatabildiğim kadar uzağa fırlatma isteğimi bir kenara ittim. "Geri çekilin."

Lance emrettiğim gibi yaptı, birkaç adım geri çekildi ve gücümü beklemek için etrafına bir hava kalkanı yerleştirdi.

Onun güvende olduğundan emin olduğumda, tılsımı yumruğumun içinde tuttum ve avucumdan yoğunlaştırılmış bir enerji topu halinde Ejderha ateşi akıtmaya başladım.

Elimde ısınırken parmaklarım altının etrafında kenetlendi, hediyelerimin gücüne karşı savaşan ve kıvranan gölgelerin iğrenç hissine karşı dişlerim gıcırdadı. Ama bırakmadım, hırıldayarak
Gücümün giderek daha fazlasını onu ısıtmak için harcıyor, sanki o şeyin kendi arzuları varmış gibi irademle savaşırken dişlerim kararlılıkla gıcırdıyordu.

Tamamen kendi kafatasımın içinde tiz bir çığlık duyuldu ve gölgeler kolumu ısırmaya başladı, ben onları tüm gücümle yakmaya devam ederken etim hayalet dişlerin altında kırıldı ve parçalandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yorgunluk beni çekiştirirken tek dizimin üzerine çöktüm ve elimde biriken Ejder ateşini tiksindirici karanlığa dökmeye devam etmek için var gücümle savaştım.

Bir hırıltıyla altın sonunda eridi, ateş onu ve içinde bulunan her şeyi yok etmek için savaşırken erimiş sıvı elimde birikti.

Gölgeler ateşimden kaçmaya çalıştıkça daha yüksek sesle çığlık atıyorlardı ama onları avucumun içine almıştım ve gidecekleri hiçbir yer yoktu.

Tam sonuncusu da tükenmek üzereyken ateşim söndü ve ısı etimden düşerken lanet ettim ve karanlığın tek bir sürüntüsü elimdeki kesiklere doğru ilerledi ve derimin altına daldı.

Bir iniltiden bir an önce dudaklarımdan acı dolu bir ses geçti.
Zevk peşinden yuvarlandı ve gölgelerin oyalandığı ve diyarlarının daha önce hiç olmadığı kadar yakın göründüğü karanlığa sürüklendim.

Zevk omurgamdan aşağı akıyor, etimi kıvılcımlandırıyor ve karıncalandırıyordu.

Karanlık beni eski bir dost gibi çağırdı. Bu yoldan daha önce de geçmiştim ama sadece Lance yanımdayken ve beni buraya sürükleyen hançer varken.

Beni Fae alemine bağlayacak, tutunup geri dönmeme yardım edecek bir şey bulmaya çalışırken karanlıkta fısıltılar duyuldu.

Sesler *daha da* ısrar ediyor gibiydi ve kanımı, her şeyimi, her şeyimi istediklerini biliyordum.

Onların çekimine direnmek, vaat ettikleri zevke karşı savaşmak ve kendimi karanlıktan uzak tutmak için zihnimin huzurunu korumaya çalışırken kalbim öfkeyle çarpıyordu.

Uzaktan bir ses beni çağırıyordu. Tanıdığım ve sevdiğim bir ses.
Ama bu yeterli değildi. Düşüyordum, sürükleniyordum, karanlığın çekimine yenik düşüyordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ama sonra kulağıma fısıldayan başka sesler oldu, bunlar ışıkla ve anlatılmamış kaderlerin vaatleriyle doluydu, zihnime henüz gerçekleşmemiş şeylerin görüntülerini iterken okşamaları nazik ve araştırıcıydı.

Ruhumun derinliklerine bakan yeşil gözler ve dudaklarımın dudaklarıma değmesi o kadar sıcak ve güçlüydü ki öpücüğün tadını iliklerime kadar hissedebiliyordum. Karanlıkta kulağa bir yakarış ya da bir söz gibi gelen bir isim ve sanki yıldızların kendisinden söylenmiş gibi zihnimde asılı kalan kelimeler.

Akıllıca seç, Ejderha doğumlu. En büyük hazine en zor kazanılandır.

Bir el yüzüme çarptı ve soğuk içime işlediğinde keskin bir nefes aldım ve Lance üzerime diz çöküp ona geri dönmem için hırlarken kendimi alaycı bir gökyüzünün altında çamurda yatarken buldum.

Gözlerimi hışımla kırptım, yıldızların sözleri ve görüntüleri zihnimden silinirken, onlara tutunmaya çalıştım ve bunu yapmazsam başıma sadece kötü şeyler geleceğini kesin bir dille söyleyen bir çaresizlikle mücadele ettim.

Ama bu imkânsızdı. Gelgiti durdurmaya çalışmaktan daha zordu ve en iyi arkadaşımın endişeli yüzüne baktığımda, elimden düştüler ve kötü bir rüzgara yakalanmış bir karahindiba tohumu gibi benden uzaklaştılar.

"Ne oldu?" Büyümü çağırmak için mücadele ederken ve onu ulaşabileceğim sınırlarda bocalarken bulurken, yorgunluk uzuvlarımı ısırarak geveledim.

"Tükenmişsin," diye homurdandı Lance. "Gölgeler seni altına çektikten sonra kasılmaya başladın, tüm orman aynı anda hem yanarak yok olma hem de sular altında kalma riskiyle karşı karşıya kalana kadar büyü kanaması geçirdin. Sen hepsini yakıp kül etmeden önce onu kendi gücümle kontrol altına almak elimden gelen tek şeydi, ama bunu yaptıktan sonra karanlığı damarlarından söküp atmayı başardım."

Ön koluma baktım, orada bir acı hissettim ve Lance'in eli etime açtığı sivri yaranın üzerine kenetlendi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

boşaltıcı hançer. Onun da kolunda benzer bir yara vardı ama hiç dikkat etmeden beni iyileştirdi.

"Beni sen mi çıkardın?" Sersemlemiş bir şekilde sordum, oturmak için kendimi zorlamayı başardım ve bu çabadan dolayı başımın dönmesini görmezden geldim.

"Evet," diye homurdandı. "Bunu bana bir daha sakın yapma."

Pazuma bir yumruk attı, bu sadece başımın daha fazla sallanmasına neden oldu ve olanları tekrar bir araya getirmeye çalışırken inledim.

"Karanlıkta bir şey *gördün mü*?" Lance sordu, eli yanağımı avuçlamak için hareket etti, beni neredeyse kör eden baş ağrısını kovmak için bana daha fazla iyileştirici büyü yaparken sert avuç içi çenemdeki kirli sakala sürtündü.

Gölgelerde gördüklerimi hatırlamaya çalıştım ama karanlık bir bulanıklıktan ve bana asla gerçekten sunamayacaklarını bildiğim bir zevk vaadinden başka bir şey değildi.

"Hiçbir şey," diye iç geçirdim, en azından kafatasımdaki bu çarpıntının ötesinde karanlığa yaptığım yolculuktan bir şey elde etmiş olmayı diledim.

"En azından o şeyi yok ettin," dedi Lance omuz silkerek, ayağa kalkıp beni de ayağa kaldırmam için elini uzatmadan önce nihayet kendini iyileştirdi.

Ona izin verdim, ayağa kalktığım anda vücudum yorgunluktan sarktı ve bir elini enseme dolayarak başımı aşağı çekti, böylece alnım bir anlığına onunkine değdi ve aramızda asılı duran bağı biraz rahatlattık.

Beni bırakmadan üzerimize yıldız tozu fırlattı ve bir an sonra yıldızlara doğru çekildik, akademideki odamın ortasına inmeden önce göz açıp kapayıncaya kadar dünyayı dolaştık. Ben rahat bir nefes alırken sıcak hava üzerimize bastırıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"İyi bir av gecesi daha," dedim, tekrar ayağa kalkarken sırıtmayı başararak.

"Ben buna başarılı derdim," diye mırıldandı Lance. "İyi mi bilemiyorum."

Şu anda kendimi tamamen bok gibi hissettiğim için homurdanarak bunu kabul ettim ve doğruca yatağıma giderken kot pantolonumu tekrar indirdim, yolda yeni bir boxer takımı kaptım.

Altına sürünme zahmetine girmeden altın yatak örtüsünün üzerine çöktüm ve kemiklerimdeki büyü eksikliğimin işareti olan boşluk hissine lanet ettim. Böyle hissetmekten nefret ediyordum ve aslında hiçbir zaman şu anki gibi tükenmeme izin vermemiştim. Berbat bir şeydi.

"İşte," diye mırıldandı Lance, yatağımın ayak ucundaki sandığa doğru ilerledi ve hava büyüsünü kullanarak içinden bir yığın hazine aldı ve hemen göğsümün üzerine bıraktı.

Ağırlığı beni neredeyse soluksuz bırakırken hırıltılı bir nefes aldım ve daha rahat etmek için etrafımdaki sikkeleri ve mücevherleri iterken ona küfrettim. Ama aslında kızgın değildim çünkü altının sıcaklığının tenime değdiğini, büyümü tazelediğini ve yorgun uzuvlarımdaki gerginliği biraz olsun hafiflettiğini hissedebiliyordum. Uyandığımda tekrar eski halime dönme yolunda ilerliyor olacaktım.

"Demek buraya kadarmış," diye mırıldandım, Lance yanımdaki yatağa uzanıp parmaklarını başının arkasına geçirirken gözlerimin kapanmasına izin verdim.

"Evet," diye cevap verdi ciddiyetle, şimdi yapacağı şeyin gerçekliği ikimizi de zorluyordu. Dönemin son günüydü ve sabah babamın emriyle her şeyi değiştirebilecek bir göreve çıkacaktı.

Ölümlü Diyar'a gittiğinde ne olacağını ikimiz de bilmiyorduk ama aramak için gönderildiği şeyi bulursa, tüm dünyamız büyük olasılıkla tersine dönecekti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Saniyeler ilerledikçe Lance, "Her şey yoluna girecek," dedi ve ben de başımı salladım. "Biliyorum. Sana güveniyorum," dedim ve bu doğruydu. Ona herkesten daha çok güveniyordum.

Tanıdığım diğer Fae'ler. Diğer Varisler, hatta kendi kardeşim bile. Çünkü Lance benim her şeyimi biliyordu, her karanlık, hasarlı, kırık parçamı. İyi ve kötü yanlarımı. Babamın ne olduğunu ve benim ne yapmam gerektiğini biliyordu.

Onu yatıştırmak için her gün katlanıyordum. Karşılaştığım zorlukları biliyordu ve hepsi boyunca yanımda olmuştu.

"Sadece gözlerini nihai hedeften ayırma," dedi ve başıma bir şey koyduğunu hissettiğimde gözlerimi araladım, hazinemden altın bir tacın ağırlığı alnıma ağır bir şekilde düşüyordu.

"Her zaman öyledir," dedim ve kaymaya başlayan tacı düzelttim.

Gözlerimizi kilitledik, aramızdaki o bitmek bilmeyen bağ havada asılı duruyordu, o içsel hedef her zaman olduğu gibi orada duruyordu. Ona ulaşmak için yorulmadan çalışmaya devam etmem gerekiyordu. Mümkün olan her şekilde güçlenmeye devam etmeliydim. Yükselebilmek ve babama meydan okuyabilmek için sahip olduğum her şeyle gücümü kullanmalıydım. Önemli olan tek şey buydu. Uğruna çalıştığımız tek şey. İkimizin de gerçek anlamda bir şeyler elde edebilmek için tek şansımızdı. hayatlarımızda özgürlüğün semblance. Lionel Acrux'un Göksel Konsey'deki yerini almam gerekiyordu ve bunu başarmak için yapmayacağım şey yoktu.

Hiçbir şey.

Lance içimde ışıl ışıl yanan o çelik gibi kararlılığı görünce yastıklara yaslanarak rahatladı. Çünkü önemli olan tek şey buydu. Hedeflediğimiz tek şey. Ve ne pahasına olursa olsun, bunu başaracaktık.

Uyku bizi içine çekerken sessizliğe gömüldük ve gözlerim bir kez daha kapandı.

Yarın dönem sona erecek ve Vega ikizlerini aramak için Ölümlüler Âlemi'ne gidecekti. Fethetmem gereken adamla aramıza giren bir başka

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kasis daha. Kendi hayatlarımızı geri almak için herhangi bir umut istiyorsak bir kenara itmemiz gereken başka bir şey ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kendimiz için beni yaratan canavarın gölgesinde kalmayan bir şey inşa etmek.

Bu yüzden onları yolumuzdan çekmek için ne gerekiyorsa yapacaktım. Çünkü çok acı bir şekilde borçlu olduğumuz özgürlükle aramıza hiçbir şey giremeyecekti.

Hiçbir şey. Vahşi Kral'ın kızları bile.

OceanofPDF.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ölümlüler Âlemi'nde üç ay geçirdim ve sonunda hedefime yaklaşıyordum. Elimdeki kristal, yakındaki bir Vega'nın enerjisiyle uğulduyordu ve boynumdan aşağıya inen bir karıncalanma hissiyle onun ortaya çıkmasını bekledim. Bu Gwendalina'ydı ya da buradaki adıyla Darcy. Kristal her birini sırayla tanıdı ve avucumdaki farklı titreşimler bana hangisinin yaklaştığını söyledi. Adının kristal tarafından fısıldandığını neredeyse duyabiliyordum, bilincimin sınırlarında, elle tutulamayan bir şeydi. Onu hissedebiliyordum. Ve ağır bir pelerin gibi hissetmiyordum.
Karanlığın beklediğim gibi etrafımı sarması, avucumda güneş ışığı gibi hissettirdi.

Birkaç Tarot falı ve dün gece beni aradıktan sonra arkadaşım Gabriel'in küçük bir dürtmesi beni bugün buraya, bir adamın evinin önünde durmaya, yağmur etrafımda hafifçe çiselemeye ve ben de yapabileceğim en ince hava büyüsüyle onu tenimden uzak tutmaya götürdü. Dürüst olmak gerekirse Ölümlüler dünyadan o kadar şüpheciydi ki, burada bir hava akımının üzerinde dursam ve bir su atı hokkabazlığı yaparken elli takla atsam, birileri bunu itibarsızlaştırmanın bir yolunu bulurdu. Bunu bir hile ya da illüzyon olarak yazarlardı.
Teknik olarak ölümlülerin önünde rol yapmama izin verilmiyordu ama teknik olarak kurallara uyan biri de değildim.

Solaria'daki en acımasız Konsey üyesinin oğluyla birlikte haftada birkaç kez yasaları çiğnemek çok fazla beceri gerektiriyordu. Ama bunu başardık, kısmen büyük yaşlı Ejderha Lordu'na bir siktir git olarak, biraz da Nimfleri avlamak istediğimiz için - ki bu da kendi içinde başka bir yasadışı katmandı - ama çoğunlukla

Çünkü söz konusu Ejderha Lordu ile görülecek bir hesabımız vardı ve ben de Darius Acrux'u Konsey'den uzaklaştırma zamanı geldiğinde babasına karşı avantaj sağlamak için çalışıyordum.

Elbette, Lionel Acrux kendi annem ve babam tarafından kara büyü konusunda eğitilmişti, bu yüzden aslında ben sadece oğluna, pislik babasının ona attığı her şeyle yüzleşebileceğinden emin olmak için iyiliğinin karşılığını ödüyordum. Biz

Lionel ne kadar adil oynuyorsa o kadar adil oynuyorlardı.

Yasadışı mı? Yasaları çiğnemek sadece yakalanırsanız önemliydi. Ki bunu yapmayı planlamıyordum. Çünkü bu beni Darkmore Hapishanesi'ne götürürdü ve oraya gitmenin de canı cehenneme. Orası başlı başına bir ölüm cezasıydı, bu yüzden Lionel Acrux'u yok etme girişimim sırasında ölmem gerekiyorsa, en azından dışarıda özgür, yıldızların lanetlediği havada olsun.

Kristaldeki enerji daha da çılgınlaştıkça parmaklarım vızıldadı ve zihnim görevime geri döndü. Ve daha spesifik olarak, sorunuma.

Çünkü Darius'un Konsey'de oturmasını sağlamak benim için

Onun Koruyucusu olarak ona bağlandığımdan ve Darius'un geleceği uğruna hayatımdan vazgeçmek zorunda kaldığımdan beri geçen yıllar boyunca yaşamaya değer bir amaç edinmiştim. Ve

Tek tesellim, bir gün Lionel'in Darius'un ellerinde can verdiğini görecek olmam ve bundan bir şekilde benim sorumlu olduğumu bilmemdi.

Elemental büyüsünü geliştirdi ve ona kara büyünün yollarını öğretti, böylece Lionel'ın şimdiye kadar karşılaştığı en korkunç rakip oldu.

Ama şimdi...lanet olsun şimdi, bu planda bir sorun vardı. Kimsenin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

tahmin edemeyeceği türden bir sorun, görünüşe göre en büyüğü bile Ülkedeki kahinler bunun olacağını *görmüştü.* En azından Vegas dönene kadar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

on sekiz ve onların büyülü imzası varlığa karışmıştı, sonra krallıktaki her Kahin bunu hissetmişti. Kaderdeki değişim. Mecazi anlamda dünyamızın merkezini yırtan ve her şeyi değiştiren devasa çatlak.

Vega ikizleri hayattaydı, Solaria'nın eski kral ve kraliçesinden doğan iki kız çocuğu ve onları yok eden yangında kayboldukları düşünülüyordu. Nymph'ler tarafından öldürüldükten sonra. Yemin ederim ben de hissetmiştim, Haziran'ın on birinde sabahın erken saatlerinde uyandığımda yıldızlar zihnime anlayamadığım bir şeyler fısıldıyor gibiydi ama kelimeleri çözmek zorunda kalmadan bunun çok önemli olduğunu anlamıştım. O gece gözümü bile kırpmamıştım, Darius'la konuşurken o da uyanmış, yangın ve ölüm kâbuslarıyla boğuşuyordu.

Ertesi gün, büyülü imzalarının Ölümlü Diyar'da tespit edildiği duyuruldu ve Konsey Üyeleri nasıl ilerleyeceklerine karar vermek için bir toplantı düzenlediler. Ama ben bunun olacağını ilan edildiği andan itibaren biliyordum. Bulunacaklar ve eğitilmek üzere Solaria'ya getirileceklerdi. Çünkü kanun buydu. Öyle olmasaydı bile, Meclis Üyeleri Vegas'ın varlığını sürdürdüğü haberi duyurulduğunda sokaklarda vahşi hayvanlar gibi eğlenen çılgın kralcıları görmezden gelemezdi. Ay'a yemin ederim ki, eğer bir kralcının soyunup kameraya göğüslerini ya da sikini sallayarak sevindiği bir haber daha izlemek zorunda kalırsam, kendimi öldürecektim.

Her neyse, Lionel Vegas'ı getirecek kişi olarak beni seçmenin harika bir fikir olacağını düşünmüştü, böylece onun için onları 'inceleyebilirdim'. Ve şimdi, iki Dönüşen için Ölümlüler Diyarı'nda -özellikle de Illinois eyaletinin tamamında- avlanmaya başladığımdan bu yana üç yıldız lanet olası ay geçmişti

Dünyamın tarihini değiştirmek üzere olan ikizler. Böylece yazım bitmiş oldu ve yarın Zodiac Akademisi'nde küçük pisliklere ders vermeye geri dönecektim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bugün ikizleri ele geçirmek için son günümdü ve sonunda yerlerini tespit etmiştim, bu yüzden onları bir an önce ele geçirip bu geceki Uyanışlarına götürmem gerekiyordu.

"Hadi, neredesin, seni küçük hayat yıkıcı?" Nefesimin altında mırıldandım.

Bakışlarım yola sabitlenmişti, Vampir Tarikatı'mın yüksek görüşü gözlerimin, caddenin karşısındaki esneyen kediden yukarıdaki ağaçta hareket eden ve kuyruğunu agresif bir şekilde sallayan sincaba kadar hareket eden her şeye seğirmesine neden oluyordu.

Çevremde beliren mavi bir ışık başımı yana çevirdi ve solumdaki bahçeden koşarak geçen mavi uçlu saçlı bir kızın sırtını gördüğümde kaşlarımı çattım. İzlediğim evin açık penceresine kadar geldi, uzandı ve kendini içeri atmaya başladı. Onun

Spor ayakkabılar duvara tekme attı ve ayağa kalkmak için mücadele ederken öfkeyle homurdandı, ona daha iyi bakmak için yanından geçerken kafası pencereden kayboldu.

Kalçaları dar boşluğa sıkıştıkça kıçı sağa sola kıpırdandı - dikkatimi fazlasıyla çeken bir kıç. Azı dişlerim uzarken karıncalandı ve içimdeki cinsel dürtüyle savaşarak dilimi üzerlerinde gezdirdim. Bunun sadece onun güç seviyesine bir tepki olduğundan emindim, bu yüzden fazla düşünmeyecektim. Ayrıca, neden bir Vega'dan bir ısırık almayayım ki? Uzun süre çaresiz kalmayacaklardı, o halde neden bu durum sürerken en iyi şekilde yararlanmasınlardı?

Muhtemelen onları vahşileştirmeden önce sınıfa götürsem iyi olacaktı. Ne de olsa profesyonel olmam gerekiyordu.

Kulaklarımda bir polis sireni çınlıyordu ve ben de sirenin sesini duymamaya çalışıyordum; bu tür sesler söz konusu olduğunda algılarım çok keskindi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kız neredeyse evin içine düşecekti ve kaşlarım havaya kalktı. *Neyin peşinde bu kız?*

Evin yanına yürüdüm ve bir gizleme büyüsü kullanarak
Ön kapıdan geçip içeri bakmak için pencereye yöneldiğimde etrafımdaki gölgeler daha da yaklaştı. Bu Vega küçük bir hırsız mıydı?

Polis sirenleri yaklaştı ve yan tarafa doğru bir bakış yanaşmak üzere olduklarını gösteriyordu, bu yüzden hızımı arttırdım ve bahçeye doğru fırladım, çitten atladım ve uzun bir ağacın arkasına daldım. Tarikat yeteneklerimi bu şekilde kullanmamam gerekiyordu ama bu konuda harcayacak tek bir kuruşum bile yoktu.

Bir polis kapıya koştu ve birkaç arkadaşıyla birlikte o şeyi yere yıktı ve ben de küfrettim. *İlk gün Vegaslılardan birini yakaladım.
tehlikeli bir hırsızlık yaptı ve tutuklandı mı?*

Evet...hayır. Böyle bir şey olmayacaktı. Solaria'ya elim boş dönmeyecektim. Yine.

Atlas'ım cebimde vızıldadı ve Gabriel'den gelen bir mesaj bulup çıkardım. Ondan bugün kaderime göz kulak olmasını istemiştim ve görünüşe göre işe yaramıştı. İyi bir dosttu ve krallıktaki en iyi Kahinlerden biriydi. Birkaç yıl önce ben Zodiac'ta okurken tanışmıştık ve o da kendi akademisinden buraya bir geziye gönderilmişti. Bir fangirl tarafından şehvet iksiriyle uyuşturulmuştum ve o da bana bakmıştı - iksir beni onun sikini yalamaya zorladıktan sonra. Kahretsin, ben ve o böyle şeylerde şanssızdık ama garip bir şekilde birbirimize bağlanmıştık. Birinin beni uyuşturmaya çalıştığı ve Gabriel'in kurban olduğu ikinci sefer için hâlâ gizlilik yemini etmiştim. O gün sikine ne olduğunu birine anlatırsam beni öldüreceğini söylemişti. Ama bana güvenebileceğini biliyordu. Yine de ne zaman aklıma gelse beni güldürürdü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Noxy:

Vizyon belirsiz, ama parayı almalısın, Orio.

Ne parası?

"Hey - dur!" diye seslendi bir kadın polis.

Ayak sesleri bu tarafa doğru gelince başımı kaldırdım ve polis Darcy Vega'yı çimlerin üzerinde kovalarken ağacın arkasından dışarı baktım. Kız çoktan çitin yanında dizlerinin üzerine çökmüştü ve cebinde bir tomar para vardı.

Bir hayvan tarafından kazılmış gibi görünen bir deliğin altından tırmanmaya başlarken kemerinin arkasını tuttu. Polis ona doğru yaklaşıyor, kollarını bir süper kahraman gibi ileri geri hareket ettiriyordu.

"Bu paraya ihtiyacım var - onun bile değil!" Darcy, polis ayak bileklerinden tutup onu geri çekmeye çalışmadan hemen önce ağladı.

O benim Vega'm, sürtük.

Para Darcy'nin kemerinden kurtulup etrafa saçılırken saklandığım yerden fırladım ve o güne lanet ettim.

"Hayır!" Darcy acı içinde bağırdı.

"Çavuş!" diye bağırdı polis, ben arkasından yaklaşırken, vücudu büyük gölgemin içine düştü.

"*Bırak onu,*" diye emrettim, sözümü dinletmek için Zorlama'yı kullandım.

Polis hemen kızı serbest bıraktı ve Darcy öfkeyle tekmelemeden önce tel örgülerin altından kaçtı.

O daha parayı tekrar ele geçirmeyi düşünemeden parasını aldım ve cebime attım.

Arkamdan bağırışlar duyulurken çitlerin üzerinden baktım ve bahçelerin arasından atlayarak ve gözümü solumdaki ağaçların arasından koşan Vega'nın mavi uçlu saçlarından ayırmamaya çalışarak hızla kaçmak zorunda kaldım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sonunda o ağaçlara ulaştım ve gölgelerin içine daldım, hareketlerimi gizli tutmak için etrafıma bir susturma balonu yaydım.

Ama etrafıma baktığımda nereye gittiğini göremedim.

Kader sana yaklaşıyor, Darcy Vega. Benden kaçamazsın.

***

Kristalimin uğultusunu şehrin yıkık dökük bir yerine kadar takip etmiştim ve şimdi ikizlerden birinin tekrar ortaya çıkmasını beklerken bir otobüs durağında oturmuş, yanımda bira ve sidik kokan, uyuyan sarhoş bir adam otururken parmaklarımın arasında bir Tarot kartını çeviriyordum. Kristal beni sadece bulundukları genel bölgeye götürecek kadar iyiydi ve güç seviyeleri çok güçlü olduğundan, bundan daha spesifik bir konumu kilitlememe yardımcı olamazdı.

Bugünün canı cehenneme. Bu işin de canı cehenneme. Hayatım uzun zaman önce benden çalınmış olsa da, Lionel Acrux'un kevaşesi olmaya asla alışamamıştım. Bazı Fae'ler itaatkâr olmak için yaratılmıştı ama ben kesinlikle onlardan biri değildim. Çocukluğumdan beri kendi hayatımı yönetmeyi hayal etmiştim. Annemin, Acrux'lara her türlü karanlık işte yardım eden yasadışı aile işine katılmamı beklemesi yeterince kötüydü. Arzu edebilecekleri sihir ihtiyacı, ama şimdi buna zorlanmak ve sırf Darius'a göz kulak olabilmek için tüm lanet yıldızların profesörü olarak çalışmak, ruhumu mahvediyordu. Tam anlamıyla. Çünkü ruhum parçalara ayrılmıştı.

O büyülü bağ bana zorla dayatıldığından beri Darius'u kendi zararıma da olsa korumaya yönelik sürekli bir dürtü artık içimde yabancı bir beden gibi yaşıyordu. Yaşam gücümden beslenen bir succubus'tu ve elbette Darius'u bir arkadaş olarak seviyordum ve elbette onu normal bir en iyi arkadaşım gibi korumak istiyordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bir şekilde. Ama bu adam için özgür irademden vazgeçmeyi ya da babasının saçmalıklarına bir saniye bile daha fazla katlanmayı planlamamıştım.

Solarian Pitball Ligi'nde oynama şansım olmuştu. Kelimenin tam anlamıyla bir yıldız olma yolunda ilerliyordum ve bu yüzden Zodyak Akademisi'nde okuduğum süre boyunca pek çok şeyden vazgeçmiştim. Partileri, arkadaşlarla içmeyi, arkadaş *edinmeyi* kaçırmıştım. Yani, evet, ben bir Vampirdim ve yalnızlık zaten en sevdiğim şeylerden biriydi. Ama belki daha fazlasına sahip olabilirdim. Şimdi daha fazlasını yaşama şansım Lionel tarafından tamamen ortadan kaldırılmıştı ve içki içmeyi kaçırdığım için duyduğum üzüntü, bugünlerde potansiyel olarak alkolik sınırında olduğum düşünüldüğünde unutulmuştu.

Pegasuslu bir serseri geçen dönem ofisime girmiş ve masamdan bir şişe burbon çalmıştı. Söylemem yeterli, küçük pislik büyülü alarmlarımı tetikledi ve kıçını cezaya attım, dayanılmaz bir döküntü patlayana kadar boxerlarıyla Griffin bokunda yuvarlanmasını sağladım. Ama ben daha burbonumun çoğunu içmeden o çoktan içmişti.

Orada. İçki problemim olabileceğini fark ettiğim zamanlara denk geliyordu.

Şehri bir yağmur tabakası kaplamıştı ve ben sığınakta sabırsızlıkla otururken hava ısrarla nemliydi ve karanlık çökmeye başlamıştı. Sarhoş bir hıçkırıkla sarsılarak uyandı, sonra hâlâ elinde tuttuğu eski bir bira kutusunu dudaklarına götürdü ve son damlalarını ağzından silkeleyerek çıkardı. Kristali avucumun içinde yuvarlarken bakışlarım tekrar yola kaydı; kristalden gelen alçak, uğultulu his bana ikizlerin yakın olduğunu söylüyordu. Ama nerede?

Birlikte, büyülü imzaları gece ve gündüz gibi hissettirdi, birbirleriyle mükemmel bir uyum içinde çakıştı, sanki ayrı var olamazlarmış gibi. Bu his aynı anda hem sıcak hem de soğuktu ve Solaria'nın mutlak ve feci çöküşü gibi hissettirmiyorlardı - ki ben de bunu bekliyordum. Bunlar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Vahşi Kral'ın çocukları, zulmün, baskının, cinayetin kızları. Soyadları ağzımda acı bir tat bırakmıştı ve onları hissetmek beni kandırmayacaktı. Vahşi Kral'ın büyülü imzası, bildiğim kadarıyla kedi yavrusu öpücüğü ve pamuk şeker gibi hissettirebilirdi. Bu onun demir yumrukla hükmeden ve tüm krallığın kendisinden korkmasını sağlayan öfkeli bir orospu çocuğu olmadığı anlamına gelmiyordu.

"Bu sabah şurada bir kedi gördüm," diye mırıldandı sarhoş.
Yolun karşısındaydı ve ona sert bir bakış atarak sohbet havasında olmadığımı belirttim. Zaten bu hayatta çok az insanla konuşmaktan zevk alırdım ve yabancılarla ayaküstü konuşmaktan nefret ederdim. Özellikle de sidik kokan sarhoş olanlarla. "Sana benziyordu." Çenesini bana doğru salladı ve kaşlarım daha da çatıldı. "Bana öyle baktı!" Yüzümü işaret etti ve azı dişlerim onun boğazını parçalama isteğiyle diken diken oldu, böylece bir saniye daha onun saçmalıklarını dinlemek zorunda kalmayacaktım. "Hayatımda gördüğüm en kızgın surata sahipti.
gördüm. Ve o kedinin mutsuz olduğunu düşündüm. İçten içe üzgün."

"Konuşmayı kes," diye emrettim, sorunumu çözmek için Zorlama'yı kullandım ve sonraki sözleri boğazında düğümlendi. Ölümlüler elimde oyuncaktı; onları manipüle etmek çok kolaydı. Bu yüzden bunu yapmamızı yasaklayan katı yasalarımız vardı. Geçen yıl, Solaria'nın doğusunda bir ölümlü kaçakçılığı çetesi ortaya çıkarılmıştı. Bu diyardan kaçırılmışlardı ve Fae'ler için cinsel köleliğe zorlanıyorlardı. Lanet olası sapkınlık. Ölümlüler bile bizim diyarımızda o kadar uzun süre hayatta kalamazlardı, bu yüzden FIB ilk toplu mezarı ortaya çıkardığında bu hikaye daha da karanlık bir hal almıştı.

Benim türümün kötü olma yeteneği vardı. Hepimizin içinde vardı. Tüm toplumumuz güç kazanmak üzerine kuruluydu ve hepimiz kolayca kendimizden daha zayıf Fae'ler üzerinde hak iddia etmeye yönlendirildik. Sanırım ölümlüler, büyünüz güçlü olmadığında ve her gün üstün yeteneklere sahip Fae'ler tarafından dövüldüğünüzde, yüksek bir güç elde etmek için cazip bir yerdi. Bu işe karışan bir çok pislik

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kaçakçılık halkası zayıftı, yarısı Darkmore Cezaevine düşmüştü, yarısı da baskınlar sırasında ölmüştü. Umarım giderken çığlık atıyorlardır. Güçlerini kötüye kullanan bir Fae'den daha fazla midemi bulandıran bir şey yoktu. Sanırım bunun nedeni, yenemeyeceğim birinin topuğu altında ezilmenin nasıl bir şey olduğunu bilmemdi. Ve Lionel Acrux bir istismarcı timsaliydi. Oğlunu kendi suretine büründürmek için evire çevire dövüyordu ama ne kadar istese de Darius onun gibi değildi.

Karanlık tamamen çöktüğünde ve sarhoş nihayet otobüse bindiğinde, caddenin karşısındaki apartmanın kapısı açıldı ve Roxanya, nam-ı diğer Tory, büyük boy bir deri ceket, erkek kotu gibi görünen bir pantolon ve motorcu botlarıyla dışarı çıktı. O karşıdan karşıya geçerken avucumdaki kristalin içindeki enerji değişti ve ben de kapüşonumu yukarı çekerek büyüyle

gölgeler etrafımda daha da yakınlaştı. Onun büyülü imzası kristali istila etti, ta ki tek hissedebildiğim avucuma değen ayın serin öpücüğü gibi bir şey olana kadar. İki ikizin bu kadar farklı hissetmesi garipti ama sanırım tüm kardeşler kendi tarzlarında eşsizdi. Kız kardeşim benim tam tersimdi. İyimser, eğlenceli, şakacı - *lanet olsun, onu özlüyorum.*

Tory sokağa doğru koşmaya başladı ve ben de ayağa kalktım, belli bir mesafeden onun peşinden gittim ve başparmağımı kristalin üzerinde gezdirdim.

başka bir şey. Düzenimin Ay'a bağlı olduğunu düşünürsek geceden yanaydım ama nedense avucumdaki güneş ışığının dokunuşunu ve kız kardeşinin varlığının sıcaklığını özlemiştim. Bu tuhaf duyguyu görmezden geldim ve Tory'yi birkaç blok yürürken takip ettim. Kulaklığı takılıydı ve dinlediği her neyse kafası ara sıra sallanıyordu ve ben içimden ona gözlerimi deviriyordum. Bu kız ölmek mi istiyordu? Gece vakti şehrin zorlu bir bölgesinde yürüyordu ve herhangi biri arkasından bıçakla gelebilirdi. Ya da keskin dişlerle.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sonunda çok katlı bir otoparka döndü, kapüşonunu yukarı çekti ve başını eğerek bir güvenlik kamerasının altından geçti. Parmaklarımı şıklattım, bir hava akımıyla kamerayı duvardan kopardım ve Tory'yi içeriye kadar takip ederken yavaşça çimenli bir kenara indirdim. Belli belirsiz planım onu köşeye sıkıştırmak, kayıp bir Fae prensesi olduğunu ve
Bu gece benimle Uyanışına gelmesini, sonra da yolda kız kardeşini alıp gitmesini istedim. Ya bu olacaktı ya da onları kaçıracaktım ama bu sadece mecbur kalırsam başvuracağım bir B planıydı. Konsey üyelerinden özel emir almıştım.
"Profesyonel ol. Saçmalıktı ama neyse. İyi bir deneme yapacaktım ama her halükarda bu gece benimle geleceklerdi çünkü ben
Ölümlüler Diyarı ile işim bitmişti. Burada yıldızları Solaria'da hissettiğim gibi hissedemiyordum ve her geçen gün sihrimi kavramak daha da zorlaşıyordu. Bu bana zarar veriyordu ve hastalanmadan önce eve gitmem gerekiyordu. Muhtemelen burada hayatım boyunca geçirmem gerekenden daha fazla zaman geçirmiştim.

Tory'yi gözden kaybettim ama gidebileceği tek bir yer vardı, ben de elimdeki kristal beni ona doğru iterek rampalardan yukarı doğru yürümeye başladım.

Üçüncü kata çıktığımda, minik pembe elbiseli, yüksek topuklu ve file çoraplı sarışın bir kadın asansörden sendeleyerek çıktı ve gözleri üzerime dikildi. "Selam kovboy, vahşi bir midilliye binmek ister misin?"

"Hayır," dedim basitçe, bir sonraki rampaya doğru yürürken, sanki çok komik bir şey söylemişim gibi kahkahalarla gülerek peşimden koştu. Reddetmemin tam olarak nesinin komik olduğundan emin değildim ama herkes kendi yoluna.

"Sanırım senin gibi güzel bir çocuğun evde onu bekleyen bir karısı var, ha?
Ama onsuz bu kadar geç saatte dışarıda ne yapıyorsun? Onu mu arıyorsun? Sorun mu var?" diye sordu, koluma girmeye çalıştı ama ben sadece adımlarımı hızlandırdım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

O yapamazdı. Bir Vampir olarak, istersem rüzgârdan daha hızlı hareket edebilirdim, ama aynı zamanda terlemeden geç saatlerde işe giden birinin hızında da yürüyebilirdim.

"Haydi, gece için iki yüzlük," diye teklif etti ve beni yakalamak için koşmaya başladı.

Bir motor gürültüsü duydum ve bir sonraki rampayı dönüp Tory motosikletiyle yanımdan hızla geçip rampayı hızla inmeden hemen önce gölgelerin arasına çekilirken lanet ettim.

Fahişe rampadan koşarak bana doğru geldi ve ben hayal kırıklığı içinde hırladım. Kıza "*Gözlerini kapat,*" diye emrettim ve gözleri hemen kapandı. Vampir hızına büründüm ve Tory Vega'nın peşinden koşarken avucumdaki kristalin uğultusunu takip ederek otoparka doğru hızla geri döndüm.

Bu geceyi sikeyim.

Motosikletle onun peşinden şehrin içinde bir bulanıklık içinde koştum, görünmemek için yeterince hızlı hareket ettim, bunun bir sürü şeyi kırdığını biliyordum.
kurallar ama artık umurumda değil. Vega ikizlerini bir an önce ele geçirip Solaria'ya götürmem gerekiyordu yoksa kendimi kaybedecektim.

Sonunda Tory'nin enerjisinin kristalin içinde daha yüksek sesle uğuldadığı bir bara ulaştım ve sokağın karşısındaki karanlık bir ara sokakta yavaşlayarak durdum.

Yolun karşısına geçtim, dışarıdaki sıra sıra motosikletlerin yanından geçtim ve kapıyı iterek açtım. Filmlerdeki o anlardan biri gibiydi.
Herkesin kafasını kaldırıp baktığı ve sizin orada olmadığınızı bildiği bir yer. Ama umurumda mıydı? Hiç umurumda değildi. Çünkü güzel bir gömlek giymiş olsam bile odadaki en ölümcül yaratık bendim.

Dövmelerinin üzerinde dövmeleri olan iri motorcu adamlar biralarının üzerinden bana bakarken dişlerim dilime battı. Doğruca barmene doğru yürüdüm,
Hepsini görmezden gelerek, bir kadeh içki içen Tory Vega'ya doğru yürüdü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tekila shot, bol kıyafeti şimdi çok daha yapışkan ve çok daha fazla ten gösteren bir şeyle değiştirildi.

Sonunda.

"Seninle biraz konuşabilir miyiz?" Bu uzun üç aydan sonra tek yapmak istediğim onu omzuma atıp bir yıldız tozu bulutunun içine fırlatmak ve yeni hayatına yollamakken ses tonumu kibar tutmaya çalışarak sordum. Ama sanırım son sabır auramı da bunu güzel bir şekilde denemek için harcayabilirdim.

"Kayıp mı oldun?" diye sordu sırıtarak. Beni bir aşağı bir yukarı süzdü, belli ki ben onu incelerken bardaki diğer herkesin ne düşündüğünü düşünüyordu
ve yeşil gözlerindeki şüphe. Bu benim düşmanımdı. Küçük olabilirdi ama Fae olduğunuzda bunun hiçbir anlamı yoktu. Damarlarındaki güç, ondan su içme isteğiyle boğazımı yakıyordu ama bunun onu sonsuza dek korkutmanın kesin bir yolu olduğunu düşündüm. Ve yapmam gereken bir iş vardı.

"Hayır, tam olarak aradığım şeyi buldum," diye cevap verdim, artan duyularımla oynayan ağır metal müziğin sesini bastırmaya çalışarak.

"Aferin sana. Sonra görüşürüz." Benden uzaklaşmaya başladı ama bu bir "hayır" olacaktı, ben de kolundan tuttum.

"Sen ne halt ettiğini sanıyorsun?" diye başladı.

"*Benimle otur," diye* zorladım onu, kibarca rica etmekten bıkmıştı.

Anında barın yanındaki bir sandalyeye çöktü ve ben de kolunu bırakarak yanına oturdum. Kesinlikle sıfır zihinsel kalkanı vardı ve bunu beklememe rağmen yine de beni şaşırttı. Büyü olmadan bile, Fae'lere genç yaşta Zorlama'ya karşı savaşmalarına yardımcı olacak zihinsel bloklar üzerinde çalışmaları öğretilirdi, ama bu kızın bana karşı koyma yeteneği sıfır gibi görünüyordu. İşte bu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

akademideki zamanlarını cehenneme çevirecekti. Yazık.

Barmenin Tory ile aramıza baktığını hissettim ve kıçımdaki bu acıya tüm dikkatimi verirken onu kararlılıkla görmezden geldim.

"Bu gece içiyor musun Tory?" diye sordu barmen ona bir tekila daha doldururken.

"Sanırım geçen hafta sonu olanlardan sonra burayı bir kenara bırakacağım," dedi ve bunun buranın müdavimi olduğu anlamına geldiğini tahmin ettim. Burası rüyaların ölmek için geldiği bir yere benziyordu ve ben böyle yerler hakkında her şeyi bilirdim.

Barmen sanki sohbet etmek için yerleşiyormuş gibi yaklaştı. "Bugünlerde belki-"

"*Git* buradan*," diye* sinirli bir şekilde emrettim ve adam anında barın uzak ucuna yöneldi.

Tory bana bir kaşını kaldırdı. "Sanırım bu da benim işaretim," dedi ve oturduğu yerden zıplayarak deri giysili kalabalığın arasına geri döndü.

"Bana güç verin, yıldızlar," diye mırıldandım, gözlerimi ovuşturdum ve yerimden kalktım. Kalabalığın içinde arkasından ittim, kimse bakmazken hızla ilerledim ve kolunu yakaladım. Bu sefer bırakmayacaktım. Vegas'ı sonunda gözüme kestirmiştim ve gerekirse onları tekme tokat Solaria'ya geri götürecektim.

"Konuşmamız gerek," diye homurdandım ama yüksek sesli müzik yüzünden beni duymuş gibi görünmüyordu.

"Geri çekil lan," diye tersledi, kolunu kavrayışımdan kurtardı ve tekrar beden kalabalığının içinde kayboldu. Ona kulak misafiri olan birkaç pislik yoluma çıktı ve sanki beni gerçekten döveceklerini sanıyorlarmış gibi muştalarını çatırdattılar. Gerçekten gülünçtü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"*Çekilin* yolumdan," diye hırladım, sesim büyüyle çınlıyordu ve hepsi sinmiş fareler gibi kaçıştılar. Dişlerim öfkeyle bilenirken, benim için açılan boşluktan geçip Tory'nin peşine düştüm. *İşte bu kadar. İşim bitti.*

Barın içinden çıkışa doğru yürüdüm, üst dudağım hırlama isteğiyle titrerken kapıyı açtım. Ama bir grup ölümlüye dişlerimi göstermek muhtemelen iyi bir fikir değildi, bu yüzden sokağa çıkarken içimdeki Fae'yi kontrol altında tuttum ve bakışlarım bir adamın bisikletinin arkasındaki Tory'ye kilitlendi.

"*Dur!"* Kükredim, arabayı süren adamı zorlamaya çalıştım, ama o Aynı anda gaza bastım, böylece sesim motorun gürültüsü arasında kayboldu. O anda içimden gerçekten bir hırıltı yükseldi ve caddenin karşısındaki Vampir hızımla peşinden koşmadan önce gölgeler, kimsenin görmemesini umduğum bir bulanıklık içinde yollar boyunca yuvarlanıyordum.

Adam onu evinden bir blok ötede bıraktı ve ben de onu dairesine kadar takip ettim. Kapının kilidini açarken birinin verandasının karanlığında bekledim, sonra arkasından yaklaştım, sonunda onu köşeye sıkıştırdığımı ve bu sefer işi berbat etmeyeceğimi düşündüm. İkisi de beni dinleyecekti ve eğer söyleyeceklerim hoşlarına gitmezse, ne yapalım. Bu benim sorunum değildi.

"Sohbetimizi bitirmedik," diye seslendim Tory'ye, onu korkutacağımı biliyordum ama şu anda umurumda bile değildi. Arkasına baktı, beni tam arkasında bulunca korkudan gözleri büyüdü ve kalbinin çarpıntısı kulaklarıma ulaştı.

Bu şehirde gerçekten ölmek istemediğini kanıtlayarak döndü ve merdivenlerden yukarı kaçtı.

Sakince arkasından yürüdüm, kapıyı tekmeleyerek kapattım ve parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim. Yorgun ve sinirliydim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ilk etapta burada. Yani şimdi bu iş pislik modunda yapılacaktı. Ki bu benim varsayılan ayarımdı.

Merdivenleri hızla çıktım, o koşmaya devam ettikçe ağzım sulanıyordu ve onu avlama dürtüsü içimi kemiriyordu. Çok cazipti ama Vampir Yasası'na tamamen aykırıydı ve bu kızların kim olduğunu düşünürsek muhtemelen bu yüzden hapse atılırdım.

"*Dur!*" Onu zorlayarak durmasını söyledim ve o da durdu. İki saniyeliğine de olsa, sonra karşı koydu ve koşmaya devam etti.

Kaşlarımı kaldırdım, sıfır eğitimi olduğunu düşününce biraz etkilendim ama sonra ruh halim tekrar öfkeye dönüştü çünkü Tanrı aşkına, bu oyundan sıkılmaya başlamıştım.

Hızımı arttırıp arkasından yaklaştım ve çığlığını bastırmak için elimle ağzını kapattım. O anda içimdeki beslenme dürtüsü bir canavar gibi şaha kalktı. Avımı yakalamıştım. Yemeliydim. Adil olan buydu.

Çenemi sıktım, bu içgüdüye karşı sert bir mücadele verdim ve yavaş bir nefes aldım.

Isırma onu. Kendine hakim ol.

Boğazımdaki pürüzlü yumruyu yuttum ve susuzluğumla savaştım, ama onun gücünün kuvveti Düzenimin içgüdüsel ihtiyaçlarını çekiştirdi ve kanının her damlasını yemem için bana yalvardı.

Hayır. Bunu yapmayacağım. Susuzluğumun kölesi değilim.

"Ben Profesör Orion. Size zarar vermeyeceğim ve *siz* de *çığlık atmayacaksınız*. *Beni içeri almak istiyorsun."* Onu serbest bıraktım ve geri çekildim.

Bana baktı, gözlerinde korku parlıyordu, ama şimdi tuzağıma yakalanmıştı, kullandığım Zorlama'nın gücü bu sefer ona kaçacak yer bırakmamıştı.

Emrimi reddedecekmiş gibi ağzını açtı, sonra anahtarını kilide sokup çevirdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"İçeri gel," dedi tatlı tatlı. *Daha iyi*.

Bir şekilde tekrar kaçmayı aklına koyarsa diye ona yaklaştım, henüz bilmeseler bile bu Vegas'ın son derece güçlü olduğunu biliyordum. Onu içeriye kadar takip edip kapıyı arkamdan iterek kapatırken yüzüne düz bir gülümseme kondurdum ve kilidi sıkıca kapatabilmek için içine buz attım. Tory bakmıyorken cebimden içinde notlarımın bulunduğu çantamı gizleyen taşı çıkardım ve çantayı omzuma atarak onu saklayan büyüyü kaldırdım.

Küçük, yıkık dökük daireye şöyle bir göz attım, sonra bakışlarım neredeyse istemsizce kanepeye kıvrılmış televizyon izleyen kıza kaydı. Başını çevirip gözlerini bana ve kız kardeşine dikince kalbim boğazıma düğümlendi. Azı dişlerimdeki karıncalanma bir anda daha da arttı ve ondan beslenme dürtüsüyle savaşmak neredeyse imkânsızdı. Yüzü her yönden kız kardeşiyle aynıydı, tek farkı
Aralarındaki fark saçlarının mavi uçlarıydı.

Bize kaşlarını çatarken bakışlarım gözlerinin arasındaki kırışıklıkta gezindi, sonra dikkatim ıslattığı dudaklarına kaydı. Dolgun. Pembe. İştah açıcı - *kahretsin*, *kes şunu.*

Bu kız bir şekilde teninden daha derinlere inen, *hissedebildiğim bir* şekilde güzeldi. Beni eşit bir dikkatle inceledi ve bir an için birbirimizin etini parçalamak üzere olan iki hayvanmışız gibi hissettik. Hayır, bundan başka bir şeydi. İstediğim bir kavga değildi, sikim pantolonumun içinde kıpırdanıyor ve boğazımda sahiplenici bir hırıltı oluşuyordu. Her iki Vegaslı da çekiciydi ama bu seferkinde büyüleyici bir şey vardı. Hayatım boyunca gözlerimi ondan ayıramadım.

"Kesinlikle hayır." Darcy ayağa kalktı, bana da onu inceleme fırsatı verdi. Giydiği pijamalar kabarık tavşanlarla kaplıydı. Dudaklarım

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dişlerim daha sert karıncalanırken seğirdi. O tavşanlardan birine benziyordu, masum, geniş gözlü, tıpkı avım gibi. Yine de bir şey bana onun içinde yaşayan şeyin tamamen vahşi olduğunu ve kolayca evcilleştirilemeyeceğini söylüyordu. "Onun evine git, Tor.
Delirdin mi? Tek yatağımızı kirletebilmen için gerçekten burayı boşaltmamı mı bekliyorsun?"

Harika. Kız kardeşini sikmek için geldiğimi sanıyor.

Onun ne düşündüğü önemli değil. Yarından itibaren benim öğrencim olacak.

Tory başını salladı. "Tabii ki hayır. Bu adam sadece... içeri girmek istedi, tamam mı?"

"Peki bu neden kabul edilebilir?" Darcy tam bir şaşkınlıkla sordu ve içimden bir eğlence geçti. Aslında bu oldukça eğlenceliydi. O saçma pijamaları giyerken sinirlenmesi çok şirindi.

"Neye bakıyorsun öyle?" Darcy ilk kez bana hitap ederek sordu ve kaşlarım kalktı. *Tavşan kız ısırıyor.*

"Buraya on sekiz yaşındaki birkaç genci almaya geldiğimi sanıyordum. Yanlış daireye gelmiş olmalısın, küçük tavşancık." Kıkırdadım, eğlendim yanaklarının pembeleştiğini ve telaşlanmaya başladığını hissettim. Onun hızlı kalp atışlarını buradan duyabiliyordum. Ve bu beni acıktırıyordu.

Gözleri giydiği pijamaya kaydı ve yanakları daha fazla kanla parladı. Tadını öğrenmek istediğim kan. Hayır, tadını bilmem *gerekiyordu.* Tadı onun büyülü imzasının hissettiği gibi miydi? Kanı sıvı güneş ışığı mıydı? Sıcak ve o kadar davetkârdı ki kendimi ondan uzak tutmak
Şu an karşılaştığım en büyük angarya buydu. Bu kızdan beslenmek sekizinci ölümcül günah olurdu, ama bunu yapmak istiyorsam lanet olsun.

"Sen de kimsin be? Ve neden benim evimde bana hakaret ediyorsun?" Darcy tekrar kız kardeşine baktı ve Tory bana dönmeden önce özür dileyen bir omuz silkme hareketi yaptı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Darcy ona katılmak için hareket etti, kanepeden kayarak ikiziyle omuz omuza durdu ve bana onları yakından karşılaştırma şansı verdi. Yanımdaki iki küçük dikene baktım ve Solaria'nın karşılaştığı en büyük tehdidin önünde durup durmadığımı merak ettim. Onlardan anında nefret etmediğim için hazırlıksız yakalanmıştım. Herkesten nefret ediyordum, bu da bir şey ifade ediyordu,

"*Bana bir içki getirecektin,*" diye Tory'ye çıkıştım ve o da hemen mutfağa gidip bana bir bardak su doldurarak Darcy'yi yakından inceleme fırsatı verdi. Bu adamda bu kadar çekici olan şey neydi? İçgüdülerim çılgına dönmüştü ve susuzluktan boğazım yanıyordu. Çok uzun zamandır beslenmemiştim, sorun buydu.

Darcy bana aynı vahşilikle baktı, sonra yüz hatlarını fark edince kaşları çatıldı. "Sen bir polissin. Bugün oradaydın."

"Tam olarak nerede?" Masumca sordum, sadece varlığımın bile onu fırtınaya sürüklemesinden hoşlanmıştım.

"Bana aptalı oynama." Kalp atışları daha da hızlanırken beni işaret etti ve onu bu şekilde etkilemem hoşuma gitti. Yine de onun hakkında aklımdan geçen düşünceleri kesinlikle düşünmemeliydim. *O mavi saçlar yumruğuma sarılsa çok güzel görünürdü.*

Yıldızlar adına, o senin lanet öğrencin olacak, aptal.

Tory geri döndü, zorlamama karşı koymaya çalışırken gergin bir ifadeyle suyu elime tutuşturdu ve Darcy, alışılmadık davranışını açıkça hissederek ona kaşlarını çattı.

Ona teşekkür ettikten sonra suyu ağzıma attım ve boğazımdaki kan ağrısını dindirebileceğini umdum. Son damlasına kadar içtim, her yutkunuşumda boğazımdaki kanı zayıflatacağını umuyordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kana susamışlığım biraz azaldı ama içkiyi bitirip bardağı mutfak tezgâhına bıraktığımda kendimi eskisinden daha da kana susamış buldum.

Belki de biraz boşluğa ihtiyacım vardır.

"Bütün gün ikinizin peşinden koşturup durdum." Kanepeye doğru yürüdüm, kendimi Darcy'nin boşalttığı yere attım ve ellerimi karnımın üzerine yığdım.

"Tory'yi bu işin dışında bırak. Parayı alan bendim," dedi Darcy, sesini endişe kaplamıştı ve ben baştan aşağı bir kanun kaçağıyken onun benim polis olduğuma inanmasının oldukça komik olduğunu düşündüm. *Neler yapabileceğim hakkında hiçbir fikrin yok prenses.*

"Ama parayı sen almadın, düşürdün," dedi Tory ve ben de sırıttım.

"*Bu parayı mı* kastediyorsun?" Kıçımı kaldırdım ve arka cebimden bir tomar para çıkarıp başımın üzerinde salladım.

Tory yaklaşıp elimden kaptı ve her bir notu sayarken önümdeki sehpanın üzerine tünedi.

Her şeyin orada olduğundan emin olduğunda, buz gibi bir bakışla bana baktı ve onda bir Fae parıltısı gördüm. Bana hiçbir şey vermeyecek kabuslar. Dürüst olmak gerekirse, Vahşi Kral'ın kızları pek de vahşi görünmüyordu. Berbat dairelerine baktıkça kendimi rahatsız hissetmeye başladım. Burası bir bok çukuruydu ve onlar kraliyet ailesindendi. Eğer aileleri tarafından yetiştirilmiş olsalardı, Solaria'daki tüm Fae'lerden daha zengin olurlardı. Zenginliği bilirlerdi.
hayal bile edemeyecekleri bir şeydi. O parayı sanki onlara yaşam sağlayan bir şeymiş gibi saymazlardı.

Buradayken onlar hakkında bir dosya hazırlıyordum, hastane kayıtlarını, koruyucu ailelerini inceliyor, yaşadıkları hayata dair zihnimde bir resim oluşturuyordum. Ve dürüst olmak gerekirse, bu boktan bir hayattı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

herhangi bir çocuk üzerinde. Onlar için üzülmek istemiyordum, çünkü benim kesinlikle düşmanım olacağım bir savaşın diğer tarafında yer almak üzereydiler. Ama yaşadıkları cehenneme tanık olmak tedirgin ediciydi.

"Peki ne istiyorsun?" Tory talep etti. "İnsanlar karşılığında bir şey istemedikleri sürece nakit para vermezler, Bay Orion."

"Profesör," diye düzelttim, sınırları şimdi belirlemenin en iyisi olduğunu düşündüm.

Özellikle de hala küçük bayan tavşan pijamalarını ve tüm o bol kumaşın altında vücudunun nasıl görünebileceğini düşünürken.

"Kaç yaşındasın sen?" Darcy sordu.

"Profesör olacak kadar yaşlı." Gözlerim tekrar ona kaydı ve anında tekrar tuzağına düştüm. Belki de o bir Siren'di, Tarikatı ortaya çıkmak üzereydi ve bir şekilde güçlerini benim üzerimde kullanıyordu, beni içine çekiyor ve görmezden gelemeyeceğim karanlık bir arzuya dönüşüyordu. *Elbette, bunu kabul edeceğim.*

Darcy koltuğa doğru ilerledi ve kollarını kavuşturarak bir açıklama bekledi.

Sert görünüyordu ama korku ve belirsizlik de yayıyordu ve bana tam olarak anlayamadığım bir şekilde bakmaya devam etti. Ama içimde bir his vardı.

aynı şekilde ona bakmaya devam ettim.

"*Beni dinleyecek, sakin ve soğukkanlı kalacaksınız,*" dedim güçlü bir ses tonuyla ve onları köşeye sıkıştırdığıma göre bu işin aksamadan yürümesini sağlamaya çalıştım.

Darcy kolayca başını salladı ve bu hoşuma gitti. Bana itaat etmesi çok hoşuma gidiyordu. O bir prensesti, nefret ettiğim bir adamın kızıydı, ölümcül düşmanımın ta kendisiydi. Ve o anda ona sahiptim.

Tory'nin yanına, sehpanın üzerine çöktü ve ikisi de tüm dikkatlerini bana verdiler. *Nihayet.*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Onlara tatmin edici bir şekilde gülümsedim, küçük zavallı hayat balonlarını patlatmaya ve onları hayal bile edemeyecekleri zenginlik, şöhret ve sopa sallayamayacakları kadar çok düşmanla dolu bir dünyaya itmeye hazırlandım. Bunlardan biri de bendim, çünkü ben -bazıları beni ne kadar sinirlendirse de- sıkı bir şekilde Varisler takımındaydım ve daha da sıkı bir şekilde Darius Acrux takımındaydım.

"On sekizinci yaş gününüzden beri ikiniz de
Benim türümün dünyanın öbür ucundan hissedebileceği bir imza. Tam anlamıyla." Durakladım ve bu tuhaf sözlerin aklımda yer etmesine izin verdim. Darcy bir soru sormak için ağzını açtı ama onu durdurmak için elimi kaldırdım ve onlar korkmaya başlamadan devam ettim.
"Açıklayacağım, sadece *sakin olun.*"

Darcy başını salladı ve ben de işkence gibi uzun bir an boyunca onun ağzını inceledim. Ay adına, o *ağız*.

"Devam et," diye cesaretlendirdi Tory. *Evet, söylemem gereken şeyler var.*

Koltuğumda arkama yaslandım ve bir elimi ensemde gezdirdim. "Ben lafı dolandıran biri değilim, o yüzden söyleyeyim: Sen insan değilsin. Sen Fae'sin. Bu da içinde yıldızların kendileri tarafından tanımlanan uyanmamış bir güç olduğu anlamına geliyor. Sen Solaria'ya aitsin: Dünya'nın ayna dünyası.
Fae'lerin hüküm sürdüğü bir yer. Ayak uydurabiliyor muyuz?" Bombayı böyle patlatınca içimde bir eğlence kaynadı. Belki de Vahşi Kral'ın ikizlerini birazcık sarsmak hoşuma gidiyordu.

İkisi de benim bir akıl hastanesine ait olduğumu düşündüklerini doğrulayan bir bakış paylaştılar, ben de ya bana inanacaklarını ya da
Ama kıçlarını Zodiac Akademi'ye bıraktığımda muhtemelen mesajı alacaklardı.

"İkiniz de İkizler burcusunuz," dedim. "Öfkeli, bu yüzden her şeyin yolunda gitmesini sağlamak için üzerinizde kullandığım Zorlama. Özellikle de zaten geç kaldığımız için," diye mırıldandım ve saatimi kontrol etmek için bileğimi kaldırdım. Artık gerçekten sınırları zorluyordum. Uyanışları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

her an başlayabilirdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"İkizler... burç olarak mı?" Tory sordu.

"Kesinlikle," dedim. *Ah iyi, mutlak moron değiller.* "İkizler bir hava burcudur, bu yüzden güçleriniz Uyandığında-"

"Dur bakalım," diye seslendi Darcy ve parmaklarım onu cezalandırma isteğiyle kaşındı. Eğer bunu benim sınıfımda yapsaydı, ona bunun bedelini ağır bir şekilde ödetirdim. Ama bu seferlik hoşgörülü davranabilirdim. Yakında benimle uğraşılmaması gerektiğini öğrenecekti. Elbette, o zaman hain zihnim cezalarımın olduğu tehlikeli yere koştu
onu masama yatırıp kıçına bir şaplak attığımı görünce içimden kendime lanet ettim.

Benim neyim var böyle?

"Gerçekten güçlerimiz olduğuna inanmamızı mı bekliyorsunuz? *Sihir* gibi mi?" Darcy alay etti.

"Dürüstçe mi? Neye inandığınız umurumda değil. Ama yapmam gereken bir iş var ve bu işin bir parçası da bunu sana açıklamak. Açıkçası, yakında nasıl olsa öğreneceğin için nefesimi boşa harcamamayı tercih ederim," dedim, ses tonum camı kesecek kadar keskindi ve gözleri sesimdeki meydan okumaya karşı koymak istercesine bana dikilmişti. *Gel bana küçük Fae, sana gerçek gücün neye benzediğini göstereceğim.*

"Bu ne anlama geliyor?" Tory kaşlarını çatarak sordu.

"Yani bütün gün sizinle konuşmaya çalıştım ama anlaşılan haneye tecavüz ve motosiklet çalmak gündeminizdeydi, ben de köpek gibi peşinizde koşturdum. Ve ben gerçekten kovalamayı sevmiyorum.
Bu yüzden şu anda pek iyi bir ruh halinde değilim diyelim."

Darcy dudaklarını büzdü ve bu şımarık ifade dişlerimin yeniden karıncalanmasına neden oldu.

Ağzım sinirlenerek gerildi ve saatimi tekrar kontrol ederek zamanımızın kalmadığını fark ettim. "Tamam, gidiyoruz." Ayağa kalktım, biraz

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cebimdeki yıldız tozunu çıkardım ve ikisi de şaşkınlıkla bana baktılar. *İşler daha da karışmak üzere, Vega kızları.*

"Bir dakika bekle." Darcy de ayağa kalktı ve ben de ona karşı duyduğum doymak bilmez açlığı belli etmeyen yumuşak bir ifadeyle ona baktım. "Fae olduğumuzu mu söyledin? Bu da ne demek oluyor?"

"Biz farklı bir ırkız. Daha iyi bir ırk." Omuz silktim ve kaşlarını çatarak omurgamda sıcak bir şimşek çakmasına neden oldu. Yıldızlar adına, bu *kız*. "Dikkatli olun Bayan Vega, bu tür ifadeler sınıfımda cezalandırılır."

"Vega mı?" Burnu kırıştı ve kelimenin tam anlamıyla hiçbir şey hakkında hiçbir fikirleri olmadığını hatırladım. "Bu benim adım değil. Bekle, lütfen bana yanlış ikizlere sahip olduğunu söyle?"

Hayal kırıklığı içinde başımı salladım. "Bu senin Solaria'daki gerçek soyadın. Oraya gittiğinde kimse sana başka bir şey demeyecek, bunu unutma."

"Pardon?" Tory araya girdi. Çenesi sanki bu sözleri haykırmak istiyormuş gibi gıcırdıyordu ama benim zorlamam sayesinde tasmalı kızgın bir köpek gibiydi. "Lobiden gelen bir sürüngenle hiçbir yere gitmiyoruz. Tam olarak hangi uyuşturucuyu kullanıyorsun? Süslü kıyafetlerine bakarak kokain olduğunu tahmin ediyorum."

Bu sözler üzerine ona yırtıcı bir gülümseme verdim, ikisinin de gözlerindeki ateş içimdeki canavarın başını kaldırmasına neden oldu. "Bakın, zamanımı burada, pis bir apartman dairesinde, beni kafayı sıyırmış bir bağımlı sanan birkaç kızla geçirmekten çok daha iyi şeyler yaparak geçiriyorum. Ama bu konuda seçme şansım yoktu. O yüzden bana biraz anlayış göster, olur mu?"

"Hiçbir şey açıklamadınız." Darcy reddederek başını salladı. "Hem senin söylediklerine neden inanalım ki?"

Çantamı kaptığım gibi ters çevirdim ve içindekileri sehpanın üzerine döktüm. Her yere bir kağıt şelalesi düştü, sayfalar ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ölümlüler Diyarı'nda geçirdiğim süre boyunca onlar hakkında topladığım her bilginin sayfaları yüzeye döküldü.

Hepsini karıştırdım ve evlat edindikleri ölümlü ebeveynlerinin düğün günlerinde çekilmiş bir fotoğrafını çıkardım. Darcy elimden kaptı ve ona sarıldı.

Sanki onu yakacağımı düşünmüş gibi gözlerinde yaşlar parlarken göğsüne bastırdı.

"Anne babamızın fotoğrafıyla ne yapıyorsun?" Tory tısladı.

"Onlar senin ailen değil," dedim soğukkanlılıkla. "Siz Değişkensiniz. Fae olarak doğdunuz.

Damarlarında doğal büyü akan elementaller. Gerçek ailen seni o çiftten doğan ikizlerle değiştirdi." Darcy'nin elindeki fotoğrafı gösterdim ve kaşları birbirine çarptı.

O insanlar sadece ölümlüydü ve bu kızlar gerçekte kim olduklarının büyüklüğünü kavrayamıyorlardı.

"Bu doğru değil. Sen delirmişsin. Bunu neden yapsınlar ki?" Darcy talep etti.

"Benim tahminim? Tehlikedeydiniz," dedim omuz silkerek. Kraliçe ölümlerini öngörmüş olabilirdi, ama bunun olacağını biliyorduysa, nasıl oldu da kendisinin ve kocasının kaderini değiştiremedi? "Ya da belki de şu anda beni rahatsız ettiğin kadar onları da rahatsız etmişsindir ve onlar da seni daha az rahatsız edici ikizlerle değiştirmeye karar vermişlerdir."

Tory bana yumruk atacakmış gibi görünüyordu ve eğer deneseydi kahkahalarla gülerdim.

Tory sanki gerçekten dinliyormuşum gibi ölçülü bir ses tonuyla, "Defol," dedi.

"İyi, denedim." Cebimden küçük ipek siyah çantayı çıkardım ve iplerini çözdüm. "Yine de mirasını kaybetmen çok yazık. Senin gerçek Ailesi Solaria'nın en zengin ailesiydi."

"Doğru," diye mırıldandı Darcy, ama havucu sallandırmıştım ve Tory ısıracak gibi görünüyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bekle... zengin mi?" Tory bir adım daha yaklaşarak sordu, öfkesi açıkça azalmıştı. Parayı benden kapma şekli, paraya ne kadar muhtaç olduklarını göstermişti.

O zaman bunu yapmak için bolca vardı. Ama görünüşe göre Tory, Darcy'den daha çok cezbedilmişti.

Darcy nefesinin altından, "Bu doğru olamaz, Tor," dedi.

Tory tek omzunu silkti. "Onu bir dinleyelim." Kız kardeşine göremediğim bir bakış attı ve ben de sırıtmakla savaştım.

"Evet. *Beni dinle,*" diye ısrar ettim ve Darcy aniden başını salladı, yine benden etkilenmiş ve bana küçük bir güç gezisi daha vermişti. Fotoğrafı Darcy'nin elinden çekip aldım ve bir süre kaşlarımı çatarak baktım. "Bak, bu çiftle ilgili küçük hayallerini yıkmaya çalışmıyorum ama onlar sadece çok daha büyük bir şeye kapılmış iki rastgele insan. Sen de onları Adem'den tanıyorum. Ve bu konuda ben de bilmiyorum. Gerçek şu ki Ölmeleri bir trajedi ama onlar senin kanın değil. Ve bana göre önemli olan tek şey kandır." *Özellikle de kanınız Vahşi Kral'ın kanı ise.*

Kan. Omuz silktim, aralarında bakıştım. "Siz ikiniz birbiriniz için her şeyi yaparsınız, umarım? Çünkü bu boktan hayat *böyle* geçip gidebilir." Parmaklarımı şıklattım. "Tek yapmanız gereken Zodyak Akademisi'ne kaydolmayı kabul etmek. Tam pansiyon kalacaksın, kendi yatakların olacak -" kanepeye sert bir bakış attım, "-ve mirasın kalış masraflarını karşılayacak, ayrıca aylık bir burs alacaksın. Mezun olduğunda hepsi senin olacak. Ama sadece mezun olduğunda. Kanun böyle."

"Yani bizim bir okula gitmemizi mi istiyorsun?" Tory sordu.

"Evet. Ama herhangi bir okul değil. En iyi okul." Gerçekten de en iyisiydi. "Peki ne diyorsun?"

"Bence sen delisin," dedi Darcy ve ona ne kadar deli olabileceğimi gösterme hayali kurdum. Ama uygun bir şey değildi. Öyle bir şey ki

altımda sıkışmış, nefes nefese adımı söylüyordu.

Odaklan.

"Evet... ama parayı istiyorum." Tory Darcy'nin kaburgalarına dirsek atınca Darcy kaşlarını çattı.

"Tam pansiyon mu?" Darcy mavi uçlu bir tutam saçını çekiştirerek tekrar bana baktı. Çok dikkat dağıtıcıydı.

"Her öğün," diye yemin ettim. "Yani?" Sabırsızca ayağımı yere vurdum. İkisi de cevap vermedi.

"*Sadece evet deyin ve benimle gelin," diye* homurdandım bu konuşmanın üzerine. İkisi de bir an bile tereddüt etmeden hep bir ağızdan "Evet," dediler.

Kulaktan kulağa sırıttım, işim nihayet tamamlanmıştı. "Bunu en başta yapmalıydın." Darcy'ye çenemi salladım. "*Git giyin*, eğer Zodiac'a bu şekilde gelirsen diğer öğrenciler tarafından canlı canlı yenirsin." *Ve beni.*

Odadan çıktı ve ben Tory'yle baş başa kaldım, o da benim büyüm altında kalmaya devam etti.

"Yani... çok para mı var?" diye onayladı.

"Yığınla," diye onayladım ve gözleri parladı.

Bir süre sonra Darcy, yuvarlak poposunu saran dar bir kot pantolon ve vücudunun kum saati kıvrımlarını saran siyah bir atletle banyodan döndü. Ah, harika. Neden Heptian Kurbağası derisiyle kaplı olmasındı ki?

Nedense aynı figürdeki ikizi içimde hiçbir şey uyandırmamıştı ama bu seferkinde sikim zonkluyor ve zihnim asla gerçekleştiremeyeceğim iğrenç fantezilerle dönüyordu. *Seni lanet olası aptal.*

"Büyüden bahsettiniz..." Darcy araştırarak söyledi.

"Evet," dedim, başka bir yere bakmaya çalışırken kendimi yine ona bakarken buldum. "Su, hava, ateş, toprak. İkiniz de bir elemente sahip olacaksınız,

Belki iki. Ailen çok güçlüydü, bu yüzden senin de güçlü olmanı bekliyorum.

ölçülemeyecek kadar yetenekli." *Ve eğer öyleysen, Varisler çılgına dönecek. Ama tabii ki öylesin, tabii ki bunu zorlaştıracaksın.*

İpek çantayı açtım, parmaklarımın arasına biraz yıldız tozu sıkıştırdım ve avucuma serptim.

"O da ne?" Darcy ona bakmak için yaklaşırken Tory fısıldadı.

"Solaria'daki en nadir madde ve seyahat etmenin en hızlı yolu: yıldız tozu."

Bu eğlenceli olacak. Şeytani bir gülümsemeyle başımı kaldırdım. "Uyanışına hoş geldin."

Malı yüzlerine doğru üfledim ve birbirleriyle eş zamanlı olarak soluk soluğa kaldılar. Yıldız tozları üzerimize döküldü ve dünyalar arasındaki eter bizi Solaria'ya taşırken, sonunda beni evime götürürken onların boktan daireleri kayboldu.

Ayaklarım yere değdi ve Darcy tökezleyerek bana doğru geldi, alnı göğsüme çarptı. Elini karnıma bastırdı ve temas ettiği nokta onu tutmam için içimde yakıcı, neredeyse dayanılmaz bir ihtiyaç uyandırdı. Onu ısırmak, ona sahip olmak - *lanet olası bir kavrama.*

Omuzlarından tuttum ve yeni gelenlerin oluşturduğu çembere doğru döndürdüm.

Uluyan Çayır'daki öğrenciler Uyanışlarına hazırlanırken kalbim göğsümde çarpıyor ve isyan ediyordu.

Darcy benden uzaklaştı ve ben onun ardından bakarken parmaklarım yumak yumak oldu, susuzluğa ve uyanan diğer aç yanıma karşı savaşmaya çalışırken boğazımda bir hırıltı yuvarlandı.

Darcy telaşla bana baktı. "Neler oluyor?" diye sordu, yeşil gözleri panikle dans ediyordu. Bunun gerçekten bir akıl tutulması olduğunu tahmin ediyordum.

"Az önce bize ilaç mı verdin?" Tory bana doğru döndü.

"Uyuşturucuyla aranda ne var?" Mırıldandım. "*Sakin olmayı unutmayın," diye* emrettim, bunu tam bir olay çıkarmadan atlatmalarını istiyordum.

Hangi Elementlere sahip olduklarını bilmem gerekiyordu. Lionel beni arayıp bu gece olanları, Vegas hakkında öğrendiğim her şeyi tek tek anlatmamı bekliyor olacaktı. Ama bu gece hakkında Darius'a bile söylemeyeceğim kesin bir şey vardı. Onlardan birine karşı tüm mantığa meydan okuyan ve onlara olan nefretimi derinleştiren bir çekim hissettiğimi. Çünkü Vega ikizlerinin Solaria'ya dönmesiyle ilgili tüm endişelerime rağmen, hayallerimin hiçbiri bunu çağrıştırmamıştı.

Belki de beni çağıran kanlarının gücüydü, ama beni istenmeyen bir ihtiyaçla yakan sadece Darcy olduğu için, bunu ona bağlayabileceğimden şüpheliydim. Kesin olan bir şey vardı ki, bu sapkın dürtüleri en kısa zamanda içimden söküp atacaktım. Ve bundan sonra olacaklar hakkında hiçbir şeyi etkilemeyeceklerdi. Çünkü Vega ikizleri tahta çıkamayacaktı. Bundan emin olmak benim görevimdi. Ve mavi uçlu saçlı, tavşan pijamalı hiçbir kız planlarımı bozamayacaktı.

OceanofPDF.com

Her zamanki yerimizde oturup, The Orb'un ortasındaki kırmızı kanepeye birlikte uzanırken kahkahalar etrafımızdaki odayı doldurdu.
Etrafımızdaki herkes ne kadar rahat ve kaygısız olduğumuzu görebiliyordu.

Diğer Göksel Varisler bir gösteri düzenliyor, gülüp şakalaşıyor, Uyanış'ın bu yıl ne kadar uzun sürdüğünden yüksek sesle şikayet ediyor ve belki de Vegas'ın Solaria'dan uzakta geçirdikleri süre boyunca ölümlü hale geldiğini ve artık içlerinde hiç sihir kalmadığını öne sürüyorlardı.

Diğerlerinin yaptığı gibi bir gösteri yapmama gerek yoktu. Caleb kıçıyla gülerken Seth'in ağzını bozması ve Max'in tüm duyguları körüklemesi sıra dışı bir şey değildi.
etrafımızda. Ama bu geceki davranışlarının bir sınırı olduğunu biliyordum. Çünkü tüm hayatımız boyunca hazırlandığımız her şey bu gece değişebilirdi. Bunun olmasına izin vermek gibi bir niyetim yoktu.

Seth dün gece katıldığı bir çete patlaması hakkında yüksek sesle ve derinlemesine bir hikaye anlatmaya başladı ve ben onu dinlerken her Kurt oda detaylar üzerinde nefes nefese kaldı. Birçoğu kirpiklerini kırpıştırmaya, kaslarını esnetmeye ya da bir şeyler öğrenebilmek umuduyla dudaklarını ısırmaya başladı.
Bir sonraki seansa davet edildim ama tüm bu paylaşımlar bana göre değildi. Eğer ben

bir kızı yatağa atacaktım, o zaman onun tek odak noktası ben olacaktım ve eminim ki bir kızı düşünecek zamanı olmayacaktı.
Başka biri.

Koltuğuma yaslandım, zihnim bu sabah babamla Vega ikizlerinin bugün dönüşü hakkında yaptığım konuşmayı gözden geçirirken dolaşıyordu. Lance'in onları aylar önce bulup aileye geri getirebileceğini ummuştu. Sonra da ikizlerin
Solaria'da Göksel Ailelerle birlikte geçirdikleri o birkaç ay, böylece yerlerinin bizim altımızda olduğunu erkenden kendileri anlayabileceklerdi Şimdi. Ve babalarının tahtını geri almak gibi çılgınca fikirleri olmadığından emin olmak için.

Babamın bu süre zarfında ne yapmayı planladığını biliyordum. İkizlerin kafalarını Vahşi Kral'ın şimdiye kadar yaptığı tüm kötü işlerle doldurmayı ve Solaria'nın geleceği için yaptığı planlara inanmalarını sağlamayı planlıyordu.

İş başa düşerse bana Cyclops manipülasyonunu kullanmaktan bile bahsetmişti ve aklında bundan daha uç planlar olduğunu da biliyordum. Planlarının çoğunu benimle paylaşmaya tenezzül bile etmedi. Ama o kızların bu akademiye gelmeden önce dövülmesini istemişti. Tabii ki yıldızlar başka bir yol seçmişti.

Şu anda yıldızların altında duran ve güçlerinin Uyanması için çağrıda bulunan ikiz kızlardan zaten nefret ediyordum. Bu son yazı benim ve kardeşim için cehenneme çevirdiler. Sadece varlıkları bile
Lance'in uzun süredir onları bulmak için uğraşıyor olması, babamın sürekli kötü bir ruh hali içinde olduğu anlamına geliyordu.

Göksel Konsey Üyeleri Vega ikizlerinin dönüşü ve bunun tüm krallık için ne anlama geldiği konusunda toplantı üstüne toplantı yapıyordu. Bu toplantılar
Kralcılar başımızın belasıydı. Onlar oldukça zararsızdı.

Vahşi Kral öldüğünden beri yıllar geçti, çünkü Vega soyundan bir varis olmadığı için arkalarında toplanacakları kimse yoktu. Karşılaştığımız en kötü şey, babam ve diğer Konsey Üyelerinin aralarında yeni bir kral ya da kraliçenin ortaya çıkıp çıkmayacağını görmek için hakimiyet için savaşmaları konusunda ısrar etmeleriydi.

Ancak dört aile her zaman eşit bir şekilde eşleşmişti ve turnuva gerçekleştiğinde, bu sadece tüm
Solaria'yı görmek için. Ve bugün bu kanepeyi benimle paylaşan üç adamla aramdaki bağı daha da güçlendirmişti.

Tüm krallık, ebeveynlerimizden sonra bizim hüküm sürmemiz için yapılan planlardan memnundu. Bunu onlar istemişti. Başka bir alternatif yoktu. Şimdiye kadar.

Göksel Konsey'le yapılan tüm o uzun ve açıkça sinir bozucu toplantılar, babamın öfkeden kudurmasıyla ve malikâneye dönüşünün kaçınılmaz olarak bir tür şiddet patlamasıyla sonuçlanmasıyla sona ermişti.

Yaz boyunca bunun yükünü ben çekmiş, Xavier'i ve annemizi onun gazabından elimden geldiğince korumuştum. Ama şimdi Zodiac Akademisi'ne geri döndüğümde, o evde onunla birlikte kalan onlar için endişelenmekten içim içimi yiyordu.

Yine de onların güvenliği için parlayan bir umut ışığım vardı. Tek bir Babamın bu sabah beni ofisinin duvarına sıkıştırırken yüzüme karşı hırladığı amaç. Onun için Vega sorunundan kurtulmam gerekiyordu. Onların kırılmasını, bize karşı durmayı düşünmek bir yana, bakışlarını bile bizimkilerle buluşturamamalarını istiyordu. Onu mutlu etmek, ailemi onun öfkesinden korumak anlamına geliyorsa bu görevi seve seve üstlenebilirdim.

Bir elimi çeneme sürterek, akademiye dönmek için ayrılmadan önce kırdığı kemiğin ağrısını hâlâ hissedebildiğimi hayal ettim. Biliyordum.

Yaramı iyileştirmek için mükemmel bir iş çıkardığımı düşünsem de bazen bana yaşattığı acının yankıları yine de aklımdan çıkmıyordu.

"İşte başlıyoruz," diye tısladı Seth heyecanla, benimkinin yanındaki koltuğa çöktü ve yeni Uyanmış öğrencilerin ilki odaya girmeye başlarken neredeyse zıplayıp durdu.

Heyecanlı bir çığlık dikkatimi sağ tarafıma çekti ve Geraldine Grus'un el yapımı gibi görünen eve hoş geldin kartını avucunun içinde tuttuğunu gördüm, tüm vücudu heyecanla titriyordu, bu da onun Emir formunun kontrolünü kaybetmek üzere olup olmadığını merak etmeme neden oldu.

"Hey, Grus!" Max seslenerek bir an için onun dikkatini çekti, ancak bundan pek memnun görünmüyordu. "Bütün hafta boyunca bu anı mı düşünüp durdun? Çünkü sadece heyecandan bile boşalmaya hazır görünüyorsun."

"Bir hanımefendinin ne zaman orgazm olacağını bilecek yeteneklere sahip olduğundan çok şüpheliyim, seni kaba saba herif. Bu yüzden lütfen gözlerini
ve reddedilenler yığınındaki diğer itlerle oyalanmaya devam et," diye cevap verdi.

Max'in kaşları çatıldı ve bir eliyle hava büyüsünü kullanarak kartı Geraldine'in elinden alıp bize doğru uzattı. Hınzır bir sırıtışla kartı havadan kaptı ve ben de Geraldine'e çok benzeyen bir figür ayaklarının dibinde yere secde ederken bir tahtta birlikte oturan iki kızın suluboya resmine baktım.

"Geri ver onu seni istiridye elli ahmak!" Geraldine bize doğru bir adım attıktan sonra durdu ve kapıya doğru baktı.
yeni öğrenciler gelmeye devam ediyordu.

Henüz Lance'ten ya da ikizlerden bir iz yoktu ama nabzım hızlanıyordu ve Caleb'la birbirimize karanlık bir bakış attık. İşte bu kadardı. Her an dünyamızı kaosa sürükleyecek kızların yüzlerine bakabilirdik.

"Şuna baksana," diye homurdandı Max, artık açık olan kartı hepimizin önüne iterek ve ben de içinde yazan notu okumak için aşağıya baktım.

Ey uzun zamandır kayıp olan görkemli kraliçeler,
Gittiğiniz bunca zaman neredeydiniz?
Bir mucizenin gelmesi için bir yıldıza
dilek diledim, Ve şimdi sen döndün,
biliyorum ki bir mucizem var.
Seni kelimelerin anlatamayacağı kadar
çok özledim ve bu gün sana bağlılığımı
sunuyorum.

Geraldine'e doğru bir bakış fırlattım ama bize olan tüm ilgisini kaybetmişti, kocaman gözleri şimdi yeni öğrencilerin girdiği kapıya sabitlenmişti
Küre yeniden heyecandan patlayacakmış gibi görünüyordu.

"Siktir et," diye mırıldandı Caleb, karta bir alev fırlatarak bir kalp atışından daha kısa bir sürede küle dönüşmesini sağladı ve Max yüksek sesle güldü.

Dudaklarım bir şey söylemek için aralandı ama bakışlarım odaya yeni giren kıza takılınca ne söyleyeceğimi unuttum.

Onu içime çekerken gümbür gümbür atan nabzım bambaşka bir nedenle hızlandı. Uzun, siyah saçları omurgasından aşağı dökülüyor, yeşil gözleri içinde bulunduğu binanın manzarasını içerken kıvrımlı çatıya doğru dönüyordu. Dudakları dolgun ve tatmaya hazırdı ama ağzının yapısı gülümsemekten çok kaşlarını çatmaya alışkın olduğunu gösteriyordu. Hiç şüphesiz, şimdiye kadar gördüğüm en çarpıcı yaratıktı ve diğer öğrencilerle birlikte odanın derinliklerine doğru ilerlerken ona bakmaktan kendimi alamadım.

Diğerlerinden biri özgürce konuşabilmemiz için susturucu bir balonun etrafımda kapandığını hissettim ama gözümü ondan ayırmadım. Vücudunun her küçük hareketini ve yüzünden geçen her ifadeyi içime çekerken bakışlarım ona perçinlenmişti. Vegas gösterisi umurumda bile değildi.

bu gece artık. Sadece o kızı daha iyi tanımak istiyordum.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Caleb yanımda ve bakışlarının benimkinin olduğu yere sabitlendiği izlenimine kapıldığımda göğsümde derin bir hırıltı yuvarlandı.

"Benim," diye hırladım, içimdeki canavar uyandı ve Ejderham da ona bakmak için can atıyormuş gibi gözlerim sürüngen yarıklarına dönüştü.

Vücudumdaki her kas gerildi ve yerimden kalkıp doğruca o kıza doğru yürümek ve buradaki herkesin önünde onu sahiplenmek için delice bir istekle doldum. Kızın adını bile bilmiyordum. Ne emri olduğunu bilmiyordum.

ne kadar güçlü olduğu ya da benim için önemli olması gereken bu gibi şeylerden herhangi biri. Ama umurumda değildi. Çünkü o anda onunla ilgili önemli olan tek şey benim hak iddia ediyor olmamdı.

İçimdeki Ejderha bunu istedi.

Seth, "Kahretsin, ateşli olabileceklerini hesaba katmamıştım," diye küfretti ve sözlerini bir araya getirmeye çalışarak biraz kaşlarımı çattım.

"Bu işleri daha ilginç hale getirecek," diye kabul etti Max.

Caleb güçlükle bastırdığı bir iniltiyle, "Tadının ne kadar güzel olduğunu bilmek istiyorum," dedi.

Hiçbirini dinlemek istemedim ama ben gizemli kızıma bakmaya devam ederken sözleri beni zorlamaya devam etti.

"Oh harika, Nova kıçını yalatmak için doğruca içeri girdi," diye inledi Seth, Müdürümüz kızıma ulaşıp kolunu yakaladığında.

Kaşlarımı çattım, bakışlarımı o güzel yaratığın cazibesinden ona en yakın öğrencilere çevirirken beynim sonunda kardeşlerimin sözlerini yakaladı.

Yanındaki kızı gördüğümde kalbim küt küt atmaya başladı ve iki kişi olduklarını nasıl fark edemediğimi düşündüm.

ona bakmaktan kendimi alamadım.

İkinci kız dikkat çekici bir şekilde kız kardeşine benziyordu, ama nedense karanlıkta hangisinin hangisi olduğunu anlayabileceğimi hissediyordum. Ne olduğundan emin değildim.
Ancak eşit derecede çekici görünmelerine rağmen, dikkatim sanki yıldızlar onun üzerinde olmasını istiyormuş gibi ilk kıza doğru çekildi.

Kardeşlerim birbirlerine tıslayarak planlarını anlatırken Nova da ikizlere bir şeyler anlatmaya devam etti. Ailemiz bu konuda çok netti. Vega ikizlerinin gitmesi gerekiyordu. Bunun gerçekleştiğinden emin olmamız bekleniyordu. Önemli olan tek şey buydu. Aletimin onlardan birini çok daha yakından tanımaya olan ilgisinin hiçbir önemi yoktu.

Kalabalıktaki hareket dikkatimi çekti ve içgüdüsel olarak etrafıma bakındım, bakışlarımı istemediğim kızdan ayırdım ve öğrencilerin arasından kayan Lance'i fark ettim.

Kolumdaki iz sanki ona koşmamı, ona sıkıca sarılmamı ve saçlarını birazcık koklamamı istermiş gibi kaşınıyordu. Kahretsin, onu özlemiştim. Yine de en azından o Ölümlüler Diyarı'ndayken bağ beni ona doğru itmiyordu. Aslında, diyarlar arasındaki bölünme nedeniyle bağ o kadar zayıflamıştı ki, o yokken tamamen normal bir rutini sürdürebilmiştim.

Elbette onu hâlâ özlüyordum. O bu dünyada tamamen dürüst olabileceğim tek kişiydi. Diğer Varisleri seviyordum ama
Babamın onlarla paylaşmadığımdan emin olduğu şeylerin yanı sıra, müdahale etmelerini istemediğim için paylaşmamayı tercih ettiğim şeyler. Ayrıca
Lance ve benim katıldığımız hobiler.

Babamın ne kadar kötü biri olduğuna dair bir fikirleri olsaydı, bu konuda bir şeyler yapmaya çalışacaklarından ya da ailelerine yaptıracaklarından emindim ama bunun işleri daha da kötüleştireceğini biliyordum. Lionel Acrux benim yükümdü ve onun yükünü de onlara yükleyecek değildim.

Lance bana kaşlarını çattı, bir yandan mesaj vermeye çalışırken bir yandan da viskisinin içine sıçmış gibi görünüyordu. Cebinden Atlas'ını çıkardı ve diğer tarafa doğru ilerlerken bana bir mesaj gönderdi. profesörler odanın kenarında.

Cebimden Atlas'ımı çıkardım, mesaja baktım ve bana verdiği bilgiyi içime çekip diğerlerinin de okumasına izin verirken göğsümün içinde bir şeylerin tozdan başka bir şeye dönüşmediğini hissettim.

Lance:

Her iki Vega ikizi de az önce DÖRT elementin de kilidini açtı. Bok almak üzere

İlginç.

"Bu doğru olamaz," diye alay etti Seth, Atlas'ımla Nova'yla konuşmaya devam eden ve bir çift kayıp kuzu gibi görünen ikizlerin arasına bakarak.

Hiçbirimiz ona cevap verme zahmetine katlanmadık çünkü kendi gözleriyle görmek için orada bulunan öğrencilerin Vega ikizlerinin tüm Elementleri kazandığına dair heyecanla fısıldadıkları söylentinin Küre'ye yayıldığını duyabiliyorduk.

Nabzım hızla atıyor, zihnim babamın bu habere vereceğini bildiğim tepkiyi atlıyordu. Ona gitmem gerekiyordu.
Ona bunu söyleyecek ve öfkesini üzerine çekecek kişi ben olmalıydım, yoksa Xavier ve annem acı çekecekti. Ama etrafıma bakındığımda Etrafımı saran dedikoducu öğrencilere bakınca bunun olmayacağını biliyordum. Söylenti yayılıyordu, basının eline geçecekti.
Bu lanet odadan çıkmayı bile başaramadan önce ve buradaki sorumluluklarımı bırakıp gidersem onun gazabı daha da kötü olacaktı.

Kardeşime hemen bir mesaj göndererek onu uyardım ve annemle birlikte akşam için evden çıkmalarına yetecek kadar haberdar olmasını umdum.

Ya da babam onları Göksel Konsey'le başka bir toplantı için terk etmek zorunda kalana kadar saklanmak için bile. Bu bilgi onlara ulaştığında kesinlikle böyle bir şey olacaktı. Çünkü bu kötü bir şeydi. İnsanlar çoktan Vegas'ın bizden daha güçlü olacağını biliyordum ve şimdi de kim bilir ne kadar zamandır dört elementi de ele geçiren ilk Fae onlardı. Kraliyet yanlıları bunun için bayram edeceklerdi.

Darius:

Vega kızları dört elementi de aldı.

Küçük kardeşime bundan daha fazlasını söylememe gerek yoktu. Bunu ona neden söylediğimi çok iyi biliyordu.

Xavier:

Senden iki adım öndeyim, dostum. Annemin bu akşam beni sıkıcı arkadaşlarından birine götürmesini ayarladım bile. Geri döneceklerini biliyordum.

ne şekilde olursa olsun iyi gitmeyecekti.

Şimdilik güvende olduğunu bildiğim için rahat bir nefes aldım ve Atlas'ımı tekrar ittim.

Geraldine Grus mutluluk gözyaşları dökerken mırıldanıyordu: "Tanrıya şükürler olsun

gökler ve onların ilahi müdahalesi! Bugün iki yıldız aramızda yürümek ve hepimizi refaha götürmek üzere geri döndü!"

"Lanet olsun. Bu çok kötü," dedi Max alçak bir ses tonuyla ve umurunda değilmiş gibi görünmek için çaba sarf etti.

"Kötü mü?" Cal alay etti. "Bu tam bir felaket. Krallıktaki herkes bunun kaderden gelen bir işaret olduğunu düşünecek-"

"Hayır değiller," dedim kararlılıkla, bu kızları bir tehdit olarak görmeyi bile reddederek. Çünkü eğer inanmamıza izin verdiğimizden daha güçlülerse, daha yetenekli ve daha vahşilerse, o zaman oyunumuzu geliştirmemiz gerekiyordu. Sonuçta bunun bir önemi yoktu. "Bir hedefimiz var ve buna sadık kalıyoruz. Ne kadar zorlamamız gerekiyorsa o kadar zorluyoruz."

Bunun ne kadar zor olabileceğini anlamaya çalışırken kaslarım gerildi. Sınırlamalarımın çoğunu uzun zaman önce kaybetmiştim. Babam bunu görmüştü. Her türlü acıya nasıl dayanacağımı biliyordum ve bunu en iyi nasıl yapacağımı öğrenmiştim.
ilk elden de uygulayabilirdim. Mesele şu ki, tanımadığım bazı kızlar ile kendi ailemin güvenliği arasında seçim yapmak zorunda kaldığımda, ne kadar ileri gidebileceğim konusunda hiçbir soru işareti yoktu.

Ayrıca, bu karara ben de inanıyordum. Diğer Varisler ve ben tüm hayatımızı pozisyonlarımız için eğitim alarak geçirmiştik. Gücümüzü ve kudretimizi göz ardı edersek, bu krallığı yönetme rolü için hala en iyi adaylar bizdik.
İnsanlarını, yasalarını, Solaria'nın gelişmek için sahip olması gereken her şeyi sağlamak için gereken ihtiyaçları ve gereksinimleri biliyorduk. Vegas'ta ölümlüler olarak büyüdüler. Bırakın bir krallığın nasıl yönetileceğini, halkımız hakkında bile hiçbir şey bilmiyorlardı ve Solaria'daki egemenliğimiz için bize meydan okuyarak bir bütün olarak Solaria'nın güvenliğini tehdit edecek kadar güçlenmelerine izin vermeyi reddettim.

"Herkes beni dinleyebilir mi?" Nova seslendi ve odadaki herkes sessizleşti, Vega ikizleri hakkında söyleyeceklerini duymak istiyorlardı.

Seth yanımda kıpırdandı, kolu Kurtvari bir şekilde benimkini okşadı ve ben de dayanışmaya ihtiyacı olduğunu bildiğim için buna izin verdim. Hevesle öne eğildi, onları incelerken başını bir tarafa eğdi, çenesini yumruğunun üzerinde dengeleyerek alçak, uyarıcı bir hırıltı çıkardı, susturucu baloncuk olmasa bile sadece bizim duyabileceğimiz kadar yumuşaktı.

"Bu yılki katılımcılara özellikle iki önemli kız katıldı," dedi Müdür Nova, odadaki her sikici gibi kocaman bir gülümsemeyle

diken üstünde bakıyordu. "Kayıp Vega Varislerini bulduğumuzu ve onları yüce ulusumuzun koruması altına geri getirdiğimizi duyurmaktan mutluluk duyuyorum. Vega ikizleri on yedi yıl boyunca bizim için kayıptı ve öldüklerine inanılıyordu. Ancak büyük bir sürprizle, on sekizinci yaş günlerinde güçlerinin ortaya çıkmasıyla birlikte onları Ölümlüler Âleminde bulabildik ve aramızdaki hak ettikleri yere geri getirdik."

Biz kendimizi kontrol ederken tepkimizi ölçen gözler bize doğru dönerken uzun, gergin bir sessizlik oldu. Sonra Geraldine kendini kaybetti ve ayağa fırladı, çığlık attı, alkışladı ve genel olarak lanet bir aptal gibi görünüyordu. Diğerleri de ona katıldı ve bir pislik yoluma çıkarak siyah saçlı ikizi görmemi engelledi.

Kendimi durduramadan hareket ettim, öne doğru eğildim ve Onu seyrederken kollarımı dizlerime dayadım. Durmam, bakışlarımı belinin çıplak teninden ve dilimin dokunuşu için can atan bronzlaşmış etinden çekmem gerektiğini biliyordum. Vücudunun kıvrımlarına bakmamalı ya da şu anda aklımdan geçen şeylerden herhangi birini düşünmemeliydim ama lanet olsun. Baştan çıkarmanın en mükemmel türüne benziyordu.

Gözlerimi vücudunun her santimetresinde gezdirdim, gözlerini bulmadan önce ağzında bir süre oyalandım. Yeşil bakışlarıyla karşılaştığımda yumruğum sıkıldı ve sanki onun ruhundan benimkine bir güç atışı oldu. Orada tutsak olmuştum, onu istiyor ve bunun için ondan nefret ediyordum. Ondan nefret etmem gerektiğini bildiğim tüm nedenlerden dolayı ondan nefret ediyordum ama yine de onu istiyordum. *Sikeyim*.

Bakışlarında bastırılması gereken bir meydan okuma vardı ve çenesini bir parça kaldırıp benimle göz temasını sürdürürken, onu kontrolüm altına almanın en iyi yollarını düşünmekten kendimi alamadım. Bu meydan okuma karşısında içimdeki Ejderha derimin altına doğru kayıyordu

Onu altımdaki yerine oturtmak için sabırsızlanıyordu. Ve ideal olarak onu oraya isteyerek getirebilirsem, o zaman ona altımda olmanın ne kadar iyi hissettirebileceğini gösterebilirdim.

İnsanlar hala alkışlıyor ve tezahürat yapıyordu ve bakışlarını benimkilerden uzaklaştırdı. Geri adım atmaya zorlanmış gibi değil, daha çok bana bakmayı bırakmış gibiydi. Bunu düşününce göğsümde bir hırıltı daha yükseldi. İnsanlar bana böyle şeyler yapmazdı.

"Buraya geliyorlar," diye tısladı Seth heyecanla. "Sakin ol, sakin ol." "Hepimiz havalıyız, dostum. Zıplayan sensin," diye alay etti Cal.

Etrafımızı saran susturucu balon geri çekildi.

Lanet olası müdürümüzün cüretkârlığı karşısında ağzım açık kalmıştı ama bunu görmezden gelmeye razıydım çünkü bu yüzleşmeyi istiyordum. Bu kızlara yakından ve ete kemiğe bürünmüş olarak bakma ve neyden yapıldıklarını kendi gözlerimle görme şansı istiyordum.

"Beyler," diye mırıldandı Müdür Nova ikizleri dürterken

Bize doğru geldiler ve dikkatle baktılar. Saçlarının uçları mavi olan, buradan başka bir yerde olmak istermiş gibi görünürken, daha koyu renkli olan, onu yanlış yöne itersek içimizden birini yumruklamaya meyilli görünüyordu.

Hadi bakalım, bebeğim. "Bunlar Göksel Varisler," diye devam etti Nova, soldan sağa doğru isimlerimizi sayarak. "Max Rigel, Caleb Altair, Darius Acrux ve Seth

Capella." İsimlerimiz onlar için bir şey ifade ediyorsa bile bunu belli etmiyorlardı, bakışları sanki onları çok az ilgilendiriyormuşuz ve hayatlarıyla hiç alakamız yokmuş gibi üzerimizde geziniyordu. Ama bu durum değişmek üzereydi. "Bu

Gwendalina ve Roxanya Vega-"

"Bunlar bizim isimlerimiz değil," diye sert bir sesle araya giren ilgi odağım, hem dikkat kesilmeme hem de o güzel ağzını açmadan önce olduğundan daha fazla bana boyun eğmesini istememe neden oldu. "Ben

Tory ve bu da Darcy."

"Değişken ailenizin size kendi çocuklarının isimlerini verdiğinin farkındayım," dedi Nova eğlenmiş bir sesle ve Caleb ikizleri ilgiyle izlerken genişçe sırıttı. "Ama artık eve döndüğünüze göre kullanmaya devam etmek zorunda değilsiniz-"

"İsmimi seviyorum," diye araya girdi mavi uçlu olan.

"Roxanya adını kullanmaya başlamayacağımdan eminim," diyerek konuyu tartışmaya kapattı.

Onun tercih ettiği isim fikrini zihnimde evirip çevirdim, bu fikri hem sevdiğimi hem de sevmediğimi fark ettim. Eğer ona Tory dersem, kim olduğunu unutmama izin verebilirdim. *Ne olduğunu*. Bunlarla rol yapabilirdim.

fanteziler kuruyordum ve belki kendimi de biraz kaptırmış olabilirdim. Ama bu bir sorun olabilirdi. Eğer onun bir Tory olduğu fikrinin aklıma girmesine izin verirsem, onun bundan çok daha fazlası olduğunu unutmaya başlayabilirdim. Bu yüzden hayır, o ismi kullanmayacaktım, Roxanya'ya bağlı kalacaktım. Ya da belki Roxy, çünkü ne zaman söylemeye tenezzül etsem dilimden bir Ejderha hırıltısıyla yuvarlanacağını bildiğim bir tınısı vardı. Ve kendisine böyle hitap edilmesini istememesi beni daha da cesaretlendirdi. Zamanımı bu kızı benim için ateşli ve sinirli hale getirmekten daha kötü şeyler yaparak geçirebileceğimi düşünmeye başlamıştım.

Müdür Nova, ölümlü isimlerinin kullanılmasına karşı çıkmayı planlıyormuş gibi dudaklarını büzdü ama ikizler ona öyle bir baktılar ki, bu konuda kararlarını verdikleri çok açıktı. Bu onu sinirlendirmiş gibi iç geçirdi ve sonra tekrar dördümüze bakmak için döndü. "Hangi isimle anılırsanız anılın, siz hala Vegas'sınız. Soyunuzun sonuncususunuz ve reşit olduğunuzda Solarian tahtının gerçek sahiplerisiniz. Yaşınızı geçtiğiniz sürece

buradaki değerlendirmeler ve Zodiac'tan mezun olmaya devam ederseniz Göksel Varisler'in tahtı." Elini dördümüze doğru salladı ve üst dudağım bir dokunuşla geri çekildi.

Bu küçük öneri. Müdürümüz olarak saygı gösterilmesi gereken bir konumdaydı, ancak müdürümüzün tahtla ilgili sadakatinin nerede olduğunu Göksel Konsey'e memnuniyetle bildirirdim. Nova bize tekrar baktığında gözleri eğlenceyle parladı. "Umarım tahtı bir arada tutma fikri sizi fazla rahatlatmamıştır. Bu eğitim yolculuğuna çıkarken kızlara dostluk elini uzatan ilk kişi olmak isteyeceğinizden eminim."

Dördümüz de bu öneriye karşı dışa dönük bir öfke duyduk, kardeşlerimin Tıpkı benimki gibi duruşlar değişiyor ve birbirimize bakmaya bile gerek duymadan birleşik bir cephe oluştururken içimizdeki eğlence azalıyordu. Vega ikizleri bizim için bir rahatsızlıktan başka bir şey değildi. Bir an önce halletmekle görevlendirildiğimiz bir sorun. Ve biz bu işi alacaktık
Her şey plana uygun giderse hafta bitmeden bitmiş olacak.

Çenemi kaldırdım, gözlerimi tekrar Roxy'nin vücudunda gezdirirken ikisine de kameraların sevdiği ve istediğim her şeyi söylememe izin veren en çekici saçma gülümsememi verdim.

"Ölümlüler Diyarı'nda saklandıklarını mı söylemiştin?" Nova'ya merakla sordum, sanki bunu zaten bilmiyormuşum gibi. Sanki Lance'in onları ararken bulduğu her küçük bilgi damlasını da içeren güncellemelerini almıyormuşum gibi. "Bir gram bile eğitim almadan mı?"

Roxy'nin gözleri benim üzerimdeydi ve bakışlarımı onunkilerle buluşturmak için yukarı kaydırdım, ağzımın köşesi eğlenerek kalkarken o büyük yeşil gözlerindeki şüpheyi içime çektim. Benim içimi görmüştü. Bunu görebiliyordum. Görebiliyordum.
onu. Ve içindeki canavar aç bir ateş ve kararlılıkla doluydu.

"Eminim siz çocuklar onları hızlandırmak için fazlasıyla istekli olacaksınız." Nova ikizlerin omuzlarını şefkatle okşadıktan sonra onları bize bırakarak uzaklaştı.

Dördümüz de anında canlandık, her birimiz hala önümüzde beceriksizce duran ve başka bir yerde olmaktan başka bir şey istemiyormuş gibi görünen iki kıza biraz daha yaklaştık.

Seth beni hafifçe dürttü ve heyecanını hissedebildim. Bu onun için bir oyundu. Gözüne lezzetli bir atıştırmalık kestirmiş bir köpekti ve onu çiğneyip tükürmek için sabırsızlandığını biliyordum. Gözlerinin mavi uçlu saçlı olanı nasıl takip ettiğini de kaçırmadım, ilgim diğerine kilitlendiği için bu benim için sorun değildi.

"Bu gücü hissedebiliyor musun?" Caleb dudaklarında oynaşan bir gülümsemeyle kızlara doğru eğilerek sordu ve o anda ne planladığını anladım. İçindeki açlığı hissedebiliyordum ve onları ısıracağı düşüncesiyle boğazımda yükselen hırıltıyı bastırmak zorunda kaldım. Onu ısırması. Roxy'de beni sürekli ona odaklayan şeyin ne olduğundan emin değildim. Belki de gözlerindeki ateşten ya da merhametimize sığınmasını hiç umursamıyor gibi görünmesinden kaynaklanıyordu. Ya da belki de onun külotuna girmeyi gerçekten çok istiyordum. Ama her iki durumda da, Caleb ve diğerlerine geri çekilmelerini ve onu bana bırakmalarını söyleme arzusuyla doluydum.

Ama ben yapmadım. Dördümüz bu şekilde çalışmıyorduk. Bu yüzden benim

İçgüdülerim bunu arzuladığından, dilimi tuttum ve bunun nasıl sonuçlanacağını görmek için beklerken arkadaşlarıma havlamak için can atıyor olabileceğim komutları ısırdım.

Roxy Cal'a kaşlarını çatarken Gwendalina bizimle işi bitmiş gibi geri çekildi. Geri kalanımız sadece izledik, bekledik, onun temel içgüdüleri üzerinde tuttuğu kontrol tasmasını kırmanın eşiğinde olduğunu biliyorduk. Bugün kimseden beslenmemişti ve şimdi nedenini anlamaya başlıyordum. Vega'nın tadına bakmaya karar vermişti.

"Sanırım sonra görüşürüz," dedi Roxy umursamaz bir tavırla, bize sırtını dönerek ve dördümüzün de anında öfkeyle doğrulmasına neden olarak.

Ayağa kalktık ve biz kutuya doğru ilerlerken oda sessizleşti.
İkizler içeri girdi, testosteron ve öfke havada dalgalanırken onlara yaklaştık. Hayır. Sikeyim hayır. Bize sırtlarını dönmeyeceklerdi.

"Bu biraz kabaydı," diye homurdandı Seth alçak bir ses tonuyla, Roxy'ye bakarken, saçları öne doğru dökülerek onun kişisel alanına girdi.

"Onları biraz rahat bırak, Seth," dedim, kaçacak bir yerleri olmadığından emin olmak için ben de yaklaşırken. Roxy kıpırdandı ve yemin ederim gözlerindeki öfke parıltısı sikime doğru bir heyecan dalgası fırlattı. *Benim isteğime boyun eğmek ona çok yakışacaktı*. "Burada işlerin nasıl yürüdüğünü henüz bilmiyorlar. Sanırım üstlerine sırtını dönmenin hakaret sayıldığını fark etmedin?" Ona nazikçe sordum, ancak sorumda nazik bir şey olmadığını bildiğini söyleyebilirdim. Bu bir uyarıydı. Açık ve net. Bu işin nasıl yürüyeceğini bir an önce çözmeleri gerekiyordu, yoksa pişman olacaklardı.

Roxy bakışlarını bana çevirdi, başını geriye doğru eğerek bana baktı. İrkilmedi bile. Yüzünde en ufak bir korku ya da endişe belirtisi yoktu, sadece küçümseme ve kızgınlıkla bana açıkça bakıyordu. Daha önce kimsenin bana böyle bakmaya cüret ettiğinden emin değildim ve bu, uzuvlarımda küçük bir adrenalin artışına neden oldu. Bu kız bana meydan okuyacaktı. Yapabilirdim şimdiden görmek. Ve bu fikir beni biraz heyecanlandırmamış gibi bile davranamazdım.

"Üstler mi?" diye sordu bana kaşlarını kaldırarak ve hiç etkilenmemiş gibi görünmeye çalışarak. "Buralarda benden üstün birini görmüyorum."

"Belki de biraz daha yakından bakmalısın, *Roxy,*" diye alay ettim, onu yemledim, bu sesten ne kadar hoşlanacağını görmek için bekledim ve ne kadar süreceğini merak ettim.

onu altımda kıstırdığımda ona bunu söylemem için bana yalvarmadan önce alacağım.

Dördümüze de pek etkilenmemiş gibi baktı, kız kardeşi de omuz silkmeden önce aynı şeyi onun yanında yaptı. "Ben göremiyorum Burada bizden daha iyi biri yok. Peki ya sen Darcy?"

"Hayır," diye cevap verdi Gwen umursamaz bir

tavırla.

Tartışmaya devam etmek için ağzımı açtım ama daha tek bir kelime bile edemeden Roxy çok bilinçli bir şekilde yine bana sırtını döndü. İkisi Max ve Cal'i bir kenara iterek uzaklaşmaya başladılar, sanki bu saçmalığı yanlarına bırakacağımızı ciddi ciddi düşünüyorlardı.

Bir hırıltı boğazımın arkasını yırttı, ateşimle birlikte tenim de ısındı. Sihir öfkeyle parladı ve onları topuğumun altındaki yerlerine koymam için bana yalvardı.

"Bence burada işlerin nasıl yürüdüğüne dair bir ders alsalar iyi olur," diye homurdandı Max, sanki dünyada hiçbir şey umurlarında değilmiş gibi yürümeye devam ederlerken.

"Hallediyorum," dedi Cal geniş bir sırıtışla, ben karşı tek kelime edemeden ileri atıldı ve kızıma çarpıp onu en yakın duvara fırlatırken kanımın daha da kaynamasına neden oldu.

"Cal," diye hırladım, sesimi alçak tutmama rağmen beni duyabildiğini biliyordum, ama pislik herif sanki onun üzerinde hak iddia etmeyi planladığımı biliyormuş ve bunu hiç umursamıyormuş gibi daha geniş sırıttı.

"Affedilmek için yalvarmak ister misin?" Caleb mırıldandı, kızın

boğazına aç gözlerle baktı. "Ne halt ediyorsunuz siz?" Gwen bağırarak

onları çekmeye çalıştı.

Caleb kız kardeşinden uzaklaştı ama Max ondan önce davrandı ve onu kollarının arasına alıp geri çekerken kara kara güldü.

Roxy hâlâ pes etmemiş, bileklerini Caleb'in elinden kurtarmaya çalışırken ben de kendimi kıpırdamadan onları izlemeye zorlamış, vücudumdaki gerginliği gizlemek için kollarımı göğsümde kavuşturmuştum.

İçimdeki Ejderha sahiplenici bir orospu çocuğuydu ve onu kollarında izlerken düşünebildiğim tek şey, onu kızdan ayırmaktan ve o güzel çocuğun suratını bir güzel pataklamaktan gerçekten zevk alacağımdı.
Lanet olası pislik. Onu sevmiş olabilirdim ama şu anda benim olana dokunduğu için kafasını omuzlarından mutlulukla ayırabilirdim.

Sadece bunun hiçbir anlam ifade etmediğini ve bizi basına seve seve satacak bir Fae kitlesine sahip olduğumuzu bildiğim gerçeği beni yerimde tuttu. Ona haddini bildirmek için bir nedenim yoktu. Sadece bunu yapan kişi olmak istiyordum.

Roxy onu taşaklarından vurmaya çalışırken içimden bir kahkaha yükseldi ve Seth bir an için yanıma sokulurken bana heyecanla sırıttı. Ne yazık ki Cal top atışından kaçındı ve Roxy'yi daha sıkı tutmayı başardı.

"Son şans," diye teklif etti, yemeğiyle oynarken. Ne derse desin bir ısırık almadan gitmesine izin vermeyeceğini hepimiz biliyorduk.

"Siktir git," diye tersledi Roxy ve bu onu daha çok sevmeme neden oldu. Evet, ondan hoşlandığımı itiraf edebilirdim. İçinde kolayca kırılamayacak türden bir mücadele ruhu vardı. Ve ondan ve kız kardeşinden kurtulmak için babama verdiğim sözü yerine getirmenin beklediğimden daha fazla zaman alacağını görebiliyordum. Ama onun gözlerindeki meydan okumadan zevk aldım, içimdeki canavar ona karşı koymaya ve kazanmaya fazlasıyla hazırdı.

"Bunu söylemeni umuyordum," diye cevap verdi Caleb, ağzını kızın boynuna götürdü ve kız daha fazla şikâyet edemeden onu ısırdı.

Roxy telaşla bağırdı, ona karşı direndi ve zehri kanına karıştığı için artık hiç şansı olmamasına rağmen onunla savaşmaya çalıştı.

Varisler ve kayıp prensesler arasındaki ilk hesaplaşmayı izlemek için bir kalabalık toplanmıştı ve fırsatını bulduğum ilk anda Caleb'in kıçını tekmelemeyi planlıyor olsam bile açıkça galip geldiğimizi söylemekten memnuniyet duyuyordum.

Max, Gwen'in çırpınmasına ve ona küfretmesine rağmen onu tutmaya devam etti ve Gwen kendini kaybederken onun öfkesinden bir ziyafet çektiğini söyleyebilirim.

Caleb ondan içmeye devam ederken Roxy'nin bakışları bana kaydı ve bir an için gözlerindeki bakış göğsümde bir suçluluk duygusu yarattı. Buraya geri dönerek neye bulaştığından haberi yoktu ve eğer bunun kötü olduğunu düşünüyorsa o zaman çok fena bir yolculuğa çıkmıştı.

Bakışlarımı sertleştirdim, en kötü yanlarımı görebildiğinden emin olmak için ona sırıttım. O iri yeşil gözlerinde oluşan nefreti neredeyse görebiliyordum. Ve ondan tam olarak istediğim şeyin bu olması gerektiği gerçeğine rağmen, yardım edemedim ama bir şekilde berbat ettiğimi hissettim. Sanki ne olduğunu bile bilmediğim bir konuda başarısız olmuştum. Ama eğer gözlerindeki meydan okuma bir şey ifade ediyorsa, bunun tek hesaplaşmamız olmayacağını biliyordum. Bu yüzden duygularıma daha sıkı sarılmam gerekecekti çünkü bunun yapılması gerekiyordu. Bu kızlar tüm Solaria'yı riske atabilirdi ve bunun olmamasını sağlamak benim görevimdi.

Oyuna devam Vegas. Bu sadece başlangıç olacaktı.

Bakışlarım Caleb'in elinin kızın beline bastırdığı noktaya kaydı ve kendimi hareketsiz kalmaya zorlarken göğsümden bir hırıltı yükseldi. O lanet olası noktayı çoktan anlamıştı, öyleyse neden hâlâ onu öyle tutuyordu?

Onu kızdan koparma arzusu, içimdeki kıza haddini bildirme ihtiyacıyla karıştığında kaslarım kilitlendi ve onlara doğru hareket etme arzusuna karşı çenemi sıktım. Nedenini bilmiyordum ama bu kızın

Benim sorunum. Onun değil. Ve bu iddiayı ortaya koyma arzusu, derimin altındaki Ejderha'nın ihtiyaçla kıvranmasına neden oluyordu.

Ama ben oraya gidip en iyi arkadaşımı ondan koparmak gibi aptalca bir karar veremeden, Max'in hâlâ elinde tuttuğu diğer Vega'nın dudaklarından öfkeli bir hırıltı koptu.

"Bırak beni!" Gwendalina emretti ve vücudundan bir enerji patlaması kopup neredeyse ayaklarımı yerden kesmeden önce neredeyse ona gülüyordum.

Max şaşkın bir çığlık atarak Küre'nin bir ucundan diğer ucuna savruldu ve alanın uzak tarafındaki duvara çarparak oradaki öğrencilerin arasından yuvarlanıp gözden kayboldu. Geraldine Grus'un kükrediğini ve ona sinir bozucu plankton dediğini duyduğumdan oldukça emindim.

Caleb ne olduğunu anlamak için Roxy'den uzaklaşırken dudaklarım şaşkınlıkla aralandı ve Seth neredeyse dövüşme arzusuyla titremeye başladı.

Bileğini kavradım ve yüz hatlarımı düzeltirken geri çekilmesi için onu uyarmak amacıyla bir kez sıktım. Bu odadaki her sikik bize bakıyordu ve hiç şüphe yok ki birkaç Atlas da her şeyi kaydediyordu. Karşımızda duran yarı korkmuş görünümlü kızın bizi hazırlıksız yakaladığını kimsenin görmesine izin veremezdik.

Bakışlarım saçlarının uçları mavi olan ikizin üzerinde gezinirken Max'i fırlattığı yöne doğru baktı, elleri hala önündeydi ve yüzündeki şok ifadesi bunu onun da bizim kadar beklemediğini açıkça ortaya koyuyordu.

İfademi düz tuttum, olayların bu şekilde geliştiğini düşündükçe zihnim dönüyordu. Güçleri konusunda yeni olabilirdi ama az önce kullandığı enerjinin ham vahşetinden şüphe etmek mümkün değildi. Yine de bunun olağandışı ya da kayda değer bir şey olduğunu bilmesine izin vermeyecektim.

"Buna pişman olacaksın," dedim basitçe, kendimi hareketsiz kalmaya zorlarken kaslarım gerildi.

Seth yanımda hınzırca sırıttı, sesimdeki tehdidi açıkça duyuyordu ve bu kızlara karşı planlarımıza başlamaya fazlasıyla hazırdı.

Roxy Caleb'i kendisinden uzaklaştırdı, Caleb boynunu tutarken o da boynunu yaladı.

Dudaklarım kanının son damlalarını tattı ve bakışlarım anında bir kez daha ona kilitlendi.

"Senin derdin ne, seni psikopat!" diye hırladı ona. Caleb gülmeye başladı, küçük hayran kulübünden birkaç kişi de ona katıldı, ben de onun öfkesi karşısında yüzüme bir sırıtma yerleştirdim. Görünüşe göre zavallı küçük

Vegas buraya gelmekle neye bulaştıklarını gerçekten bilmiyorlardı.

Gwen kız kardeşine doğru ilerledi ve gözlerini dolduran endişeyle aralarındaki mesafeyi kapattı.

"İyi misin?" diye sordu Roxy kan lekeli parmaklarına bakarken ve o da başını salladı, üzgün olmaktan çok kızgın görünüyordu küçük bir ısırık.

Caleb'in dokunuşunun kanıtlarını etinden çıkarmak için bir adım öne çıkıp onu iyileştirme dürtüsü içimi doldurdu ve içimdeki Ejderha direndiğim için kızgınlık duydum. Boynundaki o delikleri görmek beni ne kadar kızdırsa da, onu onlarla bırakmanın daha iyi olacağını biliyordum. İyileştirmek onun sağlığını önemsiyormuşum gibi görünebilirdi ama bu gerçeklerden daha uzak olamazdı.

Max kalabalığın arasından ittire kaktıra geçerek kavgaya geri döndü, öfkesine yenik düşmek istemeyen seyirciler onun için hızla ayrılırken kollarını yukarı itti.

"Geri çekil," diye tükürdü Roxy, sanki onu yaklaşmakta olan Fae'nin gazabından kurtarmayı planlıyormuş gibi kız kardeşine yaklaşarak. Görmezden geldim

Kendimi kardeşimle tehlikenin arasına koymanın nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyordum ve görünüşe göre o ve ben bu özelliğe ortak olarak sahiptik.

"Yoksa ne olur?" Seth bir sırtlan gibi gülerken, etrafımızda gelişen dram karşısında heyecanını kontrol etmekte zorlandığına şüphe yokken, onun dikkatinin tekrar üzerimde olmasını isteyerek sordum.

Geraldine Grus öfkeli bir ifadeyle kalabalığın arasına daldı ve lanet kraliyet ailesine verdiği bu destek karşısında üst dudağım uçukladı. Bu tam da korktuğumuz şeydi - kraliyet yanlılarının hepsi
Vahşi Kral öldüğünden beri saklandıkları köşeler ve krallığın siyasi istikrarı dengesizleşecekti. Ve Nimfler Solaria'nın sınırlarına yaklaşırken, bu tür bir dikkat dağınıklığını göze alamazdık. Babamın ve diğer Konsey Üyelerinin Vega sorununun bir an önce çözülmesini istemek için iyi nedenleri vardı ve kardeşlerimle ben bu görev için fazlasıyla hazırdık.

"Yoksa kraliçelerimiz için dövüşürüz!" Geraldine, ikizlerle elini kaldıran Max'in arasına girerek bağırdı ve gerekirse ilk önce onunla dövüşmekten çok mutlu görünüyordu.

"Çoklu Element birinci sınıf öğrencileri, evlerinizi seçme zamanı!" Müdür Nova yüksek sesle seslendi ve ben de müdahale etme fırsatını yakaladım.

Vegas'a doğru ilerlememizin bize kazandıracağı pek bir şey yoktu. Hiç eğitimleri yoktu - muhtemelen şu anda daha fazla büyü çağırmakta zorlanacaklardı, bu yüzden bu gece onları kaba kuvvetle altımızda zorlamak bizim için tam olarak sıcak bir görünüm olmayacaktı. Bu sadece kralcıların saçmalıklarının alevini körükleyecekti. 'Varisler Solaria'daki ilk gecelerinde eğitimsiz Vega Prenseslerine saldırdı' manşetlerini şimdi görebiliyordum. Sikerim böyle işi. Çok daha akıllıca bir oyun oynayabilirdik.

Seth ve Cal benimle aynı şeyleri düşünüyor gibiydiler ve Max'in yolunu kesmek için Grus ve küçük takipçi çetesinin yanından geçtik.

"Şimdi olmaz," diye homurdandım, elimi omzuna koydum ve geri dönmesi için onu zorladım. Hayal kırıklığına uğramış bir homurtuyla pes etti ve bir sonraki hamlemizi tartışmak üzere Vega ikizlerinden uzaklaştık.

Nova tüm birinci sınıf öğrencilerini evlerini seçmeleri için bir araya topluyordu.

"O ikisini yok etmekten büyük zevk alacağım," diye hırladı Max, böyle hazırlıksız yakalanmaktan duyduğu utanç açıktı, ama cehennem, hiçbirimiz eğitimsiz bir Fae'nin böyle bir yumruk atabileceğini beklemezdik, sihirlerini en ufak bir anlayışa sahip olmadan çağırmak şöyle dursun nasıl yapılacağını.

"Daha çok zamanımız var," dedi Caleb. "Ben şahsen o kanı Terra House'da içmeyi umuyorum çünkü tadı ecstasy gibiydi."

Ona homurdandım ve bana bir kaşını kaldırdı, dudaklarının köşesinde bir sırıtma vardı, sanki bu konuda tek bir kelime bile söylememe gerek kalmadan aramızdaki meydan okumayı hissedebiliyordu. Puşt her zaman damarıma basmaya bayılırdı.

Seth heyecanla, "Bence bu geceki toplantılarda onlara günlerini gösterelim," dedi.

"Onlara Fae olmanın ne demek olduğunu gerçek anlamda tattırın. Buradan o kadar hızlı kaçacaklar ki gelecek hafta bu zamanlar Vega adını bile hatırlamayacağız."

"Umarım Aqua'yı seçerler," dedi Max kısık bir sesle ve gözlerini odanın karşısındaki ikizlere dikti. "Çünkü onlar buradan ayrılmadan önce biraz intikam almak istiyorum."

"Ev Kaptanları!" Diğer öğrenciler tekrar yerlerine otururken Nova bizi yanına çağırdı. Toplanan birinci sınıfların önünde durmak için ilerledik ve ikizlerin yüzünde beliren dehşet dolu anlayış ifadesi karşısında sırıtmamak için kendimi zor tuttum. Bakışlarım Roxy'ye odaklandı.

Bana kaşlarını çattı ve ben de sırıtmamak için kendimi zor tuttum. *Evet bebeğim, biz yönetiyoruz.*

Burası. Buna alışmaya başlasam iyi olur. "Evinizin adını ve birinci sınıf öğrencilerinin neden size katılmak için söz vermeleri gerektiğini belirtin. Ve biraz merak uyandırmak için en yeni Varisleri en sona bırakacağız," dedi heyecanla.

Nova'nın Vegas'a dönüşü üzerine yaptığı tiyatro için ona sunmak istediğim göz devirmeyle savaştım. Buna bayılıyordu. Şüphesiz odadaki her Fae de öyleydi. Burada bulunduğumuz süre boyunca kimsenin bize ve gücümüze meydan okuma şansı olmamıştı. Zodiac Akademisi'ne geldiğimiz gün, zaten yıllarca büyü eğitimi almıştık ve dört Ev Kaptanına yerleri için meydan okuduk ve kendimizi doğrudan her bir Evimizdeki en iyi odalara taşıdık. O zamanlar kimse gücümüzden şüphe etmemişti ve ölümlüler tarafından yetiştirilmiş bir çift kız yüzünden şüphe etmeye başlarlarsa sıçarım. Babam Nova'ya güç fahişesi derdi. Odada kimin sözü daha çok geçiyorsa onun peşinden giderdi ve şimdiye kadar bu bizdik. Ve ben de öyle kalmasını istedim.

Önce Max öne çıktı, elini mohawk'ının üzerinde gezdirerek meydan okuyan bir sırıtışla kan istediğini belli etti. "Su odağı, Aqua Evi. Benim evim, Zodyak'taki ölümcül yaşam deniziyle gözünü kırpmadan yüzleşmek için gerekenlere sahip olanlar içindir."

"Bu şiirsel tanımlama için teşekkür ederim," dedi Nova, Cal'ın konuşmasını işaret etmeden önce boğazını temizleyerek.

Caleb itaatkâr bir şekilde ayağa kalktı, kızların külotlarının yanmasına neden olan ve gözlerini kızımın üzerinde gezdirirken beni daha da kızdıran o güzel çocuk gülümsemesini takındı. "Dünya'ya odaklan, Terra Evi. Uyum sağlayamazsan başına gelecek olan şey tam olarak terördür."

Roxy, Caleb'e zehirli bir bakış fırlatırken kız kardeşine bir şeyler mırıldandı ve en azından onun için kanlı bir fahişeye dönüşmeye meyilli görünmediğini görmek beni memnun etti. Eğer Caleb'ı görünce nefes nefese

Onu tekrar ısırma fikri, itiraf etmeliyim ki muhtemelen şimdi ve burada onunla birlikte aşağı atardım. Bunun beni neden bu kadar sinirlendirdiğini bilmiyordum ama öyleydi. Onu gördüğüm anda sahiplenmiştim ve Vampir kulağıyla bunun çok iyi farkında olduğunu biliyordum. Bu da benim emrime karşı bir meydan okuma olduğu anlamına geliyordu. Ve tabii ki, bunu beklemeliydim.
Çünkü kardeşlerimden hiçbiri diğerlerinin önünde eğilmezdi ama yine de ona çok kızardım.

Seth öne doğru zıpladı, sevimli ve köpek yavrusu gibi görünüyordu, ancak bunun sadece öldürmeye daha da yakın olduğu anlamına geldiğini biliyordum. Bu gece Vegas'la oynamayı kafasına koymuştu ve bu küçük gösteri tamamen kirli taktiklerden ibaretti. "Havaya odaklan, House Aer. Bizimle hayat çok kolay." İkizlere hoş bir gülümseme bile verdi ve karşılığında ona attıkları bakışlara bakılırsa onlar da buna kanmışlardı. Onları daha çok kandırdı.

Sıra bendeydi, öne çıktığım anda Roxy'nin bakışlarının üzerimde sabitlenmesine aldırış etmedim. Beni içine çekiyor, tıpkı onun gibi beni değerlendiriyordu ve eğer yanılmıyorsam, ikimiz çok yakında müthiş bir hesaplaşmaya doğru gidiyorduk. Umarım yenilginin tadını alırdı.

"Ateşe odaklanın, Ignis Evi. Biz yüreği zayıf olanlara göre değiliz. Ve açıkçası bu kadroda bize katılacak kadar iyi birini göremiyorum," diye alay ettim ve kabul etmekten korkacaklarından emin olduğum bir meydan okuma sundum
Yine de denemelerini umarken.

Nova, evlerini seçerken dördümüze doğru yönelen ve onlar için ne sakladığımızı görmek için bekleyen birinci sınıf öğrencileri arasında ilerlemeye başladı, ama ben onlara hiç dikkat etmedim. Hiçbirinin önemi yoktu. Hiçbirinin. Bu odada benim için sadece tek bir odak noktası vardı ve ben sadece ikisinin sıralarının gelmesini bekledim.

Orada sadece ikizler dururken nabzım hızlanmaya başladı.
Ignis'i seçmeyeceklerdi. Bunu biliyordum. Ignis'i seçmeyeceklerini açıkça

belirtmiştim.

Gwen'in kız kardeşinin kulağına fısıldamasından ve Seth'e umutlu bir bakış atmasından tuzağa düştüklerini anlayabiliyordum. Ama onlar daha sözlerini tamamlayamadan Müdür Nova araya girdi ve oyunu çok daha ilginç bir hale getirdi.

"Korkarım farklı kızlar seçmeniz gerekecek. Her Ev çok rekabetçidir ve herkesi bu sağlıklı rekabete katılmaya teşvik ediyoruz.
Bu kadar çok güce sahipken, bir Evin bu kadar avantajlı olması adil olmaz."

Gwen'in yüzünün düşmesini, dudaklarının aralanmasını ve gözlerinde paniğin belirmesini izledim. Roxy kızgın görünüyordu. Hem de çok kızgın. Elimde olmadan onun çenesini gıcırdatmasından ve bizden nefret ettiğini tüm dünyaya ve bize belli etmekten hiç çekinmemesinden zevk alıyordum. Bunu neden bu kadar ateşli bulduğumdan emin değildim, ama onun derisinin altına girmek hızla en sevdiğim yeni hobim haline geliyordu.

"İşte bu mükemmel," diye mırıldandı, sanki gününü mahvetmek için gönderilmiş bir dikenmişiz gibi bize ters ters baktı.

"Ayrı ayrı mı kalacağız?" Gwen, Nova ile birlikte onayladı.

"Ohh ağlayacak mısın?" Max alay etti, eğlencesi havayı kalınlaştırdı, böylece onunla birlikte gülme arzusuyla savaşmak zorunda kaldım.

Roxy yüksek sesle, "Ateşi seçiyorum," diyerek beni şaşırttı ve kalbimin göğsümde sarsılmasına neden oldu. Doğru mu duymuştum? Cidden diğerlerinin yerine beni mi seçiyordu? Neden seçmişti? Ölmek mi istiyordu yoksa şu anda ne kadar aptal olduğunu mu kanıtlıyordu?

Yoksa bundan çok daha ilginç bir şey miydi? Ortaya koyduğum meydan okumaya karşı koyuyor muydu? Çünkü bunu istemiyordum - sadece olması gerektiği gibi kuyruğunu kıstırıp buradan kaçmasını istiyordum. Ve
Yine de bu kıza karşı mücadele etme fikri nabzımı hızlandırıyordu.

ve içimdeki canavar heyecanla kıpırdandı. Gerçekten de burada bir duruş sergilemek istiyor olabilir miydi?

Roxy bana doğru yürüdü, bakışları meydan okuyordu ve benden en ufak bir korkusu yokmuş gibi benimkileri tutuyordu. Diğer birinci sınıf öğrencileri gibi arkamda durmak için kıpırdamadı bile, onun yerine tam yanımda durdu.

ve sanki bana en kötüsünü yapmam için meydan okuyormuş gibi başını en ufak bir şekilde eğdi.

Hemen arkama baktım, onu içime çektim, ruhunda yanan ateşi ve aramızda kaynıyor gibi görünen sıcaklığı aldım. Bu kız başıma bela olacaktı. Bunu şimdiden söyleyebilirdim. En iyi türden bir bela.

"Hava," diye anons etti Gwen ama tüm dikkatimi yanımdaki kıza verdiğim için fark etmedim bile.

Roxy gözlerini devirdi ve gözlerini benden kaçırdı, kollarını kavuşturdu ve odanın etrafına bakarken bana profilini vermek için döndü. Beni bu şekilde reddetti. Ama bu benim için işe yaramayacaktı.

"Peki nedir bu? Ölüm arzusu mu yoksa aptallık mı?" Diğer Varisler kabul törenlerine başlamak üzere Hane'lerine doğru ilerlerken sordum. O konuya geleceğim ama şimdilik tüm dikkatim Roxy Vega'daydı.

Sıkılmış gözlerle bana bakmak için döndü, bakışları botlarıma kaydı, sonra da vücudumun her tarafını tembel tembel inceledi.

sikimi pantolonumun içine soktu.

"Hayatım boyunca büyük laflar eden pek çok erkek tanıdım, ama çoğu laflarının arkasında duracak cesareti olmayan puştlar. Ve içimden bir ses senin de böyle biri olabileceğini söylüyor." Sesi her kelimesine asıldığım zengin, baştan çıkarıcı bir mırıltıydı.

Ona bir adım daha yaklaştım, havasını içime çektim ve bana bakarken başını geriye eğmeye zorladım.

"Hayır," dedim kısık bir sesle, sadece onun için. "Buna bir saniye bile inanmam Roxy. Beni boktan biri olduğumu düşündüğün için seçmedin."

"Hayır mı?" diye sordu, bakışlarımı tutuyordu ve geri adım atmaya hiç de niyetli görünmüyordu ki bu onun omurgası için çok şey ifade ediyordu. Ya da aptallığını. Bunu hâlâ anlayabilmiş değildim. "O zaman neden beni aydınlatmıyorsun?"

Az önce bana yaptığı değerlendirmenin aynısını ona yaparken dudaklarımı yaladım ve onu takdir etmek için gereğinden fazla zaman harcadım.

eğrilerinden sonra tekrar iri yeşil gözlerindeki o meydan okuyan parıltıya döndü. "Sanırım seni uyandıracak bir şey arıyorsun," dedim yavaşça. "Kafesinizi sarsacak ve kalbinizi çarptıracak bir şey. Söylediklerimden daha azı olduğumu ummuyorsun - hepsi ve daha fazlası olduğumu umuyorsun. Çünkü içindeki o ateş, onu daha da yakacak bir şey arıyor."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Sana söz veriyorum, beni hiç ateşli yapmıyorsun," dedi.

"Güzel," diye homurdandım, daha da yaklaştım, kırılmasını, geri çekilmesini, beni bir adım geriye itmesini ya da sadece ürkmesini istedim. Ama yapmadı. Ve bir şekilde bu beni daha çok kendine çekti. "Evimi seçerek hata yaptın. Artık benden kaçamayacaksın."

Roxy homurdandı ve sanki çok aptalmışım gibi başını salladı. "Senden kaçmama gerek yok, göt herif. Seninle ilgili hiçbir şey yapmama gerek yok çünkü şu andan sonra bırakın korkularımı, düşüncelerimde bile yer almayacaksın. O yüzden sen benim yolumdan çekil, ben de seninkinden çekileyim, ne dersin? Çünkü takvimimde senin dramalarına ayıracak yerim yok."

Başka bir şey söylememe fırsat vermeden yanımdan geçip gitti, kolu benimkine çarparak ona karşı ne kadar saygısız olduğumu göstermeye yetti.

Benden uzaklaşmasını izlerken boğazımın arkasında bir hırıltı duydum ve zihnim onu isteğime boyun eğdirmenin tüm yollarını aradı.

Babam buraya geldiklerinde Vegas'ı kırmam gerektiğini söylemişti ama bu meydan okumaya şu anki kadar aç olacağımı hiç tahmin etmemiştim. Roxy Vega bana meydan okumuştu ve artık oyun başladığına göre onu hayal kırıklığına uğratmayacağımdan emindim.

OceanofPDF.com

Elimde küçük bir mavi kuş vardı ve kanatlarını kırptığımda ne kadar iyi uçabileceğini görmek için heyecanlıydım. *Lanet olsun aya, bu mavi kuş yine de çok güzel.*

Aer birinci sınıf öğrencilerini kampüs boyunca Evime doğru yönlendirdim ve etrafımda gruplaşan sürüm, ben hızımı artırıp onlara birkaç sırıtış sunarken parmaklarını üzerimde gezdirdi. Darcy yeni üyelerin arasındaydı, benim avımdı. Bu gece buradaki herkes benim insafıma kalmıştı ve bu bana başımı döndüren bir güç veriyordu.

Ağlayan Orman'dan geçtik ve ay ışığı dalların arasından süzülüp tenimi öperken adrenalin kollarımdan bacaklarımdan aktı. Ay dalların arasından bana göz kırptı ve ben de ona göz kırparak küçük sırrımızı paylaştım. Anlaşmayı biliyordu, bu gece Alfa köpekliği yapacaktım ve o da her zamanki gibi arkamı kolluyordu.

Ağaçların arasından çıktık ve tepemizde uzanan, koyu gri tuğlaları eski ve yıpranmış devasa kulenin bulunduğu geniş uçuruma doğru ilerledik. Duvarların içine dikey pencereler inşa edilmişti ve en tepede, yüzlerce yıl önce onu inşa eden Fae tarafından oraya yerleştirilen büyülü bir esintiyle hareket eden devasa bir döner ahşap türbin vardı.

Güya büyük, büyük, büyük, büyük Felps Amcam bunların yapımına yardım etmiş.

Türbinler ve gücü hâlâ onları döndüren sonsuz büyülü rüzgârın içindeydi.

Girişe ulaştığımızda, kemerli kapının altındaki kurbanlarımla yüzleşmek için döndüm ve gözlerinde savaşan heyecan ve sinirle bana baktılar. Bir avucumu kaldırdım ve kapının üzerindeki üçgen sembole hava göndererek demir kapı açılmadan önce parlamasını sağladım.

"Birinci sınıflar, kıçınızı kaldırıp karşıma geçin çünkü bunu sadece bir kez söyleyeceğim," diye seslendim, sürü arkadaşlarım yüz ifadelerinde yanan keskin bir enerjiyle bana bakıyorlardı.

Sürüm etrafımı sararken, elleri üzerimde gezinirken ve başları krallarına saygı için eğilirken akademimdeki yeni gücü içime çektim. Yıldızların bu etkileşimi izlediğini hissedebiliyordum ve bunun önemli olduğunu biliyordum, özellikle de bakışlarım az önce en iyilerimden birini patlatan kızın üzerindeyken

Orb'un karşısındaki arkadaşlar. Boğazımın arkasında bir hırıltı oluştu ama yüzüme yansımasına izin vermedim. Kimse arkadaşlarıma zarar veremez ve bundan paçayı kurtaramazdı.

Özellikle de Ölümlüler Âlemi'nden yeni gelmiş, kocaman masum Bambi gözlü bir kıza. Her yönden av gibi görünüyordu ve onu yavaş ve işkenceli bir yemek yapacağımdan emin olabilirdim.

"Gücünüzü bu sembol üzerinde kullanmadığınız sürece Aer'e giremezsiniz." Kapının üzerindeki baskın elementimin işareti olan üçgeni gösterdim. "İlk günün olduğu için çoktan açtım ama yarından itibaren hava çağıramazsan evimde yatak bulamazsın."

Ellerini ovuştururken Darcy'nin yüz hatlarında bir kararlılık titreşimi belirdi.

parmaklarını birleştirerek içlerindeki büyüyü hissetti, sonra yanındaki bere takan bir çocukla gülümsemesini paylaştı.

"Şimdi." Karşıma çıksalar hepsini yiyip bitirebilecek parlak dişlerimi göstererek genişçe gülümsedim. "Hadi devam edelim." Darcy'ye baktım, parmağımı kıvırarak onu yaklaşmaya çağırdım, düşmanımı değerlendirmem gerekiyordu. Belki de

Bana boyun eğmesini sağlayabilir, onu Evimin en alt kademelerine girmeye zorlayabilir ve bir Omega gibi bana hizmet etmesini sağlayabilirdim. Evet, kulağa hoş geliyor. Evcil bir Vega.

Kaşlarını çattı, bana doğru yürümeden önce bir an tereddüt etti ve ben de bir kolumu omuzlarına atarak onu kendime doğru çektim. Kokusunu içime çektim, parmaklarımı kolunun çıplak derisinde gezdirirken bu kızın etrafındaki tatlılıktan hoşlandığımı fark ettim. Uzaklaşmaya çalıştı ama artık benim tuzağımdaydı ve onu daha sıkı tuttum, parmaklarımı onun içine doğru uzattım

yerine saç. Tüm bu güzellikler bir Vega'dan beklediğim şeyler değildi. Keskin dişler, pençeler ve babasının öfkeli yüzünü hayal etmiştim. Ama o, diğerlerinin karardığı bir ağaçtaki kırmızı ve sulu bir elmaydı. Belki de karanlığı içinde yaşıyordu.

"İnisiyasyon!" Ben seslendim ve birinci sınıfların arkasındaki büyük öğrenci sürüsü, hepsinin kafasına siyah keten torbalar geçirerek üzerlerine çullandı.

Eğilip saçlarının şekerli tatlılığını içime çekmeden önce yeni evcil hayvanımı pençelemeye devam ettim. *Boyun eğ, küçük yavru. Ben senin Alfa'nım. Ve sen de benimsin.*

Ürperdi, beni tekrar geri itmeye çalıştı ama girişiminde sihir yoktu ve onu tutmaya devam ederken neredeyse gülüyordum. Dilimi yanağında gezdirdim, düşmanımın tadına baktım ve onu olmasını istediğimden çok daha iştah açıcı buldum. *Bunu gerçekten yiyebilirdim. Lezzetli ısırıklarla.*

"Ergh!" Bana tokat atmak için elini kaldırdı ama ben kolaylıkla yakaladım ve gözlerindeki meydan okumaya bakarak sırıttım. Evet, bu kızın gözleri kararmıştı.

Tıpkı babası gibi. Ve bu karanlık, gücünü nasıl kontrol edeceğini öğrendiğinde ortaya çıkacaktı. Ama o noktada benim küçük orospum olsaydı, o zaman gerçekten önemli olmazdı.

Öfkeli ifadesine güldüm. "Sakin ol, bebeğim. Ben böyle merhaba derim."

Başımı eğdim, aslında tam tersini kastettiğim halde ona zarar vermek istemediğimi gösterdim. Kaşlarını çattı, yavru köpek rolümü yutmuş gibi görünüyordu ve kalbim heyecanla daha hızlı çarpmaya başladı.

"Doğru," dedi huzursuzca. "Hâlâ tüm bunları anlamaya çalışıyorum."

Güldüm ve kalabalığa geri döndüm, kolum hala ona sıkıca sarılıydı. *Yakında anlayacaksın.*

"Emrin nedir, bebeğim?" Kulağına sokuldum ve temastan dolayı sertleşti. Bu Vega'nın uzun, sıcak bir banyoya ve bir soğuk algınlığı hapına ihtiyacı vardı. Ama sanırım utanç içinde bir dalışla yetinmek zorunda kalacaktı. Diğer birinci sınıf öğrencileri bir şeyler olmasını beklerken geriliyorlardı, kafalarındaki torbalar tüm ışığı kapatıyordu. Ama beklemeleri benim için sorun değildi. Beklemek onları daha da korkutacaktı.

"Ee.. ne?" Darcy sordu. *Lanet olsun, Emirlerden haberi bile yok mu?*

"Bilirsin işte... Siren, Vampir... Kurtadam?" Ashanti onun arkasına geçip saçlarını örmeye başladığında merakla sordum. Aslında saç örgüsü oldukça güzel görünüyordu. Ama bu en iyi arkadaşların saç şekillendirme partisi değildi, bu bir
Baskınlık hareketi ve Ashanti bunu küçük Vega'nın istediği gibi değil, kendi istediği gibi şekillendiriyordu.

Burnumu boynuna dayayıp derin bir nefes aldığımda Darcy, "Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi. İştah açıcıydı. Tıpkı
çilek ve bir prensesin yaldızlı kanı. Belki onu yere serer ve kendi kokumla işaretlerdim.

Kıkırdadım, geri çekildim. "Sen gerçekten de ölümlüler dünyasındansın. Merak etme bebeğim, o güçler yakında ortaya çıkacak." Ashanti'ye başımı salladım, o da Darcy'nin kafasına keten bir torba geçirdi, ben de bir kurt gibi sırıttım.

Kendini bana yasladı ve şu anda güvenebileceği kişinin ben olduğumu düşünmesi hoşuma gitti. Dostça davranışım işe yaramıştı. Ama etimin altındaki canavarla tanışmak üzereydi.

Onu bıraktım, böylece tutunacak bir şeyi kalmadı ve sürüm heyecanlı gülümsemelerle etrafımda toplanarak bir sonraki hamlemi bekledi. Kylie de onların arasındaydı, oyunları izlerken kıkırdamasını bastırıyordu ve ben de sırıtarak parmak eklemlerimi onun yanağına vurdum.

"Kabul törenimi geçemezseniz Aer'de kalamazsınız, anladınız mı?" diye bağırdım ve birinci sınıfların yarısı irkildi. Ama benim Vega'm değil.

Kaşlarımı çatmama neden olan bir yükseliş mırıltısı yükseldi. Ben bir Alfa'ydım. Onların Ev Kaptanıydım. Ve bana bundan daha fazla saygı gösterirlerdi.

"Evet Alfa' diye cevap vereceksin. Tekrar deneyelim," diye emrettim. "Anladın mı?"

"Evet Alfa!" diye seslendi birinci sınıflar ama benim gözlerim kararlı bir şekilde sessiz kalan Darcy'deydi. Çenemi sıktım, içgüdülerim alev alev yanıyor ve ona haddini bildirmemi söylüyordu.

Onu bir kez daha kendime doğru çektim ve kaslarının kollarımda sertleştiğini hissettim. "Cevap ver bana, rehin."

"Evet Alfa," dedi ama sesi zoraki çıkmıştı. İstediğim kadar tatmin edici değildi ama bu da bir başlangıçtı.

Onu serbest bıraktım ve geriye doğru tökezledi, neredeyse alaycı bir sırıtışla yolundan çekilen Frank'e çarpıyordu.

"KIMILDAYIN!" Bir talim çavuşu gibi böğürdüm ve sürüm ve daha yaşlı Buradaki öğrenciler birinci sınıfların etrafını sarmış, ben içeri girerken onları da peşimden sürüklüyorlardı. Kylie bana ayak uydurmak için koşarken kolumu omuzlarına doladım, o da bana muzip bir gülümsemeyle kirpiklerini kırpıştırdı. Cebimden sessizce bir makas çıkardım ve göz kırparak ona uzattım.

"Onları istediğimde bana ver, tamam mı bebeğim?" Fısıldadım ve o da hevesle başını sallayarak onları benim için cebe indirdi.

Sürü arkadaşlarımdan birkaçı bana yakın durarak kollarımı okşadı ve parmaklarını saçlarımın arasına sokarak Kylie'nin suratını asmasına neden oldu. Artık Zodiac'ta olduğuna göre onunla kesinlikle konuşmam gerekiyordu. Kız ya da erkek arkadaşım olmadı çünkü sürümle gece alemlerine alışkınken ayrıcalık benim için aptalcaydı. Sırayla sikimi yalayan üç Fae varken neden tek bir Fae ile tek eşli olayım ki? Kylie yaz boyunca harika bir dikkat dağıtıcı olmuştu, ama şimdi buraya döndüğümde daha az dikkat dağıtıcıydı. Aslında hiç de dikkat dağıtıcı değildi. Onun bir Fae olduğunu unutmuştum.

Bu gece uyanacak. Her neyse, belki de sürü hayatına düşkündü. Belki de Frank onu arkadan sikerken domalmak hoşuna giderdi ve ben Alice'i sikerken odanın diğer ucundan onu izlerdim. Sanırım bunu öğrenecektik.

Kulenin içinde gittikçe yükselen dolambaçlı beyaz merdivenlerde hızımı artırdım, adrenalin vücudumda vızıldıyor ve bende bir köpek yavrusu gibi havlama isteği uyandırıyordu. Ama bunu kontrol altında tuttum. Artık sakin moddaydım. Ve Varisler dışında kimsenin maskemin düştüğünü görmesine izin vermedim.

Sonunda, ortak odanın bulunduğu tepeye ulaştık ve henüz günlük tırmanışa alışmamış olan tüm birinci sınıf öğrencileri nefes nefese kalmıştı. Bu kule

kampüsteki en iyi kıçlara ev sahipliği yapıyordu çünkü kalçalarınız için merdiven çıkmaktan daha iyi bir şey yoktu. Gerçek.

"İleri," diye emrettim onları ortak salona yönlendirirken ve

Yün halılar ve krem koltuklarla dolu gri taş salonun içinden geçmemiz gerekiyordu. Parmaklarımı şaklattım ve odada soğuk bir rüzgâr estirerek çuval kafalı birinci sınıf öğrencilerinin etrafını sardı ve onları dışarıda olduğumuza inandırdım. Adaylardan birkaç korku mırıltısı bana ulaştı ve Kylie bir kahkahayı bastırırken dudaklarımda hain bir sırıtma belirdi. Ben yapmadım

kabul törenine katılmasını sağladım çünkü böyle iyiydim. Göğüsleri de bu gece çok iyi görünüyordu, bu da yardımcı oldu. Ve bunu akademiye döner dönmez yaptığım çılgın seks partisi için bir özür olarak kabul ettim.

"Şu anda Aer Tower'ın tepesindesiniz," diye anons ettiğimde birinci sınıflardan birkaç inilti yükseldi. "Onları kenarda sıraya dizin." *Bakalım Vega'yı öttürebilecek miyim?*

Birinci sınıfların sıraya girmeye zorlandığı ve bir grup büyük öğrencinin susturucu baloncuklar atmak zorunda kaldığı basamağın önünde durmak için hareket ettim.

Kahkahalarının duyulmasını engellemek için kendi etraflarında dönüyorlardı. Kollarımı kavuşturup bakışlarımı kapüşonundan mavi saç uçları sarkan kıza diktim ve onun cesaretini görmeye hazırdım. Birinci sınıflardan birkaçı yalvarırcasına seslendi ve ben de onlara kuru bakışlar attım. Darcy'nin ayakları basamağın kenarına ilk ulaşan olurken diğerleri de onun yanında yerlerini aldılar.

Dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim, o korkuyla geriye doğru sıçrarken ve Alice onu tekrar yerine iterken bakışlarım ondan ayrılmadı.

Boğuşma durduğunda, hepsinin etrafında döndüm, titreyen küçük dizlerini değerlendirirken sıranın arkasında durmak için hareket ettim.

"Sizler havadan doğdunuz, erler!" diye bağırdım. "Rüzgâr sizin müttefikinizdir. Eğer onu kullanamıyorsanız, burada yaşamayı hak etmiyorsunuz demektir. Ya da bu konuda hiç."

Darcy başını salladı ve içinden çıkan korku mırıltısı içimde bir memnuniyet dalgası yarattı. Korkmuş ve merhametime kalmış bir Vega prensesi vardı. Ve tek yaptığım kafasına bir torba geçirip onu bir basamağa oturtmaktı. Bana boyun eğmesini sağlamak gökyüzünde ayı bulmak kadar kolay olacaktı. Bu düşünce içimden geçerken ayaklarımın üzerinde zıpladım. Diğer Varislere Darcy Vega'nın ne kadar zıpır olduğunu anlatmak için sabırsızlanıyordum.

O benim yeni çiğneme oyuncağım olacaktı. Benim küçük Aer House hizmetçim. Evet! Bu çok eğlenceli olacaktı.

Planımı bilen sürü arkadaşlarıma başımla işaret ettim ve onlar da Darcy hariç tüm birinci sınıf öğrencilerinin etrafına aceleyle susturucu baloncuklar göndererek onları odanın bir tarafına çekip Darcy'yi yalnız bıraktılar.

Kylie yanımda belirdiğinde kıs kıs güldü, tasmalı gibi beni takip ediyordu ve ben ellerimi Darcy'nin sırtına doğru kaldırırken onu görmezden geldim, hava büyüsü hala etrafında patlıyor ve kollarının açıkta kalan derisinde tüyleri diken diken ediyordu. Elleri yanında birini bulmak için uzandı ama orada kimse yoktu. O yalnız bir ördekti ve ben onun yardım için vaklamasını sağlayacaktım.

İnsanlar onun orada dikilip basamağın kenarında sallanmasına gülmemek için kendilerini zor tutarken bir anlığına sessizliğin çınlamasına izin verdim.

Darcy, "Bekle," diye boğuldu. "Ne yaptığımı bilmiyorum."

Kylie cesaretlendirmek için, "Bir yolunu bulacaksın kızım," diye seslendi.

Darcy titremeye başladı ve ben içimdeki karanlığa dalıp bunun her saniyesinin tadını çıkarırken ağzımı acımasız bir gülümseme kapladı. Vega Prenses mi? Daha çok Vega faresi gibi. Onları kırmak çok kolay olacaktı ve beni daha fazla zorlamayacakları için hayal kırıklığına uğramıştım.

"Üçe kadar saydığımda zıplayacaksın ve eğer kendini yere çarpmaktan alıkoyamazsan, o zaman sıçrayacaksın. Atlamazsan da itilirsin" diye açıkladım parlak bir tonda.

"Ne oluyor lan?" diye tersledi, sonunda tüm nezaketini yitirmişti.

"Bir!" Atlayıştan geri çekilmesini ve yalvarmaya başlamasını beklerken onu görmezden gelerek seslendim. "İki!"

Titremesi durdu ve kaşlarımı çattım. "Üç!" Ağladım.

Kaşlarımın şaşkınlıkla havaya kalkmasına neden olacak şekilde sıçradı.

Ayakları yere çarptı ve Ashanti kapüşonunu çıkardı, herkes susturucu baloncuklarını düşürürken havayı şamatalı kahkahalar doldurdu. Ben

gülmedim,

o kenardan atlamasıyla hazırlıksız yakalanmıştı. Orasının kulenin tepesi olduğunu sanmıştı.

Kylie beni dürterek, "Çok komik, Sethy," dedi ve ben de sonunda kısık bir kahkaha attım, birinci sınıflar bile ona gülerken Darcy'nin utancının tadını çıkardım. Ama gülmekte haksızlardı çünkü Darcy burada başarısız olmamış, kazanmıştı. Ve bu benim için işe yaramayacaktı.

Etrafında dolaştım, sırıtırken onu değerlendirdim, göğsümde onun tam bir fare olmadığını söyleyen kıvranma hissinden hoşlanmadım.

"Hiç komik değil," diye patladı Darcy, saçları kapüşon yüzünden dağılmıştı ve çok seksi görünüyordu. Gülümsedi, sanki şakayı eğlenceli bulmuş gibi gülümsedi ve bu işe yaramayacaktı. O bu şakanın bir parçası değil, hedefi olmalıydı.

Bileğini yakaladım, onu değerlendirirken ileri doğru sürükledim, ellerim çenesinde gezindi, sonra saçlarına girdi, gözlerinde gizlendiğini bildiğim şeyi aradım. Ve işte oradaydı, derinlerde saklıydı ama görebiliyordum. Koyu yeşil gözlerinin derinliklerinde yanan Fae'sini. Ve masumiyete yakın bile değildi. *Merhaba, Vahşi Prenses.*

"Komik olmayan şey, senin ve kız kardeşinin buraya gelip tahtımızı çalmanız. Bu hakkı kazanmak için kıçımızı yırttık. Kral Vega'nın düşüşünden bu yana yaklaşık yirmi yıldır dört ailemiz hüküm sürüyor ve Solaria bunun için çok daha iyi durumda. Ailelerimiz gücü
ve Göksel Konsey'in oğulları olarak, yakında bu sorumluluğu onlardan alacağız. Yani öylece arkamıza yaslanıp
Tahtı bizden al ve Solaria'yı babanın hüküm sürdüğü zamanki bok çukuruna geri döndür," diye hırladım ve Alfa'mın bana söylediği gibi ona daha sıkı tutundum.
Bana aynısını yapmaya kalkışmadan önce altımdaki bu kızı zorla.

Yüzü öfkeyle buruştu. "Senin tahtını istemiyorum." Bileğini tuttuğum yerden kurtarmaya çalıştı ama bırakmadım. *Saçmalık.*

Onu daha da zorlamam gerekiyordu. Gözlerindeki o hayvan kanatlanıp ne kadar yükseğe çıkabileceğini fark etmeden önce onu kırmam gerekiyordu.

Önümdeki kalabalığa bakması için onu çevirdim. "Bu sefer onu gerçekten kuleden atacağımızı kim söylüyor?" Kalbim güçlü ve aç bir melodiyle çarpıyordu. Bu güç oyununda bahisleri yükseltmeye bayılıyordum ve en başta atlayan oydu, yani şimdi bunu tekrar yapmak o kadar da zor olmazdı, değil mi?

Aer Hanesi'nin tamamı kükreyerek yükselirken, "Ne?" diye soluk soluğa kaldı. "Bırak beni!" Omzunu bana geri attı ama bırakmadım, onu balkona açılan devasa cam kapılara doğru çektim. Bir an tereddüt ettim, acaba çok mu ileri gidiyorum diye düşündüm. Ama sonra annemin bana söylediği sözleri hatırladım. *Düşmanlarının senin bir kalbin olduğunu görmesine asla izin verme.*

Her zaman sürümün en zalimi olmuştum, beni bu kadar güçlü bir Alfa yapan da buydu. Acımasızlığımı teşvik etmiş, bana meydan okumaya çalışan Fae'lere merhamet göstermediğim her seferinde beni hediyelere boğmuştu. Bu benim en iyi olduğum şeydi, yapmak için bilendiğim şeydi. Yine de içimdeki küçük bir parça ara sıra başını kaldırıp durmamı söylüyordu. Ama onu dinleyemedim.

Anneme bundan bahsettiğimde, bu sesin zayıflık olduğunu ve kararlarımı etkilemesine asla izin vermemem gerektiğini söylemişti. Eğer bir gün krallığı yöneteceksem, soğukkanlı ve tarafsız olmalı, hiçbir duyguya kapılmadan daha iyisi için seçimler yapmalıydım. Ama Darcy'nin bedeninden benimkine doğru bir ürperti geçerken, o küçük ses daha da yükseldi ve bana durmamı söyledi. Ben de o ses çok yükseldiğinde her zaman yaptığım şeyi yaptım, onu susturdum, içimdeki Fae'nin sakin, karanlık sularına kendimi bıraktım ve her parçamı ele geçirmesine izin verdim. Burada uyuşmuştum, zalimlikle örtülüydüm ve bu

ait olduğum yere.

Darcy'yi çatının kenarındaki taş duvara kadar sürükledim ve Öğrenciler arkamdan heyecanla bağırırken, diğerleri endişeyle mırıldanıyordu. "Delirdin mi sen?!" diye bağırdı umutsuzca, ellerimi tutmak için mücadele ederken.
ondan kurtuldu. Ama çark dönmeye başlamıştı ve geri dönüşü yoktu. Bunu yapmak zorundaydım. Ona kimin patron olduğunu göstermek, içinde gizlenen Fae'yi bastırmak için.

Ayın ışığı üzerimize vururken sürüm ulumaya başladı ve ben de çenemi ona doğru eğerek gümüşi ışığıyla yıkandım. Sonra Darcy'yi sıkıca duvara doğru ittim ve o da omzunun üzerinden arkasına baktığında tüm Ev'in cam pencerelerden onu izlediğini gördü.

Düşmanıma soğukkanlılıkla baktım, onu herkesin önünde kırmaya hazırdım. Onun çöküşünü, yalvarışını ve yakarışını göreceklerdi. Ve ancak benim için diz çöktüğünde bu duvardan kurtulmasına izin verecektim.

"Lütfen, bırak beni," diye fısıldadı, sesi korkudan titriyordu.

Bu sözde güçlü prensesin şimdiden benden merhamet dilenmesinin keyfini çıkararak sırıttım. Kylie kalabalığı yararak tekrar yanımda belirdi ve elimi eline aldı. Sürüme ve Varislere karşı bazen ne kadar yapışkan olabildiğim düşünüldüğünde, onun bu yapışkanlığı beni rahatsız etmeye başlamıştı.

"Zıpla," dedi Kylie ve boğazımda bir hırıltı yükseldi. *Bu benim sirkim bebeğim, sirk yöneticisi için konuşmaya başlama yoksa seni de ezerim.*

Darcy kalabalığın arasında dost bir yüz aradı ama bulamadı, bana baktı.

"İndirin beni," diye talep etti, neredeyse zorlama çağrışımı yapacak kadar güçlü bir sesle.

Kylie'yi serbest bıraktım ve Darcy'nin ayak bileklerinden tutarak onu her an bu kuleden aşağı fırlatabileceğimi göstermek için duvara doğru ilerledim.

"Pekâlâ," dedim uzun bir aradan sonra, bu geceyi Seth Capella'nın bir Vega kırdığı gece olarak ölümsüzleştirmeye hazırdım. "Ama sadece tüm saçlarını kesmişsin."

Kylie ona verdiğim makası bana uzattı, ben de aldım ve kalabalığın görmesi için salladım.

"Ne?" Darcy dehşet içinde soluk soluğa kaldı. *Evet*. Bundan sonra kel kafasından dolayı ona Darcy Egga diyeceklerdi. Ya da belki Baldy Vega, ya da... daha iyi bir şey, zaten şu anda buna karar verecek zamanım yoktu.

"Ya öyle yaparsın ya da atlarsın." Omuz silktim ve her yönden kahkahalar yükseldi.

Makası Darcy'ye uzattım ve çenesini sıktı, gözlerinde kararlılık kükrüyordu. *Hayır, hayır, geri çekil bebeğim. Taht için uygun olmadığını tüm dünyaya göster.*

Bana onurunu ver, onu teslim et ve buradaki gerçek varisin kim olduğunu kanıtla.

Bir pire krallığını bile yönetemeyen bir fare olduğunu kanıtla.

Parmakları büküldü ve rüzgâr onun gücüyle hızlandı. Benimle dövüşecek miydi?

Bu fikir oldukça hoşuma gitmişti. Onu diz çökmeye zorlayabilir ve nefes almak kadar kolay yenebilirdim. Eğitimli bile değildi. Bu aptalca olurdu ama bana yönelteceği her türlü meydan okumaya karşı koymaktan mutluluk duyardım.

Omzunun üzerinden kuleden aşağıya doğru bir bakış attı ve benimle dövüşmek üzere olmadığını, çok daha tehlikeli bir şey yapmayı düşündüğünü fark ettiğimde kaşlarım çatıldı.

Döndü ve ben öne çıktım, dudaklarım aralandı, bağırıp ona durmasını söyleyecektim ama o çoktan zıplamaya başlamıştı, hiç düşünmediğini sandığım bir hareketle lanet kuleden aşağı atlıyordu.

Çığlıklar ve şok nefesleri dudaklarımdan dökülen küfürleri yutarken taş duvara sıçradım. Öfkeli bir hızla düşüyordu.

saçları arkasından yukarı doğru akarken havaya uçtu.

Yere çarpacaktı, böyle bir komutla hava büyüsü yapamazdı, daha yeni Uyanmıştı. Kahretsin - *aya lanet olsun - kahretsin!*

Onu kendi hava büyümle yakalamaya hazırlanırken parmaklarım kıpırdadı, kalbim göğüs kafesime doğru öfkeyle çarpıyordu.

"O ölecek!" Ashanti'nin nefesi kesildi.

Kylie her şeyi Atlas'ına kaydederken gözleri parlayarak "Aman Tanrım," dedi.

Darcy'nin yere çarpmasını engellemek üzereydim ki kendini bir hava akımına kaptırdı ve aniden durdu.

Omuzlarım çöktü ve bir elimi yüzüme götürdüm, etrafımdaki bir grup öğrenci onu alkışlamaya ve tezahürat yapmaya başlayınca rahatlamam hızlı bir şekilde öldü. Aynı anda bu kadar çok insanın beğenisini kazanınca dişlerim kilitlendi ve dönüp kalabalığın arasından ite kaka geri döndüm. Diğer Varislerle konuşmam gerekiyordu ama önce dostça bir oral sekse ve kafa masajına ihtiyacım vardı. Sürümün beni takip etmesi için ulurken Peşimden koşarlarken Kylie neredeyse onların altında kalıyordu, onları yatak odama götürdüm ve bir hışımla yatağıma düştüm.

"Sorun yok Alfa," diye mırıldandı Ashanti, kucağıma oturdu ve ellerini tutup saçlarımın arasına soktum.

"Okşa beni." Suratımı astım ve o da başını sallayarak parmaklarını saçlarımda gezdirmeye başladı.

Frank boynumu öpmeye başladı ve onlar öpmeye çalışırken ben nefesimi bıraktım.

vücudumdaki gerilimi azaltıyordu. Ama Ashanti sikime binmeye başladığında mavi saçlı Vega aklımdaydı ve gözlerimi kapattığımda tek düşündüğüm

Darcy'nin onun yerinde olduğunu, amirini memnun etmek için çalıştığını gördüm. Bunun, gerçeğe dönüştürmenin ilk düşündüğüm kadar kolay olmayacağı bir fantezi olduğu hissine kapıldım.

düşündüm. Ama belki de o kadar kötü değildi. İşleri kesinlikle ilginç hale getiriyordu. Ve eğer onu ısıra ısıra yok etmek zorunda kalırsam, en azından ondan yaptığım yemeğin tadını çıkarmak için zamanım olacaktı.

OceanofPDF.com

Ignis House'un girişinde yerimi aldım ve yakın çevremdeki diğer insanlar etrafımda toplanırken, dehşete düşmüş görünen birinci sınıf öğrencileri bu işin nasıl sonuçlanacağını öğrenmek için bekliyorlardı.

Zorluklar oldukça basit bir şekilde düzenlenmişti, ancak birkaç ek ekstra ve daha zor zorluklar koyduğumdan emin oldum.

Yeni Vega şansını denedi. Aslında, onun eldivenden geçmesine hiç izin vermeyi planlamıyordum. Onun için tasarladığım görevler birkaç aylık eğitim almış bir Fae için zor olacaktı, özellikle de ateşin uçucu gücü bir yana, Elementlerinden herhangi birini nasıl kontrol edeceğini bilmeyen ölümlü bir kız için. Eğer bu gece bir yatak istiyorsa, başarısızlığına rağmen onu içeri almam için bana yalvarması gerekecekti.

Yine de ona bir yatak vermeyi düşünürken, ona benimkinde bir yer teklif etmeyi düşünmeden edemedim. Babam bana onun ve kız kardeşinin akademiden ayrıldıklarından emin olmamı söylemişti, böylece

Taht için meydan okuma - gitmeden önce onun arkadaşlığından zevk almama izin verilmemesi hakkında hiçbir şey söylememişti.

Parmağımı bile kıpırdatmama gerek kalmadan tüm gözler bana çevrilince öğrenciler sessizliğe büründü ve ben de dudaklarımı ısıran kendini beğenmiş sırıtışımı dizginledim çünkü hepsi bu kadar basit bir şekilde gücümün altına girmişti. Adım attım

Ignis Evi olan camdan canavarın devasa girişini kapatacak şekilde öne doğru ilerledim ve başımın üstündeki ateşi dolduran alevleri kontrol altına alıp onları emrimi yerine getirecek şekilde şekillendirirken parmaklarımı ustaca büktüm.

Alevlerin karnından bir Ejderha çıktı; vücudu koyu kırmızıydı ve pullarının her biri parıldayan altın rengindeydi. Ağzını alev alev yanan dişlerle doldurdum, ardından devasa kanatlarını açarak iki yanına doğru genişçe açtım.

Birinci sınıf öğrencileri, Ejderha'nın uçmaya hazırlanmasını, yanan közlerin çatırdayan gürültüsünden göğsünde bir kükreme oluştururken çenelerinin ardına kadar açılmasını huşu içinde izlediler.

Bakışlarım Roxy Vega'nın üzerinde hedefe atılan bir ok gibi sabitlenmişti, yarattığım canavara hayranlıkla bakıyordu ve onun gücüme verdiği tepkiyi içime çektikçe içimdeki tatmin duygusu artıyordu. Bileğimin bir hareketiyle, Ejderha birinci sınıf öğrencilerinin başlarının üzerinden, çığlık atıp yollarından sıçramalarına neden olacak kadar alçaktan ateş püskürttü. O hariç hepsinin.

Roxanya ateşin yanından geçip gidişini izlemek için başını arkaya doğru eğdi, ışık yanaklarını ısıtırken en ufak bir korku titreşimi olmadan gösteriyi izledi ve benim ona olan ilgim daha da arttı. Ölümlüler Âlemi'nden yeni koparılmış olmasına rağmen güçlü büyünün karşısında gözünü kırpmadan durabilen bu kız da kimdi? O, çözmem gereken bir gizem, cevaplamak için yanıp tutuştuğum bir soru ve başa çıkmanın ilk başta beklediğimizden çok daha zor olabileceğini düşünmeye başladığım bir sorundu.

"Ateş en güçlü elementtir," diye seslendim ve ateş Ejderhası yanıp kül olurken ve ben onu inşa eden büyü üzerindeki hakimiyetimi bırakırken birinci sınıf öğrencilerinin dikkatini tekrar bana çektim. "Karanlığa ışık, soğuğa sıcaklık getirir ve yoluna çıkan her şeyi yok edebilir. Sadece

Damarları güneşin sıcaklığıyla dolu ve kalpleri güneşin ateşiyle yanan Alevlerin gerçek gücü Evimize girebilir ve aramızdaki yerini alabilir."

Bakışlarım Roxy Vega'ya sabitlenmişti ama o daha çok yanında duran sarışın bir hatuna bir şeyler mırıldanmakla ilgileniyor gibiydi. Onun dikkatini benimkini çektiği gibi çekemediğimi fark ettiğimde çenem titredi ve konuşmama devam ettim.

"Peki kim Zodyak Akademisi'ndeki en büyük eve girmeye çalışan ilk kişi olmak ister?" Kollarımı iki yana açarak meydan okudum.
Bakalım içlerinden biri ilk gitmeye gönüllü olacak kadar cesur olacak mı?

Birbirlerine ve bana temkinli bir şekilde baktılar ve adım atmakta tereddüt ettiklerini görmek beni o kadar da şaşırtmadı. Benim ve diğer Varisler gibi, ne kadar zor görünürse görünsün her zaman meydan okuyan çok fazla Fae yoktu. Her ne kadar tüm Fae'ler kendi güçlerine sahip olma arzusuyla doğup büyümüş olsalar da, üzücü gerçek şu ki, sıralamanın en tepesinde o kadar da fazla yer yoktu ve çoğu yönetmek için gereken özelliklere sahip olarak doğmamıştı.

Kayıp Vega prensesi bile kalabalığın arasından çıkmamıştı ama bakışlarım tekrar ona yöneldiğinde bana doğru baktı ve burada kendisinden ne beklendiği konusunda biraz kafası karışmış gibi görünüyordu. Gözleri benimkilerle buluştu ve sanki etrafımızdaki diğer insanlar artık orada değilmiş gibiydi. Sadece ben ve o vardık ve ben ona sesleniyordum. *Hadi bebeğim, neden gelip bana neyden yapıldığını göstermiyorsun?*

Sanki beni duymuş gibi aniden öne doğru bir adım attı, kalabalığa yolundan çekilmelerini söylemesine bile gerek kalmadan kalabalık onun için kenara çekilirken yüz hatlarına etkilenmemiş bir ifade düştü. Bunu hissedebiliyorlardı - içinde saygılarını talep eden ve onları geri çekilmeleri konusunda uyaran o güç kaynağını

kapalı. O da benimle aynı gücü yayıyordu ve bunu yapmaya çalışmıyordu bile.

Yürümeye devam ederken omurgam dikleşti, bana doğru ilerlerken kesinlikle etkilenmemiş ve en ufak bir korku duymamış görünüyordu. Lanet olsun, onu neyin harekete geçirdiğini bilmek istiyordum. Onu parçalara ayırmak ve derisinin altında neler olduğunu öğrenmek istiyordum. Çünkü eğer kanı yaydığı aura kadar soğuksa, bu küçük buz kraliçesiyle başım belaya girecekti. Ama bu tanım bana doğru gelmiyordu, çünkü onda birden fazla kez bir sıcaklık parıltısı görmüştüm, yaklaşmaya karşı koyamadığım, içinde yanmanın nasıl bir his olduğunu öğrenmeye ihtiyaç duyduğum türden bir ateş.

"İlk gelen her zaman en zorunu yaşar," diye uyardım onu, o buz gibi soğuk yüzünde bir titreşim, sarsıldığına dair bir kanıt, zırhında bir çatlak arıyordum. Ama hiçbir şey yoktu. "Eğer ölümlü yetiştirilme tarzınız sizi bu mücadeleye hazırlıksız bıraktıysa geri adım atmaktan çekinmeyin."

"Hepimiz öyle ya da böyle gideceğiz. Bu işi çabucak halletmeyi tercih ederim," diye umursamazca cevap verdi, sanki benim de maskemde çatlaklar arıyor gibiydi. Sorun şu ki, maske takmıyordum, gerçekten de umursamaz bir pisliğin tekiydim ve bunu hemen anlaması iyi olacaktı.

En ufak bir korku belirtisi göstermediğinde içimdeki öfke diken diken oldu ve içimdeki Ejderha derimin altında kıllanırken ona bir adım daha yaklaşmaktan kendimi alamadım. Sadece onun havasını solumak, açısını anlamak, gerçekte kim olduğunu ve neden bana karşı durmaya bu kadar kararlı göründüğünü anlamak istiyordum.

"Belki de katılmak için daha kolay bir Ev seçmeliydin," diye alçak sesle uyardım ve onu biraz daha zorladım. "Bunun zorlukları için biçilmiş kaftan olduğunu düşünmüyorum."

"İçeri girmeyi başardın," dedi omuz silkerek, bakışları umursamazca üzerimde geziniyor ve kanımın ısınmasına neden oluyordu. "Yani o kadar da zor olamaz."

Boğazımın arkasında bir hırıltı gümbürdedi, ama konuşmamızı bitirmeme izin verecek kadar bile beklemedi ve ben şok ve öfke karışımı bir duyguyla bana tekrar sırtını dönüp
bana doğru bir bakış bile atmadı. Bu da neydi böyle?

Benden uzaklaşmasını izledim, bakışlarım giydiği dar kotun mükemmel bir şekilde sardığı kıçına takılı kaldı ve arkasından bakarken dilimi yanağıma bastırdım. Bu muydu yani? Ne bir ters bakış, ne bir tereddüt, ne de azıcık bile
Korkuyor musun?

Son sınıf öğrencilerinden biri toprak büyüsünü kullanarak kızın arkasındaki yolu kapattı ve ben de ona durmasını söyleyip kızın gidişini izlemeye devam etmek için dişlerimi sıkmak zorunda kaldım. Lanet olsun bu kıza. Lanet olsun bu kıza. Derimin altına doğru ilerliyordu ve bunu yapmaya çalışmadığından neredeyse emindim.

"Geri kalanınızla içeride görüşürüz - eğer eldivenden geçmeyi başarabilirseniz," dedim yüksek sesle, parmaklarımı bir ateş patlamasına yol açacak şekilde sallayarak
Sihir birinci sınıfların başlarının üzerinden geçti ve ben dönüp içeri girmeden önce hepsinin korku ve heyecan karışımı bir çığlık atmasına neden oldu.

Benim sormama gerek kalmadan yeryüzü büyüsü yer değiştirdi ve ortak salona çıkan merdivenlere erişimim sağlandı.

Meclis'teki en yakın arkadaşlarımdan birkaçı etrafımda toplanırken, "Onun üzerine fazla gitmeyin," dedim. "Aslında, bence son sınıf öğrencilerinin bile geçmekte zorlanacağı zorluklar çıkarmamız iyi bir fikir olabilir. Vahşi Bir Prenses
diğer kitlelerden daha fazla şeyle başa çıkabilmeli, öyle değil mi?"

Grubun heyecanlı kahkahaları etrafımı sararken, birkaçı tam da bunu yapmak için fırladı, içlerinden biri heyecanla

Nemean Aslanı formuna geçip, yanan kömürleri nasıl geçeceğini bulmaya çalışırken Vega'nın ödünü koparmak.

Eldiveni başka nasıl daha zorlu hale getirebileceklerini düşünmeleri için onları yalnız bıraktım ve küçük Roxy'ye ne yapacağımı düşünürken kendi kendime sırıttım

Vega başarısız olunca evime girmeyi hak etti.

Belki de işi basit tutup herkesin önünde yalvarmasını sağlardım. Ne de olsa oldukça güçlü bir görsel olurdu, Vega Prensesi ayaklarımın dibinde diz çökmüş, ona bir iyilik yapmam için bana yalvarıyordu.

Alt dudağımı yaladım, çünkü onun benim için diz çökmüş halinin zihnimde canlanan görüntüsü, bana aşağıdayken ne yapmak isteyebileceğine dair başka, hatta daha iyi fikirler verdi ve bu fanteziye kendimi o kadar kaptırmıştım ki Marguerite aniden önümde belirdiğinde neredeyse irkiliyordum.

"Selam tatlım," diye mırıldandı, parlak kırmızı alt dudağını emerken beni yemeyi umduğu bir ziyafet gibi yukarıdan aşağıya süzdü ve ben de ortak odanın eşiğinde durup ona aradığı ilgiyi vermeye çalıştım.

"Hey," diye mırıldandım.

"Orada çok ateşli görünüyordun, bütün birinci sınıf öğrencilerini korkutup tir tir titrettin," diye devam etti ve ben her ocağında ateşlerin kükrediği ve mevcut öğrencilerin çoğunun birinci sınıf öğrencilerini karşılamak için çoktan toplandığı büyük ortak salona doğru ilerlerken koluma girdi.

Mekân koyu renkli ahşap ve koyu kırmızı duvarlarla dekore edilmişti; turuncu ve sarı pencerelerin renkli camları mekânı bölüyor ve ay ışığının içeriye süzülmesini sağlıyordu.

Ekibim çoktan odadaki en sevdiğim yerde toplanmıştı, hepsi bu gece gerçekleşecek oyunlar için heyecanlı bir enerjiyle doluydu ve benim yaklaştığımı gördüklerinde tezahürat yaptılar.

Yeni gelen öğrencilerin odalarının anahtarları aralarındaki masanın üzerinde duruyordu ve bir tanesini elime aldım, parmaklarımın arasında çevirirken metal avucumda ısındı ve onun kazanıp kazanmayacağını merak ettim.

zor yoldan mı yoksa buradaki hayatını ne kadar zorlaştırabileceğimi anladığında vazgeçecek miydi?

En sevdiğim koltuğuma çöktüm ve eğer başarırlarsa eldiveni tamamlayan birinci sınıf öğrencilerinin görüneceği merdivenleri daha iyi görebilmek için koltuğumu çevirdim. *Onun* görüneceği yeri.

Kanepede arkama yaslanıp bacaklarımı açtığımda, bu oyundan duyduğum küçük heyecanı inkâr edemezdim. Vegas'ın gelmesini bekliyordum. Varlıklarını ilk öğrendiğimizden ve Lance'in onları buraya getirmesini beklediğimizden beri aylar geçmişti ama o zamana kadar Artık onlarla uğraşmak hiç bana düşmemişti. En azından başlangıçta. Babamın, onları 'evlerinde ağırlamak' ve pençelerini onlara iyice geçirebilmek için birkaç ay, hatta birkaç haftası olmasını umduğunu biliyordum.

bu akademiye ayak basmadan önce. Ama kader onları ona yönlendirmemişti. Onları bana getirdi. Özellikle de birini. Ve bunun yıldızların bir kazası olmadığını düşünmeden edemiyordum. Roxy Vega buraya getirilmiş, onu dize getirecek kişi olmam için bana hediye edilmişti. Ve bunu yapma düşüncesi karşı konulamayacak kadar cazip bir heyecandı.

Marguerite sandalyemin koluna çöktü, bacaklarını bana doğru katladı ve beni baştan çıkarmak için uzun bacaklarının genişliğini gösterdi. İşi o kadar kolaylaştırmıştı ki. Ve sorun da burada yatıyordu.

Birincisi, benim açımdan çaba gerektirmediği için onu becermek tam olarak heyecan verici değildi, ama ikincisi de henüz ondan kurtulmamıştım. Demek istediğim, yeterince ateşli ve istekliydi, ama tam olarak bir

çok heyecan vericiydi. Gerçi Seth'in de dediği gibi, istekli bir vücut mastürbasyon yapmaktan daha iyiydi ve en azından o, Seth gibi kekeleyen bir hayran kız değildi.

Tanıştığım Fae'lerin yarısı. İçeriği beni ağlatacak kadar sıksa da bana dolu dolu cümleler kurabiliyordu. Muhtemelen bu beni bir pislik yapıyordu ama ona hiçbir söz vermemiştim ve zaten nişanlı olduğumu biliyordu, bu yüzden birlikte geçirdiğimiz zamanın amacı hakkında herhangi bir yanılsama içinde değildi.

"Vega piliçleri cidden çok ateşli, onlara hakkını vermelisin.
"diye bağırdı Milton ve diğer çocuklar da şiddetle aynı fikirdeydi, ikizlerin görünüşleri hakkında yorumlar yapıyor ve ikisini aynı anda becermekle ilgili şakalar yapıyorlardı. Aklından geçen her serseri düşünceyi bağırarak söylemeyi seven geveze tiplerden biriydi ama çoğu oldukça eğlenceli olduğu için buna pek aldırış etmedim. Koyu renk saçları gözlerinin içine düşüyor, tek kaşının üzerine düşüyordu ve bir kıza beşlik çakarken ona bakmaktan kendimi alamıyordum.
diğer adamlardan birkaçı.

"Bana özel bir şey gibi görünmediler." Marguerite dudak büktü ve en yakınındaki kızlar, kıskanç sürtüklerin her zaman bir araya geldiği şekilde hemfikir oldular.

Hepsinin hissettiği açık tehdit karşısında eğlenerek homurdandım ve Marguerite bakışlarını bana çevirdi.

Elini göğsüme götürüp aşağıya doğru kaydırırken, "Bence çok sade görünüyorlardı," diye söylendi. "Sence de öyle değil mi tatlım?"

"Bence tekrar bakmalısın," diyerek elini kenara ittim ve çenemi karşımdaki sandalyeye doğru salladım. "Beni biraz yalnız bırak, kabul törenine konsantre olmam gerekiyor."

Marguerite tartışmakla beni görmezden gelmek arasında kalmış gibi görünüyordu ama ben kaşlarımı kaldırıp Ejderha'nın bir an için gözlerimde belirmesine izin verince hızla zıplayıp benden uzaklaştı.

Omurgamda bir karıncalanma oldu ve başımı kaldırıp ortak salona açılan kemere baktım.

ayaklı, is lekeli Vega Prensesi gözlerinde zafer ışıltılarıyla ona doğru yürüyordu.

Kalbim şaşkınlıkla yerinden fırladı ve saate bakıp kaşlarımı çattım. Çok hızlıydı. Birinci sınıfların herhangi birinden daha hızlı olması gerektiği gibi Takipçilerim işlerini zorlaştırmasa bile bu işi başarabilirler. *Lanet olsun*.

Kimdi bu kız?

Diğerleri de başlarını kaldırıp baktılar, onu gördüler ve soluk soluğa kaldılar, zamanı hakkında mırıldandılar ve lanet olası meydan okumalarımdan ne kadar çabuk geçtiğine hayret ederek soluk soluğa kaldılar.

Bu olmaz. Hem de hiç.

Şimdi babamın alaycı sesini duyabiliyor, bu seferki başarısızlığımdan dolayı öfkesini çıkarırken yumruğunun etime çarpışını hissedebiliyordum vücudumda basit bir görev.

Akıcı bir hareketle ayağa kalktım, o içeri adım atmadan önce kapı aralığını doldurmak için ateş çağırdım ve herkes şaşkınlıkla bana bakarken tüm odayı tam bir sessizliğe gömdüm. Ama hayır, buna izin vermeyecektim.

Bunu yapmasını. İmkânsız bir meydan okuma başlatacaktım ve tamamlamaya cesaret etse bile, bu işin üstesinden gelemeyeceğinden emin olacaktım.

"Son meydan okuma," diye seslendim, onun ve çevredeki diğer herkesin beni net bir şekilde duyabileceği kadar yüksek sesle. "Eğer gerçekten bizden biri olmak istiyorsan

ölümlülerle geçirdiğin zamana dair her şeyi geride bırakmak zorunda kalacaksın." Parmaklarımı yanımda hareket ettirerek alevleri emrim altına aldım ve onları talimatlarıma uymaya ve sadece benim için yanmaya teşvik ettim. Bu biraz zaman alacaktı.

Çok fazla konsantrasyon gerektiriyordu ama ona verdiğim görevi tamamlamaya çalışacak kadar cesursa, zaferinin, bundan kazanabileceği herhangi bir hayranlığı bastıracak kadar utançla renklenmesini

sağlayacaktım. Alevleri irademin altında tuttuğumdan emin olduktan sonra

Onlara dokunursa etini yakmaktan başka bir işe yaramayacaklarından emin olarak devam ettim.

"Ölümlü kıyafetlerini geride bırakmaya hazır olduğunda alevlerin içinden geçebilirsin. Ateş hepsini yakıp kül edecek ama bedenin zarar görmeden kalacak," dedim sırıtarak, bunu gerçekten yapıp yapmayacağını merak ediyordum. Elementiniz bile olsa ateşten bir duvara doğru adım atmak cesaret isterdi ama o tanıdığım çoğu Fae'den daha büyük cesarete sahip olduğunu kanıtlamıştı bile. Eğer bu meydan okumayı tamamlarsa Çünkü alevlerin onun bedenini yakmasına izin vermeyecektim ama geri kalan eşyaları adil bir oyundu. Ve sonuçta uyarılmıştı.

Saniyelerin geçmesini bekliyordum, o düşünürken
meydan okudu ve sözlerimi zihninde evirip çevirdi. Ama öyle olmadı. Gözleri yanan kız bir kez daha cesaretiyle beni şaşırttı ve çenesi dik, adımları emin bir şekilde ateşin içinden geçip gitti.

Alevlerin ona zarar vermesini engellemeye odaklandığım için çenem sıkıştı ama alevin ve ateş dallarının her bir titreşimini hissedebiliyordum.

Yanan kumaşın kokusu havayı doldurdu ve Roxy'nin gözleri, uzun, abanoz saçlarını tutarken alarmla genişledi, ama ondan talep ettiğim bedel bu değildi.

Son giysileri de bedeninden ayrılırken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, boğazım düğümlendi ve küçük düşürmeye çalıştığım Vega prensesi çırılçıplak karşımda dururken aceleyle yaptığım planın sonucunu tam önümde buldum.

Ona doğru fırlatmak istediğim ukala söz boğazımda düğümlendi ve sırtındaki alevler, ona sahip olmadığımı bildiğim halde vücuduna bir bakış atarak onun görüntüsünü içime çekerken kayboldu.

Pisliğin tekiydim. Tam bir pislik. Yine de bakmadan edemedim. Sıkı kasları ve mükemmel kıvrımları vardı, göğüsleri dolgun ve ağırdı, sivri meme uçları içimdeki Ejderha'nın ona yaklaşma arzusuyla hırlamasına neden oluyordu. Teni bronzlaşmış ve saten gibi pürüzsüzdü, parmaklarımı Ona dokunma ve tahmin ettiğim kadar yumuşak hissedip hissetmediğini görme dürtüsüyle seğirdi. Ve kahretsin, sikim bu fikri gerçekten sevdi.

Etrafımda kahkahalar koptu ve ben de onlarla birlikte sırıtarak ona baktım, tek bir santim bile kıpırdayamadım, gözlerinde beliren farkındalığı ve yeşil derinliklerini dolduran mutlak öfkeyi izlerken bile onun güzelliği tarafından tamamen büyülendim.

Kahretsin, öfkelendiğinde daha da ateşli oluyordu. Bütün gece boyunca öfkesini benim vücudumdan çıkarmasına aldırmazdım. Vücudu eğilip bükülene ve sonunda aramızdaki güç oyununa teslim olana kadar onu öfkeyle becermekten çok mutlu olurdum. Onu altıma almaya zorlardım. fiziksel olarak da benim gücümle olduğu gibi ve belki de orada olmaktan hoşlandığını fark edecekti.

Ya da belki beni bıçaklayarak öldürür ve iyi bir önlem için sikimi keserdi çünkü bana doğru yönelttiği bakış, bunun geceyi onu mahvederek geçirmemden çok daha olası olduğunu söylüyordu. Ama birkaç dakikalığına şımarmak için çok güzel bir fanteziydi.

Yere yığılmasını, ellerini vücuduna dolamasını ve hatta belki de ağlamaya başlamasını bekledim. Bu düşünce içimi burktu ama o zayıflık anına karşı kendimi çelikleştirdim ve başımı dik tuttum. Çünkü
Bu daha iyiydi. Şimdi dağılsa ve yerinin neresi olduğunu anlasa daha iyiydi. Burada, bu akademide ve Solaria'da bir bütün olarak. Ayaklarıma kapanması ve durmam için yalvarması gerekiyordu. Buradaki ve tüm krallıktaki herkese bana karşı duramayacağını açıkça göstermesi gerekiyordu. Ve bunu yaptıktan sonra, artık onun kötü adamı olmak zorunda kalmayacaktım. Bu işi şimdi halledecektim ve

bu olacaktı. Babam tatmin olacaktı ve ben de onu bir kez daha devirmek için planlarıma odaklanabilecektim.

Ama o bunların hiçbirini yapmadı.

"Orospu çocuğu!" Roxy hırladı ve elini yumruk yapıp bana vurmak istercesine bana doğru yürümeye başladı. Yine aynı hızla sarsılarak durdu ama korktuğu için değil. Çıplak vücuduna baktı ve bunu kendini dizginlemek için bir sebep olarak kullanıyor gibiydi. "Cebimde neredeyse üç bin dolar vardı! O para için kız kardeşimle ne kadar çok çalıştığımızı biliyor musun?"

Patlamasına neredeyse gülecektim. Tüm Meclis'in önünde çırılçıplak duruyordu ve bana olan öfkesi biraz parayla mı ilgiliydi?
Neydi o, lanet bir fakir mi?

Sözlerini anladığımda sırıtışım genişledi. Ciddi miydi? Çıplaklığının utancından çok birkaç bin doları mı önemsiyordu? Gerçi Fae'lerin vücutlarını ortaya çıkarmayı pek umursamamasının o kadar da garip olmadığını tahmin ediyordum, çünkü çoğumuz kıyafetlerimizi her zaman yok etmekten mutlu olmadığımız sürece yer değiştirmek için soyunmak zorundaydık. Ama ben onun biraz daha
Seyirciler ve bu konuda seçme şansının olmaması nedeniyle daha da sinirlenmiştir.

Ama kahkahalar odanın içinde yankılanmaya devam edince, amaçladığım şeyi başardığımı tahmin ettim ve onun devam eden ateşi karşısında tamamen hayal kırıklığına uğradığımı bile söyleyemezdim. İçimde bir şeyleri uyandırdı. Kaçırdığımın farkına bile varmadığım bir şey ama lanet olsun, şimdi bunu düşünmemi sağlıyordu çünkü son zamanlarda ne kadar sıkıldığımı fark ettim.

Derslerin ve bir gün Konsey Üyesi olmak için eğitim almanın bitmek bilmeyen rotasyonuna o kadar sıkışmıştım ki, babamın gölgesinin sürekli olarak benim ve kardeşimin üzerinde belirme tehdidiyle karışmıştı ki, bu günlerde kendimi gerçekten uyanık hissettiğim tek zamanlar Lance ve ben Nymph'leri avlamaya gittiğimiz zamanlardı. Ve biz

Hatta aylardır Ölümlüler Diyarı'nda Vegas'ı avlarken bile bunu yapabiliyordu.

Diğer Varisleri sevdim ve onların arkadaşlığında rahatladım. Çok kolay eşleştiğimiz için onlarla antrenman yaparken zorlanıyordum ama bunu uzun zamandır hissetmemiştim. Başka bir Fae gözlerimin içine bakıp, kim olduğum ya da ne yaptığımın umurlarında olmadığını açıkça söylememişti... hem de hiç. Kahretsin. Eğer dikkat etmezsem, bu kızın gözlerindeki ateşe bağımlı olabileceğime dair bir his vardı içimde. Benden hoşlanmamasının dürüstlüğü ve açık düşmanlığının havadaki ferahlatıcı tadı.

"Odanız üçüncü katta, koridorun sonunda," dedim. Onun için sadece bocalıyormuşum gibi görünmeyecek başka bir meydan okumayla geldim. Onu dize getirmek istiyordum ama bu gece için bu kadarına katlanacaktım, bu utancın acısını biraz bükecek ve çözülüp çözülmeyeceğini görecektim. "Gidip giyecek bir şeyler bulmak ister misin?"

Bana tamamen küçümseyen bir bakış attı ve yakınlığı zaten ona karşı hissettiğim arzuyu daha da artırdığı ve bu küçük kızla ne yapmak istediğime dair çılgınca fikirler edinmeme neden olduğu için aletimin zonklamasına neden oldu.

Eğer onu yeterince uzun süre yalnız bırakırsam prenses olurum.

Kendini gizlemek için hiçbir girişimde bulunmadı, anahtarını almak için ilerlerken donuk yüz hatlarında hiçbir utanç belirtisi yoktu, o yenilebilir dudaklarına bir alay dokunuyordu.

Çenesi, saklamak için hiçbir şey yapmadığı öfkeyle gerilmişti ve anahtarı elimden almak için uzandığında, onu daha yakına getirmek, onu daha yakına çekmek, onun üzerindeki gücümü inkar ederken ne kadar ileri gideceğini görmek için acı çekmekten kendimi alamadım.

Parmakları pirinç anahtarın etrafında kıvrıldı, ama onu bırakmadım, bunun yerine onu bir adım daha yaklaştırmak için tutuşumu kullandım, böylece vücutlarımızı sadece bir nefeslik boşluk ayırdı. Heybetli

boyumdan ona baktım,

Vücudumun büyüklüğü ile onun alanına hükmediyor ve onun üzerinde sahip olduğum her santim boyunu aldığından emin oluyordum.

"Elbette, eğer odama gelmeyi tercih edersen, sana Ateş Evi'ne *gerçek* bir hoş geldin diyebilirim," dedim ve bakışlarımı onun vücuduna indirdim, pantolonumdaki gözle görülür şişkinlik bu teklifte ne kadar ciddi olduğumu yeterince açık bir şekilde ortaya koyuyordu. Muhtemelen bunu hiç yapmamalıydım, ama içimdeki canavar kendime engel olamıyordu. Ejderhalar istedikleri bir şeyi gördüler ve onu aldılar. Ve ben de kendimi bildim bileli bu kız kadar istediğim bir şey görmemiştim.

Bakışlarımız çarpıştı ve oradaki sıcaklık neredeyse yakacak kadar güçlüydü, aramızdaki gerilim o kadar yüksek sesle çatırdıyordu ki tüm odanın duyamamasına şaşırdım. Ama sonra bakışları kesildi ve dudakları büzüldü, gözleri beni içine almak için aşağıya indi, beni değerlendirirken içindeki arzuyu hissedebildiğim için indiği her yerde tenim uğuldadı.

Ama o koyu yeşil gözler benimkilerle tekrar buluştuğunda ve ben ona bilmiş bir gülümseme attığımda, ne düşündüğünü anlayamadım. Aramızdaki bu sıcaklığa boyun mu eğecekti yoksa sadece alevleri mi körükleyecekti bilmiyordum ve bilmediğim gerçeği kalbimin göğsümün derinliklerinde beklentiyle çarpmasına neden oldu.

Bana bir santim daha yaklaştı, ağzını kulağıma doğru eğdi ve etimin onu alma, ona sahip olma, onu en iyi şekillerde yok etme ihtiyacıyla kıvılcımlanmasına neden oldu. Ama tam aletim, yeterli zaman verildiğinde onu benim için çığlık attırabileceğim tüm yolların beklentisiyle aşırı heyecanlanmaya başladığında, o
Konuştu ve sesi beklediğim boğucu mırıltıda değildi, onun yerine herkesin duyabileceği kadar yüksek çıktı.

"Biri kalbime bıçak dayasa ve bunu yapmazsam dünyanın sonunun geleceğini söylese bile sana yaklaşmam," diye hırladı ve sözleri karşısındaki şaşkınlığım elimi tutmayı unutturunca anahtarı elimden kaptı

tutacak kadar sıkı. "O yüzden neden yapabiliyorken uzun uzun bakmıyorsun? Çünkü sana söz veriyorum, bunu bir daha görmeyeceksin."

Odadaki kahkahalar kesilirken, katılan herkes toplu bir nefes almış ve her biri benim misillememi bekliyor gibiydi.

Ama bunun ne olması gerektiğinden tam olarak emin değildim. Davranışları beni şaşırtmıştı, küstahça umursamazlığı ve bana karşı dizginlenemez hoşnutsuzluğu o kadar açıktı ki, dudaklarım bir cevap vermek için aralandı ama cevap gelmedi. Onu burada, yaşıtlarından oluşan bir grubun arasında çırılçıplak dururken ve hepsinin önünde utanç içindeyken yakalamıştım ama o bir şekilde masayı bana çevirmişti. Beni tüm odanın önünde yüksek sesle ve açıkça reddetmişti. Daha önce hiçbir kadının beni reddettiğinden emin değildim, hele ki bu kadar bariz bir şekilde.

Onun iğnelemesine en iyi yanıtı veremeden omzunu koluma çarptı ve sanki hiç kimse ve hiçbir şey değilmişim gibi benden uzaklaştı.

Gidişini izlemek için döndüm, hain bakışlarım bronzlaşmış kıçının mükemmel kıvrımına düşerken, sanki dünyada umurunda değilmiş gibi odadan çıkıp yatakhaneye giden merdivenlere doğru kasıla kasıla yürüdü.

Ortak salonda fısıldaşmalar başladı ama o onları duymamış gibi yürümeye devam etti. Bana doğru yönelen birkaç kıkırdama duyduğumda derim diken diken oldu ve kaslarım hayal kırıklığıyla gerildi.
buradan son sözü söyleyerek çıkacaktı.

"Buralarda edindiğin düşmanlar konusunda daha dikkatli olmalısın *Roxy,*" diye arkasından seslendim, beni bir kez daha gafil avlamış olsa da bu etkileşimi kendi şartlarımla sonlandırmak istiyordum.

Bana dönüp bakmadı bile, sadece telaşsız adımlarla merdivenleri çıkmaya ve gözden kaybolmaya devam etti.

Etrafımı saran dalkavuklar tarafından hemen yankılanan bir kahkaha attım ve sandalyeme geri dönerek sessizliğe gömüldüm.

Vega prensesi hakkında şakalaşıp gülüşüyorlardı. Ama odayı alaycı alaylardan daha fazlası dolduruyordu. Erkekler onun ne kadar seksi olduğunu tartışarak benim öfkemi kabartmaya yetti ve birkaç kişi de ona hayran kaldı.

Beni de idare etme şekliyle ilgili mırıldanmalar.

Birinci sınıfların geri kalanı duruşmadan sonra ortaya çıkmaya başladığında bakışlarım ateşte daraldı, ama hiçbiriyle ilgilenmedim.

Az önce benimle mücadele eden ve neredeyse galip gelen prensese takılmıştım. Belki de onu kolayca ezebileceğimi düşünerek aceleci davranmıştım. Ne de olsa Vahşi Kral'ın kızıydı.

Taktiklerimi yeniden düşünmem gerekecekti çünkü bu kızın hepimizin umduğu kadar kolay boyun eğmek zorunda kalmayacağı artık bana açık görünüyordu ve bunun kız kardeşinin de boyun eğmeyeceği anlamına geldiğini tahmin ediyordum.

Ama orada oturup Ignis Evi'ne kabul edilen birinci sınıf öğrencileriyle ilgileniyormuş gibi yaparken, aklım Vegas'tan nasıl kurtulabileceğime dair düşüncelerle meşgul değildi. Özellikle içlerinden birine takılıp kalmıştı. Ve onun bedenine kendi bedenimle hükmetmekten nasıl zevk alacağımı hayal bile etmiyordum. Hayır. Gözlerindeki o bakışa takılmıştım. Ateş, meydan okuma, nefret. Ve kendimi bu bakıştan nefret ettiğime ne kadar inandırmaya çalışsam da, içten içe yalan söylediğimi biliyordum.

Milton ve diğerleri en kısa sürede tamamlayan Fae'ler için bir liderlik tablosu oluştururken, denemelerini atlattıktan sonra gelen birinci sınıf öğrencileri umursuyormuş gibi davranarak bir saat daha dayandım.

Roxy Vega'nın adı, kaç kişi gelirse gelsin kıpırdamadan en üstte duruyordu. Hepsinin görevinin onunkinden daha kolay olduğu gerçeğinin önemi yoktu. İçlerinden birinin ona meydan okuyup okumayacağını görmek için beklerken dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim ama hiçbiri yaklaşmadı.

Marguerite bir süre sonra kucağıma düştü, ağzı boynumda gezinirken parmaklarını kemerimin altına soktu, sanki odanın ortasında sikimi okşamaya başlamak istiyormuş gibi biraz çekiştirdi.

"Biraz sıvışalım mı tatlım?" diye nefes aldı, dudakları kulağımı sıyırdı ve bana hiçbir şey yapmadı. "Bana istediğin gibi sahip olabilirsin."

İçimi çektim çünkü bu gece onu hiçbir şekilde istemiyordum. Altımda uzanmasına, ben onu sikerken nefes nefese kalıp inlemesine ve bunu daha ilginç hale getirmek için hiçbir şey yapmamasına ihtiyacım yoktu.

Roxy Vega gibi benim için yanmadı. Herhangi bir meydan okuma sunmuyordu. Ve birdenbire bu daha önce göründüğünden çok daha sıkıcı bir hal aldı.

"Bu gece gitmem gereken bir yer var," dedim aniden, ayağa kalktım ve neredeyse onu kıçının üstüne düşürecektim.

Kendini toparlamak için çabaladı, daha sonra odama gelmesini istersem ona bir mesaj atmamı söylemek için seslendi ve yurtlara doğru uzaklaşırken cevap verme zahmetine girmedim. Onu odama hiç davet etmedim ve o da biliyordum. Eğer onu istiyorsam, yatakhanesine gider ve onu orada alırdım. Bu bir ilişki değil seksti ve onu özel alanımda, işimiz bittikten sonra yatıya kalmak istediğimden daha fazla istemiyordum. Bunu biliyordu, ama son zamanlarda daha fazlası için ısrar etmeye devam etti, bu da muhtemelen yoluma devam etme zamanımın geldiği anlamına geliyordu çünkü ben ona daha fazlasını sunabilecek türden bir adam değildim. Hiç kimse için böyle bir adam olamayacaktım. Her ne kadar kendi kişiliğim bunu yeterince açık bir şekilde ortaya koymasa da babam görücü usulü evliliğimle bunu anlamıştı.

Merdivenlerden yukarı çıktım, çeşitli insanlardan gelen kalmam ve onlarla parti yapmam yönündeki çağrıları duymazdan geldim çünkü artık havamda değildim.

Cebimden Atlas'ımı çıkardım ve diğer Varislere hızlıca bir mesaj göndererek benimle Kovuk'ta buluşmalarını istedim ve cevaplar kabul ettikleri kadar hızlı geldi.

Ignis Evi'nin merdivenlerini koşarak çıktım; siyah ve kırmızı karışımı dekorasyon, yanan ateş olmadan bile mekânı sıcak hissettiriyordu.
Her yerde açık alanı aydınlatan aplikler vardı.

Üçüncü kata ulaştığımda durakladım, bakışlarım odayı izliyordu

Roxy Vega'nın şu anda orada ikamet ettiğini biliyordum, orada ne yaptığını merak ediyordum ve oraya gidip kapısını çalmak için garip bir dürtü hissediyordum.

Ama bu gece onunla nasıl başa çıkacağıma dair başka bir planım yoktu ve kapısında hoş karşılanan bir ziyaretçi olmayacağım çok açıktı, bu yüzden onu kendi haline bırakmaya karar verdim. Şimdilik.

Odama çıktım ve içeri girerken omuzlarımı geriye attım, kapıyı arkamdan kapattım ve üzerimi değiştirmeye hazırlanırken gömleğimi çıkardım. İçimdeki Ejderha bu gece huzursuzdu, sanki avlamak istediği bir avın kokusunu almış ama onun yerine kendini zincirlenmiş bulmuştu.

Dudaklarımdan bir hırıltı döküldü.
Roxy'nin beni vururkenki ağzı. Aşağı inip onunla kedi fare oyununa devam etme dürtüsü beni çekiştiriyordu.

Bu dürtüyü görmezden geldim, ayakkabılarımı tekmeledim ve soyunmaya devam ederken kemerimi çözdüm.

Omuzlarımı tekrar döndürdüm, sırtım Ejderhamın çağrısına boyun eğdiğimde kanatlarımın serbest kalacağı noktada kaşınıyordu. Bu yaz oraya yaptırdığım yeni mürekkep kürek kemiklerimin üzerinde esnedi ve omzumun üzerinden dolabımın yanındaki boy aynasına baktım.

Haziran'ın on birinde göz kapaklarımın arkasına kazınmış bir resimle uyandım ve tenimi işaretleme dürtüsü beni o kadar ısrarla kaşındırıyordu ki o gün bunu yapmak için dışarı çıktım. Ejderha ve

Anka kuşu, çoktan ölmüş efsanelerden bir sahneyi canlandırır gibi birbirlerinin etrafında kıvrılıyordu ama ikisinin tenimde neredeyse gerçekten hareket ediyormuş gibi görünmeleriyle ilgili bir şey, onlara baktığımda beni her zaman huzura kavuşturuyordu.

Odamın yan tarafındaki boydan boya pencereye doğru ilerledim ve pencereyi iterek açtım, altımdaki korkunç düşüşe bakarken gece havasının esintisini yüzümde hissettim.

Aşağıya bakarken kollarımı iki yana açtım, sonra yavaşça öne doğru yuvarlanmaya başladım, ta ki rüzgâr parmaklarını etrafımda dolaştırana ve aniden düşene kadar.

Düşerken saydım, beklerken ve beklerken damarlarımda adrenalin yükseliyordu, yer her geçen saniye daha da yaklaşıyordu, ruhumun içinde yaşayan canavarı serbest bıraktığım son ana kadar ölümüm kaçınılmaz olarak bana doğru savruluyordu.

Devasa altın Ejderha uzuvlarımdan kurtuldu, kanatları genişçe açıldı ve ben yere çarpmadan bir an önce esintiyi yakaladı.

Kanatlarımı sertçe çırparken pençelerim yumuşak çimenleri yırttı ve sonra yıldızlara doğru hızlandım, dudaklarımdan yankılanan bir kükreme Ignis Evi'nin cam yapısını titretti.

Hızla uçtum, gökleri hedefledim ve hava etrafımda soğuyana ve beni sessizlikten başka hiçbir şey bulamayana kadar daha da yükseğe çıktım.

Yıldız ışığı pullarımı yaldızlarken gözlerimi kapattım, kanatlarımı kapatıp tekrar yere doğru dalmadan önce uzun bir süre beni izleyen göksel varlıkların hissiyle yıkandım.

Hızla ilerleyen bir mermi gibi aşağıya indim, bakışlarım Ağlayan Orman'ın ortasındaki sık ağaçlık alana odaklandı; Kral'ın Kovuğu orada benim gelişimi bekliyordu.

Kanatlarımı tekrar açtım, hedefime yaklaşırken sert bir şekilde eğildim ve yumuşak bir süzülüşe geçtim ve yere indiğimde neredeyse naziktim, cüssem şiddetli sallanma durmadan önce ağaç evin sadece birkaç saniye inlemesine neden oldu.

Fae formuma geri döndüm ve rahat alanın içine inmeden önce çatıdaki kapağı açmak için hareket ettim.

Caleb çoktan oradaydı, ateşin yanındaki sandalyeye uzanmış Atlas'ında bir şeyler karıştırıyordu, bakışları ekrana sabitlenmişken elini selamlamak için kaldırdı.

Boşluğa geçtim ve eşofman altımı çıkarıp üzerime geçirdim.
Ona katılmak için hareket etmeden önce, yolda ikimize birkaç bira kaptı.

"Ee?" Caleb Atlas'ını yere atıp bana sırıtarak sordu
birasını açtı.

Aptal rolü yapmayı düşündüm ama bunun ne işe yarayacağını anlayamadım.

Ben de omuz silktim, içkimden bir yudum aldım ve konuşurken onun gözlerini tuttum.

"Etkileyici biri," dedim dürüstçe. "Faniler Âlemi'nde büyümüş ve bu geceden önce büyü, Fae ya da önemli herhangi bir şey hakkında hiçbir fikri olmayan bir kız için bu kadar hızlı adapte olabilmesine şaşırdım."

"Ne kadar ateşli olduğundan bahsetmiyorum bile," diye cevap verdi Caleb, koyu mavi gözleri içimdeki canavarın anında yükseldiği bir meydan okumayla parıldıyordu.

"Belli ki," diye mırıldandım.

"Yani bu değerlendirmeden anladığım kadarıyla onu henüz kırmayı başaramadınız mı?" diye devam etti.

Omuz silktim. "Onu epey kızdırdım ama hayır, bu işin o kadar kolay bittiğini söyleyemem."

"Bundan memnun olduğumu itiraf edersem beni aptal mı yapmış olurum?" diye sordu sırıtarak. "Yani, beni yanlış anlamayın, ikisinin birlikte olmasını istiyorum.

en az herkes kadar seviyoruz. Ama bütün yaz boyunca onların gelmesini bekledik. Bu kadar gerilimden sonra savaşmadan çekip gitmeleri oldukça sıkıcı olurdu."

Bana karşı geri adım atmayı reddeden Roxy'nin gözlerindeki öfkeli parıltıyı düşündüm ve yardım edemedim ama bir seviyede aynı fikirdeydim.

"Hâlâ boyun eğmeleri gerekiyor," diye belirttim. "Bunu geç değil de erken yapsalar daha iyi olur."

"Bunun neresi eğlenceli?" Cal omuz silkerek sordu. "Ben şahsen onları ısırmaya ve mümkün olduğunca sık kızdırmaya devam etmekten çok mutluyum.
Kızgın kan aşağı inerken her zaman çok daha sıcaktır."

"Öyle mi?" Bakışlarımda kızgınlıkla ona baktım ve sırıtışından bunu bildiğini anladım.

"Hâlâ onun üzerinde hak iddia etmeye mi çalışıyorsun?" diye alay etti ve en başta böyle bir iddiayı dile getirdiğim için kendime lanet ettim ama gözlerindeki meydan okuma artık bunun için çok geç olduğunu söylüyordu.

"Çoktan bitti kardeşim. O artık Ignis'te. Bu da onun benim olduğu anlamına geliyor," dedim açıkça, ama ses tonumdaki alttan alta gelen emri fark edebileceğinden emindim.

"Göreceğiz."

Kapının çarparak açılma sesi konuşmamızı yarıda kesti ve Max ile Seth odaya girerken etrafımıza bakındık. Max biraz daha bira almak için uzaklaştı ve Seth bir çocuk gibi koşarak yanımıza geldi.
Heyecanlı bir köpek yavrusu.

"Zıpladı, çocuklar! Bir an için bir Vega mı öldürdüm diye düşündüm. Ama sonra pow dedim, uçtu amına koyayım! Yani uçmadı, sadece yere çarpmak yerine havada biraz asılı kaldı ve sonra yüz üstü düştü. Ama herkes bunun için çıldırıyordu. Cidden çok havalıydı... bilirsiniz, uçması gerektiği gerçeğini bir kenara bırakırsak

tüm bu olaylardan kötü görünerek çıktım ve sonunda biraz iyi göründüm... İlk başta kızgındım ama sonra paketim bana birden fazla orgazm verdi ve Şimdi bu yarışmanın tam da özlediğim şey olduğunu düşünüyorum. Onları parçalayarak çok eğlenebiliriz!"

Diğer ikizin kabul töreninde nasıl bir performans sergilediğini özetleyince inledim ve bir elimi yüzümde gezdirdim. Seth, Caleb'in kucağına düşmeden önce yanağıma sokuldu ve selamlamak için dilini yanağından yukarı kaydırdı.

Cal, Seth'i kıçının üzerine düşecek şekilde iterek, "Çekil üstümden, it," diye homurdandı.

Aynı hızla ayağa fırladı, kanepede yanımdaki yerine zıpladı ve sırt üstü yatıp başını kucağıma bıraktı.

"Saçımı okşa," diye yalvardı bana kocaman gözlerle bakarak. "Gerilim tipi baş ağrım var."

"Öyle mi? Taşaklarım morarmış durumda, o yüzden bana yardım etmek istemezsen saçlarını okşamayacağım," diye şaka yaptım ve onu benden uzaklaştıracak kadar sert olmasa da yüzünü kenara ittim.

"Yani... bu ciddi bir öneri mi yoksa..."

"Ciddi değil," diye yanıtladı Max benim yerime, Cal'in karşısındaki koltuğuna otururken Siren armağanları bana sürtünüyordu. "Ama bu fikre biraz şehvet duydun, Seth."

"Özür dilerim, arkadaşlarımın seksiliğini takdir etmeme izin yok mu? Stresimizi hafifletmek için arkadaşça sakso çekmeyi her zaman düşünmüşümdür ama Darius beni Ejderha sikiyle boğacakmış gibi hissediyorum, o yüzden
yavaştan almalıyım eğer-"

Caleb bu iş için uydurduğu bir sarmaşıkla Seth'in alnına vurdu ve Seth kafasındaki küçük yara için sızlanmak yerine benim en iyi arkadaş oral seksini kabul etme olasılığımı unutarak küfretti.

"Peki bu onlar için ne anlama geliyor?" Max konuyu tekrar Vegas'a kaydırarak ve Seth'in odaklanmasını sağlamak için hediyeleriyle odaya ciddi bir hava katarak sordu.

Caleb omuz silkerek, "Konsey Üyeleri ne yapmamız gerektiğini açıkça belirttiler," diye cevap verdi. "Ve ailelerimizin itibarımızı zedeleyebilecek her şeyin üstesinden nasıl gelebileceklerini biliyorsun. Eğer onların inisiyasyonlarını etkileyici sonuçlarla geçtikleri duyulursa, ikizleri altımızdaki yerlerine oturtmak için daha hızlı çalışmamızı isteyeceklerdir.

"Anlamsız bir okulda ne kadar etkileyici oldukları umurumda değil. "dedi Max. "Onlar hâlâ birkaç eğitimsiz kız. Onları yeterince hızlı alt edebiliriz."

Seth başlamak için çok heyecanlıymış gibi kızların kararlılığını nasıl kıracağına dair fikirlerini sıralamaya başladığında başımla onayladım. Planlarından bazıları aptalcaydı, bazıları komikti ve birkaçı da zekice olabilirdi.

Yine de tüm bunlarla gerçekten ne kadar ileri gitmemiz gerektiğini merak ediyordum. Bana öyle geliyordu ki bir çift eğitimsiz kız zaten hiçbir zaman bize karşı bir tehdit oluşturamayacaktı. Onların üzerinde yıllarca süren eğitimimiz ve doğduğumuz gücü elde etmek için yetiştirildiğimiz yaşamlarımız vardı. Damarlarında hangi gücün dolaştığı umurumda değildi çünkü iş başa düştüğünde bizimle boy ölçüşebileceklerine inanmıyordum.

Birkaç bira daha içtiğimde ve Seth on dakika boyunca bana köpek yavrusu gibi bakarak sonunda beni onun saçıyla oynamaya ikna ettiğinde rahatlamaya başladım.

Roxanya Vega pazarlık ettiğimden daha fazlası olabilirdi ama uzun vadede bunun bir önemi yoktu. Çünkü Roxanya Vega'nın kızı olabilirdi. Vahşi Kral, ama ben de en az onun kadar acımasız bir canavar olarak yetiştirilmiştim ve kaybetmenin ne demek olduğunu bilmiyordum. Eğer oyun planlarımızı değiştirmemiz gerekirse

o zaman öyle olsun. Güzel bir yüzün ve ateşli bir ruhun iktidara yükselişime ve kendi kişisel şeytanımı yok etmeme engel olmasına izin vermeyecektim. Bu yüzden yapabileceği en iyi şey yolumdan çekilmek olurdu.

OceanofPDF.com

Kollarım Darius'a sarılmış ve kafatasımın dibine vuran bir baş ağrısıyla uyandım. Dün geceyi hatırlamadan önce bir an için kafam karışmıştı. Sarılmak istediğim için Francesca'nın kalmasını
Darius - Yani, onunla Vegas hakkında konuşun - sonra burbon. Bir sürü burbon.

Darius'un alnı benimkine dayanmıştı ve uykusunda birinin altınlarını çalmasıyla ilgili bir şeyler mırıldanırken kasları bana doğru gerilmişti. I Baş ağrımı iyileştirmek ve akşamdan kalma halimi hafifletmek için bir elimi uzattığımda yavaşça nefes aldım ve onun kucağında kalıp Koruyucu Bağ'ın beslenmesine izin verdim. Bu Ejderha'nın altın hazinesi kesinlikle ben değildim ama bizi birbirimize bağlayan sihir beni onun kollarındaki her saniyenin tadını çıkarmaya teşvik ederken bunu ona söyleyecek olsaydım lanet olsun.

Gözlerimi açtığımda kendimi ona çok dikkatli bakarken buldum ve babası yüzünden göğsüme yeni bir öfke dalgası çarptı. Lanet olası Lionel Amca'nın büyük fikirleri ve
başkaları ve onların istekleri. Onun için buradaydım, ona bu kadar yakın olmazsam ölecekmişim gibi oğluna sarılmıştım ve bazen çok uzun süre ayrı kaldığımızda böyle hissediyordum.

Bunların hiçbiri için Darius'a kızmadım. O uçurumdaydı ve kız kardeşimin yanı başımda, bağlanmış ve diz çökmeye zorlanmış bir şekilde ölmesini izlemişti. O da

Babasının kurbanlarından sadece biriydi, ama bazen bu yüzden kalbinin ne kadar katılaştığından korkuyordum. Yumuşak tarafını gösterdiği çok az kişiden biri ve Lionel hakkında konuştuğu tek kişi olduğumdan emindim. Gerçi ben de onun için aynı şeyi söyleyebilirdim. Ben her zaman yalnız biriydim, doğam Tarikatım nedeniyle bu yöndeydi, ama bunu insanlardan kaçmak için de bir bahane olarak kullanmıştım, Francesca'yı uzak tutmak, iş arkadaşlarımla baş başa kalmak, oturup içmek, içmek ve içmek...

Tüm bunların benim için nereye varacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bu yol muhtemelen iyi bir yere çıkmıyordu. Bu yolda yürüdükçe daha da içime kapandım ve acı çektim. Gülümsemelerim giderek seyrekleşiyordu ve ışığım uzun zaman önce sönmüştü. Bu içi boş hayat muhtemelen bir gün beni öldürecekti ve belki de en iyisi bu olacaktı.

"Kalçama giren senin sikin mi?" Darius kıpırdanırken mırıldandı.

Aramıza uzandım, boş burbon şişesini çekip çıkarırken homurdandım. "Çok beklersin, bebeğim."

Gözlerini açtığında kıkırdadı ve bana birkaç kez daha sarıldı.
Sırt üstü dönüp elini yüzüne götürmeden birkaç dakika önce. Teması hemen kaçırdım ve kendimi yuvarlanmaya zorlarken ellerimi yumruk haline getirdim. Lionel tarafından ona ilk bağlandığımda, aramızdaki mesafeyi korumakta zorlanmıştım ve birbirimize bu kadar çok ihtiyaç duymaya alışmak ikimiz için de ciddi bir alışma süreci olmuştu. Burada uyuması çok riskliydi ve buna pek sık izin vermiyordum ama dün gece aramızdaki bağ o kadar şiddetlenmişti ki onu yatağıma almak akıl sağlığım için gerekliydi. Ve bana sarılma şeklinden onun da aynı şekilde hissettiğini anladım.

Darius Atlas'ını komodinin üzerinden aldı ve esnedi, ciğerlerinden bir duman çıkardı ve ekrana bakarken eliyle dumanı uzaklaştırdı.

"Kahretsin." Dik oturdu. "Saat dokuz oldu. Derse geç kaldım."

Yataktan ittirerek çıktı ve ben de çıkarken küfrettim.
ve bir dakika içinde duşumu alıp odama döndüm ve yol boyunca hava büyümle kurulandım. Darius çoktan pencereden dışarı çıkmıştı ve ben kıyafetlerimi sürüklerken durakladı.

"İlk ders Vegas'ı öğretiyorsun, değil mi?" diye sordu ve içim onların adını duyunca sıkıştı. Solaria'nın tüm kaderini değiştirebilecek bir isim. Dün gece bayılmadan önce oturup saatlerce tartıştığımız isim.

Lionel'in eline geçmemesi için onlar hakkında oluşturduğum dosyadan bazı bilgileri çıkarmış, gerçek dosyayı masamda saklarken kopyasını ona vermiştim. Fazla bir şey değildi ama birkaç ayrıntıyı saklamak Lionel'ın onlar hakkında tam bir numeroloji tablosu oluşturamayacağı anlamına geliyordu ki bu da yetenekleri hakkında tahminlerde bulunmasına yardımcı olabilirdi. Onları yenecek biri varsa o da Darius'tu, babası değil. Onlara karşı üstünlük sağlayacağından emin olduğum kişi oydu ama Lionel bunu öğrenirse çok öfkelenirdi.

Dişlerimi sıktım ve "Evet" dedim.

"Onlarla ilgili her şeyi değerlendirin. Güçlü ve zayıf yönlerini. Bir liste istiyorum." "Evet, evet." Parmaklarımı dağınık saçlarımın arasından geçirdim. "Benimle buluş
bu gece Jupiter Hall'da. Saat sekizde. Sana sahilde yeni bir büyü öğretmeye başlamak istiyorum."

Sırıttı, gözlerinde ateş parlarken başını salladı, sonra koşarak gözden kayboldu ve ben de parmaklarımı şaklatarak onu bu tarafa bakan öğretmenlerden saklamak için giderken etrafına bazı gizleme büyüleri yaptım.

"Coo-ee! Orada mısın, Lance?" Brian Washer ön kapımın önünden seslendi ve ben bir iniltiyle pantolonumun kemerini bağladım, kapıya doğru koşarken gömleğim hala açıktı, Darius hala Asteroid Place'den gizlice çıkarken onun dikkatini dağıtmanın en iyisi olduğunu düşündüm.

Kapının kilidini açtım, çekiştirerek açtım ve sabah güneşi yüzüme vururken gözlerimi kısarak ona baktım. Aletini ve taşaklarını o kadar mükemmel bir şekilde ortaya çıkaran pırıl pırıl mavi bir tayt giyiyordu ki gözlerimi yüzümden kaçırma dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldım.

Ona konuşacak havada olmadığımı belirten bir bakış fırlattım - gerçi ne zaman öyle oldum ki? - Ama her zamanki gibi mesajı almamış gibiydi.

"Uyanık olup olmadığını kontrol edeyim dedim. Saatin dokuzu geçtiğini biliyorsun, değil mi Lance?"

"Farkındayım," dedim açıkça.

"Bugün ilk birinci sınıf dersin var, değil mi?" diye sordu, gözleri çıplak göğsümün üzerinde gezinmek için aşağı indi.

"Öyle mi?" Alaycı bir şekilde sordum. "Kahretsin, sabahki senkronize yüzme dersimi iptal etmek zorunda kalacağım."

Kıkırdayarak sağ göğüs kafesime vurdu ve boğazımda alçak bir uyarı hırıltısı yükseldi.

Dostum, kahveye ihtiyacım var. Bunun için çok erken.

"Beni dahil etmeden sabah derslerine başlama, aptal. Yoga rutinlerimde bana katılman için seni hâlâ ikna edemedim." Çömelmeye başladı, kaslı, bronzlaşmış kalçaları iki yanında bükülürken birkaç kez yukarı aşağı gidip geldi, sonra aşağıda kalıp nabız atmaya başladı.

Yüzü kasıklarımla aynı hizadaydı ve düşük olduğunu fark ettiğim fermuarımı hızla yukarı çektim ve bir adım geri attım. Eğer bu pislik patronumla yatıyor olmasaydı, uzun zaman önce ona haddini bildirmiş olurdum. Lionel Amca'dan aldığım kesin talimatlara göre, görevim dahilinde davranmam gerekiyordu.
Burada bir profesör olarak Elaine Nova'yı kızdırmak yapmamam gereken şeylerden biriydi.

Burada öğretmenlik yaptığım ilk birkaç haftadan sonra, Lionel'e siktiri çekmek için kendimi kovduracağımı düşündüğümde, bu konuda bir yıldız yemini etmek zorunda kalmıştım. Ben de

Derslerime nadiren giriyordum ve Elaine de dahil olmak üzere beni uyarmaya çalışan herkese karşı iğrenç davranıyordum. Hatta bir keresinde Profesör Astrum'a gizlice yaklaşmış ve onu ısırmıştım ki bu fakülte arasındaki profesyonel davranış kurallarına aykırı bir durumdu. O adam bir kralcıydı ve benden zaten nefret ediyordu, ama şimdi Nefret Ediyorum'un elebaşıydı.

Lance Orion Kulübü.

Lionel işleri düzeltmek için ortaya çıkmak zorunda kalmıştı. Beni Elaine'in odasına sürükledi ve müdürle tatlı tatlı konuşurken beni yaramaz bir çocuk gibi azarladı. Güçlü Fae'lere bayılırdı, odada en fazla gücü elinde tutana her zaman yalakalık yapardı, bu yüzden şu anda yalakalık yapıyordu

Vegas'ta. Tahtı kimin kazanacağına dair yeni bahisler oynadığını tahmin ediyordum. Her neyse, kalmama izin vermişti ve Lionel beni elimden geldiğince profesör rolü oynamaya zorlamıştı. Bu, bugünlerde öfkemden daha çok içimde yaşadığım anlamına geliyordu. Ama kimse bana yüzümde bir gülümsemeyle ders vermem gerektiğini söylememişti, bu yüzden ne zaman bir çıkışa ihtiyaç duysam buradaki her küçük pislik öfkeme maruz kalıyordu. Ağzı bozuk öğrencileri hizaya sokmak aslında bir tür terapiydi. Bir öğretmen olarak ünvanımı hak etmiştim.

Artık hayatta başka bir hedefim olmadığı için, öğrencilerin benden ne kadar nefret etmesini sağlayabileceğim konusunda çıtayı yükseltmeye odaklandım. Bunun bana bir çeşit iş tatmini sağladığını söyleyebilirsiniz.

"Eğer çalışırsan sen de benim kadar esnek olabilirsin, Lancey." Washer kıçını havaya kaldıracak şekilde eğildi ve sağa sola sallamaya başladı.

"Ne kadar cazip olsa da, sanırım ben almayacağım, Brian," dedim kuru bir sesle. "Tayt bana yakışmaz."

Dik durdu, ellerini kalçalarına koyarak hamle yapmaya başladı ve yemin ederim, aleti o kumaşın arasından bana bakıyordu. Ve seğiriyordu. "Bunu her zaman çıplak yapabilirsin. Ben sık sık kalçalarımı

güneş ışınları. Bunun gibi uzun, sert hamleler için bana katılabilir ve güneş anamızın gözünde düşük asılı meyvelerinizi sıcak hissedebilirsiniz."

"Ben iyiyim," dedim yüzümü buruşturarak. "Sınıfa gitsem iyi olacak." *Her yer buradan daha iyidir.*

"Tabii ki! Dersinizin tadını çıkarın. Umarım o Vegas'lılar ıslak noktaları yüzünden seni kızdırmazlar."

"Ne?" Tereddüt ettim.

"Ah pardon, içimdeki eski Su Elementi jargonu ortaya çıktı," diyerek bana el salladı. "Öğrencilerimin güçlü yönlerine ıslak noktaları diyorum. Kötü gidiyorlarsa, onları kuru, sonra nemli, nemli, ıslak, şelale gibi fışkırmaya kadar işaretliyorum. Sadece notlarım için küçük, sevimli bir ölçek.
Vega kızlarının ne kadar ıslak olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum."

"Bence gerçekten farklı bir terminoloji kullanmalısın," dedim burnumu kırıştırarak.

Bu saçmalıkla benimle dalga mı geçiyordu? Gölde boğulmakta olan bir kıza hava büyüsüyle doğrudan ağzına üfleyerek hava verdiği için kovulan bir profesör görmüştüm. Yani evet, elini de kullanabilirdi, çünkü ne olacak ki? Ama yine de aşırı görünüyordu. Öğrenci-öğretmen ilişkileri konusundaki kurallar çok açıktı ve müstehcen bir şey söylemek bile başınızı ciddi şekilde derde sokabilirdi. Ama yemin ederim Washer sırf Nova'yı geceleri boşalttığı için bundan kurtulmuştu. İğrenç biri olabilirdi ama oldukça güçlü bir adamdı ve sanırım Siren güçleri Nova'nın ondan tiksinmemesine yardımcı oluyordu.

"Bunu neden yapayım ki?" diye güldü. "Benim ıslaklık ölçeğim harika. Her ıslak nokta için sembollerim bile var, görmek ister misiniz?"

Kelimenin tam anlamıyla kendi kafatasımı yarmayı ve bir karganın beynimle ziyafet çekmesine izin vermeyi tercih ederim.

"Derse gitmeliyim." Bu noktada cidden geç kalmıştım. Lionel'ın küçük arkadaşlarını zorlamayı sevdiğimden beri
Bu okulda benim için koyduğu sınırlar. Asgari düzeyde iyi bir öğretmendim, kuralları çiğnemeden meydan okumaya devam etmenin bir yolu olarak her zaman yapabileceklerimin sınırlarında oturuyordum. Yine de onun umurunda olduğundan şüpheliydim, bu yüzden meydan okuma, onun topuğu altında olduğum için tamamen delirmemi engellemek dışında herhangi bir amaca hizmet etmiyordu. Bu, oğluna burnunun dibinde kara büyü öğrettiğim gerçeğiyle birleştiğinde, ruh halimi sadece
İntihar sınırının üstünde. Ve eğer bu kutlamak için bir neden değilse, o zaman ne olduğunu bilmiyordum.

"Pekâlâ, iyi günler. Sana yoga rutinimin birkaç fotoğrafını göndereceğim, böylece birkaç hareket deneyebilirsin," dedi ama ben çoktan eve geri dönmüştüm, bana böyle bir şey göndermemesi için dua ederken omurgamdan aşağı bir ürperti akıyordu.

Gömleğimi düzelttim, boynuma gelişigüzel bir kravat taktım ve evden dışarı fırlamadan önce bir blazer ceket giydim ve tekrar eğilip bükülmeye başladığında Washer'ın üzerinden atlamak için hava büyüsünü kullandım.

Jüpiter Salonu'na kadar ateş ettim, sonra siktir et dedim ve Küre'ye geri döndüm, içeri hızla girdim ve kendime bir kahve yaparken sabah büfesinin yanında yavaşlayarak durdum.

Acele etmedim, doğru olduğundan emin olmak için bir yudum almadan önce fincana bol miktarda şeker ve süt dökerken gergin görünümlü bir çocuğu dirsekleyerek yoldan çektim.

"Şunu alabilir miyim-"

Kenara ittiğim çocuğa dişlerimi gösterdim, o da bana ulaşmaya çalışıyordu.

ve o da korku dolu bir çığlık atarak kaçtı. Zayıf gösteriye başımı salladım ve kahvemi dökmemeye dikkat ederek tekrar uzaklaştım.

fincanın üzerine bir hava mührü vurarak Jüpiter Salonu'na koştum. Sınıfıma giden koridora ulaştığımda yavaşlayarak yürüdüm, saçlarımı geriye doğru taradım ve kahvemden uzun bir yudum daha aldım.

Ah, kafein. Birkaç arkadaşımdan biri.

Sınıfımın kapısını iterek açtım, zihinsel olarak kendimi yeni dönemin ilk birinci sınıfına hazırlıyordum ve öğrencileri değerlendirmeye başlamaya hazırdım.

Vegas'ın güçlü yanları. Kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım ve dün geceden kalan ağırlığı üzerimden atmak için mücadele ederken kahvemi yudumladım. Darius ve ben gece geç saatlere kadar Vegas hakkında konuşmuştuk ama sonunda dikkatimiz daha büyük sorunumuza geri dönmüştü. Nimfler giderek daha değişken hale geliyor, eskisinden çok daha sık ortaya çıkıyorlardı ve havadaki dehşet duygusu hoşuma gitmiyordu. Basit bir Tarot okuması bana büyük bir şeyin gelmekte olduğunu söylemeye yetiyordu, sadece ne olduğunu *göremiyordum.* Gabriel bile bana doğru cevaplar veremiyordu ve falcılık yetenekleri rakipsizdi. Yine de söyleyebileceğinden daha fazlasını bildiğinden şüpheleniyordum. Yaklaşan kaderi değiştirme ihtimaline karşı bunu yapmak zorunda olduğunu düşünsem de tavsiyeleri beni şaşkınlık içinde bırakıyordu.

Kalbinin sesini dinle, o seni yoldan çıkarmaz, deyip duruyordu. Bir çeşit fal kurabiyesi gibi. Bu da ne demek oluyordu? Kalbim beni burbon içmeye ve Pitball'un eski kayıtlarını izlemeye yönlendirdi.

ihtişamlı günlerimde kazandığım oyunlar. Zamanından önce yaşlanmıştım. Solmuş hayalleri olan solmuş bir adam. Şu anda Solarian Pitball Ligi'nde yaşıyor olmalıydım ve bunlar benim ihtişamlı günlerim olmalıydı.

İçimi çektim, masama doğru yürürken bakışlarım sıkıca ilerideydi ve yeni öğrencilerimin odayı dolduran fısıltılarını bastırmaya çalıştım. Vampir kulaklarının laneti. Dedikodu.

"Aman Tanrım, yakından daha da seksi."

"Kaç yaşında? Burada nasıl profesör olabilir?"

"Annem bir keresinde neredeyse ligde Pitball oyuncusu olacaktı ama hepsini çöpe attığını söyledi."

Bu son söz üzerine dişlerimi sıktım ve hayatımı benden çaldığı için Lionel Acrux'a bir kez daha lanet okudum. Ama artık hepsi boşa gitmiş, unutmak zorunda kaldığım uzun bir anı olmuştu.

İyi, tamam, belki bu anıyı bazen eski bir kemiği olan bir köpek gibi çiğniyordum, ama çoğunlukla artık geçmişte kalmıştı. Burada okurken olduğum gibi umutlu, aptal bir çocuk değildim. Beş yıl beni çabuk sinirlenen ve saçmalıklara karşı sıfır toleransı olan bir adama dönüştürmüştü. Ve yemin ederim ki bu akademideki öğrencilerin tek yaptığı şey saçmalamaktı.

Vegas'ı dinledim, içimden gelse de onlara doğru bakmadım. Ve özellikle de *onu*. Mavi uçlu saçları olan, tavşan pijamaları giyen ve ruhunda tek bir karanlık şey yaşamıyormuş gibi kız kardeşine gülümseyen. Dikkat ettiğimden değil.

Kahve fincanımı masama bıraktım ve dijital kalemimi aldım, tahtaya döndüm ve kalın harflerle yazdım.

O küçük pisliklere artık lisede olmadıklarını göstermenin zamanı geldi.

Zodiac seçkin Fae'ler için tasarlanmış seçkin bir okuldu. Sadece en iyilerin en iyileri büyü eğitimlerini almak için akademilere katılırken, büyük çoğunluk güçlerini nasıl kullanacaklarını öğrenmek için on sekiz yaşına geldiklerinde dört yıl daha lisede kalıyordu. Ve Zodiac Akademisi en iyi akademiydi, bu yüzden hak ettiklerini kanıtlamaları gerekiyordu. Burası. Pislik olmak bana doğal geldiği için, beni etkilemedikleri takdirde onları okuldan attırmaktan büyük keyif alacağımı belirtmekten büyük mutluluk duyuyordum. Ve ben etkilemesi imkansız bir pisliktim.

ZODYAK AKADEMİSİ'NDE YERİNİZ YOK.

Buna verecekleri tepkiyi değerlendirmek için döndüm ve fark ettim ki kravatımı henüz bitirmemiştim ve düzeltmek için biraz zaman ayırdım. Yaşlı Lionel sayesinde artık bir profesyoneldim.

Ön sıralardan bir çocuk alaycı bir sesle "Her zaman işe giderken mi giyinirsiniz efendim?" diye sordu. Sarı uçlu saçları ve beni anında ters köşeye yatıran bir züppe havası vardı. Bu söyledikleriyle birleşince içimdeki avcı başını kaldırdı ve bakışlarımı ilk kurbanıma sabitlerken boğazımdaki düğümü sıkmayı bitirdim.

"İsim?" Ona sordum. "Tyler

Corbin."

"Corbin, buraya yaptığım tek bir şeyi bile yargılamaya gelmedin. Aslında tam tersi. Yani ders bitmeden beş dakika önce çıplak görünmek istersem, görünürüm."

Kızlardan birkaçı kıkırdadı ve bakışlarım hemen Darcy'ye kaydı Vega'nın onlardan biri olup olmadığını görmek için ilk kez. Bakışları beni delip geçti ve kalbim boğazıma doğru itti. Ama hiçbir ipucu yoktu. dudaklarında kıkırdama. Güzel, kıkırdayanları sikeyim. Beni delirttiler.

Yerinden kalkmış, kirpikleri dalgalanan ve yüzü benim hoşuma gitmeyecek kadar özgüvenle dolu sarışın bir kızı işaret ettim. "Yerinize oturun ya da dersin geri kalanında sıranızın üzerinde durabilirsiniz, Bayan...?"

"Kylie Major," diye iç geçirdi ve sandalyesine çökerek saçlarını bir omzunun üzerinden savurdu.

Tahtayı göstererek, "Şunu okuyun Binbaşı," dedim.

Birkaç kez boğazını temizledi ve yanındaki siyah saçlı kız beni sinirlendiren bir kıkırdamayı daha bastırdı. "Zodiac Akademi'de yeriniz yok."

Gevezelik tekrar başladı ve kollarımı kavuşturdum, herkese susmalarını söyleyen bir bakış atarken tüm bu gürültüden bıkmıştım. İtaat ettiler, bu da bir şeydi, ancak tam olarak anladıklarını hissetmiyordum.
Mesaj henüz gelmedi.

Herkesin dikkati bana odaklanana kadar bir süre sessizliğin sürmesine izin verdim. "Hepinizin Zodiac'ta devam edip etmeyeceğinizi belirleyecek bir ara dönem değerlendirmesi var. Biz buna Hesaplaşma diyoruz. çünkü tüm hayatınızın kaderini belirleyecek. Zodiac Akademisi Solaria'daki en prestijli okuldur ve değerini kanıtlayamayan hiç kimseyle zaman kaybetmeyeceğiz. Başarısız olursanız, gidersiniz. Bu dünyanın - ya da başka bir dünyanın - hangi yarığına dönerseniz dönün." Vegas'a sert bir bakış attım ve Darcy'nin boğazı titreyerek dişlerimin talepkâr bir şekilde sızlamasına neden oldu, "-geldiğiniz yer. Anlaşıldı mı?"

Hepsi bir ağızdan "Evet," dedi ama bu yeterli değildi.

"Evet ne?" Bana saygı duymaları gerektiğini anlamalarını isteyerek bastırdım, çünkü açıkçası kaderlerini avuçlarımın içinde tutuyordum ve küstahlıktan hoşlanmıyordum.

Herkes "Evet, efendim," diye düzeltti ama ben sadece Darcy Vega'nın bu kelimeleri söyleyişini, dolgun dudaklarının bu kelimelerin etrafında mükemmel bir şekilde hareket edişini izledim. Bunu daha çok sevdim kabul etmek istemedim ve dikkatimi bir kez daha ondan ayırdım.

O bir öğrenci ve senin can düşmanın. Dikkatini dağıtmak için iyi bir kombinasyon değil, aptal.

Tahtanın altındaki bir düğmeye bastım ve kelimeler silindi. "Burası Kardinal Büyüsü, burada size tüm pratik büyü, basit kehanet ve astroloji hakkında temel bir anlayış kazandırmaya çalışacağım.

Bugün size Fae Düzenlerini tanıtacağım. Temel bilgileri edinene kadar hiçbiriniz sınıfımda tek bir büyü bile yapamayacaksınız, bu yüzden dikkatinizi bana verin."

Birkaç öğrenciden yanıt olarak bir inilti duyuldu ve ben de içimden homurdandım. Eğer sıkı çalışmaya hazır olmasalardı burada uzun süre kalamazlardı. Burası Fae'nin Fae'yi yediği bir dünyaydı ve temel bilgiler onlar için ne kadar sıkıcı olsa da, büyülerini kullanmak için çok önemliydi. Ama eğer bir
birkaç mızmızın gözaltında tutulmasını ve Griffin'in bokunu

küreklemelerini izlerseniz, o zaman öyle olsun. "Sonuna kadar herkesin aynı anlayış seviyesinde olması gerekecek.
bir terimdir. Bildiğinizi sandığınız her ne varsa, yakında bilmediğiniz çok daha fazlası olduğunu öğreneceksiniz." Blazer ceketimi çıkardım, aklım mavi saçlı Vega kızına ve onun kanının ağzımda olduğu düşüncesine gidip gelirken burası çok sıcak olmaya başlamıştı.

Bu sabah gitmeden önce Darius'tan beslenmeliydim. Lanet olası aptal.

Açıkçası şu anda bir Vega'dan içmeyi düşünüyordum, onların gücü Emrim için bir mıknatıs gibiydi. İstediğim de buydu. Yumruğum saçlarında, başı geriye atılmış, boynu açıkta, dişlerimi ona geçirmiş ve doğmuş en güçlü yaratıklardan birinin büyüsünü çalmıştım.

Bunu düşününce sikim kasıldı ve güç için yanıp tutuştuğuma karar verdim. Bu ilk kez olmazdı. Kesinlikle son da olmayacaktı. Ve neden ondan içmeyeyim ki? Henüz hiçbir Vampir onu kendi Kaynağı olarak kabul etmemişti ve benimle başa çıkabilecek tek kişi Caleb Altair'di.

Madem güç için yanıp tutuşuyorsun, neden Tory Vega'ya da bakmıyorsun? Kapa çeneni.

Tahtaya dokundum ve üzerinde küçük bir Emir seçkisinin listelendiği bir diyagram belirdi.

FAE'NİN EMİRLERİ

TAENIA

(Parazit Düzenleri)

Vampir

Siren

MUTATIO

(Mutasyona Uğrayan Emirler)

Ejderha

Manticore

Griffin

Cerberus

Pegasus

Kurt

Adam

Nemean Aslanı

Hydra

Kafkas Kartalı

Chimera

DIVISUS

(Eklenmiş Emirler)

Minotaur

Medusa

Centaur

Cyclops

Sfenks

Harpy

Herkesle tekrar yüzleştim ve Darcy'nin gözlerinin yeşim *taşı* ya da zümrüt gibi parladığını gördüm - *hangi değerli taşa benzediği kimin umurunda?* "Hepiniz
bir Düzene sahiptir ve bunların çoğu çocukluktan beri bellidir. Henüz Düzenini bilmeyenler ellerini kaldırsın."

Tory ve Darcy yavaşça ellerini kaldırdı ve şapkalı bir çocuk da sınıftaki birkaç öğrenciyle birlikte onların yanında aynı şeyi yaptı.

Sertçe başımı salladım, sadece bu odadaki iki Fae'nin Emirlerini önemsiyordum. Çünkü her ne olarak ortaya çıkmışlarsa, güç seviyelerinde büyük bir faktör oynayacaktı.

"Dersten sonra bana e-posta gönderin." Tekrar tahtaya döndüm ve derse devam ettim. "Taenia'nın sadece iki bölümü var, oysa tüm Mutatio'ları bu tahtaya yazacak olsam gelecek haftaya kadar burada olurduk." Ortadaki sütunu işaret ettim. "Bir Mutatio Düzenini ayırt etmenin en kolay yolu, tamamen insansı özellikleri olmayan bir yaratığa dönüşmeleridir. "Bir Mutatio
Divisus Tarikatı Mutatio ile karıştırılabilir, ancak onları ayırt etmenin en kolay yolu Divisus Tarikatlarının insan benzeri
mutasyona uğrayarak büyülü formlarına dönüştükleri zamanki özellikleri. Taenia'ların diğer iki Tarikattan farkı, bir özellik dışında her zaman insan formunu korumalarıdır. Bir Siren'in güçlerini benimsediğinde değişen özelliğini söyleyebilecek olan var mı?" Sınıfa baktığımda birkaç öğrencinin ellerini kaldırdığını gördüm.

Arkada uzun örgülü saçları olan bir kızı seçtim. "Sirenler pul alır." Elini çevirdi ve derisinde mavi ve altın rengi bir ışıltı dalgalandı.
"Cehennem kadar sertler ve yüzmek için mükemmeller."

"Doğru," dedim. Bu ders bazıları için basit olabilirdi ama tüm öğrencileri aynı bilgi seviyesine getirmem hayati önem taşıyordu. Ve izole bölgelerden gelen ya da boktan bir hayatı olan Vegaslılar ve Fae'ler arasında

Onlara kendi dünyaları hakkında hiçbir şey öğretmemiş olan ebeveynleri için bu önemli bir dersti. "Peki Vampirler için hangi özellik değişiyor?"

"Dişler," dedi Tory keskin bir ses tonuyla, alnındaki kırışıklık benim türüm hakkında tam olarak ne düşündüğünü gösteriyordu. Dün gece Caleb Altair'in dişlerini ona geçirdiğine şahit olmayanlar, muhtemelen bu sabah FaeBook'ta görmüşlerdi. Onun üzerinde hak iddia etmişti ama resmi bir şey yoktu. Yine de bakışlarım kız kardeşine kayarken, onlar üzerindeki rekabetimizi nasıl çözebileceğimize dair aklımda bir anlaşma olduğundan oldukça emindim.

Bazı öğrenciler kıs kıs güldü ve ben de Vega kızıyla alay etmelerine izin verdim,

Çünkü bunların hepsi bu dünyanın bir parçasıydı. Eğer onların saygısını kazanmak istiyorsa, bunu hak etmek zorundaydı ve ben ikisine de bu konuda yardım etmeyeceğimden emindim.

"Doğru, Bayan Vega." Ellerimi sıramın üzerine koydum ve üst dudağımı geriye doğru sıyırdım, dişlerim tüm sınıfın görebileceği şekilde uzadı. Kahretsin, çok acıkmıştım. Boğazım, kahvemin tatmin etmek için hiçbir şey yapamayacağı bir ihtiyaçla yanıyordu.

Darcy'nin yüzü soldu ve gözlerindeki korku parıltısına karanlık bir şekilde sırıttım, geri çekilmelerine izin vermeden önce dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim. *Sen*

Benden korkuyor musun prenses? O zaman dişlerim sendeyken ne kadar korkardın? Belki yakında öğrenirim. Gerçi bu düşünce sikimin bir kez daha sarsılmasıyla birlikte geldi ve bu fikri bastırdım. Tadı çok güzelse, tüm sınıfın önünde sertleşebilirdim ve o zaman gerçekten başım belaya girerdi.

Darcy'nin burnu bana doğru kırıştı ve benden iğrendiğini fark ettim. Bunun üzerine göğsümde yanan ateşi görmezden gelmeye çalıştım ve devam ettim.

"Peki vampir dişlerinin amacı nedir?" diye sordum.

"Diğer Emirlerin büyüsünü emmek için!" Bayan Binbaşı heyecanlı görünerek seslendi ama nedenini bilmiyordu.

"Doğru," dedim ve beslenmek istediğime karar verdim. Belki birinden içersem, asıl içmek istediğim kişiyi aklımdan çıkarabilirdim. "Gönüllü var mı?"

Gergin kahkahalar yükseldi ve karanlık gülümsemem büyüdü. Birinci sınıf öğrencileri o kadar savunmasızdı ki tavşanlarla dolu bir odada duran bir kurt gibiydim.

"Hayır mı?" Avıma başlarken masaların arasındaki koridorlarda kayıtsızca gezinerek bastırdım. "Çünkü Solaria'da Fae'ler istediklerini isteme eğiliminde değiller, değil mi?"

Darcy'nin masasının hemen yanında bere takan çocuğun masasının yanında durdum ve çocuğun gözleri büyüdü. *Ona yakından bir gösteri yapacağım, bu da onun ödünü koparacak. Belki o zaman Ölümlüler Âlemi'ne geri dönmesi ve Darcy'den uzak durması gerektiği mesajını almaya başlar.*
Solaria'nın tahtı.

"İsim?" Çocuğa sordum.

"Diego Polaris," dedi. "Ve bir öğretmen olarak, efendim, kan istemeniz gerekmiyor mu?"

Çocuğun komedyen olduğunu fark etmemiştim. Kolunu kaptım ve dişlerini geçirdi, damardan derin derin içti. Çocuk acı dolu bir çığlık attı ve - *lanet olsun, bu da ne böyle? Tadı ayak gibi.*

"Dur!" Darcy talep etti ve ben de dişlerimi çıkardım, ağzımın kenarındaki kanı sildim ve başımı kaldırıp onu gözlerinde öfkeyle ayağa kalkmış halde bulduğumda bir kabarmayla savaştım. Tiksintim yerini şaşkınlığa bıraktı.
ve kaşlarım çatıldı.

İçimdeki Fae şaha kalktı ve gözlerindeki meydan okuma karşısında boğazımda bir hırıltı oluştu. *Pekala, işte burada. Vega omurgası sergileniyor. Şimdi ezme işlemi başlamalı.*

"Sorun mu var Bayan Vega?" Ben sordum. *Bu küçük meydan okumayı ne kadar ileri götüreceksin, sorun?*

Omzunun üzerinden, onu uyarmak için başını sallayan kız kardeşine baktı. *Akıllı kız.*

Darcy koltuğuna geri yaslandı ve kalbinin çılgınca ritimsiz attığını duymak içimde bir memnuniyet dalgası yarattı. Artık bana bakmak zorunda kalmamak için başını çevirirken üst dudağı hafifçe kıvrıldı. Orada birkaç saniye oyalandım, onu koltuğundan söküp alma ve Polaris'in kanının iğrenç tadını onun tatlı nektarıyla ağzımdan çıkarma dürtüsüyle savaştım. Tadının bir rüya gibi olduğunu biliyordum. Yine de emin olmalıydım. Buna mecburdum.

Hayır. Daha önce Darius'tan içki içerek yarı yarıya zevk almıştım, bu kızın tadı daha da iyiyse ne olabilir ki?

Masama geri döndüm ve arkasındaki geniş deri koltuğa çöktüm. "Masadaki her bir Mutatio'nun değişen formlarını tanımlamak için on dakikanız var. Başlayın." Kahve fincanımı kaldırdım, sonuncusunu da içtikten sonra sandalyeme geri oturdum ve Atlas'ımı elime aldım.

Gabriel'in bana bir video gönderdiğini gördüm ve tıkladım, aynı derecede küçük bir kovboy şapkası takan minik yılanla homurdanarak savaştım.

"Harika, on dakika burada otururuz o zaman," dedi Tory kollarını kavuşturarak ve ben onun şikâyetlerini duymazdan geldim ama dinlemeye değer bir şey söylerlerse diye dikkatimi onlardan ayırmadım. Şimdiye kadar, Darius'a rapor edecek pek bir şeyim yoktu, sadece onların bilgisiz olduklarını ve

Belki de bu iyiydi. Çünkü Fae dünyasına olan saflıkları, taht için en az o iğrenç şapkalı çocuk kadar tehdit oluşturdukları anlamına geliyordu. *O bir Heptian Kurbağası olmalı.*

"İyi misin?" Darcy, Polaris'e fısıldadı ve onun cevabını dinlerken başımı kaldırma dürtüsüyle savaştım, ama hiçbiri gelmedi. *Tabii ki iyi değil.*

Tamam. Burada bir hafta bile dayanamaz. Vedalaşmaya başlasanız iyi olur Bayan Vega.

Videoya yanıt olarak Gabriel'e bir mesaj gönderdim.

Lance:

Şu inek yılanı pek de boğuşmaya uygun görünmüyor.

Yılanın yanında oturan plastik bir ineğin fotoğrafı geldi ve gülmekten kendimi alamadım.

Lance:

Belli ki yanılmışım.

Noxy:

Açıkça.
Şu anda derste değil misin?

Lance:

Evet. Yılın ilk birinci sınıf CM'si.
Gelip beni ızdırabımdan kurtarmaktan çekinme.

Noxy:

Haha, o kadar da kötü olamaz.
Vega saati nasıl gidiyor?

Darcy'ye bir bakış attım, sonra dudaklarının pembeliği benimle alay ederken gözlerimi tekrar Atlas'ıma diktim.

Lance:

Sorun çıkaracaklarını sanmıyorum.

Noxy:

Bundan emin misin?

Lance:

Hiçbir şeyden haberleri yok. Gerçekten ne kadar bok karıştırabilirler ki?

Noxy:

Onları çok fazla hafife alma, Orio.

Lance:

Ne gördün?

Noxy:

Hiçbir şey.

Lance:

Yalancı.

Noxy:

Sadece kalbinin sesini dinle.

Lance:

Bir sik ye.

Noxy:

Bu bir teklif mi?

Lance:

İstiyorsun.

Noxy:

Yapıyorum. Her gece gökyüzündeki her yıldızda.

Bir kahkaha daha yuttum ve kulağım odanın arka tarafına doğru bir fısıltı duydu, bu da eğlencemin bir dalga halinde ölmesine neden oldu.

"Orion çok ateşli," diye fısıldadı Kylie.

"Evet ve o da bunu biliyor." Yanındaki kız bir kahkahayı bastırdı.

"Bunu biliyor, çünkü vampir kulağı var." Masamdan başımı kaldırıp onları bakışlarımla kıstırdım. "Eğer önümüzdeki hafta ceza almak istemiyorsanız, benim ve diğer öğretim üyeleri hakkındaki küçük düşüncelerinizi kendinize saklamanızı öneririm."

Kızların ağzı açık kaldı ve Darcy bir kahkahayı bastırdı.
Görünüşe göre sarışın kızdan hoşlanmamış. Tek ortak noktamız da buydu. Gerçi ben Darius dışında hiçbir öğrenciden hoşlanmıyordum, o da var.

"Hadi ama Profesör, sanki bir grup kızın ağzının suyunun akması hoşunuza gitmiyor," diye seslendi Tyler ön sıradan, sarı uçlu saçlarını karıştırmak için bir elini saçlarına sokarak.

Günümü güzelleştirdin, seni buzlu uçlu pislik.

Oturduğum yerden kalktım ve eğlendiğimi belli eden bir gülümsemeyle çocuğa doğru yürüdüm. Tabii ki bu sadece bir tuzaktı ve çocuk bana sırıtırken tuzağa düşmüştü. *Aptal küçük birinci sınıf öğrencisi.*

Bir hareketle Tyler'ın kafasını sırasına vurdum ve gülümsemem hızla ölürken tüm sınıf keskin bir nefes aldı.

Bir parmağımı işaret ettim ve odadaki herkesi uyarırcasına salladım. "Benim için her biriniz sadece bir çift kulaksınız. Bu sınıfta benden başka kimsenin konuşmasını dinlemeyecek kulaklar. Eğer yanınızdaki koltukta oturan küçük *kankanızla* konuşmak istiyorsanız, buyurun. Ama bu gece cezada Frosted Tips'e katılacaksın. Ve inanın bana, benimle cezaya kalmak hiç de eğlenceli bir deneyim değil."

"Gözaltı mı?" Tyler alnını ovuştururken nefesi kesildi.

Gözlerimi ona dikmiş, tek kelime daha etmesine meydan okuyan sert bir bakış fırlatmıştım. Uslu bir çocuk gibi geri çekildi ve hızla başını salladı.

Darcy Tory'ye, "Burası çılgın bir yer," diye fısıldadı.

"Berbat," diye onayladı ve ben de onlara bir ders vermek için bu konuda onları çekip çekemeyeceğimi merak ettim.

Darcy'nin Atlas'ı yüksek sesle pırıldadı ve aynı anda yıldızlar yakarışıma cevap verdi. Bakışlarım ona kaydı ve sessize alma düğmesini bulmak için çabalarken özür dilemek için elini salladı. Ama onu bulmak yerine, bildirimi okurken bakışları ekrana sabitlendi.

Mesajı okumak için hareket ettiğinde neşeli hayatına devam ederek ona dokunmasını ölümcül bir sessizlik içinde izledim. Sonra, Atlas'ını kız kardeşine okuması için uzatırken, kaşlarını kaldırdıklarını ve Darcy'nin bir kahkahayı bile bastırdığını görünce cüretkârlığın onun göbek adı olduğunu varsaymak zorunda kaldım.

Darcy daha sonra ekrana dokunarak zaman geçirdi ve bu noktada sınıftaki herkes bakarken ben yavaşça ikisine de yaklaştım, kanatlar üzerindeki ölüm kadar sessizdim.

Darcy'nin Atlas'ı bir kez daha pırıldadı ve irkilerek gözlerini kaldırıp benimkilere kilitledi.

"Bayan Vega, siz tamamen aptal mısınız?" Hırladım, nabzım kulaklarımda baş döndürücü bir melodiyle atıyor, onu ısırmamı söylüyor, bunun için bana yalvarıyordu.

"Hayır," dedi şiddetle ve Gabriel'in haklı olduğunu düşünmeye başladım. Bu ikisi tam bir belaydı. İğrenç türden.

"O zaman Atlas bildirimlerinizi kapatmanız için sizi açıkça uyardığım halde neden sınıfımda açık?" Tersledim.

"Fark etmedim-" diye başladı ama saçma bahanesini kestim, ona haddini bildirmeye hazırlanırken ağzım şeytani bir gülümsemeye dönüştü.

"Bana asla yalan söyleme," diye homurdandım ve yanaklarındaki rengin bir kısmı uçup gitti. "Dinleyelim o zaman. Dersimi bölecek kadar önemli olduğu belli olan bu mesajda ne yazıyor?"

Panik. Güzel bir tür, aşağıya bakarken yüz hatlarını geçti
Ekrandaki mesaj. Tuzağıma düşmüştü, yemlenmiş ve yakalanmıştı ve şimdi onu akşam yemeği olarak yiyecektim.

"Yüksek sesle. Şimdi," diye talep ettim ve Tory başını sallamaya başladı, kız kardeşinin sınıfa açıklamak üzere olduğu şeyden duyduğu endişe açıktı. Acaba bir erkekten gelen müstehcen bir mesajı mı okuyacak diye düşünürken bir an için aklım başımdan gitti. Ama Solaria'ya geleli daha bir gün olmuştu, henüz kimseyle takılmış olamazdı. Gerçi bunun bir önemi yoktu.

Tabii ki duyulmamış bir şey değildi. Seth Capella'nın Zodiac'a katıldığı ilk gün Küre'deki bir seks partisini dağıtmak zorunda kalmıştım. Bu okula geleli bir saat olmuştu. Bir *saat*.

Ama Darcy, kendini yırtacak bir kıza benzemiyordu.
Hayatı boyunca yaşadığı dünyadan tamamen farklı bir dünyada, yeni bir okuldaki ilk gününde kıyafetlerini değiştirip bir sürü seks partisine daldı. Yine de bunu asla anlayamazdınız.

Sınıf arkadaşlarından birkaç kıkırdama sesi gelince Darcy boğazını temizledi.

Her hecesini okumaya başladığında Diego ona sempatik bir bakış attı

telaffuz etti.

"Kardinal Büyü dersinizi veren kas yığını. Açık olmak gerekirse, Orion'u nefesindeki burbon kokusundan tanıyacaksınız-"

"-yüzündeki kalıcı çatık kaşlar ve Solarian Pitball Ligi'nde oynama şansını kaybettiğinden beri hakkındaki genel başarısız hayaller havası."

Dişlerim bir mengene gibi birbirine çarptı ve kan vücuduma öfkeyle pompalandı. Kim ona benim hakkımda böyle mesajlar gönderiyordu?

Darcy'nin gözleri benimkilerle buluşmak için kalktı ve sınıfta kahkahalar yükselirken ona güneşin şiddetiyle baktım. Bir suçluya ihtiyacım vardı ve sonra o suçluyu bulup kafasını duvara çarpacaktım.

"Peki sana o rengarenk *şeyi* hangi arkadaşın gönderdi? mesaj?" Sordum, ölümcül bir sakinlikle, çimenlerdeki bir aslan gibi. *Seni bulacağım ve öldüreceğim.*

"Bilmiyorum. Bir çeşit... anonim," dedi Darcy zayıf bir sesle ve Atlas'ını uzattı.

Anonim mi? Bu hiç iyi değildi. Gözlerindeki gerçeği görebiliyordum, yani muhtemelen yalan söylemiyordu. Ama neden biri ona benim hakkımda kötü konuşsun ki? Bunun amacı neydi?

"Herkes işinin başına dönsün," diye bağırdım ve Atlas'ımı tekrar çırparken sandalyeme geri dönüp oturdum.

Gabriel'e bir mesaj göndermek üzereyken, Tory dikkatimi çeken bir şey fısıldadı.

"Sizce bu Falling Star denen kişiye güvenebilir miyiz?"

Darcy düşünceli bir tavırla, "Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Bu yerde kime güveneceğini bilmek zor."

Bana karşı kan davası güden isimsiz bir eziğin mesajına gerçekten güvenecek misin?

Belli ki sınıfımda konuşulmaması gerektiği mesajını almamışlardı, ben de Darcy'nin benim için tekrar kıvranmasını istediğime karar vererek elimi salladım. Bu
aslında oldukça heyecan vericiydi. Bu sefer yüzünden ne kadar kan akıtabileceğimi merak ediyordum.

Kaşlarını çattı, ne istediğimden emin değilmiş gibi etrafına bakındı ve bu durumu daha da eğlenceli hale getirdi.

"Bayan Vega, önümüzdeki üç saniye içinde ayağa kalkmazsanız, buna pişman olacaksınız," diye bağırdım.

"Hangi Vega?" Tory alaycı tonunu zar zor gizleyerek sordu.

Gözlerim ona kaydı. "Saçlarının uçlarını maviye boyayarak kendini bireyselleştirmeye çalışan kişi. Bu arada başarısız oldu." *Sağladığı tek şey, elimi onun üstündeki duvara dayamışken yastığıma döküldüğünde nasıl görüneceğini düşünmeden edememem.*

Dur.

Vücudumdaki sıcaklık çok yükseliyordu ve şu anda bir çıkışa ihtiyacım vardı. Bu yüzden bunun acısını o çekecekti çünkü bu düşüncelerin kafamda olması en başta onun suçuydu.

Dur bir dakika, belki de o bir Siren'dir. Belki de yetenekleri ortaya çıkmaya başlamıştır ve beni cazibesinin tuzağına düşürecek kadar güçlüdür. Bu çok mantıklı olurdu.

Darcy bu hakaret karşısında dudaklarını birbirine bastırdı ve dediğimi yapmamaya karar verdi. Bu çok kötü bir seçimdi, çünkü bana itaatsizlik edilmesinden hoşlanmıyordum. Hem de hiç. Özellikle de benim sınıfımda ve özellikle de zaten heyecanlıyken.

"Ayağa kalk," diye emrettim.

"Hayır dersem kafamı masaya mı vuracaksın?" diye sordu dişlerini sıkarak. *Başlığımı tercih ederim.*

Kahretsin.

"Ben yaparım." Tory oturduğu yerden kalktı ama ben elimi kaldırdım, bakışlarım kız kardeşine sabitlenmişti.

"Sana sormadım," diye hırladım.

Tory suratını astı, sonra gözlerini devirerek sandalyesine geri döndü.

Darcy sonunda itaat etti, ayağa kalktı ve söylemek üzere olduğum şeyi beklerken sahte bir sıkılmış ifadeyle kaşlarını kaldırdı. Yine de kalp atışlarını duyabiliyordum, duyularım tamamen ona odaklanmıştı, bu yüzden ne kadar tedirgin olduğunu tam olarak anlayabiliyordum. Ve içimdeki canavar bundan çok hoşlandı.

Sonunda onu istediğim yere getirdiğimde ağzım bir köşeye takıldı. Benim merhametimle.

"Bana bir Nemean Aslanı'nın niteliklerini ve yeteneklerini anlat." Bir psikopat gibi gülümsedim, onun derisinin altına girmek ve benden korkmasını sağlamak istiyordum. Odadaki avcı bendim ve o da avdı. Ve böyle de kalmaya devam edecekti. Ama neler yapabileceklerini görmek için bu kızları ayağa kaldırmam gerekiyordu. Ve şimdiki zaman gibisi yoktu.

Omuz silkti. "Bilmiyorum."

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedim sessizce. "Ama herkes çalışırken aynı derecede işe yaramaz kız kardeşinle konuşmak için iyi bir zaman olduğunu mu düşündün?"

Tory oturduğu yerden aniden kalktı. "Sen kime işe yaramaz diyorsun?" "Yeterince açık konuşmuyor muyum?" Soğukkanlılıkla sordum.

Dudaklarını büzdü ve cevap vermedi.

Bir an için onları inceledim, sonra lezzetli bir ceza fikri bir engerek yılanı gibi içimi sardı. *"İkiniz de sıralarınızın üzerine çıkın."*

Onları zorladım ve iki ikiz masalarının üzerine fırladılar.

Odadaki herkes heyecanla konuşmaya başladı. Eğlenmemek için fazla Fae'ydim.

Vahşi Kral'ın kızları üzerinde bu güce sahip olmak. Daha önce hiç bilmediğim kadar yüksek bir mertebeydi.

Masama yaslanmak için hareket ettim ve ellerimi

ve Diego'ya başını salladı. "Polaris, lütfen solundaki cahil ikizlere Zorlamanın ne olduğunu yüksek sesle ve net bir şekilde açıkla."

Diego ayağa kalktı, sandalyesinin ayakları çığlık atarak yere sürtündü. Bere şapkasını düzeltti ve cevap vermeden önce onlara özür dileyen bir bakış fırlattı. "Zorlama, istisnasız tüm Fae'lere bahşedilen Kardinal büyülerinden biridir. Zayıf zihinli kişileri kontrol etme yeteneğidir ve özellikle ölümlüler üzerinde etkilidir."

"Onlara nedenini söyle," diye bastırdım, kızları izlemeye devam ederken eğlencem artıyordu.

Diego boğazını temizledi. "Çünkü Fae'lerin çoğu nasıl

Genç yaştan itibaren temel Zorlamayı engellemek için zihinlerinde basit bir kalkan." "Teşekkür ederim, oturun" dedim Diego'ya ve iki kız da olumlu baktı

Fuming.

"Bize hiç öğretilmedi-" Tory başladı ama ben onun sözünü kestim.

"*Sessiz olun," diye* emrettim ve sonra sınıfın geri kalanına baktım.

"Vega

İkizlerin basit bir kalkanı nasıl kullanacaklarını öğrenmeleri gerekiyor. Onları bu konuda cesaretlendirmek için, bundan sonra her fırsatta onları zorlama görevi hepinize verilmiştir."

Kylie sevinç çığlıkları attı ve sınıftan birkaç kişi daha güldü. Önümüzdeki birkaç haftayı tüm okul onları hedef alarak geçirirlerse çok şaşıracaktım. Onlara saldırmak için mükemmel bir zamandı ve Darius'a ona sundukları sorunu ortadan kaldırmaya yardım edeceğime söz vermiştim. Bu yüzden işi halletmek için seve seve bu seviyelere inerdim.

"Ne?" Darcy'nin nefesi kesildi. "Daha önce adını bile duymadığımız bir şeyi yapmayı nasıl öğreneceğiz?"

Senin sorunun, benim değil.

Tory'ye sessiz kalmasını emrettikten sonra hâlâ dudaklarını açmaya çalışıyordu ama bunun için gerçekten çok uğraşıyordu.

Sorusunu duymazdan gelerek ön sıradaki Tyler'ı işaret ettim, şovu başlatmaya hazırdı. "Ayağa kalk, arkanı dön, tek komut."

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?" Darcy masadan kalkmak için kendini zorlamaya çalışarak ağzından kaçırdı ama başaramadı. *Artık benim tuzağımdasın, Siren kızı. Ve artık kafamı karıştıramayacaksın.*

Tyler heyecanla sırıttı ve ben de adama mutlu olması için bir sebep verdiğim için biraz sinirlendim. *"Yukarı aşağı zıpla ve kollarını tavuk gibi çırp."*

İkizler tam da bunu yaptı ve kendilerini aptal yerine koymalarını ve tüm sınıfın kahkahalarla kükremesini kendini beğenmiş bir sırıtışla izledim.

"Sıradaki kim?" Ben sordum ve Kylie'nin kolu hızla havaya kalktı. "Devam et." Ona başımı salladım.

Yüzünde kötü niyetli bir ifadeyle ayağa kalktı ve bunu ne kadar ileri götüreceğini merak ettim.

"Siktir et," diye tersledi Tory, Atlas'ını masanın üzerine fırlatırken kolum fırladı ve onu yakalamak için hava büyüsü yaparak geldiği yere geri gönderdim.

Onu azarlamak için ağzımı açtım ama sınıf kapısı açıldı ve Elaine Nova içeri girdi. Ortamı ilgiyle inceledikten sonra bana gülümsedi. "Herkesin ilk dersi nasıl gidiyor?"

Darcy, "Korkunç," diye mırıldandı ve gözlerim ona doğru kaydı. Yüzündeki mutsuz ifade içimi hafifçe burktu ama bu tepkiyi hemen bastırdım. *O bir Siren, sakın kanma.*

Onları zorlamamdan kurtardım ve Darcy kollarını kavuşturarak bana bakarken masasından düştü. *Oyuncudan nefret etme, oyundan nefret et,*

Prenses.

"İkizler geride kaldı," dedim Elaine'e açık açık. "Tarikatlar hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Bunun ötesinde, Zorlama'ya karşı basit bir kalkanları bile yok ve diğer büyülerden de şüpheliyim. Yani büyük ihtimalle dönem bitmeden ölmüş olacaklar."

"Hmm." Nova onlara doğru baktı. "Bu işe yaramaz." Alt dudağına vurdu ve cenaze masraflarından tasarruf etmek için onları şimdi kovup kovmayacağını merak ettim, ama bunun biraz fazla umut olduğunu tahmin ettim. "Haftada bir ders için Liaisons almak zorunda kalacaklar."

Başımı salladım. "En azından buna ihtiyaçları var."

"Bu iş için en iyisine ihtiyaçları olacak," dedi düşünceli bir şekilde.

"Doğru." Bu konuşmaya olan ilgimi kaybederek kısa sakalımı kaşıdım. Onlara akıl hocalığı yapılmasını istiyorsa, bu onun sorunuydu.

"Yani birine sen özel ders vereceksin, diğeri için de ben başka bir profesör seçeceğim."

Öfkem on katından yüz katına çıktı ve boğazımda bir hırıltı oluştu. "Çoğu akşam Pitball koçluğu yapıyorum, bunun için zamanım yok." *Düşmanlarımdan birine öğretmenlik yapmamın imkanı yok.*

Nova parlak bir sesle, "Evet ama sadece bir saatliğine koçluk yapacaksınız, sonra bütün akşam emrinizde olacak," dedi.

"Haklısın, bunun için özel zamanımdan vazgeçmeyi *çok* isterdim," dedim kuru bir sesle ve Nova alaycılığımı fark etmemiş gibi gülümsedi.

Müdür Darcy'ye baktı ve işaret etti. "Tory, sana Profesör Orion ders verecek ve-"

Hayır. Ve bir dilim lanet hayır ile hayır.

"Ben Darcy," diye düzeltti.

"Tabii ki öylesin," diye geri adım attı Nova. "Yani Orion ve Darcy ile birlikte olacaksın, sana haber veririm-"

"Ben Tory," diye homurdandı kız kardeşi ve kaderimin yaklaştığını, kapıların yüzüme kapandığını ve bana hiçbir çıkış yolu sunmadığını gördüm. Zihnimde hızla seçeneklerimi gözden geçirdim ve bunun zaten olacağını, bu yüzden bundan yararlanmam gerektiğini düşündüm. En azından onlar hakkında daha fazla şey öğrenebilecek, Darius'un ihtiyaç duyduğu gibi zayıflıklarını bulabilecek bir konumda olacaktım. Bu iyi bir şeydi. Düşüncesi bile tüylerimi diken diken ediyordu.

"Doğru-" Nova başladı ama ben araya girdim.

"Blue, sen benimlesin." Darcy'yi işaret ettim ve o da bu lakap karşısında kaşlarını çattı. *Görünüşe göre kendine sonsuza kadar böyle seslenilmesini satın aldın, değil mi Mavi?*

Eğer bunu yapmak zorunda kalsaydım, en azından bundan zevk alırdım. Onun derisinin altına öyle bir girecektim ki, beni çıkarmaya çalışırken aklını kaçıracaktı. Ama yine de bunun için boş zamanımdan vazgeçmek zorunda kaldığım için kızgındım. Hayatım zaten birçok yönden başkaları tarafından sahiplenilmişti, şimdi bir Vega da ondan bir parça alıyordu.

"Doğru," dedi Nova. "Bu gece başlamalısın; bir an önce yola koyulmaları gerekiyor."

"Harika," diye ısırdım. Kanepede uzanıp kafayı bulmak için harcadığım zaman gitti.

"Ben sizi yalnız bırakayım o zaman." Nova topuklu ayakkabılarını giydi ve kapıyı arkasından kapatarak odadan çıktı.

İçimi çektim ve Darcy'nin ofisimde tek başıma olduğunu düşünerek tahtaya doğru yürüdüm. Orası pek de güvenli bir yer gibi görünmüyordu. Ne onun için ne de benim için. Kendimi onu ısırmaktan nasıl alıkoyacaktım? *Peki.*

Belki de buna gerek yoktur... Eğer onun gücünden tahrik olursam ereksiyonumu başka yöne çeviririm ve o görmeden masamın arkasına saklanmak için ateş ederim. Bu kadar basit.

Yıldızlar adına, gerçekten bir kaçış planı mı yapıyorum?

"*Efendim?*" Kylie inledi ve sadece mızmız sesi yüzünden ondan nefret ettiğime karar verdim. "Artık Zorlama yapmıyor muyuz?"

"Hayır," diye homurdandım. "Oturun ve çenenizi kapatın. Bu hepiniz için geçerli."

Tekrar tahtaya döndüm ve Darcy'nin ofisimde yalnız kalması ve kanının adil bir oyun olmasıyla ilgili tüm düşünceleri bir kenara itip öğretmem gereken derse odaklandım. Ama dişlerim dilime batarken, içimdeki canavarın geri dönülmesi imkânsız bir karar verdiğini hissettim. Çünkü bu gece, mavi saçları ve meydan okuyan gözleriyle ofisime geldiğinde, o kızın tadına bakacak ve ona gerçek gücün neye benzediğini gösterecektim.

OceanofPDF.com

Ateş Elementi dersimiz için soyunma odasının karşısına geçtim ve aynanın önünde dururken bir elimi sarı buklelerimin içine soktum. Bugün buraya gelmek için kampüs boyunca koşturmaktan saçlarımda düğümler oluşmuştu. "Kimi etkilemeye çalışıyorsun?" Darius arkamdan kuru bir sesle sordu

Sıralardan birine oturmuş, sınıf için beyaz spor ayakkabılarını bağlıyordu.

Bakışlarım aynada ona kaydı ve ona alaycı bir sırıtış attım. "Sence kim?"

Darius, Ejderhasından çıkan dumanla karışık bir nefes çekti ve koltuğunda arkasına yaslanıp, gömleği hala elinde ve mürekkepli göğsü çıplak bir şekilde bana kaşlarını çattı. Devam etmeden önce ikimizin etrafında susturucu bir baloncuk oluşturdu.

"Ciddi misin? Ailelerimizin özellikle kurtulmamız için görevlendirdiği kızlarla flört etmeyi mi planlıyorsun?" diye sordu.

"Evet, dostum," diye onayladım, bakışlarım ondan tekrar kendi görünüşüme kayarken, buklelerimi kilometrelerce uzaktaki külotları ıslatmak için mükemmel bir gelişigüzel dağınıklığa düşene kadar karıştırmaya devam ettim. "Vegaslılar cidden ateşli ve cidden güçlü. Tory'nin tadı lanet bir uyuşturucu gibiydi ve onunla tekrar tekrar kafayı bulmayı planlıyorum. Biliyorum

Onlardan kurtulmamız gerekiyor ama güzel zamanları yakalayabilecekken kaçırmak için bir neden göremiyorum."

"Öyleyse diğerinin peşinden git," diye mırıldandı Darius. "Roxy benim *evimde* ve onu elimin altında istiyorum."

Ses tonunda bana hiç de hoş gelmeyecek bir emir tınısı vardı ve ben de omurgamı dikleştirip kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

"Topuğunun altında, değil mi?" Alay ettim. "Çünkü onu bundan çok daha ilginç bir şekilde altına almak istediğini hissediyorum."

"Ailelerimizin ne yapmamızı istediğini biliyorsun," diye cevap verdi Darius, ayağa kalkıp bu ders için verilen tişörtü çekiştirirken alayıma cevap vermedi, koyu kırmızı malzeme ikinci bir deri gibi etine yapışıyor ve tıpkı benimki gibi tüm kaslarını ortaya çıkarıyordu.

"Evet, evet," diye kayıtsızca kabul ettim çünkü Konsey'in bu konudaki resmi görüşünün ne olduğunu biliyordum. Vegaslılar tahammül edemeyeceğimiz bir tehditti ve gitmeleri gerekiyordu. Bunu yüksek sesle ve net bir şekilde duydum. Ancak annem her zaman diğerleri kadar kesin ve kuru değildi ve bana Vegas'ı körü körüne dışarı atmaya çalışmaktan daha fazla talimat vermişti. Onları anlamamı, onları neyin harekete geçirdiğini bulmamı ve bizim için gerçekten bir tehdit oluşturup oluşturmayacaklarına karar vermemi istedi. Ne de olsa hepimiz bir gün Vahşi Kral'ın kızlarına hizmet edecektik, eğer kader farklı işleseydi ve onlar burada aileleri hayattayken büyüselerdi, bu yüzden onların güç seviyelerinin bize yaratabileceği tehdidi körü körüne görmezden gelmek istemiyordu.

Bu da eğer istersem kızlarla biraz daha samimi olmama karşı olmadığı anlamına geliyordu. Ve elbette, hiçbir noktada şansımı onlardan biriyle denememi söylememişti, ama beni bundan da men etmemişti. Ve Tory Vega'nın boğazına dişlerimi geçirdiğimden beri, onun fikrine bir sarhoşun içkiye bağımlı olduğu kadar bağımlı olmuştum.

sırf Darius'un hoşuna gitmediği için geri adım atmak istemiyordu. "Kimse yol boyunca eğlenemeyeceğimi söylemedi, değil mi?"

Darius'un gözleri kızgınlıkla parladı ama bana geri çekilmemi söylemek istiyorsa bunu açıkça söylemesi gerekecekti. Ayrıca, o söylese bile benim bunu kabul etmeye hiç niyetim yoktu.

"Bu kızlar başımıza bela olacak," dedi aynaya bakarak ve kendi siyah saçlarını benimkilere gösterdiğimden çok daha az özenle yüzünden geriye doğru süpürerek.

"Oh, buna güveniyorum," diye cevap verdim kara bir kahkaha atarak.

Soyunma odalarından çıktık ve dersimizin yapılacağı kolezyum benzeri yapıya doğru ilerlerken Darius susturucu balonun düşmesine izin verdi. Dersimize hazırlanırken ateş büyümü çağırdım, ısısının damarlarımda dolaşmasına izin verdim ve Darius'a bir bakışım bunu söyledi ortalık karışacaktı.

Evet, Vegas yüzünden bana çok kızgındı, ama bunun iyi küçük Mirasçılar gibi emirlerimizi yerine getirmekten çok kendisi için bir tane istemesiyle ilgili olduğuna bahse girmeye hazırdım.

Profesör Pyro derse çoktan gelmiş olan birkaç birinci sınıf öğrencisiyle sohbet ediyordu ve ben de aklımda tek bir hedefle kızların soyunma odasının yanındaki duvara yaslandım.

Darius yanıma geldi, belli ki genişletmeyi planlamadığı sinirli bir ses çıkardı, bu yüzden ona keskinleşen dişlerimi gösteren bir sırıtma teklif ettim.

"Dur tahmin edeyim, Vega'nın tadına mı bakıyorsun?" diye tersledi.

"Evet. Ve son küçük sorunumuz onu ısırmamdan nefret ettiğine göre, beni teşvik ediyor olmalısın. Çünkü senin tek derdin onları buradan kovmak, değil mi?"

"Doğru," diye kabul etti ama gözlerindeki o şeytani bakış, söylemek istediği daha fazla şeye karşı dilini tuttuğunu gösteriyordu.

"O zaman dün gece seni çok etkiledi, ha?" Ben ittim, o da omuz silkti.

"Sanırım. Beni gafil avlamak gibi bir huyu var ama yakında onu kontrol altına alacağım."

"Eminim."

Tam o sırada Tory Vega yanında başka bir birinci sınıf kızıyla soyunma odasından çıktı ve bakışlarım bu ders için gerekli olan daracık kıyafetin içindeki vücudunun kıvrımlarına takıldı. Kan kırmızısı kumaş yuvarlak poposunu o kadar mükemmel sarıyordu ki, dişlerimi bir elmaymış gibi poposuna geçirmek istedim.

Darius'a bir bakış attım, onu izlerken gözlerindeki sıcaklık neredeyse volkanik bir hal almıştı, içindeki o karanlık öfke ilkel bir şekilde kıpırdanıyordu

Bu tür bir arzu tüylerimi diken diken ediyordu. Buraya geldiği anda onu sahiplenmeye çalıştığını duymuştum ve sert bedenine bir bakış atmıştım. kasları ve gözlerindeki şiddetli açlık bunu hâlâ istediğini açıkça gösteriyordu. Ama sorun da burada yatıyordu, çünkü ben de onun üzerinde hak iddia etmek istiyordum ve kolay kolay geri adım atacak bir yaratık değildim.

Gölgelerden çıktım, o uzaklaşırken arkasından yaklaştım ve dünyamı çizerken bakışlarım onun kıçına sıkıca kilitlendi

ve dudaklarımın kenarında bir sırıtış belirdi.

Parmaklarımın bir hareketiyle yer ayaklarının dibinde sarsıldı ve neredeyse düşüyordu, arkadaşı kenara kaçarken kolları kendini sabitlemek için dönüyordu. I

ona hayatta kaldığına inanması için bir an verdi, sonra onu bayıltacak kadar sert bir şekilde yere çarptı.

Geriye doğru düştü ve ben öne doğru fırladım, yere düşmeden onu yakaladım ve bir aşığın bir kızı daldırması gibi onu kollarımın arasına aldım

bir öpücük için.

"Teşekkürler, ben-" diye başladı, ama karanlık bakışları bana ve ukala gülümsememe odaklanınca, sözlerini düz bir şekilde kesti, minnettarlığın hızlı bir ölümle karşılaştığı yerde öfke taşıyordu.

"Buna dikkat etmelisin. Buralarda zeminin sağı solu belli olmaz," diye mırıldandım, onu ayağa kaldırdım ama kollarından tutmaya devam ettim, sanki hâlâ onu dengeliyormuşum gibi - ama yakın zamanda bırakacak değildim.

Küçük sarışın birinci sınıf öğrencisi geri çekildi, gözleri vahşiydi ve müdahale edecek bir öğretmen işareti arıyordu, ama bulamadılar. Burası Fae'lerin Fae'leri yediği bir dünyaydı ve ben bunun tadına bakmaya açtım.

"Tamam. Bunu yapacağımdan emin olabilirsin." Tory benden kaçmanın çok kolay olacağını düşünmüş gibi kollarını kavrayışımdan çekip bir adım geri attı. Parmaklarımın bir hareketiyle ayaklarının altındaki toprak tekrar sarsıldı ve bir tanrının sunağına sunulan bir adak gibi kıç üstü ayaklarımın dibine düştüğünde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Diğer öğrenciler gösteriyi izlemek için yaklaştıkça ve Tory ayağa kalkmak için hamle yaptıkça etrafımızda zorlukla bastırılmış kahkahalar yükseldi, ama buna izin veremezdim.

O birkaç santim geriye çekilmekten başka bir şey yapamadan üzerine atıldım, dizlerim kalçalarının iki yanına indi ve yüzümde, kanının tadına bakmak için karıncalanırken keskinleşen dişlerimi ortaya çıkaran bir sırıtış belirdi. Bu mesafeden neredeyse kokusunu alabiliyordum, damarlarındaki güç sarhoş edici bir bağımlılık kokusu gibi uğulduyordu ve ben de buna yenik düşmekten çok mutluydum.

"Tanrı aşkına," diye hırladı, avuçlarını göğsüme çarptı ve ellerinin vücudumda yarattığı histen nefret ettiğimi söyleyemezdim. "Yapmak üzere olmasan iyi edersin-"

Beni tekrar itmeye çalıştığında bileklerini yakaladım, onu altıma doğru zorlarken alçak bir hırıltı benden kaçtı, vücudum kıvrımlarına baskı yapıyordu ve bu güçlü yaratığı dize getirip onu altımdaki yere sürerken aletim bundan çok hoşlanıyordu.

Ben onu ısırmak için bilinçli bir karar bile vermeden dişlerim boğazını buldu ve etini delerken dudaklarından kaçan nefes göğsümde bir zevk iniltisi oluşturmaya yetti.

Derinden içtim, onun ilahi tadı dilimin üzerinde şarkı söylüyor ve zengin gücü içime akıp beni ağzına kadar doldururken boğazımdan aşağı yıkanıyordu.

Beklediğim gibi teslim olmak yerine, Tory bana hayal edebileceği kadar yüksek sesle ve renkli bir şekilde küfretmeye başladı, kalçaları
Zehrim onu zayıflatmış olmasına rağmen beni ondan uzaklaştırmaya çalışıyordu.

Onun çırpınışlarına cevap olarak hırladım, onu altıma aldım ve gücünün tadı beni tamamen ele geçirirken kendimi kana susamışlığa kaptırdım. En iyi günah türü gibiydi, vücudum ve içimdeki canavar onun cazibesine kapılıyordu ve sikim de kesinlikle onunla biraz daha fazla ilgileniyordu. Neyse ki onu sabitleme şeklim, kanını alırken aslında onu kuru bir şekilde becermediğim anlamına geliyordu, bu yüzden muhtemelen bu küçük gerçeğin farkında değildi ama ondan ne kadar çok şey alırsam, o kadar çok istedim ve bundan sonra ondan vazgeçmeyeceğimi biliyordum. Darius da bir hak iddia etmek istemiş olabilirdi ama ben onun eldiveni almaya hazırdım.
Çünkü bu kız, içine dalmak için can attığım doğru türden bir saplantıydı.

"Bu kadarı yeter de artar bile, Altair," diye iç geçirdi Profesör Pyro. Yakınlarda bir yerde ve etrafımızdaki sınıfı hatırlamak zorunda kaldım.

"Bugün dersimde performans gösterebilmesi için *biraz* enerjiye ihtiyacı var."

Kendimi biraz zorlayarak geri çekildim, dişlerimi geri çektim ve Tory'nin yumuşak tenindeki son kan damlasını yaladıktan sonra kendimi geri itip ona baktım.

Bu şekilde altımda kıstırılmışken gerçekten iyi görünüyordu, siyah saçları yerde dalgalanıyordu ve koyu renk gözleri öfkeli bir nefretle parlıyordu, bu da beni bir şekilde ona karşı daha da ateşlendiriyordu.

"Tadının ne kadar güzel olduğu hakkında hiçbir fikrin yok," diye yorum yaptım, burnunu bana doğru kıvırırken dudaklarımdaki son tadı da kovalamak için dudaklarımı yaladım. "Benden istediğini aldın, neden şimdi defolup gitmiyorsun? Benden kurtulacak mısın?" diye sordu, bileklerini tekrar çekiştirirken ben onları başının üzerindeki kuma sabitledim. Muhtemelen onu bırakmalıydım, ama o şimdiye kadar karşılaştığım diğer Fae'lere o kadar benzemiyordu ki, kendimi oyalanırken, onu içime çekerken ve anlamaya çalışırken buldum.

Ona bakarken başımı eğdim ve yüzüme onu daha da tahrik edeceğini bildiğim yavaş bir gülümseme yayıldı. "Biliyorsun, ben Senin kadar nefret eden birinden beslendiğimden emin değilim," diye yorum yaptım. "Diğer Fae'ler benim türümü bilerek büyüdüler ve bunu güç zincirinin bir parçası olarak kabul ediyorlar ama sen..."

"Evet, nefret ediyorum," diye tersledi. "Öyleyse neden senin sapkın sürüngenlik tarzından hoşlanan birinden beslenip beni terk etmiyorsun? yalnız mı?"

Az önce bana emir vermeye mi çalıştı? Oh hayır, bu saçmalık benimle uçmayacaktı. Eğer daha önce benden nefret ettiğini düşünüyorsa, işler gerçekten ilginçleşmek üzereydi. Onu aniden bıraktım ve ayağa fırladım, neyse ki üzerimdeki dar kıyafet muhtemelen orada bulunan herkese belli etmeyecek kadar batmıştı.

"Bu kız benim kişisel Kaynağım," diye ilan ettim, bakışlarım sınıfımızdaki tüm Fae'lerin üzerinde geziniyor ve bu iddiaya en ufak bir itiraz olmadığından emin oluyordum. "Eğer başka bir Vampir ondan beslenmek isterse, bunu benimle görüşebilir, bunu herkese duyurabilir."

Tory kendini ayağa kaldırdı, yumrukları iki yanında kapanırken ve gözleri öfkeyle parlarken beni yumruklamaktan çok hoşlanacakmış gibi görünüyordu. "Ben senin kişisel hiçbir şeyin değilim," dedi.

"Beni durdurmaya çalışmaktan çekinme tatlım," diye takıldım, bunu yapma şansının sıfır olduğunu biliyordum. "Ama bunu başarana kadar, kendini benim kişisel meyve suyu kutum olarak görebilirsin."

Tory tükürmeye hazır görünüyordu ama sol tarafımızdaki kalabalığın önünden yüksek sesle gülen Darius dikkatini çekti. O bile baktı
Küçük etkileşimimizi izlediğini görünce daha da sinirlendi ve kollarıyla dururken duruşundaki gerginliği fark etmediğini söyleyebilirim.
geniş göğsünün üzerinde katlanmıştı. Poker suratı çok iyiydi ve etrafımızdaki herkesin, Vega prensesini toprağa gömdüğümü ve iradesi dışında ısırdığımı görerek iyice eğlendiğine inandığından emindim. Ama ben görebiliyordum
Bakışları ondan bana doğru kayarken gözlerindeki şeytanı fark ettim ve kızgın olduğunu anladım.

Ona meydan okurcasına bir kaşımı kaldırdım ve o da cevap olarak çenesini kaldırdı.

Evet, çok yakında Alfa saçmalıklarımız üzerinde çalışacaktık çünkü aramızdaki gerilim kopacak kadar sıkıydı. Birbirimizi hâlâ seviyorduk ama bazen diğer Varisler ve ben, etrafımızdaki havada asılı duran tüm testosteronun gerginliğini azaltmak için kafa kafaya vermek zorunda kalıyorduk. Ve hiçbirimiz iyi bir kavgadan korkmuyorduk - aslında, hepimizin bundan zevk aldığından emindim ve Tory Vega'nın gücü damarlarımı doldururken, kendi kanım da bir şeyler yapma arzusuyla uğulduyordu
ona istediğini vermek.

Profesör Pyro yüksek sesle, "Eğer tüm Vampirler tamamen yenilendiyse, ben dersime devam etmek istiyorum," dedi ve Tory ikimize birden sırtını dönerek açıkça kovdu.

Bu hakaret karşısında Darius'un göğsünden derin bir hırıltı yükseldi ve ben bir tıslamayı zar zor bastırdım, kaslarım ona bir kez daha haddini bildirme arzusuyla gerildi. Kimse bize sırtını dönüp paçayı kurtaramazdı ve şimdi bu küçük şey bunu iki kez yapmıştı.

Ona doğru bir adım attım, ama Darius kolumu yakaladı, dudaklarından tek bir kelime dökülürken içindeki zorlukla dizginlenen öfke açıktı, o kadar alçaktı ki sadece Vampir işitme duyumla yakalayabildim.

"Sonra görüşürüz."

Bana ne yapacağımı söylemesinden hoşlanmadığım için gerildim ama bunun mantıklı olduğunu görebiliyordum. Vega sorunumuzu çözmenin biraz zaman alacağı açıktı ve az önce tüm sınıfın önünde benim merhametime kalmıştı. Henüz onun üzerindeki hâkimiyetimizi tekrar kanıtlamamıza gerek yoktu.

"Birinci sınıfların ilk dersi olduğu için, geri kalanlarınızın eşleşmesini ve geçen yılın sonunda öğrendiğiniz tekniklerle yeniden tanışmak için biraz zaman ayırmanızı istiyorum. Yaz boyunca pratik yapmalıydınız ve bu çocukları çalıştırdıktan sonra gelişmeleri görmek için geleceğim." Profesör Pyro benden büyük öğrencileri kovdu.

ve Darius olduğumuz yerde kaldık, bakışlarımız meydan okuyan küçük

Vega'ya sabitlenmişti. "Hâlâ burada ne yapıyorsunuz çocuklar? En son kontrol ettiğimde

Pyro bizi delici bakışlarla süzerken, "İkinci sınıflar," dedi.

"Sadece yeni Varis'in gerçekten ne kadar güçlü olduğunu görmek istedik," dedi Darius, Tory önümüzde rahatsız bir şekilde kıpırdanırken dudakları eğlenerek seğirdi, ancak yine de dönüp bize bakmayı reddetti. Arkasındaki canavarlar onu hiç ilgilendirmiyordu.

"Ne yazık ki senin için, yeni kıza bakmak
"Pyro kibirli bir şekilde cevap verdi, bizi tekrar kışkışladı ve bir öğretmenle rütbe almaya çalışmak istemediğimiz sürece ayrılmak zorunda kaldık.

Tory dönüp gidişimizi izledi ve gözlerinin Darius'un vücudunda gezindiğini gördüğümde tüylerim diken diken oldu. Hayır, bu benim için işe yaramayacaktı. Gözleriyle onu siken Ejderha arkadaşıma dirsek attım ve o da hüsran dolu bir homurtuyla benimle birlikte arenada yürümek için arkasını döndü.

"Şimdi seni dövecek miyim yoksa tüm bu bastırılmış saldırganlığı sonraya mı saklayacağız?" Alay ettim.

Darius bana bir bakış attı, burun deliklerinden duman çıkarken gözleri bir an için Ejderhasının altın yarıklarıyla parladı ve ben dövüşümüzü bekleyerek sırıttım.

"Şimdi öyle," diye kabul ettim, yürümeye devam ederken kaslarımı esneterek arenanın uzak tarafındaki geniş açık alana yöneldim, burada yolumuza çıkan güçsüz aptallar hakkında endişelenmek zorunda kalmadan gücümüzü gerçekten gösterebilirdik.

"Belki de başka bir Kaynak bulmayı düşünmelisin," diye homurdandı Darius parmaklarını oynatırken, alevler ellerinin üzerinde koşuşturan karıncalar gibi kıvranıyordu.

"Bunu yapmamı istemen için bana iyi bir neden söyle, belki düşünürüm," diye karşılık verdim.
düşündüm. Tory Vega'nın gücü, onu talep etmemi engelleyecek kadar güçlenmediği sürece vazgeçmeye hiç niyetim olmayan bir hoşgörüydü. Ve bunun yakın zamanda gerçekleşme ihtimali olmadığına göre, ağzımı mümkün olduğunca sık onun üzerinde gezdirmeye niyetliydim. Ve ona tekrar bir bakış attığımda, bunu dişlerim işin içine girse de girmese de yapabileceğimi umduğumu kendime itiraf etmekten mutluluk duydum. Bu kız ateşliydi ve sadece bizim saçmalıklarımızı kabul etmiyordu. Onun içindeki ısırığı neredeyse

Onu ısırmaktan ne kadar hoşlansam da, kanına sahip olmaktan daha başka nedenlerle de ona yaklaşmak istiyordum.

Bu hayale kendimi fazla kaptıramadan, bir ateş topu göğsüme çarptı ve ciğerlerimdeki havayı dışarı atacak kadar sert bir şekilde duvara çarpmadan önce arenanın bir ucundan diğerine savruldum.

Darius yüksek sesle güldü, karanlık gözleri heyecanla parlıyordu, kendimi dizlerimin üzerine ittim ve yaralarımın acısını etimden iyileştirmek için bir an ayırırken ucuz atış için ona hırladım.

Sonra başladı.

Ayaklarıma sıçradım ve doğrudan ona bir ateş topu fırlattım, Vampir hızımla soluna doğru koşarken onu kör etmek için kullandım ve onun yerine gerçek atışımı yan tarafına yaptım. Tabii ki pislik herif bunu bekliyordu ve dizlerinin üzerine çöktü, yumruğu kuma çarptı ve
Daha yeni yerime kilitlenemeden etrafındaki her yönden güçlü alevler fışkırdı.

Kendi gücümü ona geri fırlattım, alevleri etrafımdan ayrılmaya zorladım ve ona doğru bir dizi füze ateşledim.

Darius ayağa kalktı ve darbeyi aldı, topuklarını yere vururken çenesi gıcırdadı ve büyünün bir psikopat gibi göğsüne çarpmasına izin verdi, ateşin acısını görmezden geldi ve onu yakmasını engellemek için kıyafetine güvendi.

Büyüsünü daha rafine bir şekle sokmak için zaman ayırdı ve tamamen alevlerden yapılmış devasa bir Ejderha sırtında canlanırken gözlerimi devirdim.

"Çok tahmin edilebilirsin dostum!" Ateş Ejderhası kükrerken ve ağzından bana doğru daha fazla alev dökülürken kenara çekilerek alay ettim.

Diğer öğrenciler artık bize daha fazla ilgi göstermeye başlamıştı; bazıları arenanın uzak tarafındaki güvenli bölgelere kaçarken, diğerleri gösteriyi izlemek için daha da yaklaşıyordu. Ama ben onlara dikkatimi veremiyordum.

Etrafında koştururken ve arkamda kendi ateşten yaratıklarımı var ederken gözlerim rakibimden ayrılmıyordu.

Adımlarımın ardından yerden alevden yapılmış yılanlar fışkırdı, niyetim Ejderhasını başka bir devasa yaratıkla kafa kafaya çarpışmak yerine birçok kişinin gücüyle alt etmekti.

Darius, Ejderhası havalandığında güldü, canavar kendi alevlerini püskürten ve karşılık olarak ona saldıran yılanlarıma çarptı.

Onları tutmaya çalıştım ama Ejderha onlara çarptığında, Darius büyünün kontrolünü ele geçirip kendi büyüsüne bağlarken alevleri canavarla birleşmeye başladı.

Daha fazla yılan yarattım, onları Ejderha havalandığında peşine taktım ve yukarıdan üzerlerine ateş etmeye başladım, bu arada aynı anda bu kadar fazla gücü kaynaklamanın zorluğuyla yanaklarıma bir gülümseme yerleşti.

Etim yanıyor, büyülü kaslarımı esnetmenin verdiği vızıltıyla tüm vücudum şarkı söylüyordu ve Darius'a bir bakışım onun da bu dövüşten ne kadar keyif aldığını ele veriyordu. Ama bu bir dövüşten çok daha fazlasıydı. Savaş oyununda kazanmak için mücadele ediyorduk ve ikimiz de kolay kolay pes etmeyecektik.

Yılanlarım onun Ejderhasını alt etmeye başladı ve bunun geldiğini gördüğümde dudaklarımdan bir zafer kahkahası döküldü, ama elbette piçin işi bitmemişti. Darius hırıltılı bir çabayla ellerini kaldırdı ve sol tarafımızdaki su fıskiyesinden ilkine rakip olacak büyüklükte ikinci bir Ejderha çıkardı, aynı anda bu kadar çok güce hükmetme çabası yüzünden alnı terden boncuk boncuk olmuştu. Ama buna değdi. Yılanlarımın ateş büyüsünü güçlendirmek için çabalasam da, bu kadar çok suya karşı hiçbir şansları yoktu ve

Parıldayan Ejder yaratıklarımın arasına daldığında onları yok etti ve büyüm paramparça oldu.

Darius kendini beğenmiş bir zafer çığlığı attı ve ben nefes nefese kalırken ve iki Ejderha arenada zafer turu atarken ona kaşlarımı çattım.

"Her zaman hilekar," diye seslendim, kollarımı kavuşturarak ona doğru baktım

Çünkü pislik herif ateşle oynadığımızı biliyordu ve işin içine su katmak saçma bir hamleydi.

Darius gülmeye başladı ve ben de hırlayarak ona doğru atıldım, bu dövüşü bitirmeye ve her şeye rağmen galip gelmeye hazırdım.

Geldiğimi bile fark etmeden ona çarptım, yumruğum sert çenesine çarparak onu yere serdi.

Darius hızla kavgaya dahil olurken bana hırladı, yumruklarımızın acımasızlığına ve birbirimizin canına okumaya çalışmanın tatminine teslim olurken aramızda kaynayan düşmanlık ve öfke nihayet bir çıkış yolu buldu.

Yumruğu, lanet olası Ejder kaslarının gücüyle beynime bir darbe indiren lanet olası bir örs gibi kafatasımın yan tarafına çarptı. Kocaman bir piçti ve ben ne kadar iri olursam olayım onun fiziksel gücüne erişmek neredeyse imkânsızdı.

"Siktiğimin - Ejderha - pisliği," diye tısladım darbeler arasında ve o da bizi yuvarlamayı başararak üstüme çıkarken güldü, yumrukları göğsüme çarparak kaburgalarımı çatlatacak kadar güçlü yumruklar atıyordu.

Ona doğru hamle yaparken vahşice hırladım, alnım burnuna değdi ve gürültülü bir çatırtı duyuldu, hemen ardından

Acının laneti ve kan dökülmesi.

Bir an için üstünlüğü ele geçirmeyi başardım, onun üstüne çıktım ve hızımı kullanarak kaburgalarına, göğsüne ve karnına defalarca vurdum, ta ki Darius kükreyip bizi bir kez daha ters çevirmek için ağırlığını kaldırana kadar.

Elleri boğazıma sıkıca kilitlendi ve beni boğmaya başladığında dişlerimin arasından tısladım, şimdi dişlerini boyayan kanın altında yüzünde vahşi bir sırıtış vardı.

"Orospu çocuğu," diye bağırdım ve tutuşu arttı, ağırlığı beni aşağı doğru bastırırken dizi göğsüme indi.

Onu uzaklaştırmaya çalıştım ama ağırlığının çatlamış kaburgalarımı ezmesinden kaynaklanan acı neredeyse kör ediciydi ve çırpınmama rağmen kısa sürede bu lanet olası savaşı kaybettiğimi anladım.

Darius'un gözleri beni boğmaya devam ederken ölümcül bir niyetle parlıyordu ve o pisliğin gerçekten bayılmamı bekleyeceğinden oldukça emindim

Tabii yenilgiyi kabul etmezsem.

Ama ben bunu yapmak istemedim. Gözlerimin önünde lekeler dans ederken ve ciğerlerim umutsuz, aç bir enerjiyle yanarken bile, yine de teslim olmak istemiyordum. Ama kulaklarım çınlıyordu ve uzuvlarım zayıflıyordu.

Öfkeli bir hayal kırıklığı duygusuyla elimi zorla dışarı çıkardım ve vazgeçtiğimi bildirmek için üç kez yanımızdaki yere vurdum.

Darius beni bir anda bırakırken genişçe sırıttı, doğruldu ve su büyüsüyle kanı temizlemeden önce kendi yüzünü iyileştirdi.

Birkaç kocaman nefes aldım, sonra aramızdaki gerilim nihayet azalırken gülmeye başladım ve güneşin tüm vahşiliğiyle sevdiğim Ejderha'nın büyük piçine baktım.

Darius bana elini uzattı ve ben de tuttum, diğer elimi kaburgalarıma bastırıp hasarı iyileştirirken beni ayağa kaldırmasına izin verdim, böylece daha derin bir nefes alabilecektim.

"Bir dahaki sefere yakalarım seni," diye uyardım onu, sırtını tokatlayarak.

"Bunu geçen sefer de söylemiştin," diye alay etti Darius bana dirsek atarak ve ben bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldım. Güç bakımından kesinlikle eşit durumdaydık ama

Darius'un Order'ının da etkisiyle boyu artık bir buçuk metrenin üzerindeydi ve kasları benim bir buçuk metrelik boyumla bile kıyaslanamazdı. *Pislik*.

Cevap vermek için ağzımı açtım ama derimdeki bir karıncalanma etrafıma bakmama neden oldu ve beklemediğim bir izleyici kitlesiyle karşılaştım.

Tory Vega, kollarını kavuşturmuş bir şekilde orada duruyordu ve yüzündeki teslimiyet ifadesi, yaydığı açık hoşnutsuzluğu neredeyse gölgede bırakıyordu.
Profesör Pyro onun yanındaydı ve bir süredir bizim bitirmemizi bekledikleri belliydi.

Tory'ye dikkatimi verirken bir elimi saçlarımın arasına soktum ve dilimi dişlerimin üzerinde gezdirirken boynuna baktım. Ondan çaldığım büyünün büyük bir kısmını az önce kullanmıştım ve biraz daha fazlası olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyordum...

"Sizin için yeni bir görevim var, Bay Acrux," dedi Profesör Pyro, bakışları Darius'un üzerindeydi ve benim de dikkatimi çekmişti.

"Evet, Profesör?" Darius ona kibar öğretmen sesiyle sordu, ki bu benim naçizane fikrime göre içindeki vahşiyi gizlemek için çok az şey yapıyordu.

"Tory'nin içindeki güç fırtınasını dizginlemeyi öğrenmesine yardımcı olmak için ona bire bir ders vermeni istiyorum. Ona kendim rehberlik etmeye çalıştım ama benden daha güçlü birine ihtiyacı var ve akademideki en başarılı ateş dokumacısı olarak sen bariz bir seçimdin."

Darius'un dikkati Tory'ye kaydı, ona bir kurdun kuzuya baktığı gibi bakarken omurgası dikleşti ve bir kıkırdamayı bastırmak zorunda kaldım çünkü bir Vega'nın hiçbir şey yapmasına yardım etmeye kesinlikle niyeti olmadığını biliyordum.

"Elbette Profesör Pyro," diye kabul etti Darius, her ne kadar bunun saçmalık olduğunu bilsem de. "Yalnız, şu anda dolu bir programım var, bu yüzden daha iyi olabilir

başka birini seçmesi için."

"Tamam," diye kabul etti Tory parlak bir gülümsemeyle, zaten onun yardımını kesinlikle istemediğini belli ediyordu ve Darius bu hakarete sinirlenince gülmemek için kendimi zor tuttum. "Boş ver." Bizden uzaklaşmaya başladı ama Profesör Pyro onu durdurdu.

Pyro, Darius'a sert bir bakış atarak, "Bu sorun değil," dedi. "Perşembe akşamları yemekten sonra onu eğitebilirsin ve biz de
Gerekirse pazartesi günleri."

Darius'un bakışları karardı ve o anda içinde yanmakta olduğunu bildiğim ateşten çıkan dumanın tadını neredeyse dilimde hissedebiliyordum. Böyle bir şey yapmasına imkân yoktu ve Tory'nin yüzündeki ifadeye bakılırsa zaten bunu istemediği çok açıktı.

"Evet Profesör," diye onayladı Darius ve Pyro, Tory'yi tekrar uzaklaştırmadan önce başını salladı.

Gidişini izledik ve ben arkadaşıma biraz daha yaklaşırken gözlerim onun o mükemmel yuvarlak kıçına takılı kaldı.

"O zaman bundan nasıl kurtulacaksın kardeşim?" Alay ettim.

"Basit," diye yanıtladı Darius, bakışları hala Vega'ya kilitlenmişti Prenses de. "Gelmeyeceğim. Ama gerçekten ortaya çıkmamı bekliyorsa, o zaman beni zorlamak zorunda kalacak. Ne de olsa gerçek bir Fae böyle yapardı."

Tory'nin böyle bir şey yapamayacağını çok iyi bildiğim için kıs kıs güldüm. Omzunun üzerinden bize doğru bir bakış fırlattığında, onun da bu durumdan hiç hoşnut olmadığı çok açıktı.

OceanofPDF.com

Orion'un sesi kulaklarımda çınlarken, arkamdan beni cesaretlendirmek için kükrerken, ağır toprak topu kolumun altında sıkıca tutarak Pitball sahasını **yırttım.**

"İndirin onları!" diye bağırdı, zavallı Kardinal'in tüm belirtileri Sihir Profesörü sürgüne gönderilirken o oyuna olan aşkına teslim oldu. Keşke bu tutkusunu bizi eğitmek için harcamak yerine Lig'de oynama hayalini yaşayabilseydi. Lig'e girmemiz için hiçbirimize koçluk yapmayacaktı bile - en azından Varislerden hiçbirine, çünkü kaderimiz bizim için onunkinden bile daha sağlam bir şekilde yazılmıştı.

Takımın geri kalanı sahanın diğer ucundan bana doğru koşuyordu, ben hücum edip tüm zorluklara rağmen bir çukur açmaya çalışırken hepsi bana karşıydı. Bu mücadeleden zevk alıyordum. Kaslarımın şişmesi, kalbimin gümbür gümbür atması, ayaklarımın çamura vurması ve büyümün derimin yüzeyinde tınlaması.

Seth önümü kesmek için koşarken uludu, ayaklarımı altımdan çekip almasını istediği toprak büyüsünün gücüyle yer titriyordu.

Boştaki elimi uzattım, yerden bir buz köprüsü oluşturdum ve botlarımın son hızla üzerinden geçerken kaymamı engelleyecek kadar ona yapışmasını sağladım.

Seth beni durdurmak için köprüye atlamaya çalıştı ama ben onu erittim. Her yere inmeye çalıştı, bana küfrederken gülüyordu ve sahanın ortasında beliren çukura doğru geri dönmeye çalışmadan önce öndeki takımın ana gücünden uzaklaşıyordu.

Caleb daha sonra benim için geldi, köprümü eritmek için alevler fırlattı ama onlarla savaşmak yerine onları cesaretlendirdim, alevler beni yutup içinde saklarken köprümün parçalanmasına izin verdim.

Aniden yönümü değiştirdim, hızla bana benzeyen bir illüzyon yarattım ve onu alevlerin arasından, gitmeyi planladığım yönün tersine doğru koşturdum.

"Gel bana seni sürüngen bozuntusu!" Geraldine ateşin ötesinden gürledi ve sahte beni kovalayan toprak büyüsünü gönderirken yer titredi.

Alevleri bir patlamayla yukarı gönderdim ve onlardan dışarı daldım. Gözlerimden kör edici bir parıltı çıkmadan hemen önce ekibin geri kalanı şok içinde haykırdı ve bana küfretti.

"Kör oldum!" Seth feryat etti. "Bir daha asla ateşli bir göğüs ya da sallanan bir sik göremeyeceğim!"

Gözlerimi tekrar açtığımda güldüm ve koşarak geldiğim yoldan geri döndüm ve numaralarımın ekibin neredeyse her üyesi üzerinde işe yaradığını gördüm. Ama Max'i aramak için başımı çevirdiğimde midem bulandı. Elbette Siren yemimdeki duygu eksikliğini hissedebilmişti ama o yıldızların neresindeydi-

Yukarıdan bir beden bana çarptı ve gürleyen bir kahkahayla gökyüzünden yere çakılırken Max'in altında ezildiğime yemin ettim.

Beni alt etmek için hava sihrini kullandı.

Pitball elimden düşüp kenara yuvarlanırken ben de onunla dövüşmek zorunda kaldım, yumruklarımı buz ve ateşle kaplayarak onu dövmeye başladım.

Ben ona yumruk atıp küfrederken Max gülüyor, diğerleri yaklaşırken beni altında kilitli tutmak için elinden geleni yapıyordu.

Ama büyük bir çabayla dizlerimi aramıza sokmayı başardım ve onu üzerimden attım.

Bir Ejderha kükremesiyle, bana doğru koşan ekibin geri kalanına doğru ellerimi havaya kaldırdım ve onları geri püskürtmek için avuçlarımdan çıkan ateş beni emen bir güç dalgasına dönüştü.

Topu kaptım ve daha ayaklarım tekrar yere basmadan neredeyse koşmaya başladım.

Ekibin geri kalanı ateş duvarını aşmak için mücadele ederken arkamdan bir gürültü koptu ve çukur önümde belirirken zaferle sırıttım.

Sihrimin paramparça olduğu, gücümün tükendiği ve beni güçsüz bıraktığı anı hissettim ve arkamdan gelen meydan okuma kükremesi, ekip peşime düşerken beni sadece teşvik etti.

Altımdaki toprak sarsıldı, içime hava püskürdü, etrafımda ateşler patladı ve bir su seli omurgama çarptı ama tam birinin ellerini sırtımda hissettiğimde, pitball'u tüm gücümle fırlattım.

Bir yığın ceset üzerime düşmeden ve ben onların altında ezilmeden bir saniye önce biri beni geriye doğru çekmeye çalışırken gömleğim arkadan yırtıldı.

Ancak yüzümün çamura gömülmesine ve hepsinin ağırlığının beni ezmesine rağmen, topum çukura düştüğünde Orion'un kutlama çığlığı beni buldu.

"İşte Pitball böyle oynanır!" diye kükredi ve takım arkadaşlarımın hepsi üstümden atlarken küfür ve tezahürat karışımı bir ses duyuldu.

Yüzümdeki kiri sıyırırken dudaklarımda bir kahkaha, diğer varislerin hepsi üzerime atladı, sırtıma vurup parlak bir oyun için beni tebrik ederken daha da iyisini yapacağıma söz verdiler
Bir sonraki antrenmanda kendileri.

Bir kameranın flaşı gözüme çarptı ve boşluğa baktım
kameranın tekrar çalıştığını, orta yaşlı görünümlü bir Fae'nin öfkeyle çekim yaptığını görmek için tam zamanında duruyor.

"Akademi arazisine paparazzi giremez!" Orion bağırdı, çamur lekeli pitball üniformasıyla yanımızdan geçerken, izinsiz giren Fae alarmla ciyakladı ve olabildiğince hızlı kaçtı.

Lance ona yetişmeden bir an önce gözden kayboldu ama ardından gelen çığlık kaçmadığını gösteriyordu.

Geraldine, belinden ikiye bükülüp gerinmeye başladığında, ayak parmaklarına dokunup kıçını bize doğrulttuğunda dikkatimi ona çekerek, "Yıldızlar zaten neden sizin fotoğraflarınızı çektiklerini biliyorlar," dedi. "Şüphesiz gerçek kraliçelerin güzelliğine bir göz atmayı umuyorlardı ve kamera kazara patladı."

"Hayır, Grus," diye yanıtladı Max, parmaklarını mohawk'ının arasından geçirirken bakışları utanmadan onun kıçında geziniyordu. "Dördümüzün ev kadınlarının ıslak rüyası gibi göründüğümüz bir fotoğrafını çekmek istediler. Ve belli ki bunu başardılar."

"Pish posh," diye cevap verdi Geraldine, doğrulurken. "Ejderha çocuğun tüm kişiliğini göz ardı edersek şeytani bir örnek olduğunu kabul edebilirim, ama itin saçının kesilmesine benim çimlerimin günde iki kez sulanmasından daha fazla ihtiyacı var ve ısırıcı sadece cilalı güzel çocuk takımını çıkarabilir - çamur ve pislik size yakışmıyor."

"Hey," diye tersledi Caleb. "Sert ve hazır halimle çok iyi görünüyorum."

"Kaba ve hazır bir adamın manikür yaptırdığını hiç görmedim, seni şişirilmiş ponpon," diye güldü. "Ve beni ciddi semenderden bahsetmeye başlatma." Max'in belli belirsiz yönüne doğru bir el salladı ve ardından küçük kralcı arkadaşıyla birlikte uzaklaştı, konuşmayı bir uyarı bile yapmadan bitirdi.

"Peki ya ben?" Max ona yetişmek için adımlarını hızlandırarak arkasından seslendi. "Benden bahsetmedin!"

"Balık sensin, seni rahatsız edici barakuda, tuzlu levrek, sarkan köpek balığı, şişmiş balon balığı, devam etmeme gerek var mı?"

"Siren olduğum için mi?" Max onun peşinden giderken biz de arkasından takip ettik. Her zaman onu saçmalıklarının içine çekmesine izin verirdi, ama bu bana çok fazla iş gibi geliyordu.

"İnsanlar saçlarımın güzel olduğunu söylüyor," diye mırıldandı Seth, Geraldine'in arkasından kaşlarını çatarken parmaklarını uzun, koyu renk buklelerinde gezdirdi.

Cal, "Bu çok ateşli dostum, boş ver onu," diye cevap verince Seth anında canlandı ve ona yaklaştı.

"Öyle mi düşünüyorsun? Çünkü bence şu anda çamura bulanmış halinle tamamen sikilebilir görünüyorsun. Aslında, geçen seferki gibi pırıl pırıl pınarlarda sarhoş olmak istersen kesinlikle aletini emerim-"

"Becerilebilir demişken, daha önce Fire Elemental'de onu ısırırken Tory Vega'nın altımda ne kadar seksi göründüğünü görmeliydin," diye araya giren Caleb bana sırıttı. "Sence de öyle değil mi, Darius?"

"Kıza her baktığımda sikilebilir görünüyor," diye alaycı bir şekilde cevap verdim, yemine gelmeyi reddederek.

"Tabii ki öyle," diye kabul etti Seth. "Yani Vega ikizlerinin bu kadar becerikli olmasını kim beklerdi ki?" Bir iniltiyle yumruğunu ısırdı. "Sence ikisini bir araya getirmeye ikna etme şansımız nedir?

Onları buradan kovmak zorunda kalmadan önce bir Varis/Prenses seks partisinde bize katılır mısın?"

"Bu fantezide dört penis ve bir çift kardeş olacağına göre, hayır teşekkürler diyeceğim," diye sözünü kestim. Ayrıca, bir Vega benim için fazlasıyla yeterliydi ve odağımı sıkıca ona sabitlemiştim. Nedenini bilmiyordum çünkü ikisi birbirinin aynısı gibi görünüyordu ama değillerdi. Benim için değillerdi. Roxy Vega dikkatimi çekmişti ve yakın zamanda da bırakmayacaktı.

"Boo," diye yakındı Seth. "Çok vanilya gibisin, Darius. Yemin ederim, Şeytan'ın tüm öfkesini arkana almış bir cehennem zebanisi gibi seviştiğine ikna olmasaydım, senin sıkıcı bir kadın olduğuna ikna olurdum. Eminim hiç sakso bile çekmemişsindir, değil mi?"

Caleb başını sallayarak, "Dostum, aramızda amcığının yanında sik seven bir tek sen varsın, bu onu vanilya yapmaz," dedi ve ben de eğlendiğimi homurdandım.

Seth hemen, "Denemeden eleştirme," diye cevap verdi ve Caleb'i dürttü. "Sana karşı nazik mi olurum, yoksa sert mi? Hayalini kurduğunda nasıl olurdum? Üstüme mi çıkmak istersin yoksa benim üstüne çıkmama razı olur musun çünkü söz veriyorum, sen-"

Caleb, Seth'in ağzını kapatmak için yapraklardan bir tıkaç yaptı ve ona ters ters bakarken ben de güldüm.

Tam soyunma odalarının kapısına geldiğimizde Orion beni durdurmak için seslendi ve bizi karşılamak için sahayı boydan boya geçerken dönüp ona baktım.

"Lionel Amca sana ulaşmaya çalışıyordu," dedi Lance, sesinde babama duyduğumuz ortak nefreti yansıtan acı bir tonla. "O fotoğrafçının kamerasını kıçına sokmaya çalışırken arayıp durdu, ben de kamerayı kırıp ona siktirip gitmesini söylemek zorunda kaldım."

Muhtemelen gerçeğe oldukça yakın olan bu şaka karşısında ona sıkı bir gülümseme verdim ve başımı salladım.

"Tamam, şimdi onu arayacağım," diye kabul ettim, bu fikri en az bir lavman kadar dört gözle bekliyordum.

"Geceyi noktalamadan önce sahada birkaç tur atacağım, sonra da mavi ikizle irtibat kuracağım."

"Bizim için öğrenebileceğin her şeyi öğrendiğinden emin ol," diye ısrar ettim ve o da başını salladı. "Ben ilgileniyorum, bana güvenebileceğini biliyorsun."

O turlarını atmaya başladığında ondan uzaklaştım ve takımın geri kalanı akşamlarına dönmek için dışarı çıkarken soyunma odalarına ulaştım.

"Geliyor musun, dostum?" Seth heyecanla ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak sordu. "Bu gece ay çok yüksek ve kendimi çok hareketli hissediyorum."

"Babamı kontrol etmem gerekiyor," dedim ve üçü de benim için sempatik bir şekilde inlediler. "Siz önden gidin, ben işim bitince yetişirim."

Onlara odadan çıkmaları için el salladım ve onlar da beni yalnız bıraktılar, hiçbiri Pitball formalarını değiştirme zahmetine girmeden çamur içinde yola koyuldular. Antrenmandan sonra üzerimizde çamurlu Pitball antrenman kıyafetlerimiz varken akşam yemeği yemek geleneğimizdi, bu yüzden hiçbiri vurmaya zahmet etmedi
duşlar.

Kapı arkalarından kapanırken içimi çektim ve Atlas'ımı çantamdan çıkarıp babamın numarasını çevirdim ve banklardan birine oturdum. Elimi çantamın yan cebine attım ve bir avuç altın yüzük ile birkaç kalın altın zincir çıkarıp boynuma geçirdim ve gömleğimin altına attım. Yüzükleri boynuma geçirdim.

Altının tenime değen ısısı göğsümdeki gerginliği biraz olsun yatıştırırken ve kendimi yenilemek için değerli metalden yavaşça biraz güç çekmeye başladığımda parmaklarımla yavaş bir nefes aldım. Uyumam gerekecekti

Tamamen doldurmak için malzemenin etrafı sarıldı, ancak bu en azından kenarı kaldıracak ve bana şimdilik çalışmak için bir şey verecektir.

Zil sesleri arasında beklerken etrafımda bir susturucu baloncuk oluşturdum ve başımı duvara yaslayıp gözlerimi kapatarak cevap vermesini bekledim. Pislik herif aramamı bekliyordu, yani tüm bunlar bir güç gösterisi saçmalığıydı ve hiç şüphesiz o lanet ofisinde oturup telefonun çalmasını izliyordu.

"Darius," diye cevap verdi sonunda, tam telefon kesilmek üzereyken.

"Baba," diye yanıtladım bana karşı kullandığı aynı kuru, düz tonda.

"Anladığım kadarıyla eğitiminiz iyi geçmiş."

"Çok," diye kabul ettim. "Sezonun ilk maçında rakibimizi yok etmeliyiz."

"Eğer yapmadıysan bu çok utanç verici olurdu," diye onayladı babam sert bir ses tonuyla. "Yine de şakayı keselim evlat, neden bu kadar arıyorum."

Hoş şeyler mi? Onunla yaşadığımı hatırladığım tek hoş etkileşim, akademiye taşındığımda ona veda ettiğim zamandı. Siktir et onu.

"Kızlar beklediğimizden daha dayanıklı," dedim, onları çıkarmak için sadece birkaç günümüz olmasına rağmen hâlâ burada oldukları için kızgın olduğunu biliyordum.

"Ya da belki de sen ve diğer Varisler bu görev için biçilmiş kaftan değilsinizdir?" diye önerdi. "Çünkü bana öyle geliyor ki, bu krallığı yönetecek dört çocuğun ilgisi, bu krallığı yönetmek için fazlasıyla yeterli olmalı.
birkaç ölümlü kızın gözünü korkutmak."

Ses tonundaki soğukluk karşısında boğazımdaki yumruyu yuttum, sesindeki altta yatan tehdit karşısında tüm bedenim kilitlendi.

"Bu kadar basit bir görevde beni başarısızlığa uğratmak istemezsin, değil mi evlat?"

"Hayır, baba," diye cevap verdim, sesim eskisi gibi soğukkanlı ve tereddütsüzdü. Beni sinirlendirdiğini görmesine asla izin vermeyecek kadar iyi biliyordum.

"Güzel. Bu hafta sonu kardeşin ve benimle birlikte akşam yemeği için seni evde bekleyeceğim. Umarım ona, yönetiminize yönelik bu tehditle ne kadar iyi başa çıkabildiğinize dair iyi bir örnek gösterebilirsiniz. Çünkü onlardan kurtulmazsanız, akademinize devam etmeleri istenmeyen sonuçlara yol açacaktır. Ve ne sizin ne de Xavier'in istenmeyen sonuçlar konusunda daha fazla derse ihtiyacınız var, değil mi?"

"Hayır baba," diye bağırdım, bu canavar adama duyduğum nefret beni içten içe kemiriyordu, en az onun sözleri karşısında içimi dolduran gerginlik düğümü yüzünden kendimden nefret ettiğim kadar.

İçimde bu korkuyu yaratan şey bana yönelttiği tehdit bile değildi, gerçi onun yumruklarının vücudum üzerinde hak iddia etmesinden hoşlanmadığımı memnuniyetle itiraf edebilirdim, ama Xavier'i de buna dahil edeceğini ima etmesiydi. Vegas'tan kurtulmayı başaramazsam kardeşimi cezalandıracaktı, sanki bundan herhangi bir şekilde sorumlu tutulabilirmiş gibi. Ama mesele bu değildi. Babam artık nefret etsem de kendi cezalarımı alabileceğimi biliyordu. Dayak yemeyi ve dilimi tutmayı öğrenmiştim. Kendi kanımın rengini görmeye alışmıştım. Çığlık atmadan bir kemiğimi kırabilirdim. Artık bunun ritmini çok iyi biliyordum. Fakat Xavier benim gibi değildi. Babam yumruğunu kaldırdığında irkilmekten başka bir şey yapamazdı ve ben de başarısızlıklarım yüzünden onun sonuyla karşılaşmasına izin vermeye dayanamazdım.

Babam bana sık sık sevginin zayıflık olduğunu söylemeyi severdi ve kardeşimi inciterek beni her incittiğinde bunu bana kanıtlamayı amaçladığını biliyordum. Ama onunla bizi büyüten canavar arasında durmak için elimden geleni ve yapmam gereken her şeyi yapacaktım.

"O zamana kadar çoktan gitmiş olurlar," diye yemin ettim ve elimi saçıma sokup köklerinden tuttum.

"Olsalar iyi olur." Babam aramayı kesti ve ben de Atlas'ımı benden uzağa fırlatıp uzaktaki duvara çarparak milyonlarca parçaya ayrılmasına izin verme dürtüsüne karşı savaşmak zorunda kaldım.

Öfkemi kontrol altına almak için savaşırken burnumdan derin nefes alıp verdim ve sonra onu yönlendirilmesi gereken yöne doğru yönlendirdim. Vegas'a. Tekrar bulunma talihsizliğine uğrayan iki kayıp kıza. Babamın emirleri hakkında ne düşündüğümün hiçbir önemi yoktu - hiçbir zaman da olmadı. Önemli olan tek şey onları bir an önce bu akademiden ve taht yarışından çıkarmaktı. Sanırım biraz daha çaba göstermem gerekecekti.

Ayağa kalktım, çantamdan yedek bir Pitball tişörtü çıkardım ve sahaya dönmeden önce üzerimden yırtılanın yerine onu giydim. Orion hâlâ tur atıyordu ve ben de seslendim
vedalaştıktan sonra Pitball stadyumundan çıktı ve Küre'ye doğru yürümeye başladı.

Ağlayan Orman'a giden yolu seçtim ve babamın tehditlerini ve kardeşimin onunla birlikte o lanet evde sıkışıp kaldığını düşünürken ayaklarımın sürünmesine izin vermemeye çalıştım. Gelecek yıl bu zamanlar onun da akademide olmasını sabırsızlıkla bekliyordum, en azından bize babalık eden adamla aramıza mesafe koyarak güvende olmamızı sağlayabilirdi.

Kafam babamın sözleriyle dolu ve aklım diğer Mirasçılarla tekrar buluşmakla meşgul bir şekilde tanıdık yollarda ilerledim.

Vega istilasından kurtulmak için yeni stratejiler geliştirmeliyiz. Ama hayatlarını en iyi nasıl çekilmez hale getirebileceğimi düşünürken bile, Roxy'nin gözlerindeki o meydan okuyan parıltıyı düşünmeden edemedim. beni aşağı indirdi. Bu bakışı yakalamak ve onu

her zaman yanımda tutmamı istedi. O bakış bana kendimi uzun zamandır hissetmediğim kadar canlı hissettirmişti ve onu tekrar tatma fırsatı bulamadan buradan kovmak zorunda kalacağım düşüncesi çenemi sinirle sıkmama neden oldu. Ama bu benimle ya da benim önemsiz arzularımla ilgili değildi. Zaten arzuladığım herhangi bir şeyin ne zaman önemi olmuştu ki? Ben babamın planlarında sadece bir piyondum ve talimatlarını yeterince açık bir şekilde vermişti.

Ormanda mavi bir ışık parlaması dikkatimi çekti, çünkü bir öğrenci onu oraya fırlatmıştı ve Tarikat formundaki birinin hayvani hırıltısı rüzgârda bana doğru geliyordu. Diğer öğrencilerin bu gece ne yaptıklarıyla ilgilenmediğimden ve zaten beni rahatsız etmeye cesaret edemeyeceklerini bildiğimden görmezden geldim. Belki de tam gücümde değildim.
Ama taktığım altın bana ihtiyacım olduğunda kullanabileceğim kadar sihir vermişti ve tenimle temas halinde kaldığı her an ondan enerji çekmeye devam ettim.

Ancak patikada ilerlerken, önümde ışığı görünce donup kalan birini fark ettim ve ağaçların arasından süzülen ay ışığında profilinin ana hatlarını seçmeyi başardığımda kaşlarım çatıldı. Yıldızlar bu gece beni kayırıyor olmalıydı.

Roxy Vega'nın orada dikildiğini gördüğümde dudaklarımı ıslattım, içimdeki yırtıcı hayvan onun korkusunu rüzgârın kokusunu alır gibi hissediyordu ve babamın tehditleri kulaklarımda çınlıyordu.

Bazen beni olmaya zorladığı kişiden nefret ediyordum. Ama hiçbir şey Xavier'i ondan korumaktan daha önemli değildi. Bunu aklımda tutarak, buraya geldiği andan itibaren tüm dikkatimi üzerine çeken kıza bakarken nabzımın isyan eden atışını bir kenara ittim ve parmaklarımı şıklatarak ona çarpan ve ayaklarını yerden kesen sıcak bir enerji dalgası gönderdim.

Korku içinde çığlık attığında içimdeki düğüm sıkılaştı ama görmezden geldim, ruhumda babam beni her kaldırdığında geri çekildiğim o yeri buldum.

Yumruğunu sıkıyor ve bu işi halletme ihtiyacı dışında hissedebileceğim her şeyi engelliyordu.

Yuvarlanırken öne doğru yürüdüm, "Uzak dur!" diye bağırırken bir elimi savunurcasına havaya kaldırdım ve karanlıkta gözlerini kısarak bana baktı.

Onu incelerken avucumda ateş parladı ve bunun benim Vega'm olmadığını fark ettiğimde içimi hayal kırıklığı kapladı. Kız kardeşiydi. Gwendalina. Saçında mavi uçlar olan. Onunla henüz pek bir şey yapmamıştım, bu yüzden nasıl tepki vermesini beklediğimden tam olarak emin değildim.

Ona bakarken yüzüme geniş bir sırıtma yerleştirdim ve cesaretini kendim için test etmeye karar verdim.

"Vay canına, seni görmedim Vega." Derin bir kıkırdamayla elimi uzattım, bu saçmalığı anlayacağını biliyordum ve bunun için kız kardeşi gibi bana saldırmasını bekliyordum, ama bu beklediğim gibi yemi yutmadı.

Gwendalina uzandı ve elimi tuttu, onu ayağa kaldırmama izin verirken bakışları temkinli ve güvenilmezdi, ona verdiğim korkudan biraz titrediğini hissettim.

"Beni korkutmaya çalışan sen miydin?" diye sordu çenesini kaldırıp sağımızdaki ağaçların karanlığına doğru sallayarak.

"Nereye?" Sıkılmış bir ses tonuyla sordum, kız kardeşini burada bulamadığım için yaşadığım hayal kırıklığını bastırmaya çalışarak ve hangisinin olduğunu neden umursadığımı merak ederek. Elini bıraktım ve parmaklarımı siyah saçlarımın arasından geçirdim, antrenmandan kalan çamuru hissettim ve biraz örtmek için saçlarımı karıştırdım.

"İşte orada." Ağaçları işaret ederek bana yaklaştı ve onu korkutanın ben olup olmadığımı merak etmeme neden oldu. Cidden bana bakıyor muydu, dışarıda olduğunu düşündüğü şeyden daha güvenli olabileceğimi mi düşünüyordu?

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," dedim, ağaçlara baktım ve orada hiçbir şey görmedim. Zaten sadece Tarikat formunda bir öğrenci ya da başka bir şey olabilirdi, sadece pratikte bir insan olduğu için korkuyordu, geceleri bir şeylerin çarpmasına alışkın değildi.

Yanlış ikizi bulduğum için yaşadığım hayal kırıklığı, korkması gereken şeyin ben olduğumu bildiğim halde teselli için bana baktığında göğsümde hissettiğim karanlık duyguyla karışarak bir iç çekişi bastırdım. Onun gitmesine ihtiyacım vardı ama onu ormanda korkutmak pek de iyi bir yol gibi görünmüyordu.

Bunu başardım ve birdenbire buradan uzaklaşmak istedim. Diğer Varisleri bulmak ve bende olmayan bir şeyi ararken gözlerinin içine bakmak zorunda kalmadan Vegas'ı kovmak için sağlam bir plan oluşturmak. Ben iyi değildim. Onun kurtarıcısı değildim. Ben sadece babamın yeniden doğmuş haliydim, tam da onun istediği gibi. Onunla ilgili düşüncelerim ne olursa olsun

Konu. En azından bana hükmetmeye devam ettiği sürece. Ani bir karar verdim ve gözlerindeki o korku dolu bakışla daha fazla muhatap olmak istemediğim için gitmek üzere harekete geçtim.

"Görüşürüz." Ondan uzaklaşmaya çalıştım ama kolumu yakaladı.

Beni durdururken parmakları pazıma saplandı ve şaşkınlıkla ona baktım, bir saldırıya hazır olup olmamam gerektiğinden emin değildim.

"Beni ormandan çıkarmanın bir sakıncası var mı?" Gwen bana yalvaran bir bakış attı ve bir an için onun içindeki canavar ben değildim. Gözleri. Bunu anladığımda sustum ve o kadar insan arasından neden benden yardım istediğini merak ettim.

Şaşkınlığımı çabucak bastırarak keyifle homurdandım. "Korktun mu Vega?"

"*Hayır,*" diye ısrar etti ama bu tamamen saçmalıktı ve ikimiz de bunu biliyorduk.

Devam ederken boğazını temizledi. "Sadece burada kaybolmak istemiyorum. Beş dakika içinde Profesör Orion ile bir toplantım var."

Son gördüğümde Orion hâlâ Pitball sahasında tur atıyordu ve küçük irtibatlarına gitmeden önce duş almak için duracağına bahse girmeye hazırdım, bu yüzden zamanında gelme şansı yoktu. "Pfft, zaten geç kalacak, senin acelen yok." Onu silkelemeye çalıştım ama şaşkınlığıma rağmen bana sıkıca tutundu.

Ona üzerimden kalkmasını söylemek için ağzımı açtım ama o, içimdeki pisliği bir şekilde delip geçen ve beni duraklatan tek bir kelimeyle benden önce davrandı. "Lütfen."

Lanet olsun, bu kelimeyi babamın cezalarını durdurması umuduyla ona kaç kez söylemiştim? Xavier'in dudaklarından aynı dilekle döküldüğünü kaç kez duymuştum?

Korkmuş ve ormanda tek başına kalmış küçük Vega Prensesi umurumda bile değildi ama o lanet kelime umurumdaydı. Dilimi kaplayan kendi kanımın tadıyla kulaklarımda çınlayan o tek savunma.

Siktir et.

Derin bir iç çektikten sonra arkamı döndüm ve onu da kendimle birlikte çektim, hızlı yürüyordum ve hoşuna gitse de gitmese de ona ayak uydurmaya zorluyordum. Ne yaptığımı ya da neden yardım ettiğimi çok fazla düşünmeyecektim.

Az önce kurtulmaya söz verdiğim kız. Onunla hiçbir ilgisi yoktu zaten. Bu sadece kendime bir şey kanıtlamaya çalışmamdı. Sadece ne kadar canavarlaşırsam canavarlaşayım, benimle yürümeye zorlanırken babamın gölgesi, hala onun tutamadığı kendi ışığımı tutuyordum.

Boğmak. İstediğim zaman hâlâ kendi kendimin adamı olabilirdim. Ve bir yardım çağrısı duyduğumda bunu görmezden gelen duygusuz bir yaratık olmazdım.

Gwen yanımda tökezledi ve ben onu ormana doğru götürürken ikimiz de sessiz kaldık, doğruca en yakın çıkışa yöneldik ve bu garip etkileşimin başladığı kadar çabuk bitmesini istedik.

Ama tabii ki yıldızlar bana verilen bu fırsatı değerlendirmediğim için beni reddetmeye karar vermişlerdi ve ben bu basit görevi tamamlayamadan bir ses bana seslendi.

"Abi!" Seth karanlığın içinden fırlamadan bir süre önce, üzerindeki kumaşın yarısı yırtılmış olmasına rağmen hâlâ çamur lekeli Pitball formasını giyerek uludu. "Randevun kim?" diye sordu heyecanla.
bize ulaştı ve onu tanıyınca kaşlarını çattı. "Bana bir Vega ile takıldığını söyleme sakın?" diye alay etti ve ben de içimden bir oh çektim. Bir kez olsun pislik olmamaya çalışmam buraya kadarmış.

Seth birbirimizi daha iyi görebilmemiz için başının üzerinden bir Faelight fırlattı ve koluma yapışan kıza bakarken gözlerindeki yırtıcı parıltı bana bu işin bundan sonra nasıl gideceğini tam olarak anlattı.

"Korkuyor," diye açıkladım kuru bir ses tonuyla, bunun benim açımdan ne anlama geldiğini açıklama zahmetine girmeden.

"Korkmuyorum," diye ısrar etti Gwen ama sesi kesinlikle korkmuş gibiydi, yani kimseyi ikna edemiyordu.

Seth'in gözleri heyecanla parladı ve neredeyse bir şey söyleyecektim, neredeyse ona bırakmasını ve İrtibat Görevlisi'ne ulaşmasına izin vermesini söyleyecektim... ama söylemedim. Çünkü dudaklarımı araladığım anda babamın tehdidini hatırladım ve hiç tanımadığım korkmuş bir kız uğruna kardeşimin güvenliğini feda edecek bir seçim yapamayacağımı biliyordum. Bu yüzden dilimi ısırdım, kararlılığımı pekiştirdim ve zihnimde beni tıpkı şu kıza benzemekle suçlayan sözler sarf eden parçamı görmezden geldim

O. Her şeyden çok nefret ettiğim adam. Ama belki de onu yenmek için onun gibi olmalıydım. Ve eğer durum buysa, öyle olsun.

Seth yaklaştı, elini kolumda gezdirdikten sonra sürüsünün bir üyesini selamlar gibi Gwen'in saçlarını okşadı. Bu hareket dışında
Alfa ve otoriter bir tavırla ona yerini göstermeye çalışıyordu ama o bunu kabul etmek yerine geri çekildi ve kaşlarını çattı.

"Seni geçireyim, bebeğim." Serbest kalan kolunu tutarak onu benden uzaklaştırmaya çalıştı ve bu beni neredeyse rahatlattı. Planladığı şeyi yapmasına izin vermek ve bu konuda daha fazla bir şey yapmamak. Sonra tekrar, muhtemelen bu beni olduğumdan daha kötü yaptı çünkü gözlerindeki o bakışı biliyordum ve bu gece kan için dışarıdaydı.

Gwen yardım için bana baktı ve içim burkuldu. Neden bana sürekli bir şeymişim gibi bakmak zorundaydı ki?
değil miydi? Ben kendime güvenmezken o neden bana güvenmeye çalışıyordu? Ben onun kurtarıcısı değildim. Henüz kendi kurtarıcım bile değildim. Bunu ne kadar erken fark ederse o kadar iyiydi, ben de ona soğuk bir bakışla karşılık verdim. Ama Seth onu sürükleyip götürmek üzereyken dudaklarımdan dökülen bir kelime Seth'in duraklamasına neden oldu.

"Bekle," dedim, dudaklarım acımasız bir gülümsemeye dönüşürken ona yapabileceğim tek şeyi teklif ettim - bir yerine iki canavar. Gerçi bilse de bilmese de bu onun için daha iyi olacaktı. "Önce bana düzgün bir veda etmesi gerekiyor."

Seth heyecanlı bir kahkahayla onu bana doğru itti, çünkü bu tür oyunlarda ona pek katılmazdım. Ama onu tanıyordum, nasıl biri olduğunu biliyordum ve benimle birlikte oynayarak tatmin olacaktı, bu da onun karanlık niyetlerini frenleyecekti.

"*Diz çök,*" diye emrettim, sesime zorlama katarak ve Gwen dizlerinin üzerine çöktü, gözlerinde ihanet dolu bir bakışla bana baktı

Bu da beni sadece kızdırdı. Çünkü en başta bana neden güveniyordu ki? Bana öyle bakmasına ihtiyacım yoktu. Ne olduğumu ve bunu yapmak için gereken şeyin bu olup olmadığını görmesine ihtiyacım vardı.
Bir daha benden daha iyisini bekleme hatasına düşmeyeceğinden emin olursam, öyle olsun.

"*Ayağımı öp."*

Emrettiğim şeyi anında yapınca bir kahkaha attım, kendimi bu oyuna verirken ve geri adım atmayı reddederken onun üzerinde sahip olduğum güç hissinin diğer tüm duyguları bastırmasına izin verdim.

Seth kahkahalarla güldü. "Hadi onu bizim için dans ettirelim," diye önerdi. "Max ve Caleb her an burada olabilirler, onu çaça çaça yaparken gördüklerinde kendilerini kaybedecekler."

"Sakın buna cüret etme," diye tersledi Gwen, nefret dolu bakışlarını üzerimde gezdirirken sonunda parlayan bir şövalye olduğuma dair aptalca düşünceleri bir kenara bırakıp beni gerçekte olduğum gibi görmeye başladı. Ve bu iyiydi. Çünkü onun için olabileceğim tek şey buydu.

Koluna girdim, içimdeki karanlığa teslim olup beni yutmasına izin verirken hain bir gülümsemeyle onu ayağa sürükledim.

"Daha iyi bir fikrim var," diye mırıldandım, gözlerindeki panik parıltısını izliyor ve bundan zevk almam gerektiğini biliyordum. Yapmam gereken buydu, kardeşimi korumak için ne gerekiyorsa yapmalıydım.

"Bırak beni," diye tersledi, içimdeki canavara teslim olup gözlerindeki meydan okumanın içimdeki alevleri körüklemesine izin verdiğimde uzaklaşmaya çalıştı.

Onu serbest bıraktım ve birkaç adım geri çekildi, bana yaklaşırken Seth'le aramda bir bakış attı, kolu benimkine değdi ve sürü içgüdülerine teslim olmam için beni teşvik ederken gülümsemesi karardı ve ben de onu şımarttım.

Evet, bu eğlenceli olacaktı.

"*Kaç,*" diye bağırdım ve hiç düşünmeden dönüp kaçtı, Seth'i geride tutmak için bir elimi göğsüne vurduğumda Zorlama'mın emrine girdi.

"Bekle," dedim alçak bir ses tonuyla, o heyecandan neredeyse hoplayıp zıplarken ve benden de koyu bir kahkaha kaçarken. Bu sadece bir oyundu. Tüm Fae'lerin öyle ya da böyle oynamayı öğrendiği türden bir oyun ve biz de ona bizden biri olmak için ne gerektiği konusunda bir eğitim veriyorduk.

Seth ellerini ağzına götürdü ve avın beklentisiyle uludu ve o önümüzde köşeyi döner dönmez biz de peşine düştük.

Ayaklarımız altımızdaki toprak yola vuruyor, kendimizi olabildiğince hızlı iterken aramızdan kahkahalar dökülüyordu ve ben kardeşimle birleşme ve onun yanında koşma hissinin tadını çıkarıyordum.

Ona yaklaşıyorduk, köşeyi dönüyorduk ve o lanet olası hayatı için koşarken her adımda ona yaklaşıyorduk ve ağaçların arasından The Orb'un ve ilerideki diğer kampüs binalarının ışıkları belirdi.

Her adımda biraz daha yaklaĢıyorduk ve Seth uzanmıĢtı, bir an önce saldırmaya hazırdı ki ellerini savurdu ve arkasından esen bir rüzgâr onu ileri fırlatıp ulaĢamayacağı bir yere gönderdi.

Şaşkın bir kahkaha attım ve Seth tekrar uludu, bizden uzaklaşırken bir Alfa Kurt'un sürüsüne yaptığı çağrı gibiydi, kaçmaya o kadar yakındı ki Max ve Caleb ağaçlardan kaçamadan bir an önce yoluna çıktıklarında neredeyse onun için üzülecektim.

Caleb ikisini ayakta tutmak için gücünü kullanarak kollarını ona doladığında, Max neredeyse kıçının üstüne düşecek şekilde onlara çarptı.

"Vay canına, atçık," dedi saçlarını geriye iterek ve ona aç bir bakış attı.

Geri çekilmeye çalıştı ama Max arkadan ona yaklaşırken ona çarptı ve kız korkuyla ona bakarken Max eğlenceyle kıkırdadı.

"Mehtaplı bir gezintiye mi çıktın?" diye sordu, kızın duygularını anlamaya çalışırken gücü havada uğulduyordu.

Seth ve ben onlara ulaştık, koşarken nefes nefese kaldığımız için hareketsiz kaldık ve ağı onun etrafına kapattık.

"Bırakın geçeyim," dedi Gwen, çenesini kaldırıp Cal'a doğru kararlı adımlarla yürürken sesi artık o kadar da korkmuş gibi çıkmıyordu.

Onu sırıtarak geri itti ve Seth onu yakaladı, kollarını omuzlarına dolayarak tekrar ona sokuldu, uyandırdığımız o ateşli öfkeye hükmetmeye çalışıyordu.

"Gitmem gerek," diye homurdandı. "Profesör Orion ile bir toplantım var."

"Orion?" Caleb öfkeyle sordu, onu Seth'in kollarından çekip tekrar kendi kollarına aldı. "Şimdiden senden kan almaya mı başladı? Sadece sen ve onun dişleri için özel toplantılar, ha?" Adam dişlerini kıza doğru gösterdi ve kız nefesini tutarak onu geri itti ve onu bırakmaya zorlayan bir hava büyüsüyle itişini körükledi.

"Şanslısın ki kız kardeşini daha önce doyurdum," diye alay etti Cal, ama o dinlemiyordu, onun yerine Caleb ve Max arasında açılan boşluğa doğru atılmaya odaklanmıştı.

Hepimiz ona doğru yaklaştık, nefes aldığımız kadar kolay bir şekilde bir birim olarak hareket ettik ve kaçma girişimini durdurduk.

"Dördün gücü?" Max sırıtarak avımıza doğru eğildi ve büyümüz ilk uyandığında bulduğumuz ve gizlice yaklaşabildiğimiz masum Fae'lere şakalar yaptığımız oyunun adını söyledi.

"Harika bir fikir. Bu Orion'un bu gece ondan beslenmesini engelleyecek," dedi Caleb gülerek.

"Sen ne halt ediyorsun-" Gwen başladı, ama sözünü bitiremeden cümlesiyle Max ellerini kaldırdı ve su, onu tepeden tırnağa ıslatarak üzerine döküldü.

Gwen kollarını göğsünde kavuşturarak beyaz gömleğinin şeffaflığını kapatmaya çalıştı ve gömleğinin altındaki siyah sütyeni ortaya çıktı ama hiçbirimiz bununla ilgilenmiyorduk. En sevdiğimiz oyunlardan birini oynuyorduk ve o da en can alıcı nokta olmak üzereydi.

Caleb daha sonra toprak büyüsünü kullandı ve çamur onun etrafında dönerek onu kahverengi çamurla kapladı ve elinin tersini gözlerine silerek bize göz kırparken dudaklarımdan bir kahkaha dökülmesine neden oldu.

Seth ve ben onun önünde durmak için hareket ettik, ikimiz de bakışı bitirmek için gücümüzü birlikte kullanırken onun kolu benimkine çarptı.

Avuçlarımda yanan bir ateş yakmak için uzuvlarımda kalan azıcık gücü kullandım ve Seth bunun üzerine hava büyüsü üfleyerek çamuru vücuduna kuruttu ve onu son on yıldır bir köprünün altında yaşayan bir tür trol gibi gösterdi.

"Argh!" diye öfkeyle bağırdı. "Alın şunu üzerimden!"

Seth bir fotoğraf çekti ve hepimiz gülmekten yerlere yığıldık, çamurun altından bize bakarken duyduğu öfke her şeyi daha da komik hale getiriyordu. Ruhuma biraz hafiflik geri döndü, çünkü benim Kardeşlerin hepsi etrafımda kümelendi, güldüler ve kollarını boynuma doladılar, çünkü bu şaka o günlerde hep içimde yaşayan karanlığı yarmıştı.

Çenemi ağaçlara doğru salladım ve biz kahkahalarla ulumaya devam ederken onu orada bırakıp kaçtık. Akşam yemeği yemeye gidecek, şakamızın başarısının tadını çıkaracak ve Vegas'ı akademiden çıkarmak için ciddi olarak ne yapabileceğimiz konusundaki tartışmaları sonraya bırakacaktık. Ama şimdilik arkadaşlarımla birlikte olmanın keyfini çıkarıyordum.

Ayrıca, benden onu ormandan çıkarmamı istemişti ve ben de bunu yapmıştım. Yol boyunca onunla biraz eğlenmemi hiç istememişti.

OceanofPDF.com

Pitball stadyumunun soyunma odasındaki duşta durmuş, antrenmandan sonra saçlarımdaki çamuru temizliyordum. Takım ayrılmıştı ve benim de ayrılmam gerekiyordu, İrtibat için ofisime gidiyordum.

Darcy Vega. Ama hâlâ beslenmemiştim ve bu gece ondan içme planım, antrenman boyunca dikkatimin dağılmasına neden olmuştu.

Max Rigel bana ne yaptığımı anlayamamış gibi baktı.

Duygularım öyle bir hal almıştı ki, kendimi onun sondaj yeteneklerinden zihinsel olarak korumaya o kadar çok odaklanmak zorunda kalmıştım ki, şimdi kendimi yıpranmış ve kontrolümü kaybetmenin eşiğinde hissediyordum. Vegas bu akademiye geleli sadece bir gün olmuştu ve ben şimdiden bu kadar kargaşa içindeydim, bana neler oluyordu?

Sadece beslenmeye ihtiyacım vardı. Dişlerimi Darcy'nin boğazına geçirip o güçten alabildiğim kadarını içmek.

Bu düşünceyle boğazımdan aç bir hırıltı çıktı ve sikim sertleşerek bana ihanet etti. *Her şey onların gücüyle ilgili. Onunla ilgili değil.*

Sertleşmiş boyumu yumrukladım, ofisime bu şekilde gelmektense biraz rahatlamanın daha iyi olacağını düşündüm. Belki de görmeliydim Francesca'yı dün gece görseydim bu kadar sinirli olmazdım. Ya da belki de Ölümlüler Diyarı'ndan eve dönmekle bir ilgisi vardı.

Doyurulmak için yanıp tutuşuyor ve beni alışık olduğumdan daha fazla aç bırakıyordu.

Evet, işte bu kadar. Ölümlüler Âlemi benimle dalga geçmişti ve bu gece karnımı doyurduktan sonra her şey normale dönecekti.

Vegas'ın canı cehenneme. Bu onların suçuydu. Her şeyi mahvediyorlardı ve henüz hiçbir şey yapmamışlardı bile.

Ön kolumu duvara yasladığımda inledim ve yumruğumun öfkeli pompalarıyla uzunluğumu okşarken sıcak su sırtımdan aşağı aktı. Geç kalacaktım. Bu benim için alışılmadık bir şey değildi. Orada dudaklarını büzerek beklemeyi hak ediyordu - *lanet olsun, o dudaklara*. Elim daha hızlı hareket etti ve onu aklımdan çıkarmaya çalışırken gözlerimi kapattım. Beni ateşlendiren o değildi. Onun kanıydı. Onu yuttuğumu, kraliyet gücünün baş döndürücü hissinde boğulduğumu ve kollarımda zayıfladığını, ben onu çalarken büyüsünün hiçbirini kullanamadığını hayal ettim. Bana yaptığı bu kafa sikmenin adil bir cezası olacaktı. Kontrolü elime alıp onu ofisimin duvarına yapıştırdığımda nefesi kesilecek ve gözleri korkuyla açılacaktı. Bana yalvardığını duyacaktım ama onun gücünü içip kendime çekene kadar durmayacaktım.

O boyun eğdikçe vücudu benimkine uyum sağlayacaktı ve ben de kısa bir süreliğine onun dünyasının merkezinde olacaktım. Kalbinin bedenimde attığını, nefesinin tenime değdiğini hissedecek kadar yakın olurdum. Ve

Belki de benim merhametimde olmak hoşuna giderdi. Belki beni kendine çekerdi,

Belki kanıyla işim bittiğinde meydan okuyan ağzı benimkini bulurdu ve belki o bronz bacakların küçük eteğinin altından ne kadar yükseğe çıktığını öğrenirdim - *hayır. Lanet olası ay adına, hayır.*

Boşaldım, zevk içimi kasıp kavurdu ve ardından aklımın az önce dolaştığı yer için sağlıklı bir suçluluk duygusu geldi. Duşun sıcak suyu üzerimden geçerek, sınırların çok dışında olan bir kız üzerinde yaptığım günahkâr şeyin tüm kanıtlarını çaldı, o da üzerinde uyarı sireni olan büyük bir kırmızı bayrak olabilirdi.

Yıkanmayı bitirdim ve duştan çıktım, hava sihriyle vücudumu kuruladım ve dolabımda sakladığım kot pantolonumu ve beyaz gömleğimi giydim. Sonra bir elimi yüzümde gezdirdim ve düşüncelerimi netleştirmek için bir nefes aldım. Az önce kapıldığım o utanç verici fanteziye rağmen kendimi daha iyi hissediyordum,
daha kontrollü. Karnımı doyurduğumda bu çılgınlığın sona ereceğinden emindim.

Atlas'ımı kaptığım gibi soyunma odasından hızla çıktım ve Pitball Stadyumu'ndan çıkıp kampüsün diğer ucundaki Jupiter Hall'a doğru koşmaya başladım.

Binaya girdiğimde rahat adımlarla yavaşladım, Atlas'ımı çıkardım ve bir elimi hâlâ nemli olan saçlarımda gezdirdim. Gabriel'den beni bekleyen bir mesaj vardı ve bunun tuhaflığı karşısında kaşlarımı çattım. Bir Kahin olduğu için bu tür şeylere oldukça alışkındım ama hayatımda neler olup bittiğine dair genellikle pek fikir sahibi olmazdı. Son zamanlarda her ne sebeple olursa olsun dikkatini bana yöneltmiş olmalıydı, ama bu bana yine hayatımı değiştirecek bir şeyin yaklaşmakta olduğu hissini verdi. Vegas'lılar da burada olduğuna göre, bunun onlarla ilgili olduğunu varsaymak zorundaydım.

Darius'un tahtını alamayacaksınız kızlar, bu sözümü unutmayın. Onunla birlikte babasından intikam almak için çok uzun süre ve çok çalıştım ve yaşadığı onca boktan şeyden sonra bunu hak ediyor.

Noxy:

Yeni yolunuz güneş ışığıyla yaldızlanmış ve gölgelerle çevrelenmiştir. Sakın

ondan uzaklaş.

Lance:

Daha açık bir ifadeyle mi?

Noxy:

Karanlık en yakın arkadaşınızdır, ama artık onu bırakmanın zamanı geldi.

Lance:

Bekle... Aslan yine Atlas'ını mı aldı? Hiç komik değil, göt herif. Geçen seferki gibi sarhoşken bana sahte tahminler göndermeye başlama. O kadar sıkıştım ki

On altı saat boyunca dağda.

Noxy:

Benim, Orio. Ve sana söylediklerimi dinlemelisin. Ve sana söylemediklerimi. Cevaplar kelimelerimin arasında yatıyor.

Lance:

Bu seferlik bana açık açık anlatamaz mısın?

Yine de yapamayacağını biliyordum. Bir Kahin'in laneti geleceği görmek ama bunu her zaman dile getirememekti çünkü o zaman gelecek değişirdi. Yani bu bilmeceyi tek başıma çözmeye mahkûmdum.

Pekala... karanlık... yol... güneş ışığı. Bu saçmalık için çok yorgunum. Bir içkiye ihtiyacım var.

Noxy:

Beni sonra ara.

Lance:

Olur.

Atlas'ımı bir kenara koydum ve ofisime giden koridorun köşesini döndüğümde kalbim garip bir şey yaptı. Sonra gözlerim tepeden tırnağa kurumuş çamura bulanmış bir kıza takıldı, boğulmuş halinden mavi saçlarının parıltısı bana tam olarak kim olduğunu söylüyordu. Ona ne olmuştu böyle?

"Umarım bu bir moda tercihi değildir, Bayan Vega," dedim soğukkanlılıkla, bakışlarım onun tepesinden çamura bulanmış ayakkabılarına doğru sürüklenirken, içimde bir eğlence dalgalanıyor ve ağzım alaycı bir sırıtışa dönüşüyordu.

"Ah evet, akşamları çamurda yuvarlanmaya bayılıyorum," diye kestirip attı, açıkça kızgındı ve büyük olasılıkla çok utanmıştı. Bunu kimin yaptığını tam olarak bildiğime dair bir his vardı içimde ve umarım bu, burada kalmasıyla ilgili mesajı aldığı anlamına geliyordu. Yine de pek kırılmış görünmüyordu, sadece kızgındı. Gerçi yüzündeki o çamurla bunu söylemek zordu. *Belki de onu bu şekilde bırakmalıyım ki gözüme daha az batsın.*

Ona yaklaştım, anahtarımı kilide soktum ve içeri girdim, kapıyı takip etmesi için açık bıraktım ve peşimden geldiğini hissettim.
Hava o kadar şiddetli bir enerjiyle dolmuş gibiydi ki bunu ruhuma kadar hissettim ve onun da hissedip hissetmediğini anlamak için ona dönüp bakma dürtüsüyle savaştım. Gerçi derisine yapışmış çamur tabakasından bunu anlamak imkânsızdı.

Kiraz ağacından yapılmış hilal şeklindeki masanın arkasındaki sandalyeme oturmak için hareket ettim. Bu masa babama aitti ve ailemin evindeki eski ofisinden buraya taşıtmıştım. Annem Stella masayı taşıyarak ona saygısızlık ettiğimi söyleyerek günlerce ağlamıştı. Ama onun fikirlerini hiç umursamadığım için, bu konuda fazla uykum kaçmamıştı.

Öğrencilerin kahkahaları açık pencereden içeri giriyordu ve diğer herkes Darcy Vega'nın bokla kaplı olduğundan bahsediyordu, bu yüzden yeni görünümünün şu anda FaeBook'ta dolaştığını tahmin ettim. Sırıtmak için kendimi zor tuttum. *Ne talihsizlik.*

Bakışlarım ona kaydı ve o da alayların bir kısmını açıkça duyduğu için ellerini yumruk yaptı. Kalbi, bir an için onu yatıştırmak istememe neden olan huzursuz bir şekilde çarpıyordu. Ama bu çılgınca düşünceye kapılmak yerine, masamdaki dolapta duran burbon şişesini kristal bir bardakla birlikte çıkardım ve kendime bir kadeh doldurdum. Koku bana onu da hatırlatıyordu. Babamın en sevdiği burbon markası, The Silver Circle.

Sadece yeni keşiflerini kutlamak için içki içerdi. O
Her zaman karanlık büyüler yaratır ya da dünyamızda uzun süredir unutulmuş olan karanlık nesneleri kullanmanın yollarını bulurdu. Elbette hepsi yasa dışıydı ama bu onun sahip olduğu beceriyi ortadan kaldırmıyordu. Tüm bunları anlamak için çok gençtim ve bazen buna katlanmak zor oluyordu, çünkü onu yeterince takdir edememiş, birlikte geçirdiğimiz zamanın ne kadar değerli ve kısa olduğunu fark edememiştim.

O zamanı geri alabilseydim, her boş dakikamı onunla geçirir, bildiği her şeyi öğrenir, soramadığım her soruyu sorardım. Ama ölüm böyleydi, bazen gölgelerin arasından süzülür ve sevdiklerimi hiçbir uyarıda bulunmadan alıp götürürdü. Diğer zamanlarda ise kara bir bulut gibi inerdi, uzak bir ufuktan kıyıya doğru yuvarlanan bir fırtına gibi, uyarı oradaydı ama gelişi de bir o kadar kaçınılmazdı. Öldüğümde, önemsediğim kişilere veda etmek için zamanım olmasını umuyordum. Neyse ki benim için bunların uzun bir listesi yoktu.

Burbon bardağını boşalttım ve Gabriel'in bana söylediği sözleri hatırlayarak göğsümde sıcak bir şekilde yanmasına izin verdim. Kesinlikle karanlığa doğru eğiliyordum,

O yüzden kendimi ışığa doğru yönlendirmeye çalışsam iyi olacak. *Ama önce bir içki daha.*

Dudaklarımı şapırdatarak bardağı yere bıraktım ve yeniden doldurmak için hareket ettim.

"Affedersiniz?" Darcy sertçe konuştu ve gözlerim hâlâ çamurdan bir heykel gibi olduğu yerde duran Darcy'ye kaydı.

"Evet?" Zihnim o ürkütücü yerden ona doğru kayarken sordum. Yarattığı tehdidin henüz farkında olmayan bu tehlikeli küçük yaratık.

"Görünüşe göre ofisinde bir bataklık canavarı gibi duruyorum ve sarhoş olmanı izliyorum," dedi sertçe.

"Bu oluyor gibi görünüyor, evet. Çok gözlemcisin, Mavi. Ya da Belki de artık sana Brown demeliyim?" Gülmeye başladım, burbon etkisini gösteriyordu ya da belki de şu anda onun gülünçlüğünden kaynaklanıyordu. Bataklık canavarına benzeyen ve şu anda okuldaki her şakanın konusu olan biri için çok gevezeydi.

Ellerini kalçalarına koydu ve kahkahalarımı dizginlemek için belli belirsiz bir girişimde bulundum ama kahkahalarım durmak bilmedi. Çok gülünç derecede sevimli görünüyordu. *Hayır,* son kelimeyi at.

"Tamam, siktir et." Kapıya doğru yürüdü ve gülümsemem bir anda dümdüz oldu.

Hayır, yok. Daha yemeğimi almadım.

Elimi salladım, çamuru kazımak için üzerine sıcak hava gönderdim, ardından su sihrimi kullanarak çamuru yıkadım, sonra da hepsini pencereden dışarı uçurdum - umarım küçük bir bok çuvalının yoluna düşer Öğrenci. Saçları omuzlarının etrafında dalgalanıyordu, mavi uçları parlaktı ve omurgasından aşağı düzgünce dökülüyordu. *Bu mavi de neyin nesi? Ve neden bana bu kadar sinir bozucu bir şekilde cazip geliyor?*

Bana doğru döndü ve ona doğru sert bir rüzgâr estirdim, onu kapıya doğru geri ittim ve gücü beklemekten bıktığıma karar verdim.

almak istedim. Bir Vampir olarak ele geçirebileceğim en güçlü kan kaynağının peşine düşmek benim hakkımdı ve onun kanı bütün gün aklımdan geçip durmuştu. Kendimi onun önünde ereksiyondan kurtarmak için önceden çıldırmıştım, kahretsin.
Yani bu oluyordu ve eğer hoşuma giderse, o beni durdurana kadar olmaya devam edecekti.

Ona doğru fırladım, gözleri yarattığım fırtınanın saldırısına karşı kapalıydı ve dudakları bir hırıltıyla bükülmüştü. Hava büyüsünü bıraktım, kalbim ödülümü almaya ne kadar yaklaştığımı düşünürken kaçmasını engellemek için yakınında durdum.

"Teşekkür ederim," diye zorladı ve bakışlarımı yüzünde gezinirken buldum, minyon yüz hatlarının güzelliğini ya da o gözlerin tüm ruhumu yutuyor gibi görünmesini görmezden gelemiyordum. *Siren. Kesinlikle bir Siren.*

"İstediğim şey senin minnettarlığın değil." Kolunu yakaladım, sonunda Kafamdaki bu fanteziyi yaşamak ve tadının nasıl olduğunu öğrenmek istiyordum. Ancak dişlerim etine ulaşmadan önce, avucu yanağıma çarptı ve boşlukta çınlayan ve beni tamamen suskun bırakan yüksek bir alkışla yanağıma çarptı.
Gerçekten bana tokat atıp atmadığını anlamaya çalışıyordum.

Şaşkınlıkla ona baktım ve o da bana baktı, avucunun çarptığı yere dokunmak için uzandığımda yanağım acıdı. Nabzım hızla atıyordu ve o sonsuz yeşil gözlerdeki isyanı içime çekmeden duramıyordum. Ve en kötüsü de bundan hoşlanmamdı. Tenimin yanması hoşuma gitmişti, bu his o kadar keskindi ki uyurgezerlikten, rüyanın ortasından uyanmak gibiydi. Uzun zamandır hiçbir şeyi bu kadar çok hissetmemiştim. Lionel benden her şeyimi aldığından beri otomatik pilotta yaşıyor, bu dünyada bir zombi gibi dolaşıyordum. Ama bir şekilde, yıllardır kafamın içinde olan karanlık sisi yarıp geçmişti.

"Beni ısırma," diye nefes aldı, gözbebekleri büyüyordu, boğazı öyle bir titriyordu ki bana gergin, gergin ve araba kullanmamam için çaresiz

olduğunu söylüyordu

dişlerimi ona geçirecektim. Ama bunun için artık çok geçti, tavşan deliğinden çok uzaklaşmıştım ve o tokat bu ihtiyacı pekiştirmişti. Ondan içmek zorundaydım, bu bir içgüdüydü. Ve ahlaksız bir yanım onun cezalandırılmasını şimdi her zamankinden daha çok istiyordu. Çünkü bir Vega hayatıma girip beni
benden talepleri. O Vahşi Kral'ın kızıydı ve o ruh yiyen gözlerle ne kadar küçük ve masum görünse de, ben daha iyisini biliyordum.
Çünkü onun damarlarında akan kanı biliyordum, Kral'ın krallığımıza yaptığı zulmü biliyordum. Ve bu yaratık bu dünyaya ayak bastığında, kötülüğün bir kez daha uyanabileceğini biliyordum.

Eğildim, onunla burun buruna geldim, böylece tek görebildiğim o iki derin göz ve içlerindeki bir avcının yansımasıydı.

"Beni nasıl durduracaksın?" Bunu deneyip denemeyeceğini, içindeki Fae'yi bana karşı kullanıp kullanmayacağını merak ederek sordum ve gerçekten ne kadar güçlü olduğunu, ne kadar vahşi olabileceğini gördüm. Bu kadar yakınken onun kokusunu alabiliyordum ve bu koku çilek ve saf güneş ışığının sarhoş edici bir karışımıydı.

Yavaş bir nefes aldı, yüz hatlarında küçümseme vardı. "Havayı nasıl kullanacağımı biliyorum. Seni geri itebilirim."

"Bundan emin misin?" Daha da yaklaştım ve sivri dişlerimi ortaya çıkarmak için ağzımı açtım.

Gözlerinin arasında bir V harfi oluşurken başını salladı. "Dürüstçe mi? Hayır. Ama senden yapmamanı istiyorum ve yaparsan seninle dövüşmeye çalışacağımı söylüyorum."

Benden yapmamamı mı istiyor?

Birini ısırmamamın istendiğinden hiç emin değildim. İnsanlar çığlık atmış ve yalvarmışlardı ama çoğu onları avucumun içine aldığımı anlayınca susmuştu. Bu bizim türümüzün yoluydu. Vampirler büyülerini kazanmak için ısırmak zorundaydı. Ama yüz ifadesindeki yalvarış bunu anlamadığını, dişlerimi kendisinde istemediğini açık ve net bir şekilde gösteriyordu.

Kendimi bir adım geri atarken buldum, ama sonra içimdeki canavar ayağa kalktı ve istediğimi almamı istedi. Onu ilk gördüğüm andan beri tadını hayal ediyordum. Ve burası artık insanların dünyası değildi. Burası Solaria Krallığı'ydı ve eğer kibarca isteyip istediğini alabileceğini sanıyorsa, o zaman bir an önce dersini alması gerekiyordu.

Beni geçmeye çalıştı ve ben de kolunu yakalayıp dişlerimi derisine geçirdim, boynunu ısırma isteğimi bir kenara bıraktım ve bunu onu rahatlatmak için yapıyor olabileceğimi biliyordum.
Çünkü onun kanından hoşlansaydım, daha fazlasını alırdım.

Kanı dilime değdi ve bozulmamış ışık tat alma tomurcuklarımın üzerinde yuvarlanır gibi görünürken her şeyin anlamını kaybettim. İçinde ateş ve o kadar büyük bir güç vardı ki, ilk lokmamı içerken bir iniltiyi zar zor zapt edebildim. Yaptığım şey karşısında dehşet içinde soludu, elini bana bir kez daha vuracakmış gibi kaldırdı ve ben de elini tutup arkasındaki kapıya çarparak kalbimin adrenalinle sıçramasına neden oldum. Sonraki saniyede ileri doğru bastırdım, göğsümle onu tahtaya yapıştırdım ve ısırığım derinleşirken onu orada sabitledim. Vücudunun benimkine karşı ne kadar iyi hissettirdiğini, sıcak nefesinin boynuma nasıl çarptığını ve kıpırdanışının göğüslerini üzerime nasıl sürttüğünü fark etmekten kendimi alamadım. Bu binlerce
hayal ettiğimden kat kat daha iyiydi. Bu, yıldızların arasında taht kurmak gibi bir şeydi.

Kalp atışları kafamı doldurdu ve şimdiye kadar içtiğim en tatlı, en iştah açıcı kandan bir ağız dolusu daha içtim. Gücü, büyüsünün ulaştığı derinlikleri anlatan öfkeli dalgalar halinde içime akıyordu. Daha fazlasını, hepsini istiyordum, bir beslenme çılgınlığına kapıldığımda ve zihnim onun gücünün muazzamlığıyla kıvılcımlanırken aldıkça alıyordum.

İçimdeki Vampir tüm kontrolü ele almıştı ama aç bir canavardı ve çok ileri gittiğini, çok fazla şey aldığını hissedebiliyordum. Ama duramadım. Devam ettim.

Onun büyüsünü yutarken ve onun kışkırtıcı tadına dalarken içmem gereken noktanın ötesinde içiyordum.

Bırak
gitsin.

Dur.

Durmak zorundasın.

Bir irade dalgasıyla dişlerimi çektim ve dilimde onun tadı ve göğsümde taşan güçle başım döndü. Kapıya yaslandı ve gözlerindeki zehirle bana bakarken bileğindeki iki kanlı iğne deliğini sıkıca kavradı. Ama isterse benden dünyanın öbür ucuna kadar nefret edebilirdi, ben yine de ondan daha fazlası için geri gelecektim. Müptelası olmuştum. Darius da ısırığımın onu dehşete düşürdüğünü görünce onaylayacaktı.

Belki de ısırıklarımdan kaçmak için Ölümlüler Diyarı'na geri dönecekti.

Ve

Belki onu oraya kadar takip eder, kaçırır ve sadece benim girebileceğim bir yere kilitlerdim.

Ya da belki kanınız çok yüksektir ve o gittiğinde onu tamamen unutmak gibi mantıklı bir şey yaparsınız.

Ona eşit bir bakış attım, gözlerindeki o perili bakışın bir kısmını kovmak için bu konuda bir hayat dersine ihtiyacı olduğunu düşündüm. "Solaria'da her şey güçle ilgilidir, Bayan Vega. Bunu unutmayın. Herkes istediğini alır. Bu bizim yolumuz. Ve eğer kendin almaya başlamazsan, Hesaplaşma'yı geçmeyi bile denemeden bu Akademi'de başarısız olacaksın."

Gırtlağı yükselip alçaldı ve bana Şeytanmışım gibi bakmaya devam etti ve bu benim için sorun değildi.

Masama geri döndüm, sandalyeme çöktüm ve tatmin olmuş bir iç çektim. *Susuzluğumun hiç bu kadar giderildiğini hissettiğimi sanmıyorum.*

Aletimin zonkladığını ve ona karşı yüzde yüz sertleştiğimi fark ettim - *ona değil, onun kanına.* Çenem kilitlendi, çünkü ısı

boynumun arkası. *Sikeyim*.

"Otur." Karşımdaki koltuğu işaret ettim ve itaat etmeden önce dudakları hayal kırıklığıyla seğirdi. Dikkatimi azgınlığımdan uzaklaştırdım ve kendime bir bardak daha burbon doldurdum, saklamak için masaya şükrettim.

"Bunun bir ders olması gerekmiyor mu?" diye bana çıkıştı.

"Hayır. Size rehberlik etmem gerekiyor. Ama bunu kendi zamanımda yapıyorum. Ve kendi zamanımda bir şeyler içmeyi severim. İşte geldik."

"Doğru," dedi gergin dudaklarının arasından. *Benden gerçekten nefret ediyorsun, değil mi Mavi? O zaman sineye çeksen iyi olur, çünkü ben hiçbir yere gitmiyorum.*

"Peki sen burada eğlenirken ben tam olarak ne öğreneceğim?" diye sordu kırpılmış bir tonda.

"İnan bana, hiç eğlenmiyorum." Kadehimi yere bıraktım ve ona sert bir bakış attım. *Sen Solaria'nın baş belasısın ve seni ortadan kaldırmanın bir yolunu bulmaya niyetliyim. "*Elini uzat," diye emrettim ve iki eli de reddederek kıvrıldı.

Her şeyi bu kadar zorlaştırmak zorunda mı?

"Beni seni zorlamaya zorlama. Oldukça yorucu ve az önce kendi gücüme güzel bir parça ekledim," dedim.

"Yani sihrimi bir sivrisinek gibi emdin."

"Elbette." Omuz silktim. "Hangi renkli benzetme seni rahatlatırsa." Sırıttım, içkimi yudumladım ama dilimde onun tadı kaybolunca hemen pişman oldum. "Hand, hadi ama, hayatımın sadece kırk dakikasını daha boşa harcayacağız."

Dudaklarını birbirine bastırdı ve sağ elini bana doğru uzattı. Onun güçlü ve zayıf yönleri üzerinde çalışmaya başlamanın zamanı gelmişti, o zaman Darius ve ben onunla ve kız kardeşiyle en iyi nasıl başa çıkabileceğimize karar verebilirdik. Ve benim de aklımı onu ısırmaktan, onun kapımda ezildiğini, bana ait olduğunu hissetmekten kurtarmam gerekiyordu.

"Masanın üzerinde düz dur, avuç içi yukarı baksın" dedim ve o da öyle yaptı. "Bu senin baskın elin mi?"

Başını salladı.

"Güzel, bir değerlendirme yapacağım."

"Ne tür bir değerlendirme?" diye sordu şüpheyle.

"Gücünüz hakkında."

"Tamam..."

"Kımıldama. Ve kıkırdama - güneş aşkına nefret ediyorum kıkırdayanlar." Elini tuttum ve parmak uçlarımı avucunun üzerinde gezdirdim, enerji onun teninden benimkine doğru çatırdıyor gibiydi.

Kıkırdayıp kıkırdamayacağını anlamak için ona baktım ama gözlerinde gördüğüm kahkahayı çabucak bastırdı ve bana tekrar ters ters baktı.

Başparmağımı avucunun ortasındaki çizginin üzerinde gezdirdim ve aklıma onu bu masanın üzerinden çekip almak gibi iğrenç bir fikir geldi - *o bir öğrenci. Ve bir Vega. Ve eğer bu iki şey yeterli sebep değilse, ayrıca burada uzun süre kalmayacak çünkü ondan ve kız kardeşinden nasıl kurtulacağımızı bulacağız. O yüzden şimdilik olman gereken öğretmen gibi davran ve onun zayıf noktalarını bulmaya çalış.*

"El falında ölümlülerin avuç içlerinde genellikle dört çizgi vardır." Yukarıdan aşağıya doğru işaret ettim. "Kalp, kafa, hayat ve kader. Ancak Fae'lerin beşinci bir çizgisi vardır. Bir güç çizgisi." Başparmağımı tekrar avucunun ortasına bastırdım ve daha yakından bakmak için eğilirken koltuğunda kaydı. Kokusu bana ulaştı ve devam etmeden önce bir an dişlerimi gıcırdatarak içime çekmemek için kendimi zor tuttum.

"Çoğu Fae'nin buradaki çizgileri daha kısadır." Kendi elimi ters çevirip ona avucumu gösterdim ve bakışları bileğimdeki dövmede bulunan üçgen şeklindeki hava sembolüne kaydı. "Benimki yolun üçte ikisine kadar uzanıyor. Ancak seninki
tam bir çizgi." Ona değerlendirici bir bakış attım. Onun güç çizgisi

Şimdiye kadar gördüklerimin en güçlüsüydü. Varislerin bile tam bir hattı yoktu. Ve bu midemi düğümledi çünkü eğer o ve Tory
Bu güç damarlarında yaşasaydı, durdurulamaz olurlardı.

"Her bir Elementin gücü bu kesişen çizgilerle tanımlanır." Masamdan küçük bir el falı cetveli aldım ve avucunun üzerine koydum.

Bu işaretlerden ne öğrendiğim hakkında hiçbir fikri olmadığını bilerek ve bunların çoğunu ona anlatmayacağıma karar vererek her bir satır üzerinde çalıştım. Her şey güçle ilgili değildi. Burada onun kaderinin etine yazılmış olduğuna dair işaretler vardı ve hepsini not aldım, orada saklı olan sırları çözmeye çalıştım. Başparmağındaki bir çizgiyi inceledim, parmak ucumu üzerinde gezdirdim ve tamamen bozulmamış olduğunu gördüm. Bu irade gücünün bir göstergesiydi ve ne yazık ki onda fazlasıyla vardı.

Sonra Venüs Kuşağı olarak adlandırılan, orta ve yüzük parmağının altından kıvrılan ve bana mizacı hakkında fikir veren işareti inceledim. Herkeste yoktu ama olanlarda daha merhametliydi ve bunun kayda değer olduğunu düşündüm. Yine de içindeki Fae'yi kucakladığında Mirasçılar'ın doğuştan gelen hakkından vazgeçecek kadar merhametli olacağından şüpheliydim. Yine de tahtta hak iddia etme şansı bulamadan çoktan gitmiş olmasını umuyordum.

Ayrıca işaret parmağının altından kıvrılan ve Süleyman'ın Yüzüğü adı verilen bir çizgiye de sahip olduğunu gördüm. Nadir bulunan çizgiyi incelerken kaşlarımı çattım, bu işaret fedakâr ve iyi kalpli bir Fae olduğunu gösteriyordu.

Hiç mantıklı gelmedi. Bu Vahşi Kral'ın kızıydı. Burada onun zalimliğinin ve bencilliğinin bir kısmını bulmayı bekliyordum, ama bu satırlar onun karakteri hakkında iyi bir yargıysa - ve genellikle oldukça lanet
O zaman bir şeyleri kaçırıyordum. Çünkü o olamazdı
şefkatli ve nazik. Bunlar hazırlandığım özellikler değildi. Ama

Gerçek şu ki, kalplerinin doğru yerde olup olmadığına bakmaksızın bu kızı ve kız kardeşini ezmem gerekiyordu.

Başparmağım onun aşk hayatını gösteren çizgiye kaydı ve omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı, yemin ederim o da oturduğu yerde kıpırdanırken bunu hissetti. Bakışlarımı avucunda tuttum, odadaki hava inceldi ve anladığım hiçbir kelime içermeyen zayıf bir fısıltı bana taşınıyor gibiydi.

Tekrar Darcy'ye baktım ama onu başka bir yere bakarken buldum, sanki bir iç savaşla mücadele ediyormuş gibi alt dudağını çiğniyordu. Nefesimi tutup yıldızların bana oyun oynadığını düşünürken bakışlarımı tekrar onun avucuna yönelttim. Belki de şimdi daha da yaklaşmışlardı.
Çünkü bu kız avucunun gösterdiğinden daha tehlikeliydi ve tetikte olmam gerekiyordu.

İşaretler, hayatında zorluklarla ve duygusal çalkantılarla dolu önemli bir aşktan bahsediyordu. Bu zorlukların en kötüsünü gösteren yerlerde bölünmüştü ve sonu o kadar çok kesişen çizgiyle karışmıştı ki, aşkın bunların ötesinde devam edip etmediğini veya ilişkinin bu denemeler içinde aniden sona erip ermediğini söylemek zordu. Yaklaşan bu ilişkiyi düşünürken kendimi ona karşı garip bir şekilde sahiplenici hissederken buldum. O benimdi. Yani, onun kanı benimdi. Ve bir pisliğin ortaya çıkıp onu kendine mal etmesine izin vermeyecektim.

Mantıksız olduğunu biliyordum ama bu duyguyu değiştiremiyordum. Bu kız benden alınmamalıydı.

Sonunda onun güç sıralaması üzerinde çalışmaya başladım.
Avucundaki elementler. Her Fae'nin tüm Elementler için işaretleri vardı, ancak bunlar sadece büyüleri Uyandığında ve gerçek güçleri bilindiğinde anlamlı hale gelirdi. Güç çizgisi boyunca uzanan her bir küçük çizgiyi not aldım ve güç sıralamasını hesaplamak için birkaç hesaplama yaptım

Her bir element, bana bakan rakamlar boğazımın kalınlaşmasına neden oluyor.

Lanet olsun. Durdurulamaz olacaklar.

Bununla hızlı bir şekilde ilgilenmeliyiz.

Elini bıraktım, parmaklarımın bırakmak için biraz isteksiz olduğunu gördüm ve sayıları önüne iterken onları esnetmiştim.

"Bunlar sizin güç sıralamanız," diye açıkladım. "On, herhangi bir Elementte olabileceğiniz en güçlü seviyedir. Bunu bir perspektife oturtmak gerekirse, Bayan Vega, yedi bile yüksek sayılır."

Gözleri büyüyerek rakamlara baktı ve bir an için gördükleriyle yüzleşmesini izledim. Düşündüm ki

Bu kız boktan dairesine dönmüş, paraya ve birkaç öğün yemeğe muhtaçtı ve bir an için her şeyin böyle olmamasını diledim. Ama sonra bu hain düşünceyi söndürdüm ve babasına karşı hissettiğim öfkeyle kendimi toprakladım. O bir düşmandı. *Ve bir*

Siren. Kesinlikle lanet bir Siren.

"En zayıf elementiniz ateş, ancak *zayıf* kelimesini çok gevşek kullanıyorum. Toprakta sekiz, suda dokuz ve havada onsun."

Gözlerinde binlerce soruyla bana baktı ve ben hepsini cevaplamak için aç, inkar edilemez bir istek duydum. "Ve biz bu kadar güçlüyüz çünkü... ebeveynlerimiz kraliyet ailesinden miydi? Kral ve kraliçe?" Sesi sanki Dudaklarından çıkan kelimelere inanamadı ve uzun zamandır kayıp bir prenses olduğunu öğrenmenin bir baş belası olduğunu varsayıyorum.

"Evet. Baban Solaria'daki en güçlü Fae'ydi. Üç elemente sahipti: ateş, su ve hava. Annende ise sadece bir element vardı: hava. O da senin gibi bir İkizler burcuydu ve dünyanın en güzel kadını seçildi.

Solaria." *Yine de kızlarının onu yendiğini tahmin ediyorum. Bu kız beni mıknatıs gibi çekiyor.* "Bu, ordusunun işgal ettiği uzak bir ülkeden onunla birlikte döndükten sonraydı. Kral Vega onunla evlendi.

Gelenek. Güçlü aileler kendi türleriyle çiftleşme eğilimindedir; bu da soyların saf kalmasını sağlar ve genellikle aynı Tarikatların çocuklarını üretir. Soy ne kadar safsa, büyüleri de o kadar güçlü olur."

"Ve bunu yapmamak... kötü mü?" diye sordu, gözlerinde yanan merakla daha yakına eğilerek.

"Hayır, sadece aptalca. Onların çocuklarının daha zayıf olma olasılığı daha yüksektir ama... sen ve kız kardeşin için durum açıkça böyle değil. Annen ve baban dünyamızda gelmiş geçmiş en güçlü iki Fae'yi dünyaya getirdiler." Sandalyemde arkama yaslandım, bardağımdaki viskiyi yudumlarken aramızda daha fazla boşluk olmasını istiyordum.

"Neydi onlar?" diye nefes aldı ve bakışlarım bir an için ağzının üzerinde gezindi. "Emirleri neydi?"

Kahretsin, çok tatlı görünüyordu. Cevaplara açtı ve onları avucumun içinde tutmak hoşuma gidiyordu. Ona tüm bunları anlatan kişi olduğum için sessizce mutluydum ve bana hayatı boyunca aradığı her şeyin anahtarıymışım gibi bakmaya devam ettiği sürece konuşmaya devam etmek istiyordum.

"Annen bir Harpy ve baban da bir Hydra'ydı," diye açıkladım. "Hydra mı?" diye fısıldadı, yüzünü buruşturarak. "Tıpkı
Çok başlı canavar mı?"

"Evet," dedim sessizce. "Onlar dünyadaki en nadir Tarikatlardan biridir."

Tüm bunları anlamaya çalışırken yavaşça nefes aldı. "Peki sizce ben ve Tory neyiz efendim?"

Daha önce hiçbir öğrenci tarafından baştan çıkarılmamış ya da yasak fantezilerle uzaktan yakından ilgilenmemiştim. Ama o kadar çekici ve güçlüydü ki, sanki ona saygı duymamı emrediyormuşum gibi benimle konuşması başlı başına bir günahtı ve sikim bundan çok hoşlanıyordu.

Parmaklarımı masaya vurdum, sonra kafamdaki serseri düşünceleri bastırmak için içkimin son kalanını da yuttum.

"Bela," diye mırıldandım.

"Bu hiç adil değil. Bunu biz istemedik ki."

Öfkem yükseldi, çünkü bana böyle hissettirdiği için onu sikeyim. Bunu olması gerekenden daha zor hale getirdiği için onu sikeyim. Onun geyik bakışlı gözleri ya da saf, küçük ölümlü bakışları dikkatimi dağıtmayacaktı. O Gwendalina Vega'ydı. Ve eğer bu dünyada büyümüş olsaydı, hiç şüphesiz şu anda babasının izinden gitmeye hazırlanıyor olurdu. Masum görünebilirdi ama bir ya da iki ay sonra ayakları yere basacaktı. Sihrini kendi çıkarları için kullanmaya başlayacaktı.
Taht onun olabilirdi, bunun için savaşacaktı. Acımasızca savaşacaktı ve belki de kazanacaktı. Ve bu arada neye dönüşeceğini kim bilebilirdi? Canavarlar topraktan çıkmadılar, güçle beslendiler ve onun arkadaşlığına bağımlı hale geldiler. Bizim türümüz bunun için çabaladı ve o da çabalayacaktı. Kısa sürede bu okuldaki diğer güce aç Fae'ler gibi olacaktı ve daha da kötü olabilirdi.

"Adil olmayan şey, Bayan Vega, sizin ve kız kardeşinizin Solaria tahtında, hayatları boyunca yönetmek için eğitim almış dört Göksel Varis'ten daha güçlü bir hak iddia ediyor olmanız." Boş bardağımı masaya vurdum ve kalp atışlarının aniden hızlandığını duydum. "Ne zaman Ebeveynleriniz öldüğünde, Göksel Konsey birlikte yönetme hakkını talep etti. Ama şimdi geri döndünüz, yasalarımıza göre eğer bunu talep edecek kadar güçlü olduğunuzu kanıtlayabilirsiniz. Bu da bizim şansımız." Ona ters ters baktım, kalbinin küt küt atmasına ve onu sinirlendirmiş olmama sevindim. Ben onun arkadaşı değildim. Darius'un Göksel Konsey'de babasının yerini alması için mücadele eden bendim. Ve bunu yapmak için yıllarca yorulmadan çalıştım. Bu yüzden bu konuda hiç de nazik davranmayacaktım. Dünyanın başı dertteydi. Nimfler yükselişteydi ve bu kızla ikizi krallığımızı

Onlar. "Ne kadar tehlikeli bir zamanda yaşadığımız hakkında bir fikrin var mı, *Blue*?" diye sordum ve saçlarına bakarken üst dudağım kıvrıldı. Kraliyet rengi, benimle alay etmek için oraya asılmış bir bayrak gibi çoktan üzerine damgalanmıştı.

"Hayır, ama belki bana söylersen-"

"Ne diyeceğim? Sana Solaria'nın tüm tarihini anlatsam bile bunun yeterli olacağını düşünüyor musun gerçekten?" Kuru bir kahkaha attım. "Dünyanın dengesi zaten bozuldu ve şimdi sen ve kız kardeşin ortaya çıkarak dengeleri daha da kaosa sürüklediniz. Bütün aileler ölüp gidiyor. Güçlü olanlar da. Annenle baban ilkti ama son değildi ve bu sadece an meselesi-" İçimden kendime küfrederek sözümü kestim.

Bunların hiçbirini bilmeye hakkı yoktu. Teorilerim, şüphelerim. Bunlar benim ve Darius'un kulakları içindi, bu kızın değil. Küçük arkadaşlarıyla dedikodu yapmak ve içimdeki tehlikeli suçlamaları tüm okula duyurmak için koşturmasına ihtiyacım yoktu.

"Öz ailemin öldürüldüğünü mü söylüyorsunuz?" diye sordu dehşet içinde. *Lanet olsun*. *Buradan geri dön.*

"Hiçbir şey söylemeyeceğim." Boğazımı temizledim, kendime bir bardak daha burbon doldurdum, bu gece hepsini batıracağımı biliyordum.

"Neyse," diye homurdandım, konuşmayı başka bir yere çekmek istiyordum.

"Düzeniniz er ya da geç ortaya çıkacaktır. Güç kaynağınız size ne olduğunuza dair bir ipucu verecektir, bu yüzden dikkat edin. Farklı Tarikatların büyüleri belirli yollarla yenilenir. Bir Kurt Adam gücünü aydan alır, bir Medusa aynadan alır ve eğer henüz tahmin etmediyseniz, bir Vampir, kanları aracılığıyla diğerlerinden güç alır." Ona dişlerimi gösterdim ve o da ürperdi. *Benden istediğin kadar nefret edebilirsin, seni ısırmaktan vazgeçmeyeceğim.*

"Ben kesinlikle senin gibi değilim," dedi soğuk bir şekilde ve sesindeki küçümseme göğsümdeki bir şeyi kesti. Yine de istediğim buydu.

Biz düşmandık. Çizgiler kumda çizilmişti ve o da artık bunu anlamaya başlamıştı.

Atlas'ıma baktım, onu ve Tory'yi tüm Tarikat derslerine kaydetmeye başlarken dudaklarım gergindi. "Eğer büyünüz artarsa, yakın çevrenizde güç alabileceğiniz şeylere odaklanmaya çalışın. Bu güneş, gölge ya da gökkuşağı olabilir, yeter ki zihninizi açık tutun. Bu arada, sizi tüm Düzen Geliştirme sınıflarına kaydedeceğim. Geç gelişenlerin evrimleşme eğilimi kendi türlerinin etkisi."

Atlas'ında bir bildirim belirdi ve onu çıkarıp tüm ekstra dersler arasında gezindi. Kafasını kaldırdı, belli ki daha fazla soru soracaktı ama bu gece cevap vermeyi bırakmıştım.

"Sen ve kız kardeşin Hesaplaşma'yı geçemeyeceksiniz," dedim, bundan emindim

Çünkü ben öyle yapardım. "Dünyanın şu anda iktidarda iki cahil kıza ihtiyacı yok. Her ne kadar Göksel Varislerin çoğu beni sinir etse de, en azından Nimf nüfusuyla nasıl başa çıkacaklarını biliyorlar."

"Su perileri mi?" diye sordu, söylememem gereken bir şeyi söylemiştim. *İçmeyi bırak, seni aptal.*

Burbon bardağını elimden iterek küfrettim. "Onlar başka bir ırk, merak etme. Onlar senin hayatınla ilgili hale gelene kadar sen çoktan gitmiş olacaksın."

Kollarını kavuşturdu, yüzünde yine onu cezalandırma dürtüsüyle parmaklarımın seğirmesine neden olan o küstah ifade vardı. "Profesör, büyü ya da Fae'ler hakkında hiçbir şey bilmediğim için işe yaramaz olduğumu düşündüğünüzü biliyorum ama ben aptal değilim. Öğrenebilirim. Bu dersler bunun için değil mi?

Bana yol göstermek mi? Kaçırdığım her şeyi öğrenmemi mi? En azından kendimi kanıtlamam için bana bir şans verin."

Kendini kanıtlayacaksın, Blue. Bırak tüm krallığı, bu akademideki tek bir Fae'nin bile sorumluluğunu alamayacağını kanıtlayacaksın.

Kaşlarım çatıldı ve ağzıma bir gülümseme yayıldı. "Sanırım bu adil olur, Bayan Vega. Bir Terazi burcu olarak adaleti çok severim," dediğimde dudakları şaşkınlıkla aralandı.

Duvardaki büyük pirinç saate baktım. "Zamanımız dolmak üzere ve benim gitmem gereken bir yer var." Oturduğum yerden kalktım. "Okuma göndereceğim

Zorlama ile ilgili materyalleri Atlas'ınıza göndereceğim. Her Pazartesi akşamı benimle bir ders yapacaksınız. Bir sonraki dersimize kadar kalkanlar konusunda temel bilgilere sahip olmanızı bekliyorum. Bir test olacak." Sırıttım. Kahretsin, sınavlara bayılırdım. Yapmak

Öğrencilerin paniklemesi benim uzmanlık alanımdı.

Darcy ayağa kalktı ve çenesini kaldırarak soğukkanlılıkla bana baktı. "A almayı planlıyorum."

Kapıya yöneldi, ama o odadan çıkıp son sözü söyleyemeden, ben iki kat hızla alanı geçtim.

Kapıyı kırarak açtım ve ona baktım. "Ben not vermem. Benim için ya geçersin ya kalırsın." Atlas'ını elinden aldım ve bu dersi dijital kalemimle imzaladım. Sonra geri verdim ve kapıyı daha geniş tuttum, içeri adım atmak için hareket ederken onunla alay ettim.

Ben centilmen değilim, Blue.

Vampir hızıyla yanından hızla geçtim ve kapının yüzüne kapanmasına izin verdim. Çocukçaydı ama bana bir şey kazanmışım gibi hissettirdi. Ve kesinlikle o lanet İrtibat sırasında yaşadığım zihinsel kaymaları telafi etti. Ya da en azından kendime böyle söyleyecektim.

Ona ders vermeye devam edeceksem kendimi toparlamam gerekiyordu. Yapmak zorundaydım, bu yüzden bunu gerçekten kilitlemek zorundaydım. Hızlı.

Jüpiter Salonu'nun dışında, Darius'u binanın yan tarafında beni beklerken buldum; duvara yaslanmış, altın bir parayı iki elinin arasında

döndürüyordu.

parmaklarını. Duvarı tekmeledi, sormak üzere olduğunu bildiğim soruyla kaşlarını kaldırdı ve ben de etrafımızdaki susturucu baloncuğa bir fiske vurarak ondan önce konuştum.

"Ateşte yedi, toprakta sekiz, suda dokuz ve havada on," diye bombayı patlattım ve çenesi de onunla birlikte düştü.

"Siktir," diye tersledi.

"Evet," diye mırıldandım. "Prestos'tan Tory'nin rütbelerini alacağım ama pek farklı olmayacak. Eğer tam eğitimli olurlarsa boku yersin Darius, anlıyor musun?"

"Evet, anlıyorum amına koyayım," diye homurdandı, bana, duvara ya da o anda çok yaklaşan herhangi birine yumruk atmak istiyormuş gibi görünüyordu.

"Profesör Orion?" diye bir erkek sesi duydum ve hemen susturucu balonumu bıraktım, omzumun üzerinden baktım ve Profesör Astrum'un bana yaklaştığını gördüm, gözleri iki silah namlusu gibi bize dikilmişti.

"İyi akşamlar, Ling," dedim sertçe, yaşlı adamın benden nefret ettiğini ve bu duygunun karşılıklı olduğunu biliyordum.

Kollarını kavuşturmadan önce Darius'a kısık gözlerle bir bakış fırlattı. "Seninle biraz konuşabilir miyiz? Özel olarak."

"Elbette," diye mırıldandım, Darius'a baktım ve sanki son derece normal bir öğretmen-öğrenci etkileşimi yaşıyormuşuz gibi başımla onayladım.

Patikadan aşağı inmeden önce bir an Astrum'a ters ters baktı ve burada işim bittiğinde kara büyü dersimiz için beni sahilde bekleyeceğinden emindim.

Astrum etrafına bir göz attıktan sonra bana yaklaştı. "Beni dinle Lance," dedi, üst dudağını geriye doğru sıyırarak bana sanki onun için bir pislikmişim gibi baktı. "Bu akademide bir profesör olarak herkese bir şeyler öğretmek gibi bir görevin var.
öğrencilere elinizden gelenin en iyisini yapın."

"Hatırlattığın için teşekkürler," dedim kuru bir sesle.

"Ciddiyim," diye tısladı, boğumlu bir parmağını bana doğrultarak. "Vegas bu dünyada bir şansı hak ediyor, tıpkı diğer tüm Fae'lerin bir şansı hak ettiği gibi. Ben Varislere ders verirken siyasi görüşlerimi bir kenara bırakıyorum ve sizlerden de Vegas'a ders verirken aynı şeyi bekliyorum. Bizler bilgi kanallarıyız ve
gerekir-"

"Bu kulağa bir tehdit gibi geliyor, Ling," diye kestirip attım. "Belki
de öyledir." Çenesini kaldırdı ve parmakları sanki
atmak üzere.

Dişlerim uzarken dilimi dişlerimin üzerinde gezdirerek alay ettim. "Bir kavgadan zevk alırdım, gerçekten. Ama yaşlı bir adamın dişlerini kırmak Kemikleri kırmak ve ona çığlık attırmak seni daha iyi bir noktaya getirecektir. O yüzden belki de bu dramayı atlarız, olur mu?" Beni gerçekten bir kavgaya zorlayıp zorlamayacağını merak ederek önerdim. Bunu yapmak istemiyordum ama onu
Mecbur kalırsam. Adam güçlü olabilirdi ama benim kadar güçlü değildi ve kesinlikle benim kadar hızlı değildi.

Bana dudak büktü, bakışlarında açık bir nefret vardı. "Baban bu hale gelmenden utanırdı," diye tısladı.

"Ne dedin sen?" Hırladım ve dudaklarından çıkan bu kelimelerden pişman olmuş gibi başını salladı.

"Yok bir şey," diye mırıldandı ama ben onu bu sözlerinden dolayı cezalandırmak niyetiyle onu tutmak için öne doğru bir adım attım. Ama Nova kolunda Washer'la belirdi, yaklaşırken bize ışıl ışıl gülümsüyordu ve ben bir adım geri çekilmek zorunda kaldım.

"İyi akşamlar," dedi Nova parlak bir sesle ve Astrum ona başıyla selam verdikten sonra dönüp patikadan aşağıya doğru koşmaya başladı, gözlerimde görmüş olması gereken dayaktan kaçınıyordu. Ya da belki de değerli tarot kartlarında bunun geleceğini çoktan okumuştu.

Kahrolası kralcı. Babam hakkında ne demek istediğini bile bilmiyordum. Eğer burada olsaydı, Vega destekçisi olması çok zordu. Lanet Acrux'lar için çalışıyordu. Bu yüzden Astrum'un aklını kaçırdığını varsaymak zorundaydım.

Nova ve Washer ile bir dakikalığına sohbet etmek zorunda kaldım. Kaçmadan önce patikadan aşağıya, Hava Koyu'na doğru yöneldim. Kimsenin izlemediğinden emin olduğumda, başımı döndüren ve damarlarımda heyecan savaşı yaratan bir hız patlamasıyla o yöne doğru ateş ettim. Çünkü berbat bir gün geçirmiştim ve Lionel Acrux'un oğluna gizlice kara büyü eğitimi vermekten, onu zorba babasıyla eşit seviyeye getirmekten daha iyi bir şey olamazdı. Hiçbir şey beni bu yoldan alıkoyamazdı. Bu benim çağrımdı, bir şeyler başarmak için sahip olduğum son şanstı. Hayatımdaki tatminin bir benzerini. Belki de Lionel oğlunun eline düştüğü gün, sonunda biraz huzur bulacaktım.

OceanofPDF.com

Ortak salondaki en sevdiğim sandalyeme oturdum, yanımdaki ateşin sıcaklığının tadını çıkarırken ve Vegas'ı bu akademiden sonsuza dek çıkarma planlarımı düşünürken etrafımdaki grubun konuşmalarına ilgi gösteriyormuş gibi yaptım. Karnım kahvaltı için gurulduyordu ama ben onu erteliyor, muhtemelen zamanımı harcamamam gereken bir şeyi bekliyordum.

Bakışlarım yatakhaneye çıkan merdivenlere kaydı ve yarım saat önce buraya geldiğimden beri gözlediğim kız yerine rastgele bir kızın merdivenlerden indiğini görünce çenem düştü.

Milton'ın yaydığı FaeBook yazısı odanın dilindeydi ve her seferinde bir pislik bir prensesi becermekten ne kadar zevk alacağını söylediğinde sabrım azalıyordu. Bir şey söylediğimden değil. Elbiselerini yaktığımda olmasını istediğim şey buydu. Niyetim onu küçük düşürmekti, gerçi bu durum onun ne kadar ateşli olduğu konusunda istediğimden çok daha fazla erkeğin takdirini kazanma gibi bir yan etkiye sahip gibi görünüyordu. Ama bu konuda tek kelime etmiyordum. Söylememe de gerek yoktu. Dedikodular artık dedikodu değirmeninde dönüyordu ve benim ve diğer Varislerin aksine, Vegaslılar kendileriyle ilgili her şeyin halkın gözü önünde incelenmesine alışık değillerdi. Bu, en zenginlerin hayatında olağan bir durumdu.

Krallığımızdaki güçlü insanlar ve taçlarına sahip olmanın ne kadar eğlenceli olabileceğine dair fantezilere kapılmadan önce bunu öğrenmeleri gerekiyordu.

Bu krallığı yönetmek eğlenceli değildi. Yorucu, hiç bitmeyen bir iş ve sürekli izlenmesi ve yönlendirilmesi gereken siyasi mayın tarlalarıydı. Bu Benim ve diğer Varislerin doğduğumuz günden beri öğrendiğimiz bir sanattı ve ölümlülerle büyümüş iki kızın asla yeterince öğrenemeyeceği bir sanattı. Bırakın onları nasıl yöneteceklerini ve gelişmelerine nasıl yardımcı olacaklarını, krallığın farklı bölümlerinin adlarını bile bilmiyorlardı. Onların iktidara gelme fikri tehlikeli olduğu kadar gülünçtü de. Özellikle de su perilerinin durumu her geçen gün kötüye giderken.

Babam onlardan kurtulmamı emretmiş olabilirdi, ama ne olursa olsun bizim üzerimize çıkmalarına asla izin verilmeyeceğini kendim de çok iyi biliyordum.

Bu sadece gururla ya da hakla ilgili değildi. Dördümüzden daha güçlü olabilirlerdi, ama bunu yapabilecek bilgiye sahip değillerdi.

Bu krallığı yönetmek için ne gerekiyorsa hepsini öğrenebilmeleri de mümkün değildi. Burada yaşamayı ve yönetmek için gerekenleri öğrenmeyi kaçırdıkları yılları telafi edemezdiniz. Bu yüzden ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar bana göre asla buna uygun olamazlardı.

Onları dize getirmem gerekiyordu. Roxy'nin gözlerinde gördüğüm meydan okumayı düşündüğümde, bu fikrin olması gerekenden çok daha fazla hoşuma gittiğini fark ettim. Tıpkı Milton'ın bana gönderdiği, tam da bu odada karşımda çırılçıplak dururken çekilmiş fotoğraflarına bakmaktan zevk aldığım gibi. Hatta

çıplak bedeninin görüntüleri dikkatimi çekmişti. O bana dik dik bakarken ve ben onun üzerinde yükselirken aramızda yanan ateşi görebiliyordum. Ona boyun eğdirmem için bana meydan okuyordu ve ben de bunu birden fazla şekilde yapmak için yanıp tutuşuyordum.

Büyümün sıcaklığı tenimi karıncalandırırken gömleğimin üst düğmelerini açtım ve Roxy Vega'yı kendime getirme fikrine biraz kapıldım
Kendi zihnimde benim için eğildi. Ellerimin onun siyah saçlarına dolanmasını, ağzının ağzımda olmasını ve çıplak bedeninin bana doğru bastırılmasını istiyordum; o bir tanrıya dua eder gibi adımı haykırırken ben de günah işlemek için doğmuş bir iblis gibi onu mahvediyordum. Ama bu düşünceleri yollarında durdurmam gerekiyordu. En önemlisi de bu düşüncelerden asla vazgeçemeyecek olmamdı. Onunla işim bittiğinde, benim için kalçalarını ayırmayı düşünemeyecek kadar çok nefret edecekti benden. *Daha da acısı.*

Marguerite bir anda ortaya çıktı, beni Roxanya Vega ile ilgili fantezilerimden uzaklaştırdı ve kucağıma düşerek kıçına giren sikimin sertliğini görünce nefesini tuttu.

Beni öpmek için eğildi ve onu daha yakına sürükledim, onu sertçe öptüm ve içindeki ağrıdan biraz kurtulmaya çalışmak için onu aletimin üzerinde ezdim.

Onu sertçe öperken gözlerimi kapattım, dilimi ağzına soktum ve siyah saçlı ve ruhunda ateş olan bir kızı düşündüm. Ama bir kedi yavrusu gibi miyavlayıp benim için eridiğinde, fantezim bir şekilde mahvoldu. Roxy'yi iyi tanımıyor olabilirdim ama onu öptüğümde eriyip bir su birikintisine dönüşecek bir kıza benzemiyordu. Hayır, tırnakları etimde çizgiler oluştururken ateş, kin ve evlerin çatısını yakacak türden bir şehvetle dolup taşardı.

Bu düşünceyi bastırmaya çalıştım, Marguerite'in kıçını kavradım ve onu sikimin üzerinde ileri geri salladım, ama kaybettiğim bir savaş veriyordum çünkü tekrar miyavlıyordu ve uzuvları, kontrolü ele geçirmeme anında izin verdiği için sikim gibi gevşek hale geliyordu.

Belindeki kavrayışımı bıraktım, geri çekilip boynumu emmeye başlamasına izin verirken iç çektim ve sadece tavana bakıp beklemesini bekledim.

daha ilginç hale gelmesi için. Ya da belki sadece durması için.

Ancak bu konuda bir karar veremeden Milton'ın sesi dikkatimi grubumuzun diğer tarafına çekti ve onun sözleriyle anında canlandım.

"Selam, Tory'ydi, değil mi?" diye sordu ve ben de Marguerite'i kenara iterek söz konusu kıza baktım, kız elini kaldırdığında bir su tsunamisi ona çarptı.

Saldırı onu sandalyesinden fırlatıp yere çarpmasına neden oldu ama bakışlarım kızın öfkeli yüz hatlarına ve ona dik dik bakan dolgun dudaklarının kıvrımına sabitlenmişti. Kadın ona bir yumruk savurduğunda nabzım hızlandı.

Daha fazla su onu duvara yapıştırmadan önce ahşap zeminde yuvarladı.

Etrafımı saran grubun hepsi şok içinde ayağa fırladı ve ben de ayağa kalkarken neredeyse Marguerite'i kıç üstü düşürüyordum.

Roxy bir an için birinin ona saldırmasını bekler gibi bize baktı ama bu işler böyle yürümüyordu. Fae Fae'ye karşı. Bu kavgayı o başlatmıştı ve bitirmek ona ya da Milton'a kalmıştı. Kimse araya girmeyecekti. Ama gösteriyi izleyeceğimden eminim.

Ondan fışkıran güç o kadar vahşiydi ki ensemdeki tüyleri diken diken etti ve omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı. Bir adım daha yaklaşmak, daha fazlasını hissetmek, gücünün derinliklerine dalmak ve diğer tarafta ortaya çıktığımda beni ne hale getirdiğini görmek istedim.

Milton neredeyse boğulmak üzere olan suyun içinden anlaşılmaz bir şeyler haykırıyordu ve kadın tufanı onun yerine göğsüne çarpacak şekilde alçalttı, konuşmasına izin verirken karşı koyamaması için kollarını sabit tuttu.

Zeki kız.

Herhangi bir incelik kullanmıyor olabilirdi, ama kaba kuvvet burada işi bitirmek için yeterliydi ve zemin taşmaya başlayıp bir sandalye bizden merdivenlere doğru süzülürken, tükenmeden önce bunu ne kadar sürdürebileceğini merak etmek zorundaydım.

"Resmi sil," diye hırladı Roxy, Milton'ın Atlas'ını yakaladı ve su büyüsünün akışını kontrol etmeyen eliyle ona doğru uzattı.

"Defol git," diye ısırdı Milton ve ben neredeyse ona gülecektim, eğitimsiz bir birinci sınıf öğrencisi tüm Meclis'in önünde ona haddini bildirirken korkutucu görünmeye çalışıyordu.

Roxy parmaklarını şıklattı, hava büyüsüne o kadar kusursuz bir şekilde geçti ki şaşkınlığımı yüzümden saklamak için çaba sarf etmek zorunda kaldım. Milton, bir an önce kullandığı su kadar güçlü görünen bir rüzgâr gücüyle ayağa kalktı ve duvara yapıştı.

Onu izlemek için biraz daha yaklaştığımda grubumuzun diğer üyelerinden birkaçını kenara ittim, bakışlarındaki öfkeden ve söylediğini yapmayı reddetmesine rağmen kendinden ne kadar emin göründüğünden büyülendim.

İlerledi, Milton'ın elini tuttu ve başparmağını Atlas'ın üzerine bastırarak kilidi açtı, ardından fotoğraf albümünü açarak
onun çektiği fotoğraflar. FaeBook'ta paylaştığından çok daha fazlası vardı ve sanki eğitimli bir Fae'yi hava büyüsüyle zapt etmek onun için tamamen normal bir olaymış ve hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi hepsini çöp kutusundan çıkarmadan önce gelişigüzel sildi.

Ama hiçbir şey değildi. Bir şeydi. Bu oydu, bu gösteri
inkar edilemez bir güçtü. Bir kavanozun içine hapsolmuş bir kasırgaydı ve bu sadece fırtınanın başlangıcıydı. Onu izledikçe her şey daha da netleşiyordu. Bu kızların tehlikeli olduğunu biliyordum ama

Gücünün cezalandırıcı kuvveti muazzamdı ve onu nasıl kullanacağını daha yeni öğrenmeye başlamıştı. Bunu asla yapmamalarını sağlamak benim görevimdi.

Roxy Milton'ı serbest bıraktı ve Milton tökezleyerek ileri atıldı, karşı koymak için bir elini kaldırdı ve ona haddini bildirmesini beklerken dudaklarım seğirdi.

Çünkü yapardı. Kadın güçlüydü ama adamın iki yıllık eğitimi vardı ve şimdi ellerini serbest bırakma hatasını yapmıştı-

Milton ona fırlatacak bir kıvılcım bile bulamadan,

Roxy'nin eli yumruk şeklinde kapandı ve gözleri bir kez daha güçle parladı. Sarmaşıklar Milton'ın etrafında canlanıp onu kıskıvrak yakaladı, o kadar hızlı büyüyorlardı ki onları yakmaya çalışması bile imkânsızdı. Kollarını iki yanına sıkıştırdılar ve hatta Milton'ın dengesini kaybedip yankılanan bir tokatla ıslak halıya düşmesinden önce ağzını tıkadılar.

Roxy'nin büyüsü hareketsiz kaldı ve sanki odanın içine parazit yerleşmiş gibiydi.

baskısı azaldı ve tekrar hissetme arzusuyla tenimi karıncalandırdı. Tüm gözler onun üzerindeyken sessizlik etrafımızı sardı ve bunun kesinlikle kötü bir şey olduğunu fark ettim. Buradaki herkes bunu görmüştü, onun yükselişini ve sahip olduğu kadar az eğitimle yenmek şöyle dursun, asla eşleşemeyeceği bir öğrenciyi alt edişini görmüştü. Bundan yayılacak fısıltılar, gücüne ve sahip olduğu potansiyele dair söylentiler vardı. Ve bu iyi bir şeye neden olamazdı.

"Kadınlara saygı duymayı öğrenmelisin," diye homurdandı Roxy, onu tekmelemeye ya da yüzüne tükürmeye niyetlenmiş gibi görünüyordu, sonra da bana hiç bakmadan çıkışa doğru fırladı.

Ama bu benim için işe yaramayacaktı.

"Bana o fotoğrafların kopyalarını gönderdi, biliyorsun," dedim sakin bir şekilde, sesim sakin odayı aşıp odağı bana kaydırdı.

Roxy aniden durdu ve bana bakmak için döndü, meydan okuyan yeşil gözleri benimkilerle buluştuğunda göğsümü yakan bir bağlantı şoku

yaşadım.

"Ona bir ders ver, bebeğim," diye mırıldandı Marguerite, sözümü kesmesine sinirlendim ama Roxy'nin dikkati ona kayınca dilimi tuttum.

"Sen Marguerite'sin, değil mi?" diye sordu, kesinlikle etkilenmemiş görünüyordu ve bana takılma seçimimi yargılayan bir bakış fırlattı. "Yoksa artık muff scruff mı kullanıyorsun?"

Yorumu beni şaşırttığı için neredeyse yüksek sesle gülecektim, sesimi bastırmak için dilimi ısırdım ve bir gülümsemeyi zar zor bastırdım.

Roxy tekrar bana baktı ve yüz ifademi sıkılaştırmak zorunda kaldım, babam için taktığım maskeyi ona sunarak arkasında onun hakkında düşündüklerimden hiçbir şey görmemesini sağladım. Çünkü düşündüğüm şeyler onun beklediği şeyler değildi ve bakışlarım
Eteğinin altındaki bronz kalça genişliği ve gömleğinin göğsüne yapışması, onunla ilgili kurduğum fanteziye kapılmamak için kendimi zor tutuyordum.

Marguerite araya girebileceğini düşünerek ileri atıldı ama bu benimle Roxy arasındaydı. Ateş Varisi ve kayıp Prenses. Ben yapmadım.
onun katılımını istiyordu ve bunu teklif etmenin onun görevi olduğunu varsaymaktan daha iyi bilmeliydi. Sinirlenince parmaklarımı şaklattım ve sarsılarak durdu, anında topukladı ve beni ve Roxanya'yı yalnız bırakmak için geri çekildi.

"Yani kopyalarımı sildirmeye mi çalışacaksın?" Atlas'ımı cebimden çıkarıp ona sahip çıkması için meydan okurcasına uzatarak bastırdım. Ve gerçekten denemesini umuyordum. Sırf ona burada, herkesin görebileceği bir yerde haddini bildirmek için bir bahane olsun diye.

Roxy yüzümden Atlas'ıma baktı, onu benden kapma arzusu yüz hatlarında açıkça okunuyordu ama kendini tuttu ve umurunda değilmiş gibi omuz silkti.

"Sende kalsın," dedi küçümseyerek, gözleri sanki onun için bir sıkıntıdan başka bir şey değilmişim gibi üzerimde geziniyordu. "Eğer bu kadar çaresizsen

o zaman misafirim ol."

"Sanki senin fotoğraflarından tahrik olacakmış gibi!" Marguerite öfkeyle tükürürken sözleri beni yine şaşırttı.

Ona sahip olduğumdan o kadar emindim ki. Onu bu kadar kızdırdıkları halde onları benden almaya çalışmaktan kendini alamayacağından o kadar emindim ki. Ama o bir anda durumu tekrar tersine çevirmişti ve bir şekilde ona nasıl saldıracağımı bilemez halde, dengesiz bir şekilde geri dönmüştüm.

"Merak etme Marguerite," dedi Roxy alaycı bir ses tonuyla.
başştan çıkarıcı bir sesle. "Motorunu harekete geçirmek için onlara ihtiyaç duyması senin suçun değil. Eminim kucağında zıplamaya başladığında kıllı kılların onun için bunu yapıyordur."

"Seni zıpçıktı, iki sentlik sokak fahişesi!" Marguerite çığlık attı ama dramatizmine devam edemeden önünü kestim ve konuştuğum anda onu susturdum.

"İstediğim kızı elde edebilirim," dedim, sesindeki imadan ya da odadaki bazı insanların aramızdaki konuşmaya kıs kıs gülmesinden hoşlanmamıştım. "Neden *senin* resimlerine bakmakla ilgileneyim ki?"

Roxy masumca ellerini kaldırdı ve bana geniş, alaycı gözlerle bakarak ona haddini bildirme arzusuyla damarlarımda bir ateş yaktı. "Hey ahbap, çıplak *fotoğraflarıma* sahip olan sensin, tam tersi değil. Ve istediğin kıza sahip olamazsın. Çünkü bu benden sert bir hayır demek. Ama bunlarla yarattığın fantezinin tadını çıkarabilirsin.
Çünkü sizi temin ederim ki gerçeğini ele geçirme şansınız sıfır."

Ben dişlerimi sıkarken bir kahkaha patladı, onun saldırı tarzı beni şaşırttı ve benimle alay eden bir sırıtışla odadan çıkıp gözden kaybolmadan önce ona fırlatacak kelimeleri bulmayı başaramadım.

Yumruğum yanımda sıkılaştı, en azından bu alaycı reddediş gerçekten hedefi vurduğu için ve odadaki diğer aptallara bakmak için geri döndüğümde göğsümde bir hırıltı yuvarlandı.

"Temizleyin şu pisliği," diye bağırdım onlara ve halıyı kaplayan su birikintilerinin arasında yerde hâlâ sarmaşıklara sarılı duran Milton'ı işaret ettim.

Odadaki kahkahalar hızla söndü ve ben odamdan çantamı almak için uzaklaşırken herkes dediğimi yapmak için dağıldı.

Giderken Atlas'ımı açtım, Roxy'nin kabul törenindeki çıplak fotoğraflarını çıkardım ve sinirli bir tıslamayla hepsini sildim. Beni delirten bir kızın boktan fotoğrafları için mastürbasyon yapmayacaktım ve ona da öyle olduğuma inanma tatminini yaşatmayacaktım.

OceanofPDF.com

Küre'nin yakınındaki bir ağacın altında durdum, alacakaranlık gökyüzünü en koyu maviye boyuyordu ve yıldızların ilk parıltısı gökyüzünün bulanık denizinde beliriyordu. Öğrenciler yanımdan geçerken beni fark etmesinler diye etrafımda bir gizlenme büyüsü vardı ve üniformasını yanlış giyen herhangi bir pisliğe çelme takmaktan biraz zevk alıyordum. Ördek kuyruklu gömlek mi? *Kıçının üstündesin.* Ceketin kolları kıvrık mı? *Doğruca hendeğe.* Üniforma giymiyorsanız? *Bu ama siktir et, yüzüstü düşebilirsin.*

"Neden?" diye feryat etti Tyler Corbin, onu şiddetli bir esintiyle patikadan aşağı yuvarlayıp bir çalıya çarparken. *Çünkü sen sinir bozucu küçük bir pisliksin, işte bu yüzden. Bununla başa çıkamıyorsan, Cehennem Haftası'na gelene kadar bekle.*

"Tory Vega'nın sesi dikkatimi çekti ve Darcy'yle birlikte Geraldine Grus'u da yanlarına alarak patikadan aşağı doğru yürüdüklerini görünce başımı yana çevirdim.

Geraldine, "O hayatımda gördüğüm en rahatsız edici babbalumbaduke," diye onayladı.

Tory gözlerini devirdi, gözlerini ondan kaçırdı, belli ki kızın arkadaşlığından hoşlanmıyordu ve onu şımartacak bir ruh hali içinde değildi. Nedenini de çok iyi biliyordum. Darcy ise Geraldine'e kibarca gülümseyerek ona cevap verdi. Çok tatlısın. *İçindeki Fae'yi kucakladığında bu kadar tatlı olmayacaksın, Blue.*

"Babbalumba-şey nedir?" Darcy kaşlarını çattı ve Geraldine kollarını çırptı ve sanki önünde biri ölmüş gibi nefesi kesildi.

"Sen hiç babbalumbaduke diye bir şey duymadın mı? Kraliçem-"

"Darcy," diye araya girdi ve kralcıların saçmalıklarını görmezden gelmesiyle kaşlarım çatıldı.

"Pish-posh!" Geraldine elini salladı. "Bir babbalumbaduke hayal edebileceğiniz en ürkütücü yaratıktır. Lağımlardan sürünerek çıkar ve masum bakireleri bir daha bırakmamak üzere avucunun içine alır. Efsaneye göre iki çatallı armensprout'undan başka bir şey kullanmadan masum etleriyle ziyafet çeker."

Tory sırıtarak, "Dürüst olmak gerekirse, kulağa Washer gibi geliyor," dedi.

"Evet, ama armensprout nedir?" Darcy burnunu kırıştırdı ve dudaklarım onun ne kadar şirin göründüğüne dair köşeden yukarı doğru seğirdi. Sonra ben
dudak seğirmesini öldürdüm ve çenemi sıktım, içimdeki ona karşı merakın yerine sağlıklı bir nefret dozu koydum. O bir Vega'ydı. Onların adı
tek başına bu topraklar için bir lanetti.

"Sevgili leydim!" Geraldine feryat etti. Artık yaklaşmışlardı, Küre'nin etrafından dolanırken patikada yanımdan geçmek üzereydiler, muhtemelen akşam yemeğine gidiyorlardı. "Armensprout bir dilly dongle'dır. Bir war-willy wingle. Orman tavuğu cini. Korkunç bir Leroy."

"Sik mi?" Tory tahmin etti ve dudaklarımdan çıkan bir homurtu Darcy'nin başını çevirip ağaçlara bakmasına neden oldu. Beni göremediğini bildiğim halde kalbim boğazıma fırladı. Ama yine de gözlerinin ruhumu bulduğuna yemin edebilirim.

"Bekle, o canavar şey insanları sikiyle mi yiyor?" Darcy homurdandı.

"Evet! Ben de sana bunu anlatmaya çalışıyordum!" Geraldine kahkaha attı.

Darcy aniden kendi ayaklarına takıldı ve neredeyse yere düşüyordu ama parmaklarım titredi ve ne yaptığımı anlamadan hava büyüsü yaptım.

hatta yere düşmesin diye onu yakalıyordu. Kafası çok karışık görünüyordu ve Tory kıkırdadı, kolunu onunkine doladı ve onu yanına çekti.

Az önce ne halt ettim ben?

Son on dakikamı öğrencilere çelme takarak geçirmiştim ve Darcy gömleğini bile içine sokmamıştı. Öyleyse neden onu çamurun içine uçurma fırsatını değerlendirmemiştim?

Tory, "Hadi ama, sakar kız," dedi ve Darcy güldü.

"İyi misiniz, tatlı bayan?" Geraldine soluk soluğa onun etrafında dolanırken Darcy'nin yanakları pembeleşti ve el sallayarak onu uzaklaştırdı.

"Evet, sadece açım," dedi parlak bir şekilde ve Geraldine'in bir sonraki hareketini tanımlayabilmemin tek yolu, kızları patikada peşinden çağırırken yüksek dizli bir dörtnaldı.

"Yol açın - yol açın!" diye diğer öğrencilere bağırdı ve bazılarını su büyüsüyle patikadan uzaklaştırdı. "Gerçek kraliçeler geliyor
"

Tory, Darcy'nin kulağına fısıldadı ve ben de duyularımı onlara ayarlayarak bunu yakaladım. "Sence geri dönüp yemeği atlarsak onu geçebilir miyiz?"

"Hiç şansın yok. Şu bacakların gidişine bak," dedi Darcy ve ikisi de sessiz kahkahalara boğuldular, birbirlerine yaslandılar, aralarındaki bağ açıkça parlıyordu.

Arkalarından bakarken kalbim şiddetle çarptı, ölmeden önce kız kardeşim Clara'yla aramızdaki bağı hatırladım. Lionel onu öldürmeden önce. Boğazım sıkıştı ve gözlerimi kapatıp karanlığın etimin kenarlarını yaladığını hissettiğimde aniden nefes alamaz oldum.

Kulaklarım enerjiyle uğuldadı ve sanki yıldızlar benim için dünyanın bir katmanını soyuyormuş gibi hissettim. Bir an için bu hissin içinde yaşadım, sanki bilincimin sınırlarında duruyormuş gibi Clara'ya daha yakın hissettim.

Terazi burcu. Yakında seçim yapmalısınız.

Bir uğultu zihnimdeki fısıltıları yarıp geçti ve gözlerim açıldı, bu sözleri gerçekten duyup duymadığımdan emin olamadım. Yıldızlar insanlarla çok nadiren konuşurdu, hayatımda bunu sadece birkaç kez deneyimlemiştim. İlki, babam öldüğünde ve *onun yerine geçme* sözleri kafamın içinde yankılandığında olmuştu. O zamandan beri, sanki her zaman daha mevcutlarmış, beni izliyorlarmış gibi görünüyorlardı. Bu da her bir seçimimin, olmasını istediğimden çok daha önemli görünmesine neden oluyordu.

Ama burada oynayacak önemli bir rolüm olduğunu pek düşünmüyordum. Ve mesajlarının ne anlama geldiğinden bile emin değildim. Seçmek zorunda mısın? Ne?
bir seçim olabilir miydi? Bunu anlayamıyordum, tıpkı babam öldüğünde gönderdikleri mesajı anlayamadığım gibi. Ama yine de onun olduğu her şeyi somutlaştırmak için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım.

Bir Acrux'a kara büyü öğrettim, ki bu onun hayatının büyük bir parçasıydı, ancak kara büyü yapma konusunda onun kadar usta değildim. Kara büyü ile deney yapmak bana her zaman tehlikeli bir fikir gibi gelmiştir. Ve denenmemiş bir şeyle Darius'un hayatını riske atmak düşünülemezdi. Bu yüzden babamın bana öğrettiklerine sadık kaldım ve bunun Darius'a üstünlük sağlamaya yeteceğini umdum.
Gelecekte babasına karşı ihtiyacı olacaktı, bu da onları daha eşit bir oyun zeminine oturtacaktı. Çünkü Lionel Acrux, babasına karşı
oğlunu yenmek için taktikler geliştirdi. Ve kara büyü çok ince, tespit edilemez olabilir.

Babam beni bazı türlerini kullanmamam konusunda uyarmıştı, hatta bana kalıcı zarar verebilecek hiçbir şey öğretmemişti. Karanlık Zorlama gibi. Normal Zorlamanın aksine, zihinsel güçle karşı konulamazdı.
kalkanlar ya da bildiğim herhangi bir büyü. Bir ölüm yemini kadar bağlayıcıydı ve bu da onu korkutucu kılıyordu. Bu kadar yüksek kara büyü seviyelerine ulaşmak için ruhunuzu feda etmeniz gerekiyordu. Eğer

öldüğünüzde ruhunuz sağlam değilse, yerinizi kaybedebilirdiniz.

yıldızlar arasında, sizi sonsuz lanet ve acıya mahkum edebilirlerdi. Ve bu hayatta olan hiçbir şey göksel yöneticilerimiz tarafından sonsuza kadar lanetlenmeye değmezdi.

Tekrar burada bekleme nedenime odaklandım ve önümde uzanan Küre'nin kıvrımlı altın duvarına bakarken üzerimdeki ağırlık biraz olsun kalktı. Geçen dönemin sonunda Darius, Küre'nin dış duvarlarında işaretli takımyıldızlara gömülü elmasların hepsini çalmıştı.
Lionel onları tam bir pislik gibi finanse etmişti ve evet, Lionel'i kızdırmak için gecenin köründe Darius'un küçük hazine zulası için hepsini toplamasına yardım etmiştim.

Hatırladıkça sırıtıyordum ama ne yazık ki yerlerini şimdi Toprak Elementi Profesörü Rockford'un öğleden sonra attığı yeni taşlar dolduruyordu. Ve Darius'un dikkati kesinlikle bu parıldayan taşlarla dağılacağı için, sürpriz bir saldırı planlıyordum. Bu ona her zaman tetikte olması gerektiğini öğretme yöntemimdi ve krallıktaki en güçlü Fae'lerden birini avlamaktan zevk aldığım için içimdeki Vampiri besliyordu. Gerçek avcılık kesinlikle yasak olmasına rağmen, bu küçük oyuna kendimi kaptırmış, gerçekten kabul edilebilir olanın çizgisinde yürüyordum. Ama onu ısırmayacaktım. Eğer ısırırsam, avın tadına varabilirdim ve o zaman başım gerçekten belaya girerdi.

Dikkatimi çeken ulumanın kaynağı, diğer Varislerin arasındaki patikada yürüyen Seth Capella'ya aitti. İnsanlar dördüne hayranlıkla bakarken yollarından çekiliyor ya da arkalarında toplanıyorlardı ve ben de onların yalakalıklarına gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüye direndim.

Seth, kendisini dinleyen herkese yüksek sesle Make You Howl Magazine'de yılın kurdu ödülünü aldığını söylüyor ve fotoğrafını göstermek için elindeki şeyi herkesin yüzüne doğru sallıyordu.

"Bunun iyi olduğunu mu düşünüyorsun? Üst üste iki kez yılın en ateşli su Elementali ödülünü aldım. Sen kendi Order'ının en ateşlisi olabilirsin ama ben bütün bir Element'in en ateşlisiyim," dedi Max kendini beğenmiş bir şekilde ve etraflarındaki birkaç kız kıkırdayarak onunla göz göze gelmeye çalıştı.

Seth homurdanarak, "Zaten en ateşli hava Elemental'ini alamamış olmam saçmalık," dedi. "Neden biri Pitball kariyerini bir kenara atmış bitik bir profesörü, seksi olsa bile kazanan olarak seçsin ki?"

"Onun hakkında böyle konuşma," diye hırladı Darius.

"Hadi ama, Orion'un *bana* göre seksi olmadığını kabul edelim. Saçlarıma bakın." Seth başını güneş ışığında dalgalanacak şekilde salladı. "Şu parıltıya bak. Onda böyle bir parıltı yok."

Caleb, "Bilemiyorum, oldukça pırıl pırıl," diye alay edince Seth ona doğru hamle yaptı ve ikisi anında güreşmeye başladılar.

Çenemi sıktım. Ben böyle saçma sapan dergileri okumazdım. Ancak geçen dönem o aptal unvanı kazandıktan sonra Elemental Weekly'de bir numaraya yükseldiğimi gösteren fotoğraflarım tüm sınıfımı kaplamıştı ve duvarıma yapıştırıldıklarına bakılırsa bir Varis'ten şüphelenmem gerekiyordu. Ya da hepsinden. Bir araya geldiklerinde o kadar çok eşek şakası yapıyorlardı ki, Zodiac Akademi'de çalışan bir ekibimiz olması gerekiyordu.

Tamamen sebep oldukları kaosu düzeltmek için. Ve statüleri nedeniyle, hiç kimsenin onlara gözaltında makul bir süre vermesine izin verilmedi. Ben bile.

Elaine Nova bu konuda çok açıktı. *Yalakalık.*

Darius'un dikkati dağılmış gibiydi ve nedenini anladığımda sırıttım. Gözleri yanımdaki Oğlak takımyıldızındaki değerli taşlara sabitlenmişti ve diğerleri yürümeye devam ederken o durdu.

"Sonra görüşürüz," diye mırıldandı onlara ve el sallayarak vedalaştılar, patikadan aşağı doğru yöneldiler ve hayran kitlesinin çoğunu da yanlarına aldılar.

Darius kalan birkaç kişiyi dişlerini göstererek kovaladı ve orada durup etrafta öğretmen olup olmadığına bakarken yol temizlendi
duvara yaklaşmadan önce. Parmaklarını en alttaki değerli taşın üzerinde gezdirmek için uzandığında, başını sağa sola eğip incelerken bir kahkahayı bastırdım.

"Benim," dedi, kelimeyi alçak sesle söylemişti ve ben bunu sadece sipariş hediyelerim sayesinde yakalayabilmiştim.

Cebimden yıldız tozu kesesini çıkardım ve Vampir'imin hızıyla ileri atıldım, o hiç kıpırdamayınca yüzümde bir sırıtma belirdi.
Tek bir kasını bile. Sonra ona çarparak aynı anda yıldız tozu fırlattım ve etrafa savrulduk, kahkahalarım etrafımızda yankılanırken şaşkın bir çığlık attı.

Bir ormanlık alana indik ve Darius boğazından bir Ejderha kükremesi çıkararak beni yumruklamaya başladığında dökülen yapraklar arasında dik bir banktan aşağı yuvarlandık. Darbelerinin bana dokunmasını engellemek için etime sağlam bir hava kalkanı yaptım ve onun cüssesinin altına sırtüstü düştüm, saçları
gözlerine düştü ve yüzü bir an için bana babasını hatırlatan hırçın bir ifadeye büründü.

"Benim," dedim hızla, kalbim küt küt atıyordu, oyun artık o kadar da komik değildi.

Suçluyu gördüğünde kaşları birbirine yaklaştı ve tüm vücudu rahatlayarak sarktı.

"Ne oluyor, Lance?" Ayağa kalkarak beni itti.

"Kampüste gardını düşürmeyi bırakmalısın," diye uyardım bana elini uzatıp beni ayağa kaldırırken.

"Kampüste Varisler dışında kimse bana meydan okuyamaz ve onlar da bunu pek yapmaz," dedi saçındaki yaprakları tararken.

"Kendini beğenmişlik yapma," dedim kolunu iterek. "Beceri güçten üstün olabilir."

Dumanla karışık bir nefes verdi, sonra öne doğru atıldı ve kollarını bana doladı. Ben de ona sarıldım, canını sıkan bir şeyler olduğunu hissediyordum ama son zamanlarda canını sıkan bir şeyler hep vardı. Ve ben bu hissi biliyordum.

Aramızdaki bağ gelişti ve ona bu kadar yakın olmanın verdiği rahatlama en kötü anksiyetemi yatıştırmaya yardımcı oldu ve sanırım ona da yardımcı oldu.

Kıkırdamaya başladı ve ayrıldığımızda ben de ona

katıldım. "Seni lanet olası pislik," dedi, dudaklarında bir

sırıtma vardı.

Ona alaycı bir omuz silkme hareketi yaptım. "Sadece tuzlusun çünkü düşmanın olsaydım şu anda ölmüş olacağını biliyorsun."

"O zaman benim tarafımda olduğun için şanslısın," dedi sırıtarak. "Taraf demişken, Vega nöbeti nasıl gidiyor?"

Kaşlarımı çattım. "Gerçekten rapor edilecek bir şey yok. Hâlâ savunmasız durumdalar. Ama bu sonsuza kadar sürmeyecek."

Ciddi bir şekilde başını salladı. "Sence çatlıyorlar mı? Daha sert itmeli miyiz?"

Ona dikkatle baktım. "Siz ve Varisler onlara tam olarak ne yapmayı planlıyorsunuz?"

"Ne pahasına olursa olsun," diye homurdandı. "Babam yine Xavier'i tehdit ediyor ve ben sadece..."

Bir elimi omzuna koydum ve onun acısının benimkiyle karıştığını hissettim. "Bunu çözeceğiz. Yemin ederim."

"Emirleri hakkında bir fikriniz var mı?" diye sordu.

"Bence Darcy bir Siren olabilir," dedim ve kaşları çatıldı. "Öyle

mi? Neden böyle düşünüyorsun?" diye sordu.

"Bu sadece bir titreşim. Sanki duygularımı manipüle etmeye çalışıyormuş gibi," diye mırıldandım ve o da yavaşça başını salladı.

"Evet, şimdi sen söyledin, Roxy de olabilir," dedi düşünceli bir şekilde.

"Gerçekten mi? Sen de mi ondan hissettin?" Umutla sordum, bu açıklamaya iki elimle sarılmıştım.

"Evet, bir tür çekim gibi..."

"Kesinlikle," diye onayladım ve aramızda bir rahatlama oldu.

İfadesindeki ağırlık kalktı. "Peki baltam nerede?" diye şeker isteyen bir çocuk gibi sordu ve ben de sırıttım.

Cebimde sustalı olarak sakladığım güneş çeliğinden kılıcı ve Darius'un baltasını çıkardım. Gizleme büyüsünü biraz abartmış olabilirim ama son dersimde son sınıflar bir saat boyunca havaya yükselme alıştırması yapmıştı, bu yüzden üzerinde çalışacak zamanım olmuştu.

Darius'a fırlattım ve ona bakarken homurdandı. "Güzelmiş."

"Sence baban bunu onaylar mıydı?" Sırıtarak sordum.

"Muhtemelen seni mutfak şöminesinde kızartır ve atıştırmalık olarak yerdi," dedi gülerek.

"Buna değer," diye mırıldandım ve o da bir kahkaha attı. "Plan nedir o zaman?"

"Sanırım bir ipucumuz var," dedim sırıtarak. Boktan hayatımın geri kalanını unutturmak için avın verdiği heyecan gibisi yoktu. Bunun için yaşıyordum, Lionel'a meydan okumak, canavarlarla savaşmak. Bugünlerde göğsümde hâlâ atan bir kalbim olduğunu bana hatırlatan tek şey buydu. "Buraya yakın bir yerde bir su perisi görüldüğü FIB'e bildirildi ve sanırım izini sürdüğümüz gruba ait olabilir."

Bu sözler üzerine Darius'un yüzü aydınlandı ve ona bir kez olsun iyi haberler verebildiğim için göğsüm ısındı. Atlas'ımı çıkardım ve Francesca'nın bana gönderdiği koordinatlar. Bana Nymph'lerin görüldüğü yerleri vermesi kesinlikle yasaktı ama yine de verdi ve daha fazla Nymph'in bizim tarafımızdan ele alındığını bilmek uğruna işini riske attı. FIB

artan Nimf saldırıları sorunuyla başa çıkamayacak kadar zayıflamışlardı, ancak bir sorun olduğunu kabul edip onlarla savaşmak için daha büyük bir görev gücü oluşturmadılar.

Krallıkta bir kriz yaşandığını duyurarak halkı korkutmaktan korkuyorlardı, bu yüzden Francesca gelen raporları görmezden gelindikleri zaman bana gönderiyordu. Zor, lanet bir işti ama her saniyesinden zevk alıyordum. Bütün gün ders vermek benim için doğal değildi. Bir amaca ihtiyacım vardı ve bu bana bir amaç verdi. Darius'un da buna ihtiyacı olduğunu biliyordum. Bu aynı zamanda kendimizi bu dünyada işe yarar hissetmemizi sağlayan bir çıkış yoluydu, sanki gerçekten bir fark yaratıyormuşuz gibi. Oğlunu tehlikeli ve yasadışı su perisi avlarına götürdüğümü bilseydi Lionel'la başım ciddi şekilde derde girer miydi? Kesinlikle. Bir Tiberian Sıçanı bile umurumda olur muydu? Hiç umurumda değildi.

Özellikle de bu perinin Tucana'da, Zodyak Akademisi'nden sadece bir taş atımı uzaklıkta görülmüş olmasından dolayı. Ve bu hafife alınacak bir şey değildi.

"Hadi, bu taraftan." Gizleme büyüsünü başparmağımla anahtar bıçağından kaydırdım ve tam boy bir kılıca dönüştü.

Ormanın derinliklerine indik ve biz yürüdükçe bulutlar içeri çekildi, yağmur kısa sürede yukarıdaki gölgelikten çiselemeye başladı. Bizi kuru tutmak için etrafımıza bir hava kalkanı ördüm, ancak yapraklara ve dallara çarpan milyonlarca yağmur damlasını dinlerken sesleri yakalamayı daha da zorlaştırdı.
duyuları aşırı hızda.

Nymph'in çimenli tarlalarla çevrili eski bir çiftlik evinde yaşayan yaşlı bir adam tarafından görüldüğü büyük bir arazinin kenarına ulaştık. Raporu Ferris Pike vermişti ama Francesca'ya göre
İçki alışkanlığı nedeniyle güvenilmez bir tanıktı. Yerel bir barda kurt gibi ağlamış ve oradan gülünerek çıkarılmıştı. Francesca'nın olayı ciddiye almasının tek nedeni çekmeyi başardığı fotoğraftı.

Şimdi Atlas'ımdaki bu resmi kontrol ettim ve Darius'a gösterdim. Tam olarak bu noktadan çekilmişti, ancak açı Nimf'in vücudunun üst kısmını göremeyecek kadar düşüktü. Ayırt etmek zordu ama şu anda durduğumuz iki ağacın arasında, ormanlık alana karışan uzun, kabuklu bacaklar vardı. Ağaçların bir parçası olduğu kolayca göz ardı edilebilirdi, ama burada durmak ne olduğunu doğruladı. Çünkü şu anda onlardan hiçbir iz yoktu.

"Sağ bacağındaki yara izini görüyor musun?" dedim ve Darius'un yüzünde bir sırıtma belirdi.

"Topallayan bu olabilir. Bir Fae'nin iyileşmemiş bir yaraya sahip olma ihtimali oldukça düşüktür," dedi heyecanla. İzini sürdüğümüz grubu sadece Su Perisi formlarında görmüştük, bu yüzden Fae olmadıklarından yüzde yüz emin olamıyorduk. Ama içlerinden birinin bacağı sakattı ve bu su perisinin de aynı yerde eski bir sakatlığı varmış gibi görünüyordu. Bu gerçekten de izini sürdüğümüz insanların Fae olduğunu kanıtlayabilirdi.
Bir yuvanın parçası olan periler. Ve eğer bunu bu gece kesin olarak çözebilirsek, onların peşinden gidebiliriz.

"Ben de aynen öyle düşünüyorum," dedim karanlık bir sesle, ama sonra Darius bunun ne anlama geldiğini anlayınca yüzü düştü.

"Yuvanın Tucana'ya bu kadar yakın olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Olabilir," diye mırıldandım, bu fikirden hoşlanmamıştım. Grubu gördüğümüzden beri yuvanın daha uzakta olduğundan şüpheleniyorduk ama
belki de yanıldık.

Yere indim ve dökülen yaprakların bazılarını iterken çamurda büyük ayak izleri buldum.

"Sence hangi yöne gitmiştir?" Darius da çömelip daha fazla ayak izi aramak için etrafımızdaki yaprakları iterken sordu.

"İşte." Keskin görüşüm onun baktığı yerin hemen ötesindeki başka izlere kilitlenirken işaret ettim.

Ayağa kalktı, Ferris'in arazisini çevreleyen ahşap çit boyunca izleri takip etti ve ben de karanlıktan bize yaklaşan bir şey olması ihtimaline karşı kulaklarımı ormanlık alana dikerek peşinden gittim.

Yağmur şiddetini artırıyordu ve dünyayı dolduran yağmur damlaları arasında sesleri ayırt etmek daha da zorlaştıkça lanet ettim. Ama sonunda bir şey tüm bu sesleri yarıp geçti ve tüylerimi diken diken etti. Bir çığlık, kan donduran, dehşet dolu bir çığlık.

Başımı çevirip sesin geldiği çiftlik evine baktım ve bir anda Darius'u yakalayıp omzuma attım ve çitten atladım. Son sürat eve doğru koştum ve menteşeleri patlamadan hemen önce ön kapıya ulaştım ve ateş büyüsü görüşümde çiçek açtı.

Yere düştüğümüzde bir hava kalkanı fırlattım ve Darius benden önce ayağa kalktı, elindeki anahtarlık bir baltaya dönüşürken bir savaş çığlığı attı ve dev Nymph'in üzerine atladı.
ev. Bakışlarım boynundaki zincirde asılı bir kolyeye kilitlendi; siyah değerli taş gölge gibi dönüyor ve göğsüme bir korku hançeri saplayacak kadar karanlık bir güç yayıyordu.

Kendini korumaya çalışırken baltası koluna saplandı ve yardım etmek için sıçradım, ileri doğru ateş edip bacaklarından birini kestim.

Öfkeyle çığlık attı ve ardından çalınan toprak büyüsü, altımızdaki zemini parçalayan öfkeli bir patlamayla vücudundan patladı.

Panikle soluk soluğa düştüm ve Darius da benimle birlikte düştü, çukurun dibindeki kayalık zemine çarpmadan önce hava büyüm bizi yakaladı.

Su Perisi üzerimizdeki deliğin üzerinden atladı ve ben de altımızda bir hava fırtınasıyla bizi olabildiğince hızlı bir şekilde yukarı uçurdum.

"Yer değiştireceğim!" Evin dışındaki çamurlu zemine indiğimizde Darius bağırdı ve bakışlarım Nymph'e kilitlendi.
Ağaçların yönüne doğru, yürüyüşünde hafif bir aksama vardı ve bu da onun izini sürdüğümüz insanlardan biri olduğundan neredeyse emin olmamı sağlıyordu. Ama onu yakalayıp yer değiştirmeye zorlayamazsak, bunu kanıtlamanın bir yolu yoktu.

"Hayır, kasabaya çok yakınız, görülürsünüz," diye bağırdım ve gömleğini çıkarmaya giden Darius'u durdurmak için kolundan tuttum. Su perisi çitten atladı ve karanlık dalların arasında kaybolurken hemen ormanlık alana karıştı.

"O zaman bizi oraya götür!" diye bağırdı ama arkamdan gelen bir ısı dalgası dönüp eve bakmamı sağladı. Ateş içinde çiçek açıyor, onu hızla tüketiyordu.

Kasabada bir yerde bir siren sesi duyuldu ve başımızın belada olduğunu anladığımda kalbim yerinden fırladı.

"Gitmeliyiz," diye homurdandım, yıldız tozuna uzandım ama Darius başını salladı.

"Delirdin mi sen? Onu kovalamalıyız. Onu yok etmeliyiz." Yüzü öfkeyle buruşmuştu, bu cinayete duyduğu ihtiyaç çok açıktı.

"Artık çok geç," diye tersledim. "Gitmek zorundayız."

"O zaman *sen* git." Çimlerin üzerinde koşmaya başladı ve ben de onu arkamda bırakmayı reddettiğim için küfür ederek peşinden koştum.

Su Perisi ağaçların arasına girdi ve Atlas'ım cebimde vızıldamaya başladı.

Darius neredeyse çitlere varmıştı ki, on FIB ajanı yıldız tozuyla orada belirdi ve doğrudan ona bakarak midemin sıkışmasına neden oldu.

Bir anda harekete geçtim, Emrim'in hızıyla ateş ederek uzaklaştım ve tarlanın ilerisindeki çitten atladım. Ağaçların arasına daldım,

Darius'un teslim olmak için ellerini kaldırmasını izliyordu, balta artık görünürde yoktu.

"Olduğunuz yerde kalın!" diye gürledi iri yarı bir erkek ajan.

Siktir, siktir, siktir.

Atlas'ımı kaptığım gibi Francesca'dan gelen ve *RUN'dan* başka bir şey yazmayan bir mesaj buldum.

Çitlere tırmanıp Darius'un etrafını saran ajanlar arasında onu da fark ettim, hepsi siyah tulumlarını giymişlerdi.

Nabzım göğsümde şiddetle atarken kulaklarımı onlara diktim.

Darius yüksek sesle, "Bir adam bir su perisi tarafından saldırıya uğradı," dedi ve evi işaret etti. "Yardıma ihtiyacı var."

Ajanlardan birkaçı o tarafa doğru koşarak alevleri hızla söndürdü ve içeri girdi. Çok geçmeden arkalarında hava büyüsüyle bir ceset taşıyarak yeniden ortaya çıktılar ve onu çimlerin üzerine yatırdılar.

"Öldürülmüş. Yangından da olabilir, düzgün bir inceleme yapmadan bunu söylemek zor," diye seslendi ajanlardan biri.

"Ejderha ateşi mi?" diye sordu bir diğeri sertçe. *Kahretsin*.

Darius kararlı bir şekilde, "O bir su perisiydi," dedi ama kimse dinlemiyor gibiydi.

Francesca ona sessiz olmasını söyleyen bir bakış attı ve o da çenesini sıkıca kilitledi.

Bir ajan hızla Darius'un ellerini arkasına çekti ve bileklerine sihirli engelleyici kelepçeler takarak paniğimi yüzden bine çıkardı.

Yapabileceğim tek şeyi yaptım, çünkü bu kötüydü. Hapse girmek gibi kötü.

Bu yüzden dünyada bu pisliği düzeltebilecek tek kişiyi aradım, bunu yaparken ağzımda safra tadı vardı. Telefon çaldı, çaldı ve açmasını beklerken ona güneşin altındaki her isimle lanet ettim.

"Evet?" Lionel sertçe cevap verdi.

"Darius işlemediği bir suçtan dolayı tutuklanıyor," diyerek baltayı bir anda indirdim ve bunu öfkeli bir sessizlik izledi.

"Bana yerini gönder." Telefonu kapattı ve ben de Darius'un bu yüzden benden nefret etmemesi için dua ederek ona koordinatları mesaj attım.

Ama onu korumak zorundaydım ve bunu yapmanın tek yolu buydu. Çünkü eğer
FIB onu içeri aldı, o baltayı bulacaklardı, anılarını araştırmak için bir Cyclops kullanacaklardı. Yaptığımız her şeyi göreceklerdi, sadece Nymph avlarını değil, ona kara büyü de öğrettiğimi, babasını ele geçirmeyi planladığını da göreceklerdi. Ve bunun olmasına izin veremezdim.

Kılıcımı bir kez daha gizlemek için bir an durdum ve onu sustalı bıçak şeklinde cebime yerleştirdim.

Lionel ajanların hemen ötesinde yıldız gibi parladı ve içlerinden biri öyle korktu ki kıç üstü düştü.

"Yıldızlar aşkına, oğluma ne yapıyorsunuz?!" diye gürledi ve Francesca cevap vermek için öne atıldı.

"Lord Acrux, efendim, o bir suç mahallinde bulundu," dedi aceleyle. "Onu sorgulamak için buraya getirmemiz gerekiyor. Ama endişelenmeyin, onu kendim sorgulayacağım ve eminim bu her şeyi açıklığa kavuşturacaktır."

Ne yaptığını anlayabiliyordum. O bir Tepegöz'dü ve eğer sorgulamayı o yaparsa belki de onu gerçekten koruyabilirdi. Ama eğer sorgulandıysa ya da ondan daha yüksek biri sorgulamayı başkasının yapmasını emrettiyse...

"Böyle bir şey yapmayacaksın," diye tersledi Lionel, gözleri cehennem ateşinden iki çukurdu. "Benim oğlum bir suçlu değil, öyle değil mi evlat? Öyleyse FIB'e açıkla
Burada tam olarak ne yaptığınızı öğrenmek istiyorum." Darius'a baktı, onun da neden burada olduğunu açıkça merak ediyordu ve bunu öğrenmesine izin verip veremeyeceğimizi merak ediyordu.

"Uçuyordum ve yangını gördüm," dedi Darius kendinden emin bir şekilde. "Neler olup bittiğini kontrol etmek için buraya indim."

"O zaman neden kıyafet giyiyorsun?" diye sordu yardımsever küçük bir ajan piçi.

"Hiç Pegobag diye bir şey duydun mu, salak?" Darius hırladı. "Onu bıraktım

Orada." Tarlanın karşısındaki belirsiz bir yönü işaret etti. "Gidip getirmemi ister misin?"

"Evet-" diye başladı adam ama Lionel onun sözünü kesti.

"Elbette ondan böyle bir şey yapmasını istemeyeceksiniz. Gerçekten de oğlumun bu yangından sorumlu olabileceğini düşünmüyorsunuz değil mi?" diye sordu ve ajan kararsız görünerek destek almak için meslektaşlarına baktı, ancak hepsi şu anda oldukça utangaç görünüyordu.

"Bu bizim işimiz," diye söze girdi adam.

"Göksel Konsey'in Yüksek Lordu olacak," diye alay etti Lionel. "Yani bundan onun sorumlu olduğuna gerçekten inanıyor musun?"

"Tabii ki hayır," diye geri adım attı ajan. "Ama protokol böyle. Onu sorgulamak için içeri almalıyız. Hikayesini doğruladıktan sonra-"

"Ajan Blakely," dedi Lionel soğuk bir sesle, gözleri adamın göğsündeki FIB rozetine kaydı ve yemin ederim titrediğini gördüm. "Bir sonraki hamleniz hakkında çok dikkatli düşünmenizi öneririm. Eğer oğlumu tutuklarsanız, tüm krallığın bunu gazetelerde duymasını sağlamış olursunuz. FIB'e bu kadar iyi bakılmasını sağlayan yöneticilerden biri olan Acrux'un yüce adını lekelemiş olursunuz."

Blakely yavaşça başını salladı ve endişeyle parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Şey... belki de bu seferlik... protokolü değiştirebiliriz... koşullar."

"Evet, evet," dedi Lionel parlak bir sesle ve Blakely'nin omzuna öyle sert vurdu ki, çamura bir santim battığına yemin edebilirim. "İşte böyle. Birazcık

Saygı duyuyorum. Bunu takdir ediyorum, gerçekten. Bu geceki sıkı çalışmanız için bölümünüz cömertçe ödüllendirilecek. Bunu kendim göreceğim."

Yıldızlar adına, o pislikten nefret ediyordum. Ama yardımına ihtiyacım olduğunda bir tanrı gibi davranıyordu.

"Sizi rahat bırakalım ve soruşturmanızla baş başa bırakalım. Ve tüm bunlar olurken oğlumun isminin gizli kalmasını istiyorum, tamam mı?"

"Elbette, Majesteleri, yani Lordum, yani-" Blakely gevezelik etti ve Lionel oğluna yaklaşırken onu yolundan çekti.

Francesca Darius'un kelepçelerini çıkardı ve Lionel kolundan tuttu, ajanlar cesede ve onları bekleyen suç mahalline doğru ilerlediler. Lionel kulaklarıma hitap eden alçak bir sesle konuştu.

"İkinize de akademiye kadar eşlik edeceğim." Sonra Darius'la birlikte yıldızlara bürünerek uzaklaştı ve ben de aynısını yapmadan önce bir elimi gözlerime sürttüm.

Sonsuz yıldız sarmalının içinden çekildim ve Zodiac Akademisi'nin devasa kapılarının dışındaki asfalta indim.

Lionel'ın yüzünde tüylerimi diken diken eden ölümcül bir öfke vardı ve Darius'a baktım, dudaklarımda bir özür vardı ama başını salladı, gözleri yaptığım şey için beni suçlamadığını söylüyordu.

Lionel etrafımızda bir susturucu baloncuk oluşturdu, dudaklarında bir alay vardı.

"Açıkla. Şimdi. Ve bana yalan söylemeye cüret etme."

"Dediğim gibiydi," dedi Darius kararlılıkla. "Dışarıda uçuyordum ve yangını gördüm."

"O zaman bana kıyafetlerini açıkla, çünkü benim oğlum *Pegobag* giymiyor. Ejderhalar, daha küçük Fae'ler için yaratılmış iğrenç bir sırt çantasına saklanmış kıyafetlerle uçmazlar," diye tükürdü Lionel.

"Altında koşuyordum," dedim. "Kıyafetleri bendeydi. Yere indiğinde ona verdim. Sonra FIB ortaya çıkınca kaçtım, böylece

seni aramak için zamanım oldu."

Lionel sustu, aramızda dolaşarak yalanın peşine düştü. Korku omurgamda aşağı yukarı dalgalanıyordu ama yüzümde zerresinin bile görünmesine izin vermedim.

"Bana doğruyu söyle evlat," dedi bakışlarını Darius'un üzerinde sabitlerken. "O evi sen mi yaktın? Ejderha ateşini kullandın mı? Çünkü bazı-Ejderha ateşinin masal işaretleri, eğer bunu yaparsan saklamak daha zor olacak." Gözlerinde öyle bir parıltı vardı ki, Lionel'ın oğlunun evet demesini umduğu hissine kapıldım. O adamı soğukkanlılıkla öldürmüştü.

"Ben yapmadım," diye yemin etti Darius, kaşları birbirine kenetlenmişti.

"Kızmayacağım," dedi Lionel, sesi daha önce ondan hiç duymadığım bir tonda yumuşayarak. "Ferris Pike güçlü bir Fae'ydi ama aynı zamanda aşağılık bir Sfenks'ti. Bir bilgi istifçisiydi. Seni bir şekilde rahatsız mı etti? Çünkü böyle bir cinayette onur vardır."

"Hayır," diye tersledi Darius. "Onu ben öldürmedim."

Lionel içini çekti, hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "İyi," diye ısırdı. "Az önce senin için yaptığım şeyin bedelini ödeyeceksin. Adının basından uzak tutulması için FIB'e önemli bir katkıda bulunmam gerekecek."

"Tamam," diye kabul etti Darius, cezayı beklerken çenesini öne eğdi. Ama Lionel oğlunu burada, Zodyak Akademisi'nin kapısında azarlamayacaktı. "Bitir şu işi."

"Hayır, oğlum." Lionel ona bir adım daha yaklaştı. "Uygun gördüğüm zaman seni cezalandıracağım."

Sanki itaatkâr bir bekçi köpeğiymişim gibi bana parmaklarını şıklattı. "Oğlumu odasına geri götür, Lance."

"Evet amca," dedim, ses tonum her zamanki gibi kuruydu ama fark etmemiş gibiydi.

Üzerine yıldız tozları atarak gözden kayboldu ve ciğerlerim rahat bir nefes aldı. Darius kapıdan içeri girdi ve ben de peşinden gittim,

Etrafımızda susturucu bir baloncuk oluştururken onu çevremden izliyordum.

"Bir süre ortalıkta görünmememiz gerekecek. Su perisi avlarını durdurun," diye mırıldandım. "Ne?" diye hırladı, bana doğru dönerek.

"Ben de tam bunu önermek üzereydim.
tam tersi."

"Bu çok riskli," diye tısladım. "FIB seni sorgulamak için alsaydı neler olabileceğini anlamıyor musun? Planladığımız her şeyi öğrenebilirlerdi, yaptığımız tüm yasadışı işlerden bahsetmiyorum bile."

"Ama yapmadılar," diye tersledi Darius. "Ve onları avlamayı bırakamayız. Nimfler sadece riskler yüzünden. Başlamadan önce riskleri biliyorduk ve eğer Nimfleri krallığa gerçek bir tehdit oluşturmadan önce durdurabilirsek bu riskleri göze almaya değer."

"Sonsuza kadar duralım demiyorum. Ama şimdilik-"

"Hayır," diye homurdandı inatla. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin. Sen benim babam değilsin, Lance."

"Hayır, ama ben senin arkadaşınım," diye ittim.

"Çünkü o seni öyle yaptı," diye tersledi. "Bu senin Koruyucu bağın, sen değilsin."

"Siktir git," diye homurdandım, sözleri hoşlandığımdan daha fazla acı veriyordu. "Bu bağ değil."

"Öyle. Gerçek duygularınızdan ayırt bile edemezsiniz, bu işler böyle yürür. Çünkü gerçek Lance Orion benim yanımda savaşırdı.
Zamanın sonuna kadar periler, ama beladan uzak durmamı isteyen bu adam babam tarafından sana yerleştirildi," dedi ve ben ona karşı çıkamadan, yolda sağa bir çatal aldı ve bana iyi geceler mırıldanarak evine doğru ilerledi.

Uzun bir süre orada durdum, peşinden gitmek istiyordum, bağ beni buna zorluyordu. Ama sözleri kafamın içinde dönüp duruyordu.

Bana açıkça ihtiyacı varken onu terk ettiğim için göğsümde bir acı yumrusu yandı ve ayaklarımın ters yöne yürümesine neden oldu. Çünkü belki de haklıydı. Belki de ben sadece tasmalı bir köpektim. Ve bağın benden istediği şeyi yapmak istemedim.
göğüs kafesi parçalara ayrılıyordu.

Yıldızlara baktım, bir yöne ihtiyacım vardı ama onları sessizce parlarken buldum, söyleyecek hiçbir şeyleri yoktu. Bu yüzden daha karanlık bir kaynağa yöneldim.
Bu gece bilgi edinmek ve dolabımda sakladığım kadim kemikleri okumak. Bana devam etmem için bir yol gösterecek ve avlanmayı bir süreliğine durdurmanın iyi bir fikir olup olmadığını teyit edeceklerdi.

Ama Darius Acrux'tan uzaklaştıkça ve Koruyucu bağı alevlenip yandıkça, hangi fala bakarsam bakayım onu korumanın benim seçimim olacağını hissediyordum. Çünkü Darius haklıydı, onun güvenliği söz konusu olduğunda seçimlerim benim için yapılmıştı. Ve
Tüm krallığı riske atsa bile onunla savaşmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

OceanofPDF.com

Aklım Nymph saldırısında ve dikkatim Atlas'ımda Ağlayan Orman'a doğru yürüdüm.

Lance mesajlarımı görmezden geliyordu ve ben de tüm bu olanlar yüzünden ona çok kızıyordum. Nymph'lerle ilgili önemli bir şey keşfetmeye çok yaklaşmıştık ama şimdi bu soruşturmayı sürdürmemi aktif olarak engelliyordu.

En yakın kasabanın sınırlarında Fae gibi davranarak göz önünde saklanan bir periden daha fazlasının olma ihtimali çok yüksekti ve bunun nedeni benim için oldukça açıktı. Bu akademide yeni uyanmış büyüye sahip bir sürü genç Fae vardı.

Nimflerin saldırıp güç çalacakları başlıca hedefler. Özellikle de Roxy ve Gwendalina Vega gibi son derece çekici iki aday.

Eğer bir Su Perisi olsaydım, onlar eğitimsiz ve kolay hedeflerken güçlerini çalmak için şansımı denemek isterdim ve şimdi bu yaratıkların akademiye yakın olduklarını biliyoruz.

Ancak babamın ders sonrası gezilerimize olan ilgisinin resmen artması ve FIB'in artık en azından adımı avladığımız yaratıklar tarafından öldürülen bir adamla ilişkilendirdiği gerçeğinin yanı sıra, Lance dikkat çekmememiz konusunda ısrar ediyordu.

Bir açıdan anladım. O benim Koruyucumdu, beni korumak ve güvende tutmak için kan bağıyla bağlıydı ve aynı zamanda güvenliğim için endişelenen en iyi arkadaşımdı. Babamın bize karşı oluşturduğu tehdit ve FIB'in bizi daha yakından incelemeye karar vermesi halinde oluşturabileceği tehdit arasında, endişelenmek için yeterince nedeni vardı. Kara büyü kullanıyorduk ve boş zamanlarımızda yasadışı Su Perisi avları düzenliyorduk, ama şimdi hedeflerimizden geri adım atmaya dayanamıyordum. Çok yaklaşmıştık.

Nimfleri avlamanın, üzerimdeki gerginliği biraz olsun atmama yardımcı olan birkaç şeyden biri olduğundan bahsetmiyorum bile. kafatasımın içinde her zaman birleşiyor. Dövüşe gitmenin verdiği rahatlamaya ihtiyacım vardı. Buna ister kana susamışlık deyin, ister adrenalin yükselmesi ya da çoğu zaman içinde yaşadığım boktan gerçeklikten kaçmak deyin ama işte oradaydı. Buna ihtiyacım vardı ve geri adım atmaya niyetim yoktu. Özellikle de bazıları elimizin altındayken ve oluşturdukları tehdit bu kadar yakınken.

"Darius!" Max'in sesi dikkatimi çekti ve etrafıma baktığımda onu bana doğru koşarken buldum, bana yetişirken yüzünde geniş bir sırıtış vardı. "Yol boyunca kara kara düşünenin sen olduğunu sanıyordum."

"Kara kara düşünmüyorum," diye mırıldandım, bana saçmalıklarımı söyleyemesin diye zihinsel kalkanlarımı sıkılaştırdım, ama belli ki zaten ruh halimi anlamıştı.

"Elbette. Tıpkı senin bir şey yüzünden Orion'a çok kızgın olmadığın gibi. Çünkü bugün Cardinal Magic'te seninle oturmak, tüm öfkene doymuşken orada oturup diş gıcırdatmalarını dinlemek gibiydi."

Gözlerimi devirdim ama inkar etmedim. Ayrıntıya da girmedim ve bu beni biraz boktan hissettirdi. Diğer Varisler her zaman yaşadıkları her şey hakkında çok açık ve dürüsttüler ve ben... değildim.

En kötüsü de bunu anlamış olmalarıydı. Babamın evinde neler olup bittiğinin detaylarını bilmiyorlardı ama ana fikri anlamışlardı

Onlara söyleyemesem bile. Bazen keşke söyleyebilseydim diyordum ama bazen de bilmemelerinin daha iyi olacağını düşünüyordum. Değiştiremeyecekleri bir şey için endişelenmek onlara sadece yük olurdu. Babamın benim için yarattığı kafesten çıkmanın tek yolu onu yenmekti. Ve bunu yapabilecek tek kişi bendim. Onu yenecek kadar güçlü olduğumda onu alaşağı edip, Göksel Konsey'deki yerini alacağım ve onu hayatımdan sonsuza dek çıkaracağım.

Ya da en azından Lance ve benim yaşadığımız güzel fantezi buydu çünkü bu olmadan, bu delikten çıkmak ve gerçekten hayatımı dört gözle bekleyerek uyanmak için hiçbir umudum yoktu.

Max bana endişeli bir bakış attı ve bana doğru biraz mutlu titreşimler itti, onun için bir gülümsemeyi tokatlamadan önce bir elimi yüzümde kaydırmama neden oldu.

"Kahretsin dostum, sanırım bugün sadece kendime acıyorum, beni görmezden gel," dedim, kendimi zihinsel bir sarsıntıdan geçirdim ve düşüncelerimi babamdan ve onun hayatım üzerindeki etkisinden uzaklaştırdım.

Kendimi bu saçmalığa kaptırdığımda işler benim için oldukça hızlı bir şekilde kararmaya meyilliydi - ki hayatımdaki önemli her şey üzerinde neredeyse tam kontrole sahip olduğu ve her hareketimi sürekli izlediği için bunu yapmak biraz kolaydı. Yine de akademide malikanedekinden çok daha fazla özgürlüğüm vardı ve uğruna ölebileceğim arkadaşlarım vardı, yani her şey o kadar da kasvetli değildi. Sadece kendime gelmem ve küçük bir sürtük gibi üzülmeyi bırakmam gerekiyordu.

Zihinsel bariyerlerimi biraz indirdim, Max'in Siren hediyeleriyle ruh halimi canlandırmasına izin verdim ve gerginliğimin bir kısmı üzerimden düştüğünde rahatlayarak gülümsedi.

Alçak bir uluma dikkatimi patikaya çekti ve tam Seth Kurt formuyla ağaçlardan sıçrayıp Caleb ilerideki bir köşeyi dönerken üzerine atlarken kafamı kaldırdım. Seth yumruklarını kullanabilmek için tekrar Fae formuna geçerken ikisi güreşirken yere düştüler.

Max ve ben sözsüz bir şekilde koşmaya başladık ve mücadelenin içine daldık, hepimiz bir it sürüsü gibi çamurda debelenirken kalbim güm güm atıyordu.

İçlerinden biri ben bir yumruk atmadan hemen önce böbreğime yumruk attı.

Çenesine dirsek attı ve Max dehşet içinde Seth'in aletinin suratına çarptığını haykırdı. Çok geçmeden hepimiz birbirimizin yanına yığılmış, ağaçların arasından aya bakarken küfrediyor, kanıyor ve gülüyorduk.

"Sizi seviyorum çocuklar," dedi Seth ve hepimiz onu birkaç kez daha yumrukladık, o da bizi yalamaya başladı.

"Aletini kaldır, ahbap, bunu garipleştiriyorsun," dedim ona, meme ucuna hafifçe vurarak acı içinde inlemesini sağladım.

"Biliyor musunuz, arada bir, benimkini kaldırmamı sağlamak yerine hepiniz siklerinizi çıkarabilirsiniz," diye şaka yaptı ve ayağa kalkıp giysilerini bulmak için ağaçların arasına doğru ilerledi.

Caleb ayağa fırladı, sonra bana elini uzattı ve kavgamızda aldığım çürükleri ve sıyrıkları iyileştirmeden önce beni ayağa kaldırmasına izin verdim, anı yaşamama ve arkadaşlarımla biraz eğlenmeme izin verdiğim için yüzümdeki gülümseme bu sefer kalıcı oldu.

Seth kıyafetlerini giymiş ve uzun saçlarını toplamış olarak geri döndüğünde, dördümüz patikadan aşağıya doğru ilerledik ve ağaçların arasında diğer öğrencilerden uzakta takılabileceğimiz favori noktalarımızdan birine geçtik. Biz
hayranları tarafından her zaman takip edilmeye alışmıştık, ancak bu oldukça hızlı bir şekilde yorucu hale geldi ve mümkün olduğunca sık birbirimizin yanına kaçmayı sevdik, böylece her zaman gösterideymişiz gibi hissetmek zorunda kalmadık.

"İşemem lazım," diye mırıldandı Cal, hedefimize yaklaştığımızda ağaçlara doğru ilerledi ve üçümüz onsuz devam ettik.

"Bugün çok ilginç bir şey duydum, Darius," diyerek beni yemleyen Seth, açıklığa doğru ilerledi ve bir dairenin parçasını oluşturan bir kütüğün üzerine çöktü.

Seth'i açıklığa kadar takip ederken Max, "Bir saniye bekle," dedi ve ne söyleyeceğini zaten bildiği hissine kapıldım. "Eğer bu konuda duygusallaşacaksan o zaman acına ortak olmak istiyorum."

"Madem öyle," dedim, sinirli görünmeye çalışarak, ama gücünü benden yeniden kazanmasına izin vermeyi gerçekten umursamıyordum.

Seth bana söylemek istediği şeyi paylaşma beklentisiyle neredeyse aşağı yukarı zıplarken, birbirimize yakın iki kütüğün üzerine oturduk. Max gücümü daha kolay çekebilmek için bir kolunu omuzlarıma doladı.

"Şey," dedi Seth, dramatik bir şekilde duraklayarak. "Marguerite'e bir dahaki ziyaretlerinde ailenle bir görüşme sözü verdiğini duydum."

Bu öneri karşısında bir kahkaha attım, öne doğru eğildim ve dirseklerimi dizlerime dayadım. Max aramızdaki teması korumak için benimle birlikte kaymak zorunda kaldı. "Kesinlikle yaratıcı bir şeyler bulabilir. yatak odasında bir patatesten daha az yaratıcı olsa bile hikayeler."

Onu babamla sanki kız arkadaşımmış gibi tanıştırma düşüncesi biraz saçma olmaktan da öteydi. Öncelikle, o düzenbaz herifin umurunda bile olmazdı, çünkü benim romantik hayatımın nasıl olacağına çoktan karar vermişti. İkincisi, eğer gerçekten birini onunla tanıştırmayı deneyecek olsaydım, bu ancak yıldızlar tarafından kutsanırsam ve bir şekilde gerçek bir seçenek olarak sunabileceğim tek, saf kan ateşli bir Ejderha kızı bulursam olurdu. Yani kısacası, böyle bir şey asla olmayacaktı.

Seth, Marguerite'in aleyhinde bir kahkaha attı ve Max, acıyla karışık da olsa benim eğlencemden beslendiği için sırıttı.

"Hâlâ kuzeninle evlenmeye hazır mısın?" Caleb ağaçların arasından çıkıp fermuarını çekerken şaka yaptı.

Bu şaka karşısında homurdandım çünkü hayatım çok eğlenceliydi. Benimle dalga geçerken gerçekten bir şey kastetmediklerini biliyordum ama yıldızlar aşkına, bazen doğuştan lanetli olduğumu düşünmek zorunda kalıyordum.

"Lanet olası kuzenimle evlenmeyeceğim. Ayrıca o benim ikinci kuzenim," diye mırıldandım. Tabii bu onların ona sürekli kuzenim demelerini engellemeyecekti.

"Tamam o zaman, *ikinci* kuzeninle evlenmeye hazır mısın? Ve yüzündeki o büyümeden kurtulmayı başardı mı?" Caleb alay etti.

"Yüzündeki ne büyümesi?" diye sordum, içimde bir eğlence titreşimi belirdi çünkü yapmaktan çekinmediğim bir şey varsa o da müstakbel gelinimle alay etmekti. En azından canavarla gerçekten evlenene kadar... ve lanet olası birlikteliği tamamlamak zorunda kalana kadar. *Hayatımı sikeyim.*

"Hayır, Caleb. Bu büyüme onun yüzü. Hatırladın mı?" Max şaka yaptı ve üçü gülmeye başladı, ben de katılmamaya çalıştım çünkü kelimenin tam anlamıyla benim berbat gerçekliğime gülüyorduk. Ama dürüst olmak gerekirse, her şey o kadar boktandı ki eğer gülmeseydim muhtemelen akıl sağlığımı tamamen kaybedeceğim, bu yüzden ben de gülmekten kendimi alamadım.

"Ah, neşenin tadı öfkenden çok daha güzel," dedi Max memnun bir iç çekişle, beni kendine yaklaştırıp başımdan kavrarken.

"Tüm yıldızlar üzerine yemin ederim ki daha çirkin bir kız görmedim," diye kıkırdadım Max'i üzerimden iterken. Beni baş kilidinden kurtardı ama kolunu etrafımda tutmaya devam etti, böylece büyüsünü benimkinden yenilemeye devam edebilecekti.

"Ve onunla evlenmeyeceğim. Hakkımdan vazgeçmeyi tercih ederim."

Tehdit boş bir tehdit olabilirdi ama öyle olmamasını umuyordum. Çünkü hayatımın namlusunun ucuna bakıp kendimi o dev gibi kıza bağlı ve onunla bebek yapmak zorunda görmek, ölümü çok daha tercih edilebilir kılıyordu. Tabii ki, babam muhtemelen bu konuda herhangi bir seçim yapmama izin vermeyecekti ve isterse konuyu zorlayabileceğini ve bunu önlemek için çaresiz kalacağımı yeterince iyi biliyordum. Gerçi onun için sikimi nasıl sertleştireceğimi ancak Tanrı bilirdi.

"Bu konuda seninle tartışırdım ama onu gördüm ve sanırım seni o evlilikten kurtarmak için ben de hakkımdan vazgeçerdim," diye şaka yaptı Seth. "Yani belki
Marguerite'i bir alternatif olarak mı sunacaksınız?"

Gözlerimi devirdim. "Öyle bir ihtimal yok. Babamın alternatif olarak bir Sfenks seçeceğini düşünebiliyor musun? Savaşta on para etmezler ve yarı işe yaramazlar, ayrıca ateşte sadece altıncı seviye. Hiç ikincil gücü yok. Ayrıca, kadınlarımın daha fazla meydan okumasını tercih ederim ve o uzun vadede kesmek için çok... sıradan."

Marguerite'le olan durumum çok uzun süredir devam eden bir durum değildi ve ondan sıkılmaya başlamıştım. Özellikle de Roxanya Vega hayatıma ateş ve baştan çıkarıcılıkla dolu bir şekilde girdiğinden beri. Marguerite'le ilişkimi yakında resmen bitireceğimden oldukça emindim, özellikle de onu ailemle tanıştırdığıma dair saçma sapan dedikodular yayıyorsa.

"Sol kıç yanağımı hissedemiyorum," diye açıkladı Max, hayatımla alay etmelerine son vererek. "Eğer burada oturacaksak biriniz bu kütükleri daha rahat hale getirebilir mi?"

"Bana bakma," dedi Seth. "Ay doğana kadar işim bitti." Umutla yukarı baktı ama gökyüzünde aya dair hiçbir iz yoktu.

Max bakışlarını umutla Caleb'a çevirdi ama o da başını reddederek salladı. "Yapamam, bu gece eğitimde gücümü kullandım. İçinizden biri bağışta bulunmak ister misiniz?"

"Ben değil," dedi Max, beni sıkıca kavrayarak savunmaya geçti ve ben de onu uyarmak için hırladım. Ben onun için bir çiğneme oyuncağı değildim. aşırı korumacı köpek. "Hâlâ kendi işimi kendim görüyorum."

Seth omuz silkti, sanki Cal'e bir şeyler ikram etmek istiyormuş gibiydi ve Caleb gözlerinde aç bir ifadeyle bakışlarını bana çevirdi.

"Bu gece zaten bir parazit besliyorum, benden iki parazit beslememi istemeyeceksin değil mi?" İsteksizce sordum.

Ben de tam olarak şarj olmamıştım ama eğer gerçekten ihtiyacı varsa ona verirdim. Bu gece bir yığın altının içinde uyuyacaktım.
Her iki şekilde de sihir.

Cal kendi kütüğünün üzerine çökerken dramatik bir şekilde iç çekti. "Akşam yemeğinde kaynağımdan takviye yapmayı planlamıştım ama Vegas hiç gelmedi."

"Okuldaki herhangi bir salağı bile ısırabilirsin," dedim gözlerimi devirerek ve ağzını kız arkadaşımın her yerine soktuğu düşüncesinin içimde yarattığı rahatsızlığı görmezden gelmeye çalışarak. Bunu yapmasının beni neden bu kadar sinirlendirdiğinden bile emin değildim ama ne zaman onu ısırdığını görsem ya da tadının ne kadar güzel olduğundan bahsettiğini duysam, bunun için onun güzel suratını yumruklamak için acil bir istek duyuyordum. "Neden sadece kontörünü almadın?
başka bir yerde?"

Max sanki benden o öfke ve sahiplenme duygusunu kapmış gibi kaşlarını kaldırdı ve ben de o daha fazla anlamadan duygularımı kontrol altına almak için mücadele ettim. Kendim bile anlamıyordum, bu yüzden zaten ona açıklayamazdım.

"Gücümü nasıl seviyorsam ruhlarımı da öyle severim," dedi Caleb umursamaz bir tavırla. "En üst raf ya da hiçbir şey. Tory'nin tadı hoşuma gidiyor, onun kanında siz pisliklerden bile daha fazla güç var."

Bu yorum karşısında hepimiz rahatsız bir şekilde yer değiştirdik çünkü bunun gerçek olduğunu bilmemize rağmen hiç hoşumuza gitmedi ve Caleb omuz silkerek elini sarı buklelerinin arasında gezdirdi.

"Bunu inkar etmenin bir anlamı yok," dedi. "Potansiyellerinin ne olduğunu hepimiz biliyoruz."

"İşte bu yüzden Hesaplaşma'da başarısız olduklarından emin olmalıyız," diye homurdandı Max.

"Her şey kontrol altında." Seth omuz silkti, bunu ciddiye almıyordu çünkü o hiçbir şeyi ciddiye almazdı. Sadece her şeyin yolunda gideceğini varsayıyordu ve bu konuda haklı olduğunu ummak zorundaydık. "Bir çözüm bulabiliriz.
King's Hollow'da birkaç fikir daha var. Bence yarın o ikizler için büyük bir gün olacak. Ve eğer gece yarısı benimle koşuya gelmek istersen, o zaman benden beslenmene izin veririm," diye ekledi Caleb'a.

Bu öneri beni bir anlığına rahatlattı ve Max bunu fark ettiğinde bana şaşkın bir bakış daha attı. İçimden kendime lanet ettim ve dilimin tadından nefret ettiği bir cümleyi dudaklarımdan zorla geçirdim.

"Ya da sabah benimle Ignis House'da buluşup Tory'nin odasının önünde bekleyerek ona sürpriz yapabilirsin," diye önerdim sırıtarak. Ona böyle hitap etmek bile kulağıma yanlış geliyordu. Tory, vücudumun onu istemem için bana yalvardığı her şekilde isteyebileceğim bir kızdı. Roxanya ise olduğumuz her şeyi yok etmeye hazır bir prensesti. Bu yüzden ona bu isimle hitap ediyordum çünkü aletim ne kadar isterse istesin, bunu bir an bile unutmama izin veremezdim. "Eğer gerçekten şanslıysak, onun çıplak uyuduğunu öğrenebiliriz." İşte lanet olası ağzım, aletimin başlattığı düşünce treniyle kaçıp gitti ve ben

Bu hatalı düşünceyi dile getirdiğim için kendime tekrar lanet ettim. Max'in duygularıma erişmesine izin vermeyi bırakmalıydım, bu beni ağzımı olması gerekenden daha gevşek kullanmama neden oluyordu.

Max imalı bir şekilde, "Bunu daha önce öğrenmemiş olmana şaşırdım," dedi ve kendimi durduramadan dudaklarım yarım bir gülümsemeye dönüştü. Şehvetimi zaten hissetmişti ve hiçbirimiz Vegas'ın ne kadar ateşli olduğunu inkar etmeye çalışmıyorduk, bu yüzden bunu kabul edebilirdim. Çünkü evet, eğer şansım olsaydı onu sikimle tanıştırmaktan çok daha fazla zevk alırdım, ama hayır, bunun olacağını hiç sanmıyordum. İkisi için planladığımız şeyle değil.

"Evet... Seni bu konuda ikna edebilirim," dedi Caleb, Roxy'nin de çıplak yatması fikrini düşünürken kendi gülümsemesi genişledi ve onu yumruklama dürtüsü içimde yine dizginlenemez bir canavar gibi yükseldi. Lanet olası güzel yüzüne lanet olsun, eğer külotuna girerse gerçekten onun için kıracaktım.

"Neden hepimiz ortaya çıkmıyoruz?" Seth heyecanla ekledi. "Ona asla unutamayacağı bir uyandırma çağrısı yapabiliriz."

"Bana uyar," dedim, ayağa kalktım ve Max'in kolunu omuzlarımdan indirdim çünkü onlara fikrimi değiştirdiğimi ve onunla kendim ilgilenmek istediğimi söylemek için ani bir dürtü duydum. Bir geceliğine de olsa içimdeki karmaşaya bir göz atmasına izin vermekten bıkmıştım. Ve daha da kötüsü, ilk dürtüyü hemen şimdi yatak odasına gitme ve birbirimizden nefret etmeye geri dönmek zorunda kalmadan önce onu geceyi sikimin üzerine boşalmaya ikna edip edemeyeceğimi görme dürtüsü izledi. *Kötü fikir.* "Ben yatmaya gidiyorum."

Bu çok cazip zihinsel görüntüyü engellemeye çalışırken dilimi ısırdım ve kendime en son yüz yüze geldiğimizde beni alenen nasıl vurduğunu hatırlattım.

"Hollow'a gelmiyor musun?" Max suratını asarak sordu.

"Hayır, yorgunum. O zaman hepinizle sabah görüşürüz? Altı diyelim mi? Hiç erken kalkmaz." Artık onun rutinlerini oldukça iyi öğrenmiştim ve kendi kendime bunun babamın onu izlememi emretmesinden kaynaklandığını söylüyordum. Ama Gwen'in rutinlerini bilmiyordum. Ve en azından kendime itiraf etmeliydim ki onu izlemek hoşuma gidiyordu. Onu çözmek. O bir
Bir saplantının ya da en azından tehlikeli bir fantezinin sınırında olabilecek bir bulmaca, ama içimde duracak güç olmadığını fark ettim.
Ayrıca, sadece izliyordum. Şimdiye kadar.

"Pekâlâ, Vega eğlencemiz için özel bir şey üzerinde çalışacağız," dedi Seth ve gözlerinde her zaman birilerinin ondan nefret edeceği anlamına gelen o bakış vardı.

Ayağa kalktı ve beni kucakladı, parmaklarını lanet saçlarımın arasından geçirdi ve ben biraz hırlayıp geri çekilmesini sağlayana kadar saçlarımı karıştırdı. Bana sırıttı ve ardından Max ve Caleb'le birlikte açıklıktan çıkmaya başladı, ikisi de vedalaşırken beni kolumdan alkışladılar.

Hemen takip etmedim, gitmelerini beklerken Atlas'ımı cebimden çıkardım ve dikkatimi bütün gün beni rahatsız eden konuya geri çevirdim.

Diğerlerinin gittiğinden emin olmak için birkaç dakika bekledim, Max'in bu görüşmeyle ilgili duygularımı hissetmesini istemiyordum çünkü artık konuya tekrar odaklandığım için öfkemin her saniye arttığını hissediyordum.

Siktiğimin Lance'i. Onun saçmalıklarıyla işim bitmişti ve o istese de istemese de bu konuşmayı yapacaktık.

Numarasını çevirmeden önce kulaklığı taktım ve Atlas'ımı kot pantolonumun cebine geri soktum.

Telefonun bağlanmasını beklerken parmaklarımı çenemde gezdirdim ve çalmasına izin verdiğinde kaşlarım çatıldı. Pislik herif lanet olası bir vampirdi,

İstese Atlas'ına yeterince hızlı ulaşabilirdi. Beni bekletiyordu, şüphesiz bana küfürler mırıldanıyor ve telefonumun çalmasına izin verirken burbonunu yudumluyordu.

"Öyle mi?" Lance sonunda cevap verdi ve sesindeki sinirli ton beni hemen ayağa kaldırdı.

"Yeterince uzun sürdü," diye sinirli bir şekilde homurdandım. "Seninle yüz yüze konuşmam gerek."

"Darius, bunu konuşmuştuk. Bütün gün sümüklü veletlere ders vermekten yoruldum ve şimdi seninle bu konuya girmek istemiyorum. Bu dansı yarın biraz daha ayık olduğumda yapamaz mıyız?" diye sordu ama sabrım tükenmek üzereydi ve sabahımı Caleb'in Roxy Vega'nın boynunu emmesini izleyerek geçirmek zorunda kaldığım için zaten kızgın hissediyordum, bu yüzden bunun halledilmesini istedim.

"Hayır, yarın değil; *şimdi.* Bu durum çok uzun sürüyor, şimdiye kadar onlarla başa çıkmış olmalıydık. Bence planı tırmandırmamız gerekiyor," dedim kararlı bir şekilde.

Sadece bana göz kulak olmaya çalıştığını biliyordum, ama Nymph sorunu hayatımda kontrol edebileceğimi hissettiğim tek şeydi. Onlar bir tehditti, yakınımdaydılar ve bir şeylerin peşinde olduklarından emindim. Yazın başında izini sürdüğümüz Nymph karanlık bir objeye sahipti ve Lance'in kendisi bana gölgelerde daha fazlasını topladıklarını gösteren rahatsızlıklar hissettiğini söylemişti. Ve Nimflerin gölgelerle dolu nesnelerle planladıkları hiçbir şey iyi olamazdı. Ancak onları durdurabilirdik ve insanlar bunu yaptığımı bilse de bilmese de bunu yapmak Solaria için benim görevimdi.

"Darius," diye hırladı Lance. "Bunu konuşmuştuk. İzini sürdüğümüz insanlar Nimf bile olmayabilir. Kanıtlarımız en iyi ihtimalle zayıf ve

kesin bir gerçek olmaktan çok bir tahmin. Eğer oraya saldırırsak-"

"Kes şunu," diye sözünü kestim çünkü bunun beni bir yere götürmediğini görebiliyordum, bu yüzden onunla yüz yüze görüşecek ve mantıklı düşünmesini sağlayacaktım. "Şimdi sana geliyorum."

İtiraz etmeye çalışırken telefonu kapattım ve kaşlarımı çatarak ayağa kalktım.

yükselen ay. Vardiyamı değiştirip onun evine uçmak çok cazip geliyordu ama bunun bir ton tuğlanın gelip çatısına inmesi kadar ince olacağını kabul edebilirdim, bu yüzden bunun yerine sinirli bir şekilde yürümeye karar verdim.

Açıklıktan çıkıp sağa döndüm ve hedefime doğru hızlı adımlarla ilerlemeye başladım. Bu konuda istediğimi yapmam gerekiyordu. Lance bu konuda kararımı verdiğimi kabul etmek zorundaydı. Kabul etmezse belki de onsuz devam etmek zorunda kalacaktım.

Öğretmenlerin yaşadığı Asteroid Place'e giden patikayı takip ederek toprak bölgeden geçerken tempolu bir yürüyüş sürdürdüm. Lance birkaç kez, buraya ancak diğer öğretmenlerin çoğu olmadan benim için açık bir giriş çıkış yolu olup olmadığını kontrol edebildiği takdirde gelebileceğimi açıkça belirtmişti.

Öğrencilerin öğretmenlerin yaşam alanlarına girmeleri kesinlikle yasak olduğu için öğretmenler etrafta dolaşırdı. Aramızdaki bağı mümkün olduğunca gizli tutmaya çalıştık, hayatlarımızı geri dönülmez bir şekilde birbirimize bağlayan böylesine kalıcı ve modası geçmiş bir geleneği neden kabul ettiğimize dair çok fazla soru sorulmasını istemedik çünkü cevabımız, kabul e t m e d i ğ i m i z d i . Ve bunu ne kadar az kişi bilirse bizim için o kadar iyiydi. Ama bu gece bunun benim için bir önemi yoktu çünkü şu anda dışarı çıkmakla daha çok ilgileniyordum.

ve lanet Nymphs ile uğraşmak.

Ağlayan Orman'ın kenarına kadar geldim, geniş bir açıklığın önünde duraksadım ve yakınlarda olabilecek öğretmenlere dikkat etmek için Emir hediyelerimle görüşümü keskinleştirdim.

Omurgamın arkasında bir karıncalanma duyularımı rahatsız etti ve aniden birinin beni izlediği hissine kapıldım. Sertçe doğruldum ve ağaçlara doğru dönüp baktığımda gözleri üzerimde hissettiğimden neredeyse emindim.

Ormanın içine baktım, yersiz bir şey olduğuna dair bir işaret arıyordum. Ay, yeterince iyi görebilmem için yeterince ışık saçıyordu ve etrafımdaki ağaçları taramama rağmen, uygunsuz bir şey göremedim ve sonunda bu fikri kovdum.

Tüm bu anlaşmazlık yüzünden çok gergindim. Lance'i görmem ve fikrini değiştirmesini sağlamam gerekiyordu, o zaman her şey yeniden yoluna girecekti. Babamın kontrolü altındaki hayatımın boktan gerçekliği bir yana, ama artık buna alışmıştım.

Ağaçlara son bir kez daha baktım ve bu duygudan sıyrılıp onlardan uzaklaştım. Nasıl olsa kimse beni takip etmeye cesaret edemezdi. Benim gazabım
tüm Fae'leri korkutmak için yeterli olacaktır.

Ağlayan Orman'ın ötesindeki açıklığa doğru ilerledim ve profesörlerin ikamet ettiği, kapılarla çevrili dağ evleri kompleksine yaklaştım. Öğrencilerin buraya gelmesine asla izin verilmemesi en katı kurallardan biriydi ama ben başkalarının kurallarına uymak için doğmuş bir yaratık değildim ve bu gece Müdür Nova'nın beni fark edip etmemesi umurumda bile değildi.

Yine de aptal değildim, bu yüzden kapılardan geçip etrafta dolaşan herkesin komplekse girdiğimi iyice görmesine izin vermek yerine, sağa döndüm ve etrafı çevreleyen ferforje çitleri takip etmeye başladım.

Yürürken Atlas'ıma bir mesaj geldi ve okumak için çıkardım
o.

Lance:

Aptal olma. Bu gece buradan uzak dur. Bir öğrenciyle yakalanmanın baş ağrısına ihtiyacım yok ve Washer lanet bir havuz partisi veriyor.

Bana ne yapacağımı söylemeye çalışmasına ve sanki onun için lanet olası bir öğrenciymişim gibi bana patronluk taslamasına karşı içimde öfke birikti. Hayır Lance, uzak durmayacaktım. Ve eğer baş ağrısı istiyorsa, bir tane alabilirdi.
onları da.

Aniden durdum ve yanımdaki çitin parmaklıklarını tutmadan önce Atlas'ımı cebime geri soktum. Avuçlarımda ateş büyüsü parladı ve içeri tırmanabilmek için çitte koca bir delik açarken dudaklarımı bir sırıtma kapladı.

Fotoğrafını çektim ve kendi mesajımla birlikte Lance'e gönderdim.

Darius:

Bu nasıl bir baş ağrısı, göt herif? Birazdan evinin arka tarafında olacağım.

30 saniye

Dağ evlerinin arkasından dolanarak yürümeye devam ettim ama daha o kadar ilerleyemeden Lance gölgelerin arasından bana doğru fırladı ve önümde aniden durdu. Önümde dururken bir elini arkasına attı ve diğerlerine doğru bir susturma balonu gönderdi.
Profesörlerin evlerine girdikten sonra bana hırladı ve göğsüme sertçe vurdu.

"Ne oluyor Darius?" diye sordu.

"Bütün gün benimle konuşmadın, ne bekliyordun ki?" Onu iterek geri çekilmesini istedim ve o da beni uyarmak için dişlerini gösterdi.

"Seni burada tuttuğu için başı ciddi belaya girebilecek olan benim. Seninle sadece biraz konuşurlar - ama senin burada iğrenç nedenlerle bulunduğun fikrine kapılırlarsa Darkmore Cezaevine gönderilebilirim."

"Oh lütfen, ben senin liginin dışındayım. Kimse buraya senin sikini emmeye geldiğime inanmaz," diye alay ettim ve kaşlarını tekrar çatmadan önce bir an için neredeyse güldü.

"Çitlere ne yaptığını nasıl açıklayacağım?" diye sordu.

Evet, bu aptalca bir hareketti, ama bütün gün beni susturduğu için hala ona kızgındım, bu yüzden sadece omuz silktim, bu da açıkça onu daha da kızdırdı.

"Bilmiyorum. Bir yolunu bulursun."

"Sana buraya gelmemeni söylemiştim," diye hırladı Lance, yüzüme doğru yaklaştı ve gri tişörtümü kapıp kumaşı avucunun içine aldı. Bana hırlarken nefesindeki burbon kokusunu alabiliyordum ve yine içtiğini fark edince şaşırmadım. Hayatı muhtemelen daha da
Bu kadar kızgın olmasaydım geri adım atabilirdim ama bu haliyle onunla kavga etmeye neredeyse açtım. "Eğer biri seni görürse-"

"Sanırım kiminle konuştuğunuzu unutuyorsunuz, *efendim,*" diye tersledim ve göğsünü, beni bırakmak zorunda kalması için bir adım geri atmasına neden olacak kadar sert bir şekilde ittim.

Bu gibi konularda sık sık anlaşmazlığa düşmezdik ama ikimiz de kendimizi kaybettiğimizde dizginlemek zor olurdu.

Bu işin peşini bırakıp bırakmamaya karar verirken uzun bir süre birbirimize ters ters baktık ama sonunda aramızdaki bağ galip geldi ve aramızdaki ateşin bir kısmı söndü.

"Bunu ne kadar önemsediğimi biliyorsun," dedi Lance ve birlikte avlanmak için yaşayan tek kişinin ben olmadığımı hatırlattı.
gerçeği. "Sadece bu kadar yaklaşmışken her şeyi berbat etmemizi istemiyorum."

"Öyleyse neden bekliyoruz? Nerede olduklarını biliyoruz. Şimdi oraya gidip onları uyurken bulabilir ve bu işi sonsuza dek bitirebiliriz," diye bastırdım, öfkemi bastırmaya çalışıyordum ki bunu gerçekten tartışabilelim, ki bedenimin içinde şiddetle volta atan bir Ejderha varken bu çok zordu.

"Henüz değil. Eğer yanılırsak masum canlar alabiliriz," diye ısrar etti Orion ve ben bu fikre karşı çıktım. Keşfettiğimiz Nimfler konusunda haklı olduğumuzdan emindim, özellikle de topal olanı gördükten sonra.
Fae formlarında saklanıyor olabilirlerdi ama ben inanmayı reddettim. Bulduğumuz ipuçlarının başka bir anlamı olabilirdi. "Elimizdeki bilgilerle emin olmak çok zor. Sadece birkaç gün daha bekleyin. Onu tekrar göreceğim ve şüphelerimizi doğrulayacağım."

Harekete geçmeden önce FIB muhbiriyle görüşmek istediğini biliyordum, ama geçip gitmesine izin verdiğimiz her günün Nymph'lere masum Fae'lere saldırmak, onlardan daha fazla büyü çalmak için daha fazla fırsat vermesinden endişeleniyordum.
daha da büyük bir tehdit haline gelir.

"Birkaç gün içinde daha da güçlü olabilirler. Dönem başladığından beri neler olduğunu gördünüz. Güçlerine alışmaları için onlara ne kadar uzun süre verirsek, bu gücü nasıl kullanacaklarını ve bize karşı nasıl kullanacaklarını bulma şansımız o kadar artar. Eğer bu işi yapamayacağınızdan korkuyorsanız, diğerlerini yardıma çağırmama izin verin. Onları yok etmeyi en az bizim kadar istediklerini biliyorsunuz."

Öldürdükleri Fae'lerden büyü çalan Nymph'lere göre sahip olduğumuz tek avantaj, büyünün nasıl kullanılacağı konusunda eğitimsiz olmalarıydı. Bu yüzden
Zodiac gibi akademiler sıkı bir şekilde korunuyordu, böylece

düşmanlarımızın gözlerinden uzakta kilitli kaldı. Nimflerin öldürdükleri Fae'lerin gücünü çalabilmeleri yeterince kötüydü,
Bunu nasıl kullanacaklarını öğrenmeleri ve bize karşı da kullanmaları riskini göze alamazdık.

Diğer Varisleri de işin içine katmakla tehdit ederek onu zorluyordum. Bu tartışmayı daha önce birçok kez yapmıştık ve her seferinde Onları gizli Su Perisi avlarımızdan uzak tutmanın en iyisi olduğu sonucuna vardım, ancak bazen bu seçimi sorguladım.

Lance elini yüzünde gezdirerek başını sallıyordu ve ortaya çıkarmayı umduğumuz Nymph'lerin tam da göründükleri gibi olmalarından korktuğunu biliyordum - mahremiyetlerini seven bir Fae ailesi. Ama gerçeğin bu olmadığını söylemek için çok fazla işaret vardı. Onların saklanan Periler olduğundan emindim ve bu tehdidi ortadan kaldırmak istiyordum.

"Bu çok riskli," dedi Lance, diğer Varisler konusuna değinerek. "Seth çenesini kapalı tutamaz, sürüsünün her üyesine daha önce söyleyecektir. Gün doğumu ve Max'in güçleri onu diğerlerine karşı yumuşatıyor, her ne kadar doğru olduğunu inkâr etse de."

Haklıydı ama tek Varis onlar değildi ve o da bunu biliyordu. Caleb'den prensip olarak nefret ediyordu çünkü Caleb'in Kampüste ondan daha güçlü bir vampir dolaşıyor ve en iyi kan kaynakları için ona meydan okuyor.

"Peki ya Caleb? Yoksa küçük rekabetiniz, burada karşı karşıya olduğumuz tehdide rağmen görmezden gelemeyeceğiniz kadar keskin mi?" Ejderhamın öfkesini kontrol altına almak ve bu konuda soğukkanlılığımı korumak için mücadele ederken adımlarımı hızlandırmaya başladım.

"Bunun rekabetle bir ilgisi yok," diye tükürdü Lance, gerçi ikimiz de kabul etmek istese de istemese de bununla çok ilgisi olduğunu biliyorduk. Onun ve Caleb'in emirlerini bir kenara bırakıp arkadaş olmanın bir yolunu bulabileceklerine dair umudumu çoktan yitirmiştim. Bunun için fazla rekabetçiydiler. "Mesele şu ki

Güçlü. Onu benden daha iyi tanıyorsun ama ben onu çok güçlü buluyorum. Bunun için düşüncesiz. Eğer çok erken saldırırsa, bu noktaya gelmek için yaptığımız tüm çalışmalar boşa gitmiş olacak. Aynı şey onları şimdi öldürmeye çalışırsak da geçerli. Hala emin değilken. Ya başarısız olursak ve
bizden kaçmayı başarabilirler mi? Ya da başarırız ama hayati bir şeyi kaçırırız ve bu daha büyük bir şeyi harekete geçirir-"

"Yine o lanet kemiklere danışıyordun," diye mırıldandım çünkü sesindeki otorite bana zaten bildiğini düşündüğünü söylüyordu
Bu da bir tür kehanetin onu bu konuda uyardığı anlamına geliyordu.

Lance karanlık bir ifadeyle, "Evet," dedi. "Ve bana pek fazla cevap vermiyor olsalar da, bir şey açık. Bu bizim zamanımız *değil*."

Kıpırdamadan durdum, burnumdan dumanla karışık uzun bir nefes verdim ve Ejderha'mı dizginleyip mantıklı bir şekilde düşünmeye çalıştım. "Bazen keşke her şeyin bizim için planlandığı bir dünyada yaşamasaydık diyorum, sanki hayatlarımız büyük bir yapbozun parçalarından başka bir şey değilmiş ve hiçbir söz hakkımız yokmuş gibi."

Lance iç geçirdi, elini omzuma koyabilmek için yaklaştı ve Koruyucu bağı bizi her zamanki gibi bir araya getirirken aramızdaki düşmanlık kayboldu. Ayrıca, ona kızgın hissetmekten nefret ediyordum. O bu dünyada beni gerçekten tanıyan tek kişiydi. "Bu seninle mi ilgili? Baban mı? Hala sana baskı yapıyor mu-"

Lanet Vegas'tan ya da babamın şu anda onlarla ilgilenmemi istemesinden bahsetmek istemiyordum, bu yüzden sözünü kestim.

"Tabii ki öyle. Tek düşündüğü şey bu. Sanki içinde yaşadığımız dünyanın kaosun eşiğine gelebileceğinin farkında bile değil." Lance'in elini omuzlarımdan çekmeden önce başımı salladım, benim için zaten olduğundan daha fazla endişelenmesini istemiyordum. "Benim için endişelenme

Baba, her zamanki gibi gazabının yükünü ben çekeceğim. Diğer Varisler ve ben bu durumu çözdüğümüzde, zaten geri çekilecektir. Sen sadece her şeyi teyit etmeye odaklan ki biz de harekete geçebilelim."

"Birkaç gün içinde onunla tekrar buluşacağım. Bir okuma yapacağım. Gerçeğin her parçasına sahip olduğumuzdan emin olacağım." Orion başını sallayarak cevap verdi ve Francesca ile görüştükten sonra tekrar ava çıkmamıza daha sıcak bakacağını biliyordum ve bilmem gereken tek şey de buydu.

"Ve sonra?" Kelimeleri söylemesini isteyerek bastırdım.

"Ve sonra... o zaman kimse bizim olduğumuzu öğrenmeden önce yapmamız gerekeni yaparız," diye kabul etti Lance ve hâlâ onların gerçekten Fae olduklarından endişe duyduğunu söyleyebilirdim. Ama ben içten içe onların Nimf olduklarını biliyordum, bu yüzden
harekete geçmeye hazır.

"Güzel," diye cevap verdim ona, yakında daha fazla kan dökülеceğinin sözünü veren vahşi bir şekilde sırıtarak.

Lance neredeyse gülümseyerek cevap veriyordu ve ben de arkamı dönüp geldiğim yoldan geri döndüm ve çitleri mahvettiğim için kendimi biraz boktan hissettim. Muhtemelen öylece bırakacak ve hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranacaktı.
diğer profesörlerden biri keşfetti. Önemli bir şey değil.

Bu gece iyi uyuyacaktım ve birkaç gün içinde tekrar ava çıkacaktık.

OceanofPDF.com

Kapıyı iterek açtım ve sınıfa girdim, ruh halim tüm zamanların en düşük seviyesine inmişti. Yorgun ve öfkeliydim. Gecenin yarısını Francesca'yla telefonda konuşarak geçirmiş, onu FIB'in Tucana'nın dış mahallelerinde Darius ve benim varlığından emin olduğumuz yuvayı araması için ikna etmeye çalışmıştım. Fae olmadıklarına dair kesin bir açıklamaya ihtiyacım vardı. Çünkü eğer onlara gerçekten saldıracaksak, masum olmaları riskini göze alamazdım. Ve eğer Darius ellerini bizim türümüzün kanıyla ıslatırsa, bunun bedelini ödeyecekti.

Bugün küstah öğrencilerle uğraşacak havada değildim, bu yüzden sinirlerimi bozan herkes buna pişman olacaktı. Kaçınılmaz olan için odada avlanıyordum. Birileri bir şeylerin peşinde olacaktı ve ben de bu sabah içimdeki öfkeli canavarı doyurmak için öfkemden birazını onlardan çıkaracaktım. Bakışlarım elinde bir demet birinci sınıf parti broşürüyle Kylie Major'a kilitlendi ve memnuniyet göğsümü doldurdu. *Mükemmeldi*.

"*Hayır,*" diye homurdandım ve elimi sallayarak odadaki her bir broşürün şiddetli bir esintiyle bana doğru savrulmasını ve ardından masamın yanındaki çöp kutusuna düşmesini sağladım.

Kylie dondu kaldı, telaşla bana baktı, yüzünün rengi hızla soldu.

"Efendim,

I-"

"Bayan Major, eğer bir daha sınıfımda çöp dağıtırsanız, bu yılki finallere katılmanız yasaklanacak," diye ısırdım onu, gözümün önünde küçülmesinden zevk alarak.

Ağzı bir karış açık kaldı ve yenildiğini bilse bile susacak bir tip olmadığını söyleyebilirim.

"Ama efendim!" diye nefes nefese kaldı.

Elimi salladım ve kalan broşürler elinden kapılıp lime lime oldu, pembe konfeti yağmuru halinde üzerine döküldü. *Ama hiçbir şey, seni çekilmez pire.*

Kahkahalar odanın içinde çınladı ve kulaklarım Blue'dan gelen küçük bir eğlence homurtusu duydu, ağzım neredeyse köşeden yukarı kıvrılıyordu. En azından arkadaşlık ettiği kişiler konusunda yarı düzgün bir zevki vardı. Yine de Polaris'i neden etrafında tuttuğunu asla bilemeyeceğim. *Ona bakış şekli...*

Bakışlarım şapka takan bok çuvalına ve gözlerinin sürekli Darcy'ye, sonra da onun ötesindeki Tory'ye kaymasına takıldı. Terli görünüyordu. Ve terli insanlar benim tarzım insanlar değildi. Özellikle de bakmaya hakları olmayan kızlara çok yakından bakan terli insanlar. Ne istiyordu ki? Bu dünyada bir adım öne çıkmak mı? Evet, işte buydu. Belli ki o bir asalaktı. Zamanında bu sınıftan yeterince sızıntı görmüştüm ve sızıntıların tutabileceğiniz en tehlikeli arkadaşlardan biri olduğunu biliyordum. Zayıf Kendi başlarına başaramayan, ancak doğru insanlarla nasıl arkadaş olunacağını bilen, doğru iyilikleri sunan Fae'ler. Sonra bam. Seni domaltıp kıçından sikerler ve zaferini alırlar.

Kahve fincanımı masaya vurdum ve önümdeki endişeli yüzler denizine bakarken oda sessizleşti. Gözlerim otomatik olarak Darcy'ye kaydı ve ben onu ters ters bakmaya çalışırken o çenesini kaldırıp başka tarafa bakmadı. Bakışlarındaki meydan okuma içimdeki Fae'nin kükremesine neden oldu ve bir an için dişlerimi sıktım çünkü odanın geri kalanı

kaybolup gitti. Neden beni böyle tedirgin etti? O sadece bir kızdı. Bir Vega olsa bile. Ve geveze kız kardeşi beni onun kadar sinirlendirmiyordu. Hayır... bana bakışında bir şey vardı, sanki diğer çoğu Fae'yi dışarıda tutan sertleşmiş çelik gibi dış görünüşümün altını görebiliyordu. Darius ve Gabriel, bunun altına kolaylıkla girebilen çok az Fae arasındaydı. Ama onunlayken öyle hissetmiyordum. Sanki o benim
Göğüs kafesini açıyor ve elini kalbimin etrafına sarıyor, beni yok etmesine ramak kalmıştı.

Tahtaya döndüm, dijital kalemimi kaptım ve üzerine bugünün günlük hatırlatıcısını yazdım.

EŞSIZ DEĞILSINIZ.

Tekrar sınıfa döndüğümde hepsinin suratının asık olduğunu gördüm. Güzel. Suratları asık olmalıydı. Çünkü hepsi işe yaramazdı ve daha çok çabalamaları gerekiyordu. "Zodyak'taki her burcun kendine has özellikleri vardır. İyi ve kötü. Doğanızı etkileyebilirler. Ama sizi farklı ya da özel yapmazlar. Sizi Fae yaparlar." Atlaslarındaki slaytları etkinleştirmek için tahtaya dokundum ve herkes ekranlarına bakarak beni Blue'nun yoğun bakışlarından kurtardı.

"Bütün Fae'ler bunun bir parçası," diye devam ettim, bugün kendimi tamamen kaybedip Lionel Amca'nın beni ziyaret etmesi ihtimaline karşı öfkemi dizginlemeye çalışarak. *Sikerim öyle işi.* "Ve hepimiz iki belirleyici göksel özelliği paylaşıyoruz
ortak varlıklar." Zodyak'ın merkezini işaret ettim. "Güneş ve ay. Bizi birbirimize bağlıyorlar. Ve Tarikat, göz kalemi ya da mavi saç yok-" En yakın koridora adım atarken Darcy'ye sert bir bakış attım, o da bana dudaklarını büzerek onu kızdırdığım için bana bir tekme attı. "Ya da bere şapka." Ona bir tokat attım
Diego'nun şapkası, ama o sanki Kutsal Kase'ymiş gibi tuttu,

bana meydan okurcasına bakıyor. *Merhaba, küçük Fae. Sonunda korkak deliğinden çıkabildin mi?*

Ona sırıttım, her şeye rağmen biraz omurgalı olduğunu gördüğüme sevindim. Bu birinci sınıf öğrencilerinin işe yaramaz olmalarını istemiyordum. Aslında, öğretmenlikte en çok onlar karşı çıkmaya başladığında başarılı oluyordum. O zaman neredeyse işimden zevk alıyordum. Çok değil ama yine de bir şeydi. Yeni neslin krallıktaki en güçlü varlıklardan bazıları olduklarını fark ettiklerini ve herkesin onları sürekli itip kakmasına katlanmak zorunda olmadıklarını anladıklarını görmek bir nevi memnuniyet vericiydi - eğer bu tür şeyler umurunuzdaysa.

"Sizi farklı kılıyor," diye bitirdim, sınıfa doğru ilerleyip herkesin dikkatini verip vermediğini kontrol ettim. "On iki işaret var, kraliyet Vega Varislerimizin bile bunların ne olduğunu bildiğini sanıyorum. Hadi onları dinleyelim." İkizlerin arkasından yaklaşıp her ikisinin de omuzlarına birer el koydum. Darcy'yi daha sıkı kavradım, parmaklarım onun etrafında sahiplenici bir şekilde kıvrıldı ve
Dişlerim ağzımdaki kanının hatırasıyla karıncalandı.

Mavi bana bakmak için başını çevirdi ve gözlerinde vahşi bir yaratığın gizlendiğini gördüm, etinin dışında görmeyi merak ettiğim bir yaratık. Elimin üzerinde durduğu yerde enerji yükseliyordu. Yerçekimi gibi hissettiriyor, beni içine çekiyor, toprağın çekim gücünün beni yere bağladığından daha şiddetli bir şekilde ona bağlıyordu.

"Devam edin Bayan Vega," diye emrettim.

"Hangisi?" diye sordu o ve Tory aynı anda.

"Mavi." Omzuna hafifçe vurdum. "İki numaralı Vega benimle gelebilir." Tory'yi dürttüğümde kaşlarını çatarak ayağa kalktı ve kız kardeşine bir bakış attı. Ama onu kimse kurtaramayacaktı. Onu masama götürdüm, sandalyeme oturdum ve elimi uzattım. Anladığım kadarıyla Prestos, Tory için işe yaramaz bir irtibat görevlisiydi.

Tory'nin güç sıralaması bana göreydi, hala yapmamıştı ve açıkçası beklemekten bıkmıştım.

"Avuç içi," diye emrettim ve o da tereddütle elini benimkine koydu. Elindeki işaretleri okumaya başladım ve onun bedeninin beni neden kız kardeşininki gibi etkilemediğini merak ettim. İkizlerin farklı Tarikatlar olarak ortaya çıkması duyulmamış bir şey değildi, ancak oldukça nadirdi. Eğer Darcy bir Siren ise, o zaman ben de
Bu kızın mizacından bir Ejderha olduğunu tahmin ediyordu ama o kadar minyondu ki bu pek mümkün görünmüyordu. Elbette, babası bir Hydra'ydı, o halde onun ya da kız kardeşinin de onlardan biri olmayacağı ne malumdu? Hiçbir şeyi göz ardı edemezdim.

"Zodyak işaretlerinin kulaklarımı doldurduğunu duymuyorum," diye tersledim.

Kylie ve arkadaşlarından gelen kıkırdama sesleriyle Darcy'nin bana kızdığını hissettim ama bu benim sorunum değildi. Ya dersime katılacaktı ya da defolup gidecekti.

Darcy düz bir ses tonuyla bana isimleri saydı. "Kova, Balık, Koç, Boğa, İkizler, Yengeç, Aslan, Başak, Terazi, Akrep, Yay,
Oğlak burcu." Astroloji, Fae'lerin uzun zaman önce insanların da yıldızlardan etkilenip etkilenmediğini anlamaya çalıştıkları deneylerden sonra Faniler Âlemine sızmıştı. Görünüşe göre bir miktar etki vardı, ancak Elemental büyü ve Emirlerden yoksun olmaları
bizden çok daha az etkilendi. Görünüşe göre bazı insanlar
Kaderlerini tahmin etme veya yıldızlardan gelen işaretleri okuma konusunda diğerlerinden daha yetenekliydi, bu da işin içinde eski bir sihir olduğunu gösteriyordu. Yine de şimdiye kadar kesin bir şey ortaya çıkmamıştı. Yine de ilginç.

"Güzel, Aer Evi'ne beş puan," dedim ve Darcy'nin bunun üzerine yaşadığı şoku neredeyse hissedebiliyordum. *Evet, Bayan Vega, gerçekten de çaba gösterdiğiniz için ödüllendiriliyorsunuz.*
yoksa bunun anlamı ne olurdu?

İşaret parmağındaki Jüpiter Dağı çizgisini inceledim ve bazı yönlerden kız kardeşininkinden ne kadar farklı olduğuna şaşırdım. Bu çizgi kendine güveni, liderliği ve hırsı gösteriyordu, ancak bu çizgiyle kesişen daha küçük bir çizgi vardı ve bu da onu her konuda geride tutan köklü bir korkudan bahsediyordu.
bu bölgeler. Ona bir bakışım kaşlarımın çatılmasına neden oldu. Ondaki sertliği görebiliyordum ama hepsinin altında bir şey vardı ve bu iki kızın da hayatta acı çektiğinden emin olmak için Ölümlü Diyar'da geldikleri boktan yeri düşünmem yeterliydi. İkisi de zırh giyiyordu ama farklı şekillerde ve avuç içlerindeki ipuçları bana acılarının kaderlerini etkileyecek kadar derin olduğunu açıkça gösteriyordu. Lanet olsun, umursamak istemiyordum. Umursamak benim işim değildi. Acıyı ilk elden görmüştüm. Çoğu zaman ben de acı *çekiyordum.* Ama hiç fakir olmamış ya da aç kalmamıştım. Bu asla iyileşmeyecek yaralar bıraktığını hayal ettiğim bir tür gerçeklikti.

Güç sıralamasına odaklandım ve bunları bir not defterine not ettim, Tory'nin onu ne kadar uzun süre tuttuğum için kıvrandığını hissettim. Bana güvenmiyordu, bu çok açıktı. Sihrinin beni dışarı çıkarmaya çalıştığını hissedebiliyordum ama Blue'nun teninin benimkiyle temas ettiğinde verdiği hisle karşılaştırınca şaşırdım. Daha önce büyüsünün damarlarında beni ne kadar çağırdığını fark etmemiştim ama
Şimdi ikizinin içinde bunun tam tersini hissedebiliyordum, bunun doğru olduğundan emindim. Ama bu ne anlama geliyordu ki?

Sonunda elini bıraktım ve Tory'ye bir kâğıt uzattım. "Bunlar Elemental puanlarınız. Sayı ne kadar yüksekse, gücünüz o kadar güçlü demektir. Asıl büyünüz ateş."

"Ah...doğru." Başını salladı, uzaklaşmak için hareketlendi ama ben ani bir karar verdim, kız kardeşinin kanını kendi kanıyla karşılaştırmam gerekiyordu, delirmediğimden emin olmak için Darcy ile ilgili her şeyin beni içine çektiğini hayal ediyordum. Eğer Tory'nin tadı da aynıysa, aynı etkiyi yarattıysa, o zaman bu bir çözümdü.

o. Endişelenecek bir şey yoktu. Darcy ve benim aramda gizli bir bağ yoktu, bu sadece güç arzusuyla ilgili bir şeydi.
Ondan bir sonraki beslenmemi bölümlere ayırmak.

Tory'nin bileğini yakaladım, onu öne doğru sürükledim ve dişlerimi derisine geçirerek dehşet içinde nefes almasını sağladım. Kanı dilimin üzerinde yıkandı, ayın karanlık ve büyüleyici gücü gibi hissettiren bir büyü dalgası da onunla birlikte çarptı. Tadı çok güzeldi, gerçekten çok güzeldi ve gücü sadece
kız kardeşininki kadar muazzamdı. Ama benzerlik burada sona e r i y o r d u , çünkü Darcy'den beslenmek onun olduğu her şeyde boğulmak ve daha fazlası için can atmak gibi hissettiriyordu. Tadı onun tatlılığı gibiydi, lanet ışığı doğrudan içime akıyor ve olduğu her şeye boyun eğmem için bana yalvarıyordu. Tory'nin tadı bir rüya gibiydi ama benim rüyam değildi. Ve bu benim için bir şey değildi.
Anladığımdan bile emin değilim.

"Aman Tanrım, efendim!" Kylie'nin nefesi kesildi ama ben onu duymazdan gelerek beslenmeye devam ettim, Darcy'de bulduğum şeyi Tory'de de bulmaya çalıştım, yanıldığımı kanıtlamak için. Onu arzulamamın nedeni sadece Darcy'nin kanıydı, başka bir şey değil, ama içtikçe bunu bulamayacağımı daha iyi anladım.
Tory'nin özü için aynı bitmeyen arzu. Sadece kandı. Gerçekten güzel bir kan. Şişeleyip sonsuza dek saklamak gibi bir kan. Ama *onun* kanı değil.

"Kes şunu!" Mavi beni tersledi ama Tory onu bir bakışıyla uyardı ve sonunda dişlerimi kendi zamanımda onun derisinden kurtardım.

Bana ters ters bakarak uzaklaştı ve ben de kafamdaki tüm çılgınca düşünceleri bir kenara bırakarak ayağa kalktım ve derse devam ettim.

Arkamda FaeBook'ta yayınlanan bir gönderi hakkında fısıltılar koptu. Canlı ve ben homurdanarak odaya döndük ve herkesin Atlaslarına baktığını gördük.

Tam toplu cezayı duyuracaktım ki kapı ardına kadar açıldı ve Caleb Altair koşarak odaya girdi, lanet masamın üzerinden atladı. O

Beni tahtaya çarptı ve gözlerindeki öfkeyi anladığımda etrafımızda toplu bir nefes sesi duyuldu.

Bir hırıltıyla onu üzerimden savurdum ve geriye doğru yuvarlandı, kafası masaya çarptı ve masanın ortasına bir çatlak düştü. Caleb bir avuç alevle bana saldırırken gözlerindeki meydan okuma karşısında içgüdülerim alevlendi. İçimdeki canavarı bu kadar kolay harekete geçiren tanıdığım tek Fae oydu. Caleb tanıdığım tek vampirdi.
benden daha güçlüydü, bu da aramızdaki rekabetin asla benim dürtülerimi tam olarak tatmin edecek bir şekilde çözülemeyeceği anlamına geliyordu. Ona meydan okudum ve o anda, içimdeki her şey onun yok edilmesi için çığlık atarken aklımı tamamen kaybettim.

Tam önünü kesip onu yok etmeye çalışacaktım ki benim bir öğretmen, onun da bir Varis olduğunu ve bu dövüşün değerinden çok daha fazlasının söz konusu olduğunu hatırladım.

"Yeter!" Caleb darbeyi indirmeyi denemeden önce ben bağırdım.

Terra Varisi durakladı, açıkça kendi içgüdüleri yerine bizim durumumuzu düşünmeye zorladı ve öğrencilerin hepsi etkileşimimizi izlerken hareketsiz kaldı.

Caleb avuçlarındaki alevleri söndürdü, boğazından alçak bir hırıltı yuvarlandı. "O benim Kaynağım. Ona bir daha dokunursan ölürsün. Profesör ya da
değil."

Sanki birisi kıçına yanan bir demir sokmuş ve bunun benim hatam olduğunu söylemiş gibi buraya neden geldiğini anladığımda içimi bir şaşkınlık kapladı. Öğrenci dedikodularına pek kulak asmazdım ve Darius'la son zamanlarda kendi sorunlarımızı yaşadığımıza göre, Caleb'in bir Kaynak için Vega olduğunu iddia ettiğini ve bu yüzden onu ısırmamın kesinlikle

ve muhtemelen bunun için ona ceza bile veremezdim. *Lanet olsun*.

Yine de zayıf bir Fae gibi özür dilemeyecektim, bu yüzden eylemlerimi sahiplenmeye ve öğretmeni olarak onun üzerindeki otoritemi uygulamaya karar verdim.

Gömleğinin önünü kaptım ve onu yüzümün bir santim yakınına çektim. "Sınıfımdan defol."

"Sen yemin edene kadar olmaz," diye tükürdü Caleb, eliyle Tory'yi işaret ederek. "O benim. Dişlerini ondan uzak tut."

"Ben kimseye ait değilim!" Tory tersledi ve Darcy başıyla onayladı. *Bizimle dövüşene kadar öylesin.*

Bir Altair ile tam bir kavgaya tutuşmadan bununla nasıl başa çıkacağımı bulmaya çalıştım. Haber raporları olacaktı, kapılarda lanet gazeteciler olacaktı. Ve her ne kadar aramızdaki rekabet bunun için yalvarsa da, bu ikimiz için de iyi bir görüntü olmazdı. Bu muhtemelen
O Vampir karşıtı lobiciler her zaman bizim Tarikatımızdan Fae'lerin iktidar mevkilerinde bulunmaması gerektiğini çünkü bizim de içgüdülerimiz tarafından çok kolay yönetildiğimizi iddia etmeye çalışıyorlardı. Siktir et onları.

Caleb beni üzerinden öyle sert itti ki sırtım tahtaya çarptı ve onu öldürme içgüdülerimle savaşarak dişlerimi gösterdim.

Sınıfta gergin homurtular yükseldi ve Darcy'nin gözlerinin kafamda delikler açtığını hissettim. Zihnimde Caleb'la olan sorunumu çözen ve aynı zamanda Blue'yla arama mesafe koymaya yönelik tüm planlarımı boşa çıkaran çılgınca bir karar şekillendi. Ama kelimeleri söylemeye başlamıştım bile, her biri dudaklarımdan dökülüyor ve geri dönmeme izin vermiyordu. Çünkü bunu istemiyordum, en ufak bir şekilde bile. Ayrıca, ben bir Vampirdim ve bunu yapmaya hakkım vardı. Vegaslar krallıktaki en güçlü büyü kaynaklarıydı.

Ve onlardan birinin benim olduğunu iddia etme şansım vardı. Lanet olası ruhuma eziyet eden kişi.

"Peki," dedim ölümcül bir ses tonuyla. "Ama diğer Vega İkizi benim."

"Affedersiniz?" Darcy soluk soluğa kaldı ama birbirimize bakarken ne Caleb ne de ben onu fark ettik.

Caleb homurdanarak kafese kapatılmış bir aslan gibi önümde bir ileri bir geri yürümeye başladı. Belli ki ikisinin sahibi olmak için bana meydan okuyup okumayacağına karar vermeye çalışıyordu. Ama o da benim kadar iyi biliyordu ki, profesörlerinden biriyle kavga etmek onun için iyi bir görüntü değildi, bu yüzden mümkün olduğunca birbirimizden ve Emirlerimizin doğasından kaynaklanan çatışmalardan kaçınma eğilimindeydik.

"Anlaştık," dedi ve kapıyı arkasından çarparak odadan çıktı. Bu hakaret gözümden kaçmadı. Yine de onun yerinde olsaydım muhtemelen ben de aynısını yapardım. Yine de bu hafta ona ceza verecek bir şey bulmak için daha çok çalışacaktım.

Rahatlamayla karışık bir nefes bıraktı beni. Çünkü artık ona sahiptim. Ve bu uzun zamandır yaşadığım en güzel duyguydu. Ama sınıfın ruh halimin ne kadar aydınlandığını görmesine izin vermeyecektim, bu yüzden gömleğimi düzelttim ve tahtaya döndüm, yüzümde bir gülümseme belirdi Derse düz bir tonda devam ederken yüzümü onların göremeyeceği bir yere

çevirdim. "Koç burcu Mars tarafından yönetilir, bu yüzden özellikle

dürtüsel olabilirler ve genellikle

agresif olduğunda..." Kalbim gümbür gümbür atarken ve içimdeki Vampir zaferini haykırırken otomatik pilota geçtim.

Ama sıçmıştım, çok sıçmıştım çünkü bunun onun kanından daha fazlasıyla ilgili olduğunu, soyut bir şeyle kurulan daha derin bir bağ olduğunu biliyordum. Fakat

Siktir et. Çünkü uzun yıllardır ilk kez bir şeyi gerçekten istiyordum ve şimdi ona sahip olduğum için gitmesine izin vermiyordum. Darcy Vega benim

Kaynak. Benim. Ve bu lanet krallıkta benden başka kimse onun tadına bakamazdı.

"Bu konuda bizim söz hakkımız yok mu?" Darcy kız kardeşine tısladı ve gülümsemem daha da derinleşti. *Hayır Blue, yok.*

Tory öfkeyle, "Onlarla savaşmadığımız sürece olmaz," dedi.

"Dersi dinlemezseniz bunu yapamazsınız!" Masamdan bir kitap aldım, onlara doğru fırlattım ve vurulmamak için birbirlerinden ayrılmalarını sağladım. "İkinizden biri tek kelime daha ederse yılın geri kalanında cezalı olacaksınız."

Bakışları zehirliydi ve ben de soğukkanlılıkla onlara bakıyor, ikisinden birinin sözüme karşı gelmesini bekliyordum. Ama sonunda çenelerini kapalı tuttular ve ben de derse geri döndüm.

"Uyandığınızda, her zaman burcunuzla bağlantılı Elemental gücü elde edersiniz. Örneğin, bir su burcu olarak, tüm Balık burçlarına suyun Elemental büyüsü bahşedilir. Birden fazla Element kazananlar genellikle bu şekilde yeteneklendirilirler çünkü birden fazla Elementle bağlantılıdırlar takımyıldızı." Tahtaya dokundum ve gökyüzündeki her takımyıldızını gösteren bir çizelge belirdi. "Gördüğünüz gibi yüzlerce kombinasyon var. Yıldızlar tarafından size bahşedilen güçler çok anlaşılmazdır. Bazı Fae'lerin nasıl ya da neden birden fazla Elementle doğduğu hakkında çok az şey biliniyor. Ancak genetiğin bir rol oynadığını biliyoruz ve sizin Düzeniniz de öyle."

Emirleri hakkındaki yargılarımın doğru olup olmadığını değerlendirmeye çalışarak Vegas'a baktım. Darcy gözlerimin içine öyle bir nefretle baktı ki derim kaşınmaya başladı. Düşmanımı kıvrandırmaktan mutluluk duyan zalim bir gülümsemeyle dudaklarımı kıvırarak ona yaklaştım.

"Bir burçla bağlantılı olmayan bazı takımyıldızlarını sayabilir misiniz, Bayan Vega?" Ben sordum.

"Um..." Boğazını temizledi. "Küçük ayı mı?"

"Doğru." *Lanet olsun*. Yanındaki Diego Polaris'i işaret ettim. "Hangisi olarak da bilinir?"

"Küçük kepçe, efendim," diye cevap verdi.

"Bahse girerim Diego'nun bir Küçük Kepçesi vardır," diye homurdandı Tyler Corbin ön sıradan.

"Terra'dan beş puan," diye tersledim onu ve Tyler ofladı.

"Peki Latince adı?" Cevap verirken yüzü pembeleşen Sofia Cygnus'u işaret ettim.

"Ursa Minor?" diye ciyakladı.

"Ignis Hanesi'ne on puan." Uzaklaştım ve tekrar tahtaya yazmaya başladım. "Yani eğer bir Kova burcuysanız ama aynı zamanda toprağın gücüne sahip olan Küçük Ayı'ya bağlıysanız, muhtemelen size iki Unsurlar."

"Olabilir mi efendim?" diye sordu kuzguni uzun saç örgüsü olan bir kız ikinci sıradan.

"Yıldızlar öngörülemez olabilir," diye açıkladım. "Her şeyin aynı hizaya gelmesi için onların doğası bizimkini tamamlamalı." Kollarımı kavuşturdum. "Peki, burcunuz sizin için kişisel olarak ne anlama geliyor? Bilen var mı?"

Birkaç el kalktı ve Vegas'ın arkasındaki sıradan bir çocuğu seçtim. "Bu sana doğanı anlatıyor."

"Yanlış," dedim bıkkınlıkla. "Tekrar dene."

"Şey..." çocuk yardım için etrafına bakındı ama kimse yardım teklif etmedi. Boğazını temizledikten sonra omuz silkti. *Yıldızlar bana merhamet etsin.*

"Kimse yok mu?" Sinirle homurdandım.

"Bu sizin doğanızı etkiliyor mu efendim?" Sofia teklif etti. *Aya şükürler olsun, burada iki beyin hücresinden daha fazlasına sahip biri var.*

"Doğru," dedim parlak bir sesle ve masama yaslandım. Yüzünde tokat yemiş gibi bir ifade olan Jillian Minor'ı işaret ettim.

Sabah. "Bayan Minor, bir Fae'nin doğasını etkileyen diğer üç şey nedir?"

Pancar rengine döndü ve dramatik bir şekilde iç çeken işe yaramaz arkadaşı Kylie'ye baktı.

Kylie onun yerine "Sipariş,"

dedi. "Ve?" Bastırdım.

"Ee... genetik mi?" diye

tahmin etti. "Doğru. Ve?"

Ben talep ettim.

Sessizleşti ve beyninin o havalı kafasının içindeki tıkırtılarını duyabiliyordum.

"Kimse yok mu?" Herkese hayal kırıklığıyla bakarak sordum. Zodyak Akademisi'ndeki hayata bu kadar hazırlıksız bir birinci sınıfa ders verdiğimden emin değildim.

"Hayat tecrübesi mi efendim?" Blue'nun sesi kulağıma çalındı ve bakışlarım şu ana kadar karşı koymaya çalıştığım gibi ona kaydı. Gözlerimin orada olduğunu görünce, iri gözlerini ve soyunu anlatan mükemmel bronz tenini alarak dolaşmalarına izin verdim. Annesi de böyle görünüyordu. Güneşin her zaman parladığı Voldrakia krallığı ve Fae'ler Solaria'da yaşayanlardan çok farklıydı. Bazıları oldukça vahşi uygulamaları nedeniyle onlara vahşi diyordu. Orada cinayet, diğer pek çok suçla birlikte tamamen yasaldı. Güç için bizim krallığımızdaki gibi savaşırlardı.
daha medeni bir hale geldiler ve hüküm süren kraliyet ailesi bunu bir spor haline getirerek daha fazla zulmü teşvik etti. Ödülleri zenginlik, statü ve hatta evlilik olan vahşi oyunlara ev sahipliği yapıyorlardı. Vegas'lıların babaları vahşilikle ün salmış olabilirdi ama anneleri vahşilikle yoğrulmuştu.
Her şeye rağmen, Vahşi Kral onunla evlendikten sonra
biraz daha az acımasız hale geldi, bu yüzden krallığımızdaki ölü sayısını biraz azaltmış gibi görünüyordu.

Bir dakika, Blue ne dedi? Gerçekten doğru cevabı mı verdi?

"Doğru," dedim şaşkınlıkla, koridorda ilerleyip masasının önünde durdum. Tamamen gölgemde kalmıştı ve çenesini dikip bana tereddütsüz bakması hoşuma gitmişti. "Diğer adıyla?"

"Beslemek," dedi, boğazı şimdiye kadar bildiğim en baştan çıkarıcı şekilde sallanıyordu.

"Güzel. Dersten sonra görüşürüz." Nabzım titreyerek ve dişlerim sivrilerek uzaklaştım.

Yaptığım her iyi şey için kendimi içten içe azarladım, ama hiçbir şey yakında onu yalnız bırakacağım için içimi kaplayan adrenalin vızıltısını durduramazdı. Bu yanlıştı. Tüm bu düşünceler, bu arzu yanlıştı. Ama onları durduramıyor gibiydim. Ve şimdi onu Kaynağım olarak damgalamıştım, istemeden de olsa

işleri daha da zorlaştırdı. Çünkü benim doğam artık onu korumak, onu benim olarak tutmak ve başka hiçbir Vampirin onun kanını benden çalmamasını sağlamaktı.

Bu hakka sahip olduğumu bilmek ne kadar iyi hissettirse de, iş ondan kurtulmaya geldiğinde işleri çok daha karmaşık hale getirecekti.

Ne halt etmeye çalışıyorsun?

Bilmiyorum ama duramıyorum.

***

Ders bitiminde sıramın arkasında oturmuş, herkesin gitmesini beklerken bakışlarım Atlas'ıma sabitlenmişti. O hariç herkesin.

Francesca'dan nasıl cevap vereceğimi tartıştığım bir mesaj aldım.

Francesca:

Bir şeyler içmek için ne zaman müsait olursun?
bu hafta buralarda mıydı?

Ne zaman içki içmek için özgür olmadım ki? Yani, teknik olarak her zaman yanımda bir şişe burbon vardı. İçkiyle hayatımın en kararlı ilişkisini yaşıyordum. Gerçi Darius'un da bazen belirttiği gibi, bu daha çok kurtulamadığım zehirli bir ortak gibiydi. Ama ne zaman içki içmemi engellemeye çalışsa, depresyona giriyordum ve işlevimi yerine getirmem neredeyse imkansız hale geliyordu. Eğer bu karaciğerimi beslemeye devam etmek için küçük bir neden değilse
O zamanlar neyin iyi olduğunu bilmiyordum. Beni neşeli tuttu. Tamam, neşeli değil. Ama intihara meyilli olmama çizgisinde bir yerde, ki bu da işime yaramaya devam edecek kadar umursadığım bir yerdi.
Darius. Bugünlerde hayattaki tek amacım bu olduğu için, burası olmak için mükemmel bir yer gibi görünüyordu.

Francesca ile buluşup Nymph meselesini konuşmam gerekiyordu.
O yuva söz konusu olduğunda tehlikede olan çok şey vardı.

Lance:
Cuma gecesi mi?

Ne olursa olsun onu görmek iyi olacaktı. O bir arkadaştı, bu arkadaşlığın bazen faydaları olsa bile. Francesca FIB'de yükselmek için çalışıyordu ve düzenli bir ilişkiye ayıracak vakti yoktu, ben de hayal edilebilecek en işe yaramaz erkek arkadaş olacağımdan ve çoğu insanın arkadaşlığını zar zor hazmedebildiğimden, bu bana da mükemmel uyuyordu. Sadece,
Ölümlüler Diyarı'ndan döndüğümden beri kendimi biriyle takılıyormuş gibi hissetmiyordum. Çoğu gece ya viskiyle ya da Darius'la yalnız kalmak istiyordum. Gabriel'i de özlüyordum ama onun kendi hayatı, kendi ailesi vardı. Ve ben

Düştüğümde beni görmesi hoşuma gidiyordu, çünkü onun görüşünden hiçbir şey saklayamayacağımı biliyordum. Beni yakından görseydi, çözemeyeceğim bilmecelerle beni daha iyi bir kadere doğru yönlendirmeye başlardı. Ama bu oyunu çok kez oynamıştık ve beni bekleyen daha iyi bir kader olmadığını biliyordum. Umabileceğim en iyi şey Darius'un Lionel'ı yenmesiydi, belki o zaman
biraz huzur.

Francesca:

Mükemmel! Saat sekiz için Andromeda Place'e rezervasyon yaptıracağım.

Sınıf boşalmıştı ve bunu anlamak için kafamı kaldırmama bile gerek yoktu. Şu anda Darcy Vega ile bir odada yalnızdım çünkü havadaki enerji on kat artmıştı. Onun varlığını odada yaşayan bir şey gibi hissedebiliyordum ve bu duygudan tamamen nefret etmiyordum.

Bakışlarımı Atlas'ımdan ayırmıyor, ona tam olarak ne söyleyeceğimi düşünüyordum. Bunu profesyonelce yapmalıydım. Anahtar buydu. Ve belki de bazı sınırlar koyarsam, bu boktan gösterinin boktan bir törene dönüşmesini engelleyebilirdim.

"Zorlama kalkanı nasıl gidiyor?" Hâlâ kafamı kaldırmadan sordum. Eğer baksaydım, bakmayı bırakmazdım. Ve eğer bakarsam, daha da yaklaşırdım. Yaklaşırsam da onu tekrar ısırabilirdim. Ve eğer onu tekrar ısırırsam.... diyelim ki gelecekte ısırmadan önce kendimi yumruklamaya başlamak zorunda kalabilirim. Ama sonsuza kadar Atlas'ıma bakamazdım.

"Daha iyi. Arkadaşlarımla pratik yapıyorum," dedi.

Denemesine sevindiğim için başımı salladım. Başarılı olmasını istediğimden değil tabii ki ama Fae olmak için çaba göstermeyen birinci sınıf öğrencileri beni hasta ediyordu. "Her boş anını bunun için harcamalısın." Sandalyemde dönüp durdum, gözlerimi kaldırıp onun bakışlarıyla buluşurken kendimi zor tuttum. Kahretsin, o

yenilebilir görünüyordu. "Temel Zorlama'dan kurtulabilmeniz şart. Bunu yapamazken ne kadar savunmasız olduğunuzu anlıyor musunuz?"

Bunu kısmen onu Kaynağım yaptığım için söylüyordum. Kendisinden beslenmelerine izin vermesi için onu zorlamaya çalışan haydut Vampirlerden kendisini koruyabilmesine ihtiyacım vardı. Buna izin veremezdim. Eğer denerlerse boyunlarını koparırdım. Ama diğer bir neden de, çalıntı büyüleri üzerinde kontrol sahibi olan herhangi bir Nimf, Zorlama'yı öğrenmişse, onlar için kolay bir av olacak olmasıydı. Ve eğer büyüsü onlardan birinin eline geçerse, sonuçları hayal bile edilemezdi.

Başını salladı, hâlâ kapının yanında duruyordu.
bana yakın bir yerde. O artık benim Kaynağım olduğuna göre bu aptalca bir umuttu. Gelecekte daha da yakınlaşacaktık. Ve aletim bu durumdan kesinlikle memnundu, ancak partiye kesinlikle katılmayacaktı.

"Evet, efendim." Beni inceliyordu ve ne düşündüğünü umutsuzca merak etmeye başlamıştım. Benden hoşlanmaması şaşırtıcı değildi ama bundan daha fazlası vardı. Büyüleyici gözlerinde şüphe vardı ve bu pek hoşuma gitmemişti.

"Güzel." Amaçladığımdan daha doğal gelen bir gülümseme yaydım. "Kaynağım olmanın ne anlama geldiğini açıklığa kavuşturmak istedim."

"Senin Kaynağın olmak istemiyorum," dedi hemen, sesindeki tiksinti tüylerimi diken diken etmişti. Ama yüzünde çok sevimli olan öfkeli bir ifade vardı ve ben de onu böyle etkilemekten oldukça keyif alıyordum.

"Beni durdurmayı başarana kadar, korkarım bu senin kararın değil." Ona şaşkın bir bakış attım ve o da bana kaşlarını çatarak karşılık verdi, ama tüm bu öfke, onu çalışmaya kanalize etmediği sürece ona pek de iyi gelmeyecekti.

Ayağa kalktım, masamın etrafında dönerek önünde durdum, aramızdaki mesafeyi kapattım ve daha da yakınlaşmak için can attım.

"Başka bir Vampir sizi ısırırsa bana söyleyeceksiniz. Bu pazarlığa açık değil Bayan Vega. Akademiye benim olduğunuzu bildireceğim ve bu da bizi bugünkü gibi olaylardan kurtaracak. Caleb dışında kimse bana meydan okuyacak gibi görünmüyor, ama artık bu konu çözüldüğüne göre başka sorunumuz kalmayacak. Ancak, eğer başka bir Vampir senden hoşlanırsa... bana söyleyeceksin."

"Benden ne sıklıkla beslenmeyi bekliyorsun?" Kollarını kavuşturdu ve bu fikre ne kadar karşı olduğuna şaşırdım. Benim kadar güçlü bir Vampirin onları Kaynak olarak kabul etmesi için canını verecek birinci sınıf öğrencileri vardı. Bu onlara diğer tüm Vampirlere karşı bir kalkan sağlıyordu. O yapmazdı
koridorlarda kıstırılıp ısırılmak zorunda kaldım. Tabii ona rastlayıp tadına bakmak *istemediğim* sürece. Bunun düşüncesi bile ağzımı sulandırıyordu.

"Haftada bir ya da iki kez." Omuz silktim. "Ama eğer tükenirsem o zaman daha fazla olabilir."

Sertçe başını salladı, tüm bu olanlara kızdığı belliydi. Sonra onun
Yüz hatları sertleşti ve bu kızın derinlerde bir Alfa olabileceğini söyleyen meydan okumanın ondan yayıldığını hissettim. Gerçi öyleyse bile bunu biliyormuş gibi görünmüyordu. Ve bunu göstermeyeceğimden ve özgüvenini yerlerde bırakmayacağımdan emin olabilirsin.

"Bir gün Profesör, sizinle savaşacak kadar güçlü olacağım," dedi, sesi bir an için güçle çınladı ve beni duraklattı. *Kahretsin, bu neden bu kadar ateşli?*

Ölçülü bir nefes aldım, bu meydan okumaya karşı koyma dürtüsüyle savaştım, çünkü sonunda altımda sıkışıp kalacaktı ve benim
Şu anda profesyonel. Ama bunu bilmesinde bir sakınca yoktu.

"Biliyorum," dedim, bu oyundan zevk alıyordum. "Ama o güne
kadar sen benimsin,
Mavi."

Bu sözler üzerine biraz titrediğine yemin edebilirim ama gözleri beni dışarı çıkmaya zorlayan tehditkâr bir duvardı.

"Ben kimseye ait değilim," dedi, sesi ölümcül bir fısıltıya dönüşmüştü.

Bir adım daha yaklaştım, uzanıp parmaklarımı boğazına dolamak, onu masama sabitlemek ve dişlerimi içine geçirmek istiyordum. O zaman bu sözler hakkında çok yanıldığını öğrenecekti.

Profesyonel ol, yıldızların hatırı için.

"Bana ait olmak, Zodyak Akademisi'ndeki ilk haftalarında birçoğunun isteyebileceğinden çok daha iyi bir kader," dedim soğukkanlılıkla ve o da kıllandı.

"Senin gibi bir canavarın beni ele geçirmeye çalışması yerine, onlarla savaşana kadar bu okuldaki tüm Vampirler tarafından ısırılmayı tercih ederim."

"Dikkatli ol Mavi," diye uyardım. "Kiminle konuştuğunu unutma."

"Nasıl unutabilirim *efendim*?" dedi hafifçe, yine çok masummuş gibi kirpiklerini kırpıştırarak. Ama masumiyetinin ilk göründüğü kadar kalın olmadığını görebiliyordum. Ve içinde yaşayan vahşi, evcilleşmemiş bir canavar olduğu fikri, sadece onu dışarı çıkarmak ve pençelerinin kesikliğini hissetmek istememe neden oldu.

Aramızdaki mesafeyi kapattım, burnumun ucuyla ona baktım ve nefes alma alanını tükettim. Alt dudağının gergin bir şekilde titremesi bana şu anda gücün tam olarak kimin elinde olduğunu bildiğini göstererek beni heyecanlandırdı.

"Benden nefret edebilirsiniz Bayan Vega, ama bana saygı duymayı öğreneceksiniz."

Gözlerinde bir küfür fırtınası vardı ama hiçbirinin dudaklarından geçmesine izin vermedi. Şimdi onu sinirlendirmiştim ve istediğim de buydu. Onun korkusuna ihtiyacım vardı. Ve nefretine. Çünkü henüz kavrayamadığı bir savaşın karşıt taraflarındaydık. Ve Darius onu boyun eğmeye zorladığında ve onu ve kız kardeşini bu akademiden kaçmaya gönderdiğinde, onun gidişini izlemek için orada olacaktım.

Yüzümdeki gülümseme. Ve kesinlikle onun kanının tadı bu zaferin tadına yaklaşamazdı.

Başını salladı, geri çekildi ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. Sonra

Bana sırtını döndü ve ben onu azarlayamadan çekip gitti. Ellerimi yumruk yaptığımı fark ettim ve yavaşça açtım, kalp atışlarımın şiddetli gümbürtüsü vücudumun her yerinde yankılanıyor gibiydi.

Ateşle oynuyorsun, Blue. Ve yandığında bundan hoşlanmayacaksın.

OceanofPDF.com

Yıldız tozu beni tadı kötü bir atıştırmalık gibi tükürdü ve ailemin malikânesinin kapısının önünde durduğumda ayaklarım yere sertçe çarptı.

Bir nefes sonra Lance yanımda belirdi ve kapıya doğru ilerlemeye başlamadan önce birbirimize dolu dolu baktık.

İçeri girip geniş çakıl taşlı yolda ilerlemeye başladığımızda girişi koruyan adamlara bir şey söyleme zahmetine girmedim. Zihnim buranın ağırlığıyla o kadar meşguldü ki bir anımı bile hoşbeşe ayıramadım.

Devasa mülke yaklaşırken sessizliğimizi koruduk ve bakışlarım onu gerçekten hiç görmeden üzerinde gezindi. Bir ev değildi. Daha çok, içinde dökülen kan hiç temizlenmemiş gibi duvarları süsleyen korku ve sefalet fotoğraflarının yer aldığı bir müze gibiydi.

Bazen koridorlara korku kokusunun sinmediği zamanları hatırlamaya çalışıyordum ve neredeyse burada annem ve Xavier ile güldüğümü, kocaman evde saklambaç oynadığımı ve ailemden her zaman özlemini duyduğum sevgi dokunuşunu hissettiğimi hatırlayabiliyordum. Ama neredeyse emindim ki
uzun zaman önce kendim için çizdiğim ve kendimi hatırlamaya ikna ettiğim güzel bir yalandı.

Catalina Acrux da kocası kadar soğuk ve umursamazdı. Gerçi benim Annenin ebeveynlik başarısızlıkları çoğunlukla ihmal ya da oğullarına karşı genel bir ilgisizlik olarak açıklanabilir. Gerçekten önem verdiği tek şey, cilalı mükemmelliğin timsali olan kendi görünüşüydü. Babası, Vahşi'nin ününü elinden almaya çalışıyormuş gibi, onun tüm krallıktaki en güzel kadın olduğuyla övünmeyi severdi.

Kral'ın karısının yokluğunda kendi karısının üzerine yapıştırdı.

Bunun doğru olmadığını söylemiyordum, ama babamın beni bu şekilde suçlamasından nefret ediyordum.

annemin güzelliğini kendi övgüsü olarak görüyordu. En azından beni bıyıklı ve Faeroid bağımlısı bir kızla evlendirmeye niyetli olduğu için değil, bu da kaslı cüssesinin benimkine rakip olduğu anlamına geliyordu.

Abartılı mülkün önünde ve ortasında gururla duran devasa kapıya ulaştık ve biz adımlarımızı durduramadan içine yerleştirilmiş daha küçük kapı ardına kadar açıldı.

Jenkins, Acrux Malikânesi'ne gelen misafirleri ağırlamak neredeyse onun göreviymiş gibi davranmasına rağmen, sanki hayatında bir rahatsızlıkmışız gibi bize baktı.

tüm iş tanımı. Yaşlı uşak babamın zalimliğinin dalkavuğuydu ve kesinlikle arkadaşım değildi, bu yüzden büyüdüğüm evin eşiğinden adımımı atarken ona hiç dikkat etmedim.

Altın, iç mekânın büyük bir bölümünü süslüyordu; merdiven tırabzanı Önümüzdeki merdivenler ışıkta parıldarken, sadece bu yaldızlı kafesin içinde durarak büyü rezervlerimi besleyen çok fazla hazinenin varlığını hissettim.

"Lord Acrux, Lord Rigel ile yemeğini bitirmek üzere," diye duyurdu Jenkins. "Kendisini sigara içme salonunda beklemenizi rica ediyor."

Bana bu güç oyunlarından duyduğumuz ortak nefreti ifade eden düz bir bakış atan Orion'la göz göze geldik ve içimi çektim.

"Annem evde mi?" Yaşlı piç uşağa bir bakış fırlatarak sordum, bu bakış ondan ne kadar nefret ettiğimi açıkça ortaya koyuyordu.

"O da yemek yiyor."

Bu Max'in annesinin de burada olduğu anlamına geliyordu ama onların varlığının bana bir iyilik yapacağına dair pek umudum yoktu. Babam benimle ilgilenmeden önce onlar gidene kadar beni bekletecekti. Ve buraya iyi bir şey için gelmediğimi biliyordum. Beni Vegaslıları ortadan kaldırmakla görevlendirmişti ve onlar hala akademide serbestçe dolaşıyorlardı. Ama benden ne yapmamı beklediğinden emin değildim. Benimle Fae Fae dövüşmelerini isteyemezdim - henüz sihirlerinde ustalaşmamışken onları yenmemi ve dışlamamı kimse gerçek bir zafer olarak kabul etmezdi.

Şakalar ve dışlamalar daha zayıf Fae'lerin çatlayıp okulu bırakmasına neden olabilirdi ama bu iki kız öyle değildi. Onların omurgaları güçlü ve iradeleri çok kuvvetliydi. Küçük bir zorbalıkla okuldan atılamazlardı ve bu

kendi itibarımızı tehlikeye atmadan yaptığımızdan daha fazlasını yapmak zordu. Bazı testlerden geçmeleri beklenebilirdi, ancak eğitimsiz Fae'lerle topyekün bir savaş bizi basında kötü gösterecekti ve babam da bunu istemiyordu. Bu imkansız bir görevdi ama bu babam için en ufak bir fark yaratmayacaktı elbette.

"Peki ya Xavier?" Zaten en başından beri bilmek istediğim şeyi sordum.

"Odasında. Ama dediğim gibi, siz odada bekleyeceksiniz-"

"Evet, evet, birazdan orada olurum." Jenkins'in işten çıkarıldığım için ne kadar kızgın olduğunu umursamadan doğruca merdivenlere yöneldim. Ona cevap vermiyordum ve babama istediği kadar masal anlatabilirdi. Onunla zaten bu işin içindeydim, bu yüzden benim için pek bir şey fark etmiyordu.

Ejderhaların yüceliğini tasvir eden yağlı boya tabloların ve duvar halılarının yanından geçerek tanıdık koridorlara yöneldik ve kısa süre sonra

Xavier'in odalarının bulunduğu kuleye çıkan sarmal merdivenler.

Kapıyı çalma zahmetine girmeden iterek açtım ve küçük kardeşim geldiğimi duyunca oynadığı Xbox oyunundan başını kaldırdı.

"Hey!" dedi heyecanla, ayağa fırlayıp kumandayı kanepeye fırlattıktan sonra aceleyle beni karşılamaya geldi. "Bu gece geri geleceğini bilmiyordum."

Onu kucaklamak için çektim, bunu yaparken asi siyah saçlarını karıştırdım ve beni tekrar iterken bana küfretmesine neden oldum. Onu yaralanmamış ve iyi bir ruh halinde bulduğum için duyduğum rahatlama hissediliyordu ve burada sadece bir dakikamı ayırabileceğimi bilmeme rağmen, Vegas'taki başarısızlığım yüzünden cezalandırılmadığından emin olmam gerekiyordu.

"Son dakika ziyareti," diye açıkladım ve çağrıldığımı fark edince bakışları karardı ama bu konuda yorum yapmadı, Lance'i selamlamak için döndü.

"Hey, dostum, nasılsın?"

"Durgun," diye yanıtladı Lance alaycı bir ses tonuyla. "Peki ya sen? Ortaya çıkan Ejderhandan bir iz var mı?"

"Henüz değil," diye iç geçirdi Xavier. "Keşke biraz acele etse. Sadece bulutların üzerinde uçmak ve bir sürü numara ve takla atmayı öğrenmek istiyorum."

"Ve nefes alan ateş," diye takıldım ve o da başını salladı.

"Evet, elbette o da var. Ama çoğunlukla dışarıda olmak, kanatlarımı açmak ve özgür hissetmek istiyorum."

Bunun gerçek bir özgürlük olmadığını, sadece bir yanılsama olduğunu belirtme isteğime karşı koysam da bu düşünceye katıldığımı başımla onayladım. Çünkü işte yine bu çatının altındaydım ve bir kez daha baltanın düşmesini bekliyordum.

"Lise nasıl gidiyor? Son yılın tadını çıkarıyor musun?" Düşüncelerimi anlamasına fırsat vermeden sordum.

"Hep aynı, hep aynı. Keşke babam benim için bir şeyler ayarlasa. Güçler senin için yaptığı gibi erken uyandı. Ateş büyümü almak ve başka bir şeyim olup olmadığını öğrenmek için sabırsızlanıyorum." Gözlerindeki heyecan
dudaklarımda bir gülümseme.

"Varis olmanın tüm avantajları bu değil," diye hatırlattığımda yüzünü buruşturdu. "Biliyorum, ama babam bana her türlü siyasi dersi aldırıyor ve
Yapmak zorunda olduğun tüm o sıkıcı şeyleri, role girmem gerekirse diye yapıyorum. Ama sihrimi erkenden uyandırmanın avantajını elde edemiyorum." Xavier suratını asarak Xbox'ının önüne çöktü ve ben de kıkırdadım.

"Bunu kısa kestiğim için üzgünüm ama..." Lance bana baktı ve haklı olduğunu bilerek iç çektim. Eğer babamı bekletirsem, her şey daha da kötü olacaktı.

"Sonra gelip seni görmeye çalışacağım," diye söz verdim ve Xavier'in gözleri bir an için bulutlandı.

"Seninle gelmemi ister misin-"

"Hayır," diye sertçe bağırdım. "Bu gece ondan uzak dur. Bana söz ver."

Bakışları keskinleşti ve yumruk yapmadan önce elindeki titremeyi fark ettim. "O burada otururken saklanmaktan nefret ediyorum-"

"Sen de işin içinde olursan benim için bin kat daha kötü olur," diye homurdandım. "Dürüst olmak gerekirse, bana ne yaptığı umurumda değil. Ama sana elini sürerse o zaman ben..." Nefes almak için bir an durdum, sonra ilerledim ve elimi kardeşimin omzuna koydum. "Lütfen uzak duracağına söz ver.
Bu gece," diye yalvardım ve gözlerindeki o meydan okuyan bakış bir an daha devam ettikten sonra nihayet başını eğdi ve başını salladı.

Omzunu hızlıca sıktım, sonra dönüp onu orada bıraktım ve Lance'i odadan çıkarken takip ettim. Ama kapıyı kapattığımda onun

Mırıldandığım veda sözleri bana başım dik ve kararlı bir şekilde oradan ayrılmam için gereken gücü verdi.

"Teşekkür ederim, Darius."

Merdivenlerden inerken Lance'in çenesi o kadar sıkıydı ki dişini kırmadığına şaşırdım. Guardian Bond'un
Beni her zaman korumak için hissettiği ihtiyaç onu rahatsız ediyordu ve bu şekilde beni babamın tehlikesine doğru götürmesini neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Ama ikimiz de asıl tehlikenin ona karşı gelmemden kaynaklanacağını biliyorduk, bu yüzden buna karşı tek kelime etmedi.

Keşke onu bu işin dışında bırakabilseydim ama bu da babamın emirlerinden biriydi - Lance'in her zaman bana yakın olması gerekiyordu. İkimiz arasında kurduğu bağın amacı da buydu; beni koruması gerektiğinde yanımda olması gerekiyordu, bu da onun da en az benim kadar babamın arkadaşlığına katlanmak zorunda olduğu anlamına geliyordu.

Malikânenin lordu içeri girmeden sadece birkaç dakika önce sigara içme salonuna girebildik.

Babam beni selamlamadı bile, kapı arkasından gürültüyle kapandı. Odanın öbür ucundaki dolaba doğru ilerledi ve altın kenarlı sürahiden bir ölçü viski doldurmadan önce koleksiyonundan bir puro seçti.

Bize doğru bakmayı bile reddederek açık bir hakarette bulunurken sırtının kaslı genişliğine baktım. Takım elbisesi özel dikim ve pahalıydı, kolonya ve sigara kokusu etrafına yayılmıştı ve
sarı saçları dikkatlice geriye tarandı.

Ben orada öylece durup beklerken, alçak bir ses tonuyla, "Başarısızlıktan hoşlanmam, evlat," dedi. "Ve konu potansiyel gaspçılar meselesine geldiğinde kendimi gayet açık bir şekilde ifade ettim."

Lance'le bakıştık ama işinin bitmediğini bildiğimden çenemi kapalı tuttum.

"İhtiyacım olan potansiyele sahip olduğunu düşünmeye başlamıştım," diye devam etti, purosunu dudaklarına götürüp parmağının ucundaki kıvılcımla yakmadan önce dikkatlice kırptı. "Yine de bu konuda beni ciddi şekilde hayal kırıklığına uğratmayı başardın."

Babam derin bir nefes aldı ve birkaç dakika sonra ciğerlerinden çıkan sarı puro dumanı tavanı kapladı.

"Beklediğimizden daha sertler," diye başladım ve aniden bana döndü, gözleri öfkesini ele veren yeşil sürüngen yarıklarıyla parlıyordu.

"Bahanelerin zamanı geçti," dedi ve purosunu dudaklarından yavaşça çekip yanındaki kristal kül tablasına bıraktı. "Başarısızlık sonuç gerektirir."

"Anlıyorum," dedim, kaslarım gerilmiş olsa da sesim değişmemişti.

Babam birkaç sürükleyici saniye boyunca beni izledi ve sağ tarafımdaki noktaya bağlı kalırken Lance'in öfkesinin titreştiğini neredeyse hissedebiliyordum.

Sonunda, bana hayat veren adam bakışlarımda aradığı şeyi bulmuş gibiydi ve parmaklarını şıklatıp önündeki yerde bir noktayı işaret etmeden önce bir kez başını salladı.

"Diz çök," diye emretti sıkılmış bir ses tonuyla.
Ama onun kara gözlerinin derinliklerindeki gerçeği görebiliyordum ve durumun hiç de öyle olmadığını biliyordum.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve öne doğru bir adım attım, ama istediğini yapamadan Lance'in eli koluma dolandı ve beni sarsarak durdurdu.

"Lionel Amca," diye başladı yatıştırıcı bir ses tonuyla. "Vega kızları cahil, eğitimsiz ve-"

"Yeter," diye tersledi Baba, parmaklarını şıklattı ve muazzam bir hava büyüsü gücü Lance'in göğsüne çarparak geriye savrulmasına neden oldu Odanın diğer tarafına geçip kapıya yaslandı ve tek bir kasını bile oynatamadı.

Arkadaşıma özür dilemek için baktım, aramızdaki bağ sayesinde bunun her anını hissedeceğini biliyor ve her çuvalladığımda ya da imkânsız bir görevde başarısız olduğumda benimle birlikte cezalandırılmak zorunda kalmasından nefret ediyordum.

Sözsüzce, yönlendirildiğim yerde dizlerimin üzerine çöktüm ve bakışlarımı odanın uzak tarafındaki saate sabitledim. Saat tam dokuzdu ve gözlerim saniye ibresinin hareketine kilitlenmişti.

Lance kendisini kapıya sıkıştıran hava büyüsüne karşı koymaya çalışırken küfretmeye başladı ama babam onu dinlemek zorunda kalmaması için üzerine bir susturucu baloncuk fırlattı.

Babam yavaşça odanın içinde dolaşırken ve ceketini silkerken tepki vermeden olduğum yerde kaldım.

"Gelecekte bu hedefe ulaşmak için daha çok çalışacaksın" dedi. Bir soru değildi, bu yüzden sessiz kaldım. "Beni bir daha hayal kırıklığına uğratmamak için yoğun çaba sarf edeceksin."

İçkisini eline aldı ve bir yudum aldı, odadaki gerilimin artmasına izin verdi, ben kaçınılmaz olanı beklerken benimle oynuyordu.

Eskiden böyle davrandığında ondan çok korkardım, onu memnun etmek için elimden geleni yapmak için yorulmadan çalışırdım. Ama bu onu memnun etmenin imkansız olduğunu anlamadan önceydi. İstediği her şeyi başarabilirdim ve başarılarım konusunda ukalalık yaptığım için beni cezalandırırdı.

Bu benim bir şeyde başarısız olmamla ilgili değildi. Hayatımdaki her şey gibi bu da güçle ilgiliydi. Ben onun varisiydim, onun yerini almak için ayarlanmıştım.

Bir gün krallıktaki en güçlü Fae olacaktı ve benim güçlü olmamı ne kadar istese de, kendisinin daha güçlü olduğunu kanıtlamaktan asla yorulmayacaktı. Bu onun benim üzerimdeki hakimiyetini göstermesiydi. Artık korkumun anlamsız olduğunu bildiğimden, onu bıraktım. Bu şekilde onun merhametine kalmaktan korkmuyordum. Sadece hissizleşmiştim. Beklediğim darbelerin acısına değil, gençliğimde hissettiğim incinme ya da ihanet duygularına. Adaletsizlik duygusuna ya da diğer ailelerin birbirlerine duydukları sevgiyi gördüğümde hissettiğim kıskançlığa.

Bu benim hayatım değildi. O yüzden önemi yoktu. Bu benim gerçekliğimdi ve bundan korkmak onu değiştirmiyordu. Ama ben de kabullenmemiştim. O saatte geçen her saniye için sinmeyecek ya da sinmeyecektim, öfkelenecek, planlar yapacak ve bekleyecektim. Çünkü onun günü yaklaşıyordu. Şimdilik benim üzerimdeki konumunu zorluyor olabilirdi ama bir gün ben onun
ve içimde yarattığı canavarı ona gösterecektim.

Bir gün önümde diz çöken o olacaktı.

Babam bardağı yere bıraktı ve kemerini çıkardı. Toka, çivili kanatları ve sivri kuyruğu olan gösterişli bir altın Ejderhaydı. Onun ısırığını hissetmiştim. ve arkamda durmak için hareket ettiğinde çenemi sıktım.

"Sana bu konudaki beklentilerimi söyleyeli dokuz gün oldu," dedi ama ben tepki vermedim. "Yani beni hayal kırıklığına uğrattığın her gün için bir tane söyleyeceğiz."

Yine de sessiz kaldım. Kaçınılmaz olanı ertelemeye çalışmanın para etmediğini uzun zaman önce öğrenmiştim.

Babam iri bir adamdı, içindeki Ejderha herkesin görebileceği kadar açıktı ve kasları devasa gövdesinde kabarmıştı. Gücünün tamamını bana karşı dizginlemek için hiçbir girişimde bulunmadı, böylece kemerin ilk darbesi çarptı
Omurgam boyunca, etimi parçalayan acıyla neredeyse buruşuyordum.

Boğazımda bir acı hırıltısı düğümlendi ve kendimi tekrar dik durmaya zorladım, kaslarımı kilitleyip dik durmaya çalışırken yumruklarım yanlarımda sıkıştı.

İkinci vuruşta toka sırtımı yırttı ve kolunu tekrar kaldırdığında kanımın ıslak sıçraması duvara çarptı.

Beşinci vuruşta acı o kadar yoğundu ki dudaklarımdan bir küfür döküldü ve babamın öfkeli bir hırıltısına neden oldu.

Altıncı vuruş beni ellerime ve dizlerime düşürdü ve vücudumu tüketen kör edici acı her santimime titreme gönderirken kollarım kendimi tutma çabasıyla titredi.

Son kırbaçlar etime çarparken ve kanım omurgamdan aşağıya doğru yoğun ve ıslak bir şekilde akarken, yanlarımdan aşağıya damlarken ve altımdaki halıya sıçrarken kendimi o pozisyonda nasıl tuttuğumdan emin değildim. İçimdeki Ejderha öfkeyle bir ileri bir geri gidip gelirken, parçalamak, ısırmak ve yok etmek isterken boğazımdaki safra yükseldi ve ter cildimi bir parlaklıkla kapladı.

Ama saf irade gücümle onu uzak tuttum, altın yelkovan bir rakamını geçip ceza nihayet sona erdiğinde başımı duvardaki lanet saate doğru kaldırdım.

Altı dakika. Omurgamdaki eti koparması ve beni ayaklarının dibinde titreyerek bırakması için gereken tek şey buydu.

Kendimi tekrar yukarı itmeye çalıştım ama vücudumun ellerim ve dizlerim üzerinde olduğu yerde kilitli kaldığını fark ettim; kanlı gömleğimin yırtık pırtık kalıntıları etrafımdan aşağı sarkıyordu ve ben orada, bu dünyada herkesten çok nefret ettiğim adamın ayaklarının dibinde secdeye kapanmış bir şekilde kalakalmıştım.

"Ayağa kalk," diye alay etti babam, ben kollarımdaki titremeye karşı koymaya çalışırken. "Ayağa kalk evlat, yoksa kardeşini derse katılması için buraya getiririm."

Bu sözler beni başka hiçbir şey gibi kesip geçti. Xavier'e olan aşkımdaki tek zayıf noktamı bulmuştu ve bunu biliyordu. Kendimi onun gazabıyla küçük kardeşim arasına koymaya istekli olduğumu fark ettiğinden beri, bunu bana karşı kullanıyor, benimle alay ediyor, yayına bir tel daha ekliyordu.

Görüşüm kararardı ve yanımdaki masayı kavrayıp kendimi ayağa kaldırmayı başarırken dudaklarımdan acı dolu bir hırıltı döküldü.

Her hareket omurgamda daha fazla acıya yol açtı ve başımı çevirdiğimde, solumdaki duvarda sıralanan aynada sırtımın parçalanmış et ve kaslarının bir kısmını görmeyi başardım.

Acımı yuttum ve babamın gözlerinin içine bakana kadar çenemi kaldırdım.

Gözlerimi sürüngen yarıklarına çevirerek ona bakarken ona duyduğum nefreti gizlemeye çalışmadım ve ölümü için ne kadar açlık çektiğimi belli belirsiz bir şekilde ona bildirdim.

"Görüyorum ki hâlâ mesajı almamışsın," diye homurdandı babam, beni incelerken viskisinden biraz daha içti. Soluk gömleği kanımla benek benek olmuştu ve sağ kolundaki damarlar elindeki silahı kullanmanın verdiği eforla şişkinleşmişti.

kemerini bana dayadı. "Bu yüzden seni bu gece düşünmen için yalnız bırakacağım."

Bana yaklaşıp elimi tuttuğunda ne demek istediğini anlamadığım için kaşlarımı çattım.

"Şafak sökene kadar kendini iyileştirmeyeceğine ya da iyileştirilmesine izin vermeyeceğine yemin edeceksin," diye homurdandı, gözlerindeki Ejderha'yı bana da gösterdi ve ona meydan okursam bana bir canavar olarak bu dersi seve seve vereceğini açıkça belirtti.

Yaralarımın acısı beni tüketirken kelimeler boğazımda düğümlendi ama oradaki üstü kapalı tehdidi duydum. Eğer bunu yapmazsam beni cezalandırmak için başka bir yol bulacaktı ve Xavier'in güvenliği söz konusuyken hiç şansım yoktu.

kabul etmekten başka seçeneğim yok.

"Şafak sökene kadar kendimi iyileştirmeyeceğim ya da iyileştirilmeme izin vermeyeceğim," diye homurdandım ve aramızda yıldız bağı kurulurken avuçlarımız arasında büyü parladı.

Gözümün ucuyla, Lance'in onu hâlâ hareketsiz kılan büyüye karşı çırpındığını ve zorlandığını görebiliyordum, kükreyen protestoları da Babamın gücü tarafından susturulmuştu.

Eğer sözümü tutmaz ve kendimi iyileştirirsem, bunun gerçekleştiğini hissedecek ve ayrıca yıldızlar tarafından yedi yıllık kötü şansla lanetleneceğim.

"Başarısızlıklarını düşünecek zamanın olduğunda sabah seninle konuşacağım," dedi babam, bakışlarında bundan zevk aldığını gösteren vahşi bir memnuniyetle bana bir kez daha bakarak. Güçten, verdiği acıdan, hepsinden. "Onu akademiye geri götür Lance ve bunun gizli kalmasını sağla."

Babam döndü ve diğer taraftaki bir kapıyı kullanarak odadan çıktı ve Lance'i kontrol altına almak için kullandığı büyü yok olmadan önce bizi birkaç saniye daha bekletti.

Bana doğru fırladığında gücüm tükendi ve beni yakalayıp kolumu omuzlarına dolayarak beni tuttuğunda homurdandım.

"Darius..." Lance'in vahşi bakışları benimkilerle buluştu ve içlerinde yüzdüğünü gördüğüm ıstırap karşısında çenemi kilitledim. Aramızdaki bağ, o kemerin etime her vuruşunu hissettiği anlamına geliyordu ve şimdi bile içgüdülerinin beni iyileştirme ihtiyacıyla onu parçalayacağını biliyordum.

"Özür dilerim," diye mırıldandım, bakışlarımı kaçırdım ve her zaman bu işin içine sürüklenmesinden, bunun bir parçası olmaya zorlanmasından ve bunun için tüm hayatının çalınmasından nefret ettim.

"Bunu söylemenden nefret ediyorum," diye hırladı ve başımı salladım ama yine de hep söyledim çünkü doğruydu. Üzgündüm, ifade edebileceğimden çok daha fazla.

Bana olan bağı yüzünden yaşamasına asla izin verilmeyecek olan hayatı için. "Seni buradan çıkaracağım. Elimden geldiğince hızlı olacağım."

Bir şey söyleyecek enerjiyi kendimde bulamadım ama o benim söylememi beklemedi, beni kendine doğru çekene kadar sıkıca kavradı, sonra koşmaya başladı ve odadan dışarı fırladı.

Etrafımızdaki dünya bulanıklaştı ve bayıldığımdan oldukça emindim çünkü bildiğim bir sonraki şey yıldızların pençesine yakalandığımız, seyahat ettiğimizdi.

Solaria'yı geçip akademideki yatak odama gümbür gümbür indi.

Lance beni yatağıma götürdü, altın rengi çarşafların üzerine yüzüstü uzanmama yardım ederken gözleri kararmış ve çenesi gıcırdıyordu.

Tekrar ateş etti ve etimdeki yakıcı acı beni birkaç uzun dakika boyunca tüketirken, karanlıkta öylece uzandım, kendimi uzun bir geceye hazırlarken bakışlarım yatağımın yanındaki ızgarada sönmekte olan ateşin parıltısına kilitlendi.

Geri döndüğünde, bir şişeyi dudaklarıma bastırdı ve ağzıma dökülen burbonla neredeyse boğuluyordum.

"İç," diye emretti Lance. "Eğer seni iyileştiremiyorsam, en azından bayılmana yetecek kadar sarhoş edebilirim."

Mantığını inkar edemezdim, bu yüzden yanan ağız dolusu likörü yuttum, ardından şişe boşalana ve başım dönene kadar bir tane daha ve bir tane daha yuttum.

Yaralarımın acısını hâlâ hissedebiliyordum ama içki uzuvlarıma yerleştikçe, bir şekilde benden ayrı, sanki benim değil de başkasının başına gelmiş bir şey gibi gelmeye başladı.

Lance yanımdaki yatağa tırmandı, karanlıkta konuşmadan önce dudaklarından titreyen bir nefes geçti.

"Onun işini bitireceğiz, Darius," diye yemin etti. "Bize neye mal olursa olsun, onun düştüğünü göreceğiz."

Bir tür anlaşma homurdandım, ama kelimelerim de zihnimin hissetmeye başladığı gibi bulanıktı ve bunun yerine gözlerimin kapanmasına izin verdim, şafağı ve lanet cezamın sonunu beklerken unutkanlığın beni almasını istedim.

***

Lance'in bedenime şifa büyüsü yaptığını hissederek uyandım ve penceremden uzaktaki tepelerin üzerinden yükselen güneşi görmek için gözlerimi araladım.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, bir yandan elimi yüzümden aşağı kaydırırken bir yandan da
Bana verdiği zararı iyileştirmeden önce derimin yırtık şeritlerini tekrar bir araya getirirken parmaklarının omurgamda gezinmesi hissini görmezden geldim.

Lance homurdanarak işine devam ederken ben sadece dışarıdaki zeminin üzerine yayılan ve akademiyi santim santim aydınlatan altın ışınlarını izledim.

Altının tenime değdiğini hissedebiliyordum ve kendimi yeniden konumlandırdığımda yatak usulca şıngırdadı, bu da Lance'in ben uyurken büyümü yenilememe yardımcı olması için etrafıma yerleştirdiği hazineyi işaret ediyordu.

Bitirdiğinde içini çekti, arkasına yaslandı ve yanına oturmam için bana yer açtı.

Bir zamanlar gömleğim olan kanlı kumaş parçasına baktım, sonra onu başımdan geçirdim ve hâlâ bağlı olduğu kolumdan çekerek çıkarıp ateşe attım.

Bir elimi ensemden başımın üzerine doğru uzattım, avucuma su büyüsü yaptım ve bunu vücudumdaki tüm kanı temizlemek için kullandım
Sonra da lavaboya doğru uçup gittiği banyoya gönderdi.

"Yeni gibi," dedi Lance huysuzca, bana bakarken kaşları çatılmıştı ve bakışlarının bir an boynumda kaldığını fark ettim.

"Aynı bok, farklı gün," diye kabul ettim ve ikimiz de babamın ellerinde yaşadığımız son berbat şeyden bahsetmediğimiz için sessizlik ağır bir şekilde asılı kaldı.

Lance'in bakışları tekrar boynuma kaydı ve başımı yana eğdim.

"İstediğini biliyorsun," dedim o kendini geri çekerken, bakışları pencereden dışarı.

"Kaynağımdan takviye yapmalıyım," diye çekindi.

"Gücünün azalmasının nedeni benim," diye belirttim. "Ayrıca, saat sabahın altısı bile değil, yani Gwen'in yatak odasına girip onu yatağında basmayı planlamıyorsan-"

"Tabii ki bunu yapmak istemiyorum," diye tersledi, bana hırlarken bakışları benimkilerle buluştu ve azı dişlerini bir anlığına gördüm.

"Eğer bu gece başka öğrencilerin yataklarına girmeyecekseniz, o zaman muhtemelen sadece-"

Lance dudaklarından kopan bir hırıltıyla üzerime atladı, ağırlığı beni yatak başlığına doğru savurdu ve dişlerini boynumun derinliklerine batırmadan önce üzerime binerken elleri omuzlarıma çarptı.

Onu lanetledim, kimi çiğnediğini hatırlaması için bir uyarı mırıldandım ama o sadece tekrar hırladı, kanımı çekti ve bağ beni ona yaklaştırırken sırtımı kamburlaştırdı.

Bunu çok sık yapmamaya çalışmamızın çok iyi bir nedeni vardı ve elim onu kendime yaklaştırmak için saçlarının arkasına gittiğinde ve dudaklarımdan bir iç çekiş kaçtığında, nedenini zorla hatırladım.

Onu bu şekilde memnun etmek çok iyi hissettirdi. Cal'ın beni ısırmasına izin verdiğim zamankinden çok daha iyi. Aramızdaki bağ yakın olmamızı istiyordu, olabildiğince yakın ve bu onu beni korumaya ittiği kadar, benim de onu güçlü tutmak istememe neden oluyordu.

onun büyüsü de yenilenmişti. Beni ısırması, olması gerekenden çok daha iyi hissettirdi ve zihnime, kendime ait olmadığını hatırlamak için çok çalışmam gereken düşünceler ve duygular soktu.

Lance bir iniltiyle geri çekildi, omuzlarımı itip topuklarının üzerine otururken genişlemiş göz bebekleri bakışlarımla buluştu ve hala dudaklarını boyayan kanımla bana baktı.

"Sanırım seni kuru kuru becermeye başlamadan önce gitmeliyim," diye şaka yaptı ve ben de babamın üzerimize koyduğu bu lanetten nefret ederek acınası bir şekilde güldüm. Arkadaşlığımızın özünü çarpıtıyor ve kendi duygularımızı öyle bir bulandırıyordu ki, aramızdaki mesafeyi zorlamak zorunda kalacağımızı bile bile
aynı anda birbirlerinin hasretini çekiyorlar.

"Neden sadece bir kız olamadın?" Onu kucağımdan iterek ve boynumda kalan ısırık yarasını iyileştirmek için kendi parmaklarımı kaldırarak cevap verdim.

"Lütfen, kız olsaydım bile beni becermene izin vermezdim." Lance ayağa fırladı ve yatağımın yanındaki sandalyeye fırlattığı gömleğini aldı, pencereme doğru ilerlemeden önce üzerine geçirdi. "İyi misin?" diye ekledi, bana dönüp baktı ve iyi olmayabileceğimi ima edince kaslarım gerildi.

Kendimi iterek yataktan kalktım ve şifonyerimin yanında duran boy aynasının önünde durup sırtımın mükemmel etine baktım. Dövmem bile kusursuz görünüyordu ve Lance'e onu gösterirken sıkı bir gülümseme attım.

"Bana iyi görünüyor."

Bir süre daha tereddüt etti ve soruyu fiziksel anlamda sormadığını belirtmek istediğini biliyordum ama vazgeçene kadar ona sert bir bakış attım.

"Güzel. O halde dersime geç kalmak için hiçbir mazeretiniz yok, eğer geç kalırsanız House puanlarınızı kırmaya hazır olun."

Ben bir kahkaha attım, o da bana hüzünlü bir gülümsemeyle baktı ve penceremi açıp dışarı fırladı.

Vampir hızıyla uzaklaşmadan ve Asteroid Place yönünde kaybolmadan önce kendisini yere indirmek için hava büyüsünü kullanmasını izlemek için yaklaştım.

Bir süre daha orada durdum, güneşin doğuşunu izledim ve bu fikirden vazgeçip koşu kıyafetlerimi giymek için hareket etmeden önce tekrar uyumaya değip değmeyeceğini düşündüm.

Kemerin tenimi keserken çıkardığı sesin yankıları kulaklarımda çınlarken uyuyamayacaktım, bu yüzden kahvaltı edip derse gitmeden önce egzersiz yaparak bu sesi bastıracaktım.

Bu gece tekrar döndüğünde, dün geceden kalan tüm anıları yeterince derine gömmeyi başarmış olacaktım.

Bilinçaltı bir kez daha bebek gibi uyuyacak ve her şey her zamanki gibi devam edecekti.

Uzun bir koşuya çıktım, ayaklarım tüm akademiyi boydan boya geçen patikaları nefes nefese kalıp terleyene ve içimde babama ve onun tüm hayatımı kontrol etmeye yönelik sürekli girişimlerine takılmak bir yana, herhangi bir şey hissetmek için yer kalmayana kadar dövdü.

The Orb'a girip kendime birkaç dilim kızarmış ekmek ve kahve aldım, kimse beni fark etmeden ya da sohbete çekmeye çalışmadan önce tekrar dışarı çıktım.

Ignis'e geri dönerken yemek yedim, bakışlarım karşı yöne giden öğrencilerin üzerinde geziniyor, kimi aradığımı fark edene kadar birkaç saniye her birinin yüzünü inceliyordum.

Roxy Vega Salı gününden beri tuhaf bir şekilde ortalıkta yoktu ve diğer Varislerle birlikte sabah erkenden onu şaşırtmak için plan yapmış olmama rağmen

O günden beri onu yakalamayı başaramadık. Onu arıyordum.

O zamandan beri benden kaçtığını hissetmeye başlamıştım. Bu fikir beni kızdırıyordu çünkü eğer onu bulamazsam
Tam olarak ondan kurtulma planlarım üzerinde çalışıyordum. Ama bundan da öte, onu görmek, hatta belki bana pislik dediğini duymak istiyordum. Bu çok garipti ama içine düştüğüm bu ruh halini sarsmaya yardımcı olacağını ve bana konsantre olabileceğim biraz daha ilginç bir şey vereceğini hissediyordum.

Ignis Evi'ne geri döndüğümde, ortak odayı taradım ve yatak odama geri döndüğümde, aklım benden kaçan Vega ikizindeydi ve hayatımdaki tartışmasız daha acil konulardan kesinlikle uzaklaştım.

Soyundum ve hızlıca duş aldım, nerede saklanıyor olabileceğini anlamaya çalışırken aklım birden fazla kez ona kaydı.

Akademi üniformamı giyip evden çıkarken Seth'e bir mesaj atıp diğer ikizi kontrol etmeye karar verdim.

Darius:

Evinizde Vega'mın çöktüğüne dair bir işaret var mı?

Seth:

Son birkaç saattir betamın içindeydim, o yüzden emin olamıyorum? Kontrol etmemi ister misin yoksa önce ben gelebilir miyim?

Cidden etkilenmemiş yüzümün bir selfie'sini çektim ve ona gönderdim. O da bana başının üstünden çektiği bir selfie ile karşılık verdi ve bir kızı arkadan becerirken, başka bir çıplak kız da onun boynunu emerken kocaman sırıttı.

Darius:

Kahvemi kusma isteği uyandırdığın için teşekkürler.

Seth:

Bitirmeme yardımcı olduğun için teşekkürler - bir seyirci için performans sergilediğimi bilmek beni uçurumun kenarına getirdi. Kahvaltı onda mı? Evimi kontrol edebilirim.

Vegas yolda

Darius:

Benimkini çoktan yedim. Vegas'tan haberdar et beni. Sınıfta görüşürüz, pislik

Günün ilk dersine kadar neredeyse yarım saatim vardı, bu yüzden almayı ertelediğim postaları toplamak için Pluto Ofislerine gitmeye karar verdim. İlginç bir şey olmayacaktı, muhtemelen hayran mektupları ve röportaj talepleri olacaktı ama dikkatimi çeken bir şey olursa diye fırsat buldukça kontrol etmeye çalıştım.

Kampüsten geçerken birkaç kişi bana seslendi ama onları eğlendirecek havada değildim, bu yüzden yürümeye devam ettim, yüzümdeki çatıklık onlara beni rahat bırakmaları mesajını vermeye yetti.

Pluto Ofisleri'nin kapısına vardığımda Atlas'ım çaldı ve cevaplamak için çıkardım, arayanın kimliğinde babamın adını gördüğümde içim daraldı.

Bir an için, kemerinin omurgamdaki eti parçalamasının acısıyla sırtım alev aldı ve çağrıya cevap verip Pluto'ya doğru yürümeye devam etmeden önce kendimi toparlamak için gözlerimi kapattım.

"Baba."

"Umarım geceyi yaptıklarını düşünerek geçirmişsindir," diye sert bir sesle beni selamladı ve ona karşı medeni kalmak için harcadığım çabadan dolayı dişlerimi sıktım.

"Evet," diye kabul ettim ama bütün gece sarhoş bir halde acı içinde kıvranırken odaklandığım eylemlerin, gelecekte onu altıma alıp kaderimi ellerinden geri aldığımda ona karşı gerçekleştirmeyi planladığım eylemler olduğunu belirtmedim.

"Güzel. O halde çabalarınızı akademinizdeki Vega istilasından bizi kurtarmaya odaklayabilirsiniz. Eğer bunu kısa sürede başaramazsanız, o zaman daha fazla müdahil olmak zorunda kalabilirim. Belki de onlarla kendim bir toplantı ayarlamalıyım?"

İkizlerle uğraşması fikri tüylerimi diken diken etti ve bu işi kendi başıma halledemeyeceğimi ima etmesine sinirlendim. Eğer benim bu işle bir ilgim olsaydı, Vegas'ın bir mil yakınına bile yaklaşamazdı ve eğer biraz akılları varsa, kendilerini ondan koruduğum için bana teşekkür eder ve ben bunu yapmayı bırakmadan önce siktir olup giderlerdi.

"Bu konuda kendinizi rahatsız etmenize gerek olmadığına eminim, ancak gerçekten gerekli olduğunu düşünüyorsanız, o zaman tamam. Ama sizi temin ederim ki her şey
" dedim, ses tonumdan ısırığı uzak tutmaya çalışarak ve biraz başarısız olarak, ama umurumda değildi. Dün gece yaptıklarından sonra ne bekliyordu ki?

Posta odasının kapısını iterek açtım ve birkaç kat yukarıda tavana kadar yükselen raflar ve raflarla dolu uzun alana adım attım.

Bakışlarım sabahtan beri aradığım kıza takılınca adımlarım duraksadı ve çenesini kaldırıp gözlerimin içine bakarken onu bu beklenmedik yerde bulmanın şaşkınlığını zar zor gizleyebildim.

Bakışlarım vücudunun her santimetresine yapışmış bir halde onu seyrediyordum ve yemin ederim ki onu son gördüğümden bu yana geçen süre içinde bir şekilde daha da baştan çıkarıcı olmuştu. İfadesi kararlı bir isyan duygusuyla parlıyordu ve dolgun dudakları belli belirsiz bir şekilde somurtuyordu.

Kendi başlarına bir meydan okuma gibi, dikkatimin olması gerekenden çok daha uzun süre üzerlerinde kalmasına neden oldu.

Babam yine konuşuyordu ve söyleyeceklerine dikkat kesilmem için kararlı olmam gerekiyordu.

"Onlarla kişisel olarak ilgilenip ilgilenmeyeceğime ben karar vereceğim," dedi ses tonunda bir otorite kırbacıyla. "Sen sadece
Bu konuda kendi üzerine düşeni yapmaya konsantre ol ve benimkini sorgulamaya kalkma." "Nasıl isterseniz," dedim, onun saçmalıklarına kulak tıkarken
Bakışları, yeşil gözlerinde mutlak bir nefretle bana bakan sarhoş edici yaratığa kilitlenmişti. "Ben hallederim. Xavier orada mı?" diye ekledim,
Dün gece ben gittikten sonra babamın öfkesinin ona geçmediğinden emin olmak için küçük kardeşimi kontrol etmek istedim. Ona bir şey söylememiş olmaktan nefret ediyordum.
Ona veda etmek istiyordum ama babamla yaptığım görüşmenin sonuçlarını görmemesinin en iyisi olduğunu biliyordum. Ama Lionel bana cevap vermek yerine aramayı kesti, ölü tonu kulağımda çınlıyor ve uzuvlarıma bir öfke dalgası gönderiyordu. "Alo?" Atlas'ıma bir bakış attıktan sonra sinirli bir nefes aldım ve kulaklığımı arka cebime soktum.

Dün gece yaşadığım her şeye ve babam yüzünden sürekli uğraşmak zorunda kaldığım saçmalıklara duyduğum öfke, misafirim olduğunu hatırlamadan önce bir kez daha birikirken kaşlarım karardı.

Gözlerimi kaldırıp Roxy Vega'ya baktım, onun dikkatli bakışlarının hâlâ üzerimde olduğunu gördüm ve bu durumdan biraz fazla hoşlandım. O iri yeşil gözlerin ardında neler oluyordu? Bakışlarını bana diktiğinde o güzel kafasını hangi düşünceler dolduruyordu?

"Bitirelim o zaman," dedi iç çekerek, dudaklarını büzüşü ağzının kenarına tekrar bakmamı sağlayacak kadar artmıştı. Neden böyle
Şimdi burada mı? Ve onu son gördüğümden beri neredeydi? Ben

Benimle dalga geçtiğini hissediyordum ve bu fikre hem kızıyor hem de eğleniyordum.

"Burada mı saklanıyordun?" Dikkatimi onun ağzından ve onunla yapmak istediğim iğrenç şeylerden uzaklaştırıp Atlas'ıma hızlıca dokunarak postalarımı almak üzere odayı düzenlemek için kullandığımda onun küçük patlamasını görmezden gelerek sordum.

"Ne demek saklanmak?" Roxy masumca sordu ama bu ton onun alaycı küçük diline hiç uymuyordu. Hayır, Roxanya Vega pek çok şey olabilirdi ama masum kesinlikle onlardan biri değildi. Benden kaçtığı doğruydu, sadece bunu itiraf etmek istemiyordu.

"Salı gününden beri seni House'da ya da The Orb'da görmedim," diye cevap verdim, onu anlamaya çalışırken masum rolünü oynuyordum ama bakışlarını üzerimde yoğunlaştırdığında, ne yaptığı umurumda değilmiş gibi Atlas'ıma döndüm. Sanki onu olması gerekenden çok daha sık düşünmüyormuşum gibi. Sanki düşüncelerim bir sürü şey yapmakla ilgili değilmiş gibi.

Düşmanım olması gereken bir kızla yapmak istememem gereken şeyler. Ve kesinlikle onu gördüğüm andan beri sikimi her okşayışımda altımda kıstırılmış olarak hayal etmiyordum, amının uzunluğuma sarıldığında ne kadar kaygan ve sıkı hissedeceğini ya da o abanoz saçlarını yumruğumla kabaca becererek o akıllı ağzını susturmaktan ne kadar zevk alacağımı düşünmüyordum.

"Bana bu kadar takıntılı olduğunu fark etmemiştim," diye takıldı ve neredeyse elimi gösterecektim, neredeyse tepki verecek ve bu tahminin olması gerektiği kadar gerçeklerden uzak olmadığını görmesine izin verecektim. "Tüm hareketlerimi senden geçirmemi mi bekliyorsun? Yoksa dün küçük arkadaşlarınla uyandığımda beni şaşırtmak için yaptığın kurnaz planların işe yaramadığı için hayal kırıklığına mı uğradın?"

Bakışlarım şaşkınlıkla onunkilere kaydı ve bana küstah bir gülümseme fırlattı. *İçimdeki canavarla gerçekten alay etmemelisin, bebeğim.*

"Bunu nasıl öğrendiniz?" Bu konuda yalan söylemeye çalışmadan sordum çünkü onun ve kız kardeşinin peşinde olduğumuz bir sır değildi.

"Ben kendi başımın çaresine bakmaya alışkınım," diye cevap verdi kendini beğenmiş bir şekilde. "Hepimiz babamızın parasıyla geceleri bizi güvende ve sıcak tutarak büyümedik-"

"Babam ya da nasıl büyüdüğüm hakkında hiçbir şey bilmiyorsun," diye tersledim, çekmesini istemediğim bir akorda bastığında otomatik olarak ona doğru bir adım attım.

Bir an için gözlerinde bir korku titreşimi dans etti ve ben hareketsiz kaldım, nedense bana o şekilde bakmasını istemiyordum. Sanki gerçekten babamın beni yarattığı canavarmışım gibi.

Ama bu korkunun ortaya çıktığı kadar hızlı bir şekilde onu kovdu, gözümü tutarken bakışları sertleşti, çenesini kaldırdı ve en kötüsünü yapmam için bana meydan okudu. Bu meydan okumayla başa çıkabilirdim ama ona baktıkça bunu yapmak istemediğimi fark ettim. Bugün olmaz. Onun emriyle olmaz. Hayır, onu incitmek ya da korkutmak istemiyordum ama ondan ne istediğimden de tam olarak emin değildim.

"Tıpkı senin *benim hakk*ımda hiçbir şey bilmediğin gibi," diye cevap verdi ve bu konuda haklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldım. Ama bu, onu tanımak istemediğim anlamına gelmiyordu.

daha fazlasını bilmek istiyordum. Aslında, çok şey bilmek istediğimi düşünmeye başlamıştım.

ve son on sekiz yıldır nerede olduğu hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordum. O bir gizemdi ve ben onu çözmek istiyordum. "Daha önce dördünüzden çok daha acımasız piçlerle karşılaştım ve yumruklarımı sallayarak çıktım. Ve sizin gibi basit piçlerin çalışma şekli hakkında bir iki şey öğrendim; pek orijinal değilsiniz. Ve beni korkutmuyorsunuz," dedi kararlı bir şekilde, ama buna onun da benden daha fazla inanmadığından emindim.

Bunu öyle bir inançla ve öyle bir meydan okumayla söyledi ki, bunu eğlenceli bulmaktan kendimi alamadım. Benimle bu şekilde konuşmaya cesaret edebilecek başka bir kadın tanımıyordum ve yine de beni yemleyerek ne kadar tehlikeli bir oyun oynadığını açıkça görebilmesine rağmen geri adım atmaya en ufak bir eğilimi yokmuş gibi görünüyordu. İçimden bir kahkaha kaçtı

Elimde olmadan ve yaşadığım geceden sonra mümkün olmaması gereken bir şekilde ruh halimin yükseldiğini hissettim.

"Cesursun, hakkını vereyim," diye mırıldandım, ona sırıtmak ve postalarımı almak için düğmeye basmak gibi gerçekten çılgınca bir şey yapmaya başlamadan önce gözlerimi Atlas'ıma indirdim.

Önümüzdeki raflar hareket etmeye başladı, sağa sola, yukarı aşağı kayarak postalarımın bulunduğu bölmenin tavana yakın önceki konumundan aşağı kaymasına yol açtı. Rafın içindekileri almak için bir adım öne çıktım, bana gönderilen bir avuç zarfı karıştırdım ve ilginç bir şey bulamayınca onları ceketimin cebine tıkıştırdım.

Roxy'nin hayatını mahvedecek ve buradan kaçmak istemesini sağlayacak yeni bir şey yapmak için babama verdiğim sözü yerine getirmem gerekirdi ama bunu düşünürken içim burkuldu ve dudağım geri çekildi.

Beni topuğunun altında ezmek isteyen bir orospu çocuğunu yatıştırmak için neden bu kadar çok çalışmalıydım ki? Bana yaptıklarından sonra neden onun istediği her şeyi yapayım ki?

Ani bir karar verdim ve kapıya yöneldim, onun emriyle Roxy Vega'ya hiçbir şey yapmak istemiyordum. Zaten neden yapayım ki? Benim için gerçek bir tehdit değildi. Henüz değil. Ve muhtemelen hiçbir zaman da olmayacaktı. Ondan daha güçlü olsa bile beş yıllık uzman büyü eğitimim vardı ve gücümde ustalaşmak için çalışmayı asla bırakmayacaktım. Peki o hiç nasıl gerekiyordu

bunu yakalamak için? Ayrıca onunla başa çıkmanın gerçek Fae yolu, eğer isterse bana meydan okumasına izin vermek olmaz mıydı? O zaman daha güçlü olduğumu şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtlardım ve zaman kaybetmemize gerek kalmazdı.
Kalırlarsa ne olacaklarından korkuyormuşuz gibi onları kovduk.

Gitmeme izin vermekten çok memnun görünen Roxy'nin yanından geçtim ama kapıya doğru uzanırken omzumun üzerinden ona bakmaktan kendimi alamadım.

Artık bana bakmıyordu, onun yerine kaşlarını çatarak postaların dizili olduğu raflara ve Atlas'ına şaşkınlıkla bakıyordu.

Eşyalarını almak için sistemi nasıl çalıştıracağımı bilmediğim için onu orada mücadele etmeye bırakmaya hazırlanırken parmaklarım kapı koluna kilitlendi, ama sonra fikrimi değiştirdim.

Sanki bu bana büyük bir yükmüş gibi derin bir iç çektim ve Atlas'ını elinden çekip alarak ona doğru geri döndüm.

Bana öfkeyle baktı, geri almak için uzandı ama onu görmezden geldim, ihtiyacı olan uygulamayı açtım ve seçenekler listesinden 'Posta Alma'yı seçtim.

Hiç düşünmeden elini kendi elime aldım ve parmaklarım onun yumuşak tenine sürtünürken, kendi tenime sürtünme hissi onunla ilgili kurmamam gereken tüm fantezileri zihnimin ön saflarına taşıdı.

"Başparmak izi gerekiyor," diye açıkladım, elini elimden çekmeye başladı ve başparmağını ekrana bastırmama izin verecek kadar gevşedi, böylece yanımızdaki raflar hareket etmeye başladı.

Onu daha yakına çekme dürtüsü hissetmeme rağmen serbest bıraktım ve Atlas ona geri döndü ve ben ayaklarımı oldukları yerde sabit dururken geri adım atmaya ikna etmeye çalışırken onu yakalamak için çabalamasına neden oldu.

Önümüzde büyük bir kompartıman durdu, üzerlerinde her türden giysi mağazasının etiketleri bulunan torbalar ve kutularla doluydu ve ben ilgiyle onlara baktım.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Roxy, Atlas'ını çantasına geri koyup teslimatlarını toplamak için harekete geçerken bunu söylemek zorunda kalmamayı diler gibiydi. Ama onunla işim henüz bitmemişti ve bir tanesini ondan önce almak için harekete geçtim, üzerinde yazan bir iç çamaşırı firmasının sloganına bakarak sırıttım.

"Kıyafetlerimi daha da yakmak mı istiyorsun?" diye sordu kuru bir ses tonuyla. "Yapmamaya ikna edilebilirim," diye cevap verdim, ağzım bir karış açık kalmıştı.

Çıplak halinin ne kadar güzel göründüğünü hatırlayınca eğlenerek bir köşeye çekildim. Bu paketin içindekileri giydiğinde nasıl göründüğünü görmeye de karşı çıkmazdım.

"Sadece yapman gerekeni yap, dostum. Seni durduramam." Roxy kollarını kavuşturdu ve bana öyle bir bakış attı ki, hepsini gerçekten yakıp yakmadığım umurunda bile değildi.

"Bu işin eğlencesini gerçekten kaçırıyorsun, bunu biliyorsun, değil mi?" Beni ısırmasını tercih ederek yorum yaptım, bu belli belirsiz kızgınlık

Kabulleniş, onda çok sevdiğim ateşi görmeme izin vermiyordu. "Bu kutunun içindekileri giyerek bana bir defile yapmaya ne dersin, ben de yeni gardırobunun sende kalmasına izin veririm?"

Bana lanet gözlerini devirdi ve arkasını döndü, beni bir kez daha reddetti ve ateş büyümün sıcaklığının tenimde alevlenmesine neden oldu.

Beni öylece asılı bırakmadan önce bileğini yakaladım, onu tekrar yüzüme doğru çektim ve nabzının parmaklarımın altında zıpladığını hissettim.

Bana ters ters baktı ve kolunu tuttuğum yerden çekti ama tek yapabildiğim ona sırıtmak oldu çünkü beni umursamıyormuş gibi davranmaya çalışıyor olabilirdi ama bunun aksini kendim de hissetmiştim. Onun

Nabız dokunuşumla sıçradı, bu da onun derisinin altında olduğum anlamına geliyordu, tıpkı onun benimkinin altında olduğu gibi.

"Sende kalsın Roxy," dedim onun sıkılmış ses tonuna uygun bir sesle, nasıl hoşuna gittiğini görmek için. "Kıyafetlerini mahvetmek geçen haftanın eğlencesiydi. Bir dahaki sefere bundan daha iyisini yapabilirim."

İç çamaşırı kutusunu tekrar eline tutuşturdum ve yüzümde kendini beğenmiş bir sırıtışla odadan çıktım. Çünkü sadece babamın her fırsatta ona saldırma isteğini görmezden gelmekle kalmamıştım, aynı zamanda iltihaplı ruh halim için güzel bir çözüm de bulmuştum. Roxy Vega yeni saplantım olma konusunda haklı olabilirdi, çünkü daha önce hiç
Bir bakış ve düşmanca bir yorumla beni onun gibi aydınlatabilecek biri. Ayrılırken söylediği sözler beni yakaladığında gülümsemem daha da derinleşti.

"Seni görmek her zamanki gibi bir zevkti, pislik!" diye yüksek sesle seslendi, her kelimesini duyduğumdan emin olmak için.

Ve garip bir nedenden dolayı, bana pislik demesi lanet haftamın en önemli olayıydı.

OceanofPDF.com

Seth'le birlikte toprak elementimizin bulunduğu devasa mağaranın yanında durdum.

Vegaslıların yeraltı dünyamıza ilk küçük Bambi adımlarını atmalarını izlerken dersler yapıldı. Geraldine ve Kraliyet yanlısı dalkavuklar çetesi etraflarında toplanmış, içlerinden biri onlara her bakışında övgüler yağdırıyor ve ciyaklıyorlardı. İkizler onların arasında kaybolmuştu ve ben izlerken dişlerim diken diken oluyordu. Bu fikir hiç hoşuma gitmemişti. Kaynak tartaklanıyordu ve ben de onun etrafını koklayacak kadar aptal olabilecek diğer Vampirleri arıyordum.

"Onlarda bir şeyler var, değil mi?" Seth bana yaklaşarak kolunun benimkini sıyırdığını söyledi, ben de başımı salladım.

"Bu onların gücü. Mıknatıs gibi çekiyor."

Seth sinirli bir şekilde, "Biz yeterince mıknatıslanıyoruz," diye mırıldandı ve dudaklarım eğlenerek kıvrıldı.

"Kıskanç mı?"

"Biz burada unutulmuş bir taş yığını gibi bir köşede terk edilmiş dururken herkesin yaltaklandığı iki parlak yeni oyuncaktan mı? Hayır."

Ben güldüm, o da sırıttı.

"Eğer fangirllerin gelip senin için yaygara koparmasını istiyorsan gölgelerden çıkabiliriz," diye işaret ettim çünkü bilerek

Geldiğimizde diğer öğrencilerden kaçmak için bu noktayı seçmişti, benim için sorun değildi ama şimdi onu rahatsız ediyor gibi görünüyordu.

Seth oflayıp pufladıktan sonra başını omzuma koydu. "Benim için yeterince fangirlsün, Cal," dedi teslim olmuş bir ses tonuyla ve orada kalmasına izin verirken başımı salladım, teni benimkine bastığı yerde sıcaktı.

Geraldine dramatik bir şekilde bir şeyler haykırıyordu ve ben de kelimelerini seçebilmek için hediyelerimi onlara göre ayarladım.

"Dostluğunuz için bir aday olarak düşünülmekten bile sonsuz onur duyarım!" diye haykırarak kollarını Darcy'ye doladı ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlayacakmış gibi göründü.

"Mükemmel," dedi Tory, sarılma bölgesinden kendini uzak tutmak için biraz geri çekilerek. "Artık hepimiz arkadaş olduğumuza göre, ben biraz keşfe çıkacağım."

Kraliyet yanlısı gruptan uzaklaşmaya başladı ve ben de dikkatini ona çekmek için Seth'i dürttüm.

"Fıçıdan bir balık çıkmış gibi görünüyor."

"Onunla oynayabilir miyiz?" Seth heyecanla fısıldadı, kendini tekrar ayağa kaldırdı ve ayaklarının üzerinde bir aşağı bir yukarı zıpladı, sanki o bir sopaymış ve kendisi de onu bekleyen heyecanlı bir köpek yavrusuymuş gibi ona bakıyordu

Biri onu atacak.

"Bunu yapmamak kabalık olur," diye kabul ettim ve ikimiz de odadan çıktık.

Tory mağarayı geçmeye başladığında gölgeler, sanki tek başına yakalanmak istiyormuş gibi oradaki yan tünellerden birine doğru ilerliyordu.

Mağaranın çatısını aydınlatan parıldayan mavi ışıkların giderek azaldığı karanlık tünelde ilerlerken biz de sessizce onu takip ettik.

Seth yaklaştığımızı bir susturma balonuyla gizledi ve o arkasında canavarlar olduğundan habersizken biz onu karanlıkta takip ederken içimdeki Vampir avın heyecanıyla parladı.

Seth ileri atıldı, omzunu tutarak irkilmesine neden oldu ama ne yazık ki umduğum gibi çığlık atmadı.

O beni fark edemeden etrafından dolandım ve Seth onun dikkatini çekerken arkasında kaldım. Yüzünü saçlarının arasına soktu, derin derin içine çekerken kız geri çekildi ama kolu onu yakınında tutmak için omuzlarına kaydı.

"Nerede saklanıyordun, küçük Vega?" Seth onu itmeye çalışırken görmezden gelerek sordu.

Kahvaltıda bana ve Max'e Darius'un onu aradığından bahsetmişti ve ben de bu sorunun cevabını merak ediyordum. Aslında oldukça
Hepimizden bu kadar başarılı bir şekilde kaçmayı başarması etkileyiciydi.

"Sanırım senin Tarikatından olmadığımı anladık," diye homurdandı Tory, onu serbest bırakması için göğsünü daha sert iterek. "O zaman benimle bu dokunaklı şeyleri kesmeye ne dersin?"

"Biliyor musun, buna alınabilirim," dedi Seth dramatik bir şekilde, onu geri itmek için kullandığı elini yakalayıp parmaklarını onunkilerle birleştirerek. "Düzen ayıplamak hiç hoş değil."

Tory elini çekip adamı iterek onu üzerinden uzaklaştırdı ve bir adım geri atarak neredeyse bana çarpacaktı ama henüz bunu fark etmemişti ve ben de bundan biraz heyecan duydum. "Bu utanç verici bir düzen değil. Sadece paylaşmayı seçen *ben olmadığım* sürece bedenimi kendime saklamayı tercih ediyorum."

"Bu bir teklif mi?" Arkasından mırıldandım ve parmaklarımı çıplak kolunda gezdirmek için uzandığımda korkuyla irkilmesine neden oldum.

"Hayır, değildi," diye tersledi, aynı anda ikimize birden bakabilmek için yan çizdi.

Seth aramızdaki mesafeyi anında kapattı, küçük oyuncağımıza bakıp onunla ne yapacağımıza karar vermeye çalışırken kolunu benimkine sürttü.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, bizden kaçabileceğini düşünmüş gibi bir adım geri çekilerek. Ama böyle bir şey olmayacaktı. Onu artık merhametime bırakmıştım ve oradaki görüntüsünün hoşuma gittiğini fark ettim.

"Biz de seni arıyorduk," dedi Seth. "Zavallı Caleb küçük beslenme çantası olmadan neredeyse açlıktan ölecek. Orion'un ağzını senin üzerinde o şekilde kullanmasına izin verdikten sonra gelip onu affetmen için yalvarmalıydın."

"Affetmek mi?" diye alay etti, bana hiç düşünmemiş gibi bakıyordu. başka bir Vampirin onu ısırmasına izin vermesiyle ilgili bir sorun vardı ve Bu düşünceyle içime bir karanlık çöktü. "*Herhangi bir* Vampirin benden beslenmesine hiç ilgi duymadığımdan emin olabilirsin ama eğer bir erkeğin ağzını üzerime koymasına izin vermeye karar verirsem, bunun için *senden* izin istemeyeceğim. Bana sahip değilsin."

"Yanlış," dedim karanlık bir sesle, öfkem yükselirken ses tonumdaki uyarı açıktı. "Seni ben sahiplendim. Bu da seni benim yapıyor, sen ve ben birbirimize bağlandık. Eğer senden tekrar beslenmeye çalışırlarsa, *daha düşük* Vampirlere bu gerçeği hatırlatmak senin sorumluluğunda. Ve eğer bunu kabul etmek istemiyorsan
seni Kaynağım olarak işaretlemenin eski moda yolunu her zaman denerim."

Tory şaşkınlıkla kaşlarını çatarken Seth kıkırdadı. "Bu da ne demek şimdi?"

"Yıllar önce Vampirler, Kaynaklarını alınlarının tam ortasına bir dövme ile işaretlerlerdi." Gözlerinin arasına dürtmek için uzandım ve
irkildi ve içimde adrenalin yükselmeye başladı. Nedense bu kızı kıvrandırmak gerçekten hoşuma gidiyordu ve onu ısırma arzusu içimde bir şeytan gibi yükseliyordu. Ya da daha iyisi, belki o da benden kaçma şansını denemek isterdi.
Önce ben mi? "Orion'la karşılaşmanız gibi küçük kazalardan kaçınmalarına yardımcı oldu. Eğer diğer vampirleri iddiamdan haberdar etmen konusunda sana güvenemiyorsam

Belki de bunu düşünmeliyim," dedim ikna edici bir şekilde ve sanki güzel yüzünü gerçekten böyle işaretleyebileceğimi düşünmüş gibi paniğe kapıldı.

"Elinde iğneyle yanıma yaklaşırsan gözüne sokarım," diye hırladı. Lanet olsun, bu kız çok cesurdu.

"Öyleyse, iddiamı ilgi gösteren diğer Vampirlere duyurmak için sizden söz aldığımı varsayabilir miyim?" Çaresizliğe benzer bir hisle bu sözleri söylemesini isteyerek bastırdım. O benimdi. Tamamen benim. Ve bunu yüksek sesle söylemesini istiyordum.

"Peki," dedi ama bundan pek memnun görünmüyordu. "Vücudumu kalıcı olarak işaretleme fikrini masadan kaldırdığın sürece, tüm küçük dostlarına kanım için konuşulduğunu söyleyeceğim."

"Senin pozisyonun için adam öldürebilecek pek çok insan olduğunun farkındasın, değil mi?" Seth, onun Kaynağım olma konusundaki açık isteksizliğine gücenerek sordu. "Caleb Altair'in Kaynağı olmak bir onurdur."

"İstedikleri zaman alabilirler. Siz emecek başka bir kız ya da erkek bulun, ben de yoluma gideyim." Tory bizi atlatmaya çalıştı ama biz onun yolunu kesmek için hep birlikte yer değiştirdik.

"Sana sahibim. Bunu senden duymak istiyorum, Tory," diye bastırdım, ağzının içine bakıyor ve bu kelimelerin dolgun dudaklarından dökülmesini bekliyordum. "Sen kime aitsin?"

"Git kendini becer, ben sana ait değilim." Boğazımda bir hırıltı oluştu ama ben öfkemin büyümesine izin vermeden devam etti. "Ama Tory kan barı diğer tüm işler için kapalı ve bu mesajı yoluma çıkan tüm parazitlere ileteceğim."

Memnuniyetle ona sırıttım, bir an boğazına bakarken dişlerim karıncalandı ve benim düşünce tarzımı yakaladığında bir iç çekişi zar zor bastırdı.

"Peki. O zaman mecbur kalırsan ısır beni," dedi ve hiç mücadele etmeden bileğini uzattı. Beni kendi oyunumda yeniyordu, dövüşmeyi ve onu ısırdığımda hoşuma gittiğini fark ettiği korkuyu reddediyordu ve şimdi de lanet olası yemek saatlerimi mahvediyordu.

"İsteyerek kabul edersen o kadar da eğlenceli olmuyor," diye yakındım, onu benimle istediğim gibi oynamaya ikna edip edemeyeceğimi merak ediyordum. Kan dökülmeden önce sadece biraz koşup çığlık atmasını. Bunu istemek çok mu fazlaydı?

"Eğer korkudan zevk almak istiyorsan neden emecek başka birini bulmuyorsun? Ve seni temin ederim ki istekli değilim, sadece pratik biriyim. Seni durduramıyorum, bu yüzden buna katlanmak zorundayım."

Az önce *tahammül* mü dedi*?* Onu ısırmamın bir angarya olmaması gerekiyordu, adrenalin dolu, savaş ya da kaç deneyimi olması gerekiyordu, ideal olarak onu altımda tuttuğumda ve ağzım etindeyken onu her türlü tahrik etti.

"Kulağa çok sıkıcı geliyor," diye mırıldandım. "Ama bir konuda haklısın. Beni durduramazsın."

"Henüz," diye cevap verdi buz gibi. İşte aradığım kavga buydu. "Kendine güvenen küçük şey, değil mi?" Seth bir adım atarak mırıldandı. Ona doğru.

Olduğu yerde kaldı, ancak ağabeyim ona yaklaşırken duyduğu hoşnutsuzluğu gizlemeye çalışmadı.

"Sanırım bu küçük Vega'nın kiminle karşı karşıya olduğunu hatırlatmaya ihtiyacı var," diye mırıldandı Seth, elini sırtımda gezdirdi ve temas ettiğinde tenimin karıncalanmasına neden oldu.

Bu plan hoşuma gitti.

Tory ters ters bakmaktan başka bir şey yapamadan öne atıldım ve onu ayaklarından çekerek omzumun üzerinden fırlattım ve

bana küfredip yumruk atarak beni güldürdü.

Tünelin ilerisinde, sınıfın geri kalanının girme olasılığının düşük olduğu bir mağaraya girdik, geniş alan mavi ve beyaz renklerle parlıyordu.

gümüş ışık ıslak bir şekilde parlıyordu. Seth ona yetişmek için koşarken arkasından uludu ve o bana kaşlarını çatarken ben de sırıtarak onu yere bıraktım.

"Aptalca güçlüsün," diye homurdandı, ellerim belinde oyalanırken beni geri itti.

Hoşuna gitti, değil mi tatlım?

Sağımızdaki çıkıntıya bakmak için gözlerini benden kaçırdı. Yaklaşık on metre aşağımızda pırıl pırıl dikitlerle dolu bir mağaranın üzerinde duruyorduk, aşağıya baktığımızda sivri uçları tehditkâr bir şekilde parlıyordu.

Tory huzursuzca kenardan uzaklaştı ve ben de o çığlığı ondan nasıl kazanabileceğime dair bir fikir edinmeye başladım.

"Öyleyim," diyerek fiziksel gücüm hakkındaki değerlendirmesine katıldım ve dikkatini tekrar onlara çekmek için kollarımı biraz esnettim. "Ve bu benim en iyi ikinci özelliğim."

"En iyisi ne?" diye sordu, değerlendirici bakışları üzerimde geziniyor ve dudaklarını ıslatırken aletimin ilginç fikirler edinmesine neden oluyordu.

"Bu kıyafetlerimizi çıkarmamızı gerektirir," dedim, sesimi alçalttım ve bakışlarımın onu içine çekmesine izin verdim ve ısırıp ısırmayacağını merak ettim.

Bir an için dikkati vücudumu incelemek için aşağıya kaydı ve aramızdaki ilişkinin devam edeceğinden neredeyse emindim, ama küçümseyen bakışları tekrar benimkilere kayınca bunu o kadar kolay yapmayacağını fark ettim.

"Bu iddiamı test etmeyeceğim," diye beni temin etti, sesi neredeyse sıkılmış gibi çıkıyordu. "Beni neden buraya getirdin?"

"Manzaraya bakmak hoşuna gider diye düşündüm," dedim, eğer çığlık

atmayacaksa çığlığı ondan almaya karar verdiğimde ona doğru ilerledim.

Bana bir öpücük.

Sağımızdaki damlaya baktı, sonra biraz daha uzaklaştı. "Evet. Harika, teşekkürler. Ama gerçekten dersime geri dönmeliyim."

"Daha yakından bakmak istemez misin?" Bastırdım, havasını içime çekebilmek için kişisel alanına doğru ilerledim.

"Buradan gayet iyi görebiliyorum," diye ısrar etti ve daha fazla geri çekilmek yerine olduğu yerde kaldı.

Çarpan ayak sesleri yaklaştı ve Seth arkamızdaki tünelden mağara duvarlarında yankılanan bir ulumayla fırladı.

"Manzarayı beğendin mi, küçük Vega?" diye sordu, uzun saçlarını başının etrafında öyle bir salladı ki, içindeki Kurt'un ortaya çıkıp oynamak için can attığını anladım. Heyecanlı bakışları benimkilerle buluştu ve bu oyunu oynamaya devam etmek için sessizce anlaştığımızda dudaklarım seğirdi. "Sanırım daha yakından bakmaya ihtiyacı var."

"Evet, buradan bakınca pek takdir edemiyorsun," diye katıldım.

Tory geri çekildi ve gözlerindeki bakışla dişlerim karıncalandı, kaçmak üzere olabileceği düşüncesiyle sikim zonkladı. Eğer kaçarsa onu kesinlikle kovalamamalıydım çünkü vampirlerin avlanmaya düşkün olmaları tavsiye edilmezdi ama kaçacağımı biliyordum. Bunun için açlık çekiyordum.
Daha önce hiç hissetmediğim bir acı. Ben onu kovalarken ve susadığım kanı ondan çalarken onun koşmasını, çığlık atmasını ve benden kaçmaya çalışmasını istedim. Ama bu muhtemelen korkunç bir sonla bitecekti, bu yüzden kendimi daha başlamadan durumu kontrol altına almaya zorladım.

Ona doğru hamle yaptım, göğsünü ittim, böylece geriye, kenara doğru savruldu, jilet gibi keskin bıçakla güzel bir çığlık attı.
Sarkıtlar onu ölüme çağırıyordu.

Elini kolayca yakaladım, hızım bunu nefes almak kadar basit hale getirdi ve Seth diğer elini de yakalamayı başardı.

Spor ayakkabıları inişin kenarına sürtündü ve karanlık gözlerinde korku parladı, bu da nabzımın hızlanmasına neden oldu ve onu böyle asılı, merhametimizde tutarken dudaklarımdan bir kahkaha düştü. Seth ve ben her zaman mükemmel bir ölümcül takım olmuştuk.

"Beni yukarı çek," diye talep etti, sesindeki nefes nefese korku notası, tüm bu oyun başladığından beri ondan beklediğim tekmeyi bana verdi.

"Vegas tahtı Göksel Ailelere bıraktığından beri Solaria çok daha iyi durumda," diye homurdandı Seth ve ben de ona baktım, bunun ailelerimizin istediği gibi onları kovma amacına hizmet etmesi gerektiğini hatırladım. Yine de birkaç aptalca numaranın bunu yapmak için yeterli olacağından şüpheliydim. "Sizinkilerin boş bıraktığı tahtı ailelerimiz devraldığından beri dünyamız daha iyi bir yer oldu. Buraya geri gelip kendiniz için hak iddia etmenize ihtiyacımız yok. Bunu yapmanızı istemiyoruz."

"Bunu biz istemedik," diye nefes aldı Tory, parmakları benimkileri bir mengene gibi kavramıştı ama endişelenmesine gerek yoktu, onu asla bırakmayacaktım. "Bunu istemiyoruz. Aptal tahtınız ve gücünüz sizde kalabilir!"

Bu sözleri ne kadar dürüstçe ve kolayca sarf ettiğine şaşırmıştım ama bu onun bizim dünyamızı ne kadar az anladığını daha da netleştirdi.

"Bu çok güzel bir teklif tatlım, ama gerçekleri değiştirmez," dedim ona, bu oyunların neden gerekli olduğunu anlamasını sağlamaya çalışarak, kuralları tam olarak kavramamış gibi görünse de benim kadar eğlendiğinden emindim. "Kan hakkınız, tahtı alabilecek kapasitede olduğunuzu kanıtladığınız sürece tahtın size ait olduğu anlamına geliyor. Ve yeterince
Bu yüzden iç savaş çıkarma iddianızı destekleyecek insanlar var."

"Ama biz bunu istemiyoruz!" diye ısrar etti, ayaklarını yere vurarak Kendini yukarı çekmeye çalışırken yine çıkıntıya tırmandı ama bu onun değil bizim elimizdeydi. Seth'in parmakları çoktan seğirmeye başlamıştı, düşerse onu yakalamak için altında bir hava bariyeri oluşturuyordu, ama

benim tutuşum demirdi ve

Bırakmak. "Hakkında hiçbir şey bilmediğimiz bir ulusu yönetmemizi nasıl bekleyebilirler? Bu çılgınlık!"

Sözleri karşısında içimi bir acıma duygusu kapladı ve bir an için onun gerçekten bu kadar saf olup olmadığını, Darcy'yle birlikte hayır demek kadar basit bir şeyle her şeyin çözülebileceğini düşünüp düşünmediğini merak ettim. Ve lanet olsun,
Eğer bunu gerçekten istiyorlarsa, iddialarından açıkça vazgeçerlerse belki olabilir. İstemedikleri halde onları kovalamak zorunda mıydık gerçekten?

"Bakın, tek istediğimiz içimizdeki bu büyüyü nasıl kontrol edeceğimizi öğrenmek ve mirasımızı almak. Hepsi bu. Kimsemiz ve hiçbir şeyimiz olmadan büyüdük. Bizden önce
buraya geldiğimizde kış boyunca başımızı sokacak bir evimiz olup olmayacağından bile emin değildik! Yemin ederim ki tahtta hak iddia etmek ya da sizin yerinizi almak gibi bir niyetimiz yok."

Seth'e baktım, sözlerinin beni etkilemesinden hoşlanmamıştım ve onun da benim gibi hissedip hissetmediğini merak ediyordum. Ama gözlerindeki vahşi heyecana bakınca durumun böyle olmadığını anladım. O hâlâ tamamen
Prenseslerden kurtulma treni ve ailelerimizin bu konudaki isteklerinin açıklığıyla, bunu tam olarak sorgulayamazdım. Özellikle de o buradayken.

Seth omuz silkerek, "Bence onu bırakalım," dedi ve onun dengesini bozarak beni panikle sıkıca kavramasına neden oldu.

Kardeşimin gözlerindeki vahşi bakışı görebiliyordum ve bu oyunumuzu bitirmek ve gözlerindeki açlığı doyurmak için yaşadığım ya da yaşamadığım küçük şüpheleri bir kenara bırakmaya karar verdim.

Birbirimize baktık, prensesin bir süre daha insafımıza kalmasına izin verirken seçeneklerimizi değerlendirdik, ancak bunu yapamadan
Onunla ne yapacağıma karar verdiğimde, zihinsel bariyerlerimi bir kırbaç gibi kıran ve anında emrine girmemi sağlayan bir ses tonuyla konuştu.

"*Beni yukarı çekin,"* diye talep etti Tory, sesi sert ve beklemediğimiz bir zorlamayla doluydu.

Biz daha komuttan kurtulmaya çalışamadan onu uçurumun kenarından güvenli bir yere taşıdık ve bizden uzaklaşıp duvara doğru geri çekilirken gücünü göstermesi beni şoka soktu.

"Kahretsin," diye mırıldandı Seth, ona daha önce olduğundan çok daha dikkatli bakıyordu ama buna neden şaşırdığını bilmiyordum. İlk günden beri hepsini bu kızların sahip olduğu güç seviyesi konusunda uyarmıştım.

"Sana ne kadar güçlü olduklarını söylemiştim," dedim, zihinsel kalkanlarımı güçlendirerek ona baktım ve bir sonraki hamlesini tahmin etmeye çalıştım. Bu oyun beklediğimden çok daha ilginç bir hal almıştı ve kalbimin

en az endişelendiğim kadar hoşuma gittiğini açıkça ortaya koyuyordu.

Tory yine küçük parti numarasını deneyerek, "*Benden uzak dur," diye* emretti.

Beklediğim için komutu kolayca savuştururken Seth'e baktım ve o da bunu anladığını belli ederek sırıttı. Azı dişlerim artık ağrıyordu, onun içindeki kavga beni her türlü susatıyordu ve bu kedi fare oyununa sabrım resmen tükeniyordu.

"İyi deneme tatlım, ama savunmamızı ikinci kez bu kadar kolay geçemeyeceksin," dedim.

Dudakları öfkeli bir karşılık vermek için aralandı, ancak bunu dile getirmeyi başaramadı

Ona doğru atılmadan önce elim sırtına dolandı, tüm vücudunu kendime doğru çektim ve dişlerimi boynuna geçirdim.

Onu orada tutarken içimden bir inilti kaçtı, vücudu kollarımda gerilirken gücü duyularıma doldu ve elektriksel bir tatmin duygusuyla yutabildiğim kadarını yuttum.

Tadı o kadar güzeldi ki, kanının dilimin üzerinde ve boğazımdan aşağı kaydığı hissiyle tüm vücudum zevkle mırıldandı ve tüm dünyada daha iyi bir şey hayal etmek zordu.

Seth yaklaştı ve parmaklarını Tory'nin koluna sürttü, lanet yemeğime yaklaşırken içgüdülerimi kör edici bir öfkeye sürükledi. Onu daha sıkı tutarken içimden tehditkâr bir uyarı hırıltısı yükseldi, parmaklarım saçlarında düğümlenirken diğer elim belini kavradı ve onu tamamen vücudumla aynı hizaya çekti.

Onun etinin benimkine yaptığı baskıyı hissettiğimde, kanının kavrulmuş boğazımı ıslatan sarhoş edici tadı ve gücünün içimdeki tüm karanlık yerlere yayılmasıyla birlikte sikim pantolonumun içinde kalınlaşıyordu.

Elleri beni geri itmeye çalışacakmış gibi pazılarımın üzerine indi ama yapmadı, tutuşu sıkılaştı ve sadece tüm pisliği arttırdı.
Aklımda onun üzerinde dönmeye başlayan düşünceler. Eğer bana biraz şans verirse, çekingenliğini bıraktığında onu ısırmanın benim için ne kadar iyi bir his olduğunu ona gösterebilirdim.

"Özür dilerim," dedi Seth masumca, ona dokunmanın beni kızdıracağını bilmiyormuş gibi geri adım atarak.

Aletimin şişmesi, o hissetmeden önce gerçekten geri çekilmem gerektiği anlamına gelmeden önce birkaç baş döndürücü ağız dolusu daha içtim. Onu istediğimi bilmesine izin vermek için her şey hazırdım, ama biraz daha fazla olabileceğimi düşündüm
Birdenbire sertleşmemden daha ince bir şey.

Seth'e ters ters bakmadan önce ölçülü bir adım atarak kararlılıkla onu serbest bıraktım. "Ben buradayken Kaynağıma dokunma.
besleme."

Seth sırıtarak, eğer istersem bunun için kavga etmeye hazır olduğunu belli etti ve ona lanet dişlerimle Vampir beslenmesi hakkında bir ders vermeyi düşünürken bakışlarım boğazına takıldı.

"Hâlâ buradayım, pislikler," diye tersledi Tory ama dikkatimiz birbirimize kilitlenmişti, bu yüzden onu görmezden gelmeye devam ettik.

"Onu ısırmayacağımı biliyorsun, bu kadar büyütecek ne var?" Seth masumca beni yemleyerek sordu ve Tory'nin gücünün içimde yarattığı karıncalanma beni bu fikirden uzaklaştırmadan önce dişlerimin ne işe yaradığını hatırlatmak için ona doğru hamle yapmayı düşündüm.

Ona şu anda bu dersi vermemeye karar verdim, gözlerimle bir daha yapmaması için uyarırken ona gülümsedim.

"Ben yemek yerken pençelerini yemeğime bulaştırmanı istemiyorum," dedim ve omzumu Seth'in omzuna sertçe vurarak meramımı anlatmaya çalıştım ama bunu düşmanca bir tavırdan çok eğlenceli bir şekilde yaptım.

"Bu dersi bir yarışmayla bitirmek ister misin?" Seth heyecanla sordu, gözlerimdeki meydan okumayı görüyor ve her zamanki gibi onu nasıl tatmin edeceğini biliyordu. Çünkü evet, bir yarışmada onun kıçını tekmeleme teklifini kabul etmek istiyordum, tam da ihtiyacım olan şey buydu.

"Sadece kıçının kırbaçlanmasına aldırmazsan," diye cevap verdim.

Seth bir kahkaha attı ve sınıfa geri dönerken yüksek sesle uluyarak kaçtı ve ben onu herkesin önünde dövmeye ve onun pahasına zaferin ışıltısıyla yıkanmaya hazır olarak peşinden koşarken Tory'yi geride bıraktık.

OceanofPDF.com

Cuma öğleden sonraki son dersimden sonra Asteroid Place'e geri döndüm, sanki yıldızlar gökyüzünden uzanıp beni yere doğru itiyormuş gibi bir ağırlık üzerime çökmüştü. Bugün her fırsatta tarot kartlarıma danışıyordum ama cevapları net değildi. Sürekli bilmecelerle dolu olmayan bir fala ihtiyacım vardı.

Kapıdan geçerken biri arkamdan omzuma vurdu ve Astrum yanımdan geçip gitti, giderken kırmızı cübbesi arkasından fırladı. Yaşlı bir pisliğe göre, kesinlikle çok omurgalı biriydi.

"Yürüdüğün yere dikkat etsen iyi olur," diye seslendim arkasından.

Dövüşe hazırlanmak için dişlerimi uzatmıştım, parmaklarım büyüyle karıncalanıyordu.

Bana baktı, biraz gergin ve dalgın görünüyordu.

"Auran bugün karanlık, Lance," dedi, sesi derslerinde sık sık kullandığı alçak, mistik bir niteliğe bürünmüştü.

"Her zamanki gibi gün ışığı ve gökkuşağı saçmadığım için üzgünüm," dedim kuru bir sesle, hızını artırırken peşinden koştum, sanki saldırmak üzereymişim gibi sürekli bana bakıyordu. Belki de öyleydim.

Havuza ulaştı ve bir şezlongun etrafından dolandı, yüzüme dönerken onu stratejik olarak aramıza koydu. Sanki bu beni uzak tutacakmış gibi.

"Seni bu akademide eğittiğimde, çok büyük bir potansiyelin vardı," dedi ve beni hayal kırıklığına uğratmış gibi başını salladı ve bu yoruma hazırlıksız yakalanarak kaşlarımı çattım.

"Ne olmuş yani? Pitball hayranı falan mıydın? Çünkü Lig'e katılma şansımdan vazgeçtiğim için kızgınsan belki-"

"Konu bu değil," diye dudak büktü. "Hiçbir şey hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

"Aydınlat beni o zaman," diye homurdandım.

Gergin bir ev kedisi gibi etrafına bakındı ve uzun gri bıyıklarını düzeltti. "Bir şeyler *gördüm,*" diye fısıldadı, boğazı düğümlendi ve alnında boncuk boncuk terler belirmeye başladı. "Bir şey geliyor."

Bu sözleri duyduğumda bir an için dikkatim öfkemden uzaklaştı çünkü bir süredir böyle hissediyordum ve yaptığım her okuma bunu doğruluyordu. Ayrıca, yaşlı adamdan nefret ediyor olabilirdim ama yıllar önce Vega Kraliçesi'nin danışmanı olarak çalışmıştı ve Görü'sünün güçlü olduğunu biliyordum. Belki de yaklaşmakta olan şey hakkında yıldızlardan benim kavrayabildiğimden daha fazlasını kavrayabilmişti.

"Ne *gördün* sen?" Bir adım daha yaklaşarak talep ettim.

Başını iki yana salladı, gözleri sanki birdenbire bir düşmanın belirmesini beklermiş gibi sağa sola daldı ama burada kimse yoktu.

"Zarlar çoktan atılmaya başlandı," diye tısladı. "Ve korkarım artık çok geç." "Ne için çok geç?" Gözlerinde cevaplar arayarak bastırdım.

"Yoo-hoooo!" Yıkayıcı'nın sesi havayı delip geçti ve Astrum kuyruğunu kıstırıp kanalizasyona düşmüş bir fare gibi kaçmaya başladı.

Sinirle çenemi sıktım, kafamı Washer'ın belinde parlak pembe bir flamingo halkasıyla havuza yaklaştığı yere çevirdim ve şeffaf pembe plastiğe baktığımda, sikinin halkayla arasına sıkıştığını gördüm. *Hayır, yıldızlar adına hayır.*

Bana coşkuyla el salladığında fiziksel olarak irkildim. "Havuzda yüzmek için bana katıl, Lancey oğlum. Sen ve ben güzel bir sohbet edebiliriz. Gece için şehre gitmeden önce gerçekten rahat bir sohbet. Birlikte ıslanmanın tadını çıkarabiliriz ve eğer gardını indirirsen, endişelerinin silinip *gitmesine izin verebilirsin*. Kulağa nasıl geliyor?"

Kendi kişisel cehennemim gibi.

Kıkırdadı, Siren yetenekleri etrafımda dönüyor, hayal kırıklığımdan beslenmeye çalışıyordu, ama buna izin veremezdi.

"Gelemem. Dışarı çıkıyorum," dediğimde kaşları saç çizgisine doğru fırladı. "Oooh Franny ile, değil mi? İkiniz her zaman şımarık bir çift oldunuz. O
her zaman böyle coşkulu bir öğrenciydi."

Bu son yorumu için neredeyse onu tersleyecektim ki, öğrencileri sıralamak için kullandığı garip skalayı hatırladım. Ergh.

"Biz bir çift değiliz," diye mırıldandım ama neden ona açıklama yapma zahmetine girdiğimi bilmiyordum.

"Bu gece onu eve getirir misin? Sen, ben ve Fran gece yarısı bir şeyler içebiliriz. Sadece üçümüz jakuzide ıslanıp çıldırırız, ne dersin?"

Kendi elimi kesmeyi ve onu isteksiz bir kargaya yedirmeyi tercih ederim.

"Bu gece onda kalacağım," diye yalan söyledim ve kaşları bir şekilde daha da yukarı kalktı. Gerçi bunun neden bir yalan olduğundan emin değildim. Sadece bu gece kendi yatağımda yalnız uyuyacağımı biliyordum.

Kalçalarını sağa sola salladı ve derisi lastik halkaya sürtünerek gıcırdayan bir ses çıkardı. "Oh, anlıyorum. Siz iki küçük muhabbet kuşu
biraz rompy pompy, değil mi? Ufacık bir parça eski hanky panky." Güldükçe kalçalarını itmeye başladı, flamingonun başını salladı ve yemin ederim sıkıntılı görünüyordu.

Yüzümü buruşturdum, tam ona çıkışacaktım ki bir Harpy tam aramıza kondu, siyah kanatları arkalarında katlanarak Washer'in suratına tokat gibi indi.

"Noxy." Arkadaşım Gabriel'in elinde bir paket servis çantasıyla bana sırıttığını görünce şaşkınlıkla gülümsedim. Koyu renk saçları uçağa bindiği için dağılmıştı ve kaslı çıplak göğsü açıktaydı, sayısız mürekkepli Vücudundaki semboller sergileniyor.

"Hey Orio," dedi, kanatlarını çırpmaya devam etti, böylece Washer'ın yüzü tüylerle doldu ve geri çekilmeye çalışırken sıçramaya başladı. "Akşam yemeği getirdim."

"Teşekkür ederim," dedim ciddi bir şekilde ve bana öyle bir sırıttı ki Bunu zaten *görmüş* ve Yıkayıcı müdahalesini planlamıştı.

Yanından geçip dağ evime doğru ilerledim ve bir sıçrama sesi bana Washer'in havuza atladığını söyledi. Oraya hiç yüzmeye gitmedim. O aşırı bronzlaşmış sürüngenin yüzdürücüleri ile suda ne kadar zaman geçirdiği hiç de hijyenik değildi. Yemin ederim onları tacizden kurtarmak için hepsini patlatmalıyım. Muhtemelen bunun için bana teşekkür ederlerdi. Mutlu bir küçük şişme yaratığa göre bir hayat değildi bu.

Büyümle kapının kilidini açtım ve içeri girmelerini sağladım, Gabriel içeri girdiğinde rahat bir nefes aldım ve kapıyı arkasından kapattım. İzin verdim Profesör maskesi bedenimden tamamen sıyrıldı. Günün en sevdiğim anıydı, bu duvarların ötesinde takınmak zorunda olduğum sahtelikten kurtulmak.

Yorgun bir şekilde gözlerimi ovuşturduktan sonra arkadaşıma döndüm ve o da hızla ilerleyerek dövmeli kollarını bana doladı.

"Ayaklarının üzerinde ölü gibi duruyorsun," dedi kanatlarının kaymasına izin verirken. "Ben de ölü gibiyim," dedim, bir kahkaha attım ama
kulağa doğru gelmiyordu. "Burada ne yapıyorsun?"

Beni bıraktı ve kanepeye uzanarak yiyecek torbasını sehpanın üzerine koydu.

Ona katıldım, ceketimi çıkardım ve kravatımı boğazımdan çözerken ayaklarımı masanın üzerine koydum. Yemin ederim o şey çoğu zaman Lionel Acrux tarafından oraya konulmuş bir ilmik gibi hissettiriyordu.

"Sadece kontrol ediyordum," dedi, masadan burbonumu almak için öne eğildiğimde bana kaşlarını çatarak. "İçki alışkanlığınla ilgili bir imgelem gördüm."

Parmaklarım şişeyi sıyırdı ve içimden bir of çektim, koltuğuma geri oturdum ve burbonu orada bıraktım. "Ben buna alışkanlık demezdim, daha çok bir gereklilik." Sırıttım ama o gülümsemedi.

"Vegas nasıl?" diye sordu, konuyu rüzgârdan daha hızlı değiştirerek.

Omuz silktim. "Güçlü.

"Bana onlardan bahset," diye ısrar etti, gerçekten meraklı görünüyordu. "Birinin saçları mavi, değil mi?"

"Evet, yani?" Sertçe söyledim, kelimeler savunmacı bir şekilde çıktı ve içimden kendime lanet ettim.

Gabriel'in davranışlarım hakkında bir şey fark etmesini istemedim. Darcy'ye geldi. Daha fazlasını *görmek* için Görü'sünü kullanabilirdi. Çok fazla. *Görecek bir* şey olduğundan değil. Bir bok yapmadım. Yapmayacaktım da. O zaman nasıl bir şey görebilirdi ki? Bu çılgın duygularla hareket ettiğim bir gelecek kesinlikle yoktu, bu yüzden onun öngörülerinden yüzde yüz güvendeydim. Ona hayatım pahasına güvenmiş olsam da bunu kimse bilemezdi. Bu sadece bir anlık bir şeydi. Onun düzeniyle ilgili bir şey olduğu kesin. O sadece bir Siren'di. Sadece zararsız küçük bir Siren.

Gabriel köprücük kemiğindeki iç içe geçmiş üç kanattan oluşan dövmeyi kaşıdı. "Bana onlardan bahset," diye güldü ve biraz rahatladım, getirdiği tacoları yerken ona iki kayıp prenses hakkında şimdiye kadar öğrendiğim her şeyi anlattım - Mavi'nin hayatımın en güzel rüyası gibi tadı olduğu ve beni son zamanlarda başka bir kız düşünemeyecek kadar sertleştirdiği kısmı hariç.

Gri gözleri bir an için hayallere dalıp gitti ve tekrar odaklandığında, sanki orada bir şey *görmüş* gibi kanepenin arkasına baktı ve yüz hatlarını şaşkınlık kapladı. "Mavi demek sen demek... kahretsin," diye mırıldandı nefesinin altında.

"Ne?" diye sordum, kalbim mantıksızca çarpıyordu.

"Hiçbir şey." Boğazını temizledi. "Bak, seninle özellikle bir konu hakkında konuşmaya geldim," dedi ciddi bir şekilde, gözlerini karanlık bürüdü. "Son zamanlarda bazı garip imgelemler görüyorum. Sanki bir şeyler *görmemi engelleyen* duvarlar var. Yolumu kesen kara bir bulut gibi. İçinden geçmeye çalışıyorum ama bu imkansız. Ne olduğundan emin değilim ama bence kötü bir şey Orio. Ve bu beni korkutuyor çünkü tehlikeyi göremezsem ailemi ondan koruyamam. *Seni de* koruyamam."

"Kahretsin," diye nefes aldım, başımdaki baskı yeniden artıyordu. "Ne diyeceğimi bilmiyorum dostum. Belki başka Kahinlere danışabilirsin. onlar da mı mücadele ediyor?"

Belli belirsiz başını salladı, hâlâ gözlerinde endişeyle bana bakıyordu. "Geçen gün sana söylediklerime göre mi hareket ediyorsun? Işığı takip etmelisin, Lance. Bu önemli bir şey. Gerçekten söyleyebileceğimden çok daha önemli."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedim yalvarırcasına. "Ne ışığı, Noxy?
Hiç ışık yok. Bu dünya o kadar gri ki bazen sadece..." Bakışlarım tekrar burbona kaydı, düşünceler kafamın içinde dönüp duruyordu
Darius, babası, geçen gün yediği o lanet dayak. Sırtımdaki kemerin kırbaçlarını hissetmek için gözlerimi kapatmam yeterliydi. Onun sırtında. Midemi bulandırdı. Tam anlamıyla. Geçen gece yatağında bayıldığı an, onu iyileştirme dürtüsüyle savaşırken altın koltuklu tuvaletine kusmuştum. Acı çektiğini bildiğim ve bu konuda hiçbir şey yapamadığım için uyuyamadım. Bu tarif bile edemeyeceğim bir ıstıraptı ve en kötüsü de Lionel'ın bunu her an yeniden yapabileceğini bilmemdi. Ve orada

Darius'u ondan korumak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Tıpkı kız kardeşimi ondan koruyamadığım gibi.

Clara o lanet canavar yüzünden gitmişti ve onsuz geçen her gün bana onun gücü karşısında ne kadar çaresiz olduğumu hatırlatıyordu. Daha önce harekete geçseydim, Lionel hakkında onunla konuşsaydım ve onu ne kadar derinden kontrol altında tuttuğunu fark etseydim, belki de onu ondan uzaklaştırabilirdim...

Gabriel uzandı ve elini omzuma koydu. "Geçmiş gitti. Orada senin için başka yol yok."

"Biliyorum," diye ısırdım, zihnim karanlık, her şeyi tüketen bir çukura iniyordu. "Öyleyse yeni bir yol seç," diye ısrar etti. "Mutlu olabilirsin, bunu biliyorum."

"*Gördün mü*?" Sordum, aslında yalvardım, çünkü geleceğimde beni mutluluğa götürecek bir yol göremiyordum. Gerçi belki Lionel'ı yok etmek bana bunu getirebilirdi. Belki de Gabriel'in *görebildiği şey buydu*. Ve bu bana umut verdi, çünkü Lionel'ın düşüşünü *görebiliyorsa, bu* gerçekten mümkün olduğu anlamına geliyordu.

Başını salladı, gözlerinde bir söz vardı. Ama ben onun yeteneklerine sahip değildim, onun *gördüklerini* algılayamıyordum. Yani ben sadece bir kumarbazdım, körü körüne bahis oynuyordum ve paramı nereye koyacağımı bilmiyordum.

"Cevap en az direnç gösteren yoldadır," dedi ve ben iç çektim. "O zaman burbon şişemin dibinde olmalı," dedim.

Alaycı bir tavırla, sonunda masadan alıp uyuşma arzuma teslim oldum. Kapağını çevirip bir yudum aldım ve Gabriel'in gözlerini üzerimde hissettim. Yargılayıcı değildi, bu onun tarzı değildi. Ama bazen onunla ilk tanıştığım zamanki halimi düşünüyor ve onun için hâlâ öyle olabilmeyi diliyordum. Şu anda olduğum alkolik pislik, muhtemelen onun bir arkadaş olarak umduğundan çok daha fazlasıydı. Ama biz normal arkadaşlar değildik, biz Nebula Müttefikleriydik, yani ben onun için, o da benim için yıldızlarca seçilmiştik. Bundan kaçış yok, ne yazık ki onun için.

Gabriel'in ailesi hakkında sohbet ettik ve onun hayatındaki mutluluğun tadını çıkardım, sorunlarımı unuturken kendi hayatım için biraz çalmaya çalıştım.

Bir süre sonra Atlas'ım çaldı ve Francesca'dan ayrılmak üzere olduğunu söyleyen bir mesaj buldum ve lanet okuyarak ayağa kalktım. Hâlâ profesör saçmalıklarımı giyiyordum ve onunla buluşacağımı tamamen unutmuştum.

Gabriel de ayağa kalkarken elimi yüzüme sürdüm.
ne söylemek üzere olduğumu *görüyordum*.

"Sonra görüşürüz. İlginç bir akşam dilerim," dedi bilmiş bir sırıtışla ve ben kaşlarımı çatarak kapıya yöneldim, kendini dışarı bıraktı ve ufka doğru uçtu.

Kahrolası şifreli kâhin adam.

Hemen duşa girdim, kıyafetlerimi çıkardım ve odama dönüp üzerime güzel bir gömlek geçirmeden önce hızlıca yıkandım.
Şık bir pantolon. Saçlarımı kuruttum, hızlıca şekillendirdim, aynaya baktım ve yıldız tozumu, anahtar bıçağı olarak gizlenmiş güneş çeliği kılıcımı, Atlas'ımı ve cüzdanımı cebime koymadan önce bunun yeterli olacağını düşündüm. Sonra evden hızla çıktım, kapıyı rekor sürede kilitledim ve giderken üzerime yıldız tozu attım. Zaman tutma konusunda benim kadar işe yaramaz olduğunuzda Vampir olmanın gerçekten avantajları vardı.

Yıldızların arasına fırlatıldım, ruhum dağılır gibi oldu ama sonra tekrar bir araya geldi ve Tucana'da Andromeda Place adlı bir barın önündeki sokağa ışınlandım. Francesca çoktan oradaydı, üzerinde vücuda oturan bir elbise vardı ve saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti. İyi görünüyordu, ama nedense bana genellikle iştah açıcı görünen kıvrımlarına bakarken pek bir şey hissetmedim. Bunu geçirdiğim boktan güne bağladım ve daha az dünyanın sonu gibi görünen bir ifade takındım ve beni fark ettiğinde yüzünde bir gülümseme belirdi.

Yüksek topuklu ayakkabılarının üzerinde koşarak yanıma geldi, kollarını bana doladı, lavanta parfümü etrafımı sardı. Onu tek kolla sıktım ve o da biraz daha sıkı sarıldı, arkasına yaslandı ve ağzını ağzıma bastırdı. Şaşkınlıkla göz kırptım. Daha önce öpüşmemiş değildik ama bunu genellikle ya benim evimde ya da onun evinde yapardık. Bu çok... halka açıktı. Kimsenin ne düşündüğünü umursadığımdan değil ama daha önce yatak odası dışında hiç böyle davranmamıştık ve bu beni belli belirsiz afallattı.

Arkasına yaslandı, parmaklarını parmaklarımın arasından geçirdi ve başparmağını dudaklarımda gezdirerek orada bıraktığı ruju sildi.

"Neden az önce sikine yumruk atmışım gibi görünüyorsun, Lance?" diye homurdandı ve yüz hatlarımı yeniden düzenlemek için belli belirsiz bir girişimde bulundum.

"Artık herkesin içinde öpüştüğümüzü fark etmemiştim," dedim kaşlarımı çatarak. "Bu bir sorun mu?" diye sordu.

Öyle miydi? Hayır. Teknik olarak değil. Francesca ile ciddi bir ilişki istemediğimi açıkça belirtmiştim. Ama o da bunu söylemişti. Bu yüzden Belki de bunu fazla düşünüyordum. Asıl sorun onun beni öpmesi değildi, onun ağzı benimkine değdiği anda aklıma başka biri gelmişti. Ve ona ihanet ettiğim hissine kapıldım.

Boğazımı temizledim - ve bu konuda düşüncelerimi - Francesca'nın elini sıkıca tuttum ve onu bara götürdüm. Kimliğimi kontrol eden güvenlik büyülerinin üzerimde dolaştığını hissettim.
susturucu baloncuk bariyeri mekânı dolduruyordu. Çoğu barda atmosferi bozduğu için susturucu baloncuklara izin verilmezdi ama burada yeterince sohbet vardı, özellikle de konuşmamızı dinleyebilecek herhangi bir Vampir göremediğim için bunun pek önemi yoktu.

Barın sonuna doğru ilerledik, yan yana oturduk ve Francesca yüzünü bana dönerken dizlerini benimkilere bastırdı.

"Haftan nasıl geçti?" diye sordu. "Berbat,"

diye kestirip attım. "Seninki?"

Güldü, koluma vurdu ve kaşlarımı çattım. Genelde böyle değildi. Normalde Pitball skorları ve Nymph saldırıları hakkında sohbet ederdik, havadan sudan konuşmazdık.

İçki sipariş ettik ve benim sohbeti Pitball'a yönlendirme çabam bir şekilde garip konulara geri döndü.

"Annen hakkında pek konuşmuyorsun," dedi ve ben ikinci viskimi yudumlarken uzanıp kolumu sıktı.

"Çünkü o asil bir amcık," dedim ve tekrar güldü, eli daha yukarı kaydı ve pazımı sıktı.

"Yine de onu seviyor olmalısın. O senin annen," diye bastırdı, kaşları çatılmıştı.

Omuz silktim ve barmen hemen içkimi değiştirsin diye bara vurdum. "Aşk, bugünlerde çok az kişiye ayırdığım bir kelime."

"Benim için mi?" diye sordu şakacı bir şekilde, saçlarını savurarak.

Homurdandım. "Evet," dedim ve kirpikleri kırpıştı. "Sen, Darius, Gabriel. Benim Nebula Müttefiklerim." Omuz silktim. "Hepsi bu kadar."

Şarabını yudumlarken dudaklarının kenarları aşağı doğru kıvrıldı ve başını salladı, ne olduğunu bilmese de bir şeye üzülmüş gibiydi.

"Son Skylarks maçını izledin mi?" Bakışlarım barın yanındaki televizyon ekranına takılıp maçın özetini izlerken sordum. Lanet olası Lionel yüzünden maçı canlı izleyememiştim ama bugünkü öğle yemeği saatimde yakalamayı başarmıştım. "Yemin ederim Altair Pits'i puanlamak için yaratılmış. O bir roket gibi

Özellikle de Aslan herkesi devirmeye başladığında." Sırıttım. Pitball'u çok severdim. Bugünlerde hâlâ kalbimi hızlandıran bir şey varsa o da buydu. Bu ve görünüşe göre mavi saçlı bir Vega. *Hayır, bu gece onu düşünmüyorum. Aslında, artık Darcy'yi düşünmek yok.*

hafta sonunun geri kalanında. Pazartesiye kadar kafam rahat olacak ve ilişkimize karşı saçma sapan bir tavır takınmayacağım.

Francesca'nın eli kalçama düştü ve şaşkınlıkla ona döndüm.

"Bu gece Pitball hakkında konuşmak istemiyorum," dedi boğuk bir sesle, dudaklarını ıslatarak.

"Ah," dedim hayal kırıklığıyla, tekrar ekrana bakmaya çalışarak, ama çenemi yakaladı ve başımı çevirdi. "Sen iyi misin? Tuhaf davranıyorsun."

"Ben iyiyim," dedi, yine kız gibi gülerek ve koltuğunda geriye yaslanarak.

Şarabını yudumladı ve eli kalçamdan kayarak beni garip bir şekilde rahatlattı. Bana daha önce hiç dokunmamış gibi değildi. Sadece garipti. Burada. Bir barda. Ve sikim kesinlikle buna ilgi duymuyordu.

Atlas'ım çaldı ve cebimden çıkarıp Gabriel'den gönderilmiş, başında silindir şapkası ve dişlerinin arasında minik bir gül olan bir yılan fotoğrafı buldum. Gülmeye başladım, Francesca'ya gösterdim ama o sırıtmadı bile. Bu çok komikti, dostum, onun olayı neydi?

"Lance, bir şey hakkında konuşabilir miyiz?" diye ciddi bir şekilde sordu ve ben de Atlas'ımı barın üzerine koyup daha da yaklaşarak başımı salladım.

"Nimfler hakkında mı?" diye sordum, o yuva hakkında benim için bir bilgisi olduğunu umarak.

"Hayır," dedi hayal kırıklığı içinde. "Bu bizimle ilgili."

Bir açıklama bekleyerek kaşlarımı çattım ama o devam ederken çevremde beliren mavi bir ışık gözlerimin omzunun üzerinden kapıya doğru kaymasına neden oldu. Darcy Vega, kız kardeşi ve aralarında zeki Cygnus kızı ile ayak kokan şapkalı adamın da bulunduğu birkaç birinci sınıf öğrencisiyle bara girdi. Nefesim ciğerlerimde durdu. Mavi, daracık elbisesi içinde göz kamaştırıcı görünüyordu.

dar kot pantolon ve onu gösterecek kadar aşağıya inen siyah bir tişört dantelli bir sütyenin içindeki göğüs dekoltesi sikimin tüm dikkatini çekmişti. *Olamaz. O neden burada? Tucana'daki onca yer varken, buraya gelmeyi mi seçti?*

Yıldızlar beni gerçekten rahat bırakmıyordu. Ve ben hala bakıyordum. Şu anda bile, başka tarafa bakmam gerektiğini bildiğim halde, hâlâ bakıyordum. Lanet olsun. Bakıyordum.

"-ve ben aramızda özel bir şeyler olduğunu hissediyorum, sen hissetmiyor musun?"

Francesca bir şeyler söylüyordu ve ben de bir tür onaylama homurdandım, nereye giderse gitsin güneşi yanında taşıyormuş gibi görünen kıza bakarken ne dediğini pek anlamamıştım. Artık burası çok daha sıcak, çok daha aydınlıktı. Bu ışıkta küle dönüşecektim, tıpkı ölümlülerin hikâyelerindeki vampirler gibi.

"Öyle mi?" Francesca heyecanla sordu.

"Uhuh," dedim belli belirsiz, gözlerim hâlâ Darcy'ye kilitlenmişti.

"Bu Profesör Orion değil mi?" Kulaklarımı onlara diktiğimde Sofia Cygnus da sordu ve bakışlarım Darcy bu tarafa bakmadan bir kalp atışı önce Francesca'ya geri döndü. *Kahretsin, beni lanet bir sürüngen gibi bakarken yakalayabilirdi.*

Kalbim öfkeyle çarpıyordu ve nefeslerim düzensiz geliyordu.

Bana ne oluyordu böyle?

Ben kulaklarımı Vegas'tan ayırmazken Francesca bakışlarında bir parıltıyla bana gülümsedi. Araştırma amacıyla tabii ki.

Darcy gerçekten umursamıyormuş gibi hafifçe, "Olabilir," deyince boynum sinirli bir şekilde sızladı.

Barın restoran kısmında o kadar çok sohbet olduğu için kalp atışlarını duyamıyordum, bu yüzden varlığıma herhangi bir tepki verip vermediğinden emin olamıyordum. Gerçi bunun bir önemi yoktu.

Garson kız onlara "Bu taraftan" dedi ve tam karşımızdaki masaya oturdular. *Mükemmeldi*.

Darcy tam görüş alanıma girdiğinde midem ateşle doldu ve hemen bir menünün arkasına saklandığında memnun bir sırıtışla savaştım. Burada olduğumu kesinlikle biliyordu ve kesinlikle etkilenmişti.

Viski ve kola sipariş ettiğinde, yemin ederim sikim bir çeşit selam verdi. Viski kız mı? *Kahretsin, bunu bana neden yapıyorsun yıldız?*

"Sence yapmalı mıyız?" Francesca sordu ve ben odadaki yasak meyveye bakarken onun konuşmaya devam ettiğini fark ettim.

"Hm?" Gözlerimi tekrar ona dikmeye zorlayarak sordum.

"Biliyorsun..." dedi dudağını ısırarak. "Denemeli miyiz?"

"Ee, evet," dedim, kabul ettiğim şeyin doğru seçim olma ihtimalinin yarı yarıya olduğunu düşünerek.

Barmenin dikkatini tekrar çekmeye çalışırken heyecanla "Emin misin?" diye sordu.

"Uhuh," dedim, parmaklarımı şıklattım ve bardaki en iyi viski şişesini, barmen bir bardak getirirken Darcy'nin içkisini hazırlamak için kullanmak üzere olan şişenin yerini alması için aşağı gönderdim.

Farkına bile varmadan benim seçtiğimi doldurdu ve Darcy'nin içkisini sidikli sudan on kat daha iyi -ve fark ettiğinden on kat daha pahalı- hale getirdi.

Yine de kokain muhtemelen mahveder.

Ona içkisinin getirilişini izledim, bir yudum aldıktan sonra tepkisini bekledim ve kimse fark etmesin diye şişeleri değiştirdim. Ama bunu yaparken gözleri benimkilere kilitlendi, beni tamamen hazırlıksız yakaladı ve kalbimin göğüs kafesime çarpmasına neden oldu. Blue hemen içkisini yudumlarken boğulmaya başladı, deli gibi öksürüyordu ve ben de az önce bir Vega öldürdüğümden endişelenerek yerimden kalktım.

"Ne yapıyorsun sen?" Francesca şaşkınlıkla sordu. *Güzel soruydu.*

Kıçımı koltuğuma geri bıraktım ve önümdeki arkadaşıma odaklandım, deli gibi davranmaktan ve o kıza bakmaktan kesinlikle bıkmıştım.

Bar artık oldukça kalabalıktı ve kimse bizimle ilgilenmiyordu, bu yüzden sonunda sohbet konusunu zorlamaya karar verdim. "Yuva hakkında yeni bir bilgi aldın mı?"

Francesca kaşlarını çattı. "Evet... Nymphs olduğundan neredeyse eminim."

İçimi bir rahatlama kapladı. "Bu çok iyi. Şimdilik onları takip edebilir misin? Darius'un neredeyse yakalandığından beri bir süre ortalıkta görünmemesi gerekiyor."

"Eğer şanslıysak, Yüzbaşı Hoskins onlarla bizim için ilgilenir. Peşlerinden bir özel tim gönderip göndermeyeceğini öğrenmek için bilgiyi ona gönderdim. Ama göndermezse, onlarla üçümüz birlikte mücadele etmek zorunda kalacağız," dedi. "Ama bu gece rahatlaman gerekiyor. Biraz eğlenin ve bu konuyu daha sonra konuşabiliriz.
Sabah," dedi başını yana eğerek. "Birlikte her zaman çok eğleniyoruz."

"Pek çok insanın benim eğlenceli olduğumu düşündüğünden emin değilim," dedim eğlenerek.

"Ben tanıyorum," dedi sırıtarak. "Seni tanıyorum, Lance. Seni herkesten daha iyi tanıyorum."

Doğru değil ama kabalık etmek istemediğim için içkimden bir yudum aldım.
Francesca iyi bir arkadaştı ve ona güveniyordum ama bilmediği çok şey vardı. Kara büyü alışkanlığım gibi.

"Son sınıfta Sunshine Körfezi'ne yaptığımız geziyi hatırlıyor musun?" diye sordu.

"Hep yağmur yağdı," dedim başımı sallayarak. "Hatırladığım tek şey bu. Bitmek bilmeyen yağmur."

"Hatırladığın tek şey bu mu?" diye itiraz etti.

"Hımm...ah şu normal bir Kaplumbağa Şekillendirici olduğunu düşündüğün
Kaplumbağa kızların çadırına girmiş ve sizi üstünüzü değiştirirken görmüş."
Güldüm ve o da kalçama bir tokat attı.

"Peki ya öpüştüğümüz zaman?" dedi, yanakları hafifçe kızarmıştı.

"Öpüştük mü?" Bunu hiç hatırlamadığım için şaşkınlıkla kaşlarımı çattım.

"*Evet*. Ejderha sikine benzediğini söylediğin o dev yaprakların
altında."

"Ah evet," diye kıkırdadım onları hatırlayınca. "Gerçekten de Ejderha siklerine benziyorlardı."

"Ve sonra öpüştük," diye üsteledi ve o kısmı hatırlamaya çalışırken yüz hatlarım çarpıldı.

"Benimle olduğuna emin misin? O dönem Jessie Starhole ile bir şeyler yaşamadın mı?"

"Lanet olası Jessie Starhole değildi, sendin!" diye tersledi ve patlaması karşısında şok içinde ona baktım. "Faeflies'i hatırlamıyor musun? Denizin ayaklarımıza nasıl vurduğunu? Suyun içinde binlerce renkte ışık saçan denizanası sürüsünü? Ve dudaklarımızın tadı yağmur gibiydi..."

"Um..." Çenemi kaşıdım.

"Bırak da anıyı bulayım." Şakağıma dokunmak için uzandı ama bu gece anılarımla ziyafet çekmesini istemediğim için bileğini tuttum.

Tepegözler güçlerini bu şekilde şarj ederlerdi.
Eski okul anılarıma, özellikle de Pitball maçlarını kazandığım anılarıma erişmek, o sihrini yeniden şarj ederken bunları yeniden yaşamak hoşuma gidiyordu. Ama kafam
bu hafta berbattı ve Darcy Vega'yı düşünmekten kendimi
alıkoyabileceğimden ve kâbus gibi sırrımı ona açabileceğimden emin değildim.

"Şimdi hatırlıyorum," diye yalan söyledim, elini tekrar kucağına koyarken. Yine de hafızam sıfırdı, o zamanlar içki içmediğimi düşünürsek bu garipti.

Sonunda gülümsedi ve ben de ucuz atlattığımı düşündüm. "Eğlenceli bir geziydi."

Belli belirsiz başımı salladım, bakışlarım omzunun üzerinden arkadaşlarıyla sohbet eden Blue'ya kaydı. Gülüyor, eğleniyor ve bedeninden saf bir enerji yayıyor gibi görünüyordu.

Susadım. O kadar susadım ki, şimdi oraya gidip onu ısırmalıyım.

Barın etrafından Vegas'a bakan pek çok insan vardı, ancak onlar topladıkları ilginin farkında değil gibiydiler. Hatta birkaç kişinin inceden fotoğraflarını çektiğini fark ettim ve içimdeki korumacı bir parça odanın içinde dolaşıp tüm o pisliklerin Atlaslarını parçalamak ve Darcy'nin ayaklarının dibine sermek istedi. *Çünkü bu çok mantıklıydı.*

Francesca tekrar görüş alanıma girmek için yana doğru eğildi ve ben de boğazımı temizledim. "Neye bakıyorsun sen?" Omzunun üzerinden bir göz attı, sonra kaşları havaya kalkarak başını geri çevirdi. "Lanet olsun, bu Vegas mı?"

"Evet," dedim, boğazıma bir piton sarılmış gibi sıkılarak. "Bu kadar zararsız görünmeleri garip, değil mi?"

"Ben olsam buna aldanmazdım," dedi. "Çok küçük ve masum görünen insanları tutukladım, bütün bir aileyi öldürebileceklerinden veya gittikleri her yerde yıkıma neden olabileceklerinden asla şüphelenmezsiniz."

Başımı salladım, haklı olduğunu biliyordum ve bu yüzden gardımı düşürmemem gerekiyordu. "Onları asla hafife almayacağım."

"Güzel," dedi. "Tahta Fae'ler hakkında hiçbir şey bilmeyen kızların geçmesini gerçekten göze alamayız. Krallık zaten
Zaten yeterince sorun var," diye mırıldandı ve ben de buna kesinlikle katıldım. "Oh

Hayır," diye homurdandı aniden, bakışları girişteydi ve ben de onu Washer'ın aralarında en büyük hayranım Ling Astrum'un da bulunduğu bir grup profesörü bara yönlendirdiği yere kadar takip ettim.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandım, onlar bardan geçerken ve Washer bizi anında fark ederken.

"Franny!" diye bağırdı, ona sarılmak için acele etti ve onu çiçekli gömleğine bastırırken neredeyse taburesinden çekildi. "Senin o küçük tatlı yüzünü kampüste görmeyi ne kadar özlemişim." Sırıttı, omzunun üzerinden bana baktı ve göz kırptı.

Öfkelendim ve onu kollarından çekiştirdim. "İyi akşamlar Brian," dedim sertçe ve bana bir kez daha göz kırptı.

"Bana aldırmayın, küçük tête-à-tête'inizi bölmeyeceğim," dedi, ama daha çok meme-tit der gibiydi. Dudaklarını ıslatırken, "Eminim bu gece sert ve sıkı bir konuşma yapacaksınız," dedi, gözleri bir saniyeliğine vücuduma daldı ve Siren güçlerinin içime biraz şehvet sokmaya çalıştığını hissettim, ama o beni ele geçirmeden önce zihinsel kalkanlarımı kilitledim. Adam tam bir sürüngendi. Lanet olası işimi koruma önceliğim olmasaydı onu duvara yapıştırırdım.

Astrum bana kaşlarını çatarak bakınca çenem gerildi ve diğer profesörlerle birlikte bir kabine oturmak için hareket ettiklerinde onları gözden kaybettim.

Kulaklarım istemsizce Vegas masasındaki konuşmayı tekrar duydu ve dinlerken yüz ifademi nötr tuttum.

"Yıkayıcı tam bir sapık," diye fısıldadı Sofia, sonra da sanki bunu söylememesi gerekiyormuş gibi kıkırdadı.

"Bu yüzden mi onun sınıfında kıçımızı zar zor örten mayolar giymek zorundayız?" Darcy burnunu kırıştırarak sordu ve bende Washer'ın kafasının etrafına bir küre su fırlatıp boğulmasını izleme isteği uyandırdı.

Diego Polaris güldü ve onu kaburgalarından dürterek, "Bahse girerim öyledir, chica," dedi. *Senden ona dokunmanı mı istedi, sik suratlı?*

Burbon beni mantıksızlaştırmaya başlamıştı, ama kafamın içinde bu vahşilikle savaşmaya çalışan yanımın olduğu bu yeri oldukça sevdim. Sahiplenme duygusu artık baygındı.

Vegaslılar ve arkadaşları masaya daha fazla içki sipariş ederek sarhoş olmayı görev edinmiş gibi görünüyorlardı ve dikkatimin asıl nerede olmak istediğini fark etmesini engellemek için bir süre dikkatimi Francesca'ya vermek zorunda kaldım. Uzandı, parmaklarımı kavradı ve bana fısıldamak için daha yakına eğilirken elimi dizine çekti.

"Susamış görünüyorsun, Lance. Son zamanlarda beslenmedin mi?" diye sordu, elini bıraktı ve benimkini çıplak teninin üzerinde bıraktı. Hemen çıkarmak garip olurdu ama ellerimi yatağın dışında ona koymak garip hissettirdi. Ve nedenini bilmesem de bu gece gerçekten bir ilişki hissetmiyordum. Harika görünüyordu, sadece dikkatimin dağıldığını hissettim.

Blue'yu ve onun lanet akıl oyunlarını sikeyim. Neden Francesca ile takılmayayım ki?

Ona bir şey söylemediğimi fark ettiğimde, "Ah o konuda," dedim. "Yeni bir Kaynak talep ettim."

"Sen mi yaptın?" diye karşı çıktı, yüz hatlarını öfke kaplamıştı.

"Kim?" "Önemli bir şey değil."

"Ama *ben* senin Kaynağınım," diye homurdandı. "Bu nasıl önemli bir şey değil?"

"Kişisel değil Francesca, sadece daha güçlü birini talep ettim," dedim omuz silkerek ve dudakları öfkeyle aralandı.

"Ama vampirlerin birden fazla kaynağı olabilir, beni de alabilirsin," dedi ama nedense bu fikri pek çekici bulmadım.

"Biliyorum... sadece onların gücü o kadar güçlü ki, seninkini bir daha gerçekten arzulayacağımı sanmıyorum. Seninkinde bir sorun olduğundan değil. Harika bir şey.

Sadece... onların değil." Kahretsin, bu hiç nazikçe değildi ve yüzünden hiç memnun olmadığı anlaşılıyordu.

"Kim o?" diye sordu tıslayarak. "Darius ara sıra beslenmene izin verse bile onu resmi olarak sahiplenmene izin vermez."

"Darius değil," dedim, kim olduğunu düşündükçe damarlarımda ısı yükseliyordu. Tadının ne kadar güzel olduğunu. Oturduğum yerden kalkıp oraya gitmeyi ve şu anda herkesin önünde ondan içmeyi ne kadar çok istediğimi

Onlara kime ait olduğunu

gösterecekti. "O zaman kim?"

diye ısırdı.

"Darcy Vega," dedim hafifçe, omuz silkerek geçiştirmeye çalıştım ama Francesca başımı kesmeye hazır görünüyordu. Yani, evet, sevişirken onu ısırmamdan hoşlanıyordu ama bu onu Kaynak olarak tutmam için bir neden değildi. Ve beslendiğim tek kişinin o olmadığını da biliyordu. İşler böyle yürümüyordu. Yakalayabildiğim herkese sahip olabilirdim, sadece Kaynağım bir başkası tarafından ısırılamazdı. Peki bu kıskanç bakış da neyin nesiydi?

"Hadi ama," dedi, inanmayarak başını sallayarak. "Bu bir şaka. Şaka yapıyorsun." Göğsümü dürttüğünde dudakları yukarı kıvrıldı, öyle olduğunu kabul etmemi bekliyordu ama öyle değildi...

Tekrar omuz silktim.

"Beni ısırmaktan hoşlandığını sanıyordum," dedi, sesi anlamadığım bir yalvarışla doluydu.

"Yaptım," dedim. *Kahretsin, geçmiş zaman*.

"Öyle mi?" diye sordu. Hay *sikeyim*. "Yani kanım artık senin için yeterince iyi değil mi?"

"Ben öyle bir şey demedim," diye iç geçirdim. "Ben bir Vampirim, en iyisini talep etmek zorundayım.

Kaynak mevcut, bu benim doğamda var. Ve Vegaslar krallığımızdaki en güçlü Fae'lerdir, bir tanesine sahip olma fırsatını nasıl kaçırabilirdim ki?"

Özellikle de *bunu*.

Suratını astı, gözlerini benden kaçırdı ve ben de fırsattan istifade elimi dizinden çektim.

"Eğer ısırılmaktan hoşlanıyorsan, seni Kaynak olarak kabul edecek başka bir Vampir bulabilirsin?" Ben önerdim.

"Başka bir Vampir istemiyorum, Lance. Senin..." diye devam etti, içkisini yudumlarken.

"Ona sahip olmak zorundaydım," diye itiraf ettim, kelimeler dilimden büyük bir günah gibi dökülüyordu. "Başka bir Fae'nin gücünü arzulamanın nasıl bir şey olduğunu anlamıyorsun. Ben böyle yaratıldım. Ve o da beni baştan çıkarmak için yaratılmış. Demek istediğim, onun *gücü* beni baştan çıkarmak için yaratılmış." Çabucak geri adım attım ve o da iç çekti.

"İyi, ama bana borçlusun," diye mırıldandı ve bize daha fazla içki sipariş etmek için dikkatini barmene çevirdi.

"Atışlar!" Diego oturduğu yerden kalkarak ve gözlerimi kendisine çekerek duyurdu.

"Evet!" Sofia yuhaladı, koltuğunda sallanırken şimdiden sarhoş görünüyordu.

Diego bara doğru yürürken Darcy ve Tory gülüyordu, yarı yarıya kesilmiş gibi görünüyorlardı. O kadar mutlu görünüyorlardı ki onları kıskandım. Aralarındaki bağ. Neşelerini. Diğer yarısını kaybettikleri için omuzlarında sürekli bir ağırlık hissetmemeleri. Kız kardeşimle bir gece daha gülmek için her şeyimi verirdim.

Tory aniden, "Olamaz," dedi ve koltuğuna gömüldü.

"Ne oldu?" Darcy fısıldadı ve ben de onun görüş açısını takip ederek pencereye gittim.

Geraldine Grus elinde bir kese kâğıdı ve neşeli bir yüz ifadesiyle karşıdan karşıya geçiyordu.

"Saklan," diye yalvardı Tory arkadaşlarına, bir menü kaptı ve yüzünü ona gömdü.

Darcy'nin uçlarındaki maviliği gizlemeye çalışır gibi saçlarını omuzlarına doğru çekişini ilgiyle izledim.

"Onu görmezden gel," diye tısladı Tory ve Sofia el sallamak için elini kaldırdığında, Tory menüsüyle ona bir tokat attı.

Darcy acı dolu bir ifadeyle, "Yapamayız," dedi.

Bu dünya için fazla tatlısın, Blue. Birisi seni yiyip bitirecek. Ve bu büyük ihtimalle ben olacağım.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bu kötü çabaları onları anında fark eden Geraldine'i caydırmadı ve hoplaya zıplaya restorana girip yanlarına geldi. "Vay canına, kremalı krakerlerim! Ben de sizin The Orb?"

"Fikrimizi değiştirdik," dedi Darcy masumca ve dilimi köpek dişlerimin üzerinde gezdirdim. *Eğer Grus'tan hoşlanmıyorsan, onu gitmeye zorla.*

Nezaketinden hastalıklı bir şekilde etkilenmiştim. Bütün birinci sınıflar eninde sonunda canavara dönüşür. Ama bu... onun canavarı derinlerde saklıydı, bu yüzden onu kucaklamasını gerçekten çok merak ediyordum.

"Oh." Geraldine'in şaşkınlığı yerini parlak bir gülümsemeye bıraktı. "Peki neden beni aramadın?" Diego'nun sandalyesine çöktü ve masanın üzerine bir kese kâğıdı koydu. "Bunlara *bayılacaksın, daha* yeni yaptırdım."

Çantayı yukarı kaldırdı ve bir yığın parlak gümüş rozet masanın üzerine düştü.

üzerinde A.S.S. harfleri yazılı olan bir masa, keskin görüşüm bu kelimeyi hemen seçti. Tanrı aşkına.

"Lance." Francesca parmaklarını yüzümün önünde şıklattı ve ben gözümü kırpıştırıp boğazımı temizleyerek ona tekrar dikkat kesildim. Kahretsin, aklım bu gece yerinde değildi. "Dinliyor musun ki?"

"Hayır," diye itiraf ettim. "Pardon, ne diyordunuz?"

O tekrar konuşmaya başladı ama Mavi de konuşmaya başladı ve ben Kaynağıma konsantre olurken kulaklarım benim için seçim yaptı.

"Um Geraldine," dedi Darcy nazikçe, ben bakışlarımı Francesca'nın dudaklarına kilitlemiş, tek bir kelime bile duymuyordum.

"Evet?" Geraldine parlak bir sesle sordu.

"Sadece... o kısaltma, biraz *kıç* anlamına geliyor."

Göğsümden bir kahkaha yuvarlandı ve Francesca bana bakakaldı.

"Bunun neresi komik? Meslektaşım *öldü*, Lance," dedi dehşet içinde.

"Doğru evet, sadece ölüm şekli eğlenceliydi," diyerek kıçımı kurtarmaya çalıştım.

"Ailesinin önünde bir manyak tarafından paramparça edilmek mi?"

Harika. Korkunç bir şekilde ölmesi gerekiyordu, değil mi? Griffin bokunun girdabında boğularak ölemezdi. Bencil piç.

"Er-" Viskimi boşalttım. "Bir içki daha?"

"Tabii," dedi, bu gece benimle ne işi olduğunu anlayamamış gibi şaşkınlıkla bana bakarak. Böylece ikimiz olduk.

Diego'yu barın yanında fark ettim, dört parlak yeşil shot topluyordu ve onları avucunda düzenlerken ellerinin arasında sallayarak çok zaman harcıyordu. Kelimenin tam anlamıyla bir hava elementaliydi ve sihrini ona kolayca yardım etmek için kullanabilirdi, bu yüzden bu gösteriyi izlemek acı vericiydi. Sonunda masaya yöneldi ve ben de Francesca'yla ikimize birer içki daha ısmarlamak için biraz zaman ayırdım. Kafam bulanıklaşmaya başlamıştı ve biraz ayılmam gerektiğini biliyordum ama tüm endişelerimin zihnimden kaybolması hoşuma gidiyordu. Özellikle de suçluluk duygusu geçici olarak ortadan kalkmış, hemen kapatılmış ve yarın beni rahatsız etmek için bekliyordu. Ama şu anda özgürdüm. Ve bunu Darcy Vega'yı olabildiğince çok izlemek için bir bahane olarak kullanıyordum. Kimsenin asla öğrenemeyeceği gizli bir uyuşturucu alışkanlığını beslemek gibiydi.

Geraldine restorandan dışarı fırladı ve ben de Francesca'ya tüm dikkatimi verdim.

bütün akşam boyunca. İtiraf etmek istediğimden çok daha zordu ama gözlerimin ya da kulaklarımın bir daha Mavi'ye kaymasına izin vermedim.

Bir süre sonra Francesca bir mesaj aldı ve Atlas'ını kontrol etti, kelimeleri okurken kaşları çatıldı. "Lanet olsun," diye tısladı. "Kaptan Hoskins şüpheli Nymph yuvasını araştırmak üzere bir özel tim gönderme talebimi reddetti."

"Ne?" Hayal kırıklığı içinde homurdandım. "O pislik bunun ne kadar ciddi olduğunu anlamıyor mu?"

"Hata yaptığımı düşünüyor." Bana bakarken dudağı öfkeyle kıvrıldı. "Nimfler kontrolden çıkmaya başladı. Her gün daha fazla rapor geliyor."

"Biliyorum," diye mırıldandım, gerginlik kaslarımı düğümlemişti.

"Her şey çok hızlı gelişiyor. Bu gece bu konuda bir şeyler yapmalıyız." Kolumu sıktı.

"Hayır. Daha çok erken. Beklemeliyiz," dedim bu konu üzerinde düşünürken. Darius'un bir süre ortalıkta görünmemesi gerekiyordu, yeni bir ava çıkmak için henüz çok erkendi.
Kahretsin, kaptanı salağın teki miydi? Oluşturabilecekleri tehdit hayal bile edilemezdi.

"Kontrolden çıkacak, Lance. Bu gece olmak zorunda. Daha fazla bekleyemem," diye itti.

"Planladığımız bu değildi," diye tısladım. "Onları şimdi öldürmeye çalışırsak dikkatleri üzerimize çekeriz."

Francesca'nın gözleri aniden omzumun üzerinden kaydı ve cam gibi yüzeylerinde hemen arkamda mavi uçlu saçları olan bir kız yansıdı.

Emrimin hızıyla döndüm ve Darcy'nin kolunu yakaladım.
Kaçmasına fırsat vermeden onu kendine doğru çekti ve gözlerinde korku çiçekleri açtı.

"Ne duydun sen?" Ben homurdandım ve o da nefes nefese kaldı.

ama böyle bir şansımız yoktu. Aramızdaki temas

sanki bir şimşek çakması gibi doğrudan etimin altında çıtırdadı ve keskin bir şekilde nefes aldım. *Lanet olsun.*

"*Lance,*" diye uyardı Francesca ama Vega bu konuda işime burnunu sokma riskini alabileceğim dünyadaki son kişiydi. Yaptığım yasadışı işleri bilmemeliydi; Darius ve benim uğruna çalıştığımız her şeyi tehlikeye atabilirdi.

Darcy, "Ben bir şey duymadım," diye ısrar edince Francesca'nın parmakları bacağıma saplanırken onu bıraktım.

Mavi'nin uzaklaşmasını izledim, kalp atışları o kadar yüksekti ki kadınlar tuvaletine girdikten sonra bile kafatasımın içinde yaşıyormuş gibi gümbürdüyordu.

Francesca'ya "Bununla ben ilgilenirim," dedim, ayağa kalktım ve alkolün hala göğsümde yanan tınısını hissettim.

"Sadece aptalca bir şey yapma. Onun kim olduğunu unutma," dedi Francesca, sesi endişeyle doluydu ve ben tuvalet kapısına doğru yürüyüp kapıyı iterek açarken başımı salladım.

Darcy lavabolardan birine tutunmuştu ve beni gördüğünde yüzüne korku damladı. Kapıyı iterek kapattım, sıkıca kilitledim ve hayati bir parçamı çekişini hissettim. Geri geri gitmeye başladı ve yardım istemek için bağırmak üzere ağzını açtığında, boğazındaki havayı çaldım ve onu susturdum. Onu kapana kıstırdım. *Belanı aramaya gidersen böyle olur, Blue. O seni bulur.*

Omurgası uzaktaki duvara çarptığında kalp atışları kulaklarımda gümbürdedi ve gözlerinde kararlı bir parıltıyla ellerini kaldırdı. Boğazına biraz hava girmesine izin verdim, sadece bir fısıltıyı solumasına yetecek kadar.

"Geri çekil," diye tısladı.

"Ne duydun sen?" Öfke damarlarımda dolaşarak talep ettim. "*Bana her şeyi anlat.*"

Zorlamam onun üzerinden geçti ve gerçek hemen dudaklarından döküldü. "Birini öldürmeyi planlıyorsun. Ve bunun biz olduğumuzu biliyorum. Bizim gitmemizi istiyorsun. Benim ve kız kardeşimin Solaria'yı yönetmemizi istemiyorsun ama bizi bir restoranda öldürerek paçayı kurtarabileceğini düşünmüyorsun, değil mi?"

Hay sikeyim. Bu oldukça iyi bir suçlamaydı.

Gözlerinden nefret akıyordu ve onun kanına girdiğimi düşünen bu kıza bakarken dişlerimi sıktım. Ve tamam, öyleydim. Ama sadece içmek için. Ben lanet bir katil değildim. Yine de öyle olduğumu düşünmesinin bir zararı olmadığını tahmin ediyordum. Aslında bana, onu tamamen yok edebilecek biriymişim gibi bakması çok hoşuma gitmişti. Kendimi çok güçlü bir pislik gibi hissettiriyordu.

Avuçlarını daha yukarı kaldırdı, dişlerini gösterdi ve gözlerinde o kadar büyük bir tutku vardı ki bana yasak düşünceler düşündürdü. Adımı haykırırken nasıl göründüğünü merak ettim. Gerçek adımı. Artık beyler ya da profesörler yok, sadece ben ve o hakimiyet için savaşıyoruz ve yatağımda kimin diğerini ilk önce kırabileceğini görüyoruz. Sistemimdeki alkol, kafamdaki bu görüntü hakkında kötü hissetmemi zorlaştırdı.

Lanet olsun, onun nefreti beni bu kadar vahşileştiriyorsa, sevgisinin bir damlası beni özüme kadar çürütür.

Bir el salladım ve kollarını iki yanına kenetleyerek bana karşı herhangi bir büyü yapmasını engelledim.

"Bu kadar mı?" Ses tonum yumuşayarak

sordum. "Evet," diye tükürdü. "Bu yeterli

değil mi?"

Bir kahkaha patlattım, ona bakıyordum ve umutsuzca zihninin içinde gezinmek istiyordum. Yarı yarıya ona gerçeği söylemek istiyordum ama beni hor görmesinden memnundum. Bu ilişkimizi çok daha basit hale getiriyordu. Ve eğer Varisler yakında onları dünyamızdan çıkarmanın bir yolunu bulamazlarsa, o zaman bu kız

Önümüzdeki dört yıl boyunca öğretmenlik yapmam gereken biri. Ama bu, bu arzuyu barındırmak için uzun bir süre gibi görünüyordu.

Kahretsin, neden sahip olamayacağım bir kız için böyle hissetmek zorundaydım?

Belki başka bir hayatta bu imkânsız dürtülere boyun eğebilirdim. Ama bu değil.

"Evine git, Mavi." Kapının kilidini açtım, kendimi hareket etmeye zorladım, onu orada bıraktım ve çıkarken onu bağlayan büyüyü bıraktım.

Odanın ötesindeki hava daha inceydi ve onun kokusuyla, aurasıyla dolu olmayan bir nefes aldığımı hissettim ve anında onu özledim. Hayır, onu. Kanı. Onu değil. *Yıldızlar adına.*

Francesca'nın yanına döndüm ve ona sorunun halledildiğini mırıldandım.

Darcy tuvaletten çıktı, çenesini kaldırmış, bana hiç bakmadan yanımdan geçip gitti. Tekrar arkadaşlarına katıldı.

ve benim için doldurulan yeni viskiye baktım, onu kaptım ve tek seferde içtim, göğsümün derinliklerine inen yanmanın o lanet kız yüzünden içimde yaşayan acıyı uzaklaştırmasını umuyordum.

"Gidelim," diye homurdandım, hesabı ödemek için bir tomar aurayı bara fırlattım ve Francesca ben restorandan çıkarken merakla bana baktı.

Darcy'ye bir daha bakmadım. Üç bilge maymunu bu sorundan kurtaracaktım. Çünkü resmen Mavi'yi görmeyecektim. Mavi'yi duymayacaktım. Lanet olası Mavi'yle konuşmayacaktım.

OceanofPDF.com

Tucana'daki favori mekânlarımızdan birinin dışında kendimize ayırdığımız masanın etrafında diğer Mirasçıların gülüşmelerini ve birbirleriyle şakalaşmalarını dinliyordum ama artık gerçekten dikkatimi ver**miyordum.**

Hayır. Dikkatim Lance'in on beş dakika önce bana gönderdiği mesaja geri dönüp durdu ve umut ve şaşkınlık karışımı bir duyguyla mesajın konusunu ararken bakışlarım sokak boyunca gezinmeye devam etti.

Atlas'ıma yüzüncü kez baktım, mesajını tekrar okurken ondan ne beklediğimden bile emin değildim.

Lance:

Vegas bu gece şehirde.

Hepsi buydu. Aptalca bir cümle. Yine de bakışlarım ilgisini çekmek istediğim tek kişiyi bulmak için dikkatimizi çekmeye çalışan kız gruplarının arasından kayarken düşünebildiğim tek şey buydu.

Ama o burada değildi. Lance'e onları tam olarak nerede gördüğünü sormak istiyordum ama bunu yapmak için iyi bir nedenim yoktu. Belki diğer Varisleri benimle birlikte onları aramaya gelmeye ikna edebilirdim ama geceyi onları korkutarak geçirmek istemiyordum. Sadece *onu* görmek istiyordum. Yıldızlar adına, ne

Ne yapıyordum ki? Onunla ilgili hayaller kuruyor, onu rüyamda görüyor ve vücudumun her santimetrekaresiyle ona hükmettiğim hayali senaryolar üzerinde mastürbasyon yapıyordum ve şimdi onu bir gece dışarıda görmeyi umuyordum.

Şansımı denemek isteyen çaresiz küçük hayran çocuk. Şu anda ben kimdim ki?

Seth diğerlerini gülmekten kırıp geçiren bir espri yaptı ve ben de sanki işin içindeymişim gibi sırıtarak biramdan sağlıklı bir miktar içerken dikkatimi tekrar onlara yönelttim.

Ama sanki dalgın düşüncelerim onu çağırmış gibi, ani bir kargaşa ve hareketlilik dikkatimi sokağın karşısındaki bir ara sokağa çekti, Vega ikizleri bir nedenden dolayı tamamen dehşete düşmüş görünerek sokaktan çıktılar.

Birkaç kişi de onları görünce şaşkınlıkla seslendi ve Varislerin geri kalanı onları görmek için sandalyelerinde döndüler.

Yolun karşısında.

Roxy'nin ikinci bir deriden biraz daha fazlasıymış gibi görünen bir kot pantolon giymiş uzun bacaklarını ve yolun karşısına koşarken zıpladıkça dikkatimi doğrudan göğüslerine çeken dekolte bir tişörtü içtim, eli kız kardeşininkiyle kilitlendi.

Barın önündeki kalabalığa katıldıklarında onları gözden kaybettim ve Seth geri kalanımıza kötü niyetli bir sırıtış fırlattı.

"Görünüşe göre gecemiz çok daha ilginç bir hal aldı," dedi. "Neden onları bize katılmaları için davet etmiyorum?" Max karanlık bir sırıtışla ayağa kalktı ve birkaç Vegaslıyı yolumuza çekmeye hazırlanırken onları en üst ayara getirirken Siren hediyelerinin cazibesinin üzerime aktığını hissettim.

Gecem iyiye doğru kararlı bir dönüş yapmıştı, bu yüzden bir lokma daha alırken içkime gülümsedim ve kız arkadaşımın bana gelmesini bekledim.

"Evet, bu çok eğlenceli olacak," dedi Caleb sandalyesinde arkasına yaslanıp kalabalığın arasından bakmaya çalışarak
Max'in nereye gittiğini. "Tory'nin serbest kaldığında neye benzediğini görmek için sabırsızlanıyordum."

Vega'mla daha fazla zaman geçirmeyi dört gözle bekleyen tek kişinin ben olmadığımı fark ettiğimde ruh halimdeki yükseliş onun sözleriyle bir darbe aldı ama savaşmadan onu benden çalmasına izin vermeyecektim.

Benimkini.

"Onun da aynı şeyi hissettiğinden şüpheliyim, çünkü senin ısırma sapkınlığından pek hoşlanmıyor," dedim ve içkimi bırakıp kolumu sandalyemin arkasına attım.

Rahatlığın timsali gibi görünüyordum ama Caleb'a attığım bakış, bu konuda kolayca geri adım atmayacağımı açıkça gösteriyordu.

Pislik herif bu meydan okuma karşısında çenesini kaldırdı ve Seth kıkırdadı.

"Acaba Darcy yatakta gerçek bir çığırtkan mı?" diye düşündü. "Çıplak olduğunda her türlü ilginçliği vaat eden ölümcül bir sakinliği var."

"Seks partilerinden hoşlandığı izlenimini edinmedim," dedim çünkü Vegas'ın biriyle takıldığına dair tek bir söylenti bile yoktu.
Bu da akademiye geldiklerinden beri sır saklamadıklarına dair oldukça kesin bir işaretti. Bu tür sırlar buralarda yangın gibi yayılırdı, özellikle de o kızlar gibi ilginç biriyle ilgiliyse.

"Tek eşli olabilirim," dedi Seth savunmaya geçerek. "Her seferinde bir gece. Doğru Fae için." Gözleri, içkisini tutmayan eliyle saçlarını karıştıran Cal'a kaydı ve gamzelerini görünce kaşlarımı çatmak zorunda kaldım.

"Senin tek eşli olduğun gün benim de sakso çekmeye başladığım gün olacak," diye şaka yaptı Caleb ve Seth öfkeyle surat asarken ben de güldüm.

Bu sürükleyici sohbete devam edemeden, Max yanında iki göz alıcı prensesle yeniden ortaya çıktı ve dikkatimizi hızla onları incelemeye yönelttik.

Roxy'nin giydiği topuklu ayakkabılar bacaklarına çok yakışıyordu ve ben de onları kafama geçirip ona bir ziyafet çektiğimi hayal etmekten kendimi alamıyordum.

Seth ikizlerin gelişi karşısında şok olmuş gibi davrandı ve biz de Max ikisini kucaklayıp masamıza doğru götürürken sanki onları beklemiyormuşuz gibi davrandık.

"Bakın gölgelerden kaçan kimi buldum," dedi Max, kolu Roxy'nin beline inip göğsümde bir hırıltı oluşmasına neden oldu ama ben sesimi çıkarmadan Roxy onu omuz silkerek uzaklaştırdı.

"Gölgelerden kaçmıyorduk, biri bizi kovalıyordu," dedi Gwendalina, sanki onu koklamayı planlıyormuş gibi yaklaşan Seth'e dikkatle bakarak.

"Bizim daha iyi bir seçenek olduğumuzu düşündüysen gerçekten korkmuş olmalısın," diye alay etti.

"Öyleler. Korkularının tadını alabiliyorum," dedi Max coşkuyla. "Ve tam da bana her şeyi anlatmak üzereydiler."

Caleb bir kahkaha attı, bir elini sarı saçlarında gezdirdi ve iki kıza çapkın bakışlar atarken cazibesini daha da arttırdı.

Aptal güzel çocuk.

Max masadaki tek boş sandalyeye oturdu ve Gwen'i kucağına çekerek göğsüne yasladı, kulağına yaklaştı ve Siren yeteneklerinin pençesine iyice kilitlendiğinden emin oldu.

"En kötü kısmı neydi?" diye sordu, hediyeleri hepimizin üzerine aktı ve bu güçlü kızların onun altında ezilmesini izlerken dudaklarıma bir gülümseme getirdi.

çok kolay.

"Sürekli korkunç sesler çıkarıyorlardı," diye yanıtladı Gwen. "Hırıltı ya da çıngırak gibi..."

Öne doğru eğildim, Gwen'den Roxy'ye bakarken kaşlarım ilgiyle kalktı, onlara yapışan gerçek korkuyu not aldım ve o ara sokaktan nasıl aniden çıktıklarını hatırladım.

Sokağın karşısına dikkatle baktım, içimde giderek büyüyen bir korku hissi birikirken aklım geçen gün kasabaya yakın bir yerde gördüğümüz Nymph'e gitti. Yakınlarda bir yuva olduğunu düşünmek için hala çok iyi nedenlerimiz vardı ve eğer onlardan birinin gerçekten kasabadaki Fae'leri avlamaya çalıştığını öğrenirsem, o zaman avlarımızı durdurduğu için Lance'e ciddi şekilde kızacaktım.

"Kalmıyoruz," dedi Roxy sertçe, Gwen'i Max'in elinden kurtarmak için öne doğru eğilerek, ama bu benim için işe yaramayacaktı.

"Bir dakika bekle," dedim, bileğini kavradım ve kız kardeşini Max'in elinden kurtarmaya çalışmak yerine dönüp bana bakmasına neden oldum.

Gözlerimi dik dik bakarak karşıladı ve onu kendime çok yakın bulduğumda kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu; aurasının ateşi etrafımı sarıyor ve onu içime çektikçe beni daha da yakınlaştırıyordu. Kaçmaya, bana küfretmeye ve geceyi geçirmek üzere buradan başka bir yere gitmeye hazır görünüyordu. Ama ben bunu istemiyordum. Özellikle de yakınlarda gerçekten bir Su Perisi olma ihtimali varsa. Ama olmasa bile, yine de onu burada, dudakları dudaklarıma yakın, onu tuttuğum yerde teni sıcak olsun istiyordum.

"Sorunlarımız için ateşkes ilan etmeye ne dersin? Sadece bir geceliğine," diye teklif ettim, parmaklarım bileğinde geziniyordu, sanki etinin benimkini okşamasına doyamıyordum.

"Buna neden inanalım ki?" diye sordu küçümseyerek, ama gözlerinde beni ikna etmem için adeta meydan okuyan bir şey vardı

Onu.

"Sadece eğlenceli bir gece geçirmek istiyoruz," diye ekledi Caleb, bakışları hâlâ Roxy'nin kolunu tuttuğum yere takılmıştı. "Politik durumumuzu bunun dışında bırakabiliriz."

"Siyasi durumumuz mu?" Gwen kaşlarını çatarak yineledi.

"Evet, bilirsin işte. Bir anda ortaya çıkıp doğum hakkımızı çalman ve tüm krallıktaki güç dengesini altüst etmenle ilgili küçük bir sorunumuz var," diye alay etti Caleb.

"Senin aptal doğum hakkını istemiyoruz," diye acı acı mırıldandı Roxy elini tuttuğum yerden çekmeye çalışmadan önce. Ama bir Ejderha'nın gücünden kurtulmayı umuyorsa bundan daha fazlasını denemesi gerekecekti ve ben de onu geri çekmeden önce ona sırıttım.

Yüksek topuklu ayakkabılarıyla dengesini bozduğumda nefesi kesildi ve bir sonraki anda kıçı kucağıma düştü ve içimdeki canavar, uzun zamandır arzuladığım hazineye sahip olduğum için memnuniyetle başını kaldırdı.

Benimkini.

Caleb bakışlarımı sinirli bir kaş çatmayla karşıladı ve ben de ona alaycı bir sırıtışla bir kolumu beline dolayıp kıçı kasıklarıma sıkıca oturacak ve yan tarafı göğsüme bastıracak şekilde onu yeniden konumlandırdım.

Kendini daha iyi dengelemek için kalçamı kavradığında güldüm ve bu sesle sırtı bana doğru eğildi, bana onun üzerinde şımartmamam gereken daha fazla fikir verdi. Ama yuvarlak kıçı şu anda sikime sürtünüyor ve ona bolca cesaret veriyordu.

"Bizimle iç," diye ısrar ettim, ağzımı kulağına götürdüm ve kirli sakallarım boynunu sıyırdığında titrediğini hissettim. Yanımızdaki cam pencereden barmene el salladım ve kendisini bu gece için özel barmenimiz olarak atamış olan kız beni gördüğünü göstermek için başını salladı. "Yemin ederim

Sen istemediğin sürece sana dokunmayacağız." Roxy'ye alçak bir sesle ekledim, ağzımın kısa bir an için kulağına değmesine izin verdim ve saklamaya çalışmasına rağmen vücudunun buna verdiği tepkiyi hissetmeyi sevdim.

"Beni kucağına sürüklemeni istemedim ama bu seni durdurmamış gibi görünüyor," diye mırıldandı ama hiçbir yere gitmiyordu ve ben de onu istemediği halde kalmaya zorlayacak kadar sıkı tutmuyordum.

Tekrar güldüm ve kara kirpiklerinin altından bana baktı, sanki kaşlarımı çatmadığım ve onu korkutmaya çalışmadığım zaman benden ne çıkaracağından emin değildi.

Caleb'ın dikkatinin hâlâ üzerimizde olduğunu hissedebiliyordum ve bize yaklaşıp parmaklarını onun koluna dokundurmak için uzandığında bir hırlamayı bastırdım,

Bu gece ona sahip olmak için onu açıkça yenmiş olmama rağmen. *Pislik herif*. "İstersen bu gece seni ısırmayacağıma bile söz verebilirim?" diye teklif etti ve ben

Kimsenin göremeyeceği bir yerde beni arkasından terslerken ona kaşlarını çattı. Bunun için onu daha sonra yumruklayacaktım.

Roxy masanın karşısından kız kardeşine baktı, ikisi bir tür sessiz ikiz iletişimine girdiler ve ben de Atlas'ımı cebimden çıkarıp Lance'e hızlı bir mesaj gönderme fırsatını yakaladım.

Darius:

Vegaslılar dehşet içinde buraya geldiler ve bir şeyin onları kovaladığını söylediler. Onlar da bir çıngırak sesi duyduklarını söylediler.

Lance:

Onlarla kal. Onları güvende tut, ben de Francesca ile etrafı kolaçan edeyim.

Her zamankinden daha sert olan sikimin üzerine tünemiş olan kıza ihtiyacım olduğu kadar yakın durmaktan şikayetçi olmayacaktım, bu yüzden Atlas'ımı kaydırdım.

cebime geri koydum ve dikkatimi tekrar kızlara verdim.

"Sanırım bir içki için kalabiliriz," dedi Gwen tereddütle, Max onun kolunu okşarken, hediyeleri hepimizi bu fikre uygun hissettirmeye çalışırken itiyordu.

Aletimin kot pantolonunun kıçında bir delik açmaya çalıştığı hissinden ne kadar kalmasını istediğime dair net bir fikir edinmeden önce Roxy'yi kucağımda kaydırdım ve tenim onunkine değdiğinde titrek bir nefes verdi.

"Bir içki o zaman," diye kabul etti sonunda ve ben de istediğimi bu kadar kolay elde edince rahatladım.

Barmen bir gülümseme ve siparişimizi almaya hazır bir not defteriyle belirdi ve Seth gözlerinde bu gece tamamen boka batacağını vaat eden bir bakışla canlandı.

Seth hepimiz için sipariş verirken, "Sadece bir tane için kalacaksanız büyük bir tane yapsanız iyi olur," dedi.

Sandalyemde arkama yaslandım, Roxy'yi kendime biraz daha yaklaştırdım ve onunla yalnız konuşabilmek için saçlarını kulağından uzaklaştırdım.

Beni dinlemek için eğildi ve belini kavrayışım onu daha da yakın tutabilmek için değişti, diğer elimin parmakları siyah saçlarını düzelttiğim omzunun çıplak tenini okşuyordu.

"Bana o sokakta neler olduğunu anlatmak ister misin?" Nimfler hakkında gerçekten endişelenmem gerekip gerekmediğini merak ederek sordum.

Teninde bir ürperti dolaştı ve korkusunun yankısını hissettiğimde içim koruyucu bir öfkeyle doldu.

"Kurduğun bir şakaya kandığımız için bize güldüğün kısım bu mu?" diye sordu. "Oradaki arkadaşlarından biri miydi? Sen mi aldın mesajları gönderecek biri var mı?"

Daha fazla bilgi almak için onu zorlamak istedim ama Lance ve Francesca zaten bir Nymph'in izini arıyordu ve ben onu böyle tutarken onunla tekrar tartışma tuzağına düşmek istemiyordum. Sadece bu anı evrenden çalmak ve şu anın dışında aramızda olan her şeyi unutmak istiyordum.

"El işlerimi yaptırmak için kimseyi işe almama gerek yok," diyerek konuyu kapattım. "Belki de senin iyiliğin için endişeleniyorumdur."

İnanmayarak homurdandı, artık göğsüme bastırılmayacak şekilde yana kaydı ve bunu ne kadar çabuk mahvettiğime dair bir iç çekişle savaştım. Gerçi şu anda hâlâ kollarımda olduğu için, henüz tamamen kaybedilmiş bir dava olmadığını düşünmek zorundaydım, burada onunla ne elde etmeye çalıştığım hakkında gerçek bir fikrim yoktu.

Barmen geri döndü ve cebimden hesabımızı karşılamaya fazlasıyla yetecek bir aura rulosu çıkardım, içkileri bizim için hazırlamayı bitirirken eline sıkıştırdım. Daha sonra devam etmeyi planlıyorduk.
Roxy ve kız kardeşini oradan uzaklaştırmak istiyordum.

Roxy içkisini almak için elini uzattı, bardağı ağzına götürüp hepsini geri devirerek son damlasına kadar tekrar tekrar yutarken bakışlarım onun ağzına kaydı.

"Al bakalım," diye duyurdu. "Bir içki."

O kadar ani bir şekilde kucağımdan indi ki bir an için tek yapabildiğim şaşkınlıkla ona göz kırpmak oldu, sonra beynim ne olduğunu anladı ve onu tekrar geri çekmek için uzandım. Ama o kenara çekildi ve benden ne kadar hoşlanmadığını açıkça belli eden alaycı bir gülümseme sundu.

Darcy de ayağa kalkarken sırıttı, içkisine dokunmaya bile tenezzül etmedi. "Sonra görüşürüz çocuklar," diye onayladı ve ikisi de uzaklaşmak için döndüler.

Caleb, Roxy daha kaçamadan vampir hızıyla ona doğru hamle yaptı ve pırıl pırıl gülümsemesiyle güzel çocuk cazibesini ortaya koymaya çalışsa da Roxy'nin bana attığı kadar asitli bir bakış atmasına sevindim.

"Sanırım senin sözün bir bok ifade etmiyor?" diye sordu adam boğazına onu ısırmayı düşündüğünü belirten bir bakış atarken.

"Hayır. Bu gece seni ısırmayacağımı söyledim ve bunda ciddiyim," diye söz verdi, çekici davranıyor ve kız tereddüt ederken beni çok kızdırıyordu. "Şimdi nereye gittiğini merak ediyorum?"

"Dans etmek," diye cevap verdi Roxy, yanından geçip giderken elleri bir an için onun beline kondu ve onu kenara itti, bu temasla içimde bir öfke alevlendi. "Ayak uydurabileceğini düşünüyorsan bize her zaman katılabilirsin."

Ona bu daveti sunduğunda öfkem büyüdü ve ikisine de açıkça kaşlarımı çattım, neden onun saçmalıklarına benimkilere olduğundan çok daha fazla kanmaya istekli olduğunu merak ettim.

Roxy, Cal'a çapkın bir bakış attı ve ben de dişlerimi sıkıp, o gözden kaybolur kaybolmaz ayağa kalktım.

Bana bakmak için döndüğünde yumruğum pazusuna çarptı ve karşılığında beni iterken bir kahkaha attı.

Max, "Haydi, pislikler, eğer ikiniz sik ölçme yarışında zaman kaybederseniz, siz bitirmeden onları kaybederiz," dedi.

"Özellikle de Cal teselli bulmadan hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladığında," diye ekledim ve Caleb bana küfrederken Seth'in yüksek sesle gülmesine neden oldum.

İkizlerin ardından kulübe girdik ve tıklım tıklım dolu salona bakarken onları barın yanında birkaç dangalakla birlikte gördüm

onlara yaklaşıyor.

"Ben ve Darius gidip VIP masasını alacağız, siz ikiniz de gidip Vegas'ı getirin," dedi Seth, bara doğru hamle yaptığımda kolumdan tutup beni neredeyse ters yöne sürükleyerek.

"Çekil üstümden," diye homurdandım ama çekilmedi, Max ve Caleb'i kızıma yaklaşan pisliklerden kurtulmaları için bıraktı.

"Hayır. Bir bar kavgası başlatmaya hazır görünüyorsun ve bu ne kadar eğlenceli olursa olsun, aynı zamanda tam bir skandal olur ve annem bu ay daha fazla skandala karışırsam gelecek hafta aile ay yürüyüşüme gidemeyeceğimi söyledi."

Kendilerini kızlara tanıtan erkeklerin önünü kesip Seth beni VIP kabinimize çekerken bakışlarım diğerlerini takip etti.

"Geçen hafta park görevlisinin arabasına işediğin haberinden dolayı mı?" Yerime otururken gözlerimi Roxy'den ayırarak sordum ve Cal ile birbirlerine ne söylediklerini çok fazla düşünmemeye çalıştım. Muhtemelen Cal "gamzelerimi beğendin mi?" diye soruyordu ve umarım Roxy de "hayır, yüzünün iki yanında iki göt deliği gibi duruyorlar" diye cevap veriyordu.

Seth, "Size söyledim çocuklar, ben onu elektrik direği sandım," diye homurdandı.

"Arabasını park etmişti, dostum ve gün ortasıydı."

"Belki de arabasını park ederken üzerine bir şeyler konulmasından hoşlanmıyorsa, bunu bana yapmamalı," diye karşılık verdi Seth, tüm bu olanlardan duyduğu öfke hâlâ tazeydi.

"Elli aura gibiydi, neden umursuyorsun ki?"

"Mesele para değil, mesele prensip meselesi. O bana cezayı ödememi söyledi, ben de ona beni zorlamasını söyledim. Yapamadı. Öyleyse neden

ödemek zorunda mıyım? Biz Fae miyiz yoksa tarla faresi mi?" Seth omuz silkti, hâlâ bu temelde masumiyetini koruyordu.

Başımı iki yana salladım ve kalabalığın arasından Roxy ve Caleb'e bir göz attım ama o kadar kısaydı ki nasıl gittiğini anlayamadım. Bir yandan onu tekrar bize katılmaya ikna etmesini istiyordum ama diğer yandan da onun çıkarı için buraya gelmesini istemiyordum.

"Onları buraya gelmeye ikna etmek için ne söylediğini düşünüyorsun?" Seth sordu. "Muhtemelen 'hadi, sana bir içki ısmarlayayım, sonra *benim* içkim olursun' diyordur."

"Roxy onu ısırmasından hoşlanmıyor," diye homurdandım.

"Yine de," dedi Seth, gözlerini bana devirerek. "Düşünsene, sürekli onu tutuyor, ağzı boynunda, onu bir şeylere sıkıştırıyor. Dişlerinden daha fazlasını ona geçirmesi an meselesi-"

İçimden bir hırıltı çıktı ve Caleb ile Max'in kızları bize getirmesini beklemekten bıkmış bir halde ayağa kalktım. Büyük bir ihtimalle Buralarda dolaşan bir Su Perisi olabilirdi, bu da ikizlere yakın durmam gerektiği anlamına geliyordu ve ben de tam olarak bunu yapmaya niyetliydim. Aslında, muhtemelen Caleb'i yolumdan çekmem gerekecekti ki yaklaşabileyim ve onları kazara hepimizi yok etmeye kararlı karanlık bir yaratık tarafından büyülerinin çalınması tehlikesiyle karşı karşıya bırakmadığından emin olayım. Hatta bir masaya düşüp o güzel burnunu kırabilirdi. Bunu yapmam aslında tüm Solaria'yı söz konusu yaratığın gazabından kurtarmam anlamına geliyordu, bu yüzden bunu yapmak benim görevimdi.

Ama kalabalığın tepesinden birkaç dakika önce durdukları yere baktığımda, orada sadece Max ve Caleb'i buldum, ikizlerden hiç iz yoktu.

Max'e "Neredeler?" diye sordum ve dans pistini işaret etmeden önce gözlerini devirdi.

Roxy ve kız kardeşi pistin ortasındaydı, sayısız Fae onlara doğru yaklaşırken kolları havada ve vücutları müziğin ritmine göre hareket ediyordu

Bazıları kim olduklarının farkına varmış gibi görünürken, birkaç kişi de kendilerince nedenlerle onlarla ilgileniyor gibiydi. Ya da

penislerinin sebepleri.

Hayır. Hayatta olmaz.

Masadan kalktım ve odanın diğer ucuna doğru yürüdüm, Seth'in de Vega avımda bana katıldığını hissettim.

Dans pistine ulaştım ve insanlar geri çekildi, kalabalığın arasından onlara doğru ilerlerken bize yer açtılar.

Onları orada bulduğumuzda hareketsiz kaldım, isteseler de istemeseler de onları masamıza geri götürme niyetim, bakışlarım Roxy'nin vücudunun hareketlerini bulup onlara sabitlendiğinde kayboldu.

Gözleri kapalıydı, başı arkaya eğikti ve vücudu

Baştan çıkarıcı ritmi beni otomatik olarak daha da yaklaştırdı. Onu tutup çekmem gerekirdi ama bunu yapmak yerine parmaklarım beline dokundu, ellerimin pürüzlü teni gömleğinin eteğinin altındaki etinin yumuşaklığıyla buluştu.

Başını çevirip bana baktı, gözleri fıldır fıldır açıldı ve

Bir an için bakışları şaşkınlıkla doldu, ama ben sadece gözlerini tuttum ve onu daha yakına çektim.

Kan kırmızısı dudakları aralandı ve tamamen bana siktirip gitmemi söylemesini bekledim, ama bunun yerine ağzının köşesinde bir gülümsemenin en ufak bir ipucu vardı ve sanki *tamam der* gibi başını hafifçe eğdi.

Vücudunu kendime doğru çektim, göğüsleri bana baskı yapıyor ve birbirimizle dans etmeye başladığımızda ellerini göğsümden yukarı kaydırmadan önce neredeyse beni özlemle inletiyordu.

Vücudum onunkiyle o kadar doğal bir ritim tutturdu ki kalbimin bile bu melodiye eşlik ettiğine yemin edebilirim. Göğsü benimkine değdi, parmakları boynumda gezinirken elim kıçının yuvarlak kıvrımına gitti ve onu kendime çektim.

Bedenlerimizin hareketleriyle aramızdaki sıcaklık artarken ve nefeslerimiz bizi ayıran küçük boşlukta birbirine karışırken bakışlarım onun ağzındaydı. Ama tam bu korkunç fikri ciddi ciddi düşünmeye başlamıştım ki kollarımın arasında döndü, bir kolunu enseme dolayarak kıçını kasıklarıma doğru itti.

Kendini bana yasladığında içimden gerçek bir hırıltı çıktı, birlikte dans ederken kollarımdaki bu lanet kızdan başka her şeyi unuttuğum için sikim şişti ve düşüncelerim dağıldı.

Seth'in yanımızda Gwen'le dans ettiğinin hayal meyal farkındaydım ama gözlerimi kollarımdaki bu mükemmel baştan çıkarıcıdan ayıramıyordum.

Hatırlayabildiğim tüm sekslerden daha ateşliydi ve ikimiz de üzerimizdeki tek bir giysiyi bile çıkarmamıştık.

Roxy elini ensemde kavuşturarak dans etmeye devam etti, Omurgasının kavisi gömleğinin altını görmemi sağlıyordu ve ben de dikkatimi ayırmakta çok zorlanıyordum. Kumaş değişti ve kaydı Müziğin her gümbürtüsünde sertleşmiş meme uçları teninde bir anlığına beliriyor ve onları emme arzusuyla dudaklarımı yalıyordum.

Kendini bana karşı öğütmeye devam ederken aletim kesinlikle kendini belli ediyordu ve bu sürtünmeden ne kadar zevk alsam da, kendimi kontrol etmek için gerçekten biraz çaba sarf etmem gerekiyordu.

Kalçasını kavradım ve onu çevirdim, içimdeki canavar mırıldanırken beni daha da yakınlaştırmak için kollarını anında boynuma doladı.

Dans ederken kaç şarkı çaldığını bile bilmiyordum ve umursamıyordum çünkü yeterli olmadığını biliyordum. Neredeyse yeterli değildi.

Bakışlarım onunkilerle buluştu ve çenesini yukarı kaldırıp dolgun alt dudağını ısırırken içindeki ateş beni de yakmaya yetti. Dikkatim anında onun ağzına takılmıştı, vücutlarımız hala bu sıcak, sonsuz sürtünme içinde birlikte hareket ediyordu ve biraz rahatlama için yalvarıyordu.

Kararlılığım kırılıyordu, uzaklaşmak için sahip olduğum tüm nedenler zihnimden bir cehenneme inmeye çalışan kar taneleri gibi düşüyordu ve kendimi eğilirken buldum, kollarımdaki bu güzel yaratığı yutmak istediğim gibi bizi ayıran mesafeyi yuttum.

Belindeki kavrayışımı sıkılaştırdım, aletimin zonklayan baskısını ona hissettirdim ve gecenin geri kalanını ona ne yaparak geçirmek istediğimi açıkça belirttim. Onun bir Vega, bir prenses ya da iktidardan düşüşümün mimarı olması umurumda değildi, bunların hiçbiri önemli değildi. Çünkü o anda sadece o ve ben vardık ve üzerimizdeki göklerin baskısı bizi birbirimize itiyordu, sanki şimdi içine dalmazsak aramızda alevlenen ateşte yanacakmışız gibi.

Bir elimi omurgasından yukarı kaydırdım, ağzını izlerken boynunun arkasına doğru hareket ettirdim ve onu sahiplenmeye hazırlandım. Ona sahip çıkmaya. Bu seçimle birlikte gelen her şeye sahip çıkın, çünkü bu bir seçim gibi bile gelmiyordu, daha çok cevaplanması gereken acil bir ihtiyaç gibiydi.

"İç!" Caleb aniden yanımızdan talepte bulundu, inşa edilmekte olan gerilimi kopardı ve onu arzuladığım herhangi bir şekilde sahiplenemeden önce anı yok etti.

Roxy ona uzattığı iğneyi kabul etmek için bana döndü ve ben de yüzüne bakmadan benimkini aldım, boğazımdan aşağı yuvarladım ve dudaklarımı başka bir şeyin süslemesini diledim.

Onunla benim aramda bir soru vardı. İkimizin de hissettiği ve tatmin etmek için yanıp tutuştuğu bir istek. Ama bu ihtiyacı reddetmemiz için de bir uçurum dolusu neden vardı. Umursadığımdan değil. Çünkü varlığımın her zerresi onu sahiplenmem ve başımı döndüren bir aciliyetle onu benim yapmam için çığlık atıyordu. Yemin ederim, neredeyse
Evren nefesini tutmuştu, sanki şimdi yapacağımız seçime çok şey bağlıymış gibi. Ama ikimiz de bunu yapamadan Caleb tekrar araya girdi.

"Orion seni arıyor," dedi bana, Lance'in olduğunu varsaydığım barı işaret ederek. "Teslim etmediğin bir ödevle ilgili bir şey. Ona sakinleşmesini ve içkisinin tadını çıkarmasını söyledim ama o
Bana o bakışı attı, hani seni sadece düşünce gücüyle mi yakmaya çalıştığından yoksa çok mu kabız olduğundan emin olamadığın bakış, ben de sana söyleyeceğimi söyledim."

Roxy bir kahkaha attı ve Lance'i aramak için gözlerini kaçırdığında aramızdaki büyü bozuldu.

Ne düşündüğümü merak ederek elimi yüzümde gezdirdim. Kız ateşli olabilirdi. Kavurucu derecede ateşli ve sonsuz derecede sarhoş edici. Ve onu şimdiye kadar tanıştığım hiçbir kızı becermek istemediğim kadar çok becermek istemiş olabilirdim. Ama o lanet olası bir *Vega* yıldızıydı. Bu da onunla ilişkimizin daha başlamadan bittiği anlamına geliyordu.

"Sanırım ne istediğini görsem iyi olacak," dedim, buradan uzaklaştığım anın bu fırsatın bizi terk ettiği an olacağını biliyordum. Roxy'ye son bir kez baktım, orada ne bulmayı beklediğimi gerçekten bilmiyordum ama
Boş içki bardağını masaya koymak için uzaklaşırken beni çoktan unutmuş gibiydi.

Göğsümden bir hırıltı yükseldi ve Caleb genişçe sırıttı, yanından geçerken omzuma bir tokat attı ve bende onunkini yumruklama isteği uyandırdı

lanet suratını bir kez daha. Lance'in ortaya çıkışının onun gecesini mahvettiğine şüphe yoktu. Ve kesinlikle benimkini de mahvetmişti.

OceanofPDF.com

Sağ elimi öyle sıkı yumruk yapmıştım ki titremeye başlamıştı. Bakışlarım dans pistindeki iki kişiye çevrilmişti ve Darcy Vega'ya dokunan adamı yok etmek için orada durmaya devam etmek için sahip olduğum iradenin her zerresini kullanıyordum.

Seth Capella'nın elleri kızın üzerinde geziniyor, sanki burada onlardan başka kimse yokmuş gibi dans ediyorlardı. Birbirlerine bakıyorlar, çapkınca gülümsüyorlar ve ağızları birçok kez birbirine çok fazla yaklaşıyordu.

Müziğin gümbürtüsü ve seslerin gürültüsü arasında aralarında geçen kelimelere odaklanmak zordu, ancak birkaç cümle yakalamayı başardım.

"Düşman olmayı boş ver, bu gece arkadaşın olmak istiyorum," diye mırıldandı Seth onun kulağına, parmakları saçlarının mavi uçlarına dolanarak bir hırıltı çıkarmamı sağladı.

Darcy güldü, parmakları kolundan aşağı kayarken açıkça sarhoştu, diğer eli kıçına düştü, onu daha da yakınlaştırdı ve sertçe sıktı.

Hayır.

"Ne tür arkadaşlar böyle davranır?" diye tekrar güldü ve başının yan tarafına sokuldu, gözlerine giren şehvetli bir bakış köpek dişlerimi

Keskinleştir.

Saldırmak üzere olan bir hayvandan başka bir şey olmayana kadar tüm mantıklı düşünceler zihnimden çıkıyordu. O anda bunu yapacağımı biliyordum. Oraya ateş edecek, Seth Capella'yı ondan koparacak ve ona öyle dokunduğu için kanını akıtacaktım. O benim kızımdı- *Kaynak.*

"Arkadaşların en iyisi," diye kurt gibi sırıtarak cevap verdi ve ben bir adım öne çıktım ama Darius aniden bir Ejderha kuyruğu büyüklüğünde kaşlarını çatarak görüş alanımı kapattı.

"Eee?" diye sordu sinirli bir şekilde, sanki az önce sikine yumruk atmışım gibi.

"Peki ne?" Ben de karşılık verdim ve kaşlarını çattı. "Doğru ya, evet. Ava gitmemiz gerekiyor."

Dişlerimi sıktım, ayaklarımı çıkışa doğru ilerlemeye zorlarken onları ağzımda ezerek toz haline getirdim ve arkama bakmayı reddettim. Darius sert adımlarla yanımda yürüyordu, ayrıldığım için en az benim kadar sinirlenmiş görünüyordu ve Tory Vega'ya karşı ne kadar sert davrandığına bakılırsa, bunun sebebinin o olup olmadığını merak etmem gerekiyordu. Arkadaşıma baktım ve onu arkasına bakarken yakaladım.

"Ne?" diye tersledi ve ben tekrar başka tarafa baktım.

"Yok bir şey," diye homurdandım. "Sadece bir şey öldürme havasındayım." "Aynen. Hadi şu lanet periyi bulalım ve ona acı çektirelim." Gözleri
sürüngen yarıklarına dönüştü ve yolumuzdaki bir grup adam geldiğimizi görünce korkarak kenara çekildi.

Dışarı çıktık ve Francesca bana başıyla yolun ilerisini işaret ederek bizi oradaki bir ara sokağa yönlendirdi.

Hâlâ sıkılı olan sağ elimi açtım, parmak eklemlerim bembeyazdı ve parmak uçlarıma sihri getirdim. *Onunla eve mi gidecek? Onunla sevişecek mi?*

Yapamaz. O lanet bir varis. En kötü varis.

İçimde geri dönme dürtüsü yükseliyordu ve o gece kulübünden uzaklaşmaya devam etmek için bacaklarımı zorlamam gerekiyordu. Dışarıda bir yerlerde bir Su Perisi vardı, önceliğim buydu. Darcy Vega'nın bir Varis'le yatmayı seçip seçmemesi değil. Kalbim göğsümde acı dolu bir melodiyle çarpıyor, geri dönmem için yalvarmaya devam ediyordu. Hayatının en aptalca kararını vermesini engellemek için. O Kurt pisliği için fazla iyiydi. Çok tatlıydı. Onun etine el sürmeyi hak etmiyordu. Onun altında sıkıştığını hayal ettim ve durdum.

Sokakta.

Darius bana dönüp bakarken Francesca telaşla, "Lance," diye tısladı. "Onu gördüm. Bu tarafa gitti." Ara sokağı işaret etti ve aklım tekrar vitese taktı.

Devam ettim, kafamı boşaltmak için nefes aldım ve onunla ilgili tüm düşünceleri dışarı atmaya çalıştım. Ama o gitmiyordu.

Havada kanımı donduran bir çığlık yükseldi ve aniden Darius ve Francesca ile birlikte gece kulübünün arkasındaki ara sokağa doğru koşmaya başladım.

Vampir hızında bir patlama yaptım, karanlığın içine doğru ateş ettim ve onu görmeden hemen önce bir Nimf'in varlığının sarsıcı emişini hissettim. İri cüssesi yerde yatan bir kızın üzerine eğilmişti, sondaları kızın sırtındaydı, gözlerinin kırmızı ışıltısı kızın yüzünün yan tarafını tutuşturuyordu.

Geraldine Grus.

Baygın görünüyordu ve sustalıyı cebimden çıkarıp gizleme büyüsünü kaldırarak elimde büyük gümüş bir kılıç haline getirdiğimde panik göğsümü parçaladı. Öne doğru sıçradım ve kılıcı

Nimf'in sırtına bir enerji dalgası göndererek güçlü bir vuruşla kalbine nişan aldım ama hedefimi vuramadan canavar bir çığlık atarak kenara çekildi.

Kahretsin.

Etrafımda döndü ve çıngırağıyla gücümü kilitleyemeden önce ona öfkeli bir hava büyüsü dalgası savurdum ve gücümün ne kadar azaldığını fark ettiğimde lanet ettim.

Su Perisi'nin çıngırağı kafamı doldurdu ve sahip olduğum her şeyi kapatmaya çalıştı ve hırladım, ileri koştum ve kılıcımı göğsüne sapladım, hızımı bu sefer onu alt etmek için kullandım ve kalbine sert ve derin bir şekilde çarptım.

Su perisi gözlerimin önünde küle ve gölgelere dönüştü ve dövüşü kazandığım için rahatladım.

"Darius defol git buradan!" Ona bağırdım ve arkama döndüğümde onu arkamdan koşarken buldum.

"Ama-"

Grus'u iyileştirmek için dizlerimin üzerine çökerken, "Aması maması yok," diye çıkıştım. "Başka bir saldırı mahallinde bulunamazsın. FIB seni tekrar bulursa baban bile seni bundan kurtaramaz. Francesca onu burada."

Kolunu tuttu, hemen itaat etti ve Darius bana bakarken küfür etti, sonra bakışlarıma boyun eğip ara sokağa doğru koşmaya başladı. Ben devam ettim. Bir elimi Geraldine'in sırtına bastırarak Nymph'in açtığı delikleri iyileştirmek için elimden geleni yaptım ve diğer elimle Atlas'ımı çıkarıp yıldız-yıldız-yıldız'ı aradım.

"Benimle kal, Grus," diye bağırdım.

"Geveze dereler, beni öldürmeyin sizi fantagoonlar," diye mırıldandı tekrar bayılmadan önce.

"Hadi, uyan," diye homurdandım.

Ona elimde kalan her şeyi verirken, içimdeki kuyu oyulup beni tamamen tükenmiş bırakırken onu hayatta tutmak için savaşırken büyüm dalga dalga içimden aktı. Yara çok derindi ve hala

İyileşti. Nymph sondaları tarafından oraya yerleştirilen bir yara için özel bir şifacıya ihtiyacı vardı ve onlara hızlı bir şekilde ihtiyacı vardı. Bunu kendim yapamazdım ama deneyeceğimden emindim.

"Acil durumunuz nedir?" diye sordu bir kadın.

"Su perisi saldırısı. Havenfire Caddesi, Tucana," diye bağırdım. "Acele edin."

"Yıldız tozu aracılığıyla bir ekip gönderildi, üç...iki...bir içinde sizinle olacaklar. Yıldızlar sizinle olsun." Çağrı kesildi ve ben de dahil olduğum profesör grup sohbetine bir uyarı mesajı göndererek şehirdeki öğrencilerin bir an önce toplanmasını sağladım. Bu perinin icabına bakılmış olabilirdi ama yakınımızda hâlâ şüpheli bir yuva vardı ve ne diyecektik ki
Bu gece avda daha fazlası yok muydu?

Geraldine tekrar kendine gelmeye başladığında onu kollarımın arasına aldım ve rahat bir nefes aldım.

Göğsümü mıncıklayarak, "Japon balığı bir ganderbush içinde," diye mırıldandı. "Hangi kaslı canavar beni avucunun içine aldı?"

Ara sokaktan hızla çıktım, orada bir ambulans buldum, sağlık görevlileri sokağa dökülmüştü ve ben durduğumda bir sedyeyi bana doğru yuvarlıyorlardı. Geraldine'i sedyeye yatırdım ve parmakları koluma dolandı.

"Kraliçelerim nerede? Onlar güvende mi? Bana sevgili kraliçelerimin güvende olduğunu söyleyin ve ben de korkmadan yıldızların kucağına gideyim." Sayıklıyordu, sanki gerçekten ölmek üzereymiş gibi gökyüzüne bakıyordu.

Bir sağlık görevlisi bana "Ne oldu?" diye sordu.

"Bir Su Perisi," diye homurdandım nefesimin altında ve başını sallayıp meslektaşlarıyla birlikte ona katılmak için acele ederken gözleri şaşkınlıkla açıldı.

Arkamdan bir çığlık duydum ve etrafıma baktığımda Marguerite Helebor'u yanında birkaç süslü genç kızla buldum, insanlar onun arkasından gece kulübünden dışarı dökülmeye başlamıştı. "Aman Tanrım!

Geraldine Grus ölüyor!"

"Sakin ol," diye bağırdım. "Kimse öl-" Denedim ama o çoktan gece kulübüne doğru koşmaya başlamıştı ve "Geraldine Grus az önce saldırıya uğradı! Ölebileceğini söylüyorlar!"

Tanrı aşkına.

Çoğunluğu Zodiac Akademi öğrencilerinden oluşan bir kalabalık ve bazı Sokakta profesörlerin sayısı artıyordu ve Geraldine sağlık görevlileri tarafından tedavi edilirken kalp atışlarım yavaş yavaş düşerken geri çekildim.

"Ah tatlı anneciğim, sana geliyorum. Benim bir tanem, seni nasıl da özledim," diyen Geraldine titreyen bir sesle, sağlık görevlilerinden biri ona bir şey enjekte ederken kendinden geçti. Onu ambulansın arkasına kaldırdılar ve bazıları arkasından tırmanıp kapıyı kapattı.

Bir sağlık görevlisi bana "Onun hayatını kurtardın" dedi. "Saldırgan işini bitiremeden onu bulmuş olmanız iyi bir şey."

"Sadece yeterince güçlüydüm. Bir damla bile sihrim kalmadı," diye mırıldandım. Şu anda bundan fazlasını söyleyemeyecek kadar çok tanık vardı; bu kitlesel bir paniğe neden olabilirdi ama bunun bir Su Perisi saldırısı olduğu haberinin çıkmasının uzun sürmeyeceğini biliyordum.

Sağlık görevlisi uzaklaşarak kalabalığı görmemi sağladı ve bakışlarım Darcy'ye kilitlendi. O kadar acıkmıştım ki
Karar vermenin, ona çarpmanın ve dişlerimi boynuna geçirmenin farkındaydım.

Korku içinde ciyakladı ve kanının tatlı nektarını içerken derinden hırladım, gözlerimi kapattım ve her saniyesinin tadını çıkardım. Onunla bana bağlı olduğunu hissediyordum, yükselen nabzı kendi bedenimde gümbürdüyor gibiydi ve onun gücünü avucumun içinde tutma hissinden zevk alıyordum. Emrim'in ihtiyaçlarına ve arzusuna kendimi kaptırdığımda her şeyin anlamını yitirmiştim.

Bu kızın büyüsünü yutmak. Son damlasına kadar istedim. Ondan daha fazlasına ihtiyacım vardı. Her şeyine.

Kolumu pençeledi ve ben de bu temastan zevk aldım, sikim zonklamaya başlarken onu kalçama doğru sıkıca tuttum. Bir öğrenci kalabalığının ortasındaydım ve birçok nedenden dolayı tahrik olmak için yanlış bir zamandı. Ama tadı çok güzeldi. Ve bundan daha fazlasıydı, onu tekrar kollarıma almıştım ve bırakmak istemiyordum. O, hayatımın en uzun kışından sonra gelen yaz güneşiydi ve tek istediğim onun ışıltısının tadını çıkarmaktı.

Özellikle de Capella'yı ona dokunurken gördükten sonra. Bu kız ona ait değildi. Hak iddia etmiştim ve belki de bu sadece onun kanıyla ilgili olmalıydı ama bundan çok daha fazlası olduğunu anlamaya başlamıştım. Benden başka kimsenin ona bu kadar yaklaşmasını istemiyordum. Ve bunun böyle kalması için her türlü rakiple savaşacaktım.

"*Hey,*" diye tersledi Tory, beni kız kardeşinden uzaklaştırmak için sertçe itti ama ben çılgına dönmüştüm ve duramıyordum. "Bu kadar yeter!"

Geri çekilmesi için bir hırıltı çıkardım ama sonra avuçlarındaki ateşle beni itti, patlamanın arkasındaki güç beni sendeletti

ve Blue'yu tuttuğum yerden kurtardım. Başım o kadar büyük bir güçle dönüyordu ki sarhoş gibi hissediyordum ve az önce ne kadar kan aldığımı fark ettiğimde nefeslerim ağırlaştı. Çok fazla.

Göğsümde iki el izi vardı, gömleğim tütüyordu ve etim kızarmıştı ve Tory, kız kardeşine bir adım daha yaklaşırsam beni diri diri yakmaya hazır görünüyordu.

"Yetti artık!" Tory hırladı ve sesindeki meydan okuma karşısında dişlerimi gösterdim.

"Belki de bu amaç için bağış yapmak istersin?" Tersledim, ama sadece kız kardeşini ne kadar çok istediğimi, her öğrencinin

Yakınımdakiler Darcy Vega'ya karşı kendimi hiç kontrol edemiyormuşum gibi vahşileştiğime tanık oldular.

Caleb ortaya çıktı, bir kolunu Tory'nin omuzlarına doladı ve boğazının arkasından derin bir hırıltı çıkardı. "Bu ifadeyi yeniden düşünmek isteyebilirsiniz *Profesör."*

Aslında Darcy'ye bakmak isterken onlara bakıyordum ama bakarsam ona tekrar saldıracağımdan korkuyordum. Ve bu sefer duracağımdan emin değildim. *Hay sikeyim.*

Neyim var benim?

Kafamı sallayarak temizlemeye çalıştım, nefes aldığımı fark ettiğimde Büyü rezervlerim doluydu ve daha fazla kana ihtiyacım yoktu. İçimde kalan bu arzunun güç rezervlerimle bir ilgisi yoktu. Bu tamamen
Göz ucuyla bana baktığını görebildiğim kız. Az önce yaptığım şeye inanamıyordum. Çok fazla kan almıştım ve bu yanlıştı. Vampir Yasası'na aykırıydı.

Onun kalıcı tadını yuttum ve sonunda ona doğru baktım, gözlerinde beni azarlayacak kadar büyük bir nefret buldum.

"Uzun zamandır bu kadar tükenmemiştim. Bir kerede bu kadar çok şey almaya çalışmamalıydım," diye mırıldandım, özür dilemek istiyordum ama bu ifadenin ötesinde doğru kelimeleri bulamıyordum.

"O zaman benimkilerin hepsini çalmaktan çekinme," dedi Darcy buz gibi bir sesle ve boynunu daha sıkı kavradı. İçimden onu iyileştirmek geliyordu ama ona tekrar dokunmaya kalkarsam geri çekileceğini biliyordum.

Ambulans uzaklaştı ve ben etrafıma bakınıp iki kez kontrol ettim. Darius burada değildi ve bir kez olsun beni dinlemiş olmasına sevindim. Bu da bir şeydi zaten.

"Gelin, sizi arabamla geri götürebilirim," diye teklif ettim. Tucana'yı son ziyaretimde Faerrari'mi Acrux Otel'de bırakmış, araba kullanamayacak kadar sarhoş olduğum için eve yıldız tozuyla dönmeyi tercih etmiştim. Ama hiç sarhoş olmamıştım.

Darius'u gece kulübünden almaya gelmeden önce içtiğim viskinin etkisinden kurtulmak için bu gece sihirli içkiler içtim.

Tory'nin dudağı geri kıvrıldı ve bakışlarında zehirle bana baktı.

Darcy acı acı, "Seninle hiçbir yere yalnız gitmiyoruz," dedi, gözlerinde güvensizlik vardı.

"Saçmalama," diye tersledim ve onu tutmak için bir adım öne çıktım. Hoşuna gitse de gitmese de bu gece onu koruyacaktım.

Tory önümü kesmek için harekete geçti ve Caleb da tam bir pislik gibi ona katıldı.

"Ona bir daha sakın dokunma," diye hırladı Tory.

Gözlerimi ona diktim, itiraz etmek üzereydim ama bakışlarım omzunun üzerinden Darcy'ye kaydığında ve gözlerinde bana siktir git diyen duvarı gördüğümde, bu savaşı kazanamayacağımı biliyordum.

"*Piç kurusu,*" diye tısladı Darcy bana, sersemlemiş görünüyordu.

Kahretsin, onu iyileştirmem gerekiyordu.

Ve akademide ona kan tazeleyici bir iksir bulabilirim.

"Haydi kızlar. Otobüs birazdan kalkacak," dedi Caleb, Tory'yi peşinden sürükleyerek ama Tory topuklarını sıkarak Darcy'yi bekledi.

Blue'yu benimle kalmaya ikna edecek kelimeleri bulmak için ağzımı açtım ama yanağını çevirerek yanımdan geçip gitti ve Tory, dağ gibi öğrencilerin toplandığı otobüs durağına doğru yola çıkmadan önce bana bir kez daha pis pis baktı. Profesörler

Aralarındaydı ve sayıca yeterince güvende olduklarını biliyordum ama Darcy'nin gidişini izlerken ayaklarım hâlâ kaldırıma yapışmıştı.

Çok fazla içtin. Kendine gelmelisin. Dişlerin ona her değdiğinde canavar gibi davranırsan ondan beslenmeye nasıl devam edeceksin?

Daha önce hiç böyle bir sorun yaşamamıştım. Bunu karşılaştırabileceğim tek şey büyümün Uyandığı ve Düzenimin Ortaya Çıktığı zamandı. O da

İlk besleme beni dipsiz bir mideye sahip doymak bilmez bir canavar gibi hissettirmişti ama yine de Mavi'den beslenmenin nasıl bir şey olduğu hakkında bir fikrim yoktu.

Caleb, Tory ve Darcy'yi sıranın önünden geçirerek otobüse bindirdi ve arka koltuklarda Max ve Seth'e katıldıklarında tüylerim diken diken oldu. Seth Darcy'yi kendine doğru çekip yanağına sokulduğunda içimdeki vahşi hayvan bir kez daha uyandı.

Atlas'ımı çıkardım ve parmaklarımı endişeyle saçlarımda gezdirerek Francesca'ya bir güncelleme gönderdim.

Otobüs uzaklaşıp köşeyi döndüğü anda FIB sokakta belirdi ve hemen etrafım koyu renkli üç ajan tarafından çevrildi.
yüzlerinde çatık kaşlar.

"Lance Orion, istasyona gelmeniz ve
"Yüzbaşı Hoskins," dedi ve uzun bir gece olacağını bilerek iç çektim.

Kabul ettim ve yıldızlar tarafından karakola götürülürken kalbim başka bir yöne doğru çekildi, neredeyse yıldızlar beni başka bir yere yönlendirecekti. Ama yüzbaşı beni götürmek istediği yere ulaşmamı sağladı ve ben de Darcy'nin bu gece Seth Capella'nın yatağına düşmemesi için yıldızlara sessizce dua ettim. Çünkü bunun için onun kellesini isteyecek olan içimdeki şeytanı kontrol edebileceğimden emin değildim.

OceanofPDF.com

"Kaynağım bana şehrin hemen dışındaki tepelerde bir evde olduklarını söyledi," dedi Francesca, ara sokaklarda ve arka sokaklarda birlikte koşarken ve nabzım dövüşün heyecanıyla atarken.

Kasabanın kenarına vardık ve oradaki yüksek bir binanın gölgesinde durup ilerideki tepelere doğru baktık.

Francesca Atlas'ına vurarak, "Bir saniye, koordinatları bulacağım," diye mırıldandı.

Başımı arkamdaki tuğla duvara yasladım ve kafatasımdaki dönmeyi durdurmak için serin havadan uzun nefesler almaya çalıştım. Mücadele Yarı kesilmiş haldeyken periler hayatımda aklıma gelen en iyi fikir değildi ve bardan ayrıldığımdan beri ara ara tükettiğim alkolün etkilerinden kurtulmaya çalışsam da hâlâ sistemimden tamamen atılmamıştı. Tam da bu nedenle bu kadar çok büyülü içki tüketmemem gerektiğini bilmeliydim ama Seth bir tur shot ısmarladığında onu reddetmek neredeyse imkânsızdı.

Gömleğimin ön düğmelerini açtım, havanın ısınmış tenimi okşamasına izin verdim ve düşüncelerimi hizaya sokmaya çalışırken bu hisse odaklandım.

Francesca boğazını temizledi ve Atlas'ını görmem için uzatırken ona bakmak için bir gözümü açtım. Bakarken yanakları pembeleşti

Bir an için çıplak göğsüme baktım ama bu ilgiyi görmezden gelerek karanlıkta bir çiftlik evine koyduğu işarete odaklandım.

"Dağın yükselişi hemen şuranın ötesinde," dedim, krallığın haritalarını ve arşiv fotoğraflarını inceleyerek geçirdiğim onca zamandan sonra yeri kolayca seçmiştim. Krallığın bir sonraki liderlerinden biri olmak için aldığım eğitimin bir parçası

Solaria, kaderimizde hükmetmek olan toprakların her bir parçasını bilmemi de içeriyordu. Bu, binlerce parçadan oluşan listede sadece bir tanesiydi. Vegaslıların bizim öğrendiğimiz gibi öğrenmeyi asla umut edemeyecekleri bir bilgi ve asla hükmedemeyecek olmalarının bir başka nedeni.

"Evet ve geçitteki patikalar kuzeye, uzun zamandır Nimflerin daha büyük yuvalarının olduğundan şüphelendiğimiz topraklara doğru gidiyor," diye kabul etti. "Kendilerini kurmaları için oldukça iyi bir yer."

"Oraya gitmek için birkaç mil var, bisikletimi alabiliriz," dedim düşünürken. Vites değiştirip uçmak cazip geliyordu ama eğer kalmak istiyorsak

O zaman kasabaya bu kadar yakınken Fae formumda kalmam daha iyiydi.

"Kulübün dışına park ettim-"

"Gidip senin için alayım," diye teklif etti Francesca. "Kimse beni sorgulamayacak ama Lance'ten son duyduğumda öğrencileri toplayıp akademiye geri götürüyorlardı, o yüzden seni de geri götürmeye çalışırlarsa gitmesen iyi olur."

Cebimden anahtarı çıkarıp ona uzatırken iç çekişimi bastırdım. Motosikletimi başka birinin kullanmasını gerçekten istemiyordum ama onun tartışması

mantıklı geliyordu ve biraz şansla yol boyunca Lance'i bile yakalayabilirdi.

Francesca geldiğimiz yöne doğru ara sokağa dalıp gitti ve ben de hemen Lance'e bir mesaj gönderdim.

Darius:

Her şey yolunda mı?

Lance:

Evet. Grus iyi olmalı. İyileştikten sonra Uranüs Revirine götürülecek.
Nova özellikle benimle bir kez konuşmak istedi.
FIB ile işim bitti, o yüzden yarın görüşürüz. Şimdi yurduna mı dönüyorsun?

Yapılacak en mantıklı şeyin bu olduğunu bilerek sözlerini okudum, ancak kasabanın ötesindeki karanlığa baktığımda, damarlarımdaki ateş oraya gitme ve
Halkıma saldıran canavarlar.

Lance bundan hoşlanmayacaktı ama o benim koruyucumdu, bekçim değil. Ayrıca, o bu konuda bir şey öğrenmeden önce bu işi bitirmiş ve yatağıma dönmüş olurdum.

Darius:

Yakında geleceğim. Yarın görüşürüz.

Atlas'ımı sessize aldım, muhtemelen sözlerimin satır aralarını okuyacağını ve onsuz yola çıktığım için bana çok kızacağını biliyordum. Ama nereye gittiğimizi bilmiyordu ve zaten Nova ile FIB arasında sıkışıp kalmıştı, yani beni yine de durduramazdı.

Atlas'ı cebime geri ittiğimde motorumun gürültüsü kulağıma çarptı ve parmaklarımı tekrar şakağıma bastırarak baş dönmesini kafatasımdan uzaklaştırmak için biraz daha iyileştirici büyü kullandım.

Francesca yanıma yanaştı ve ben de kendim sürmek için binmeden önce onu pek de nazik olmayan bir şekilde motorun arkasına ittim. Bir susturucu attım

Francesca düşmeden motorun arkasında nasıl durması gerektiğini anlamaya çalışır gibi arkamda kayarken, motorun sesini gizlemek için etrafımızda baloncuklar oluştu.

Kollarını tereddütle belime dolamadan önce motoru çalıştırdığımda alçak sesle bir özür mırıldandı ve ona tutunduğu anda havalandım.

Motosiklet geceye doğru yola çıktı ve ben de arazide Fae gözlerimle seçebildiğimden daha fazla ayrıntıyı seçmek için Ejderha görüşümü kullanırken farları kapalı bıraktım.

Etrafımızda esen rüzgâr, içkinin yapışkan etkilerini bedenimden uzaklaştırmaya yardımcı olurken beni uyandırdı ve yaklaşan dövüş ihtimali karşısında adrenalinim yükselmeye başladı.

Çiftlik evine varmamız yarım saatten biraz az sürdü.

Francesca işaret etti ve motoru durdurup motosikletten inmeden önce birkaç ağacın altına park ettim.

Francesca kafasındaki kaskı çıkarıp gidona asarken bisikletime bakarak "Güzel sürüş," dedi. "Kendime de bunlardan bir tane almam gerekebilir."

"Bu sınırlı sayıda üretildi," diye mırıldandım. "Sadece otuz tane yapmışlar." "Oh..."

O benim zamanımı daha fazla boş laflarla harcamadan uzaklaştım, ellerimi kaldırdım ve karanlıkta kendimi gizlemeye çalışırken gölgeleri üzerime çektim. Neyse ki ay bu gece bulutların ardına gizlenmişti ve karanlık çiftlik evine yaklaşırken kendimi meraklı gözlerden saklamak yeterince kolaydı.

Francesca aceleyle yanıma geldi, içgüdülerim onun orada olduğunu söylüyordu ama ona doğru baktığımda gölgeden başka bir şey göremiyordum.

Keşke baltam yanımda olsaydı, ama yine de bu canavarlarla büyüyle ve Tarikat formumla başa çıkabilecek güçteydim.

Çiftlik evine vardığımızda kalbim daha hızlı atmaya başladı ve ben de ön kapıya doğru ilerledim, gücümle uzanıp herhangi bir tuzak ya da büyülü kilit olup olmadığını anlamaya çalıştım ama yoktu.

Eşikten adımımı attım ve karanlık, soğuk odada durakladım, yakınlardaki sesleri kendime çekmek için bir güçlendirme büyüsü yaptım. Üst kattaki odalardan birinden tekrarlayan bir damlama sesi geliyordu ve küçük pençelerin tahtaya sürtünmesi duvarlarda farelerin yaşadığını düşündürüyordu ama hepsi bu kadardı. Burası terk edilmiş gibiydi.

"Emin olmak için kontrol edeceğim," Francesca'nın sesi yanımdan geldi ve ben de onayladığımı mırıldandım.

"Evin etrafında bir tur atıp nereye gitmiş olabileceklerine dair herhangi bir işaret arayacağım," diye cevap verdim ve gecenin serin havasına doğru geri döndüm.

Yol boyunca bulabildiğim her şeyi avlamak için büyü kullanırken binanın etrafında hızlı bir tur attım, ancak havada güç tadı yoktu.
Eğer burada Nimfler olsaydı, muhtemelen hiç Nimfleri olmazdı.
büyü zaten. Ve biraz çalmak için masum bir Fae'yi öldürmeyi başarmış olsalar bile, benim için bir tuzak kadar ince bir şey yaratmak için gereken eğitime sahip olamazlardı.

Dışarıda bir şey bulamayınca hayal kırıklığı içinde ofladım ve evin arkasından yükselen en yakın dağın gölgesinde durdum. Kuzeyde buna benzer daha çok dağ vardı, Ejderha formumda birden fazla kez üzerinden uçtuğum devasa dağlardan oluşan bir kuşak. Solaria'nın güzel ve acımasız bir parçasıydı ve etrafını saran şiddetli kar fırtınaları nedeniyle tamamen ıssızdı. En azından Fae'ler tarafından yaşanmazdı.

"İçeride hiçbir şey yoktu," Francesca'nın sesi neredeyse irkilmeme neden oluyordu ve sesin kaynağına doğru döndüğümde onu orada, gizleme büyülerini bırakmış bir halde buldum. Nerede olduğumu anlamak için Cyclops formundaki psişik yeteneklerini kullandığını tahmin ettim ve konuşabilmemiz için etrafımdaki gizleme büyülerini bıraktım.

"Burada bir şey hissedebiliyor musun? Nereye gitmiş olabileceklerine dair bir iz var mı?"

Francesca konsantrasyon içinde mırıldandı ve bir an sonra yer değiştirdi, iki gözü alnının ortasına hakim olan büyük bir gözde birleşti.

Hediyelerinin gücü zihinsel kalkanlarıma çarptığında lanet okudum, psişik yeteneklerinin etkilerini tamamen kafamdan uzak tutmak için zihnimi bir kale kadar sıkı kilitlemeyi başarmadan önce üzerimden bir mide bulantısı dalgası geçti.

Birkaç dakikasını aldı ama aniden elini kaldırarak şunları işaret etti O benden uzaklaşırken ben de arkasından dağlara doğru yürüdüm.

Dağın eteklerinde toprak bir patikaya ulaştık.
Geçide doğru çömeldi ve parmaklarını çamura sürterek tekrar doğruldu.

"Birkaç saat önce karmaşık bir zihne sahip bir şey buradan geçti," diye açıkladı. "Birkaç tane... Sıkıştırılmış olsaydım altı tane derdim. Hayvanlar da olabilirdi, ama yeterince büyük beyni olan tek şey
Bu tür psişik yankılar buralarda yaşamaz. Belki Heylic Kurtları ya da Tangarian Geyikleri olabilir ama onlar için de burası oldukça güneyde. Hayalet Tazılar bu kadar büyük gruplar halinde seyahat etmezler, bu yüzden ya bir grup Fae ya da-"

"Periler," diye homurdanarak sözünü bitirdim. "Eğer birkaç saat geçtiyse, onlara yürüyerek yetişemeyiz ve bisikletim de

bu yolla başa çıkabilir."

Francesca bu iddiaya itiraz etmek ister gibi kayalık toprak yola baktı ama keskin çakıl taşları ve kalın çamurdan süper bir motosikletin dağ geçidinde fazla ilerleyemeyeceği belliydi.

"Artık kasabadan yeterince uzaktayız," diye belirttim, omzumun üzerinden Tucana'nın uzakta parıldayan ışıklarına bakarak. "Yer değiştirebilirim."

"Tamam... peki nasıl devam edeceğim, beni taşıyabilir misin? Ya da belki ben sürebilirim."

"Ejderhalar yük katırı değildir," diye hırladım babamın gurur duyacağı öfkeli bir sesle. Ejderhaların diğer Fae'lerin onlara binmesine izin vermemesiyle ilgili yasaları yeterince açıktı ve Lance bu yasayı çiğneyeceğim tek kişiydi ve o zaman bile kimsenin
bunu biliyorsun.

Francesca öfkem karşısında tökezleyerek geri çekildi ve kendi ayağına takılarak neredeyse kıç üstü düşüyordu. "Özür dilerim," diye nefes nefese kaldı. "Bunu biliyorum. Öyle demek istemedim... Muhtemelen en iyisi onları avlamayı bırakıp-"

"İşe yarar bir şey yapmak ister misin?" Düğmeleri açık gömleğimi silkelerken ve kemerimi çözerken ona sordum.

Francesca'nın gözleri bir an için ellerimin hareketlerine kaydı, sonra bakışlarını tekrar benimkilerle buluşturdu. "Ne?" diye nefes aldı.

"Kıyafetlerimi al ve bisikletimin yanına koy. Sanırım onsuz da buradan çıkabilirsin?"

Dudakları bir akvaryum balığı gibi aralandı.
Ama kot pantolonumu indirip ayakkabılarımı tekmelediğimde, sikim dikkatini dağıtmış gibi görünüyordu ve bokumu kollarına atmamı engelleyecek kadar hızlı itiraz etmedi.

"İşim bittiğinde Lance'in nasıl gittiğimi size bildirmesini sağlayacağım," diye ekledim.

Francesca'nın gözleri öfkeyle açıldı ama fikrimi değiştirme çabalarına katlanmak zorunda kalmadan önce ondan uzaklaştım ve yer değiştirdim.

Devasa altın Ejderim bedenimden fırladı ve değişim hala gerçekleşirken gökyüzüne sıçradım, bulutlara doğru koşarken kanatlarım sertçe çarpıyordu.

Dağ geçidinin üzerinde uçtum, kanatlarım soğuk havayı yara yara mesafeyi kat ettim ve Ejderha ateşimin bedenime dolmasının tadını çıkardım.

Geçit gittikçe dağlara doğru tırmanıyordu ve bakışlarımı aşağıdaki patikada sabit tutabilmek için dik kaya yüzleri ve dar yarıklar arasında sert bir şekilde ilerlemem gerekiyordu.

Saatler geçti ama ben yine de uçtum, kararlılık içimde Ejderha ateşim kadar sıcak yanıyordu.

Sonunda, iki devasa dağın arasında süzülürken ve bu karanlık çorak arazide bir şey bulma umudumu yitirmeye başlamışken, aşağıdan bir hareket gözüme çarptı.

Nymph'lerin altımdaki zeminde yarıştığını gördüğümde ateş boğazımda bir iz bıraktı. Francesca'nın düşündüğü gibi altı taneydiler. Ve daha da iyisi, içlerinden biri topallıyordu.

Onlara ölümlerinin geldiğini bildirirken dudaklarımdan bir kükreme yükseldi ve beni etkisiz hale getirmek için savaşırken kemiklerimi sızlatan öfkeli feryatlar ve sarsıcı ölüm çağrılarıyla haykırdılar.

Ama Ejderham güçle parlarken ve içimdeki canavar tam teşhirdeyken, zayıflatıcı güçlerinin çekiminden kolayca kurtulabildim ve tekrar kükrediğimde, çenemden bir Ejderha ateşi seli fışkırdı.

Ben etraflarında dönerken periler çığlık çığlığa bağırıyor, göklerden yağan ateş onları acımadan tüketiyordu. Ama ben yüce bir lord için iyi işler yapmak üzere gönderilmiş göksel bir yaratık değildim.

Öfke ve nefretten inşa edilmiş, hor gördüğüm bir adamın suretine bürünmüş ve tüm dünyayı ateşe vermeye yetecek kadar öfkeyle dolu bir canavardı.

Periler yok edilirken duman ve gölgeler aşağıdan bana doğru yükseliyordu ve ben zaferimi bilmiş bakışları olan yıldızlara kükrüyordum her zaman izliyor.

Alanın üzerinde dönerken metalik bir parıltı gözüme çarptı Nimflerin olduğu yere gittim ve kontrol etmek için yere doğru dalarken kanatlarımı vücuduma sıkıca yapıştırdım.

Ateşimin Nimfleri yok ettiği kömürleşmiş toprak halkasına indiğimde pençelerim çamurun derinliklerine saplandı ve bir ciğer dolusu nefes çektim Aşağıya bakıp o topallayan herifin daha önce taktığını gördüğümüz kolyeyi bulduğumda duman tütüyordu.

Etrafında dolaşan kara büyünün ve gölgelerin tadını alabiliyordum ve bu yaratıkların böyle şeylere göz dikmek için ne gibi kötü amaçları olduğunu düşünmekten nefret ediyordum.

Derin bir nefes aldım ve Ejderha ateşinin hiddetiyle dolu bir kükremeyi doğrudan kolyenin üzerine yağdırdım, onu var gücümle patlattım ve yok olurken kulaklarımda çığlıkların yankılarını duydum.

Alevler nihayet söndüğünde yerde hiçbir şey kalmamıştı ve gölgeler su basmış bir yuvadan kaçan karıncalar gibi kayıp gidiyordu.

Geriye hiçbir şey kalmadığından emin olduktan sonra bir kez daha havalandım, dağ patikasında ilerlemeye devam ettim, uçarken ve ava devam ederken kana susamışlığım hareketlerimi körüklüyordu. Çünkü o periler dağlarda amaçsızca koşmuyorlardı - akıllarında bir hedef vardı. Ve bunun tek bir anlamı olabilirdi. Buralarda bir yerlerde onlardan daha fazla vardı. Belki de uzun zamandır burada olmasından korktuğumuz ana yuva bile buradaydı. Ve ben kokuyu alıyordum.

Kanatlarımı sertçe çırptım ve sahip olduğum tüm öfkeyle kükreyerek onlar için geldiğimi bildirdim ve bu ihtimal karşısında korkudan titrediklerini umdum.

***

Avlanmaktan vazgeçip Francesca'yı terk ettiğim çiftlik evine döndüğümde şafak ufukta belirmeye başlamıştı.

Köpek gibi yorgundum, kanatlarım kurşunla ağırlaştırılmış gibi çırpınıyordu, çünkü onları yenmek yerine süzülmek için elimden gelen her fırsatı değerlendiriyordum.

Dağlarda başka bir şey bulamamıştım. Bir patika diğerine ve bir diğerine ayrılıyordu, ta ki takip edemeyeceğim kadar çok patika olana ve kar fırtınaları arasında uçup görüş mesafemi kaybedene kadar.

Başarısızlığımdan dolayı sinirliydim ama altı tanesini yok ettiğim için mutluydum.

En azından kaçmaya çalışan periler. Artık onların da Tucana'ya yaklaşmak konusunda iki kez düşüneceklerini umabilirdim.

Bisikletimi terk ettiğim ağaçların yanındaki açıklığa ağır bir şekilde indim ve rahat bir nefes alıp yatağımı düşünerek Fae formuma geri döndüm.

Giysilerimi bisikletimin üstünde düzgünce katlanmış halde buldum ve Atlas'ım çalmaya başladığında ayakkabılarımı bağlayarak onları tekrar giydim.

Kimliğe bakmadan cevap verdim, Lance'in şu anda ortadan kaybolup Nymph'lerin peşinden tek başına gittiğim için bana çok kızacağını biliyordum.

"Ben iyiyim, endişelenmeyi bırak," dedim dikkatim dağılmış bir şekilde, kendimi biraz daha uyandırmak için gözlerimi ovuşturarak.

"Neden sizin refahınız için endişeleneceğimi düşündüğünüzden emin değilim, ancak bunun zaten tehlikede olduğunun farkında olduğunuz için

olduğunu varsayıyorum."

Babamın sesi bir kırbaç şaklaması gibi kulaklarımı tırmaladı ve aklıma gelen kelimeleri yutup kendimi onları daha iyi düşünmeye zorlarken lanet olası arayanın kimliğini kontrol etmediğim için kendime lanet ettim.

"Özür dilerim baba, Lance'in beni aradığını sandım. Aramızdaki bağ yüzünden nasıl olabildiğini biliyorsun."

"Hmm."

Hepsi buydu. Bana teklif ettiği tek şey buydu ve bu basit sesin imaları karşısında tüylerim diken diken oldu.

"Benden istediğin bir şey var mı?" diye sordum.

"Artık eve geleceksin. Seninle bir konuşma yapmamız gerekiyor."

Korku içimde birikti ve Atlas'ımı sıkıca kavradım, ama hat kesilmeden önce bana sunduğu tek şey buydu.

Sikeyim.

Lance'in numarasını buldum, onu kontrol etmek ve
Lionel Acrux'nun beni neden bu kadar çaresizce görmek istediğine ışık tutabilirdi. Ama daha arama tuşuna basamadan, lanet Atlas'ım pil uyarısıyla yanıp söndü ve lanet olası şey öldü.

Ellerimin topuklarını gözlerime bastırırken yemin ettim ve
babamın beni neden görmek istediğini ve ne halt ettiğimi
Şimdi onu kızdırmak için ne yapmalıydım? Ama zihnim bomboştu, bana hiçbir şey sunmuyordu ve onu daha fazla bekletemeyeceğimi biliyordum, yoksa durumu kendim için daha da kötüleştirecektim.

Cebimden bir kese yıldız tozu çıkarıp üzerime atmadan önce bacağımı bisikletimin üzerine atıp üzerine ağır ağır oturdum ve gökyüzünde Acrux Malikânesi'ne doğru savrulurken bisikleti de yanımda getirdim.

Kapıdaki adamlar beni görüp içeri girmem için kapıları açtıklarında motoru çalıştırdım ve aklım hala bunun ne hakkında olduğu konusunda yarışırken çakıl taşlı yolu son hızla geçtim.

Arabayı park edip kapıya doğru yürüdüm, Jenkins açamadan kapıyı açtım ve bana kaşlarını çatarak bakan uşağa kuru bir bakış attım.

"Lord Acrux sizi ofisinde bekliyor," dedi, gözleri babamın etime inen yumruklarıyla özdeşleştirdiğim türden bir neşeyle parlıyordu.

Cevap verme zahmetine girmedim, merdivenlerden yukarı çıktım ve dün gecenin kirli kıyafetleriyle, uykusuz gecemden kalma göz altlarımdaki torbalarla ve üzerimde ağır bir yorgunlukla buraya geldiğim gerçeğinden utanmamaya çalıştım.

Kapıya ulaştığımda kapıyı çaldım ve babamın kısık sesi cevap olarak geldi.

"Girin."

Kapıyı iterek açtım ve içeri girdim, eşiği geçerken çenemi yukarıda tuttum ve bir kez daha arkamdan kapattım.

Babam masasının arkasında oturuyordu, takım elbisesi gıcır gıcırdı ve sarı saçları, saatin henüz altı bile olmadığını göstermesine rağmen mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti.

Bakışları karmakarışık gömleğimin ve dağınık görüntümün üzerinde tiksintiyle gezinirken yavaşça Atlas'ına uzandı ve okumaya başladı.

"Varis'te geri dönen Prenseslerimize karşı sevgi var mı?"

Bunun ne olduğunu anladığımda kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve o soğuk yüzünde en ufak bir duygu titreşimi olmadan Atlas'ındaki makaleyi yüksek sesle okumaya devam etti.

"Darius Acrux dün gece kollarını Vahşi Kral'ın güzel kızına dolamış ve tüm dünyanın görmesi için onunla kışkırtıcı bir şekilde dans ederken ona fazlasıyla aşık görünüyordu. Üyeleri

Baştan çıkarıcı dans ve dizginlenemeyen şehvet sahnesine tanık olan halk, adamın kollarındaki kızdan büyülenmiş gibi göründüğünü ve niyetini

kendilerine yaklaşan herkese bir canavar gibi hırlayarak onu tamamen temizlediğini iddia etti."

Masasının arkasındaki televizyon açıldı ve Roxy ile dans ettiğim sayısız görüntü ve videoyu görünce içim burkuldu, vücutlarımız birbirine yapışmış, gözlerimiz birbirine sabitlenmiş, eller dolaşıyor, şehvet ekrandan taşıyordu. Onlara bakarken bile kanım ısınıyordu ve bana karşı ne kadar iyi hissettiğini düşünmeden edemiyordum
Bu görüntüleri gördüğümde verdiğim tepkileri bastırmak için savaşırken bile böyle.

Babam Atlas'ı keskin bir klik sesiyle yere bıraktı ve ben de ikimizin en kışkırtıcı görüntülerinden birinin ekranda büyütülmüş halini gördüm. cihaz.

"Makale, Seth Capella'nın kız kardeşini daha yakından tanımak için nasıl aynı derecede istekli olduğunu detaylandırmaya devam ediyor. Sonra da Caleb Altair'in siz 'aceleyle ayrıldıktan' sonra ellerini bu kızın üzerinde gezdirdiği fotoğraflar var. Görünüşe göre
Roxanya sen gittiğin anda senin ilgini onunkiyle takas edecek kadar mutluydu."

Ben ayrıldıktan sonra Caleb'in kız arkadaşımla dans ettiği görüntülere bakarken göğsümden bir hırıltı çıkmaya çalıştı ve öfke derimden taştı. Yine de onlara baktığımda, ikisinin arasında benimle ve onunla olduğu kadar hararetli bir şey olmadığı açıktı.

Babam görüntüleri Seth ve Gwen'in dans pistinde onu becermesine beş saniye kala çekilmiş görüntülerine çevirdi ve bu lanet skandala yakalanan tek kişinin ben olmadığımı görmek beni biraz olsun rahatlattı.

Herkesin bizi fotoğraflayabileceği ve en yüksek teklifi verene satabileceği bir yerde bunu yaparken ne düşünüyorduk? Bilmem gerekirdi.

Bunun olacağını biliyordum ve en azından babamla bu yüzleşmeye hazırdım.

Babam üst dudağını hafifçe kıvırarak, "Yine de davranışınızın Max Rigel'in yaptıklarına tercih edilebilir olduğunu düşünüyorum," diye ekledi.

Görüntüler tekrar değişti ve Max'in gömleğini çıkarmış, lacivert tişörtüyle barın üzerinde durduğunu gördüğümde şaşkınlığımla gerçekten savaşmak zorunda kaldım.

Siren Tarikatı'nın pulları koyu tenini kaplıyordu. Pantolonunun kemerini açmış, sikini eline almış ve su büyüsünü kullanarak bir porno çekiminde yer alıyormuş gibi üzerine yağmur yağdırıyordu.

Ondan önce mi ayrılmıştım yoksa Roxy Vega'ya o kadar odaklanmıştım ki fark edememiş miydim emin değildim ama bakışlarımı tekrar babama çevirirken rahatsız bir şekilde boğazımı temizledim.

"Hepimiz çok içtik," diye açıklama yaptım ama bunun ona bir an bile inandırıcı gelmeyecek zavallı bir bahane olduğunu biliyordum. Biz aptal değildik. Halkın gözü önünde sürekli olarak incelenmenin ne demek olduğunu biliyorduk ve sarhoş olup davranışlarımızın bu şekilde kontrolden çıkmasına izin vermekten daha iyisini bilecek kadar halk içindeki davranışlarımız konusunda fazlasıyla eğitim almıştık.

Sessizlik aramızda o kadar uzun süre çınladı ki kıpırdanmamak için kendimi zor tuttum.

"Onu siktin mi?" diye sordu babam, parmağı Roxy ile benim fotoğrafımın üzerinde geziniyor, vücudunun kıvrımlarını okşayarak tüylerimi diken diken ediyordu. "En azından kalçalarının arasında bir Ejderha'nın tüm gücünü ve iradene boyun eğmesi için onu büken türümüzün egemenliğini hissetmesine izin verdin mi? Bedenini alıp doğuştan sahip olduğun bir canavar gibi kullandın mı ve onu tüm Düzenlerin Kralı tarafından sahiplenilmenin ne demek olduğunu anlamaya zorladın mı?"

"Sadece dans ediyorduk," diye mırıldandım, ondan bahsetme şeklinden ve sözlerine eşlik eden gözlerindeki şehvet dolu bakıştan nefret ediyordum.

"Yani bana o kızın senin için nefes nefese kaldığını ve onun istekli bedeninden bile yararlanmadığını mı söylüyorsun? Onu tek kullanımlık bir yaratık gibi kullanma ve bu krallıkta tam olarak hangi pozisyon için iyi olduğunu gösterme fırsatını değerlendirmedin mi?"

"Peki bu hangi pozisyon?" Hırladım, içimdeki Ejderha tam olarak anladığımdan bile emin olmadığım bir öfkeyle başını kaldırdı. Ama onun hakkında bu şekilde konuşmaya devam ettikçe, kafasını omuzlarından ayırma ihtiyacının bedenimde dalgalandığını daha fazla hissettim.

"Eğer şanslıysa Ateş Varisi'nin becermesi için iyi bir fahişe olabilir. Biliyor musun, bu krallığın hükümdarları çok uzun zaman önce böyle evcil hayvanlar beslerlerdi - sadece tek bir işe yarayan güzel, işe yaramaz küçük Fae'ler daha güçlü meslektaşlarına yakın tutulurlardı, böylece ne zaman istense bedensel zevkler sağlardı. Belki Vega ikizlerini kırmayı bitirdiğinizde siz ve diğer Varisler onlardan bu şekilde faydalanabilirsiniz. Krallığa defalarca gösterin ki Vahşi Kral'ın kızlarının en iyi yaptığı şey, efendilerine hizmet etmektir."

Sözlerinin iğrenç gerçekliği karşısında boğazıma bir şeyler düğümlendi. Eski kral ve kraliçelerin Solaria'yı nasıl yönettiğine dair ağdalı sözlerini ilk kez duymuyordum ve eğer istediği gibi olsaydı, o modası geçmiş ve berbat uygulamaların çoğuna geri döneceğimizi biliyordum.

Güç kölelerini tutmaktan yana olurdu.

İlişkiler ve tabii ki karısının yanında sikine hizmet edecek güzel, boş kızlardan oluşan bir hareme sahip olmak için her şeyi yapardı. İğrenç ilişkilerinin çoğunu basından uzak tutmayı başarmış olsa da annemi yıllardır aldatıyordu. Annem de onu aldatıyordu ama bu sadece erkeklerle oluyordu.

Her ne kadar bu konu üzerinde fazla düşünmek istemesem de, Lance ve ben uzun zamandan beri onun bunu babamın teşvikiyle yapmış olabileceği sonucuna varmıştık.

Ama Roxanya Vega ve kız kardeşi, gerçekten öyle olmalarını istese bile, bu tür bir pozisyona zorlanabilecek türden kızlar değildi ve asla olmayacaklardı. Onlar bir kasırganın kararlılığı ve ayaklarımızın altındaki toprağın gücüyle ateş ve buzda dövülmüşlerdi. Onlara boyun eğdirmek asla onun iddia ettiği kadar kolay olmayacaktı. Ve Roxanya'yı kendi kişisel fahişem olarak kullanma fikri bile gülünçtü.

"Onu becermedim," diye tersledim, onun hakkında daha fazla şehvet düşkünü sözler duymak istemiyordum.

"Peki o zaman bütün gece neredeydin?" diye sordu. "Çünkü Grus kızının saldırı skandalı da ortaya çıktı ve eğer Lance olay yerindeyse, senin de yakınlarda olduğunu varsaymak zorundayım."

"Kimse beni görmeden gitmemi söyledi," diye itiraf ettim. "FIB beni zaten bir kez tutuklamaya çalıştığına göre, başka bir saldırı mahalline varmadan ve beni bulmadan önce ayrılmak benim için daha iyi bir seçenek gibi görünüyordu
orada da."

"O zaman sanırım tamamen işe yaramaz değilsin," diye düşündü Peder, sandalyesinde arkasına yaslanıp ellerini göğsünün üzerinde birleştirerek sessiz bir düşünceye daldı.

Onun önünde rahatsız edici bir şekilde kayma dürtüsüne direndim, hareketsiz ve tereddütsüz bir şekilde onu bekledim.

"Yani bana Vega ikizlerinin hala Zodyak Akademisi'ne kayıtlı olduklarını söylemekle kalmayıp, size verdiğim görev doğrultusunda onlardan kurtulmak için çalışmak yerine, geceyi onlardan biriyle bütün bir şahit odasının önünde *eğlenmek* için kuru kuruya sevişerek mi geçirdiğinizi söylüyorsunuz*?"*

Bu kelimeyi duyunca irkildim ama ne diyebilirdim ki? Burada onun merhametine kaldığım son zamandan beri Roxy'ye tek bir şey bile yapmamıştım. Neden yapmadığımı bile söyleyemiyordum. Sadece başka bir şey yüzünden onun iradesine boyun eğmek istememiştim.
Bunu çözmek ve kendi yöntemlerimle düzeltmek istiyordum.

onun kurallarına körü körüne boyun eğmek. Ve evet, dürüst olmam gerekirse dün gece, yakınlarda gizlenen periler olma ihtimaline karşı onu yakınımda tutmamdan daha fazlası vardı. Kendi nedenlerimden dolayı ona yakın olmak istemiştim. Onun varlığında tenimin yandığını hissettim ve onu kollarımda tutarken kendimi uzun zamandır hiç olmadığım kadar uyanık ve canlı hissettim.

Babamın yapmamı umduğu çarpık nedenlerden dolayı onu becermek istememiştim. Sadece onu istemiştim. Sade ve basit. Ama bu benim aptallığımın da ötesindeydi ve şimdi bencil arzularıma boyun eğmenin bedelini ödeyeceğimi biliyordum. Sadece istediğim bir kızı bulup ona sahip olmak. Gerçek anlamda değil. Evlenmek zorunda kalacağım bir nişanlım vardı ve bunu aşmanın mucizevi bir yolu olsa bile, bu ancak ele geçmesi zor safkan bir Ejderha kızı bulmamla mümkün olabilirdi. Ve bildiğim kadarıyla Solaria'da ya da diğer krallıkların hiçbirinde bunlardan biri yoktu - kontrol etmiştim. Gerçekliğimin istediğim bir kızı seçebileceğim çarpık bir versiyonu olsa bile, koşullar ne olursa olsun asla olamayacağı bir kız vardı ve o da bir Vega'ydı.

Onu izlemem, onun için yanıp tutuşmam ve onun dikkatini çektiğim anlar için yaşamam, onun da sivri dili ve saçmalıklarıma hiç tahammülü olmamasıyla beni hayata döndürmesi önemli değildi. Çünkü o bir Prenses, Vahşi Kral'ın Varisi ve ondan ne istersem isteyeyim, sahip olamazdım. Bir Ejderha olduğu ortaya çıksa bile, yine de ona sahip olamazdım.

"Anlıyorum." Babam arkasındaki ekranı kapattı ama benim ve Roxy'nin birlikte dans ederken çekilmiş fotoğrafımızı Atlas'ının üzerinde bıraktı. Masasının diğer tarafına uzandı ve Jenkins'i arayacağını bildiğim bir düğmeye bastı ve şu anda neden yaşlı uşağı aradığını sorma dürtüsüne karşı savaşmak zorunda kaldım.

Aramızda sessizlik uzanıyordu ve boğazım yüzlerce bahane ya da özürle yanıyor olsa da, gözlerindeki bakış hiçbirinin bu konuda yardımcı olmayacağını söylüyordu, bu yüzden kendimi olduğum yerde hareketsiz ve sessiz kalmaya zorladım.

Kapı nihayet tekrar açıldığında, kalbim göğsümde bir taş gibi çöktü ve Jenkins Xavier'i bizimle birlikte odaya soktuğunda kendimi tutamayıp öne doğru sendeledim. Üzerinde bir çift siyah eşofman altı ve beyaz bir tişört vardı ve bu toplantıya katılmak için yatağından sürüklenmiş gibi görünüyordu, gözleri uykudan bulanıklaşmış ve koyu renk saçları dağılmıştı.

Yaşlı piç uşak, dudaklarına değen bir eğlenceyle tekrar dışarı süzülürken kapı tıkırdayarak kapandı ve ben kardeşimle babamın arasına girerken hırıltısı odada yankılandı.

"Xavier neden burada?" Kardeşimin dirseğimi yakalayıp beni tekrar geri çekmeye çalışmasına aldırmadan talep ettim.

Bir santim bile kıpırdamayacaktım. Bir an bile acı çekmesine izin vermektense babamın öfkesinin beş katını alırdım.

Babam tek kelime etmeden ikimizi izliyor, önündeki masanın masif tahtasına vuran parmaklarıyla sanki bizi en iyi nasıl cezalandırabileceğini düşünüyordu.

Dilimi tutamayarak, "Xavier'in bununla hiçbir ilgisi yok," diye mırıldandım. "Anlıyorum. Her şeyi berbat ettim. Beni cezalandırın - ne yapmanız gerekiyorsa yapın. Ama onu bu işin dışında bırak. Bunu yapmam onun suçu değil."

Babam yavaşça ayağa kalktı, bunu yaparken Atlas'ı da beraberinde kaldırdı ve fotoğrafa baktı.

"Son konuştuğumuzdan beri bizi Vega sorunundan kurtarma çabalarınızla ilgili herhangi bir rapor duymadım," dedi yavaşça, Atlas'ı yere bırakıp masasındaki lambaya yaslayarak fotoğrafı bize doğru çevirdi. "Ve şimdi bunu gördüğüme göre, nedenini bildiğimi varsaymak zorundayım."

"Bir şey yok," diye itiraz ettim, onu neden reddettiğimi örtbas etmeye çalışıyordum. "Dediğin gibi, sadece onu becermek istedim. Bir Ejderha tarafından sahiplenilmenin nasıl bir şey olduğunu görmesini sağlamak ve sonra da

benim için ne kadar az şey ifade ettiğini biliyordu. Aptalca bir fikirdi. Ben sadece-"

Babam parmaklarını bana doğru salladı ve ateş büyüsü tenimde parlayınca irkildim ama nefes yolumu kapatmak için yaptığı ince büyüye karşı bir işe yaramadı.

Ciğerlerimden oksijenin çalındığını hissederek sıkılaştığında dişlerimi sıktım ve o da masasına yaslanıp

kollarını açmış beni izliyordu.

Ona kendi büyümle saldırma arzusu zihnimin içinde kükreyen bir canavar gibiydi ama kardeşim için duyduğum korku ve babamın gücünü anlamam beni kontrol altında tuttu.

Eğer ona saldırırsam, tüm bahisler kapanırdı. Şu anda her ne planlıyorsa, benden gelecek herhangi bir isyan fikrini ezmeye gerçekten ihtiyaç duyarsa bin kat daha kötü olur.

Ciğerlerim yanmaya başlarken ve gözlerimin önünde siyah noktalar canlanırken yumruklarım iki yanımda sıkıştı.

Görüşüm neredeyse bayılacak kadar kararmadan önce olabildiğince uzun süre ayakta kaldım ve dizlerimin üzerine çöktüm.

Ciğerleri acıyla daralıyor.

Xavier bana doğru hamle yaptığında nefesi kesildi, yan yattığımda beni yarı yakaladı, dehşete düşmüş bakışları kısa bir süreliğine benimkilerle buluştu.

Babamın büyüsüyle zorla benden uzaklaştırılmadan birkaç dakika önce.

Ciğerlerimdeki havasızlıkla savaşmaya ve ona tekrar yardım etmek için kendimi yukarı itmeye çalışırken bedenimin işe yaramazlığına karşı savaştım, ama uzuvlarım

Demir prangalarla ağırlaştırılmış gibi hissediyordum ve kolumu ona doğru zorlukla kaldırabiliyordum.

Karanlık beni sarıp sarmaladı ve kalbim koşan binlerce atın dehşet dolu hızıyla gümbürderken beni o andan uzaklaştırdı.

Sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca karanlıkta asılı kaldım, ancak bir ciğer dolusu hava emmeden ve gözlerim tekrar açılmadan önce sadece birkaç saniye geçmiş olmalı.

Xavier'in çığlıkları kulaklarımı yırttı ve ellerim ve dizlerimin üzerine çöktüm, neler olduğunu anlamaya çalışırken olabildiğince çok oksijen emmeye devam ederken kaslarım titriyordu.

"Güçlüsün, Darius," diye alay etti babam, hâlâ masasının önünde duruyordu, gözleri bana sabitlenmişti, bir ateş çemberi en küçük oğlunu çevreliyordu ve

Acı dolu çığlıkları odayı doldurdu ve beni içten dışa doğru parçaladı. "O kadar güçlüydü ki, sanırım cezalarım artık

son zamanlarda size sıkıntı veriyor."

"Değiller," diye nefes nefese kaldım, ayağa kalkmayı başardım ve hava büyüsünden oluşan sağlam bir bariyere çarpmadan önce kardeşime doğru ilerledim. "Lütfen, dur, lütfen sadece-"

"Bu yüzden artık kendi postunu güvende tutmak için gereken her şeyi yapacak kadar önemsemediğin aklıma geldi. Ama zayıf olan..." Xavier'e alaycı bir bakış fırlattı, onu alev alev yanan kırmızı halkanın ötesinde zar zor görebiliyordum bile

O çığlık çığlığa bağırırken ateş yaktı. "Nedense onu savunmaya meyilli görünüyorsunuz. Bu ikinize de pek Fae'ce gelmiyor ama sanırım bir amaca hizmet ediyor."

"Bana ne istediğini söyle," diye soludum, Xavier'in çığlıklarının tonu kendi acımı iliklerime kadar hissettirip beni delip geçerken. "Ne istersen. Her şeyi yaparım."

"Vegas'a şimdiye kadar olduğundan daha sert saldıracaksın," dedi Peder karanlık bir tonda. "Artık hile, oyun ya da onların değerli küçük duygularını incitmeye çalışmak yok. Onların sınanmasını, sınırların ötesine itilmesini istiyorum. Onları ya akademiden atmaya zorlayacak ya da size karşı duracak kadar Fae olduklarını şüpheye yer bırakmayacak kadar netleştirecek kadar sert saldırmanızı istiyorum.
Her iki şekilde de bilmemiz gerekiyor. Ve her iki durumda da bu hedefe ulaşmak için ne gerekiyorsa yapacaksınız. Beni anladınız mı?"

"Evet," diye soluk soluğa söyledim ama kalbim kelimelerle birlikte çarptı ve bu canavara bir kez daha itaat etmeyi seçtiğim için yıldızların kendisi karnıma tekme atıyormuş gibi hissettim. Ama bu bir seçim değildi. Xavier söz konusuyken olmazdı. O sahip olduğum tek saf şeydi, bildiğim tek gerçek iyilik parçasıydı. Ben
Sahip olduğum ve olmak istediğim her şeyi onun için feda ediyordum ve babam da bunu açıkça anlamıştı.

"Güzel."

Büyü kayboldu ve yumruklarımla dövdüğüm bariyer yok olurken öne doğru tökezledim, onu hızla Xavier'i canlı canlı yakan ateş çemberi izledi.

Kardeşimin yanmış ve kabarmış etini gördüğümde boğazıma bir hıçkırık düğümlendi; ellerim ve dizlerim üzerinde ona doğru koşarken odadaki koku öğürmeme yetti.

Elim omzunun yanmış etine indiğinde Xavier tekrar haykırdı ve dişlerimi o kadar sıktım ki vücuduna iyileştirici büyü dalgaları gönderirken çatlamadıklarına şaşırdım.

Yaptığım şeye konsantre olmak için gözlerimi kapattım ve onu olabildiğince çabuk iyileştirebilmek için büyüye elimden geldiğince çok büyü katmaya odaklandım.

Xavier ilk başta çığlık atmaya devam etti, ancak bu hıçkırıklara ve soluk soluğa nefeslere dönüştü, sonunda bir el koluma indi ve ben

Gözlerimi açtığımda onu bana bakarken buldum, yaşaran gözlerinde o kadar minnettarlık vardı ki gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım.

Bana minnettar olmamalıydı. Öfkeli olmalıydı.
Çünkü bu benim hatamdı. Bencilliğimle bunu onun başına ben getirmiştim. ve çocukça meydan okuma girişimim. Ben de ona bunu yapan yaratık kadar kötüydüm ve ruhumu pençeleyen suçluluk duygusu beni tüketecek kadar güçlüydü.

"Çık dışarı Xavier," dedi babam umursamaz bir tavırla ve ağabeyim onun sözleri karşısında irkildi, bakışlarında endişeyle bana baktı.

"Birlikte kalmak istiyorum-"

"Git," diye bağırdım ona, o anda irkilmesinden de nefret ediyordum, o anda içimdeki canavarı da görebildiğini biliyordum. Benim de en az bizi yaratan adam kadar çürümüş ve aşağılık olduğumu görebildiğini biliyordum. Ama öyle olmak zorundaydım. Çünkü onu bunun tekrar yaşanmasından korumayı umabilmemin tek yolu buydu.

Bana bakarken Xavier'in yanağından bir damla gözyaşı süzüldü ama neyse ki babam dönüp odadan kaçmadan önce bunu fark etmedi. Yine de içime işledi. O gözyaşı. Gözlerindeki o acı ve korku, hepsi benim içindi.

Babamın yumruğu çeneme çarptığında kendimi savunmaya çalışma zahmetine bile girmedim ve beni sırt üstü yere düşürüp tekmelemeye başladığında, bunu kabul etmekten başka bir şey yapmadım. Her acı lokmasını, her acı anını hak etmiştim. Çünkü bu gece kardeşimi hayal kırıklığına uğratmıştım ve az önce ona olanları asla geri alamayacaktım.

"Vegas için ne planladığını söyle bana," diye homurdandı babam bana saldırısını nihayet bitirdiğinde.

"Ne pahasına olursa olsun," diye nefes aldım, yenilgiyle başımı öne eğdim ve içime bakıyormuş gibi görünen o iri yeşil gözleri düşünmemeye çalıştım.

Yapmam gerekeni kabullenirken göğsümün sıkıştığını hissetmemeye çalışıyor ve bunun beni ne hale getireceğini bildiğim için duyduğum isteksizliğin yanmasını hissediyordum.

Ama kardeşimi ondan kurtarabilmek için babam olmam gerekiyorsa, bunu yapardım. Ne gerekiyorsa yapardım ve ne olmam gerekiyorsa o olurdum. Ve artık geri dönüş yoktu.

Babamın cevabımdan tatmin olduğu belliydi çünkü başını sertçe salladı ve kapıya doğru yürüdü. "Temizlen ve akademiye geri dön. Bu kızlar test edilmeli. Dördünüz elinizden geleni yaptıktan sonra Zodiac'ta kalacak kadar güçlü olduklarını kanıtlamayı başarırlarsa, onlarla ilgili planlarımızı yeniden değerlendirmek zorunda kalacağız. Başarısızlıklarınız için ayıracak zamanım yok."

Kapı arkasından kapandı ve derin bir nefes aldım, vücuduma yerleştirdiği her çürük ve kesik ağrıyordu ama iyileşmedim.
Onlar. Birkaç kaburgamın da çatladığından emindim ama bedenimin çektiği acı, Xavier'in benim için acı çekmesine neden olduğum için hissettiğim acının yanında hiçbir şeydi. En azından bunu hak etmiştim.

Ayağa kalktım, gömleğime baktım ve babamın lekesiz ayakkabılarının, ayağını kaç kez üzerime vurmasına rağmen üzerinde en ufak bir ayak izi bile bırakmadığını ve sadece kumaştan sızan kan izlerinin bana ne yaptığını ele verdiğini gördüm.

Masasının üzerine bıraktığı Atlas'a baktım, Roxanya Vega'yla dans ettiğim görüntü gerçeklikten o kadar uzaktı ki, bunun daha dün gece olduğuna inanmakta güçlük çekiyordum.

Kendimi ona bakmaya ve yaralarımın acısını hissetmeye, kardeşimin çığlıklarını hatırlamaya ve hala yanan etinin kokusuyla dolu olan havayı solumaya zorladım. Onun kollarında rol yaptığım o anın bana ve kardeşime nelere mal olduğuna odaklandım. Sonra arkamı döndüm ve kapıya yöneldim.

Xavier'i görmeye gitmeliydim. Özür dilemek, bir şeyler açıklamak için. Ama bunun için çok utanıyordum, çok korkaktım, bu yüzden onun yerine kapıya yöneldim.

Giysilerimdeki kanı temizlemek için su büyümü kullandım ama yaralarımı iyileştirmedim çünkü sebep olduğum şeyden sonra bu acıdan kurtulmayı hak etmiyordum.

Kapıların ötesine geçtiğim anda, beni akademiye geri götürmesi için başımın üzerinden bir avuç yıldız tozu attım. Ama tam yıldızlar beni avuçlarının içine alırken, onu düşündüm. Ruhunda ateş ve benim olduğum her şeyi yok etme gücü olan kız.

Yıldızlar beni kucaklarından geri püskürttüğünde, kendimi kendi odamda bulmadım. Kendimi onun odasında buldum.

Orada durmuş, uyuyan formuna bakarken şaşkınlıkla keskin bir nefes aldım, örtüler bir kenara atılmıştı ve bronz bacakları içimdeki hayvanı ortaya çıkaran siyah ipek bir tulumun altında dikkatimi çekiyordu. *Benimkini* o kadar yüksek sesle bağırıyordu ki beni sağır ediyordu.

Çok güzeldi, uykusunda çok dingindi ve böylesine yıkıcı bir kaos gücüne karşı çok masum görünüyordu.

Vahşi Kral hiç öldürülmemiş olsaydı hayatlarımızın ne kadar farklı olabileceğini merak ettim. Eğer o benim yanımda büyümüş olsaydı ve ben onu Varisler kadar yakından tanırdım. Onun yerine hükmetmek için yetiştirilmek yerine ona hizmet etmek için yetiştirilirdim. Ve belki bir başkasına, onları durdurmak için elimizden geleni yapmayı planlamak yerine onlara tekrar hizmet etmeye hazırlanmamız gerekiyormuş gibi görünebilirdi, ama bu o kadar basit değildi.

Birincisi, krallıkta Vahşi Kral gibi yöneticilerin tahta dönmesini isteyecek mantıklı bir Fae yoktu.

Saltanatının acımasızlığı ve yaptığı zulümlerin çocukları tarafından tekrarlanması. Ama bundan korkmak zorunda olmasak bile, bir şey vardı

Başka bir hayatta kraliçelerim olabilecek bu ikizler hakkında çok daha tehlikeli.

Onlar cahildi. Ve cahil bir lider her zaman en kötü lider türüdür. Bu krallık, halkımız, yönetme biçimleri ya da Solaria'yı refah içinde, halkını güvende ve mutlu tutmak için yüzleşmemiz gereken tehditler hakkında hiçbir şey anlamıyorlardı. Ve onların cehaletinin bir tedavisi yoktu, tüm zamanımızı harcadığımız şeyleri öğrenebilmelerinin hiçbir yolu yoktu. hayatları boyunca öğrendiler. Bu bilgi olmadan, çevremizdeki krallıklar kolayca avantaj sağlayabilir, Periler bize yaklaşabilir ya da en azından kendi halkımız yanlış bilgilendirilmiş kararları yüzünden acı çekebilirdi. Bu Babam beni buna karşı savaşmaya itmese bile düşünülemezdi.

Onun iyiliği için ya da kendim için bile tahtı onlardan uzak tutmaya kararlı değildim. Güçlü bir zorbanın yönetimi altında acı çekmenin ne demek olduğunu ilk elden biliyordum ve halkımızın da acı çekmesine izin vermeyi reddettim. Krallığımızın isteyebileceği en iyi yöneticiler olmak için uzun zaman önce diğer Varislerle birlikte yemin etmiştik ve bunu sağlamak için tüm hayatımız boyunca yorulmadan çalıştık. Niyetleri ne olursa olsun, kanlı bir ayın altındaki bir bakire kadar saf olsalar bile, krallığı asla hak ettiği şekilde yönetemezlerdi. Ve ben de asla Solaria'ya alabileceği en iyi liderleri vereceğine söz verdi.

Ne kadar süre orada durup onun uyumasını izlediğimden ve ona duyduğum tüm şehveti, özlemi ve arzuyu hissetmeme izin verdiğimden emin değildim. Beni neden bu şekilde kendine çektiğini anlamıyordum ama bunu bir kenara not etmek zorundaydım.
sonuna kadar. Ona bir daha böyle bakmama izin vermeyecektim. Yapmam gerekeni yapmak için ihtiyaç duyduğum soğukluktan başka bir şeyle onu düşünmeyecektim.

Aptalca bir an için güzel bir rüyaydı ama şimdi kendi gerçekliğime uyanıyordum ve etimi boyayan morluklar

ne olduğunu hatırlattı.

Vegas'ın gitmesi gerekiyordu.

Ve bunu gerçekleştirmek zorundaydım.

Döndüm ve kendimi onun odasından dışarı attım, arkamdan kapanan kapının yumuşak sesi kulaklarımda bir gök gürültüsü gibi çınlarken, arkamı dönüp kapıyı tekrar açma dürtüsü, beni içten dışa doğru yaldızlamaya çalışan sıvı altın gibi içimde yüzüyordu.

Ona duyduğum açlık ruhumda bir sızı gibiydi ve dünyanın devrildiğini hissettiğime yemin edebilirdim, öyle ki yerçekimi beni o kapıdan o odaya geri çekmeye çalışıyordu. Dün gece ona vermem gereken öpücükle onu uyandırmak ve kendimi onun bedeninin benimkine teslim olma hissinde kaybederken ikimizin olduğu her şeyi unutmak istedim.

Ancak Xavier'in çığlıkları kafatasımın içinde yankılanırken, bu hayalin yok olmasına izin verdim ve kapısından uzaklaştığım her adımda vücudumda yankılanan yanlışlık hissini görmezden geldim.

Odama ulaştım ve dün gece barda giydiğim kıyafetleri çıkardım, gövdemin her yerinde öfkeyle yükselen mavi ve yeşil benekli morluklara bakmak için durakladım. Tüm düşüncelerimin onlara odaklanmasına izin verdim ve her acı ısırığında unutmayacağımdan emin olmak için onları etime işaretledim.

Yapmam gereken bir iş vardı. Gerekirse kardeşimin ruhu için kalbimin yanmasına izin verirdim.

OceanofPDF.com

Aletimin etrafındaki sıkı dudaklara uyandım ve dün gece yatağıma getirmeyi planladığım kızı düşündüğümde dudaklarımdan bir inilti çıktı. Onu üst kata çıkarmıştım, elim belindeydi, vücudu bana yaslanmıştı. Asla anlayamayacağım bir şekilde doğru hissettirmişti. Ben ve o özel bir şeydik. Bunun ne olduğunu henüz çözememiştim ama cevaplarımı almak için onu ayın altında elli şekilde becermeyi planlıyordum.

Ne yazık ki, odasına geri döndüğümüzde ve öpmek için içeri girdiğimde, saçlarımı bir köpekmişim gibi karıştırdı, kapıdan içeri girdi ve vahşi bir kahkaha ile yüzüme çarptı.

O bir meydan okumaydı. Caleb da Tory'yi sikmek için elinden geleni yapıyordu, o halde neden Darcy'yle biraz eğlenmeyeyim? Cal'in doğru bir fikri vardı. Sik, kır, at. Sonra ikimiz birlikte gün batımına doğru kaçabilirdik. Bir çift olarak değil tabii ki. Tabii... Hayalimde
Cal'ın ağzı, şu anda coşkuyla aşağı yukarı kayan sikimin yerindeydi ve ben altına uzanırken boğazımdan bir hırıltı geçti.
ve elimi benimle uğraşan kişinin saçlarına attım. Kısa saç. Cal'ınki gibi.

Lanet olsun, akşamdan kalma beynim çıldırmıştı. Ama bu sadece küçük bir fanteziydi. Zararı yok. Herkesin en yakın arkadaşlarıyla ilgili sevişme fantezileri vardır, değil mi?

Tamamen normal.

Bu yüzden, kalçalarımı itip onu boğmaya çalışırken Caleb'ın ağzının aletimin etrafına sarılması fikrine kendimi kaptırdım, bu fikir beni o kadar azdırdı ki daha yeni başlamışken sona erdi.

Boşalırken inledim, sürümden hangisi Alfa'sını memnun etmek için çalışıyorsa kendimi onun boğazından aşağı döktüm, başım geriye doğru eğildi

iç çekerken yastığı bıraktım.

Frank dudaklarında çapkın bir sırıtışla yorganın altından sürünerek çıkıp, uyuyan birkaç beden onu içeri almak için yer değiştirirken yatağa, yanıma çöktüğünde gözlerimi araladım. Sert aleti kalçama saplanırken

Alice onun boynunu öpmeye ve göğsünü okşamaya başladı ve ben de ona

Ayağa kalkarken selam verdim, ceset denizinin üzerinde süründüm, bu kadar çok etin sıcaklığı tenimi yakıyordu.

Bir duşa ihtiyacım vardı. Ve yemeğe. Ve... Darcy. Evet, Darcy'yi görmek istedim.

Sabah kucaklaşması ve simit için. Bunda garip bir şey yok. Ondan kurtulmak için kesinlikle daha çok çalışmam gerekiyordu. Ama beynim akşamdan kalma bir bulanıklık içindeydi ve bu bulanıklığı iyileştiremeyecektim çünkü

Burayı sevdim. Ve bulanık ben Darcy'yi istiyordum. Belki yüzünü simidinin içine falan sokabilirdim, böylece bir uzlaşma gibi olurdu. Evet, annem simit ezmeyi kesinlikle onaylardı. Onaylamazsa da burada değildi. Yani istediğimi yapabilirdim.

Zaten dün gece bir Vega'yla kuru kuruya sevişen tek Varis ben değildim, o halde neden onunla biraz daha samimi olmayayım? Belki onu uzun vadede yok etmeye yardımcı olabilecek bir şey öğrenirdim, belki de öğrenmezdim. Belki de gerçekten umurumda değildi. Bir gün taht için savaşacak olmamız, bu süre zarfında kahvaltı arkadaşı olamayacağımız anlamına gelmiyordu. Evet.

Karar verildi.

Tuvalete girdiğimde Ashanti'nin Eric tarafından duvara yapıştırıldığını ve Eric'in ona sokulduğunu gördüm ve ıslık çalarak onlara katıldım.

Ashanti beni pençelemeye devam etti, beni sikişmelerine çekmeye çalıştı ama ben

Acıkmıştım ve yeni arkadaşımı uyandırmak için aşağı inmek istiyordum. Yine de devam etti, bu yüzden onu uçurmak için ona pis bir öpücük verdim, yüksek sesle ağlayarak boşalırken alt dudağını dişlerimin arasına çektim. Sonra duştan çıktım, dişlerimi fırçaladım ve hava sihrimle kurulandım, yatağımda ve yerde tam bir seks partisinin patlak verdiği odama geri döndüm.

Dolaba doğru yürürken birkaç gıcırdayan bedenin üzerinden geçmek zorunda kaldım ve kıyafetlerimi giydiğimde etrafımda hayal kırıklığı çığlıkları yankılandı.

"Bize katıl, Alfa," diye yalvardı Nessa, kotumun kemerini kavrayarak, ama elini ittim.

"Acıktım," diye homurdandım ve o da şikayet edercesine inledi.

"Size yiyecek bir şeyler getiririz," diye teklif etti Tina, Geoff'un altında, başını yatağın kenarından aşağı sarkıtmış bir halde yattığı yerden. "Hayır, size iyi eğlenceler." Sırıttım ve üzüntü çığlıkları beni takip ederken seks labirentinden geçerek kapıya doğru ilerledim. Ama bugün yapmam gereken işler vardı. Ve Varislerin arkadaşlığını arzuluyordum. Sürümü seviyordum ama bazen onların tüm o dalkavukluklarına ve hoşnutluklarına bir ara vermem gerekiyordu.

Oğullarımla sadece kendim olabilirdim. Alfalar arasında bir Alfa.

Darcy'nin odasına inerken bir elimi uzun saçlarımın arasından geçirdim ve bir an tereddüt ettim. Dün geceden sonra ondan yüksek sesle itiraf edebileceğimden çok daha fazla hoşlanmıştım. Belki de tüm bu düşman meselesinin eski moda bir sevişmeyle çözülmesi gerekiyordu. Aslında, dünyadaki tüm sorunların seksle çözülebileceğine bahse girmeye hazırdım. Yatakta o kadar iyiydim ki muhtemelen

Ben onun derinliklerindeyken iddiasından vazgeçecek ve iyi bir önlem için beni kralı olarak selamlayacaktı. *Kesinlikle akla yatkın.*

Darcy'nin kapısını çalmak için elimi kaldırdım ama kapı benden önce açıldı.

parmak eklemlerim dokundu ve kaşlarım şaşkınlıkla kalktı. Siyah bir kazak ve kot pantolon giymişti, akşamdan kalma olmanın etkisiyle gözleri kısılmıştı ve yüz hatlarında şok belirirken çok sevimli görünüyordu.

"Günaydın, bebeğim." Dün gece üzerimde gezinen ellerini düşündükçe sırıttım ve bir an önce o trene geri dönebilmeyi umdum.

"Hey," dedi sertçe, nemli bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırarak. "Dur sana yardım edeyim." Bir elimi kaldırdım ve kurutmak için sıcak hava verdim.

Onun için bir adım öne çıkıp burnumu şampuanının kokusuna bastırdım. Tadı yenilebilirdi ve kahvaltıyı es geçip onun yerine kendime bir ziyafet çeksem mi diye düşünürken ağzım sulandı.

"Kiraz, en sevdiğim. Kiraz demişken, seninki henüz patlamadı mı?"

Odasına bir göz attım, belki büyük bir hıyar davet etmiştir diye.

Dün gece onu burada bıraktıktan sonra Daniels ya da zıplayan memeli Tammys gelmişti ama odası boştu. Beni dışarıda tutmak için omzunu kapıya dayadı, yüz ifadesi giderek sertleşiyor ve içim içimi yiyordu. Bu sabah neden bu kadar sinirliydi?

"Bu seni ilgilendirmez," diye tısladı.

"Bunu kendi işim yapabilir miyim?" Mırıldandım, bir kolumu ona doladım ve onu göğsüme çektim. Gerçekten bakire miydi? Daha önce hiç sevişmemişti.

Kampüste henüz kimse yoktu ve neredeyse bir haftadır Zodiac'taydı.

Buradaki ilk üç günümde bütün bir bando takımını sikmiştim. Oldukça hoşuma gitmişti.

Yine de dokunulmamış olması fikri, çünkü sahipsiz amını bana sunarsa ona öğretecek çok şeyim vardı. Yemin ederim Venüs'ün kendisi benim sikime hediyelerini aşılamıştı.

"Ne halt ediyorsun sen?" Beni geriye doğru itti ve boğazımda çıkmasına izin vermediğim bir inilti oluştu. Onun derdi neydi? Benden hoşlandığını sanıyordum. Cazibemi konuşturduğumda çok sevilesi biriydim ve dün gece ona cazibemi konuşturmuş ve sikimi defalarca ona sürtmüştüm, yani sevilmeyecek neyim vardı ki?

"Artık aramızın iyi olduğunu sanıyordum... bilirsin, alt dudağımı emip kulağıma edepsiz şeyler fısıldadıktan sonra," diye alay ettim. Tamam, belki de bana fısıldadığı şey tanrı kompleksi olan kibirli bir ahmak olduğumdu ama o sırada sikime sürtünüyordu, ben de bunu bir iltifat olarak algılamıştım.

"Fısıldaşma falan hatırlamıyorum." Gözlerini ağzıma dikerek dudak emme kısmını hatırladığını belli etti.

Karanlık bir şekilde kıkırdadım. "Bu kısmı da hatırlıyor musun?" Ağzımı kulağına götürdüm, dişlerimin arasına alıp kahvaltı partisini başlatmak üzereydim ki bir çığlık atıp beni geri çekmeye zorladı.

Benimle birlikte koridora çıkıp kapıyı arkasından kapatırken bu oyunun tadını çıkararak ona hınzırca bir sırıtış attım. *Pekâlâ, sanırım yemekten sonra taşaklarımla oynayacak.*

"Hadi, seni kahvaltıya kadar geçireyim." Kolumu omuzlarına attım ve biraz kıpırdandı ama bırakmamı istediğini söyleyecek kadar değil. Oynadığımız bu kedi fare oyunu hoşuma gitmişti.
Fare, sonunda kedinin her zaman çok acıkacağını ve oyunun kan dökülerek sona ereceğini hatırlasa gerçekten iyi ederdi.

"Neden bana iyi davranıyormuş gibi yapıyorsun? Bu oyunu oynadık. ve ben buna kanmayacağım, Seth," diye uyardı ve sikim pantolonumun içinde sarsıldı. Vay canına, az önce diliyle ismimin canına okudu.

"Kahretsin, bir daha yap," dedim yumruğumu ısırarak.

"Ne?" Kaşlarını çatarak bana baktı.

"Adımı ağzına alır gibi söylediğin kısım." Alaycı bir şekilde sırıttım.

"Öyle bir şey yok." Başını salladı, belli belirsiz bir kaçma girişimi daha yaptı ve başarısız oldu. "Gidip Geraldine'i görmem gerek," dedi endişeyle, bir tepki vermem için bana baktı ve içim daraldı. Darius dün gece ortadan kaybolduktan sonra bize mesaj atmış ve onun bir su perisi tarafından parçalandığını söylemişti. Su perisi saldırısı bugün Varislerle konuşulacaklar listemdeydi ama akşamdan kalma beynim bu konuda çok fazla endişelenmeme engel oluyordu. Hiç şüphe yok ki annem bu konuda kendini kaybedecek ve bugün haberlerde onun ve diğer Göksel Konsey Üyelerinin açıklamaları yer alacaktı.

Önce yemek, sonra iş.

"Evet, zavallı kızcağızın kafası fena halde karışmışa benziyor," dedim. Grus çılgın kraliyetçi skalasında on bir numaraydı ama iyi bir kızdı. Pitball'u lanet bir savaşçı gibi oynayabiliyordu ve ben buna büyük saygı duyuyordum.

"Orion yardım etmek için orada olduğu için şanslıyım," dedi Darcy kuru bir sesle ve onun adını böyle söylediğinde öfkem tavan yaptı. Sanki dilinin üzerinde yuvarladığı şeker gibi tatlı bir şeydi.

"Woah." Onu kendime doğru çevirdim ve gözlerini

avladım. "Ne?" diye nefes nefese kaldı.

"Ciddi bir sorunumuz var bebeğim," diye

homurdandım. "Neymiş o?" diye sordu telaşla.

"Az önce başka bir adamın adını ağzına aldın," diye suçladım, bu kızın tüm dikkatini üzerime çekmek istiyordum.

Onu bir süre kendime aldıktan sonra yatak odasına bir ya da iki seks arkadaşı getirebilirdik, ama Profesör Orion menüde yoktu. O bunu anladı Değil mi? Yüzde yüz tabu gibiydi. Bakması harikaydı, hatta şaplak bankamda bir anısı vardı, bir öğrenciyi ayı çağırdıktan sonra yerin elli metre altına gömdüğüm için beni neredeyse boğuyordu.

ve boğazıma yumruk attı. Ama bu anı sadece zihnimde canlandı, harekete geçmek yoktu. O sınırların dışındaydı.

Darcy'nin dudakları aralandı ve yanakları pembeleşti, bana olan küçük aşkı hakkındaki tüm gerçeği ele verdi. Bu pek de şaşırtıcı değildi, Orion'un çok seksi olduğunu fark etmeyen pek fazla kız yoktu. "Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Bu şaka değil. Öğretmenlerle çıkamayacağını biliyorsun, değil mi? Kurallar böyle. Ve benim önümde onun adını ağzına almazsan memnun olurum," dedim onu sıkıca kavrayarak.

"Lütfen ağız kamburu demeyi keser misin? Öyle bir şey yok," dedi burnunu sevimli bir şekilde kırıştırarak. *Mmm, küçük farecik yakında seni yiyeceğim.*

"Bu bir şey." Omuz silkerek söyledim. "Ben sadece bir şey yaptım."

"Sen imkânsızsın," diye iç geçirdi, elimden kurtuldu ve hayal kırıklığı içinde benden uzaklaştı.

"Bekle," diye seslendim, peşinden koşarken boğazımda köpekçe bir sızlanma vardı ve elini yakalayıp parmaklarımı onunkilerin arasına doladım. Onun kaçmasını istemiyordum. Aslında, bana bakmadığı dün geceye geri dönmek istiyordum.
Şeytanmışım gibi. "Bak, çok fazla ortalığı karıştırdığımı ve eşeklik ettiğimi biliyorum, tamam mı?"

Bana döndü, bu ifade karşısında çok şaşırmış görünüyordu ama gerçek buydu.

Derin bir nefes aldım, bana attığı o bakışı yumuşatmak ve onun yerine kendime bir sarılma kazanmak istiyordum. "Özür dilerim, tamam mı? İlk gecen için... saçını kestirmeye çalıştığım için, sonra arkadaşlarımla seni çamura bulayıp internette yayınladığım için ve sonra seni The Wailing'de bıraktığım için-"

"Anladım," diye sözümü kesti ve gözlerindeki zehirden göğsümün sıkışmasına neden oldu. "Her şeyi gayet net hatırlıyorum."

Elini kurtarmaya çalıştı ama ben bırakmayı reddettim. Bu sadece eğlence ve oyundu. Bana boyun eğmesini istiyordum ama benden nefret etmesi gerekmiyordu. Bunu halledebilirdik. Çıkarları olan düşmanlar olabilirdik.

"Düşündüm de... dün geceden sonra." Boğazımı temizledim, aramızdaki bu boku kapatmaya çalışırken garip bir şekilde savunmasız hissediyordum. Dün gece öyle hissettirmişti ki
Doğru. Altımız bir aradayız, takılıyoruz. Diğer öğrencilerin yanında kendimi hep eşitsiz hissederdim, bana saygı duymaları ya da benden korkmaları Mirasçılar dışında eşit ilişkiler kurmamı zorlaştırırdı. Ama o ve Tory, birbirlerine çok yakışıyorlardı. "Her şeyin değiştiğini sanmıştım. Ama belli ki yanılmışım." Elini bıraktım, kaşlarını sertçe çatarken benimle çelişeceğini umuyordum. Ufacık bir çelişki bile mi? Sadece ufacık bir
Bir tane mi?

"Dün gece sarhoştuk," dedi ve ben de kendimi tutamadım.

"Biliyorum ama..." Omuz silktim. "Ne olmuş yani? Hâlâ nasıl hissettiğimi biliyorum.
sabah, değil mi?"

Ruhumu ona açarken kalbim deli gibi çarpıyordu ve hayatımda ilk kez kendimi savunmasız hissediyordum. Ben ve o arasında kesin bir çekim vardı. Karmaşık olduğunu biliyordum ama öyle olmak zorunda değildi. Politikayı şimdilik bir kenara bırakabilir ve dillerimizle birbirimizin bedenlerini keşfedebilirdik. Neden olmasın?
Gerçekten ne zararı oldu ki? Kahvaltıdan önce biraz meme emmek ve parmakla sikişmek.

Başını salladı, derin yeşil bakışlarında onu gerçekten suçlayamayacağım bir şüphe vardı.

"Sana güvenmiyorum," diye temkinli bir şekilde itiraf etti ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, çünkü güven sorunları tamamen bana aitti. Bir insanın sahip olabileceği en iyi arkadaş bendim, bunu görecekti. Bana bir şans verirse bunu anlayacaktı.

"Bana güvenmeni sağlamaya çalışabilir miyim?" diye sordum.

Dudaklarını birbirine bastırdı ve parmaklarını saçlarının mavi uçlarında gezdirdi.

"Hayır," diye fısıldadı ve yürümeye devam etti, kalbimi arkasında yerde bıraktı, eski bir teneke kutu gibi ezildi ve tekmelendi. O tek kelimenin yasını tutarak uluma dürtüsüyle savaşırken iki sonsuz saniye boyunca arkasından baktım, sonra ileri doğru koştum ve kendimi onun yoluna diktim. Elimde bir kart daha vardı. Varislerin asla karşı koyamayacağı bir şey. Hiç kimsenin karşı koyamayacağı bir şey.

Ona yavru köpek gözlerimi, herkesi benim için eriten en büyük, en ışıltılı köpekçe ifademi verdim. Ben.. Bendim. Sevimliydim.

"*Peki,*" dedi, dudaklarında bir gülümseme belirdi ve neredeyse sevinçten zıplayacaktım.

Kulaktan kulağa sırıttım, bunun yerine soğukkanlı davrandım. "Öpücük?" Bir öpücük için eğildim ve o şaşkınlıkla geriye doğru sarsıldı.

"Hayır! Delirdin mi sen?" Beni geri itti ve topuklarımın üzerinde sallanmaya başladım, bu ileri geri hareketi seviyordum. Bu meydan okuma. Beni istiyordu. Sarhoşken her şeyi söylemişti. Eğer onun vahşi tarafını ortaya çıkarmak ve güvenini kazanmak zorundaysam, o zaman tamam. Bunu yapardım. Sonra da ondan istediğim tüm ayık öpücükleri alırdım.

"Senin için deli oluyorum," dedim aptalca bir sırıtışla.

"Bu hayatımda duyduğum en saçma şey," diye güldü.

"Evet aslında, bunu kimseye tekrarlama bebeğim. Sokak itibarı falan." Göz kırptım, tekrar elini tuttum ve onu yanıma çektim. *Bir yolculuğa çıktım.*
kahvaltı arkadaşımla kahvaltı. Kafamda uydurduğum şarkıyı söyledim, dudaklarımda geniş bir gülümseme. Kahvaltı*, kahvaltı, dostumu gördün mü? İşte orada, işte benim kahvaltı arkadaşım. Kahvaltıda sadece ben ve o-*

"Benimle gelmiyorsun," dedi kararlı bir şekilde, ruh halimi benzinle ıslattı ve merdiven boşluğuna adım attığımızda onu ateşe verdi.

Oh.

Bir çift birinci sınıf öğrencisi bize yaklaştı, birinin başında bere vardı, diğeri ise minyon, sarışın bir şeydi.

"Görüşürüz." Darcy elini benimkinden çekerek onlara katılmak için hareket etti ve bana geri durmamı söyleyen bir bakış fırlattı.

Ona baktım, gözleri beni susturup defolup gitmemi söylerken reddedişim göğsümde acı ve çiğ bir şekilde hissediliyordu. Kavga etmek isteyen içimdeki Fae'ye karşı koyarken dilimi alt dudağımda gezdirdim ama şu anda onu dövmek istemediğime karar verdim ve kendimi uzaklaşıp alt kata inmeye zorladım.

Suratımı asarak Atlas'ımı çıkardım ve beni bekleyen bir sürü cevapsız arama ve mesaj buldum. Yarısı Kylie'den geliyordu ve Darcy'yle kulüpte dans ederken çekilen ve internete sızan bir video için cevap istiyordu; diğer yarısının annemden geldiğini ve internette ve FaeBook'ta her türlü makalede benden bahsedildiğini söyleyen bir sürü bildirim olduğunu fark ettiğimde içim daraldı.

Aya sıçtım, başım belada.

Aer Tower'dan çıktım ve bu aramayı yapmak için kayalıklara doğru yürürken kendimi güçlendirdim, etrafımda bir susturucu baloncuk oluşturdum. En uç noktaya ulaştığımda, uçurumdan sarkan büyük bir kayanın üzerine oturdum, aşağıdaki parlak mavi denize bakarken bacaklarımı aşağı sarkıttım ve çevir tuşuna bastım.

Annem hemen cevap verdi, sesi beynimi bir bıçak gibi kesiyordu.

"Seth Capella neredeydin?!" diye bağırdı ve öfkeli ses tonundan irkildim.

"Uyuyorum," dedim masumca.

"Uyuyor muydun?" diye hırladı. "Dünya ayaklarının altında parçalanırken sen uyuyor muydun?!"

"Ufalanmıyor-" Ben başladım ama o önüme geçti.

"Dün gece gittiğiniz bir kulübün dışında bir Zodyak Akademisi öğrencisine su perisi saldırısı oldu ve bunu nasıl öğrendiğimi biliyor musunuz?

Bu mu? Gecenin bir yarısı Gus Vulpecula'dan gelen bir telefonla, burnunuzun dibinde masum bir öğrenci bir Nymph tarafından saldırıya uğrarken oğlumun neden bir Vega'nın üzerinde elleriyle görüldüğüne dair bir açıklama yapmamı istedi."

Hay sikeyim.

"Anne, eğer sadece-"

"Hiçbir şey yapmayacağım. Başın ciddi belada, seni umursamaz küçük yavru."

Olamaz. Beni yavruluyordu. Bu çok kötüydü. Kıyamet kadar kötü.

"Bu tam anlamıyla bir skandalın eşiğinde," diye devam etti hırıltılı bir sesle. "Ve diğer Varisler bu olayda masum bile değiller, anlıyor musunuz? İnternette hepinizin Vegas'la flört ederken çekilmiş fotoğrafları ve videoları var.

Bunun itibarınıza ne kadar zarar verebileceği hakkında bir fikriniz var mı?"

"Biliyorum anne, ama onlar sadece kız. Ve havalılar. Düşmanlarımıza karşı ne kadar dostane olabileceğimizi göstermemiz iyi bir şey değil mi? Yani, sadece onları yenip tahtı ellerinden almamız gerekiyor ve yıllardır eğitim alıyoruz, henüz basit büyüler bile yapamıyorlar, ne var bunda?"

"Ne var bunda?!" diye kükreyerek kalbimin ciğerlerimin arkasına saklanmasına neden oldu.

"Asıl mesele, yavrum, o resimlerde zayıf görünmen. Sanki kontrol kızların elindeymiş, seni pipinle yönlendiriyorlarmış gibi görünüyorsun." Yıldızlar adına, sikime pipi demesinden nefret ediyordum.

Hepimizi içine soktuğunuz riskli durum hakkında bir fikriniz var mı? Bunu düzeltmek için gereken hasar kontrolü hakkında?"

"Bunda büyütülecek bir şey görmüyorum," diye ittim, kanım hayal kırıklığıyla yükseliyordu.

"Sen bir varissin. Yönetmek için doğdun. Ve Vegaslılar senin düşmanın," diye tersledi. "Onlarla dostluk kurarken görülemezsin, özellikle de yakınlarındaki bir Su Perisini tespit etmekten seni alıkoyarlarken. Bunun seni ne kadar kötü gösterdiğini biliyor musun?"

"Nymph'leri nasıl tespit edebilirim ki? Kafamda Nimf radarı yok anne," diye homurdandım.

"Bana akıl verme, yavrum," diye tısladı ve ben dişlerimi sıktım. "O kızlardan kurtulacaksın, beni anlıyor musun? Verdiğin zararı telafi etmek için çalışacaksın. Dünyaya göstereceksin ki
ikizlerin sizden aşağı olduğunu, onları kolayca ezebileceğinizi, sizin
Bu krallıkta gerçek güç sizsiniz ve Vegas'ın çalmak için geri geldiği tahta sahip çıkmak için ayağa kalkacaksınız."

"Onları istediğim zaman yenebilirim, bunu aklı olan herkes bilir."

"Aslında bunu bilmiyorlar. Haberlerin bu skandala karşı çıkan hikâyelerle dolu olması gerekiyor, Seth. Beni ciddi şekilde hayal kırıklığına uğrattın."

"Ama anne-" Denedim.

"Aması yok. Kibrinden bıktım artık. Bunun önemini, büyüklüğünü anlamanız gerekiyor. Bu yüzden seni cezalandırmaktan başka çarem yok. noktayı eve götürmek."

"Beni cezalandırmak mı?" Tereddüt ettim. "Neden? Kontrolüm dışındaki bir su perisi saldırısı yüzünden ve bir Vega ile dans ettiğim için mi?"

"Kesinlikle!" diye gürledi. "Çünkü eğer bunu ciddiye almazsan, seni almaya zorlayacağım. Ailenin ay yürüyüşüne katılman resmen yasaklandı ve bir daha eve gelemezsin.
bu başarısızlığın giderilmesi için yoğun çaba sarf etmiştir."

Nefesim ciğerlerimde durdu ve dehşet içinde ayağa kalktım. "Ne oldu? Bunu yapamazsınız."

"Az önce yaptım," diye hırladı. "Kırdığın şeyi düzeltmek için ne yapman gerekiyorsa yap, yoksa başka cezalar da olacak ve sana garanti ederim ki bu cezanın yanında rüya gibi kalacaklar." Telefonu kapattı ve ben boğulduğumu hissettim, denize bakarken nefes alamadım ve nabzım etimin altında her yere sıçradı.

Bunu yapamazdı. Yapamazdı. Nefes almak için havaya ihtiyacım olduğu gibi ailemi görmeye de ihtiyacım vardı. Her hafta kardeşlerimi, kuzenlerimi görmek için eve gidiyordum. Onların bağına ihtiyacım vardı, bu benim en önemli ihtiyaçlarımdan biriydi. Ve beni aile ay yürüyüşünden men etmek, ruhumun bir parçasını kesmek gibiydi. Bu bir Capella geleneğiydi. Bir tekini bile kaçırmamıştım.

Hayatım boyunca ay yürüyüşü yapmadım. Questos Gölü kıyısında ayın altında düzenlenen büyük bir partiydi. Bütün gece Tarikat formlarımızda kalır ve ayın ışınları altında, ışığında yıkanarak uyurduk. Ve şimdi ben orada olamayacaktım. Ay ışığıyla yaldızlanmış serin sularda yüzemeyecek ve derinliklerinde dalgalanan ay gücünü hissedemeyecektim. Ailemin feryatlarının gökyüzündeki göksel tanrıçamıza yükselen korosunu duyamayacaktım. Burada olurdum. Tek başıma. Onlarsız.

Nefeslerim şiddetle kesildi ve panikle ellerim titremeye başladı. Bunu yapamazdı. Bunu nasıl yapabilirdi ki?

Atlas'ım çalmaya başladı ve herkesten çok konuşmak istediğim kişinin aradığını gördüm.

"Cal?" Cevap verirken mırıldandım.

"Boku yedik," diye homurdandı ve en azından bu konuda yalnız olmadığımı bilerek bir anlığına rahatladım. Gerçi bu kısa sürdü. "Hollow'a gel."

"Tamam," diye mırıldandım. "Bunu çözeceğiz, değil mi?"

"Hep öyle yaparız," derken sesi biraz yumuşadı. Caleb her zaman çok sakindi.

Kaosun yüzünde; onun beni topraklayan bir yolu vardı ve ihtiyacım vardı

şu anda her zamankinden daha fazla. Telefonu kapattı ve ben de dönüp Ağlayan Orman'a doğru yürümeye başladım, uzuvlarım ağırlaşmış ve uyuşmuştu, hissedebildiğim tek şey kalbimin göğsümdeki acılı gümbürtüsüydü.

Ne yapacağız? Bunu nasıl düzelteceğiz?

Ormandaki patika boyunca ilerledim, zihnim saatte bin mil hızla koşarken yere bakarak bir çözüm bulmaya çalıştım. Ama kafamda mantıklı bir şeylere izin vermeyecek kadar çok panik vardı. Sarılmaya ihtiyacım vardı. Ve bir kahveye. Ve bir şeyler atıştırmaya.

Birinci sınıftan bir çocuk bana çarptı ve ben de öfkeyle onu yere ittim.

"Capella," sert bir ses başımı kaldırmama neden oldu ve Profesör Orion'un bana sert bir bakış fırlatarak yoluma çıktığını gördüm. "Buna gerçekten gerek var mıydı?" Çenesini, sanki kıçına büyü fırlatmaya başlayacağımı düşünmüş gibi sağa sola sallanarak ayağa fırlayan ve patikadan aşağıya doğru koşan birinci sınıf öğrencisine doğru salladı.

"Yoluma çıktı," diye hırladım.

"Krallığı böyle mi yönetmeyi planlıyorsun?" diye sordu buz gibi. "Yolunuza çıkan herkesi zorla aşağı mı indireceksiniz?"

"Sana ne bundan?" Kendimi kaybederek tersledim. Bu sabah kıçıma binmesine ihtiyacım yoktu. Hem ne istiyordu ki? Bugün cumartesiydi, bugün başka bir yerde götlük yapması gerekmez miydi?

"Ses tonuna dikkat et," diye uyardı, dişlerini göstererek tam yoluma gelene kadar yaklaştı.

Neden şu anda beni hedef aldığını merak ederek ona ters ters baktım. Benimle uğraşmak için yanlış zamandı.

"Yoksa ne olur?" Öfkemi dizginleyemeyerek tısladım. Bir çıkışa ihtiyacım vardı ve belki de bir öğretmenle kavga etmek şu anki durumum düşünüldüğünde boktan bir fikirdi ama hiçbir zaman dürtülerimi kontrol edememiştim. Ben de kendimi toparladım.

gözleri meydan okumayla karardı, sanki o da bu dövüş için benim kadar istekliydi.

"Neden bu kadar huysuzsun, Capella? Dün gece vuruldun mu?" diye alay etti, gözleri kötülükle parlıyordu.

"Ben vurulmam *efendim,*" diye tükürdüm. *Görünüşe göre Darcy Vega hariç.*

Bu onu daha da kızdırmışa benziyordu ve bir adım daha yaklaştı, göğsü benimkine değdi ve bugün gerçekten mezarımı daha da derin kazacak mıyım diye merak ettim.

"Yani tahtına sahip çıkmanın en iyi yolunun bir Vega ile çıkmak olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu, sesi soğuk ve gözleri parlıyordu. Hareketlerime kendi yatırımını yaptığını tahmin ediyordum. Kesin bir şekilde Varis takımındaydı ve Darius'un küçük kankasıydı - kıskandığımdan değil. Tamam, belki bazen onların kucaklaşma partilerine katılabilmeyi diliyordum.

"Onunla çıkmıyorum," diye acı acı tükürdüm. *Görünüşe göre şimdi de çıkmayacağım.*

Kaşlarını kaldırdı ve ben de içimi çektim, gözümü ondan kaçırırken içimden bir sızlanma yükseldi.

"Darius'u gördün mü?" diye mırıldandı. "Onu bulamıyorum ve Atlas'ına cevap vermiyor."

Darius'un King's Hollow'a geleceğini tahmin etmeme rağmen kaşlarımı çatarak başımı salladım. Ama bulunmak istemiyorsa onu ispiyonlamayacaktım.

Orion içini çekerek göğsündeki bir noktayı ovuşturdu ve gözleri bir ihtiyaçla parladı.

"Sen... iyi misin?" diye sordum ve bana kaşlarını

çattı. "İyiyim," diye tersledi.

"İyi değilim," diye mırıldandım.

Nedenini bilmiyordum ama birdenbire onun önünde parçalanmaya başladım ve sarılmaya çok ihtiyacım vardı. Bu yüzden ona doğru atıldım ve kollarımı boynuna doladım. "Ne yapacağımı bilmiyorum. Ne yapmalıyım?"

"Çekil üstümden," diye homurdandı, beni geri itti, ama ben bir akrep gibi tutundum. Eminim harika sarılıyordur, sadece o pes edene kadar dayanmam gerekiyordu. "*Capella.*" Beni bir hava akımıyla uzaklaştırdı ve başımı arkaya eğip gökyüzüne doğru uluyarak yanından geçip patikadan ağaçlara doğru koşmaya başladım, kardeşlerime dünyadaki her şeyden daha çok ihtiyacım vardı.

King's Hollow'a giriş sağlayan devasa ağaca ulaştım, içeri daldım, gövdenin içindeki dolambaçlı merdiveni koşarak çıktım ve kapıyı iterek açtım.

Caleb ocakta ateş yakıyordu ve ben de ona çarparak onu halının üzerine düşürdüm ve yüzüne sokuldum.

"*Seth,*" diye hırıldadı onu tutarken, boğazımda bir inilti vardı. İçini

çekti, kollarını yavaşça bana doladı ve sonunda rahatladım, yüzümü boynuna gömdüm.

"Annem aile ay yürüyüşüne katılmamı yasakladı," dedim etine. O kadar güzel kokuyordu ki. Sonsuza kadar burada kalmak ve her şeyin yolunda gittiğini hissetmek istiyordum.

"Ah dostum, özür dilerim," dedi, elini sırtıma koyup yatıştırıcı darbelerle aşağı yukarı gezdirirken. Ondan rahatlık çaldığımda gerginlik vücudumu terk etmeye başladı, benim türümün sarılma yöntemlerinden hoşlanmadığını biliyordum, ama o

İhtiyacım olduğunda beni hep şımartırdı ve ben de kendimi tutamazdım.

Darius çatıya indiğinde bir patlama sesi duyuldu ve ağaç ev titredi. Bir süre sonra bir çift eşofman altı ve siyah bir tişört giymiş olarak kapaktan çıktı ve her zamanki gibi sandıktan bir şeyler almak yerine neden kıyafetlerini buraya taşıdığını merak ettim.

"Merhaba," diye homurdandı ve ben de ayağa kalkıp kollarımı açarak ona doğru yürüdüm.

Kahve yapmaya başlarken bana sırtını döndü ve ben yürümeye devam ettim, kollarım arkadan ona sarıldı. Çenemi omzuna yasladım ve ona sıkıca sarılmış halde kahve yapmasını izledim. Acıtmış gibi biraz yüzünü buruşturdu, ben de bir kademe aşağı indirdim
Çünkü çok güçlüydüm ve fazla sıkmak istememiştim.

"Sorun yok, Darius," diye kulağına fısıldadım ve sanki kafasının etrafında vızıldayan bir eşek arısıymışım gibi elini bana vurdu. Ama bu sarılmaya ihtiyacı olduğunu biliyordum. Hepimizin bazen kucaklaşmaya ihtiyacı olur ve neyse ki bu benim uzmanlık alanımdı.

Kapı açıldı ve Max koyu mavi bir tişört ve kot pantolon giymiş, yüzü gök gürültüsü gibi içeri girdi. "Kahretsin, buranın tadı cenaze töreni gibi."

Darius'u bıraktım, onun yerine kollarımı tekrar açarak Max'e doğru yürüdüm ve beni sıkıca kendine çekti, Siren güçleri göğsüme dolandı ve endişemin en kötüsünü çaldı.

"Sağ ol kardeşim," diye mırıldandım ve ayrılmadan önce sırtımı sıvazladı.

"Neden biraz... misafirperver kokuyorsun?" Başımı iki yana eğerek sordum.

"Ah...şey." Max bir elini ensesinde gezdirdikten sonra çenesini kaldırarak devam etti. "Bu sabah Uranüs Reviri'nde Grus'u kontrol ettim, hepsi bu. Yani... ziyaretçi kabul etmiyordu ve ben de olay çıkarmak istemedim, o yüzden gizlice girdim ve uyurken hala hayatta olup olmadığını kontrol ettim."

"Yatak odasına girip onu uyurken mi izledin?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

"Sadece yirmi dakika kadar - ölmediğinden emin olmak için. Çünkü, bilirsiniz, kapımızın önünde işlenen bir su perisi cinayetinin başımızı ağrıtmasına ihtiyacımız yok."

"Buna selam olsun," diye başımı sallayarak onayladım ve kendimi aniden bu konuya olan ilgimi kaybederken bulduğum için ondan uzaklaşarak kanepeye döndüm. Az önce duygularıma bir şey yapıp bana unutturup unutturmadığını belli belirsiz merak ettim ama bunun muhtemelen onun sakinleştirici enerjisiyle ilgili olduğunu düşündüm.

Darius hepimize kahve getirdi ve ben de kanepede Cal'in yanına çöktüm, gerçi Darius onun yanında olduğu için fazla yer yoktu, bu yüzden çoğunlukla ikisinin de kucağına kıvrıldım.

"Dostum," diye homurdandı Darius kıçımın ucunu tutarken ve ben rahat etmeye çalışmak için kıpırdandım, ayakkabılarımı yere vurdum.

"Bir saniye içinde rahatlayacağım," dedim, kendimi yerleştirmeye çalışırken kalçalarımı sağa sola sürtüyordum ve Cal başım kahvesine çarptığında küfretti.

Max parmaklarını şıklatarak kaynayan sıvıyı üzerime sıçramadan yakaladı ve fincanın içine geri gönderdi.

"Bitirdin mi?" Cal benden bunu istedi ve ben de başımı salladım, başımı kucağına yaslarken ona üzgün bir bakış attım.

"Yani... hasar kontrolü," dedi Max derin sesiyle, ayak bileğini solumuzdaki koltukta dizinin üzerine koyarak. "Dün gece bazı şeyler yaptım... gurur duymadığım şeyler."

"Barın üzerine tırmanıp Vegas'ın memelerine selam durduğun kısım mıydı?" Caleb kıs kıs gülerek sordu. "Ya da sikini çıkarıp onunla Macarena yapabileceğini söylediğin kısım - bunu gerçekten yapabilmenden etkilenmiştim."

"Evet, Cal," diye homurdandı Max. "Bunlar gurur duymadığım kısımlar. Özellikle de lanet olası ailem o videoları internet üzerinden izleme zevkine eriştiği için."

Darius derin bir iç çekerek yüzünü ellerinin arasına aldı. "Boku yedik."

Caleb, "O kadar da kötü değil," demeye çalışınca Darius ona ters ters bakarak başını kaldırdı.

"O kadar kötü değil mi? Benimle dalga mı geçiyorsun? Bu durumu hemen düzeltmek için bir şeyler yapmazsam babam beni mahvedecek. Ve ben onun-" Sözünü kesti, onun yerine kahvesini yudumladı ve içimden bir sempati sızısı yükseldi.

"Sorun değil Darius," dedim usulca ama başını salladı, gözleri anlatılmamış korkularla doluydu ve kalbim göğsümde burkuldu. "Bunu düşüneceğiz.
bir şey."

"Sert girmemiz gerekiyor," dedi Max. "Bu sabah babam aradığında annemin, Vegas'ı yenmek için yeterli olmamam ihtimaline karşı Ellis'i erkenden Uyandırıp Uyandıramayacaklarına bakmaları gerektiğini söylediğini duydum."

"Ciddi misin?" Ben tereddüt ettim ve Max başını salladı, yüz hatları endişeyle çizilmişti. Bu haber üzerime çöktükçe Vegas'ı daha fazla suçluyordum. Bizi kandırmışlar, onları istememizi sağlamışlardı ve şimdi bakın! Kardeşlerimin canı yanıyordu. Ve kimse kardeşlerime zarar verip bundan kurtulamazdı.

"Dünyaya bizim altımızda olduklarını gösterecek bir hamle yapmamız gerekiyor.
Her şeyi berbat ettik çocuklar. Hem de çok kötü," dedi Max.

"Evet," diye kabul ettim, farkındalık üzerime çökerken. Belki de dün gece aletimin kontrolü ele geçirmesine çok fazla izin vermiştim, belki de Vegaslılarla takılabileceğimizi ve bunun bir felakete dönüşmeyeceğini düşünerek aptallık etmiştim.

Caleb, "Bence her şey unutulacak," dedi. "Annem çok kızdı ama genelde beni çok çabuk affeder."

Darius ona, "Bunu yeterince ciddiye almıyorsun," diye bağırdı ve Caleb koltuğunda daha dik oturdu. "Bu bir ölüm kalım meselesi, Cal."

Caleb omuz silkti. "Sanırım bir hafta verirsek-"

"Yapamayız," dedim homurdanarak, içimde yükselen panikle. "Annem açık konuştu, bunu düzeltmek için bir şey yapana kadar eve gelemem."

Caleb şaşkın bir ifadeyle bana baktı, parmakları gömleğimin içinde kıvrılıyordu. "Gerçekten mi?"

Başımı salladım, boğazımda kalın ve inatçı bir yumru vardı. "Onlara ihtiyacım var Cal. Ailem olmadan hayatta kalamam."

Başını salladı, kaşları birbirine yaklaştı.

"Şakalar artık yeterince iyi değil," dedi Darius karanlık bir sesle, kahvesini boşaltıp fincanını kenara bırakırken. Neredeyse hiç uyumamış gibi görünüyordu ve onu yatıştırmak için ayağımı uyluğunun üzerinde ileri geri hareket ettirdim. Beni durdurmak için elini ayağıma vurdu ve bu temas hoşuma gitti.

"Peki ne yapacağız?" Ben sordum. "Onlara meydan mı okuyacağız?"

"Hayır," dedi Max kararlılıkla. "Bu aşamada onları dövmenin bir anlamı yok. Karşılık vermek için eğitilmediler, bu bizim açımızdan zayıf görünecektir."

"Peki sonra?" Bastırdım.

"Kaçmak istemelerini sağlamalıyız," diye homurdandı Darius karanlık bir sesle. "Kaçın ve asla geri dönmeyin."

İçimden bir sızlanma geçti ama bunun tek seçenek olduğunu biliyordum. Başka seçeneğimiz kalmamıştı. Ailelerimiz bu yalana izin vermeyecekti ve onlara bizi yetiştirdikleri Varisler olabileceğimizi kanıtlamamız gerekiyordu. Bu
ilk gerçek sınavlarımızdan biriydi ve bir Vega yüzünden ailemi kaybedemezdim. Bu yüzden hükmetmek için olmam gereken kalpsiz yaratığa dönüşmüş ve onlarla dostluk kurma fikrini ortadan kaldırmıştım. Zaten aptalcaydı. Bakın beni ne hale getirmişti. Ay yürüyüşünü kaçırıyordum çünkü Darcy Vega'yı becermek gibi aptalca fikirlere kapılmıştım ve annem bana her zaman aklımla düşünmemi söylerdi, pipimle değil - yani sikimle Tanrı aşkına.

"Yani bizden korkmalarına ihtiyacımız var," dedim en karanlık tarafıma doğru eğilip içimdeki psikopatın mırıldanmasını sağlayarak. "Bizi asla yenemeyeceklerini düşünmeleri gerekiyor." *Sen benim ailemi*

Ay Yürüyüşü'ne götür, ben de senden bir şey alayım Darcy Vega.

Darius ve Max başlarıyla onayladılar, ancak Caleb sessizdi, kaşları derin bir şekilde çatılmıştı.

"Korktukları şeyin ne olduğunu bulabilirim," dedi Max, odanın üzerine doğalarımızın acımasızlığıyla lekelenmiş kara bir bulut çökmüş gibiydi.

"Evet," dedi Darius kararlılıkla. "O zaman onların korkularını hayata geçiren canavarlar olabiliriz."

"Bilmiyorum..." Caleb parmaklarını saçlarının arasına sokarak konuştu. "Bu gerçekten gerekli mi?"

"Bu gerekli," diye homurdandı Max ve hem Darius hem de ben başımızı salladık.

Caleb kaşlarını çattı, çekinceleri olduğu belli olmasına rağmen pes etti. Ama bundan o da faydalanacaktı. Tek bir hata yüzünden adının çamura bulanmasına izin vermeyecektim, onu korumak için ne gerekiyorsa yapacaktım.

Annem bana her zaman yöneticilerin her zaman hoşlarına giden şeyleri değil, uzun vadede en iyi olanı yaptıklarını söylerdi. Bu da onlardan biriydi ve eğer onun Göksel Konsey'deki koltuğuna layık olduğumu kanıtlamak istiyorsam, o zaman ayağa kalkmalı ve bir gün ondan talep edeceğim unvana layık olmalıydım. Halka çelikten bir omurgam olduğunu ve Vegas için eğilmeyeceğini göstermeliydim. Böylece onları yerin dibine batıracak ve dünyaya benim kaderimde hükmetmek olduğunu, onların ise olmadığını gösterecektim. Ve bunun için ödemem gereken bedel ruhum olsa bile, öyle olsun.

OceanofPDF.com

Dün geceden beri elimde olan tek şey Darius'tan gelen ve uzak durmamı söyleyen cılız bir mesajdı. Tüm kampüs boyunca onu aramıştım ve akşam yaklaşırken sonunda pes etmiştim. Ay yükseldiğinde ve karanlık derinleştiğinde, gölgelere danışmak için Air Cove sahiline gittim.

Attığım her adımda acı vücudumda sekiyordu. *Onun* acısı. Koruyucu bağ onu bulmam, iyileştirmem için bana yalvardı ama belli ki ne istediğim umurunda bile değildi.

Dün gece geç saatlerde Francesca'yı aramış ve tam olarak ne yaptığını öğrenmiştim ama eğer bir Nymph dövüşünde yaralandıysa neden kendini iyileştirmiyordu?

Onu tekrar arama isteğime karşı koydum ve buraya gelmenin her zaman bir risk olduğunu bilerek sahilin bu kayalık kısmına bir aşağı bir yukarı baktım.

Sırlar yeterince iyi gizlenmişti ve ancak bir hançerle ortaya çıkarılabilirdi.

Mağaraya girmemi sağlayacak büyüleri kesmeden önce bıçağımı kullanarak başparmağımı kestim. İçeri girerken bir Faelight büyüsü yaptım ve karanlık gizliliğin arkamda birbirine yaklaşan perdeler gibi kapanmasını sağladım. Bir tıslamayla yassı bir kayanın üzerine çöktüm ve Darius'un etindeki acı parıltısının benimkinin içinde alevlendiği yanımı tuttum. Kaburgaları çürümüştü.

Kötü olduğu kesin, muhtemelen kırılmıştı ama bu acı, bağın ona yardım edememekten dolayı bana verdiği ıstırabın yanında hiçbir şeydi.

Gözlerimi ovuşturduktan sonra hançeri avucumun ortasına doğru kaldırdım, gölgelerin beni kendilerine çekmesini ve yaklaşmakta olan şeyle ilgili karanlık rehberliklerini aramayı istiyordum. Belki sonunda Lionel'ı yenmemize yardımcı olabilecek bir şey *görürdüm* ama bir yanım sadece onların kucağına kaçmak istiyordu. Kesiği yapmadan önce tereddüt ettim, babamın
asla gölgelerin içine kaymamayı tavsiye etti. Ve benim zihnim şu anda özellikle çok gergindi.

Elim titremeye başladı ve öfke göğsümün ortasına çarparken onu sıkı bir yumruk haline getirdim. Gölgelerin çağrısı kafamın içinde bir Siren'in şarkısı gibiydi, ona teslim olmam, tüm acımı alıp götürmesine izin vermem için bana yalvarıyordu. Ve bu çok cezbedici bir şeydi. Belki de beni ele geçirmelerine izin vermek iyi bir şey olurdu. Belki biraz huzur bulabilirdim.

Bir irade dalgasıyla ayağa kalktım, hançeri tüm gücümle fırlattım, böylece duvara çarptı, ses havada yakın lanet sonumu çalan bir çan gibi çınladı.

"Darius!" O kadar yüksek sesle bağırdım ki yemin ederim ciğerlerim ikiye bölündü. Bu şekilde devam edemezdim. Onu iyileştirmeliydim. İyi olduğundan emin olmalıydım. Aklımı kaçırıyordum ve ne yapacağımı bilmiyordum. Benden daha ne kadar kaçacaktı? Buna daha ne kadar katlanacaktım?

Mağaranın öbür ucuna fırladım, hançeri kaptım ve avucuma bastırdım. Sikerim böyle işi. *Belki gölgeler bana onun nerede olduğunu gösterir ya da en azından bu işkenceden biraz olsun kurtulmamı sağlar.* Onlarla başa çıkabilirim. Onlarla başa çıkmak için eğitildim.

Ben kesmeden önce Darius'un sesi mağarada yankılandı ve kalbimin atışını durdurdu. "Ben buradayım."

Döndüm, hançeri bıraktım ve ileri atıldım, ona öyle sert çarptım ki sırtını duvara yasladı. Bir elimle onu olduğu yerde sabitlerken dudaklarından acı dolu bir küfür döküldü, diğer elim gömleğinden yukarı kayarak morarmış etini ararken vücudumdan onunkine bir iyileştirici büyü dalgası saldım. İnledi, alnım onunkine değerken parmakları saçlarımda düğümlendi ama bu yeterli değildi. Ne yaptığını anlamamıştı. Ve şimdi bu bağı olabildiğince hızlı bir şekilde yerine getirmeliydim yoksa delirecektim. Gömleğini göğsünden yırttım ve
Bir sonraki saniyede aynısını kendiminkine yaptığımda yemin ettim, büyüm tenime karşı şişerken etimi onunkine bastırdım ve kendisininkiyle karşılamasını istedim. İstediğim şeye boyun eğdi, sihirli bariyerlerini indirdi, böylece gücümüz ikimizi de inleten öfkeli bir enerji fırtınasında birlikte yıkandı.

Üzerinde bulduğum her izi iyileştirdim, her çürük ve kesiği, kaburgalarındaki çatlakları aradım ve o bana sarılırken ve aramızdaki büyü dalgası yuvarlanırken hepsini onardım.

"Siktir git," dedim dişlerimin arasından. "Neden uzak durdun? Bunu neden yaptın?"

"Her yarayı hak ediyorum," dedi acı bir şekilde ve çenesinden tuttum, gözlerini aradım ve orada boş bir mezardan başka bir şey bulamadım.

"Ne oldu?" Öfkem endişeye dönüştü ve başını salladı, bakışları benden uzaklaştı. "Ne oldu?!" "Ne oldu?" diye bağırdım.
Kalbim göğsümde onunki kadar şiddetle çarpıyordu.

"Peşinde olduğumuz Nymph grubunu buldum ve onları yok ettim," dedi ve zihnim bunun üzerine döndü. "Sonra eve gittim ve babamı gördüm," dedi basitçe, hala bakışlarımla buluşmuyordu ve anında Nimfleri unuttum.

Lionel'ın çok kötü bir şey yapmış olması gerektiğini anladığımda sesimi yumuşattım, "Bundan daha fazlası var," dedim. Darius onun dayaklarına dayanabilirdi. Bunu sayısız kez yapmıştı. Ama bu farklıydı. Bir şeyler değişmişti ve ben bunun ne olduğu konusunda dehşete düşmüştüm.

Bana bakarken boğazı düğümlendi, o kadar kırılmış görünüyordu ki ruhumdan geriye kalan bütün parçaları paramparça etti. "Xavier'e zarar verdi."

Bunun üzerine dişlerim öfkeyle birbirine çarptı ve Darius tekrar arkasını dönmeye çalıştı.

Geri adım attım, daha yakın olma isteğime rağmen aramızdaki teması kestim.

"Vegas'la benim ilgilenmemi istiyor," diye devam etti, sesi o kadar boştu ki beni korkuttu. Bu benim arkadaşım değildi. Bu Lionel'ın olmasını istediği yaratıktı. Onun tasmalı canavarı.

"Onlarla uğraşıyoruz," demeye çalıştım ama belki de bunun tam olarak doğru olmadığını biliyordum. Varisler için artık bir sorun olmadıklarından emin olmak için ikimiz de gerçekten ne yapmıştık? Darius'un Tory Vega ile dans edişini izlemiş ve tek kelime etmemiştim. Diğer Vega kızına duyduğum yasak arzular dışında hiçbir şey düşünmemiştim bile. Onlardan kurtulmaya çalışırken o kadar başarısız oluyorduk ki, onlar yüzünden uzlaşmaya varıyorduk. Ve şimdi Darius ve Xavier bunun bedelini ödüyorlardı.

"Değiliz," diye mırıldandı. "Yaklaşamadık bile. Ama yaklaşacağız. Varisler ve benim bir planımız var."

"Ne planı?" diye sordum ama omuz silkerek beni

geçti. "Önemli değil. Sadece bize bırak."

"Yani benim bu işin dışında kalmamı mı bekliyorsun?"

"Evet, Lance," diye hırladı, sonra yüz hatları yumuşadı ve gözlerinin içinden bana bakan babasından ziyade sevdiğim arkadaşımı gördüm. "Sana ihtiyacım var.

Güven bana."

"İstiyorum," diye

mırıldandım. "Ama..." "Ama

ne?" diye sordu sertçe.

Konuşmaya devam etmek için kendimi zorladım, burada gerçekten ne söylediğimin çizgisinde yürüdüm. "Ama bu o kadar basit değil, değil mi? O kızlar babaları gibi vahşi değiller. Onlar sadece... kız." *Ve onlardan biri göğsüme uzandı ve ruhuma bağlı bir kordonu tuttu.*

"Ne oldukları önemli değil," diye mırıldandı. "Xavier'in babam tarafından işkence görmesi riskini göze alamam. Anlamıyorsun..."

"Öyle mi?" Bana sırtını dönmeye çalıştığında önüne geçerek ve onu sabit tutmak için avucumu göğsüne vurarak alay ettim. "Babanın kız kardeşimi bu dünyadan çalmasını izledim." Konuşmaya devam etmek için mücadele ederken kalbim göğsümde parçalandı. "Çığlıklarını duydum ve ona gidemedim.

onun yüzünden. Ve bana güvenin, aynı kaderin kardeşiniz Darius'un başına gelmemesi için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Yüz hatları gerildi ve duyguları gözlerinde parladı. "Onun için çok korkuyorum, Lance."

"Ve onu kurtarmak için neye dönüşeceğinden korkuyorum," dedim alçak bir ses tonuyla. "Çünkü ben Clara için ruhumu lanetin içine atardım ve senin de Xavier için aynı şeyi yapmanın eşiğinde olduğunu görüyorum. Ama başka bir yolu olmalı."

Darius çelişkili görünüyordu, sanki orada bir cevap bulacağını umuyormuş gibi gözlerimi avlıyordu. "Ya yoksa? Bizler bu oyunda sadece birer oyuncuyuz ve belki de her zaman kaybedeceğimizi kabul etmemizin zamanı gelmiştir çünkü bu oyunun ustası o. Ve hangi hamleyi yapmamızı isterse istesin, bizi bunu yapmaya zorlayacak bir yol bulacaktır çünkü kuralları o koyuyor."

"Pes ediyormuş gibi konuşma," diye homurdandım, içinde her zaman bu mağarada tutuşan o ateşi bulmak için çaresizce. Öğrenmek için

çalıştığında

Ona kara büyü hakkında öğretebileceğim her şeyi öğretebilirdim, böylece bir gün babasına karşı kullanabilirdi. Ama şimdi gözleri boş bakıyordu ve içinde mücadeleye dair hiçbir iz göremiyordum.

"Darius, lütfen," dedim hışımla, ensesinden tutup onu daha yakına çektim. "Konuş benimle. Birlikte bir cevap bulabiliriz."

"Tek bir cevap var, Lance. Her zaman vardı, sadece daha önce bunu göremeyecek kadar umutluyduk. Tüm bunlar..." Mağarayı ve yerde duran hançeri işaret etti. "Bu, ona karşı bir şansımız olduğunu düşünerek kendimizi kandırmanın bir yoluydu."

"Var," diye hırladım çünkü tutunabileceğim tek şey buydu. Bu olmadan Lionel'ı yok etme dürtüsü, bu amaç, elimde ne vardı ki? Boş bir burbon şişesinin dibi bana bakıyordu. "Lütfen vazgeçme," diye yalvardım, içimdeki bu ihtiyaca sarılırken tüm saygınlığımı yitirmiştim, onu benden almaması için çaresizce çırpınıyordum. Clara için intikam planım, sabahları kalkma sebebim. Ruhum, hayatımdaki bu son değerli şeyler tarafından bir araya getirilmişti ve onlar olmadan rüzgâra savrulacaktı. Elimde hiçbir şey kalmazdı.

Ben bir hiç *olurdum.* Ve en kötüsü, Clara'nın ölümü hiçbir şey ifade etmeyecekti.

O kadar yenilmiş görünüyordu ki kalbim cama dönüştü ve jilet gibi keskin parçalara ayrıldı.

"Özür dilerim Lance," dedi gözlerimin içine bakarak ve tüm varlığıyla bunu kastettiği belliydi. "Gerçekten. Her şey için çok üzgünüm. Ama Xavier'i babamdan kurtarmak için her şeyi yaparım. Bedeli de bu."

Kolumu sıktı, gözlerinde bir savaş ve kayıp vardı, sonra elini bıraktı ve uzaklaşmaya başladı, beni orada, hayatta kalan tek amacım göğsümden sökülüp atılmış halde bıraktı. Rüzgârda savrulan bir karahindiba tohumundan daha fazla yönü olmayan bir kabuktum.

Yemin ederim gökyüzünden yıldızların kaydığını, her birinin düşmekle tehdit ettiğini hissedebiliyordum.

***

Pazar günü içki ve uyku sisi içinde geçti. Bilincim yerindeyken sarhoştum. Olmadığım zamanlarda ise kız kardeşimin siyah örtülerle dolu bir odada yardım için çığlık attığı ve onu bulmak için parçaladığım her örtünün beni bir diğerine götürdüğü kabuslara saplanıp kalmıştım.

Pazartesi günü geldi ve kendimi otomatik pilotta derslere sürükledim, içimdeki vahşi hayvanı tatmin etmeye çalışmak için öfkemi öğrencilerimden çıkardım. Ama hiçbir şey işe yaramadı.

Saatler sonra Pitball antrenmanına gittim, antrenmanda biraz neşe bulmayı umuyordum ama Varisler kasvetliydi ve yağmur üzerimize yağarken Grus'un sahadaki coşkusunu bir şekilde özledim ve boğazım kısılana kadar tüm oyunculara emirler yağdırdım.

Darius mağaradaki konuşmamızdan bu yana hiç düzelmemiş gibi görünen karanlık bir ruh haline bürünmüştü ve bunu değiştirmek için yapabileceğim çok az şey olduğunu biliyordum. Koruyucu bağı içimi yakıyor, onu memnun etmem için bana yalvarıyordu ama gücüm dahilinde yardımcı olabilecek hiçbir şey yoktu. Böylece antrenman boyunca yolumuza devam ettik ve herkes iyice perişan olduğunda, ekibi dağıttım ve yağan yağmurda dışarıda kaldım, siyah, affetmeyen gökyüzüne baktım ve yıldızların fırtınanın ötesinde gülüp gülmediğini merak ettim. Belki de bizler onların yeryüzündeki oyuncaklarıydık, hayat dedikleri gösteride dans etmeye mahkûmduk. Onların eğlencesi.

Arkadaş istemediğim için Emrim'in hızını kullanarak soyunma odasına gittim ve çantamı alıp geri dönerek stadyumdan çıktım. Asteroid Place'e kadar ateş ettim, kapıyı iterek açtım ve dağ evime doğru ilerledim. İçeride yere su damlattım ve çantamın elimden düşmesine izin verdim.

Televizyonun kumandasını elime aldım ve haberleri açtım. Bütün gün Grus'a yapılan saldırıyla ilgili herhangi bir gelişme olup olmadığını kontrol ettim. Su Perisi saldırısı henüz duyurulmamıştı ve Meclis Üyelerinin kendilerine yönelecek ilgiye hazırlanmak için zaman kazandıklarını varsaymak zorundaydım. Ancak zamanları dolmuş gibi görünüyordu çünkü haber spikeri şimdi bunu dünyaya açıklıyordu ve sorunun bir haydut olayı olduğuna dair krallığa söz veren Konsey Üyelerinin açıklamalarını araya serpiştiriyordu. Bu tamamen saçmalıktı, sadece ellerinde bir panik olmasını istemiyorlardı.

Bakışlarım mutfak tezgahının üzerinde duran boş viski şişelerine, sonra da onların yanına dizilmiş üç yeni şişeye kaydı. Haber bülteni, altı yaşında süper erken ortaya çıkan Pegasuslu bir çocukla ilgili sıkıcı bir hikayeye dönüştü. Saçlarından simler dökülürken gökkuşağının renklerini söylüyordu ve ben kapatmak için kumandayı kaldırdım. "-ve sarı ve pembe ve yeşil, turuncu ve mor ve-"

"*Mavi*," diye nefes nefese kaldım, kumandayı fırlattım ve bir lanetle kapıdan fırlayıp kampüs boyunca Jüpiter Salonu'na doğru koşmaya başladım.

İçeri girdim, ofisime giden koridoru döndüğümde yavaşlayarak yürüdüm ve Darcy'yi dışarıda sinirli bir şekilde dururken buldum. Kalbim kapana kısılmış bir hayvan gibi göğüs kafesime çarptı ve tüm sorunlarımın toplamına bakarken içimde öfke yükseldi. Onun ve kız kardeşinin neden oldukları sorun. Her şeyi berbat etmişlerdi ve şimdi Darius'un onlarla başa çıkmak için ne yapacağını bile bilmiyordum. Bu durum beni çok germişti, kime daha çok kızacağımı ya da sadece
Tüm öfkemi yıldızlara kusmak ve her birine defolup gitmelerini söylemek istiyorum.

Anahtarımı ofisimin kilidine sokarken gözlerimi ondan ayırmadım, kapıyı iterek açtım ve tek kelime etmeden içeri girdim. Siktir et onu,

Kahretsin. Neden böyle olmak zorundaydı? Neden bir sürtük olamıyordu? Ya da en azından çirkin.

Masama doğru yürüdüm, kafamdaki uğultuyu bastırmaya çalıştım ve keşke daha önce bir bardak burbon içseydim diye düşündüm.
Buraya gel.

Kapım aniden duvara çarpacak kadar sert bir şekilde açıldı ve sedirli koltuğuma çöküp üzerimdeki çamur ve suyu sifonla çekmeye başlarken arkama bakma zahmetine bile girmedim.
Bu yüzden kendimi tamamen kaybetmedim.

Bir süre sonra Darcy boğazını temizledi ve ben de elimi sallayarak kapıyı hava büyüsüyle, onun açtığı kadar büyük bir güç kullanarak kapattım.

"*Masanın üzerinde dur,*" diye emrettim, sesim zorlamayla parlıyordu. *Hâlâ ne kadar zayıfsın? Yoksa sonunda o gücünü bilemeyi mi öğreniyorsun?*

Sonunda ona baktım, konsantre olurken gözlerini kapattığını gördüm ve her yasak saniyeyi yüzüne bakarak çaldım. Ona asla sadece bakamıyordum, her küçük bakışını çalmak için her zaman arkamı dönmek zorundaydım. Ama şimdi arzuladığım şeyi alıyordum, gözlerim yanaklarının pürüzsüz elmalarında, küçük burnunun eğiminde, üst dudağının köprüsünde ve alt dudağının dolgunluğunda geziniyordu. Bu yüzün bariz güzelliğinin ötesinde beni neden sonsuz bir şekilde cezbettiğini anlamaya çalıştım. Sonra aniden hareket etmediğini fark ettim. İtaat etmiyordu.

Uzun bir nefes alıp gözlerini açtı ve yemin ederim bakışları kalbime bir iğne gibi saplandı. Yüz hatlarımı nötr tuttum ve onun benimki kadar güçlü bir zorlamaya karşı koymasından ne kadar etkilendiğimi belli etmedim.

Tam tersi olmasına rağmen hiçbir şey olmamış gibi dilimi şaklattım.

"Güzel. Bu geceki seansa devam edelim." Gerçekten ne kadar geç kaldığımı görmek için saatime baktım. *Hay sikeyim.* "Tam otuz beş dakika."

Karşımdaki koltuğa oturdu ve yakınlığı ciğerlerimdeki havayı çeken bir vakum gibi hissederken çenem titremeye başladı. Ama artık bu kızla ilgili günahkâr düşünceler olmayacaktı. Onun büyüsüne kapılmakla işim bitmişti. Ben bundan daha güçlüydüm. Güneş çeliğinden yapılmış bir irademvardı ve hiçbir kız - ne kadar çekici olursa olsun - beni bir daha haincedüşüncelere sürükleyemezdi.

"Geraldine'in durumu daha iyi," dedi ve sanki bu konuyla ilgili olarak kalabileceğim ilginç bir şey olduğunu düşünmüş gibi beni dikkatle süzdü. Ama yoktu.

"Evet, yıldızlara şükürler olsun," dedim içi boş bir sesle. "'Gerçek Varisler' hakkında vaaz vererek hepimizi kızdırmaya devam edebilir." Bu sözleri havadan alıntıladım ve pislik olma konusundaki ince yeteneklerime geri döndüm. Böyle bir yeteneğin Zodiac'ta bir ders olmaması büyük talihsizlikti, yoksa bu dersten çoktan geçerdim.

"Ona kimin saldırdığına dair bir fikrin var mı?" diye sordu havayla. Saçları yağmurdan kıvrılmıştı, mavi uçları gece camı gibi parlıyordu. Nadir görülen bir
Fırtına Ejderhası'nın şimşeği kuma çarptığında oluşan madde.
Alestria yakınlarında bulunabileceği bir yer vardı, ancak acımasız Oscura çetesi onun sahibi olduğunu iddia etmişti. Yine de Gabriel tarafından bana hediye edilen bir parçasına sahiptim.

"Bu olay hakkında bildiklerim ya da bilmediklerim seni ilgilendirmez." Ona dik dik baktım, ürkmesini umuyordum ama ürkmedi. Nefretini istiyordum, benden uzaklaşana kadar onu zorlamak istiyordum. Suçlayan gözlerle orada oturmayı bırakana kadar.

Parmaklarını giydiği siyah eteğin içine sokup kalçalarını daha da yukarı çekti ve bakışlarım doğrudan çıplak bedenine kaydı. Bacaklarını açıp onu masama yatırdığımı ve iyi bir kız gibi sikimi içine almasını sağladığımı hayal ettim.

Sonra dişlerimi birbirine geçirdim ve sandalyemde arkama yaslanarak, Darcy Vega'nın bu masanın üzerinde benim için çırılçıplak durduğu düşüncesiyle aletimin ne kadar kalınlaştığını belli etmeyen soğuk bir ifade takındım.

"Peki, Düzen Geliştirme nasıl gidiyor?" Ellerimi karnımın üzerine koydum ve gözleri gömleğimin bel kemerimin üzerine çıktığı yere daldı, sonra tekrar bakışlarımla buluştu. Kahretsin, telaşlandığında çok güzel oluyordu. Gerçekten de eğlenmek istemiyordum ama ağzımın kenarındaki bir kas seğirmeye cesaret etti.

"Kurtadam olmadığımı biliyorum," dedi omuz silkerek, kendini hızla toparlayarak ve dudaklarından dökülen bu kelime ruh halimi öfkeli bir sıfıra indirdi.

"Evet, Kurtadam olup olmadığınızı anlamanın en iyi yolu onlardan biriyle sanki para alıyormuşsunuz gibi dans etmektir." Ona uzun ve sert bir bakış attım ve onu gördüğümü anlamasını sağladım. Görmüştüm, duymuştum ve o pisliği arzuladığını biliyordum. Cuma gecesinden beri görmezden gelmeye çalıştığım bir gerçekti bu. Ama
Şimdi o buradaydı, konuyu açtı ve içim yeniden alev aldı, roket yakıtıyla ıslatıldı ve şenlik ateşi gibi yandı.

Değerlendirmemden rahatsız olmuş gibi gergin bir şekilde kıpırdandı. Ve bunu söylediğim için pişmanlık duymaya başladım. Hiç profesyonelce değildi. Neden bundan bahsedeyim ki? Ama aynı zamanda, o dans pistinde ondan açıkça istediği şeyi yapıp yapmadığını da çok merak ediyordum. Sevişmişler miydi? Onu altına alıp adını inletmiş miydi?

Düşüncesine bile katlanamıyordum. Bu bende onu avlama ve kafasını omuzlarından ayırma isteği uyandırdı. Bunun mantıksız olduğunu ve çok daha fazlası olduğunu biliyordum ama bu yoldaydım ve bu yoldan çıkamazdım. Bilmek zorundaydım. Ona sahip miydi? O kasıla kasıla yürüyen köpeğin onun üzerinde benim asla umut edemeyeceğim bir hak iddia ettiğini kabul etmek zorunda mıydım?

Bakışlarım daha az yoğun olmadığından yanakları kızarmıştı ve aramızda havada asılı duran sorudan geri adım atmadım. Neden sormayayım ki? Seslendirmek için? Nasıl olsa oradaydı. Ve belki de konuya olan ilgimi ima etmeyecek bir şekilde sorabilirdim. Yüz ifadesinden cevabı okuyamıyordum, o yüzden siktir et, soracaktım.

"Onu becermek de içindeki kurdu ortaya çıkarmadı mı?" Tamamen sakin bir şekilde söyledim, içimdeki uçurumları sularına indiren fırtınalı denizi ele vermedim. Bu sadece basit bir soruydu, alay etmek içindi. Ben pislik bir öğretmendim, onun düşüneceği buydu. Başka bir şey düşünmezdi.

Dudakları birbirine sıkıca yapıştı ve gözlerinde öfke şimşek gibi çaktı. "Ben yapmadım," diye tısladı. "Yapsaydım da bu seni ilgilendirmezdi."

Rahatlama damarlarımda bir şarkı gibi mırıldanıyordu. Her zerremde yankılandı ve yüzümde zerresinin bile görünmesine izin vermedim. Ama çıplak dizlerimiz birbirine değene ve teninin pürüzsüzlüğü daha fazla temas için beni acıtana kadar sandalyemi öne doğru kaydırdım. Mantıklı olmam gerekiyordu.

şimdi, ama bu benim olduğum son şeydi. Bu adam deliliğin sınırındaydı ve o da kafamın içindeki seslerdi, bana düşünülemez olanı yapmamı söylüyordu.

Öne doğru eğildim ve dudakları aralandı, içine çektiği nefes beni de içine çekiyor gibiydi. "İrtibatınız olarak size göz kulak olmak benim işim. Varisler sizi çiğneyip tükürecekler Bayan Vega. Sadece dostça bir uyarı." Bunu hiç de dostça olmayan bir şekilde söyledim, dişlerimi uzatarak konuyu iyice vurgulamayı umuyordum. *Lanet olası hayatın için kaç, Mavi. Seni koruyamam, koruyabilsem bile korumazdım.*

Avuçlarını masaya dayadı, benden uzaklaşmak yerine daha yakına eğildi ve kokusu etrafımı sardığı anda aletim sertleşti. Hayatımda gördüğüm en tatlı meyveydi, orada asılı duruyordu.

O kadar olgun ve iştah açıcıydı ki ağzım bir ısırık için sulanıyordu. Sadece bir ısırık.

Kulaklarımı kalp atışlarına odakladım ve kalp atışlarının çılgınca bir melodi çıkardığını fark ettim, bu da bana güç verdi ve göründüğü kadar kendinden emin olmadığını fark ettiğimde kafamın netleşmesine yardımcı oldu.

"Ne gariptir ki efendim, son zamanlarda ben de *sizin* işinizle ilgilenmeye başladım." Gözünü kırpmadı, bu sözleri sanki daha önce zihninde kurgulamış gibi dikkatle söyledi. Onun oyununu oynuyorduk ama ben çoktan kazanmıştım. Sadece o henüz bunu göremiyordu.

Başımı eğdim, yüzündeki kendinden emin ifadenin tadını çıkarırken, benimle ilgili hiçbir şey bilmediğini bildiğim için ağzımın köşesi yukarı doğru çekildi. "Beni merakta bırakmayın Bayan Vega. Bu olay için yazdığınız konuşmayı duymak için sabırsızlanıyorum." Neyi hedeflediğini bildiğim için karanlık bir şekilde sırıttım. Onun ve kız kardeşinin kanının peşinde olduğumu, benim cinayet işleyebileceğimi düşündüğünü ve elbette bu nedenle Geraldine Grus'un saldırganının bu sandalyede olduğuna inandığını. Zaten beni, Tory'nin ve kendisinin ölümünü planlamakla suçlamıştı.

ve onun yerinde olsaydım, muhtemelen ben de aynı sonuca varırdım. Ancak Darcy'nin küçük Poirot anındaki sorun, elinde hiçbir kanıt olmaması ve son zamanlarda haberleri izlememiş olmasıydı.

Yüz ifademi inceledi, ne söyleyeceğini çoktan anladığımı fark etti ve bana ters ters bakarken kollarını kavuşturdu. *Bir konuşma planlamıştın, değil mi Mavi?*

Gözleri cehennem ateşiyle doluydu ve itiraf etmeliyim ki onu bu şekilde kızdırmak hoşuma gidiyordu. Bir elini kaldırdı ve puanlarını birer birer saydı. "Sen ve Darius kapıdan içeri adım attığımızdan beri Tory ve bana karşısınız. Gizlice buluşuyor ve öldürme çılgınlıkları yapmaktan bahsediyorsunuz.

Bu tamamen normal. Barda senin öldürme çılgınlıklarından haberi olan

aptal seksi bir modelle sohbet ediyorsun ve sonra beni köşeye sıkıştırıyorsun.

kadınlar tuvaletinde bir psikopat gibi. Sonra o akşam hem siz hem de Darius, Geraldine garip bir saldırıda neredeyse ölmeden hemen önce uygun bir şekilde kayboluyorsunuz. Oh ve olay yerine ilk kim geliyor? Sen. Kanlar içinde ve tarçın gibi kokuyorsun."

İşlenmesi gereken çok şey vardı. Ve bu noktaların her birini ayrı ayrı ele alırken kaşlarım saç çizgime doğru uçuşa geçmişti, belki de en az ilgili olması gereken ama benim için çok ilginç olan iki noktaya odaklandım.

Aptal seksi model mi? Bunu söyleme şeklinin kıskançlık gibi geldiğini düşünerek tamamen kandırılmış mı oluyorum? Ve lanet olsun, beni kokluyor muydu?

Yüzümde bir sırıtma belirdi, bu başlı başına bir hainlikti ama Mavi'nin cadı avının ötesinde benimle gerçekten ilgilenebileceğini fark ettiğimde buna engel olamadım. "Cinnamon?"

"Evet," dedi kararlılıkla ama yanakları kızarmaya başlamıştı ve giderek daha telaşlı, daha yenilebilir bir hale geliyordu. "Geraldine kokladı ve Sen de böyle kokuyorsun..." Çok iyi bir noktaya değinmiş gibi çenesini kaldırdı, sanki bu bana karşı inkar edilemez bir kanıtmış gibi, oysa aslında tüm bunlar nasıl koktuğumu bildiğine dair bir itiraftı ve görünüşe göre kayda değerdi.

"Peki bunu kaç kişiye anlattınız Bayan Vega?" Kayıtsızca sordum ve bu onu daha da kızdırdı. Bunu bilerek yapıyordum, onu sinirlendirmekten zevk alıyordum. Çünkü yarı sakinken bu kadar sevimli görünüyorsa, kendini tamamen kaybettiğinde nasıl göründüğünü bilmem gerekiyordu. Ve bundan o kadar keyif alıyordum ki, onunla oynamamam gerektiğine dair tüm nedenleri düşünmeme bile izin vermiyordum. En önemlisi de sikimin başının zonklamasıydı.

"Bana elini sürersen, gece yarısından önce tüm okul ne yaptığını öğrenecek kadar." Yüzüne bir zafer ifadesi yayıldı ve bu o kadar

Çok tatlıydı, neredeyse kesilip biçilmemesini dileyecektim. Yine de bunu yapmamı engelleyecek kadar değil.

"Görünüşe göre zamanının çoğunu beni gözetleyerek ve koklayarak geçiriyorsun. Ama ben hala senden
masamda kanıt var mı?" Ellerine baktım, benimle ilgili hiçbir şey bilmediğini çok iyi bildiğim halde onu arıyormuş gibi yaptım. "Hayır mı?" Alay ettim. "Video, fotoğraf, ses kaydı yok mu? Hiç mi kanıt yok?"

Yanaklarındaki renk solmaya başladı ve ben de sakince spor çantamdan Atlas'ımı çıkarıp burnunun dibine yerleştirdim ve kısa süre önce çıkan haberleri gösterdim.

Zodyak Akademisi Öğrencisindeki Yaraların Nimf Saldırısı Olduğu Doğrulandı. Profesör Orion (Zodiac'ta Kardinal Büyüsü alanının başı Akademi), ölümünden birkaç dakika önce onu kurtaran cesur davranışının ardından Noble Crest ile ödüllendirilmesi bekleniyor.

Gözleri kelimelere takıldı ve ben de utancının yayıldığı her saniyeyi içime çekerek onu izledim.

"Oh," diye nefes aldı.

"Evet - *oh*. Şimdi seansınıza dönebilir miyiz yoksa etrafa savurmak istediğiniz başka vahşi suçlamalarınız var mı? Müdür Nova
Pitball Stadyumu'ndaki tribünlerin altında uyuşturucu mu? Yoksa Profesör Pyro Ağlayan Orman'da yangın mı çıkarıyor?" Yine de kendi sözlerime güldüm.
Ayağa kalkarken sesi kekeleyerek çıktı, bana zehirli bir bakış fırlatırken aceleyle sandalyesini devirdi.

"Biliyor musunuz? Bu seanslarla işim bitti. Ne duyduğumu biliyorum *efendim*. Belki Geraldine'e saldırmadınız ama bir şeylerin peşinde olduğunuzu biliyorum." Kapıya doğru yürüdü ve anlık bir kararla

O kız şu anda hayatımı biraz olsun güzelleştiren tek şeydi.
ve eğer giderse, buraya geri gelmeyecekti. Artık bana ışığını
getirmeyecekti. Yine karanlıkta yalnız kalacaktım ve son zamanlarda olan her şeyden sonra onun kalmasına ihtiyacım vardı.

Hızımla onun önüne uçtum, çıkış yolunu kapattım ve onu hapsettim, bunun çılgınca, aptalca, bencilce bir arzu olduğunu biliyordum. Ama onu bu odada istiyordum. Benimle birlikte. Onu tutabildiğim sürece.

"Beni ısırma," diye hırladı ve öfkeyle geri adım attı. "Geçen gün benden neredeyse her şeyimi aldın ve ben daha yeni tam gücüme kavuştum.
geri."

İçimden bir sarsıntı geçerken kaşlarım şaşkınlıkla birbirine çarptı. "Geri mi aldın? Nasıl?"

Başını iki yana salladı. "Emin değilim."

"Bir dahaki sefere dikkat et." Bir adım öne çıktım ve elini göğsüme vurdu, avucunun sıcaklığı neredeyse lanet okumama neden oluyordu.

"Yapma," diye emretti, dişlerimi içinde istemediği için gözleri parlıyordu. Ve bunun ne kadar acı verdiğine şaşırdım.

"Seni ısırmayacaktım," diye mırıldandım ve omuzları rahatlayarak sarktı, midem sıkıca düğümlendi. *Sadece gitmeni istemiyorum.*
Çünkü bunu yaptığında, gerçekliğe dönmek zorunda kalacağım. Ve benim gerçekliğim o kadar berbat ki, tahmin bile edemezsin. Geri çekildim ve sandalyesini işaret ettim, bir parmağımı sallayarak onu bir hava akımıyla dik durmaya zorladım. "Kal. Bitir şu
oturum." *Lütfen*.

Kapıya kararsızca baktı, kalmak isteyip istemediğinden bile emin değildi. Ve onu gerçekten suçlayamazdım. Tam olarak bir kahkaha fıçısı değildim. "Önce benim için bir şeye cevap verir misin?"

"Ne olduğuna bağlı," dedim kısık bir sesle. *Çünkü bazı*
Asla söyleyemeyeceğim sırlar. Ama şu anda seni tutmak için, sanırım hepsini anlatırdım.

"Beni ve kız kardeşimi öldürmek mi istiyorsun?" Bana bu cevaba ne kadar ihtiyacı olduğunu gösteren sert bir bakış attı, gözlerimin içine bakarak cevabımı değerlendirmeye çalıştı, gözlerimde gerçeği aradı.

Bakışlarım onun güzel yüzünde gezindi ve gerçekten verebileceğim tek bir cevap vardı, çünkü bundan sonra ne olursa olsun, ben onun ya da kız kardeşinin öldüğünü görmek istemediğimden emindim. Bu kızın öldüğünü görmek, onunla tanışana kadar varlığından bile haberdar olmadığım içimdeki bir şeyi kıracaktı. "Hayır, Mavi. İstemiyorum."

Aramıza sessizlik girdi ve ağır bir nefes onunkiyle aynı anda benim göğsümü terk etti. Ne düşündüğümü anlayamamış gibi kaşlarını çattı ve açıkçası ben bile bildiğimden emin değildim. Darius yüzünden kafam karışmıştı ama onun yüzünden de karışmıştı. Şu anda iki yöne savrulduğumu hissediyordum ve bir yanım kapıyı kilitleyip kaçabildiğim kadar uzun süre burada kalmak istiyordu. O kaldığı sürece.

"Peki... bana ne öğretmek istiyorsun?" diye sordu, suçlamalarının nasıl sonuçlandığı konusunda bana hâlâ kızgın olduğu belliydi.

Parmaklarım onu tutma isteğiyle büküldü, ama bunun yerine başımı bir komutla salladım, ondan biraz uzak durmanın en iyisi olduğunu düşündüm. "Otur."

Öyle yaptı ve ben de masamdaki bir çekmeceyi açıp en sevdiğim kitaplardan birini çıkardım. Emirlerin ve Hediyelerinin Resimli Rehberi.

Kapak elle boyanmıştı, Order takımyıldızları siyah yüzeyine altın renginde özenle fırçalanmıştı ve parıldayan değerli taşlar yıldızları işaretliyordu.

Darcy ona dokunmak için uzandı, parmakları benimkilere değdi ve gözleri bu akademide okuduğum günlerden hatırladığım bir kıvılcımla alevlendi. Bilgiye açtı ve tehlikeli bir fikir olsa bile elimdeki her kırıntıyı ona vermek için içimde sessiz bir dürtü vardı. Çünkü bilgi

Solaria'da güç ve iktidar her şeydi. Yine de... Ben onun öğretmeniydim, irtibat görevlisiydim. Yani biraz rol yapmamda bir sakınca yoktu.

Kitabı ona doğru kaydırdım ve açarken alt dudağını ağzına götürdü, bu manzara bana dünyanın en iyi pornosundan daha fazlasını yaptı. Onun dikkatinin dağılmasını fırsat bilerek oturdum ve aletimi şortumun içinde yeniden düzenledim, sandalyemde daha yakına kaydım ama dizlerimiz tekrar birbirine değecek kadar yaklaşmadım.

"İşte," dedim, sesim boğazımda şişen yumrunun etrafından sert ve kaba bir şekilde çıkarken, içindekiler sayfasını işaret ettim, her Tarikat, her birinin yanında kendi türünün küçük bir sembolüyle ortaya konmuştu. "Bunlar Emirler." Bu kitaptaki liste, var olduğu bilinen tüm Tarikatların eksiksiz bir ansiklopedisine olabildiğince yakındı. Her zaman yeni, garip ve nadir bir Tarikat formunun keşfedilme ihtimali vardı, ancak şu ana kadar Şu anda bu kitapta her şeyin olduğunu herkes biliyordu. Onlara Kardinalimde çalışacakları en yaygın Emirlerden bazılarının kısa bir listesini vermiştim
Sihir sınıfı, ama bunun içinde her bir Emir listelenmişti, bu da onunkinin de sayfaları arasında olduğu anlamına geliyordu.

"O kadar çok var ki," diye huşu içinde nefes aldı, ben onun her küçük hareketini dikkatle izlerken sayfaları birbiri ardına çevirdi
gözleri, dudakları. Beni tamamen büyülemişti ve bakışları benimkilerle buluşmak için yukarı kayarken yine hazırlıksız yakalandım, ağzından benim için olmayan bir gülümseme kalktı. O kitap içindi. Ve onu mutlu ettiği fikri kalbimin şiddetli bir şekilde çarpmasına neden oldu, ona daha fazlasını göstermemi istedi, lanet olası koleksiyonumdaki her bir favoriyi. Bu çok saçmaydı çünkü
Bu kitapları hiç kimseyle paylaşmak istememiştim. Ama her biri bana bu kadar doğal bir gülümseme veriyorsa, ona hepsini göstermem kaçınılmaz görünüyordu. Yine de hiç mantıklı değil.

Yönlendirme beklediğini fark ederek boğazımı temizledim ve sayfayı çevirmek için uzandım, ilk Emri ortaya çıkardım. Aalarian Aardvark.

Sol sayfada yaratığın tam renkli, bronz ve pas rengi pulları sayfada parıldayan yetenekli bir resmi vardı, çizim o kadar gerçekçiydi ki sanki kitaptan çıkıp yürüyebilirmiş gibi görünüyordu. Sağ sayfadaysa boyutları, ihtiyaçları, yetenekleri ve yeniden şarj olmak için nelere ihtiyaç duyduğuyla ilgili istatistikler yer alıyordu.

onun büyüsü.

Bir Aalarian Aardvark'ın gücünü yeniden şarj etmek için kıvrılıp tepelerden aşağı yuvarlanması gerektiğini gösteren metnin o kısmını işaret ettim ve sessizce kendi gücümü yeniden şarj etmek için bu kadar gülünç bir şey yapmak zorunda olmadığım için yıldızlara şükrettim.

"Bu sayfalara bakmanı ve her birini okumanı istiyorum," diye talimat verdim. "Eğer sizde yankı uyandıran bir şey bulursanız, o zaman Düzeni not edeceksiniz ve ben de hangi Düzen olarak ortaya çıkacağınızı keşfetmeye yaklaşıp yaklaşmadığımızı görmek için bazı testler yapacağım."

Başını salladı, sayfayı çevirdi, oradaki Abada gözlerini açtı, iki çarpık kanatlı küçük, kanatsız bir Pegasus'a benzeyen nadir bir Tarikat boynuzları ve bir yaban domuzu kuyruğu.

"Ancak," diye devam ettim. "Bazı Tarikatlar hakkında çok az şey bilindiğini belirtmekte fayda var çünkü ya çok nadirler ya da soyları tükenmiş durumda. Şunlar var

Örneğin, toplumdan bağımsız yaşayan ve Tarikatlarının sırlarına imrenen Muskian Kaplanlarının bazı kolonileri, ancak bilinenler bu sayfalar arasında bulunacaktır."

Başını salladı, bir sayfa daha çevirirken devam etmek için endişeli görünüyordu. "Herhangi bir sorunuz varsa, sormaktan çekinmeyin," dedim, ama o kaybolmuştu

Şimdi kendi dünyasında, sayfa üstüne sayfa çeviriyor, başını eğiyor ve görüş alanını doldurmasına izin verdikçe burnu kitaba daha da yaklaşıyor.

Onun dünyamıza olan naifliğinde huzur bularak kendimi seyretmeye bıraktım ve bu odanın dışında yaşanan kaosun içinde kendimi şımartmaya izin verdim.
Çünkü bu kesinlikle fırtına öncesi sessizlikti ve fırtına geldiğinde yol açacağı hasar hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bu yüzden şimdilik bu sessiz anı çalıyor, onun ışıltısı ofisimin tamamını doldururken ruhumdaki acının azaldığını fark ediyordum. Bir savaş sırasında ateşkes gibi hissettirdi. Silahlar geçici olarak yere bırakıldı ve bir anlık delilikle onları bir kenara bırakmanın nasıl bir şey olacağını merak ettim.

OceanofPDF.com

Etrafımda altın yığınlarıyla yatağımda uzanıp sihrimi tazelerken, hoparlörümden müzik sesi geliyordu ve ben kafatasımın içinde sürekli yer alan savaşan düşünce ve duygulardan bir nebze olsun huzur bulmaya çalışıyordum.

Şu anda Ateş Arenası'nda Roxy Vega'ya ateş büyüsü konusunda ders veriyor olmam gerekiyordu ama bunu tam olarak hiç yapmayacaktım. Profesör Pyro benden bunu yapmamı isteyebilirdi ve ben de kabul edebilirdim, ama ne zaman
İşin aslı, Roxy eğer istiyorsa benim katılımımı zorlamak zorunda kalacaktı. Ve bunu yapmaktan tamamen aciz olduğuna göre, böyle bir şey olmayacaktı.

Yine de ondan kaçıyordum. Diğer Varisler ve ben ondan ve kız kardeşinden sonsuza dek kurtulmak için gerekli planların başlangıcını yapmıştık ve ben de bu hedefe odaklanıyordum. Ona duyduğum arzunun dikkatimi dağıtmasına ihtiyacım yoktu ve kendimi onun beni tekrar kendine çekmesine yol açabilecek bir pozisyona sokmayacaktım.

Lance onların Sirenler olabileceğini düşünmüştü ama ben daha çok Incubus'lar gibi bir şey olup olmadıklarını merak ediyordum. Tarikat oldukça nadirdi ama tüm gençleştirici büyü yöntemleri cinsel arzuya dayanıyordu ve
Başkalarının şehvetini kontrol etme ve sahiplenme konusunda ustalar. Ve Roxy Vega

Gittiği her yerde kesinlikle bolca şehvet uyandırıyordu. İçimde o kadar çok şehvet uyandırıyordu ki, kendimi ondan başkasına 31 çekemez halde buluyordum; vücudunun, ağzının ve hatta sadece bana taktığı isimlerin anıları, yumruğumu zonklayan sikimin etrafına sardığım anda zihnimi dolduruyordu. Dikkatimi ondan uzaklaştırmak için porno izlemeyi bile denedim ama sonunda lanet olası gözlerimi kapatıp yine de onu düşündüm, her zaman elimi sikmek yerine onu sikimle doldurmanın ne kadar iyi hissettireceğini hayal ettim.

Ama onu bu şekilde düşünmeyi bırakmaya kararlıydım. Aslında ondan kurtulma arzusu dışında onu hiç düşünmemeye.

Birkaç saat önce Xavier'le tekrar konuştum ve bana her şeyin yolunda olduğuna dair güvence verdi. Okuldan sonra ilerlemek ve babamdan kaçmak için çok fazla ekstra çalışma ve eğitim yapıyordu, böylece malikanede babama çok sık yakalanmıyordu.

Annemin geceleri gizlice odasına girdiğini, yatağının kenarına oturduğunu ve biz çocukken yaptığı gibi parmaklarını saçlarına soktuğunu söylemişti ve bundan çok şey anladığını biliyordum. Ama bizi uzun zaman önce babamızın zulmüne terk eden kadının birkaç nazik dokunuşunun neyi kanıtlaması gerektiğinden emin değildim. Bunu ona söylediğimden değil elbette çünkü Xavier benim gibi değildi. İkimiz de aynı zehirli ortamda yetişmiş olmamıza rağmen, o her zaman çok umutluydu. Hâlâ karanlıkta ışık arıyordu. Belki de bunun Varis olmamla ve babamın ilgisini, derslerini ve cezalarını çekmemle bir ilgisi vardı ama içimden bir ses bunun onun doğasında da olduğunu söylüyordu.

Çoğunlukla Xavier'in gelip burada, akademide benimle kalabilmesi için bu yılın geçip gitmesini diliyordum. O okuldan ayrıldığında kendimi çok daha iyi hissedecektim.

O eve temelli dönmek ve büyüsü uyanmış ve Ejderha Düzeni formu da serbest bırakılmışken onu her zaman gözümün önünde tutabileceğim bir yere gitmek.

Atlas'ım çaldı ve ona baktım, Lance'ten gelen mesajı gördüm ve sinirli bir şekilde tsk ettim.

Lance:

Bana planlarını anlatacak mısın?

Darius:

Bilmemen daha iyi.

Diğer Varisler ve benim Vegas'la başa çıkmak için ne yapacağımızdan hala emin değildim ama bunun bir öğretmenin izin vermesi gerekenin ötesine geçme ihtimali yüksekti. Bunun uğruna onun buradaki işini tehlikeye atmayacaktım. Ayrıca, bunu çözmek benim ve Mirasçıların sorumluluğundaydı, daha fazla pisliğimin içine sürüklenmesine gerek yoktu.

Lance:

Yardım edebilirim.

Darius:

Tüm hayatın bana yardım etmekle geçiyor. Git bir kez olsun zevk aldığın bir şey yap.

Birkaç uzun saniye boyunca Atlas'ıma baktım ama cevap vermedi. İçim burkuldu, bu ifadenin onu üzeceğini biliyordum ama bu aynı zamanda gerçekti. Babam bizi birbirimize bağladığında Lance'in hayatını çalmıştı ve onu sürekli saçmalıklarımın içine çekmekten bıkmıştım. Evet, Lionel Acrux'a olan nefretimde bir müttefikimin olması benim için güzeldi ama

Yapmaya çalıştığımız herhangi bir şey bana gerçekten bir şey kazandırdı mı? Lance beni kara büyü konusunda eğitiyor olabilirdi ama yine de babamla eşit seviyeye gelmemi sağlayıp onu alt edebilmem için yeterli değildi. Ve şimdi Xavier benim aptalca meydan okuma girişimlerim yüzünden saldırıya uğramıştı. Lance'i de ateş hattına atmak istemedim.

Yani onu bu işin dışına ittiğim için incinmiş olabilir ama ben sadece onu korumaya çalışıyordum. Onu babamın gazabından olabildiğince uzak tutmaya çalışıyordum. Dürüst olmak gerekirse, ben de bencilce davranıyordum. Lance her zaman içimdeki iyiliği, beni Lionel Acrux'tan ayıran ve onun beni olmaya zorladığı klon olmadığımı kanıtlayan şeyleri görmek isterdi. Ama bunun son birkaç yıldır kendimize söylediğimiz güzel bir yalan olduğunu düşünmeye başlamıştım çünkü şimdi ben de onun gibi olmak zorundaydım.

Kardeşimi korumak için onun kadar canavar olmak istemedim. Ve eğer babamın istediği şeyi elde etmek için karanlığa dönmem gerekirse, bunu yapacağımı biliyordum - sadece Lance'in gözlerinde kendimin ne olmasına izin verdiğimi gördüğünde hayal kırıklığıyla yüzleşmek zorunda kalmak istemiyordum.

Omurgamdan aşağı bir karıncalanma geçti ve başımı kaldırıp yatak odamın kapısına baktım, biri kapıyı çalmadan bir süre önce.

"Kapı açık," diye seslendim. Zaten Caleb'in uğramasını bekliyordum ve muhtemelen uğraması iyi olmuştu çünkü düşüncelerimin fırtınasından uzaklaşmaya ihtiyacım vardı. "İçeri gel."

Uzun bir duraklama oldu, sonra kapı açıldı ve ona doğru baktığımda kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu, Roxanya Vega'yı dar bir spor sütyeni ve tayt kombinasyonu içinde buldum, odamı incelerken tamamen baştan çıkarıcı görünüyordu.

Yeşil gözleri her şeyin üzerinde gezinirken burnu hafifçe kırışmış, sarı ve sarıçamdan evim dediğim yerin tüm detaylarını içine çekmişti.

Yatağımın üstündeki duvar boyunca uzanan turuncu pencereler, uzaktaki duvarda bulunan kanepeye ve televizyon alanına kadar uzanıyordu.

Bakışları, yatağımın ayakucunda boş duran hazine sandığına düşmeden önce mobilyalardan saate ve resim çerçevelerine kadar odadaki her altın eşyaya dokundu.

Gözleri orada oyalanıp en değerli eşyalarıma bakarken göğsümde koruyucu bir hırıltı oluştu ve sonunda dikkatini altınlarımla çevrili yatağımda gömleksiz oturduğum yere çevirdi.

"Ne istiyorsun lan sen?" Ona ters ters bakarken kendimi oturur pozisyona iterek hırladım.

Ondan çok iyi bir nedenden dolayı uzak duruyordum ve sikim onu selamlamak istercesine sarsılırken, nedenini zorla hatırladım. İşimizi yapmaya hazır olana kadar ondan uzak durmaya özen gösteriyordum. Ondan kurtulma planları yapıyordum çünkü bu konudaki kararımı tek bir şüphe anının bile etkilemesini istemiyordum.

"Korsan fetişin falan mı var?" diye sordu, kaşlarını altınıma doğru kaldırarak ve neredeyse eğleniyor gibi görünerek beni şaşırttı. Seansımızı kaçırdığım için bana bağırmaya başlamasını ya da en azından küfür etmesini bekliyordum.

Ama bunun yerine başını bana doğru eğiyor ve ona yöneltmeye karar verdiğim nefret karşısında sevimli ve şaşkın görünüyordu. I

Birlikte dans ederek geçirdiğimiz zamanın aramızdaki düşmanlığın bir kısmını yumuşattığını düşünmüş olabileceğini tahmin ediyordu, ama onun kollarında yaşadığım o zayıflık anının bedeli düşünüldüğünde bu gerçekten daha uzak olamazdı.

"Ne?" diye sordum. Kardeşimin acı içinde çığlık attığını düşündükçe kaşlarımı çatmaya zorlayarak sordum ve onun beni amacımdan saptırmasına izin vermeyi reddettim.

"Madeni paralarla dolu bir yatakta yarı çıplaksın, ya onlarla bir şeyler yapıyorsun ya da onları *erişilemeyecek bir* yere koyuyorsun.

ya da Kaptan Silver'ın yeni filosuna katıldığınıza dair notu kaçırdım."

Bu bir şaka mıydı? Bir an için ona ne diyeceğimi bile bilemedim ama bakışlarında gerçek bir şaşkınlıkla bana göz kırptığında ne olduğumu bilmediğini fark ettim. Bu yüzden mi beni kızdırmaktan çekinmiyordu? Başka bir Fae olsa sinecekken beni itip kakmasının nedeni bu muydu? Korku mu?

"Gerçekten hiçbir şey bilmiyorsun, değil mi?" Alay ettim. "Benim türüm gücünü bu şekilde yeniden üretiyor; altından."

"Oh." Paralara tekrar kaşlarını çattı ve hâlâ anlamadığını söyleyebilirdim. "Yani sen bir korsan tarikatı mısın? Göz bandı olan, rom içmek isteyen ve evcil bir papağanı olan tek bacaklı bir adama mı dönüşüyorsun?"

Sorusu beni öylesine hazırlıksız yakaladı ki neredeyse çatlayacaktım, göğsümde orada hiç işi olmayan bir kahkaha yükseldi. Xavier'in yanan etinin kokusunun babamın ofisinde havayı nasıl doldurduğunu hatırlatan sert bir hatırlatmayla onu bastırmak zorunda kaldım ve kendimi durumun kontrolünü geri almaya zorladım.

"Odamda ne halt ediyorsun?" Ben talep ettim.

"Neden burada olduğumu sanıyorsun?" diye anında karşılık verdi. Ama bu etkileşimi kolaylaştırmak için ona iyilik yapmayacaktım.

"Buraya dalacak kadar aptal olmanız için aklıma gelen tek olası neden, Solaria'yı kimin yönetmeyi gerçekten hak ettiğini nihayet anlamış olmanız. Durum böyleyken, beni ve diğer Varisleri kralınız olarak yüceltmek üzere olduğunuzu tahmin ediyorum," dedim ve gerçek bir tahminde bulunmuş gibi omuz silktim ve bu öneri karşısında gözlerinin öfkeyle nasıl parladığını izledim.

"Hayal kurmaya devam et," diye mırıldandı. "Buradayım çünkü eminim farkındasınızdır, özel ders seanslarımızdan birini daha kaçırdınız."

"Peki ya öyleysem?" Birden ayağa kalkıp bir avuç altını yere düşürerek sordum. "Bu konuda ne yapacaksın? Beni iradene boyun eğmeye mi zorlayacaksın?"

Roxy çenesini kaldırdı ve meydan okurcasına bana baktı. "Gel ve söz verdiğin gibi seansı yap," diye talep etti.

Ona yaklaştım, tepesinde kule gibi yükselirken bana bakması için onu zorladım, geri çekilmesini istedim ama o kendini tuttu ve çenesini sıkarak cevabımı bekledi.

"Hayır," diye nefes aldım, gözlerindeki meydan okuma karşısında bedenimin her santimi ateş büyümle yanarak derimin yüzeyine çıktı. "Eğer seni eğitmemi istiyorsan, beni eğitmek zorundasın. Eğer gerçekten bizim türümüzden biriysen, Fae'lerin istediklerini aldıklarını ve bizim için önemli olan tek şeyin güç olduğunu çabucak öğrenmen gerekecek. Yani senin için bir şey yapmamı istiyorsan beni zorlaman gerekecek."

Roxy sonunda çığlık atmaya hazır görünüyordu ama ağzını açtığında onun yerine alaycı bir ses çıktı. "Yine kaç tane Element kullanıyorsun Darius?" diye sordu, sesi sert ve alçaktı. "İki, değil mi?"

İçimdeki Ejderha onun bu iması karşısında öfkeyle kükredi ama yüzümü babamın bana aşıladığı boyun eğmez maskeye kilitleyerek bunu göstermeyi reddettim.

"İki tane yeter de artar bile," diye cevap verdim.

"Evet... ama dördüne birden sahip olmak daha iyi olmalı." Resmen bana sırıtıyor, beni kışkırtıyor, en kötüsünü yapmam için bana meydan okuyordu, sanki yaparsam gerçekten başa çıkabileceğini düşünüyordu. Ve kalbim yıldızlara lanet olsun, ama tam da bunu yapmak istiyordum. İçimdeki canavarı görmesine ve bununla gerçekten başa çıkıp çıkamayacağını görmesine izin verdim.

"Ben bir apeks yırtıcısıyım. Benim türüm kimseden emir almak için yaratılmadı. DNA'mda size hükmetmek yazıyor. Ne kadar güçlü olma potansiyeline sahip olursanız olun asla boyun eğemem," dedim buz gibi bir sesle.

"Bunu nasıl bilebilirsin? Benim hangi tarikattan olduğumu bile bilmiyorsun.

Belki de besin zincirinde düşündüğünden daha yukarıdayımdır," dedi, gözleri hâlâ içimdeki kötü adamla alay etmenin tehlikesinden zevk alıyormuş gibi parlıyordu.

Alay ettim, tam kişisel alanına girene kadar ona yaklaştım, teninin tatlı kokusu beni çağırıyordu.

Ellerimi başının iki yanındaki kapıya dayadım, onu içeri hapsettim ve hala ürkmeyi reddederken kalbim hızla çarparak onu izledim.

"Kimse besin zincirinde benden daha üstte değil, *Roxy,*" diye söz verdim ona, ona ve temsil ettiği her şeye duyduğum nefretten başka bir şeyin ruhuma dokunmasına izin vermeyi reddetmeme rağmen bakışlarım onu içine çekmek için aşağıya indi. O benim düşmanımdı, açık ve net ve kardeşimin iyiliği için tek bir an bile şüphe duymaya izin veremezdim.

Ben onu incelerken o da beni inceledi ve ona doğru hissettiğim çekim, yaklaşan bir fırtına gibi çıplak bedenimde çatırdadı. Ama onun arzularına boyun eğmeyecektim. Onunla aramda hiçbir şey kalmamıştı.

İçimdeki ondan kurtulma ihtiyacı dışında.

"Kaçıncı sınıftansın?" Roxy nefes aldı, göğsü bizi çevreleyen havanın ağır basıncıyla yükselip alçaldı ve bakışlarım giydiği küçük spor sütyeninin içindeki göğüslerinin kabarıklığına takıldı.

"Sen bana seninkini gösterirsen ben de sana benimkini gösteririm," diye takıldım, gözlerim Ejderha'mın altın rengine dönüştü, sürüngen yarıkları ve her şey, göz kırpmadan önce tekrar değişti ve yüz hatlarındaki şokun parlamasını izledim.

"Ama ben henüz Tarikatımı tanımıyorum," diye itiraz etti. "Profesör Orion ölümlüler dünyasında büyümenin yeteneklerimizi bastırdığını

düşünüyor."

Bunun gerçekten doğru olup olmadığını ve gerçekten ne olduğu hakkında hiçbir fikri olup olmadığını merak ederek bir an onu izledim. Ve garip bir şekilde, ona gerçekten inandım.

Ama eğer karşısında duran yaratığın ne tür bir yaratık olduğunu bilmek istiyorsa, ona bir gösteri yapmaktan ve benden neden korkması gerektiğini tam olarak anlamasını sağlamaktan yeterince mutluydum.

Aniden geri çekildim, kemerimi çözüp fermuarımın düğmelerini açarken beni ona yaklaştırıyor gibi görünen enerji bandını kopardım.

"Ne yapıyorsun?" diye soluk soluğa sordu, kot pantolonumu indirirken bana baktı, boksörlerimi onlarla birlikte çıkardı ve horozumun tüm uzunluğunu iyice görmesine izin verdi.

Bakışları ona yapışıp kaldı ve onun ilgisini hissettiğimde kanım o yöne doğru akmaya başladı, sanki bir parçam hâlâ onunla buradan gittiğinden emin olmanın ötesinde bir şey yapmama kararımı kabul etmemiş gibiydi. Aletim aklıma türlü türlü fikirler getirmeye devam ederken dişlerimi sıktım.

Eğer şimdi benim için eğilmesini sağlarsam onunla neler yapabileceğimi düşündüm ve onu ne kadar çok becermek istediğimi düşünürken bakışlarımın ağzında oyalanmasına izin vermemeye çalıştım.

"Bana gözlerini dikmeyi bıraktığında sana bilmek istediğin şeyi göstereceğim," diye alay ederek dikkatini tekrar yüzüme çektim ve kaşlarımı çattım.

"İnsanlar bir toplantının ortasında aletlerini çıkarma eğiliminde değiller. "Sanki bunun için bana kızgınmış gibi tersledi. "Madem küçük Darius'u görmemi istemiyordun, o zaman onu konuşmamıza dahil etmemeliydin."

Kendime engel olamadan bir kahkaha attım, aklım ve aletim her türlü sınır dışı yolda dolaşırken kendime iki tane verdim

Onu benim için eğilmeye ikna edip edemeyeceğimi düşünmek için birkaç saniye.

Kaşlarını çatarken ona yaklaştım ama nefes alışları hızlanmıştı ve gözbebekleri kendi arzusu olduğuna yemin edebileceğim bir şekilde büyümüştü.

Bunu istiyordum. Bunu söyleyebileceğimden çok daha fazla istiyordum ve bir adım öne çıkmak, onu ensesinden yakalamak ve teslim olup benim için can attığı şekilde bana boyun eğene kadar onu kabaca öpmek çok cazip geliyordu. Bunu gözlerinde görebiliyordum. Nefrete rağmen baştan çıkarıcıydı ve ben bunu yapmak istiyordum.

Onu becermekten o kadar nefret ediyordum ki neredeyse son adımı atacaktım.

Ama kendi nabzım kulaklarımda bir savaş davulu gibi gürlerken, bunun o kadar basit olmayacağını biliyordum. Onun bir tadına baksam bağımlısı olurdum. Ve ne kadar cazip bir günah olursa olsun bunu göze alamazdım.

"Eğer bir daha odama davetsiz gelirsen, bunun sebebi şu olsa iyi olur Bize boyun eğmeye ya da seni şu başlığın üzerine yatırıp adımı haykırman için bana yalvarmaya hazırsın," dedim, benim onun için sertleştiğim kadar onun da benim için ıslandığını bilmenin verdiği güvenle.

Kendini kapıma yasladı, tepkisiyle savaşmaya çalışıyormuş gibi kalçalarını birbirine kenetledi ama kaşlarını ne kadar çatarsa çatsın aramızdaki havada uğultu olduğunu hissettim.

Hepsi hayvani şeylerdi ve eğer onlara teslim olursak en iyi türden kötü olacağını biliyordum. Ama yapamadım.

Aniden ondan uzaklaştım ve yanımızdaki açık pencereden koşarak atladım.

Roxy ben düşerken telaşla soluk soluğa kaldı ve ben kollarımı iki yana açarak saniyelerin geçip gitmesine izin verirken, Ejderham içimde özgürlük için ateşli bir çaresizlikle yükseldi.

Altın Ejderha tenimden fırladığında, boğazımdan Ignis Evi'ndeki tüm pencereleri sarsacak kadar yüksek bir kükreme çıktı.

Bir sonraki anda çenemden ateş fışkırdı, alevlerin arasına balıklama dalarken ateşin sıcaklığı altın pullarımın üzerinden geri yayıldı.

Gözlerini tenimde hissetmek içimi sızlatırken ve içimden bir önsezi ürpertisi geçirirken, hala beni izlediğini bildiğim kıza dönüp bakmama izin vermeden gökyüzünde uzaklaştım.

O kız benim çöküşümün başlangıcıydı. O potansiyele asla ulaşamayacağından emin olmalıydım.

OceanofPDF.com

Aqua Gölü'nün kenarında oturup Siren Emri Güçlendirmemi bekledim. Vega ikizlerinin çimenlerin üzerinden bize doğru ilerleyişini izlerken içimde taşan beklentiyle başlayacak sınıf.

Bugün bizden biri olarak ortaya çıkabileceklerine dair herhangi bir ipucu olup olmadığını görmek için sınıfımıza katılacaklardı, ancak bu konuda ciddi şüphelerim vardı. Sirenler doğaları gereği empati yeteneğine sahiptiler ve kolayca

Tarikatımız resmi olarak ortaya çıkmadan önce bile. Diğer Fae'lerin refahı için kendimizden daha fazla endişe duyma eğilimindeydik.

Çünkü onların duyguları bizimkileri de etkileyecek kadar uyum içindeydik ya da manipülasyon uğruna bilgimizi kötüye kullanan işbirlikçi pisliklerdik.

Her ne şekilde olursa olsun, sınıfımıza katılmak üzere yola çıkan iki kızda her iki davranışa dair herhangi bir kanıt gördüğümü söyleyemezdim ve kendi duygularının başkalarına ulaşmaya ve onları etkilemeye çalıştığını da hissetmemiştim. Bu yüzden benim türümden olmadıklarına dair değerlendirmemden oldukça emindim.

Bununla birlikte, aslında bu dersi dört gözle bekliyordum. Diğer Varisler ve ben artık ne yapmamız gerektiğini biliyorduk ve Darius bunu tartışırken duygularını hissetmeme izin vermek istememiş olsa da, korkusunu havada tattığım zamanlar oldu.

Arkadaşım bu dünyada çok korkan bir adam değildi ve evdeyken katlandığı şeylerle ilgili sırlarını saklasa da hiçbirimiz aptal değildik. Babasıyla olan ilişkisinin tonunu anlamıştık. Bazı çürüklere tanık olacak kadar yakındık ve Caleb de bir keresinde bazılarına kulak misafiri olmuştu, ancak hiçbirimiz onu bundan kurtarmak için hiçbir şey yapamadık. Ama Darius tanıdığım en güçlü Fae'lerden biriydi.
Babasının ona attığı her şeye katlandı ve hatta buna rağmen gelişti ve Şeytanları olmasına rağmen, şimdiye kadar hiçbiri tarafından kırılmadığını biliyordum. Ama son birkaç gündür onda hissetmeyi başardığım korku daha tazeydi ve bir şekilde o kadar çiğdi ki benim de tüylerimi diken diken etti. Bu yüzden Lionel Acrux'un onu gerçekten motive edici bir şeyle tehdit ettiğine dair tüm terazimle bahse girmeye hazırdım.

Bu da sadece ve sadece tek bir şey anlamına geliyordu. Görevimizi şimdi başarmak zorundaydık. Babam bu konudaki isteklerini bana da açıkça ifade etmişti. Vegas'ın her türlü şüphenin ötesinde test edilmesi gerekiyordu. Eğer
Onları kovabilecek kadar zayıf olma ihtimalleri varsa, bunun gerçekleşmesinden biz sorumluyduk. Ve eğer onlara saldırırsak ama yine de kalmak için cesaret ve irade gücü bulurlarsa... o zaman taktiklerimizi değiştirmemiz gerekecekti. Bu artık onlardan kurtulmakla ilgili olmayacaktı. Bizimle asla boy ölçüşemeyeceklerini kanıtlamak olacaktı. Ve bu bana gitmelerini sağlamaktan çok daha tehlikeli görünüyordu.

Aklımda bu plan ve Darius'ta tatmaya devam ettiğim çalkantılı duygulara neden olan şeyi düzeltmeye yardım etme arzusuyla, Vegas'a karşı savaşmak için gereken her şeyi yapmaya hazırdım.

Ve şansıma, onlar bugün bu derse katıldıkları için, ihtiyacımız olan bilgileri alabilecektim ve daha sonra diğer Varisler ve ben planlarımıza son şeklini verebilecektik.

İkizler bize ulaştı ve büyük gruba ulaştıklarında gerginliklerini hissettim, dikkatleri bir an için bana kaydı ve sonra tekrar uzaklaştı.

"Günaydın kızlar, ben Profesör Undine," diye seslendi bu sınıfı yöneten öğretmen, onları yanına çağırarak. Koyu kızıl saçları omurgasından aşağıya doğru örülmüştü ve havadaki soğuğa rağmen ince bir bluz ve şort giymişti, ders başladığında yüzmeye gitmeye hazırdı. "Haydi herkes çemberin içine girsin," diye talimat verdi.

Hâlâ ayakta olan herkes çimlere oturdu, küçük hayran grubum her zamanki gibi bana yaklaştı, hayranlıklarını, şehvetlerini, kıskançlıklarını hissetmeme izin verdi - egomu biraz şişirirken ziyafet çekmem için tüm güzel duygular.

Yeni gelenleri daha iyi görebilmek için öne doğru oturdum, kollarımı dizlerime kilitledim ve benim türümle çevrili olmaktan ne kadar rahatsız göründüklerini gözlemledim.

Lewis yanıma yaklaşarak, "Onları biraz şehvetle besleyip ne kadar vahşileşebileceklerini görmeye hayır demem," diye mırıldandı. Adam tam bir A sınıfıydı.

İstesem muhtemelen ayakkabılarımı cilalarken sikimi yalayacak olan bir yalakaydı, ama ben onu şımarttım çünkü ailesi oldukça nüfuzluydu ve babam onları yanımda tutmak istiyordu.

Söyledikleri beni eğlendirmiş gibi gülümsedim ama insanlar istemeden onları şehvete zorlamaktan hoşlanmıyordum. Bir kızı becerirken odayı şehvetle doldurur muydum? Evet, tabii ki doldururdum. Ama o noktada rızası onaylanmış olurdu ve hediyelerimin etkisi olmadan bunu istemeyecek birini sekse zorlamaya çalışan bir sürüngen gibi hissetmek zorunda kalmadan hediyelerimi kullanabilirdim. Ancak Lewis her zaman bir sürüngendi.

Undine cebinden duygu okuyucusunu çıkardı, tel yuvasında asılı duran gümüş küreyi parmağıyla hafifçe vurarak harekete geçirdi ve

içindeki top dönmeye başladı. Topu çemberin karşısındaki Kayla'ya fırlattı, o da havadan yakaladı.

"Mutluyum," diye duyurdu Kayla, top dönmeyi bıraktığında içindeki duyguyu okuyarak.

"Harika," dedi Undine. "Kim başlamak ister?"

Bu lanet çocuk oyunundan çoktan sıkılmış bir şekilde inledim. Babamdan beni bu derslerden çıkarmasını defalarca istemiştim ama o ısrarla bunun

Türümün diğer üyelerini tanımak benim için iyi oldu, böylece onların bana olan sadakatini Düzenimiz içinde inşa edebildim. Bunun da ötesinde, sürekli olarak mutlu duygulardan beslenmeye başladık ki bunu yapmaktan genellikle hoşlanmam. "Tekrar korku yapamaz mıyız, bayan?"

Undine kararlı bir şekilde, "Geçen hafta korktuk," dedi. "Ayrıca, zamanınızın çoğunu Zodiac'taki diğer öğrencileri terörize ederek geçiriyorsunuz Bay Rigel. Her hafta burada da almanıza gerek yok."

"Tanrı aşkına," diye homurdandım. Bu korkunun tadını tercih etmekle ilgili bile değildi, sadece o kadar güçlüydüm ki, başka bir Fae'nin mutluluğundan uzun süre beslenirsem, genellikle onu çalar ve sonrasında bir süre boş veya üzgün hissetmelerine neden olurdum. Hoş olmayan duyguları onlardan uzaklaştırarak ve onları yüklerinden kurtulmuş ve başlangıçta olduklarından daha mutlu hissettirerek kendimi düzeltmeyi tercih ederdim. Gerçi ben hiç

bu gerçeği kimseye söylemedim. Bırakın korkunun ve acının tadına varan bir canavar olduğumu düşünsünler - zaten bu sadece krallıktaki en acımasız Fae'lerden biri olarak ünümü besliyordu.

"*Dil*, Bay Rigel. Bu Aqua'dan beş puan," diye çıkıştı Undine. "F'lerden ve S'lerden ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun."

"Peki ya C'ler?" Sırıtarak alay ettim.

Undine beni görmezden geldi ve dikkatini Vegas'a verene kadar çemberin etrafına göz gezdirdi. "Ah, bu seni Vegas'la tanıştırmak için iyi bir fırsat.

kızlar. Gelin ve burada benimle birlikte ayağa kalkın."

Ayağa kalktılar ve herkes bu oyunun nasıl gittiğini bildiğinden onlara ilgiyle bakarken canlandı. Buradaki herkes açıkça krallıktaki en güçlü Fae'den beslenme şansına sahip olmak istiyordu.

Undine, "Bu hafta yaşadığınız mutlu bir anıyı düşünün," dedi ve kızlar bu hafta hiç de mutlu olmadıklarını gösteren bir bakış attılar.

İçimdeki empati duygusu neredeyse bu konuda kötü hissetmeme neden olacaktı ama sonra onları bu akademiden uzaklaştırma ihtiyacına odaklandım ve burada mutsuz olmalarının sadece iyi bir şey olabileceğini fark ettim.

"Şey..." Tory kaşlarını çattı ve Darcy dudağını çiğnedi.

İzleyen Sirenlerden birkaç kıkırdama sesi geldi ama ben sessiz kaldım.

"Son yedi gün içinde sizi mutlu eden bir şey olmalı? Ya da belki son on dört günde?" Undine kaşlarını kaldırdı, duygularını değerlendirmek için hediyelerine uzanırken endişeli görünüyordu.

İkisi de odaklanacak mutlu bir anı bulmayı başarırken ikizlerin duygularındaki değişimi hissettim. "Bir tane buldum," diye duyurdu Darcy ve Tory sırıtarak başını salladı.

"Tamam." Undine, aralarında bana pis pis sırıtan Lewis'in de bulunduğu on kişiyi seçti ve ben olduğum yerde kalırken hepsi hevesle öne atıldı.

Bree, "Paltonu çıkar," diye Darcy'ye ısrar etti ve Simon, Darcy itiraz edemeden paltoyu omuzlarından çekip çimlerin üzerine fırlattı.

"Hey!" diye bir hamle yaptı ama Sirenler etrafını sararak onu engellediler.

"Bu mutlu anıyı aklınızda tutun," diye seslendi Undine.

Bree, "Bize anını anlat," diye teşvik etti ve Darcy'yi sakinleştirmeye çalıştığını hissedebiliyordum, böylece paylaşmaya daha istekli olacaktı.

"Kasabada arkadaşlarımla içiyordum," dedi Darcy, kahkahaya dönüşen bir gülümsemeyle ve Sirenlerin hepsi onun mutluluğunu içip büyü rezervlerini beslerken kıkırdadı.

"Başka ne var?" Lewis sordu ve ondan geldiğini hissedebildiğim yapmacık şehvetten, bir seks hikayesi umduğunu anlayabiliyordum. "Sende başka bir şey seziyorum, bize gecenin geri kalanını anlat." Parmaklarını bileğinin üzerinde gezdirmek için uzandı ve dilinden istediğini alırken gücünün onun iradesine karşı baskı yaptığını hissettim. "Profesörü gördüm
Orion."

Kayla nefesini tuttu, Lewis'e bir bakış fırlattı ve Darcy'nin kolunu tutarken hevesle sırıttı.

O şehvetin tadını ta buradan alabiliyordum ve gözlerimi devirdim. Bu okuldaki kızların yarısı Kardinal Büyü profesörünün peşindeydi. Bu gerçekten üzücüydü.

Darcy geri çekilmeye çalışırken kaşlarını çattı ama Lewis onu sıkıca tuttu ve tüm iradesiyle devam etmesi için zorladı. "Öfkeliydi... Öfkelendiğinde çok ateşli oluyor."

Kızlardan birkaçı şehvetle inledi ve Undine neyin peşinde olduklarını anlayınca aniden ellerini çırptı. "Yeter. Bugün şehvet yapmayacağız."

Siren grubu Darcy'yi serbest bıraktı ve Darcy ne söylediğini anlamış gibi görünürken yüzü kıpkırmızı oldu. Lewis benimle oturmak için geri döndü, kulaktan kulağa sırıttı ve beşlik çakmak için elini uzattı.

O boku çakmıyordum, bu yüzden bakarken fark etmemiş gibi yaptım. Etrafını saran grupla hikayesini paylaşmaya devam eden Tory'ye doğru, ama buna kulak misafiri olacak kadar yakın değildim.

Undine grubu daha küçük kümelere ayırdı ve onlar birbirlerine mutlu anılarını anlatmaya başlarken ben çimlere uzanıp ellerimle başımı kavradım ve hocamızın dersin bu sıkıcı kısmını geçmesini bekledim.

Kimse beni katılmaya zorlamadı, ben de sadece gri bulutların geçişini izledim ve etrafımı saran mutluluk hissiyle yıkandım.
Herkes bu duygudan beslenmeye devam etti ve ben de genellikle bu akademiyi dolduran tüm gençlik endişelerinden ve dramadan nadir bir mola verdim.

Undine, Darcy'den biraz şehvet çalmak için şansını denemek üzere harekete geçti ve ben iç çektim. Bu konuda diğerlerinden geri kalır yanı yoktu. Darcy Vega'nın Profesör Orion hakkında düşündükleriyle dikkatinin tamamen dağıldığından emin olduğumda ayağa kalktım ve arkalarından sinsice yaklaştım.

Yaklaştım ve bir çığlık atarak Undine'in omuzlarını kavradım ve korku içinde ciyaklarken içindeki korkuyu emdim. Gücüm
Rezervlerim kabardı ve bana doğru dönerken öfkeli yüzüne sırıttım.

"Korku yapmıyoruz Rigel," diye hırladı ve bir elini havaya kaldırarak bir hava akımının beni birkaç adım geriye itmesini sağladı.

Diğer öğrencileri kontrol ederek uzaklaştı ve ben de can sıkıntımı hafifletmek için dikkatimi diğerlerinden bazılarını korkutmaya verdim. Yaratabildiğim korku dalgasından bir tekme yiyordum ve bunu onlardan çaldığımda bir telaş yaşıyordum ve henüz işim bitmemişti.

Birkaç kurbandan daha destek aldım ama sonra Lewis beni tekrar buldu, şehvetle kaptığı birkaç kızı getirdi ve bana yaklaştıkça kıkırdadılar.

"Hey dostum, bu dördü ders bittikten sonra bizimle partiye gelmek istediklerini söylüyorlar," dedi Lewis heyecanla ve lanet dirseğini kırmak istememe neden olacak şekilde beni dürttü.

Kızlardan biri nefes nefese, "Bir odayı o kadar şehvetle doldurabiliyormuşsun ki, bir kız odaya girdiğinde bile boşalabiliyormuş," dedi ve beni pek de umursadığımı söyleyemeyeceğim bir ilgiyle süzdü.

"Bir ya da iki kez oldu," diye itiraf ettim hepsinin kıkırdamasına neden olan bir sırıtışla.

"Ee, ne diyorsun? Dersten sonra odana dönüp bir parti yapalım mı?" Lewis itti, şehveti bir balkabağını okşayan yağlı bir el gibi üzerimde kayıyordu.

Kızlardan biri umutla alt dudağını ısırırken, "Bana uyar," diye onayladım. Ama Lewis'i bu partiye dahil etmeyecektim. Babamın siyasi gündemi yüzünden ona siktir olup gitmesini söylemekten biraz daha kurnazca davranmam gerekiyordu. Ama bir şeyler bulacağımdan emindim.

"Ben bir Siren *değilim,*" diyen Tory Vega'nın sesi dikkatimi çekti ve başıyla onaylayan kız kardeşiyle birlikte durduğunu görmek için ona baktım.

"Yola çıkmadan önce Vegas'la biraz konuşmam gerekiyor," diye mırıldandım diğerlerine ve Lewis ikizlere bakarken yaşlı bir hödük gibi inledi.

"Onların da bize katılmasını sağlayacak mısın?" diye sordu heyecanla.

"Hayır," diye tersledim. Karışıma kendi güçlerini aktif olarak ekleyen ve bunu açıkça isteyen bu Siren kızları grubuyla şehveti paylaşmak bir şeydi, ama şehveti olmayan bir kıza asla zorlamayacaktım.

Bunu istiyorum ve Lewis'i bunu denerken yakalarsam, siyasi gündem olsun ya da olmasın, Düzenimize utanç getirdiği için onu cezalandırırım. İş o noktaya gelirse babam beni desteklerdi.

Undine ellerini çırparak dersin bu kısmının sona erdiğini işaret etti ve herkes gölün kenarına giderek kıyafetlerini çıkarmaya ve vücutlarını kaplayan Tarikat formumuzun pullarını ortaya çıkarmak için yer değiştirmeye başladı.

Undine daha fazla açıklama yapma zahmetine girmedi ve kırmızı pulları bedeninde belirdiği anda doğruca göle daldı.

"Oraya girmeyeceğim," dedi Tory kararlı bir şekilde, suyun kenarından uzaklaşarak ve tenime dokunan bir korku dokunuşu beni her türlü meraklandırdı.

Sınıfın geri kalanı Undine'i göle kadar takip etmekte hızlı davrandı ve ben de gömleğimi çekiştirerek çıkardım, ta ki Vegas'la birlikte kıyıda sadece ben ve küçük grubum kalana kadar.

Vardiyanın üzerime gelmesine izin verdim, lacivert pullar etimde dalgalandı ve beni soğuk rüzgârın ısırmasından anında koruyan serin bir okşama gibi tenimi kapladı.

Vegaslılar dikkatlerini bana çevirirken sırıttım, onlara yaklaştım ve grubumun geri kalanına ben gücümün tamamını ortaya çıkarırken ve planlarımızı tamamlamak için bana ve diğer Varislere gerekenleri almaya hazırlanırken geri çekilmelerini işaret ettim.

Onları yeteneklerimin esiri haline getirdiğimde kızlar hareketsiz kaldı ve ellerini tuttum, onları gücüme tamamen kaptırmak ve yanımda kendilerini sakin ve güvende hissetmelerini sağlamak için ten tene teması kullandım.

"Merhaba," dedi Tory nefes nefese ve Solaria'daki en güçlü iki Fae'nin kontrolünü nefes almak kadar kolay bir şekilde ele geçirirken yüzüme yayılan kendini beğenmiş piç bakışıyla savaşmak zorunda kaldım.

"En sevdiğim ikizler nasıl?" Ben sordum, Lewis ve diğerleri bir grup ahbap gibi güldüler, ancak hiçbiri bunun benim yemim olduğunu bildiği için yaklaşmaya cesaret edemedi. "Gel benimle otur."

Vegaslıları gölün kenarına doğru yönlendirdim ve ellerini sıkıca tutup tamamen büyüm altında kaldıklarından emin olurken iki yanıma oturdular. Ellerini bıraktım ama her birinin üzerine bir kol bıraktım.

Onları daha da yakınlaştırmak için omuzlarını tuttum, devam etmeden önce elimde olduklarından emin olmak için gücümü daha da derine batırdım.

"En büyük korkun nedir, Tory?" Kulağına nefes verdim ve dönüp bana baktı, hediyelerimin gücüyle içinde oluşan korkuyu hissettiğimde gözleri dehşetle büyüdü.

Usulca iç çektim, ikisi de benimle savaşmaya çalışırken onları bekledim, ama etkim güçlüydü ve içlerinde derinlere yerleşmişti. Hediyelerimi sert bir şekilde iterek onları tekrar kontrolüm altına almayı başardım ve Tory'nin dudaklarından bu gerçeği çekip aldım.

"Eski erkek arkadaşım bir gece geç saatte beni eve bırakıyordu," diye fısıldadı Tory ve bir an için çığlık atan lastiklerin sesi kafatasımda yankılandı. "Kavga ediyorduk ve bana bağırıp duruyordu. Ona çenesini kapamasını ve yola dikkat etmesini söyledim. Manyak gibi sürüyordu." Korkusu artmıştı ve ben de daha fazlasına, kullanabileceğimiz bir şeye ihtiyacım olduğu için ona sıkıca tutundum. "Wisconsin'deki bir hafta sonundan dönüyorduk. Yollar çok karanlıktı ama o yavaşlamıyordu. Çok hızlı bir dönüş yaptı ve..." Onun
Gözleri yaşlarla parlıyordu ve Darcy elini tutmak için uzandı, kendimi bunu neden yapmam gerektiğine odaklanmaya zorlamadan önce bir an için göğsümde suçluluk duygusu hissetmeme neden oldu. Ailelerimizin bunu yapmamıza ihtiyacı vardı. Solaria, bu iş için en iyi Fae tarafından yönetilmesini sağlamak için bize güveniyordu. Darius'un buna herkesten daha çok ihtiyacı vardı. Bu gerekliydi. Ve ben geri adım atmayacaktım.

"Bir köprüden çıktık ve aşağıdaki nehre düştük. Araba çok hızlı battı ve eski sevgilim dışarı çıktı. Beni terk etti. Nehir kıyısına doğru yüzdü." Tory'nin sesi o anının dehşetiyle doluydu ve ben birkaç
Üzerine dökülen suyun parıltısı, çığlıklarının sesi. "Emniyet kemerimi çözemedim ve panikledim. Hava tükeniyordu ve çok ama çok karanlıktı." Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu ve durma isteğine karşı dilimi ısırdım, bunun yerine görmek zorunda kalmayacağım kadar geri çekildim

anılarını ve kelimeleri alabildi. "Ve su başımın üzerinden geçtiğinde her şeyin bittiğini düşündüm. Daha da boktan erkek arkadaşım nehir kıyısında oturup bana yardım etmeye çalışmazken ben o boktan arabanın içinde sıkışıp ölecektim." Kalın bir şekilde yutkundu ve onu o andan kurtarmaya karar verdim, zaten ihtiyacım olan şeye sahiptim. "Neyse ki bir çiftçi bizi yoldan çıkarken görmüş. Yüzerek dışarı çıktı ve kemeri kesti. Beni kurtardı. Ama o zamandan beri derin suya giremiyorum. Ödüm kopuyor." Titredi ve ben onu yatıştırdım, kolunu ovarak sakinleştirici hisleri tenine ittim ve ona karşı hissetmeye meyilli olabileceğim herhangi bir sempatiye karşı kendimi sertleştirdim. Herkes bir şeylerden korkardı. Ve onun korkusu da kullanılması kolay bir korkuydu, yani bu iyi bir şeydi. Bu korku hissini tenimden temizleyene ve yeniden mutluluğu tadana kadar kendime bunu söylemeye devam edecektim.

Darcy'ye döndüm ve gücümü ona odakladım. "Peki ya sen? Senin en büyük korkun ne Darcy?"

"Sahip olduğumuz her koruyucu aile bizden kurtuldu. Neredeyse bir tanesindeydik

bir yıldan fazla bir süredir evde. Sorun çıkardık. Bazen yaptığım bazı şeylerden çok pişmanlık duyuyorum. O ailelere daha iyi davransaydım belki beni isterlerdi. Bu neredeyse katlanılabilir bir şeydi. Sevilmesi zor biri olduğumu biliyordum ama tamamen sevilmez biri olduğumu düşünmüyordum, ta ki..." Gücüme karşı koymaya çalıştı ama onu sıkı sıkıya tutuyordum ve bunu yapmam gerekiyordu, bu yüzden daha fazla karşı koyamayana kadar zorladım.

"Devam et," diye fısıldadım, ses tonuma hediyelerimi de katarak.

"Bu çocuk geçen yıl okulda beni takip etmeye başladı. İnsanlarla arkadaş olmak için fazla zaman harcamazdım ama o iyi biriydi ve beni önemseyen biriyle konuşmak iyi hissettirdi. Yaklaşık üç ay çıktık ve aptalca bir an için ona gerçekten aşık olduğumu düşündüm. Bekaretimi ona bir partide kaybettim ve sonrasında bana karşı çok soğuk davrandı. Bana zar zor bakıyordu.

bana baktı ve bir şeylerin çok yanlış gittiğini anladım. Fırtına öncesi hava nasıl değişirse, ben de öyle hissettim. İstediğini elde etmişti ve bir ilişkiye hazır olmadığına dair saçma sapan bir bahane uydurduktan sonra beni orada öylece bıraktı."

"Darcy," diye fısıldadı Tory, kız kardeşini bunu anlatmaktan kurtarmak için bana karşı koymaya çalışıyordu ama sonunu duymaya ihtiyacım vardı, bu yüzden devam etmesi için onu zorladım.

"İstediğini elde ettikten beş *saniye* sonra beni terk etti. Oradan olabildiğince hızlı çıktım. Eve dönerken ağlıyordum ve doğru düzgün göremiyordum. Kaldırımda ayağım takıldı ve sağ dizimi
sakar bir aptalım. O gece yatakta oturup morluğa baktım ve fiziksel bir yaranın nasıl bu kadar parlak ve öfkeli görünebildiğini ama duygusal yaraların tamamen görünmez kaldığını merak ettim. Acımın üzerime damgalanmasını, bir daha asla kimseye güvenmemem gerektiğini bana hatırlatmasını istedim. Bu yüzden saçımı o morluğun rengine boyadım. Siyah ve mavi. Kendi kişisel yaram. En derin korkum bir kenara atılmak, kalbimin tekrar körü körüne güvenerek kırılması. Bu yüzden bir daha kimsenin içeri girmesine izin vermeyeceğim."

Bunu ona karşı nasıl kullanabileceğimizi düşünürken aramızda bir sessizlik oldu ve bir an kollarımda ağladı.

Aniden ayağa kalkıp onları yerde bırakmadan önce bunu yapmak için sahip olduğum tüm nedenlere odaklanırken, gücümü geri çektim, kalbimi herhangi bir aptalca sempati kavramına karşı sertleştirdim.

"Yemek için teşekkürler Vegas. Görüşürüz."

Arkama bile bakmadan göle daldım ve onların korku hissini bedenimden kazımak istedim. Ama en azından onlardan ihtiyacım olanı almıştım. Ve birkaç saat sonra öğle yemeği için Varislerle buluştuğumda, Vegas'ın korkularını onlara aktarabilecek ve böylece dördümüz onlara karşı planlarımızı tamamlayabilecektik.

Gölde yüzmekle fazla vakit kaybetmedim, bunun yerine Aqua House'un su altı girişine yöneldim ve sudan çıkıp ortak salonun içindeki küçük kumsala doğru yürüdüm.

Şaşırtıcı bir şekilde, dört kız ve Lewis beni sudan çıkarken takip ettiler ve kuru halıya adım attığımda hepsi bana yaklaşırken şehvetleri üzerime aktı.

"Yani bu oluyor mu?" Lewis heyecanla sordu.
İkimizin birlikte bir kızı kızartma fikri, onun tüm hayatının en önemli olayı olurdu.

Vegas'ın korkusu hâlâ üzerimdeydi ama Siren kızları yaklaşıp kirpiklerini kırpıştırıp dudaklarını ısırarak etrafımda şehvetle dans ederken, bu teklifi kabul ederek bu duygudan kolayca kurtulabileceğimi fark ettim. Ruh halimi yeniden canlandırmak için birkaç dersi atlayabilirdim.

"Evet, hadi o zaman," dedim ve su sihrimi kullanarak hepimizi kuruladıktan sonra ortak salondan geçip odama giden koridora doğru yürüdüm.

Gittikçe altımızın arasında şehvet artıyordu ve ben de yeteneklerimi onu körüklemek için kullandım, şortumun içinde taş gibi sertleşene ve bu kızları adımı haykırmaktan sesleri kısılana kadar sikmek için sabırsızlanana kadar onu geliştirdim.

Ama Lewis partiye katılmayacaktı.

İleride kapımı gördüğümde, yanımda yürüyen adama daha fazla şehvet pompaladım ve homurdanana kadar şehveti artırdım.

"Kahretsin, dikkat et Max," diye soludu, şortunun içinden sert aletini yumruklayarak. "O kadar güçlüsün ki, bu gidişle daha içeri giremeden boşalacağım."

Dudaklarım kıpırdadı ve ona daha da fazla şehvet duymaya başladım. Gücümün etkisiyle pantolonunu boşaltırken yüksek sesle inlemesini sağladım.

yatak odamın kapısının dışında.

"Kahretsin, üzgünüm dostum," dedim, özür dilermiş gibi yaparak kapıyı açtım ve dört kız çapkın kıkırdamalarla içeri koşuşturdu.

Lewis şortundan sızan döl lekesine bakarak, "Kahretsin," diye küfretti.

"Belki bir dahaki sefere, tamam mı?" Odama girdim ve o itiraz etmeye bile kalkışamadan kapıyı yüzüne kapattım.

Odama döndüğümde dört kızı çoktan yatağımda çıplak bulduğumda içimden karanlık bir kıkırdama yükseldi. İkisi bensiz başlamıştı,
Esmer kız diğer kızın amını en sevdiği yemekmiş gibi yiyor ve ben gösteriyi izlerken sikimin daha da sertleşmesine neden oluyordu.

Diğer ikisinin arasına yatağa düştüm ve içimde barındırdığım suçluluk duygusu tamamen yok olana kadar hepsini teker teker becerme hissinde kendimi kaybettim.

***

Kızların dördünün de üzerinde çalışıp onları o kadar çok boşaltmıştım ki, yatağımda geçirdikleri zamanı hayatları boyunca unutamayacaklarını biliyordum, diğer Varislerle buluşmak için resmen geç kalmıştım.

Kızları doymuş, uykulu uzuvlar yığını halinde bıraktım ve üzerime bir kot pantolon ve tişört geçirip onlarla buluşmak üzere evden çıkmadan önce kendime gelmek için yüzüme bir tokat soğuk su çarptım.

Seth ve Caleb'dan, onları daha fazla bekletirsem pizzamı yiyecekleri konusunda beni uyaran bir sürü mesaj vardı, bu yüzden Aqua Gölü kıyısına vardığımda koşmaya başladım.

Aceleyle Ağlayan Orman'dan geçtim, ağaçların arasına daldım ve diğerlerinin öğle yemeği için gelmemi beklediği Küre'ye sapmadan önce ağaçların arasından geçtim.

İçeri girdim ve doğruca kanepemize doğru ilerledim. Orada önlerindeki sehpanın üzerinde bir yığın paket pizza kutusu ve birkaç kutu soda vardı.

Cal, ağzından yarım dilim pizza sarkan Seth'in yanındaki kanepede oturduğu yerden, "İşte geldi," diye alay etti.

"Evet, evet," dedim ateşin solundaki kırmızı kanepemize uzanırken, kanepenin en ucunda oturan Darius'a bakarak ruh halini ölçmeye çalıştım. Diğerleri genellikle bana karşı açık kitap gibiydiler, duygularının en azından yüzeysel kısmına erişmeme izin veriyorlardı ama Darius beni dışarıda tutmak için her zaman çok çalıştı.

"Sen mi yaptın?" Caleb kendine bir içki almak için bizden uzaklaşırken Darius etrafımıza bir susturma balonu fırlatarak ve diğerlerini görmezden gelerek sordu.

"Evet," dedim, kendime bir pizza kutusu aldım ve kapağını açtım, böylece peynirli güzellik kokusu üzerime yayıldı ve midemin beklentiyle guruldamasına neden oldu.

"Ve?" Darius öne doğru eğildi ve kollarını dizlerine dayarken karanlık bakışlarıyla beni kıstırdı.

"Tory'ninki kolay. Derin sudan, boğulmaktan falan korkuyor," dedim ve pizzamdan bir ısırık alıp bunu biraz düşünmelerini bekledim.

"Öyleyse neden onu Lunar Leisure'daki havuza atmıyoruz?" Seth daha iyi bir şey düşünememiş gibi sırıtarak önerdi.

"Ve üstünü dondur ki geri çıkamasın," diye ekledim sesime karanlık bir ton katarak, buzlu suyun tenine değdiğinde hissettiği korkuyu hatırlıyor ve bunun dehşeti gerçekten artıracağını düşünüyordum.

"Üstünü dondurmak mı?" Darius çenesi titreyerek sordu. "Vega prenseslerinden birini gerçekten öldürebileceğimizi sanmıyorum."

Bu ifadeye eşlik eden bir öfke ve belki de acı vardı ama ona bir bakış attığımda, zihinsel kalkanlarını sağlam bir duvarla kapattı ve ne olduğunu koklamama bile izin vermedi.

Hissediyorum. *Pislik*.

"Hayır," diye kabul etti Seth. "Ama yapacağımızı düşünmesini sağlayabiliriz. Onu kurtarmamız için yalvarıncaya kadar korkuturuz, sonra içeri dalarız, onu sudan çıkarırız, ağız ağıza veririz ve belki de yalvardığında biraz D veririz, sonra da onu yüzleşmek için yeterince güçlü olmadığı büyük kötü canavarlardan uzağa koşarak göndeririz. Bu kadar basit."

Yine de yaptığı kadar basit değildi. Annesi onu Vegas'tan kurtulmakla tehdit ettiği için psikopatı oynuyordu ve böyle davrandığında istediğini elde edene kadar geri adım atmayacağını biliyordum.

"Başka ne vardı?" Darius benden bunu istedi. "Korktuğu başka bir şey olmalı. Öyle olmayan bir şey..."

"Hiçbir şey," diye omuz silkerek cevap verdim. "Onun için su bu."

Darius'un eli yumruk oldu ama sonunda başını salladı. "Onu içeri iteceğimizi düşünmesini sağlayabiliriz. Belki bunun korkusu yeterli olur."

"Ve eğer değilse, kıçına tekmeyi basar ve suyu dondururuz, tamam mı?" Ne hissettiğini anlamaya çalışmak için onu bilerek iterek sordum. Bir nedenden ötürü bu işe devam etmekte isteksiz miydi yoksa ihtiyacı olan şey bu muydu? Bilmemek sinir bozucuydu ve bunu söylemek için onu tam olarak anlamama izin vermemesinden nefret ediyordum.

Darius sessiz kaldı, hâlâ dudaklarımdan başka bir seçeneğin dökülmesini bekliyormuş gibi bana bakıyordu ama ne söylememi istediğini bilmiyordum. Plan bana oldukça sağlam göründü. Eğer kalp atışlarımla güçlü bir bağlantı kurabilirsem, sudaki kalp atışlarını bile hissedebilirdim.

Biz bunu yaparken güç. Gerçek bir tehlikeye girecek gibi değildi. Bu sadece onun korkusunu kullanmakla ilgiliydi.

Caleb bize geri döndü, masaya bir kutu soda bıraktıktan sonra Seth'in üzerine atıldı ve masada bir sürü pizza olmasına rağmen bir dilim pizza için onunla güreşmeye başladı.

Seth şakacı bir şekilde homurdanarak pizzasını bitirmeyi başaran Caleb'i itti ve Cal konuşmamızın ciddi havasını kavrarken etrafımıza bakındı.

"Peki ben ne kaçırdım?" Caleb kaşlarını çatarak sandalyesinde geriye yaslanarak sordu.

"Biz sadece Vegaslıların korkularını onlara karşı kullanmanın en iyi yollarına karar veriyoruz," dedim kararlı bir şekilde.

Caleb dudaklarını büzdü. Seth'ten bana ve Darius'a bir şey söyleyecekmiş gibi baktı ama Seth tekrar konuşunca dilini tuttu.

"Harika olacak, onları en çok korkutan şeylere karşı çıkmaya zorlayacağız ve herkes korkularına karşı duracak kadar bile Fae olmadıklarını gördüğünde, ebeveynlerimizden sonra krallığı kimin yönetmeye en uygun olduğu konusunda artık şüphe kalmayacak."

"Tüm bunların gerçekten gerekli olduğunu mu düşünüyorsun?" Caleb araya girdi, parmaklarını sarı buklelerine bastırarak üçümüzün arasına baktı. "Ben şahsen bunun bizi biraz zayıf gösterdiğini düşünüyorum. Neden birkaç eğitimsiz kıza saldırıyoruz ve onları kovalamaya çalışıyoruz? Eğer gerçekten yetenek olarak bizi asla geçemeyeceklerine inanıyorsak, o zaman neden katılmalarına izin vermiyoruz? Akademi mi? Zaten tahtı bizden alabileceklerini hiç sanmıyorum. Bilgimizi artırmaya ve büyümüzü geliştirmeye devam edersek olmaz. Bizi yetenek olarak nasıl yakalayabilirler ki? Üstelik bizim gücümüz onlarınkinden çok da düşük değil."

Seth, "Bunu söylemenin tek nedeni Tory'nin külotuna girmek istemen ve onunla bu şekilde uğraşırsan külotuna giremeyeceğini bilmen," diye alay etti.

Darius karanlık bir uyarıyla homurdandı ve bakışları, inkâr etme zahmetine bile girmeyen Caleb'in üzerinde yoğunlaştı.

"Ne olmuş yani? Onun kanının tadını seviyorum ve ben de ondan biraz daha tatmak istiyorum. Bu birden bire kralcı olduğum anlamına gelmez. Ayrıca, söylediklerimin arkasındayım ve annem de aynı fikirde. Burada kalmaları bizim için bir son değil ve olsa olsa, üstün beceri ve bilgimizin onların kaba gücüne üstün geldiğini kanıtlamak için bize daha fazla fırsat sunacaktır."

Caleb bir müttefik bulmak için hepimize baktı ama Seth daha çok bir dilim pizza daha kapmakla ilgileniyor gibiydi ve ben de babamın bu sorunu şimdi çözmeye çalışma planına uyduğum için mutluydum. Eğer işe yaramazsa Caleb'ın istediğini yapacaktık zaten.

Darius hepimiz adına konuşarak "Hayır," diye bağırdı ve hepimizin içindeki Alfalar onun kontrolü ele almaya çalışması fikrine karşı kıllarını kıpırdatırken bir an için grupta bir gerginlik dalgasının geçmesine neden oldu. "Sadece bu işin bitmesini istiyorum. Ailelerimiz ne istiyorsa onu yapmak zorundayız ve bu iş burada bitecek. Bu konuda babama karşı gelmeyi göze alamam."

Hepimizin sözlerinin satır aralarını okuduğumuz bir sessizlik geçti ve Darius'tan gelen çaresizliğin en ufak bir ipucunu yakaladım. Aslında, orada da bir isteksizlik olduğundan neredeyse emindim ama bu isteksizlik, sarsılmayacağını bildiğim çelik gibi bir kararlılıkla yumuşatılmıştı. Bu konuda kendi duygularını hiç dikkate almıyordu bile, açıkça sadece Lionel'in isteklerini yerine getirmeye odaklanmıştı ve bunu yapmazsa sonuçlarının hazmedemeyeceği bir şey olacağını varsaymak zorundaydım.

Diğerlerine baktım, Tarikat yeteneklerim sayesinde sahip olduğum incelikler onların gözünden kaçmış olsa da onların da bunu anladığını biliyordum. Ama Lionel'ın bu varlık yüzünden bazı tehditler savurduğu

yeterince açıktı.

ve hiçbirimiz Darius'un bizim herhangi bir başarısızlığımız yüzünden onun gazabına uğramasını istemedik.

Caleb pek mutlu görünmese de, "Tamam," diye kabul etti. "Eğer devam etmekte kararlıysanız, her zamanki gibi yanınızda olduğumu bilin."

Darius memnuniyetle başını salladı, sandalyesinde arkasına yaslandı ve dudaklarının arasından birkaç duman teli geçmesine izin vererek iç çekti. "Peki ya Gwendalina?" diye sordu, bize değil ateşe bakarak.

"Onunki biraz daha zor," diye itiraf ettim. "Çok derinlere kök salmış bir reddedilme korkusu var. Birine güvenmekten, kendini onlara açmaktan ve onların ona ihanet edip aşağılamasından, bu tür şeylerden."

Diğerlerine baktım, hepsi kaşlarını çatmış, bunu ona karşı kullanmanın bir yolunu benim kadar bulamamışlardı. Ona sırt çevirmeye zorlayabileceğimiz biriyle bile görüşmüyordu ve gerçekten önemsediği tek kişi kız kardeşiydi.

Ama ikizler arasındaki bağ çok sağlamdı ve aralarını bozmamızın mümkün olmadığını biliyordum, özellikle de bu kadar dar bir zaman diliminde.

"Ya birileri onu kendilerine benzetirse?" Seth düşünceli bir şekilde sordu. "Bilirsin işte, onu dans için heyecanlandırır, randevuya götürür ve sonra da Carrie'ye dönüşür."

"Kafasına domuz kanı mı dökmek istiyorsun?" Alay ettim. "Bu biraz abartılı değil mi?"

Seth omuz silkti. "Belki bundan biraz daha iyi bir şey, daha kişisel bir şey, gerçekten sert vuracak bir şey ve-"

"Saçları," diye ağzımdan kaçırdım, çünkü söylediklerinin geri kalanı aklıma geldi ve ona gerçekten sert bir darbe vurmak istiyorsak ondan ne almamız gerektiğini fark ettim. "Bir daha asla kimseye güvenmemesi gerektiğini hatırlatmak için uçlarını maviye boyadı. Yani eğer birine güvenirse ve sonra o kişi saçlarını keserse..."

Seth heyecanla ellerini çırptı ve bir elini havada salladı. "Haraç olarak gönüllü oluyorum! Onu kendime öyle bir aşık edeceğim ki, parti gecesine kadar sikimin üzerinde nefes nefese kalacak. Sonra bam, kalçalarımın arasında tek bir silahtan daha fazlasına sahip bir ninja gibi saldıracağım ve saçlarını tamamen keseceğim. Güle güle saç, güle güle saygınlık, güle güle Vega."

Darius'un dudağı bu fikirden tiksinmiş gibi geriye kıvrıldı ve Caleb'in de pek hoşuna gitmemiş gibi görünüyordu ama ikisi de buna karşı çıkmadı.

"İşe yarayacak," dedim kendimden emin bir şekilde, çünkü kızlardaki o korkuları hissetmiştim ve onları kırmaya yetecek bir şey varsa bunun o olacağından emindim.

"Hadi yapalım o zaman," dedi Darius kararlı bir şekilde, bize tekrar bakmak için döndüğünde gözlerinin arkasında gölgeler titreşiyordu.

"Dans gecesi mi?" Seth, sanki bu uzun zamandır davet edildiği en iyi oyunmuş gibi başını hevesle aramızda ileri geri sallayarak önerdi.

"Evet," diye onayladım ve Caleb hâlâ isteksiz görünmesine rağmen başını salladı.

"O zaman ayrıntıları konuşalım," dedim kararlı bir şekilde. "Vega sorunumuzdan sonsuza dek kurtulmanın zamanı geldi."

"Detayları bensiz halledersiniz. Ama Vega'mızdan bahsetmişken sorun..." Cal kapıya doğru başını salladı ve ben de dönüp ikizlerin odaya girişini izledim, derslerinden yorgun düşmüş görünüyorlardı ve muhtemelen Sirenler arasında geçirdikleri onca zamandan sonra hala oldukça bitkinlerdi.

Bugün Eşek Kulübü ile oturmak yerine bir köşeye sıkışmış birkaç arkadaşlarına katılmayı seçerek odayı geçtiler ve dördümüz de sessiz bir beklentiyle onların gidişini izledik.

Tory'nin bakışları sıramızı taradı ve Darius'un üzerine geldiğinde, üst dudağı açık bir hoşnutsuzlukla geri çekildi ve bu da onun sinirli bir şekilde gerilmesine neden oldu.

Seth genişçe sırıttı, elini havaya kaldırdı ve Darcy'ye en iyi arkadaşlarmış gibi el salladı ama o sadece arkasını döndü.

"Ve eğlence başlasın," dedi, cebinden bir kâğıt parçası ve bir kalem çıkardı ve geri kalanımızın omzunun üzerinden okuyacağı bir not karaladı.

Dans için eşim ol.

Caleb eğlenen bir ifadeyle, "Hiç şansın yok, ahbap," dedi ama Seth notu eline sakladı ve kendini ayağa kaldırdı.

"Err, evet biliyorum - çılgınca ateşliyim, aptalca seksiyim ve bu odadaki her kız ve erkek, istersem onları nasıl ulutacağımı çok iyi bildiğimi bir bakışta anlayabilir. Darcy Vega'nın beni küçümsemesine rağmen, Sadece ilgimi bekleyen bir yığın meraklı vajina olduğunu biliyorum."

Caleb başını sallayarak, "Elli aura seni geri çevirdiğini söylüyor," dedi.

Darius, "Yüz," diyerek bahsi artırdı ve Seth sanki gücenmiş gibi soluk soluğa kaldı.

"Sizi dansa davet edeceğimi umuyor olmanız, birisini dansa davet ettiğim için tuzlu küçük sürtükler olacağınız anlamına gelmez. başka." Döndü ve kararlı adımlarla uzaklaştı, gidişini izlerken kıkırdadım.

Caleb da onu izlerken, "Bunu başarmasına imkân yok," diye mırıldandı.

Vegas hakkındaki konuşmamız sona erdiğinde Darius etrafımızı saran sessizlik balonunu dağıttı.

Seth her zamanki gibi kendinden emin bir şekilde Vegas'a doğru ilerledi ve Darcy'nin yanındaki boş sandalyeye oturdu, Tory ona kaşlarını çatarken küçük arkadaşlarının dehşet içinde geri çekilmelerine neden oldu.

Odanın öbür ucundan ne konuştuklarını anlayamıyordum ama Seth vuruluyor gibi görünüyordu.

"Onun için yeni bir plana ihtiyacımız var mı?" Seth tekrar ayağa kalkarken diğerlerine kuşkuyla sordum.

Caleb, "Hayır, Darcy'nin ilgisini çekti," dedi ve Seth elindeki notu Darcy'nin cebine bırakmadan önce eğilip kulağına bir şeyler söylerken ben de dikkatimi tekrar onlara verdim.

Ondan uzaklaşarak bize döndü ve Darcy'nin onun uzaklaşmasını izlerken yanaklarının pembeleşmesini izledim.

Darius ikna olmuş görünmese de şaşkınlıkla, "Sanırım gerçekten işe yaramış olabilir," dedim.

Seth bize geri döndüğünde Marguerite de ortaya çıktı, okul eteği kıçına kadar sıyrılmıştı ve Darius'un kucağına atlamak için hareket ederken şehvet şurup gibi akıyordu.

"Yapma," diye bağırdı, kalçalarını yakaladı ve onu ayağa kaldırdı. "Ne

yapmayayım?" diye sordu şaşkınlıkla, kirpiklerini kırpıştırarak ona doğru.

"Kıçını üzerime oturt," diye cevap verdi düz bir tonda. "Aslında, bir daha vücudunun hiçbir parçasını üzerime koymamanı tercih ederim, tamam mı?"

Arkadaşlarından birkaçı, bir avın kokusunu alan sırtlan sürüsü gibi arkasından yaklaşırken Marguerite şaşkınlıkla sıçradı ve bunu endişeli bir tavırla örtmeye çalıştı.

"Ama tatlım, sen ve ben kaya gibi sağlamız. Anlamıyorum-"

Darius koltuğunda arkasına yaslanıp ona bir hiçmiş gibi bakarken sıkılmış, düz bir ses tonuyla, "O zaman senin için boyayayım," dedi.

hayatında bir rahatsızlık.

Bu bok soğuktu. Caleb kaşlarını kaldırmış bana bakıyordu, sanki *lanet olsun, Darius vahşiymiş* der gibiydi. Mavi gözlerindeki parıltıdan bunu anlayabiliyordum.

"Sen ve ben zaten resmi olarak hiçbir şey değildik," dedi Darius. "Ve şimdi de resmen hiçbir şeyiz."

"Benden ayrılıyor musun?" diye nefes nefese kaldı, birkaç kişi bize bakarken eli kalbine gitti.

"Hayır," diye cevap verdi Darius ve o rahatlayarak sarktı ama ben yüzümü buruşturdum çünkü az sonra ne olacağını zaten biliyordum. "Sen asla benim kız arkadaşım olmadın, bu yüzden ayrılamayız."

"Ne?"

Darius içini çekti ve bununla işinin bittiğini anlayabiliyordum. Muhtemelen Marguerite'in taşınmasına yardım etmek için devreye girebilirdim, ama ben bir pisliktim ve bu dramadan en az Seth kadar zevk alıyordum.
Bir yerlerde bir paket patlamış mısır bulmayı başardı ve şovu izlerken onu çiğniyordu.

Uzandım ve bir avuç almama izin verdi ve Darius ölümcül darbeyi indirirken dudaklarımın arasına ittim.

"Birkaç kez takıldık ama çok çabuk sıkıcı oldu," dedi Darius. "Belki gidip başka biriyle yeni numaralar falan denersin, gerçekten umurumda değil.
Demek istediğim, ilişkimiz bitti. Senden ayrıldığıma inanmak istiyorsan, tamam - senden ayrılıyorum. Anladın mı?"

"Yapamazsınız!" Marguerite o kadar yüksek sesle bağırdı ki tüm Küre sessizliğe büründü ve herkes bize doğru bakmak için döndü.

Darius herkesin duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Bitti, devam et," dedi ve gözlerini ondan kaçırdı.

Ama zavallı, çaresiz aptal, utancının burada bitmesine izin veremezdi ve ileri atıldı, adamın elini kavradı ve hıçkırmaya başlarken onu çekiştirdi.

"Darius, bebeğim, sahip olduğumuz her şeyi nasıl çöpe atabilirsin?"

Darius bunu bir yanıtla doğrulamayı tercih etmedi ve bunun yerine elini geri almaya odaklandı, bakışlarındaki kızgınlık titreşimi, daha fazla olay çıkarma dürtüsüyle savaştığını bilmeme izin veriyordu, şüphesiz bunun yarın magazin gazetelerine yayılmasını istemiyordu.

"Darius!" Marguerite umutsuzca çığlık attı ve kendini kaybederken avuçlarında ateş patladı.

Eğlencem bir anda kayboldu ve diğer Varislerle birlikte ayağa fırladım, Seth'in patlamış mısırı hırıltıyla yere düştü.
Kimse bizden birine karşı bir tehditte bulunmadı ve bu yanına kâr kalmadı.

Darius gözlerinde bir meydan okumayla öne çıktı ve Marguerite anında geri çekildi, elindeki alevleri söndürürken dudaklarından bir inilti kaçtı ve bir özür mırıldandı.

Etrafını saran kızlar onu uzaklaştırmak için ilerlediler ve o dramatik bir şekilde ağlamaya devam ederken kendisini geri çekmelerine izin verdi.

Darius'un son seks arkadaşını kaybetmekten çok bu gösteriden rahatsız olduğu belliydi ve ben de elimi omzuna atarak, kabul etmese de ona biraz soğukkanlılık önerdim.

"Bu *onlarla* ilgili." Marguerite aniden sustu ve odanın öbür ucundaki Tory'yi işaret etti. "Onlar geldiğinden beri farklı davranıyorsun."

Caleb gözlerini devirerek, "Kendini utandırmayı bırak," dedi. "Darius'un aylar önce senden sıkılmış olduğu gerçeğiyle başa çıkamıyorsun. Hayatına devam et, düzüşecek başka birini bul. Duyduğuma göre pratik yapmaya ihtiyacın varmış gibi görünüyor."

Marguerite dehşet içinde Darius'a baktı ama ondan gelen kalp kırıklığını pek hissedemiyordum, daha çok yıkılmış hırslar ve tatmin edilmemiş şehvet gibiydi. "Ama sen beni seviyorsun."

Sessizlik çınladı ve Darius'un boş maskesi paramparça oldu, yüzünde acımasız bir ifadeyle bana ve diğerlerine baktı ve onun çok ileri gittiğini ve onu çok zorladığını biliyordum.

"Seni seviyorum mu?" diye güldü ve dönüp ona küçümseyerek baktı. "Haftada bir yaptığımız yatak partilerinin hangi noktasında bu fikre kapıldın?"

Marguerite öfkeyle kızardı ve arkadaşları onu uzaklaştırmaya çalıştı, sanki şimdi bırakmazsa bunun onun için daha da kötüye gideceğini görebiliyorlardı ve ben ve diğer Varisler Darius'un etrafında toplandık.

Seth, Darius'un sözlerine gülmeye başlayınca Kylie ona ters ters bakarak göğsünü kabarttı. "Sen de daha iyi değilsin! Geçen Cuma Darcy ile Vega'yı barda becerdiğiniz videoyu gördüm."

Seth elini kalbine bastırdı ve dramatik bir şekilde nefesini tuttu. "Pardon bebeğim, senden izin istemeyi unuttum mu? Çok eşli olduğumu biliyorsun, değil mi?"

Öfke yüz ifadesini yakıp kavururken ve elleri yumruk haline gelirken Medusa formuna geçmesine iki saniye kalmış gibi görünüyordu. "Hayır Seth, bunu bana *hiç* söylemedin."

"Hayır mı?" diye sordu omzunu benimkine yaslayarak. "Şimdi beni poli-utançlandırmaya devam edemezsin, değil mi?"

"Sen bir yalancısın," diye tısladı ve bu suçlama karşısında yine o tehlikeli sessizlik çöktü.

Boynumu kırarak bir adım öne çıktım. "Bunu tekrar söylemek ister misin, şeftaliler?"

Kylie geri çekildi, yüz ifadesini korku kaplamıştı. "O çok eşli değil Max, sadece beni aldatıyor."

Buna gerçekten inandıysa onun için neredeyse üzülüyordum.

Darius'un tüm bu gösteriden sıkıldığı belliydi, bu yüzden Marguerite'in etrafından dolaşmak için hamle yaptı ama Marguerite onun kolunu yakaladı ve sıkıca tutarak kendisine bakmaya zorladı. "Lütfen," diye yalvardı.

"Bırak," dedi ölümcül bir ses tonuyla ve Ejderha etrafında gerçekleşen bu lanet olası karmaşadan çekinirken kendini tutmak için elinden geleni yaptığını anlayabiliyordum.

Adamın ne kadar ciddi olduğunu nihayet anlamış gibi irkilerek geri çekildi ve dördümüz kızların oluşturduğu kalabalığın arasından geçerek odadan çıktık ve bu dramayı arkamızda bıraktık.

"Eğlenceliydi," diye sırıttı Seth. "Onu gerçekten kızdırmak için şimdi ne yapman gerektiğini biliyor musun, Darius?"

"Ne?" diye sordu, hâlâ çok sinirli görünüyordu.

"Tory Vega'yı sikeyim. Bunu susturucu balon olmadan yap ki tüm Meclis senin adını haykırdığını duyabilsin ve sonra-"

"Ben uçmaya gidiyorum," diye tersledi Darius, çantasını bıraktı ve hızla soyunmaya başladı. "Biriniz beni Kardinal Magic'in dışında bekleyebilir mi? bok mu?"

"Evet kardeşim," diye cevap verdim, kıyafetlerini alıp çantasına yerleştirdikten sonra Ejderha formuna büründü ve tek kelime etmeden yola koyuldu.

"Zavallı koca D," diye iç geçirdi Seth. "Gerçekten düzgün bir seks yapmaya ihtiyacı var.
Eğer onu sikip atmazsa bu hayal kırıklığı onu canlı canlı yiyecek."

Ters ters baktım ve kafasının arkasına bir şaplak attım. "Onun biriyle yatmaya ihtiyacı yok," dedim sertçe. "Lanet Vegas'tan kurtulması gerekiyor ki babası açıkça endişelendiği tehditleri gerçekleştirmesin."

"Ah," dedi Seth, Darius'un bulutların arasında kayboluşunu izlemek için başını kaldırdığında yumuşak bir uluma duydu.

"Evet. Oh."

"Yapalım o zaman," dedi Caleb, sesini teslim olmuş gibi çıkararak. "Partiden sonra hepimiz tekrar normale dönebiliriz."

Hepimiz bunu kabul ettik ve öğle tatilimizin geri kalanını huzur içinde geçirmek üzere yola koyulduk. Ama bulacağımız tek gerçek huzurun Vegas'ın taht üzerindeki hak iddiasından vazgeçmesi olacağından emindim.

OceanofPDF.com

Bana özel olarak atanmış olan Vampir ile birebir seanslarımı gerçekleştirmem için bana tahsis edilmiş olan sınıfta oturuyordum. baş belası birinci sınıf öğrencisi. Bu, ailemin yıllar önce başlattığı, akademideki yaşlı Vampir öğrencilerin Tarikatımızın yollarını öğretmek için bir çömezi yanlarına almaları gerektiğini söyleyen sinir bozucu bir gelenekti. Büyümüz Uyandığı anda türümüz ortaya çıktığı ve kana susamışlıkla nasıl mücadele edeceğimizi hızlıca öğrenmemiz gerektiği için bu gerekliydi.

Teoride hepsi kulağa harika geliyordu. Ama pratikte çok sıkıcı buldum.

Ancak Teddy'nin gelmesinden bir saat önce bu alanın kendime ait olmasının avantajını kullanmıştım, böylece biraz yalnız kalıp rahatlayabilecektim.

Sınıfın kapısı aniden çarparak açıldı ve Vega sorunumuzla ilgili ne yapmamız gerektiğine dair içsel düşüncelerimi böldü ve bir de ne göreyim, Vega'nın kendisi zihnimde canlandırdığım gibi ortaya çıktı.

Daha da iyisi, o *benim* Vega'mdı. Gerçi fark etmemiş gibi görünüyordu. Az önce kapattığı kapıya yaklaşıp arkasındaki sesleri dinlerken henüz burada olduğunu bile fark etmemişti.

Yetenekli işitme duyumu kapının ötesine doğru eğittim ve kapının diğer tarafından gelen öfkeli feryatları ve intikam çığlıklarını duydum.

Sanki bir kız sürüsü kapının önünden geçiyordu.

"Birinden mi saklanıyorsun?" Tory onlar yanından geçip gittikten sonra da kapıyı dinlemeye devam edince eğlenerek sordum.

Tory'nin kalbi şaşkınlıkla yerinden fırladı ama beni sınıfın arka tarafındaki sıranın üzerinde ayaklarımı uzatmış halde görünce kaşlarını çattı. Ölümcül bakışlarıyla mücadele etmek için ona gülümsedim ve o da iç çekti.

"Lanet olsun, bir sırtlan sürüsünden timsahın ağzına doğru koştum," diye mırıldandı.

"Aslan değil mi?" Olduğum yerde kalarak alay ettim çünkü ikimiz de artık ona sahip olduğumu biliyorduk. Ben izin verene kadar bu odadan çıkmayacaktı.

"Hayır, birlikte avlanıyorlar, avını köşeye sıkıştırmak için yardıma ihtiyaç duyacak bir tipe benzemiyorsun."

Bu değerlendirme karşısında gülümsemem genişledi.

"Bazen hiçbir şey yapmama gerek kalmadan bana doğru geliyor," diye kabul ettim, içimdeki susuzluk artarken bakışlarım boğazına doğru kaydı. Teddy ile seansımdan sonra onu bulmaya çalışacaktım ama bu küçük örümcek ve sinek oyunu çok daha çekiciydi.

"O zaman şu işi bitirelim mi?" diye sordu, avın tüm eğlencesini kaçıran bir teslimiyet duygusuyla bana doğru adım atarken.

Tekrar boynuna baktım ama sonra aklıma daha iyi bir fikir geldi, bakışlarımın daha aşağılarda dolaşmasına izin verdim, vücudunu içime çektim ve kendimi

Ana yemekten önce daha tatlı bir şeyler tatmak.

Kendimi ayağa kaldırdım ve ikimizin de aynı şeyi düşünüp düşünmediğimizi merak etmeme neden olacak kadar sıcak bir ifadeyle bana bakarken, uzanıp onu yakalayamayacağım kadar uzağa düştü.

"Biliyor musun, gücünü hissedebiliyorum," diye nefes aldım, olduğum yerde durup onu izledim, davranışıma nasıl tepki vereceğinden emin değildi ama bu konuda dans etmekten bıkmıştım. Ayrıca, eğer dans sırasında onu buradan çıkarmayı başarırsak, onunla bir şansım daha olmayabilirdi.

"O zaman ne olduğum hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu, dudağını ısırarak ve o kadar umutlu görünüyordu ki, ona bu konuda herhangi bir ışık tutamadığım için gerçekten kötü hissettim.

"Ne yazık ki hayır. Sadece gücünün derinliğini ve kuvvetini hissedebiliyorum. Ve sen *güçlüsün.* Onu kullanmayı öğrendiğinde, iznin olmadan bir gramını bile senden alamayacağımı hissediyorum." Ağzım bir gülümsemeye dönüştü ve bakışları hareketin izini sürmek için düştü, aletimin her türlü umutlu fikre kapılmasına neden oldu.

"Sana neden izin vereyim ki?" diye sordu, sanki bu fikir çok saçmaymış gibi kaşlarını kaldırarak, ama onu ısırığımın tadını çıkarmaya ikna edebileceğimden emindim.

Uzandım ve parmaklarımı boğazının dibindeki nabız noktasında gezdirdim, kalp atışlarının tenimde yarattığı hissin tadını çıkardım.

"Sen de bir Varissin," diye belirttim. "Eğer Hesaplaşma'yı atlatır ve Zodiac'taki eğitimini tamamlarsan, çok uzun bir süre birbirimizin hayatında olma ihtimalimiz var."

"Küçük erkekler kulübünüzün tüm amacının kız kardeşim ve benim Hesaplaşma'dan sağ *çıkmamamızı* sağlamak olduğunu sanıyordum. Bizi istemiyor musun?
Gitti mi?" diye meydan okudu.

Tek omzumu silktim çünkü elbette plan buydu. Ama aslında işe yaramayacağını umuyordum. Bu kızın ve kız kardeşinin bize sunabileceği meydan okuma fikrinden zevk alıyordum. Tahtta hak iddia etmek için gerçekten savaşmak zorunda kalma düşüncesi heyecan vericiydi. Eğer onlar olmasaydı

Hesaplaşma'yı atlatırlarsa, neye dönüşeceklerini ve besin zincirinde onların üstünde kalmak için ne gerekeceğini görmek beni heyecanlandırdı.

"Bütün bunların nasıl sonuçlanacağını merak ediyorum," diye itiraf ettim. "Belki de başarısız olacaksın ve dönem sonunda gideceksin. Ya da belki ayaklanıp doğuştan gelen hakkını talep edeceksin. Ailen öldürülmeden önce

Ailelerimiz onların meclis üyeleriydi. Vahşi Kral'la işler bu kadar karışmasaydı, her zaman sizin altınızdaki gücü elimizde tutacaktık. Bu yüzden

Belki de Hesaplaşma'da başarısız olursun ve sıkıcı, ölümlü hayatına geri gönderilirsin.

Ya da belki de şu anda katlandığınız sınavlar sonunda sizi daha güçlü kılacak ve geçeceksiniz."

"Yani başka bir deyişle, diğer Mirasçılarla ve onların aptal oyunlarıyla devam edeceksin ve ne zaman acıkırsan ben hâlâ adil bir oyunum," diye tersledi ve kızdığında çok ateşli oluyordu.

"Oldukça," diye kıkırdadım, bunun onu daha çok kızdıracağını biliyordum ve berbat bir nedenden dolayı bundan zevk alıyordum.

"Şu işi bitirebilir misin? Çalışmam gereken çok şey var." Hayatımda gördüğüm en kızgın teklifle çenesini eğdi ama bugün bu yeterli olmayacaktı. Onu ısırmamı istemesi için ne gerekiyordu ki? Bunun için bana yalvardığını duymak için çok şey verirdim, orası kesin.

"Teklifimi duymak istemiyor musun, Tory?" Ona yaklaşırken baştan çıkarıcı bir tonda sordum, vücudunun sıcaklığını benimkine karşı hissetmek istiyordum.

"Beni akşam yemeği programınıza istekli bir katılımcı yapmak için bana sunabileceğiniz herhangi bir şey hayal edemiyorum," diye tersledi.

"Bir şey olabilir," dedim, onunla alay ederek, onu baştan çıkararak.

Gözleri öfkeyle parlıyordu ve bana küfretmeye ya da aynı derecede agresif bir şey yapmaya başlamak üzere olduğunu anlayabiliyordum, bu yüzden öne doğru son bir adım attım, onu yakaladım

çenemi parmaklarımın arasına aldım ve ağzımı onunkine bastırdım.

Tory şaşkınlıkla bir nefes çekti ve dilimi dudaklarındaki açıklığın arasına kaydırdım, onu kabaca öptüm ve bana teslim olmasını talep ederek ağzına hükmettim.

Ellerini göğsüme doğru kaldırdı, avuç içleri göğüs kaslarıma yaslandı ve bir an için beni ya gücüyle ya da büyüsüyle geri iteceğinden emin oldum.

Ama sonra an geçti ve savaşmak yerine teslim oldu, elleri beni itmek yerine okşadı, dili benimkiyle hareket etti ve dudakları yuttu. Ve tadı çok tatlıydı.

Ellerimi beline indirip kıçı masaya çarpana kadar onu geriye doğru götürürken boğazımın derinliklerinde inledim.

Onu kolayca yukarı kaldırdım, aralarına girerken kalçalarını ayırdım ve külotuna doğru sürdüğümde sikim zonkladı, biraz sürtünme çaldı ve daha fazlası için ağrıyormuş gibi harekete geçme şeklini sevdim.

Elleri boynuma dolandı ve beni kendine çekti, kalçaları bükülüp kendini sert sikime yaslarken beni sert ve ateşli bir şekilde öptü

Elimi dizine götürdüm, ipeksi teninde gezdirmeden önce başparmağımla uzun çoraplarının üst kısmında bir çizgi çizdim.

Tory beni daha sert öptü, parmakları saçlarımı iterken, dillerimizin fırçaları arasında inledi, elimi daha yükseğe hareket ettirmeye devam ettim, yarı yarıya beni durdurmasını beklerken, kalbim onun olmadığı her saniye için daha sert gümbürdedi.

Parmaklarımı eteğinin altına soktum ve tekrar inledi, diğer bacağı kıçıma dolandı ve beni teslim olmaya fazlasıyla istekli olduğum bir taleple daha yakına sürükledi.

Dudaklarına karşı sırıttım, arzuma bu kadar çabuk kapılmasından hoşlanmıştım ama bunu yaptığım anda alt dudağımı dişlerinin arasına aldı ve bana tam olarak nasıl bir hayvan olduğunu hatırlatmak için sertçe ısırdı.

Kanımı dökmeden önce geri çekildim, içindeki ateşe güldüm ve elim neredeyse külotunu ve altında yatan şeyin cazibesini sıyırarak durakladım.

"Neden?" diye sordu nefes nefese, yeşil gözlerini renklendiren şüphe ona gerçeği söylememe neden oldu. "Benden istediğini alabilirsin. Öyleyse neden beni öpüyorsun?"

"Kanını ve gücünü senden alabilirim," diye kabul ettim bakışlarımın onun baştan çıkarıcı bedeninde gezinmesine izin verirken. Bu bir oyun ya da benim bir Varis, onun da bir Prenses olmasıyla ilgili bir şey değildi. Sadece onu istiyordum. Bu kadar basit ve onun da beni istemesini gerçekten istiyordum. "Ama ben bundan daha fazlasını arzuluyorum.
Ve ben bir Boğa burcuyum; bir şeyi kafamıza koyduğumuzda bizi ondan vazgeçirmek kolay değildir."

Alay etti, bana hâlâ o şüpheli bakışını atıyordu ama yine de onu bana güvenmeye ikna edebileceğimi umuyordum, en azından duymak için can attığım şekilde adımı sayıklamasına izin verecek kadar uzun bir süre için.

"Geçen gece bu fikre o kadar da karşı görünmüyordun," diye ısrar ettim ama o sessiz kaldı.

"O sarhoş Tory'ydi," dedi sertçe. "Kötü kararlar vermesiyle ünlüdür, bu yüzden seninle yapmış olabileceğini düşündüğün herhangi bir şey için fazla heyecanlanmazdım. Ben sarhoşken olan herhangi bir şeyin ayık Tory üzerinde herhangi bir etkisi olacağını varsaymamalısın."

"Ve sen benim kötü bir karar vereceğimi mi düşünüyorsun?" Alay ettim çünkü bu konuda haklı olabilirdi ama yine de onun verdiği kararlardan biri olmak istiyordum.

Dudaklarım kıpırdadı ve onu ikna ettiğimden neredeyse emindim.

"Birini gördüğümde tanıyacak kadar çok kötü kararla karşılaştım," dedi.

"Tam olarak kaç tane?" Boynunu öpmek için eğilerek sordum, bir ısırık alma dürtüsüne karşı savaşırken kirli sakallarım tenine sürtünüyordu.

"Bunun berbat bir fikir olduğunu anlamama yetecek kadar." Öpücüklerimle dudaklarının köşesine ulaştığımda nefesi kesildi ve kararını duymak için durakladım, ancak beni tekrar kendine çekme şekli bir şey ifade ediyorsa, dileğimi almak üzere olduğumdan oldukça emindim. "Muhtemelen beni tamamen vazgeçirecek kadar değil."

Koyu yeşil gözlerine bakmak için arkama yaslanarak karanlık bir şekilde kıkırdadım. Bunu söylemesini, bunun için yalvarmasını istedim. Gerçi bu biraz
Bu özel prensesle iddialı.

Kelimeler dudaklarından kaçmadı ama bakışları arzuyla kararırken uzanıp gömleğimin üst düğmesini çözdü ve kararını netleştirdi.

Ellerini gömleğimin içine sokup kaslarımın sert hatlarında gezdirene kadar her bir düğmeyi tek tek açarken kendimi sabit tuttum.

İçimi bir ürperti kapladı ve sikim fermuarımı patlatmak için gerçekten çok çalışıyordu, bu yüzden lanet olası çalılıkların etrafında dolaşmayı bıraktım ve ağzını bir kez daha kendi ağzımla talep ettim.

Teslim olurken gerginliğinin gittiğini hissedebiliyordum, ağzını benimkiyle keşfederken öpücükleri zengin ve tüketiyordu.

Elimi son bir santim hareket ettirdim, başparmağım klitorisini bulana kadar külotunun ortasından yukarı doğru sürüklendi ve aşağı doğru bastırarak zevkle nefesini kesmesini sağladı.

Başparmağımı külotunun üzerinden ona doğru çevirmeye başladım ve sırtını kamburlaştırdı, kalçaları bana tüm erişimi sağlamak için daha da genişledi.

onu yok etmek istedi.

Boşta kalan elimle gömleğinin düğmelerini çözmeye başlarken daha sert öpüştüm, otuz bir çektiğim o lanet memeleri ete kemiğe bürünmüş halde görmek istiyordum.

Ben klitorisini çalıştırmaya devam ederken elleri çıplak tenimde gezinmeye devam etti ve ihtiyaçtan nefes nefese kalmaya başladığında onunla zaman geçirmeye çalışmaktan vazgeçtim. Elimi kaydırdım, külotunu kenara ittim ve amını sırılsıklam ve benim için hazır bulduğumda arzuyla hırladım ve hemen bir parmağımı içine soktum.

Tory inledi, sesi sert, nefes nefese ve o kadar seksiydi ki, pantolonumu indirip sikimi hemen şimdi ve burada ona sokma dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldım, böylece ona gerçekten çığlık attırdığımda nasıl ses çıkardığını duyabilecektim.

Ama Teddy sağ olsun, onu canımın istediği gibi becermek için zamanım olmadığını biliyordum ve uzun zamandır hayalini kurduğum bir şeyi aceleye getirmek istemiyordum. Bu yüzden onun benim için geldiğini hissedecektim.

Böyle, onun zevkini kontrol altına almak ve daha fazlasını istemesini sağlamak, böylece bir dahaki sefere kendimizi bulduğumuzda benim için mümkün olduğunca çok acı çekmesini sağlamak

ve ona gerçekten neyden yapıldığımı gösterebilirdim.

Diğer elim memesini buldu ve sütyeninin üzerinden sıktım, avucumdaki dolgunluktan inledim ve sertleşmiş meme ucuna daha iyi hizmet etmek için vücudunda aşağı doğru ilerlerken öpüşmemizi kestim.

Tory arkasına yaslandı, ben parmağımı daracık amına sokup çıkarırken gömleği sallanıyor ve eteği beline dolanıyordu.

Sütyenini indirdim, pembe meme ucunu görünce aletim sarsıldı.

Ağzım üzerine inmeden önce dudaklarımın arasından emdim ve bu hareketi ikinci bir parmağın içine girmesiyle birleştirdim.

Daha da yüksek sesle inledi, amcığı benimkinin etrafında bir mengene gibi sıkılıyordu.

Ben meme ucunu emerken parmaklarımla vücudunun kabardığını hissettim.

sanki dünyanın en mükemmel enstrümanını çalıyormuşum gibi doruğa ulaştım.

Benim için geldiğini hissettiğim an, ayağa kalktım ve onu sertçe öptüm, zevk çığlıklarını yuttum ve dilimi onunkinin üzerinde gezdirirken şehvetini tattım.

Sikim ağrıyordu ve etimin çaresiz, muhtaç bir yalvarışıyla hırladım. öpücükler yumuşadı ve parmaklarımı yavaşça geri çekerek külotunu tekrar yerine yerleştirdim.

Öpüşmemizi büyük bir çabayla kestim, zihinsel olarak Teddy'ye bu kadar uzun süre bekledikten sonra beni bu boku kısa kesmeye zorladığı için cehennemden bir ders vermeyi planlıyordum.

Tory şaşkınlıkla bana göz kırptı ve vücudundaki arzuyu okuduğum ve o çarpıcı ilk raunddan sonra tekrar sikimin üzerine boşalmayı umduğunu bildiğim için bir sürtük gibi surat asma dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldım.

"Bir dakika içinde bir uzmandan Vampirizm sanatını öğrenmeye gelecek bir öğrencim var," diye açıkladım, keşke bu lanet şeyi iptal edebilseydim, ama annem zaten bu tür toplantılara katılmadığım için beni azarlıyordu.
seansları ve soyadımız onlarla bağlantılı olduğu için, daha fazlasını kaçırmak benim için kötü bir görünümdü.

"Yani bu tamamen benim çıkarım için miydi?" Tory gömleğinin düğmelerini yeniden iliklemeye başlarken şaşkınlıkla sordu.

Çenem hayal kırıklığıyla titriyordu, ancak bundan bir şey çıkaran tek kişinin o olduğunu iddia edemezdim.

"Hayır, ondan da çok şey aldım," diye söz verdim ona, bunu onunla tekrar yapacak kadar şanslı olursam her santimine yapmak istediğim her şeyi zihinsel olarak planlamaya başlarken bakışlarım vücudunu takdirle taradı.

Gömleğimin düğmelerini isteksizce ilikledim ama bu eğitimden çıkar çıkmaz odama dönüp bana hediye ettiği yeni şaplak bankası malzemeleriyle defalarca otuz bir çekmeyi planlamak dışında zonklayan sertliğim için yapabileceğim pek bir şey yoktu.

Tory önümdeki masanın üzerinde kaldı ve ben bunun bacaklarının henüz düzgün çalışmamasından kaynaklandığını umuyordum.

Boğazına bakarken susuzluk yine içimi sızlattı ve o da bunu fark edince yüksek sesle iç çekti.

"Yine de beni ısıracaksın, değil mi?" diye sordu, parmakları masanın kenarına kıvrılmıştı.

"Bunu çabalarım için beni ödüllendirmek olarak görebilirsin," diye takıldım, çünkü ben ondan içmeden buradan çıkmasının hiçbir yolu yoktu ve ikimiz de bunu biliyorduk.

"Bu, seni maviyle bıraktığım için kendimi biraz daha iyi hissetmemi sağladı.

Toplar," diye alay etti ve aletim aynı fikirde zonklarken neredeyse hayal kırıklığı içinde inliyordum.

"Bir dahaki sefere, sana ayırmak için birkaç saat ayıracağımdan emin olacağım," dedim ona. "O zaman ikimiz de eksik kalmayacağız."

"Bir dahaki sefere?" diye sordu, sanki böyle bir şey olmayacakmış gibi kaşlarını kaldırarak. Ama kalp atışlarının hızlandığını duyabiliyordum ve elimizin altında birkaç saat varken ve sikim bu işe çok daha fazla dahil olmuşken onu ne kadar zorlayabileceğimi merak ettiğini biliyordum.

Kendimi tekrar gülümserken buldum ama sonra fark ettiğimde ruh halim düştü

Eğer diğer Varisler dans planlarında başarılı olurlarsa bir dahaki sefer olmayacaktı. Bu lanet plana gerçekten uymak bile istemiyordum ve bir anlık çılgınlıkla onu bundan kurtarabilir miyim diye düşündüm. Yine de Darcy'ye saldıracaklardı ve belki de bu

ikizleri akademiden ayrılmaya zorlamak. Ama dürüst olmak gerekirse, zaten gitmelerini de istemiyordum.

Tekrar ona yaklaştım ve bir tutam siyah saçını kulağının arkasına sıkıştırdım. "Cuma günkü dansa gidecek misin?" Mırıldandım ve nabzı dağıldı, gülümsemem memnuniyetle derinleşti.

"Ee, evet," dedi, gözlerine o şüpheli bakış geri dönmüştü. "Neden bu konuyu kapatmıyorsun?" "Neden geçiştirmiyorsun?" diye sordum.

hep birlikte uzak durmaya ikna ettim. Ne de olsa o benim Kaynağımdı, bu yüzden diğerleri onu koruduğum için bana kızamazdı bile - zaten iş tanımımda da bu vardı. Şaşkınlıkla bana göz kırptı ve muhtemelen benimle dansa gelmesini teklif edeceğimi düşündüğünü fark ettim. Ama bunu yapamazdım, eğer onu diğer Varislerden ve onların planlarından korumak istiyorsam, o zaman onu her şeyden uzak tutmalıydım.

"Bunu yapmak için ne gibi bir sebebim olabilir ki?" diye sordu, elimi yüzünden düşürecek kadar kıpırdanarak.

O daha dile getiremeden reddedildiğini hissettim ama bu kadar kolay pes etmeyecektim.

Yerinden çıkan elimi onun yerine kolunda gezdirdim, teninde tüylerim diken diken oldu ve umarım ona bu parmaklarla ne kadar iyi hissettirdiğimi hatırlatmışımdır. "Çünkü o zaman gizlice çıkıp odana gelebilirdim. Bütün evi ve bütün bir geceyi kendimize ayırabiliriz."

"Bu senin için oldukça küstahça, Dünyalı çocuk."

"Dünya çocuğu mu?" Eğlenerek sordum, bana ne kadar direnmeye çalışsa da geri adım atmayı reddediyordum.

Elimi ona doğru uzattım, parmak uçlarıma toprak büyüsü getirdim ve avucumda koyu mavi bir çiçeğin açmasına neden oldum. Kızlar bu numaraya bayılırdı.

"Belki de senden istediğimi şimdi almışımdır," dedi ve çiçeğe uzanmadan ayağa kalkmak için öne doğru kaydı.

Tamam, belki de bu kız o numarayı sevmemiştir.

Çiçeğin tekrar yok olmasına izin verdim ve onun ayağa kalkmasını engellemek için öne çıktım, karanlık bir şekilde gülümsedim.

"Daha fazlası için geri geleceğinden eminim," diye söz verdim ve bu ihtimalin onu en azından biraz cezbettiğini söyleyebilirim.

Kapı arkamızdan açıldı ve Teddy kapıyı bile çalmadan içeri girerken Tory etrafına bakındı. Bugün onun hayatını cehenneme çevirecektim. Yarı yarıya masaya yapıştırdığım kızla benim arama bakınca gözleri büyüdü ve ben de öne doğru eğildim, zaten beklediğim şeyi alarak gerçekte ne yaptığımızı örtbas ettim.

Onu tam olarak istediğim yerde tutarken elim Tory'nin saçlarına dolandı, dişlerimi tenine batırdım ve tüm vücudu saf
Kanının adrenalini dilimin üzerinden geçip boğazımdan aşağı aktı.

Lanet olası dondurmalı smoothie'nin üzerindeki gökkuşağı kanı gibi tadı vardı.

Bakışlarımı önümdeki güzellikten Teddy'yi becermeye zorlarken, içimde yanan tatminle geri çekilmeden önce, içime akarken gücünün tadını çıkararak derinden içtim.

"Bugünün birinci dersi Teddy," dedim. "Her zaman alt edebileceğin en güçlü yaratığı avla. Tory henüz güçlerini kontrol altına alamadı, bu yüzden şu anda adil bir av. Senin şanssızlığına rağmen, onu çoktan Kaynağım olarak sahiplendim, bu yüzden dişlerini uzak tut."

Tory ayağa kalktı ve yanımızdaki yerden çantasını almadan önce beni bir adım geriye itti.

"İkinci ders," diye ekledi soğukkanlılıkla, Teddy onu aç gözlerle süzerken ona ters ters bakarak. "İntikamın derinliklerini hafife alma. Kız kardeşim ve ben
hepinizden daha fazla güce sahibiz ve bunu yapmayacağımızı düşünmek için aptal olmalısınız.

Bununla başa çıkmaya çalışırken neler yaşadığımızı hatırlayın."

Teddy'nin yanından geçerken omzunu kontrol etti ve ben ona gülerken Teddy tökezleyerek kenara çekildi.

Kapıyı açtı ve o gitmeden önce arkasından seslendim.

"Bir dahaki sefere kadar, Tory!" Söz verdim ve nabzının daha sert atmasını dinlerken, bir dahaki sefere, ondan sonra bir sefere ve sonra bir kez daha olacağı konusunda haklı olduğumu ummak zorundaydım çünkü bunu elimden geldiğince sık yapmak istiyordum.

"Bugünkü planınız nedir Bay Caleb?" Teddy neşeyle sordu.

Teddy, beni engellediğin için sana cehennemden bir gün yaşatmak üzereyim ve işimiz bittiğinde hangi yolun yukarı olduğunu bile bilmeyeceksin.

OceanofPDF.com

Akşamı okul dansını denetleyerek geçirmek, bu gece yapılacak keyifli şeyler listemde kendimi öldürmekle aynı sırada yer alıyordu. Nova çok nazik bir şekilde beni dansa katılacak öğretmenlerden biri olarak seçtiği için, bir grup öğrencinin sarhoş olup birbirlerini ezmelerini izlemek üzere Küre'ye doğru yola çıkmak için *sabırsızlanıyordum.*

Hayır bekle, sikimi blendera koymayı tercih ederim.

İşin en kötü yanı, Mirasçıların bir şeyler çevirdiğini biliyordum ama Darius bana ne olduğunu söylemiyordu. Ve şu anda birbirimizin en iyi arkadaşı olmadığımız için, dersler dışındaki tüm zamanımı neredeyse yalnız geçiriyordum. Tabii bu geceye kadar. Bu gece, Darius'un ne planladığını merak ederken ve başını belaya sokacağından korkarken, belli belirsiz hoşlanmadığım yüzlerce insanla birlikte olacaktım.

Koltuğuma yığılmış, gömleksiz ve elimde bir tişörtle yatarken saate baktım.

Karın kaslarımın üzerinde duran bir şişe burbon. Dikkatli olmazsam giderek artan içki alışkanlığım yüzünden kaybedeceğim karın kaslarım. Daha önce Lunar Leisure binasındaki spor salonuna gitmiş ve gücüm tükenene kadar çalışmıştım.

Yine de düz görüyorum, bu yüzden dengeli olduğunu tahmin ettim.

Kapı çalındı ve ben inleyerek kanepeye çöktüm. Sarhoş değildim. Bu gece Darius'a göz kulak olmak istediğim için yarı sorumlu davranıyordum, bu yüzden sadece birkaç yudum içmiştim ama

Her damlasını içip, bayılmak ve yarınki serpintiyle uğraşmak fikri.

Kapı tekrar çalındı ve küfrederek şişeyi yere bıraktım ve ayağa kalkarak hızla kapıya yöneldim. Kapıyı açtığımda Gabriel'i yüzünde sert bir ifadeyle ayakta dururken buldum.
Kanatları sırtında katlanmıştı.

"Noxy," dedim şaşkınlıkla, gülümsemek için bir şeyler topladım, ama karşılık vermedi.

Başını bana doğru salladı ve eve doğru itti, giderken kanadı yüzüme çarptı.

"Hiç gerek yoktu ama olsun," diye mırıldandım, kapıyı arkasından kapattım ve habersiz ev ziyareti için bir açıklama yapması için ona döndüm.

"Orio, bu..." Mutfak tezgâhındaki boş viski şişelerine ve sonra bana baktı ve göğsümü açıp hayattaki tüm kötü kararlarıma doğrudan bakıyormuş gibi hissettim.

"Ne?" Homurdandım ve kaşları çatıldı.

"Bu iş kontrolden çıkmaya başladı."

"Ben iyiyim," dedim umursamazca.

"Bu iyi değil," diye hırladı, ölümcül bir ciddiyetle. Benimle hiç böyle konuşmazdı. Sadece birlikte şakalaşırdık, gerçekten eğlenebildiğim birkaç kişiden biriydi.

"Göründüğü kadar kötü değil," demeye çalıştım ama kızgın bir ebeveyn gibi kollarını kavuşturdu ve ben de gözlerimi devirmekle savaştım.

"Aslında daha da kötü," dedi, ses tonunda bir ısırık vardı. "Ve eğer kendinizi toparlamazsanız, işler sarpa saracak. Dengede ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok
burada."

"O zaman söyle bana," dedim kuru bir sesle, elimi sallayarak. "Devam et, ey kudretli Kahin. Şimdi hangi kaderi mahvettiğimi söyle bana."

"Lanet olası hayatının en iyisi," diye tersledi ve ses tonundaki öfkeyle kaşlarım kalktı.

Göğsümdeki kaslar kadar boş olan evime baktım ve omuz silktim. "Eğer konu Lionel ise, belki de
Darius'la konuşmalıyım, çünkü artık her şey ona bağlı. Fikrini değiştiremem, beni dinlemiyor bile."

"Bu Lionel'la ilgili değil," dedi bakışlarını başka yöne çevirerek. "Öyle.... ama değil." "Bunu açıklığa kavuşturduğun için teşekkürler," dedim ve saate baktım.
Dansın on dakika önce başladığını fark ettim ve umursamadığımı
da fark ettim.

Gabriel yerde bıraktığım burbon şişesine doğru yürüdü, onu bağladı ve lavaboya doğru yürüdü, gözlerimin içine bakarken şişeyi giderden aşağı döktü.

Onun bu tavrı karşısında dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim. "Ondan bende daha çok var." "Hayır yok," dedi, bakışlarında bir meydan okuma vardı. "Arkana gizlice girdim
pencereden ve yatak odanızdan aldım."

"Kahretsin," diye küfrettim. Buraya sadece Gabriel ve Darius'un girmesine izin veren koruma büyüleri yapmıştım ama belli ki bu listeyi azaltmam gerekiyordu.

"Şimdi beni dinle Orio," dedi boş şişeyi mutfak tezgahına çarparak ve ses tonundaki buyurganlık karşısında omurgam dikleşti.
"İçgüdülerine kulak vermeye başlamalısın. Dünyadaki en olumsuz pislik olduğunu biliyorum ama sana söylüyorum, burada bir umut var.
Hayat dediğiniz bu bok çukurundan çıkmanın bir yolu var."

İnatla çenemi sıktım ama o durmadı, görevdeki bir adam gibi bana doğru ilerledi ve yüzümü işaret etti.

"Kendini boşa harcıyorsun," diye hırladı. "Sen o kadar özelsin ki Lance, sana gösterebilseydim, nasıl biri olduğumu fark etmezdin bile.

olabileceğini
biliyorum."

"O zaman bu özel küçük insan olmak için ne yapmamı istiyorsun? Gabriel?" Tısladım. "Tütü giyip odanın etrafına sim mi saçacaksın?"

"Hayır, seni pislik," diyerek bana yaklaştı ve yüzümü iki elinin arasına aldı. "Potansiyelini görmeni ve ona doğru adım atmanı istiyorum. Çünkü yol seni iyi bir yere götürmez, Lance. Anladın mı? Burada erken bir mezardan bahsediyorum. Ve yıldızların bunu sana söylemenin kötü bir fikir olduğunu düşünmesi umurumda değil, çünkü seni doğru yöne itmeye çalışmaktan bıktım, elini zorluyorum. Bu yüzden lanet olası yıldız kıyafetlerini giy, kapıdan çık ve bu gece görevini yap çünkü yapmazsan yemin ederim pişman olacaksın."

Şaşkınlıkla ona baktım, sözleri nihayet kafamdaki sefil saçmalıklar sisini yarıp geçti. O bir Kahindi ve bunu çok ciddiye alıyordum çünkü sahip olduğu gücü biliyordum. Kaderimi *görebiliyordu*. Ve her ne kadar her şey anlamsız görünse de, aslında henüz ölmek istemiyordum. Ve gözlerindeki bakış, değişmenin bir yolunu bulamazsam bu dünya için fazla uzun olmadığımı söylüyordu. Yıldızlar bana bok atmaya devam ederken bunu nasıl yapacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu ama sanırım denemek zorundaydım. Çünkü arkadaşım benim için yıkılmış görünüyordu ve bu yükün ona yüklenmesini istemiyordum.

"Tamam," diye kabul ettim ve omuzlarındaki gerginlik gitti, rahatladı. Gözleri bir hayalle donup kalmadan önce bana baktı. Bana geri döndüğünde, beni bıraktı ve başını salladı, karanlık gözlerinde tahribat yaratıyordu.

"Neden hâlâ üzgün görünüyorsun?" Göğsüm rahatsız edici bir şekilde sıkışarak sordum.

"Çünkü bazen yeni yolların ortaya çıkması için korkunç şeylerin olması gerekir ve ben de bunlara izin vermeliyim."

"Beni teskin etmenin yolu, kardeşim," diye şaka yaptım ve yarım bir gülümseme attı, ancak hemen tekrar soldu. Bir elini omzuma bastırdı,

içinde inanç parlıyordu.

gözleri.

"Sonunda doğru şeyi yapacağını biliyorum. Sana güveniyorum."

"Doğru şeyin ne olduğu konusunda beni uyarmak ister misin?" Denedim ama başını salladı, dudaklarında bilmiş bir gülümseme vardı.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra sertçe başını salladı. "Saat dokuzda Vegas'tan ve Varisler'den en az on dakika uzakta olman gerekiyor," dedi. "Tamam mı?"

"Ve bana nedenini söylemeyeceksin, değil mi?" İçimi çektim.

"Hayır. Ama iyi olacaksın, Orio. Sadece daha önce önerdiklerimi yapmaya devam et."

"Işığı bul, tamam mı?" Gözlerimi devirerek söyledim.

Kapıya yönelirken sırıtarak, "Düşündüğünden daha yakın," dedi. "Ben biraz kampüste takılacağım. Sonra görüşürüz." Dışarı çıktı, kanatlarını açtı ve şifreli ifadesine cevap veremeden havalandı, ama benim bilmediğim bir şeyi biliyormuş gibi davranmasına oldukça alışmıştım, bu yüzden fazla düşünmeyecektim.

İçimi çektim ve hemen duşa girdim, rekor bir sürede yıkandım - ki bu da bir şey ifade ediyordu - sonra hızla odama gittim, kurulandım ve soluk mavi bir gömlek ve siyah pantolon giydim, belli belirsiz saçlarımı şekillendirdim. Sonra hızla evden çıktım ve Küre'ye doğru koşmaya başladım, öğrencilerin içeri doluştuğu ve hepsinin şık kıyafetler giydiği yola ulaştığımda yavaşladım.

Girişe ulaştıklarında bakışlarım hepsinin arasından Vegas'a doğru kaydı ve kendimi durduramadan gözlerim Darcy'nin kıçına kaydı. Dantelli kolları olan lacivert bir elbise giymişti ve kıvrımlarını o kadar mükemmel sarıyordu ki boğazımda sahiplenici bir hırıltı hissettim.

Bir kez daha hızlandım, onları içeriye kadar takip ettim, gözlerim açıkta kalan boynundaydı, siyah ve mavi saçlarının gevşek tutamları boynunu gıdıklıyordu, düşüyordu.

Topuz yaptığı saçlarını aşağı indirdi. Azı dişlerim ondan su içme arzusuyla karıncalandı, ama sadece ağzımı o altın tende gezdirmek için çok daha sınırsız bir arzu da beni ele geçirdi.

Bir gölge gibi onu içeriye kadar takip ettim ve etrafındaki süslemelere bakarken onu izledim, mekân sonbahar temalı bir balo salonuna dönüşmüştü. Altın yapraklar sonsuz büyülü bir esintiyle odanın dört bir yanına savruluyor, sarmaşıklar tavana yayılıyor, yaprakları önce yeşile, sonra turuncuya, kırmızıya ve altına dönüşüyor, sonra da yerde dans edenlere katılmak üzere düşüyordu. Büyüye hayranlıkla baktı ve ben de başımı eğerek onu izledim.

Gözlerinde yine o bakışı, önündeki dünyayı yutuyor gibi göründüğü bakışı görüyordum. Eskiden olduğum kişiyi özlememe neden oldu.

Bir zamanlar hayattan bu kadar heyecan duyan, her şeyin mümkün olduğunu düşünen biri.

Kız kardeşiyle birlikte kalabalığın derinliklerine doğru ilerlemeye başladı, birini arıyor gibiydi ve ben de dikkatini çekmek için ani bir karar verdim. Sadece bir saniyeliğine. Böylece ondan küçük bir parça çalabilecektim.

Arkasına geçtim, parmaklarım dirseğini okşadı ve ben onun yanına geçerken başı döndü, nefesi kesildi.

"İyi akşamlar," diye mırıldandım kulağına, enerji damarlarımda bir uyuşturucu gibi vızıldıyordu. Etkileşim sadece iki saniye sürdü ama yine de onun yanından geçerken, o enerji içimde kaldı ve ona olabildiğince sıkı tutundum, sadece birkaç dakika önce kölesi olduğum karanlığı düşündüm ve tekrar içeri girmesini istemedim.

Washer bardaki Nova'nın yanından bana coşkuyla el salladı ve ben de onlara katılmak için yürürken içimden bir şeyler çektim, uzun bir gece olacağını biliyordum. Ama Darcy Vega'ya bir bakış atabildiğim sürece belki de o kadar çekilmez olmazdı. Yine de Gabriel'in bazen korkunç şeylerin olması gerektiğine dair sözlerini düşünmeden edemedim. Ve ben

Varislerin bu gece geri alamayacakları bir şey yapacaklarına dair korkunç, kıvranan bir his vardı. Ve Vegas'ı onların gazabından korumaya çalışacağımı fark ettiğimde içimde bir şeyler değişti.

OceanofPDF.com

Herkes dansın tadını çıkarırken **ben** odanın kenarında durdum. Ama bu gece bizim için eğlenceli geçmeyecekti. Hepimiz bizden ne beklendiğini biliyorduk ve bunu kabul etmeme rağmen yine de kendimi isteksiz hissediyordum.

Seth, Darcy'yle dans etmek için çoktan uzaklaşmış, masum bir sineği ağına düşüren bir örümcek gibi onu tuzağına çekmişti.

Onlara baktım, adam onu kolunun altında döndürürken gözlerindeki mutluluk midemi düğümledi. Bu hiç hoşuma gitmemişti. Seth her zaman karanlığa çok kolay kapılır, şakaları çok ileri götürür ve
Diğer Fae'ler üzerindeki hakimiyeti zaman zaman çok sert bir öfke patlamasıyla parladı.

Sadece ruhumun derinliklerinde, içine girdiği zalimliğin gerçekte o olmadığını biliyordum.

Böyle davrandığında, onu sarsmak ve gerçekten hoşlandığı şeyleri hatırlatmak istemeden edemiyordum. Eğer dikkat etmezse
Bazen içine doğduğumuz hiyerarşi ve politikanın, her zaman yaydığı o özgür ve masum ışığı yakmasına izin vermesinden endişeleniyordum ve bunun düşüncesi kalbimi umutsuz bir acıyla sızlatıyordu.

Olmayı seçtiğimizden çok daha sert bir şeye dönüştürülen tek kişinin o olmadığını biliyordum. Ama mesele de bu değil miydi zaten? Seçme şansımız yoktu çünkü güç için doğmuştuk. Ve güçle birlikte

Bir sürü sorumluluk vardı, en azı da her zaman en tepedeki pozisyonumuzu korumak zorunda olmamızdı.

Darius henüz yüzünü göstermemişti ve bu gece yapacaklarımızdan onun da pek memnun olmadığını biliyordum. Gerçi bunu ona itiraf ettirmeyi başaramamıştım. Onu geri adım atmaya ikna etmek için son bir girişimde bulunduğumda neredeyse kafamı koparacaktı.

Anladım. Babası annem gibi değildi. Lionel Acrux demir yumrukla yönetirdi ve onun sözü kanundu. Max, kardeşimiz için en iyisinin bu olduğuna söz vererek beni bu oyuna ikna etmişti ve ben de bunu istediğim için kabul etmiştim.

Ama bakışlarım barda tek başına duran Tory Vega'ya takıldığında, vücuduna yağ gibi yapışan siyah elbisesi içinde son derece yıkıcı görünüyordu, içimde yine o şüpheler yükseldi.

Kendine bir içki söyledi ve ben kendimi durduramadan kalabalığın arasından fırladım, onun yanında durdum ve sanki birkaç dakika değil de saatlerdir oradaymışım gibi bara yaslandım.

"Çok geç değil," dedim, diğer Varisler için odaya hızlı bir bakış atarken kendime engel olamadım. Havuzda olması dışında onun için ne planladıklarından tam olarak emin değildim ama iyi bir şey olmayacağını biliyordum.

Tory dönüp bana baktı, bana yarım bir gülümseme sunarken o derin yeşil gözleriyle bana bir kez daha baktı, bu da göğsümün şişmesine ve aletimin çok daha fazla dikkat etmeye başlamasına neden oldu.

"Ne için çok geç değil?" diye sordu, içkisinden bir yudum aldı ve dikkatimi sürdüğü kan kırmızısı ruja çekti.

"Buradan gizlice kaçıp biraz eğlenmek için," diye teklif ettim ve parmak uçlarımı kolunda gezdirmek için uzandım. Eğer kabul ederse onu bir kalp atışından daha kısa bir sürede buradan çıkarabilir, onu bu kurtulma girişiminden kurtarabilir ve geceyi kendimi onun zevkine adayarak geçirebilirdim.

Kendime bunu teklif ettiğimi söyledim çünkü o benim Kaynağımdı ve onu korumak benim görevimdi, ama bundan daha fazlası vardı, içimde benim ve diğer Varislerin planladığımız şeyin yanlış bir şey olduğuna dair bir his vardı. Yanlış bir hareket. Hâlâ bunun bizi güçlü değil zayıf göstereceğine inanıyordum ve her ne kadar üçüne karşı geri adım atmak zorunda kalmış olsam da, bunun zaten işe yaramayacağı hissine kapılmıştım. Bu kızlar bu krallıkta yetişmemiş olabilirlerdi ama onlar Fae'ydi ve bu gece onlara ne kadar sert davranırsak davranalım savaşarak geri döneceklerinden emindim, öyleyse neden yapalım?

Tory teklifimi değerlendiriyor gibi görünüyordu ama sonra başını hafifçe sallayarak reddetti ve umutlarımı suya düşürdü.

"Beni istiyorsan bundan daha çok çalışman gerekecek," diye alay etti ve başka bir gece olsa bu teklifini kabul etmeye fazlasıyla istekli olurdum ama bu gece önce onu odama götürmeme izin vermesine ihtiyacım vardı.

Biraz daha yaklaştım, dudaklarımı kulağına dayayarak baştan çıkarıcı bir şekilde konuştum ve dudaklarından bir anlaşma koparmaya çalıştım. "Sana söz veriyorum.
gerçekten çok çalışın."

Gözlerinde sıcaklıkla bana baktı ve bir an için onu yakaladığımı düşündüm, ama sonra biraz omuz silkti ve sanki bunu hiç düşünmemiş gibi başını salladı.

"Cezbedici... ama hayır."

Hayal kırıklığı içinde dudaklarımı büzdüm, onu ikna etmek için başka bir şey söylemek üzere ağzımı açtım ama bunun ne olabileceğini anlayamadan Max ve Darius barın diğer ucunda belirdi.

İkisi de neyin peşinde olduğumu çok iyi biliyormuş gibi bana ve Tory'ye ölümcül bakışlar fırlattılar ve kaçınılmaz olana teslim olduğumda midem bulandı.

Darius beni yanına çağırdı ve ben de bir iç çekişi bastırarak doğruldum. Bundan hoşlanmamış olabilirdim ama sadakatimin nerede olduğunu biliyordum ve bu her zaman diğer Varislerin yanında olacaktı.

"Kaç bakalım," diye mırıldandı Tory ve bir an tereddüt ettim, iyi bir köpek gibi çağrıldığım imasından hoşlanmamıştım ama yerimin onların yanı olduğunu da inkâr edemezdim. Ve eğer bir seçim yapmam gerekirse, her alternatife karşı her seferinde kardeşlerimi seçerdim.

Bir adım uzaklaşırken pişmanlıkla gülümsedim. "Bağlılıklarımı değiştirmeyeceğim, Tory," dedim, gecenin nasıl geçmesi gerektiğine kendimi teslim ederek. "O elbisenin içinde ne kadar iyi görünürsen görün. "O elbisenin içinde ne kadar iyi görünürsen görün.
Taht."

Uzaklaştım ama arkamdan acı acı mırıldandığı sözleri duydum. "Senin lanet tahtını istemiyorum."

Sadece bunu söylemesinin Meclis Üyelerinin bunu kabul etmesi için yeterli olmasını diledim. "Ona ne diyordun?" Darius alçak bir hırıltıyla sordu.

O ve Max.

"Bu gece odama gelmesini istedim, böylece akşamı onu becererek geçirebilirdim, gelecek olan boktan şovu izlemek yerine
Şimdi," diye itiraf ettim çünkü zaten bu plana gerçekten katılmadığımı yeterince açık bir şekilde belirtmiştim ve gerçek hoşlarına gitmese bile kardeşlerime yalan söylemeyecektim.

Darius alay etti. "Sanırım seni vurdu," dedi ukalaca ve ben de kendimi tutamayıp cevap verdim.

"Geçen sefer yapmamıştı ama."

Darius'un boğazından bir hırıltı koptu ve içkisini bara paramparça edecek kadar sert bir şekilde çarptı.

Max bir adım öne çıktı ve elini ikimizin de koluna koydu. "Bu gece maço saçmalıklarına ayıracak vaktimiz yok," dedi sertçe, hediyeleriyle bizi sakinleştirmeye çalışıyordu ve ben de buna izin verdim çünkü zaten bu gece kendimi çok gergin hissediyordum. Eğer bu saçmalığı yapmak zorundaysak, bir an önce bitsin istiyordum.

Seth'ten bir iz var mı diye etrafa bakındım ama onun ve Darcy'nin kayıp olduğunu gördüm, bu da planlarının bir kısmının muhtemelen tamamlanmak üzere olduğu anlamına geliyordu ve bunu ertelemek gibi aptalca fikirlerden vazgeçtim.

Darius barın aşağısında çenesini meydan okurcasına kaldıran Tory'ye baktı ve sanki ondan hiç korkmuyormuş gibi onu tersledi. Lanet olsun. Tam bir deliydi. Cehennem gibi ateşli, ama aynı zamanda ölüm arzusu olan bir deli. Durumu daha da kötüleştirmek için ona sırtını döndü ve kalabalığın arasına karıştı.

Darius onun peşinden gitmeye meyilli görünüyordu ama bardan uzaklaşırken Atlas'ı cebinde çalmaya başladı ve babasının cevaplamadan önce arayanın kimliğindeki isim.

"Sanırım bu gece beni yine hayal kırıklığına uğratmayacaksın?" Lionel ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden olan soğuk bir sesle konuştu. Muhtemelen yeteneklerimi konuşmaları dinlemek için kullanmamalıydım ama
Darius zaten istemeseydi muhtemelen bir susturma balonu kullanmalıydı.

Darius, "Ben hallederim," diye ısırdı.

"Güzel. Çünkü kardeşin burada, ofisimde benimle birlikte, başarın hakkında senden haber bekliyor, değil mi Xavier?"

"Darius?" Xavier'in sesi korkuyla tizleşmişti ama Darius'a endişeli bir bakış attığımda, konuşmasını duyabildiğimi açıkça fark etti ve geri kalanını benden gizlemek için etrafına bir susturma balonu fırlattı.

Yine de fark etmedi. Kalbinin hızla çarpmasından ve Atlas'ını kavradığı parmak eklemlerinin beyazlaşmasından bir şeyden korktuğunu anlayabiliyordum.

"Bunu neden yapmamız gerektiğini şimdi anlıyor musun?" Max alçak bir sesle homurdandı, yetenekleri Darius'un korkusunu da açıkça anlamasını sağlamıştı ve ben de başımı sallayarak kabul ettim.

"Evet," diye nefes aldım. "Anladım."

Heyecanlı bir çığlık havayı parçalara ayırdı ve etrafıma baktığımda Geraldine Grus, eski moda tuvalet kağıdı örtülerine benzeyen kocaman pembe bir elbiseyle hızla odaya girdi.

Heyecanla kendini Tory'ye attı ve ikisi de selamlaşmak için birbirlerine sıkıca sarıldılar.

Max yanımda, "Şükürler olsun ki iyi," diye nefes aldı ve ben de kaşlarımı çatarak ona döndüm.

"Grus için mi endişeleniyorsun koca oğlan?" Alay ettim ve bakışlarını anında ondan ayırdı ve gözlerindeki endişeli bakışı silkti.

"Bir su perisinin tüm gücünü alması berbat olurdu," dedi. "Ayrıca, sınıfımızda büyüsünü bize karşı kullanabilen tek Fae o, yani..."

"Yani?" Ben zorladım ama o anda Darius aramasını bitirdi ve susturucu baloncuğunu düşürdü.

"Hadi şu işi halledelim," dedi karanlık bir sesle. "Roxy nereye gitti?"

Geraldine'den ayrılıp çıkışa doğru ilerlemeye başladığında kalabalığın arasından onu seçtim, yüksek duyularımı onun üzerinde çalıştırdım ve şapkalı çocuğa Darcy'nin nereye gittiğini bilip bilmediğini sorduğunu duydum.

"Şapkalı çocuk az önce ona gidip dışarıda kız kardeşini aramasını söyledi," dedim, tam kapıdan çıkarken Tory'yi işaret ederek.

Darius sanki savaşa giriyormuş gibi omurgasını dikleştirdi ve bizi beklemeden kalabalığın arasından uzaklaştı.

Max ve ben onu biraz uzaktan takip ettik, dışarı çıkıp çıkıştan sola dönerken liderliği ona bıraktık, Tory'nin adımlarını takip ederken onun sesini başka bir susturucu balonun içine sakladı.

Karanlıkta bir canavarın onu takip ettiğinin farkında bile değildi ve ben yine ne yaptığımız konusunda endişelenmeye başlamışken Max kolumu yakaladı.

"Bu şekilde olmak zorunda," diye alçak sesle ısrar etti ve beni başımı sallayarak kabul etmeye zorladı.

"Bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmez," diye mırıldandım.

Parıldayan ışık küreleri patikaların her iki tarafını da işaretliyordu ve Tory sanki yıldızlar bile kaderini yönlendiriyormuş gibi Lunar Leisure binasına doğru giden patikaya yöneldi. Darius sinsice ona yaklaşıyor, o bir kez bile arkasına bakmazken ona yaklaşıyordu.

Son saniyede ona doğru döndü, gözleri şaşkınlıkla açılmıştı, çünkü adam onu daha önce birçok kez gördüğüm zalim sırıtışını takınmıştı. Max ve ben gölgelerin arasında gözden uzakta kalırken, Fae'ye Fae ile karşılık vermeyi deneyip denemeyeceğini merak ederek, yeteneklerimi onları dinlemek üzere eğittim. Yeterince güçlü bir güç patlamasıyla ondan kaçmayı bile başarabilirdi ama kaderin ona karşı bu kadar nazik olacağından şüpheliydim.

"Yürüyüşe mi çıktınız?" Tory bir adım geri çekilince Darius sordu.

"Onun gibi bir şey," diye cevap verdi, sanki onun ötesine

bakıyormuş gibi

Dışarıda başka birinin daha olabileceğini umuyordu ama Max'in gizlenme büyüleri arasında bizi fark etmedi. "Bir şey mi istedin?" diye sordu Darius sessiz kaldığında ve kendini buna hazırlarken kalbinin göğsünde bir savaş davulu gibi çarptığını duyabiliyordum. O da benim kadar bundan hoşlanmıyordu.

bundan emindi. Ama babasına her ne oluyorsa, yine de bunu yapması için yeterliydi.

"Son şansın, Roxy. Kız kardeşini al ve bu akademiyi terk et. Küçük ölümlü hayatlarınıza geri dönün ve Solaria'yı tahta layık insanların ellerine bırakın," dedi karanlık bir sesle ama bu ricasında bir yalvarışın ipuçlarını da duyabiliyordum, sanki gerçekten kabul etmesini ve bunu yapmak zorunda kalmayacağımızı umuyordu.

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye meydan okurcasına cevap verdi. "O yüzden bunu aşmalısın."

"Son kararın bu mu?" diye sordu, ona doğru bir adım atarak kalp atışlarının hızlanmasına neden oldu ama o yine de gerçek bir Fae gibi yerini korudu.

"Evet," diye tükürdü.

"O zaman sanırım fikrini değiştirmek zorunda kalacağım," diye iç geçirdi Darius.

Kadın adama kaşlarını çattı ve arkasını dönmek için bir hamle yaptı, ama adamın eli bir anda uzandı ve kolunu yakalayarak onu kendine çekti ve bu işi daha başlamadan bitirdi.

Tory onu silkelemeye çalışarak, "Bırak beni," dedi.

"Hayır, yapacağımı sanmıyorum," diye hırladı. "Saygı hakkında küçük bir ders alacaksın. Bir daha bana sırtını dönmene izin vermeyeceğim."

Onunla konuşurken ses tonunda gerçek bir öfke vardı ve sadece teslim olmadığı, onlara ihtiyacımız olduğu gibi irademize boyun eğmediği için ona kızgın olduğu hissine kapıldım. Çünkü şimdi olmamak için çok çabaladığı canavara dönüşmek zorunda kalacaktı ve tahminimce onun gözünde bu tamamen onun suçuydu.

Tory çırpındı ama adam onun diğer kolunu da yakaladı ve onu o kadar yakına sürükledi ki Tory onun gözlerine bakarken nefesleri birbirine karıştı.

"*Benimle dövüşme. Ve çığlık atma,"* dedi, sesinde zorlama vardı.

Onun bu emre karşı koymaya çalıştığını hissedebiliyordum ama onu zorlamak için kullandığı güç halkası hâlâ havada ağır bir şekilde duruyordu. böyle bir şansı olmadığından emin oldu.

Darius içindeki şeytana yol veriyormuş gibi gülümsedi, sonra döndü ve onu ilerideki Lunar binasına doğru yürütmeye başladı.

Bizi saklayan büyüyü bırakırken Max'le bakıştık ve o da bana baktı.

"Önce oraya gidelim ve diğer herkesin gösteriyi izlemek için yerinde olduğundan emin olalım," dedi kararlı bir şekilde ve ben de başımı salladım çünkü başka seçenek kalmamıştı

Şimdi zaten.

Onu tutup omzumun üzerinden fırlattım ve binanın yanından dolaştırıp içeri taşıdım. Artık geri dönüş yoktu. Ve ben sadece bu gecenin bitmesini istiyordum.

OceanofPDF.com

Darcy ve Seth'in dansını gözlerim kanayana kadar izlemiştim. Elimdeki biradan tek bir yudum bile almamıştım ve Washer, Zodiac Akademisi'ndeki günlerinden ve kalktığı tüm 'arsız' şeylerden bahsederken onu dinlememiştim. Bunların çoğu sikiyle ilgiliymiş gibi görünüyordu. Nova birkaç kadın personelle dans etmeye gittiği için, bunun bana berbat hikâyelerini anlatmak için harika bir fırsat olduğunu düşündüğünü sanıyordum.

Darcy ve Seth çıkış yönünde gözden kaybolduklarında endişelenmiştim. Dakikalar ilerledikçe onları yakalama arzum çaresizliğe dönüştü.

Washer'a "Bir biraya daha ihtiyacım var," diye mırıldandım ve doğruca oradan uzaklaştım. "Ama bu dolu," diye seslendi arkamdan ve birayı masanın üzerine koydum,

Kapıya doğru ilerlerken onu görmezden geliyor, öğrencileri yolumdan itiyordum.

Dişlerim birbirine sertçe çarparken çenem zonkluyor ve dışarı çıktığımda kalbim yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu. Eğer Seth bir şeyler planlıyorsa onu uyarmalıydım. Boş boş durup ona zarar vermesine izin veremezdim. Bu benim görevimdi.

Çünkü o benim Kaynağımdı. En azından ben kendimi buna inandırıyordum.

Dışarıda dolaşan birkaç öğrenci vardı, ama hiçbiri o değildi, bu yüzden patikadan aşağı döndüm ve avıma başladım.
o pisliği onu öperken ya da daha kötüsünü yaparken bulacaktım. Bu düşünceyle irkildim ve içimdeki canavar uyandıkça dişlerim keskinleşti. Tehlikeli, değişken bir ruh halindeydim ve onları birlikte bulursam ne yapacağımdan tam olarak emin değildim.

Küre'nin etrafında biraz daha ilerlediğimde, bakışlarım tek başına, patikanın dışında, sırtı binaya dönük ve gözleri kapalı bir şekilde duran ona takıldı. Alnında bir gerginlik çizgisi vardı ve gerçekten bulunmak istemiyormuş gibi görünüyordu, ama ben hala yürüyordum, burada onunla birlikte olmadığı için rahatlamıştım.
Seth Capella. Ama bu henüz tehlikeyi atlattığı anlamına gelmiyordu. Varisler bir şeylerin peşindeydi ve onun bunun farkında olduğundan emin olmalıydım.

Katıldığım her partide böyle hissettiğim için ondaki bu yalnız kalma ihtiyacını fark ederek ona yaklaştım. Ve önünde durup güzel yüzünü incelerken ve havadaki sessizliğin tadını çıkarırken, eğilip dudaklarının tadına bakmanın nasıl bir şey olacağını merak ettim. Beni kendine yaklaştırdığını ve vücudunun sıcaklığına davet ettiğini hissetmek.

Gözlerini açıp önündeki yırtıcı hayvana baktı ve yüz hatlarını şaşkınlık kapladı ama korku değil.

"Ah," diye nefes aldı ve yalnız olduğumuzu fark edince üzerine bir endişe çöktü. Daha fazla arkadaş bulmayı umuyormuş gibi gözlerini yola dikti ama yalnızdık.

Duvarı itti, açıkça gitmeye niyetliydi ama ben doğrudan onun yoluna çıktım.

"Profesör," diye uyardı, buraya onu ısırmaya geldiğimden korktuğu belliydi. Ama açlıktan ölmek üzere olan bir hayvanın çaresizliğiyle onun kanına susamış olsam da niyetim bu değildi.

Elim beline düştü, ona yaklaşmak için içimdeki çıldırtıcı dürtüye boyun eğerken elbisesinin kumaşını kıstırdım. O güneşin vücut bulmuş haliydi ve ben karanlıkta o kadar uzun zaman geçirmiştim ki tek istediğim onun sıcaklığında birkaç dakika geçirmekti. Bu gerçekten büyük bir suç muydu?

Evet, öyleydi. Ama yine de... Gabriel'in sözleri aklımdan çıkmıyordu ve bunun yanlışın her tonu olduğunu bilsem de, doğrunun her tonunu da hissettiriyordu.

Nefesini içine çekti ve boynunda tüyleri diken diken oldu, dişlerim diken diken oldu ve aletim sarsıldı. O da bunu hissediyor muydu? Onun benim için olduğu kadar ben de onun için baştan çıkarıcı mıydım? Bu mümkün görünmüyordu. Yine de gözlerindeki bakış belki de öyle olduğunu söylüyordu.

Elimi geri çektim, kendime hakim oldum ve onunla çizgiyi aştığımı bildiğini söyleyen bir bakış paylaştım, ama bunun için beni azarlamadı. Sadece biraz şımarmıştım. İçimde ondan daha fazlasını isteyen yaratığı beslemeye yetecek kadar. Gabriel bana ışığa doğru eğilmemi söylemişti. benim için ondan daha parlak bir Fae yoktu. Ama burada onunla ilgili iğrenç fantezimin sınırlarını zorlamamam gerekiyordu, buraya bir uyarı iletmek için gelmiştim.

"Neden şeytanla flört edip duruyorsun?" diye sordum ve kendimden bahsettiğimi düşünmüş gibi kaşlarını çattı. "Seth Capella."

Kollarını kavuşturdu, duvarları hemen yükselirken çenesini eğdi. "Siz benim irtibat subayımsınız efendim, hayat gurum değil. Seth'le çıkmak istersem çıkarım," dedi soğukkanlılıkla.

Harika. Şimdiden harika gidiyor.

Saatime baktım, yaklaşan zamana içimden küfrettim.
Saat neredeyse dokuzdu. Bu uyarıyı yaptıktan sonra Gabriel'in ayrılma emrini yerine getirmeliydim.

Yaklaşan öğrencileri duyabiliyordum ve burada onunla yalnız bulunmanın iyi bir fikir olmadığını biliyordum. Şüpheli görünebilirdi.

"Seni tutuyor muyum?" diye sordu acı acı.

"Evet, şimdi bana bileğini ver." Biri gelirse neden burada olduğumu açıklamak için ona uzandım ama o yine geri adım attı.

"Gerçekten mi? Bu gece beni ısıracak mısın?" diye tısladı ama cevap veremeyecek kadar dikkatim dağılmıştı, kahkahalar bu tarafa doğru yönelirken tekrar yola doğru bir bakış attım. Onu tutmak için bir adım öne çıktım ve aniden güldü. Bana doğru. Ve sesi göğsümü delip geçen bir silah sesi gibiydi.

Gözlerini kıstı, neden bu şekilde davrandığımı anladığında güç avucunun içine kayıyordu. Ama bunu yapamazdım. Burada kontrol onda değildi. Ben kontrol ediyordum.

İleri atıldım, onu duvara yapıştırdım ve dişlerimi göstererek onu boyun eğmeye zorladım. Kalbi bana karşı çarpıyordu ve ona bu kadar yakın olmak kitlesel boyutlarda bir zihin karmaşasıydı.

"Buna kesinlikle izin verilmiyor, değil mi efendim?" dedi buz gibi bir sesle, bana karşı biraz cephanesi olduğunu fark ettiği için sözleri derinden kesildi. Ve onun küçük silahını hemen boşaltmam gerekiyordu.

Elimi kolunun etrafında kilitli tuttum, bakışlarım boynundaydı ve bu şekilde ondan beslenmek için duyduğum acil arzu içimden geçiyordu. Bu daha çok

Beslenmenin samimi bir yolu, gerçi bundan daha da samimi yollar biliyordum - bunları düşündüğümden değil. Hemen harekete geçmezsem sikim beni ele verecekti ama gitmesine izin veremezdim. Onunla bu şekilde olmak çok heyecan vericiydi. Ve neden onu ısırmayayım ki? Ne de olsa o benim kaynağımdı.

"Peki bu fikre nereden kapıldın?" Kabahatimin kokusunu ondan uzaklaştırmayı umarak kuru bir sesle sordum.

"Kurnazca davrandığın için. Neden beni buraya kadar takip ettin ki? Beni içeride ısırabilirdin."

Omuz silktim. "Kolay bir av gibi görünüyordu."

Onu uyar ve siktir git.

Ama bu etkileşimden biraz fazla keyif alıyordum ve hala öldürecek birkaç dakikam vardı.

Soğuk bir kahkaha attı ve gözlerindeki asit ona olan bağlılığımı gevşetti. Belki de onun bana olan arzusunu hayal etmiştim. Belki de gerçekten de haddimi aşıyordum. Ve bu düşünce hiç hoşuma gitmedi.

"Buna inanmıyorum," dedi.

"Neden bu konuşmaya tahammül ediyorum ki?" Kendi kendime mırıldandım.

Tehlikeli bir bölgeye girmiştik. Onu duvara yapıştırmıştım ve hâlâ ısırmıyordum. Ve dürüst olmak gerekirse, ağzımın en çok yapmak istediği şey ısırma bölgesinde bile değildi. Ondan bir öpücük almak günah olabilirdi ama kefaret için dizlerimin üzerine çökmeye değebilirdi.

Yapamazsın. Sen onun profesörüsün. Onun düşmanısın. Lanet olsun.

"Peki," diye iç geçirdim, sanki bu konuşmadan bıkmış gibiydim ama bu şimdiye kadar yaptığım en kışkırtıcı konuşmaydı. "Burada seninle yalnız kalmamalıyım. Bu uygun değil."

Kaşları çatıldı. "Her Pazartesi senin ofisinde baş başa vakit geçiriyoruz." "Bu farklı," diye homurdandım ve tekrar yola baktım. Öğrenciler bu tarafa gelecekti. Gerçekten taşınmak zorundaydım.

"Bunu Müdür Nova'ya söylersem ne olur?" diye sorarak kalbimin şiddetle çarpmasına neden oldu.

"Yapar mıydın?" Tısladım. Belki de bu kızı hafife almıştım. Belki de bunun için beni kurtların önüne atacaktı. Ama sonra içinden öyle bir ürperti geçti ki, bunun benimle ilgili olduğundan emindim. Gözbebekleri büyüdü ve dudaklarını ıslatarak beni kendisine öyle bir çekti ki, onu öpmemek için kendimi zor tuttum.

"Dene beni," diye fısıldadı ama vücudu oyunu ele vermişti. Söylemeyecekti çünkü o da bunu hissediyordu, gözlerinin ağzıma dalması ve boğazının titremesi etine işlenmişti. O gözlerin beni ne kadar içine çektiğinin, onunla birlikte bir suç işlemem için bana yalvardığının farkında olduğundan bile emin değildim.

Parmaklarımı kolundan yukarı kaydırdım, kulağıma fısıldayan bir şeytan gibi baştan çıkardım. Sadece bir tat. Gerçekten bu kadar zarar verebilir miydi?

Elim boğazına kaydı, kadife yumuşaklığındaki tenini okşadım ve eğildim, yıldızların sırtıma baskı yaptığını ve beni yaklaşmaya zorladığını hissettim. Mavi çenesini yukarı kaldırdı, dudakları yakalamak istediğim bir teklifti. Ve o anda bunu yapacağımı biliyordum. Bir Vahşi'yi öpecektim Prenses ve sonuçlarına lanet olsun. Çünkü bu kız dünyada özlediğim iyi olan her şeydi ve onun içinde boğulmanın nasıl bir his olduğunu bilmeliydim. Bu benim çöküşüm anlamına gelse bile. Onu özüne kadar bozmuş olsam bile.

Biri boğazını temizledi ve ikimiz de sarsıldık, Vampir kulaklarım bunu on kat daha fazla algıladı. *Hay sikeyim!*

Arkama dönüp baktığımda Seth'in yüzünde sabırsız bir ifade olduğunu gördüm ve hemen Darcy'ye döndüm.

"Ne yapıyor bu?" Beni geri itmeye çalıştı ama ben kımıldamadım.

"Seni ısırmamı bekliyor," dedim, bir santim geri çekilerek ve bunun bir uçurum gibi hissettirmesinden nefret ederek. "Böylece seni geri alabilecek."

Titredi, gözleri uzaklaştı ve aramızda geçen o ateşli anın artık ölüp gittiğini, bir daha asla geri gelmeyeceğini biliyordum.

"O zaman devam et," diye tısladı. "Yoksa yemeğinle oynamaya devam mı edeceksin?"

Zamanım tükenmişti, buraya yapmak için geldiğim şeyi yapamayacak kadar onun büyüsüne kapılmıştım.

Ama denemek zorundaydım. Kulağına konuşmak için eğildim, sesim sadece bir

bir fısıltının nefesi. "Ondan uzak dur. İçeri gir." Çok yakındık ve kokusu bir uyuşturucu gibiydi, düşüncelerimi bulanıklaştırıyor ve kavramamı zorlaştırıyordu. *Lütfen beni dinle, Mavi. Dinlemezsen ne olur bilmiyorum.*

Bunun yeterli olduğunu umuyordum çünkü zamanım dolmuştu ve Gabriel'in söylediği gibi çekip gitmem gerekiyordu. Onun rehberliğine karşı gelmememem gerektiğini çok iyi biliyordum.

Midemde bir burkulma hissiyle geri çekildim, dişlerimi sıkıca onun dışında bıraktım ve biraz daha yavaş hareket edersem yumruğumu Seth'in yüzüne çarpmak için duraklayacağımı bildiğimden hızla uzaklaştım.

Umarım beni dinlemesini sağlayacak kadarını yapmışımdır.

OceanofPDF.com

Profesör Bites-A lot gittiğine göre, Darcy Vega tamamen bana kalmıştı. O, krem şanti bulutunun üzerindeki bir hayal gibiydi ve ben de onun bulutunu yiyip yok oluşunu izlemek için burada bulunan büyük kötü kurttum. Ve ona baktıkça ve tüm sorunlarımı ona yükledikçe, en psikopat halime dönüşmem daha da kolaylaşıyordu. Çünkü o ve kız kardeşi, aile ay yürüyüşümü kaçırmamın sebebiydi. Eve gidemememin, annemin beni dışlamasının nedeni onlardı. Ve tüm bunlardan daha da önemlisi, eğer bununla şimdi başa çıkmazsam Göksel Konsey'deki koltuğumu kaybetme ihtimalimin sebebiydiler. Yani evet, içimdeki şeytanları kucaklıyordum çünkü acı ve ıstırabın tadını seviyorlardı ve gülümsemelerimi biraz daha kolay takmamı sağlıyorlardı. Özellikle de zayıf duygularımı kesip içimde, benim bile bulamayacağım bir yere tıktığımda.

Koşarak yanına gittim, parmaklarımı onunkilerin arasına doladım ve sıkıca kenetledim. "Her şey yolunda mı?" Parlak bir şekilde sordum ve o da başını salladı, ancak kaşlarının üzerinde Orion tarafından bırakılmış belli belirsiz bir çatıklık vardı. Orion'un onu ısırmasından nefret ettiği belliydi ama bunu gerçekten anlamamıştım. Bir vampirin ısırığı çok ateşli olabilirdi ve Cal beni yere yatırıp dişlerini onun dişlerine geçirdiğinde bundan kesinlikle zevk almıştım.

Ama pislik bir profesör olunca işin eğlencesi *kaçıyor* sanırım.

Dudaklarımda bir gülümsemeyle onu yol boyunca çektim ve Kylie ile arkadaşlarının saklandığı büyük bir çalılığın önünde duran bir banka yönlendirdim. İstekli birine ihtiyacım vardı ve sürümü bu işe bulaştırmak istemediğim için Kylie ve birkaç arkadaşını yardım etmeleri için seçmiştim. Dick hamlesi mi? Hemen hemen. Ama Alfalar kendilerini korumak zorundaydı.

Bankın üzerine çöktüm ve Darcy'yi yanıma çekerek yüzümü saçlarına bastırdım. Onu içime çekerken gülümsemem kayboldu ve bir şey göğsümün içini çekti.

Ben acımasız bir Fae'yim. Bir liderim. Ve bir gün bir lord olacağım. Bu daha büyük bir iyilik için.

"Sorun ne bebeğim?" Ağzım kulağının üzerinde gezinirken sordum. Gergin ve dalgın görünüyordu. Cazibemi konuşturduğumda kızların bana bu kadar soğuk davranmasına pek alışık değildim.

"Yok bir şey," dedi hızla ve ben de arkama yaslanıp başımı iki yana eğerek yüz ifadesini inceledim.

"Yalancı," diye takıldım. "Orion seni incitti mi?" Yapmış olsaydı, onu gömerdim. Ama sonra tekrar, ona yapabileceğinden çok daha kötüsünü yapmak üzereydim, bu yüzden bu küçük
Yemin biraz anlamsızdı. Ben ve o çok zıt yönlere gitmek üzereydik. Bir daha hiç görülmemek üzere Ölümlüler Diyarı'na geri dönebilirdi, gerçi bunu düşünmek bana pek doğru gelmiyordu. Yine de üstesinden gelirdim. Demirden bir kalbim vardı. Tıpkı annem gibi kalpsiz bir canavardım. hep öyle olduğumu söylerdi. Ve bu gece, onu gururlandıracaktım.

"Hayır," diye itiraf etti ama yine de bir şeyler yolunda gitmiyor gibiydi.

Arkamızdaki çalılıklarda bir hışırtı duyuldu ve içimden bir öfke geçti. *Tek bir işleri var. Aptal birinci sınıflar susturucu balon bile yapamazlar. İşe yaramazlar.*

Dilimi dişlerimin arasında gezdirdim, acele etmem gerekiyordu ve tereddüt ettiğimin tamamen farkındaydım. Ama artık zayıflığa yer yoktu. Fae'yi ayağa kaldırmalı ve yapmak için doğduğum şeyi yapmalıydım; rakiplerimi yerin dibine sokmalı ve üstün olduğumu kanıtlamalıydım. Bu bizim yolumuzdu. Ve Varisler elimdeyken bu kızın sevgisine ihtiyacım yoktu. Birbirimizin ihtiyacı olan tek şey bizdik ve şimdi beni gerçekten anlayabilecek tek kişinin onlar olduğunu fark ettim. Bu işte beraberdik. Acı sona kadar kardeştik. Ve ne karar verirsem vereyim arkamı kollayacaklardı, çünkü kararları birlikte almıştık. Birleşik bir cephe. Solaria'nın kralları. Ve bu kızlara bir iyilik yapıp onları tamamen, etkili bir şekilde ve asla toparlanamayacakları bir şekilde yok etmenin zamanı gelmişti.

Parmaklarımı Darcy'nin yanağında gezdirerek dikkatini bana çektim ve o da bana kalbimin tellerini çekmeye çalışan iri gözlerle baktı. Ama içimde yaşayan karanlığın daha da derinlerine inerek hissettiğim sempatiyi bastırdım. "Eğer seni rahatsız ediyorsa, geri çekilmesi için ekibimi çağırabilirim. Normalde profesörlerle uğraşmayız ama..." Sırıttım, daha yakına eğildim, parmaklarım aşağı kayarak çenesini kavradı ve ağzını benimkiyle aynı hizaya getirdi.

"Sen buna değersin."

En azından onun tanıdığı en acı yaratık olmadan önce son bir kez tatlılığın tadına bakacaktım. Elim dizine değdi ve vücudumun kavisine doğru hareket etti, gözlerinde cevap bekleyen bir ihtiyaç vardı. Ve

Bana dudaklarını uzattığında, dudaklarını aldım, önce yavaşça tadına baktım, sonra onu tuttum ve sıkıca kendime doğru çektim. Dilimi bildiğim en iğrenç şekilde ağzına soktum, onu tamamen kucağıma çektim, böylece elbisesi kalçalarına kadar yükseldi ve aletim şişti. Bunun olması gerekiyordu.

Ama kendimi Darcy'ye kaptırdım, onu ele geçirdim, Vega'nın bana en iyi bildiğim şekilde boyun eğmesini sağladım.

Dili her darbede benimkiyle buluştuğunda ve parmakları gömleğimi sıktığında inledim, neredeyse bu öpücüğün ne için olduğunu unutturacaktı. Çünkü bu bir kötü adam öpücüğüydü, vurmak üzere olduğum ezici darbe için bana zaman kazandırmak üzere tasarlanmış bir dikkat dağıtmaydı.

Bıçağı cebimden çıkardım ve boynunun arkasını kavradım, taht için ruhumun bir parçasını feda etmeye hazırlanırken onu kendime doğru kilitledim.

"Seth," diye bağırdı ve ben bu şansı kaybetmek istemediğim için daha sıkı sarılırken öpüşmemizi kesti.

Topuzunu tuttum ve temiz bir dilimle elimde kestim, göğsümde acımasız bir memnuniyet dalgası birikirken yumruğum topuzun etrafında sıkılaştı. İşte oldu. Bitmişti. Görevimi yerine getirmiştim. Ama bu memnuniyet neden şimdiden ekşimeye başlamıştı?

"Hayır!" diye mutlak bir dehşet içinde soludu, beni geri itti ve ben de onu serbest bıraktım.

Kucağımdan bir yığın halinde patikaya düştü, dizleri sıyrıldı ve içimdeki canavarın tamamen kontrolü ele almasına izin verdim. Şimdi iyi bir gösteri yapmam gerekiyordu.

Acıtmak gerekiyordu, dünyanın onun zayıflığını görmesi gerekiyordu ki bir daha asla bir Vega'ya güvenmemeleri gerektiğini bilsinler. Çünkü gerçek Varisler yükseliyordu ve kimse bizi yenemezdi. Vahşi Kral'ın yavruları bile.

Tek bir mavi saç tutamı tuttuğum yerden kurtulup onun önünde yere düştü ve onu kaptı, ona bakarken elleri titriyor, gözleri yaşlarla doluyordu.

Kırılmasını izledim, yaptığım şeyle yüzleşirken başka tarafa bakmayı reddettim. Bunu kaldırabilirdim. Suçlu hissetmeyecektim. Yapmam gerekeni yapmıştım. Ben buydum işte. Ve şimdi ayın keskin ışığı altında düşmanını görüyordu ve karşı koyacak kadar güçlü değildi. Yani ben kazanmıştım. Ve önemli olan tek şey buydu. Değil mi?

Kylie'nin objektifini hissettiğimde yüz hatlarımda memnun bir gülümseme belirdi.

kamera üzerimdeydi. "Sana saçını alacağımı söylemiştim," dedim, sesim dünyanın tüm sıcaklığını emen soğuk bir şeydi. "Ve Max'in bana söylediğinden beri

Arkasında biraz acıklı bir hikâye olunca, onu ele geçirmeye daha da kararlıydım."

Alt dudağı titredi ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve içimdeki Kurtsu bir parça, kendimi olduğum yerde kalmaya zorlamadan önce bir anlığına onu rahatlatmak için yalvardı. Ben onun korkusunun vücut bulmuş haliydim ve rolümü tam olarak oynayacaktım. Bunu ona söylediğimde annemin gururunu neredeyse hissedebiliyordum.

Belki şimdi eve gelmeme izin verirdi. Belki ay yürüyüşüne gelmeme izin verirdi.

Kıkırdamalar havayı doldurdu ve Kylie elinde Atlas'ıyla bir grup arkadaşıyla birlikte çalıların arasından fırladı. "Her şeyi kaydettim," dedi bana muzaffer bir edayla.

Avucunu büyü yapmak üzereymiş gibi açtığında bakışlarımı Darcy'den ayırmadım ve öne doğru atılarak onun önünde çömelirken yumruğunu kendi yumruğuma kapattım.

"Kişisel bir şey değil Vega," diye fısıldadım, bu sözlerde gerçekten ciddi olduğumu anlamasını umarak. O tatlı bir hatundu, mesele o değildi. Her şey politikti. Ve politika kirliydi. "Fae'ler böyledir. Eğer istemiyorsan

İşler senin için daha da kötüye gidiyor, o zaman kız kardeşini de al ve akademimizden defol." Göz kırptım, ayağa kalktım ve Darcy'ye son bir siktir çekiş olarak Kylie'nin koluna girdim, bundan sonra bir daha bir erkeğe güvenip güvenmeyeceğine çok fazla odaklanmadım.

"Haydi Lunar Leisure'a gidelim, eğlenceyi kaçırmak istemiyorum," dedim yüksek sesle, böylece Darcy beni duyacaktı, saçlarını sıkı bir yumruk halinde tutuyordu.

Biri gitti, biri kaldı.

OceanofPDF.com

Küre'nin kapısının bir kenarında durdum, parti daha da çılgınlaşırken gölgelerin arasında kaldım ve gitme isteğiyle derim kaşındı. Ama eve, Darcy'yi Seth'le bıraktığım yere dönmek için değil, çünkü Gabriel'in tavsiyesine uymakla hata yaptığıma dair korkunç bir his vardı içimde.

Tyler Corbin, Sofia Cygnus'u omzuna atmış, sanki onu kaçırmış gibi yanımdan koşarak geçti ve kendi ayaklarına takılıp masaya çarpmalarını, kahkahalar atarken bir kase punç fırlatmalarını ve bir elimi yüzümde gezdirdim.

Bu gece sonunda bitiyor.

Darcy'yi son bir kez kontrol edeceğimi düşünerek kapıdan çıktım. Bunun bir zararı olmazdı. Gabriel'in talimatlarına uymuştum, saat dokuzu on geçiyordu, yani şimdi ne ters gidebilirdi ki?

Küre'nin etrafından dolanırken hızımı artırdım, kalbim rahatsız edici bir şekilde atıyordu, havada beni geren bir korku hissi vardı.

Hızımı arttırdım ve onları bıraktığım yere ulaştım, Darcy'yi bir bankın önünde yerde yatarken buldum, elleri parçalanmış saçlarının üzerinde kenetlenmişti ve boğuk hıçkırıklar onu terk ediyordu. Onu paramparça bulduğumda donup kaldım, buz gibi bir soğukluk omurgamdan aşağı süzülüyordu, dudaklarından tek bir kelime çıkmasına gerek kalmadan bunu ona kimin yaptığını tam olarak biliyordum. Göğsüme bir öfke kıymığı saplandı ve bir daha asla çıkmadı.

Bunu istemeliydim. Onu dizlerinin üzerinde, gücünün paramparça olduğunu görmek için, ama bunun yerine onun acısını kendi acımmış gibi keskin bir şekilde hissettim.

Elimi omzuna bastırarak ileri atıldım ve temasla sarsıldı, etrafında döndü ve dudaklarında bir hırıltıyla avucunu fırlattı. Toprak büyüsü onu terk ederken büyük bir çatlak patikayı yırttı ve ben kenara fırladım beni devirmeden önce. *Vay anasını*.

Gözleri cehennem öfkesiyle parladı ve bir an için içindeki Fae'yi gördüm, sonra arkasını dönüp yüzünü benden saklamaya çalıştı ve göğsüm düğümlendi.

Hayır... Mavi.

Onun önünde dizlerimin üzerine çöktüm, Seth Capella'ya karşı içimde nefret kaynıyordu. Duygusuzdu, bunu daha önce de görmüştüm. Ama bu, işleri yeni bir seviyeye taşıyordu ve bunun onun için benim bilebileceğimden çok daha derin bir anlamı olduğunu görebiliyordum.

"Sana söylemiştim demeye mi geldin?" Gözyaşları yanaklarından süzülmeye devam ederken beni ısırdı ve tek yapmak istediğim onu yanıma çekip gözyaşlarını silmekti. Bu kız toprakta ağlamayı hak etmiyordu. Bu yanlıştı. Vegas'ın halledilmesini istemiş olabilirim ama asla bu şekilde değil.

"Kalk," diye ısrar ettim, kolundan tutup onu ayağa kaldırdım. Bu öfkeyi kullanmalı, onu zırh haline getirmeli ve Seth'ten intikam almak istediğinde bedenine giymeliydi. Bu bizim türümüzün yoluydu ve bunu bilmesi gerekiyordu ama bu sözler dudaklarımdan çıkmayacaktı çünkü bunlar bir hainin sözleriydi. Seth'in bunu yapmasından memnun olmalıydım ama hiçbir parçam buna izin vermiyordu. Bu pis bir taktikti.

"Neden geri döndün?" diye boğuldu, elini tuttuğum yerden çekerek kurtardı ve ellerini tekrar başının etrafına sardı.

Saçlarını darmadağın etmiş, tüm mavi uçlarını alıp götürmüş ve saç derisinden bir parça bırakmıştı ama yeniden uzayabilirdi. Tek ihtiyacı olan

doğru iksir olduğunu düşündüm. Gözlerimi aradı, bana o kadar güvensiz bakıyordu ki, kişiliğimin uzun zamandır kayıp olan bir parçası uyandı ve ona ruh halini hafifletecek bir şey sunmaya çalıştı.

"Örümcek hislerim karıncalanıyordu," dedim alçak sesle gülerek ve bana kaşlarını çattı. *Harika, bu iyi gitti. Aptal.*

"Bu bir şaka mıydı?" diye sordu, sesi çiğ ve şaşkınlık doluydu. Ondan bir gülümseme koparmaya çalışırken ağzımın kenarı kenetlendi. Bencilce nedenlerden dolayı onun ışığının geri gelmesine ihtiyacım vardı ve görünüşe göre Onu tekrar gülümsetmek için kendimi aptal durumuna düşürmenin ötesinde. "Öyleydi," dedi. "Sanırım oldukça iyiydi." Onu daha da yakınıma çektim, içime çektim ve bu delilik yolunda ilerlemeye devam ettim, onun ruh halini neşelendirmeye kararlıydı. "Şimdi mavi gitti, hangi ikizin hangisi olduğunu nasıl anlayacağım?"

Hıçkırık şeklinde bir kahkaha attı ve içimdeki canavar mırıldandı. "Haklısın, nasıl söylersin ki?" Burnunu çekti, dantel koluyla nemli gözlerini sildi ve yanaklarına rimel sürdü.

Kalbi paramparça olmuş, saçları mahvolmuş ve yüzünde gözyaşı çizgileri oluşmuş halde hâlâ güzel görünüyordu. Yıkımı acımasız bir sanat eseriydi, ama toparlanamayacağı bir yıkım değildi. O bundan daha fazla Fae'ydi. Ama bu lanet kelimeleri söylemek için ağzımı açtığımda, bir çığlık havayı yararak kafamı yırttı.

Tory Vega'nın sesini tanıdığımda ve bu çığlığın sorumlusunun kim olduğunu içten içe bildiğimde içimi bir panik kapladı. Darcy'yi bıraktım, sesin kaynağına doğru koşmaya başladım ama onu yalnız bırakacak kadar hızlı değildim. Yine de acele etmem gerekiyordu, çünkü Darius ve diğer Varisler bu gece Vegas'ta terör estirmeye kararlıydılar ve işlerinin bitmeye yakın olmadığı açıktı.

OceanofPDF.com

Roxy'yi çekiştirirken hızlı adımlarla ilerlemeye devam ettim, kolunu tuttuğum nokta tenimde sıcak kömürler gibi yanıyordu.

Bu gece yıldızlar parlaktı ve ayak seslerimizin arasında bizi izleyenlerin fısıltılarını duyduğuma yemin edebilirdim.

Beni izliyorsun.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve ona bakmadan yoluma devam ettim çünkü o kocaman gözlerine bakarsam kendimi göreceğimi biliyordum onlara yansıdı. Ve bu gece olmak zorunda olduğum adama bakmak istemiyordum. Bana bakarken bakışlarında gerçek korkuyu bulursam, o zaman gerçekten çatlayacağımı biliyordum. Çünkü bu gece kendimi önemli hissediyordum. Öyle bir önem ki, kaderin bir kuruş üzerinde döndüğü ve madalyonun hangi tarafa düşerse

her şeyi belirler.

Ona yapmayı planladığım şey, babamın öveceği türden canavarca bir şeydi. Bana öğretmekten zevk alacağı türden acımasız bir dersti. Eğer bunu yaparsam, babamın gözüne daha fazla girmiş olacaktım.

Gölge, benim için seçtiği ve asla gerçekleştirmek istemediğim kadere yaklaşıyordu.

Ama belki de bundan başka bir şey olabileceğime inanarak aptallık etmiştim. Korkunç bir adamı yenmek için daha da büyük bir adam olmalıydım.

Canavar.

Mücadele etmiyordu, hâlâ benim zorlamamın etkisi altındaydı ve onun iradesini bu şekilde çalma düşüncesi zaten paramparça olmuş ruhumdan parçalar kopardı.

Onunla ilgili en çok hayranlık duyduğum her şey, içinde parlayan ve beni kolayca kendine çeken o ateş, hareketlerinden çaldığım o tutku yüzünden sönmüştü. Bundan nefret ediyordum. Bir başkasının boyunduruğu altına girmenin ne demek olduğunu biliyordum. Karşılık verme hakkının senden çalınmasının yanı sıra onların zulmüne maruz kalmanın da. Asla istemediğim bir adamı somutlaştırıyordum.

başka bir yol göremiyordum.

Bu benimle, onunla ya da tahtla ilgili değildi. Benim korumama ihtiyacı olan küçük kardeşimle ilgiliydi. Ve belki de açıklasaydım bunu anlayabilirdi, çünkü kız kardeşini güneş kadar şiddetli seviyordu, bu yüzden

onun için de her türlü fedakarlığı yapacağından emindi.

Ama elbette ona ya da bir başkasına böyle bir şeyi açıklayamazdım. Yani beni izleyen dünyanın gözünde ben sadece kötü adam olacaktım. Fakat

Belki de bu dünyada kalan ve gerçek bir saflığa sahip olan tek kişi için onun kurtuluşu olabilirdim. Yani odaklanmam gereken şey buydu.

Xavier'in bunu yapmama ihtiyacı vardı. Böylece yapılacaktı.

"Beni nereye götürüyorsun?" Roxy nefes aldı, ses tonundaki korku çenemi sıkmama neden oldu. Bunun geri dönüşü olmayacaktı. Bunu biliyordum.

Babam artık zayıflığımı biliyordu. Bana nasıl saldıracağını biliyordu. Bu da bana daha önce hiç olmadığı kadar sahip olduğu anlamına geliyordu. Ben onun yaratığıydım, onun emirlerini yerine getirecektim. Beni her zaman kırmak istediği şekilde kırılmıştım, böylece ipe bağlı bir kukladan biraz daha fazlasıydım. Varisi, sağ kolu, uzun, çok uzun zaman önce dönüştüğü karanlık yaratığın bir ikizi.

"Bazı arkadaşları görmeye gidiyoruz," dedim, ses tonum kırpılmıştı.

Bundan daha fazlasını söyleyemezdim. Sadece bunu atlatmam gerekiyordu. Bitirmeliydim.

Onu binanın içine çektim, sonra sessiz spor salonuna ve onun ötesindeki havuz soyunma odalarına doğru sürükledim. Ona uyguladığım Baskı sayesinde bana karşı koyamıyordu ama kaslarının bir yaydaki bobin gibi gerildiğini hissedebiliyordum.

Neden bu oyunun içine sürüklendiği anda çekip gitmemişti ki?

Onu başka bir kapıdan geçirerek büyük yüzme havuzuna götürdüm ve toplanan kalabalığa bakarak dudaklarımı büzdüm, keşke bunu şahitler olmadan yapabilseydik. Ama bütün mesele buydu, Vegas'ın ne kadar alçaltılabileceğini dünyaya göstermeli ve güçlenip tahtlarını geri alabileceklerine dair söylentilerin tamamen bastırılmasını sağlamalıydık. Bu eğitimsiz kızlara karşı bir Fae Fae dövüşü değildi, bu onların kendi korkularının üstesinden gelecek kadar Fae olmadıklarının kanıtıydı. Herkese ne kadar zayıf olduklarını göstermek için.

Marguerite ve arkadaşları heyecanla çığlık attılar ve bir zamanlar yatağıma aldığım kızı görünce sinirlendim. Meğer o kız
Yapmak istemediğim türden psikopatça bir hataydı ve Roxy'yi buraya taşımamı izlerken gözlerindeki neşeli ifadeden, bunun benim ve onun için bir anlamı olduğunu düşünüyor olabileceği izlenimine kapıldım. Ama durum kesinlikle böyle değildi.

Seth'in bir grup kurdu heyecandan ulumaya başladı, havuzun kenarında birbirlerini itip kakarken bir yandan da bira şişelerini içiyorlardı. Alfa'larından henüz bir iz yoktu, bu yüzden hâlâ bu planın kendi kısmı üzerinde çalıştığını tahmin ettim.

Bunu düşündükçe içim daraldı, bu yüzden zihnimi bundan uzaklaştırdım ve Roxy'yi havuz boyunca çekiştirirken attığım her adıma odaklandım. Suyun altı metre derinliğinde olduğuna dair uyarı tabelasına baktım ve su korkusunun gerçekten ne kadar ileri gittiğini merak ettim. Bu bile olabilir miydi

Yeterince mi? Daha çok açık su ile mi ilgiliydi, yoksa boğulma ihtimaliyle mi ilgiliydi? Gerçi suyun altında kapana kısılan ve kaçamayan herkesin dehşete düşeceğini tahmin ettiğim için bunun yeterli olduğunu varsaymak zorundaydım.

Havuzun en ucundaki üç dalış tahtasına bakmak için başını geriye doğru eğdi ve onu tuttuğum yerde etinde bir korku titremesi hissettim ama yine de bırakmadım. Sadece kardeşimi düşündüm, dehşete düşmüştü ve bunu bitirmemi bekliyordu ve tereddüt etmeyeceğimi biliyordum.

Caleb açıkça hızını bizi burada yenmek için kullanmıştı ve o ve Max atlama tahtalarının yanında bekliyorlardı, ikisi de bu olay karşısındaki tutumlarında zıt kutuplar gibi görünüyorlardı. Max adeta enerji saçıyor, kendini bu meydan okumaya veriyor ve büyük olasılıkla yeteneklerini yaymak istediği duyguları güçlendirmek için kullanırken, herhangi bir şüphe ya da suçluluk duygusunu ezip yok ediyordu. Caleb yaklaşmamızı izlerken hiçbir şey belli etmiyordu ama gözleri yanımda sürüklediğim kıza takılmıştı ve grubumuzdaki birlik adına buna uyacak olsa bile bundan hoşlanmadığını biliyordum.

Yanlarında durdum ve bu işi mümkün olduğunca çabuk bitirmeye karar vererek Roxy'yi havuzun karşısındaki izleyici kalabalığına bakacak şekilde döndürdüm ve kolumu ona doladım
omuzlarını silkiyor ve herkesin görmesi için ukala bir gülümseme sunuyor.

"Pek çok insan Vega Varisleri'nin dönüşünden özel bir şeymiş gibi bahsediyor," diye seslendim ve kalabalığın beni dinlerken sessizliğe gömülmesine neden oldum. "Ama ben henüz onlarla ilgili etkileyici bir şey görmedim. Bu
basit bir zorlamayla bile mücadele edemez."

Onu göğsüme yasladım, bana karşı bir şey söyleyip söylemeyeceğini ya da bunu izleyen insanlardan ona yardım etmelerini isteyip istemeyeceğini merak ediyordum. İstemeyeceklerdi. Ama yeterince ikna edici bir şekilde yalvarırsa belki de

bunu yapmak için. Dizlerinin üzerinde ve bizim merhametimiz altında görüldüğü sürece bu amaca hizmet etmiş olmaz mı?

"Zirveye çıkmak için korkularımıza karşı savaşır ve zafer kazanırız!" Max ağladı, ailemizin bize sayısız kez telkin ettiği şeyleri tekrarladı. Bunun gibi zorluklarla defalarca karşılaşmıştım.

Çocukluğum boyunca, babam beni korkularımla savaşmaya zorlarken, elinden gelen her şekilde beni korkutmaktan zevk alıyor gibi görünüyordu.

"Yani kraliçemiz olduğunu iddia eden kızlardan birinin de aynı şeyi yapabileceğini kanıtlaması gerekmez mi?"

Roxy kaşlarını çatarak Max'e baktı ve Max ona doğru yaklaşarak kararlılık ve kötülükle konuşmak için eğildi.

"Korkularını benimle paylaştığın için teşekkürler," diye mırıldandı. "Bunu planlamak çok daha kolay oldu."

İkisinin arasına baktım, acaba çatlayacak mı, yalvaracak mı, yakaracak mı diye merak ediyordum.

Ama tabii ki yapmadı çünkü onunla ilgili hiçbir şey kolay değildi ve kendisini ve bizi bu durumdan kurtarmak için o kadarını bile yapmazdı.

Max daha yakına eğildi, bir parmağını onun kolunda gezdirdi ve duygularının tadına bakarken sırıttı ve elini onun üzerine koyarken kıllandım.

"Hadi o zaman," dedim, kolumu omuzlarından çekip onu bir kez daha harekete geçirmek için biraz ittim.

Caleb'in yanından geçerken, Roxy'ye iyi olacağını söylemeye çalışır gibi güven verici bir gülümseme attı ve ben de ona sert bir bakış attım, vicdanının yüzünü göstermesinden ve burada yapmak zorunda olduğumuz şey için kendimi daha da piç gibi hissettirmesinden biraz daha fazla bıktım. Başka seçeneğim olmadığını çok iyi biliyordu ve bu konuda annesinin isteklerine karşı gelmeye istekli olsa bile, babama herhangi bir konuda meydan okuyabilme lüksüne sahip değildim.

Roxy'yi iki alt dalış tahtasının yanından geçirdim ve on metrelik tahtaya çıkan merdivenin yanında durdum, bunun yapılmasını istiyordum.

"Hadi o zaman, Roxy," dedim, onunla konuşmak için yakınına eğilerek, sanki bu bir fark yaratacakmış, sanki bunu daha iyi yapacakmış gibi. "Kalk bakalım."

Yeşil gözlerini benimkilere kaldırdı, dudaklarını ıslattı ve ben tekrar ruhuna bakmadan önce dikkatimi ağzına çekti. Sanki
Gökyüzündeki tüm yıldızların ağırlığı üzerime baskı yapıyor, anlam veremediğim ama kulağıma uzak bir fırtına gibi gelen şeyler fısıldıyor ve mırıldanıyordu. Burada tam olarak anlayabildiğimden çok daha önemli bir şeyler oluyordu ama bunun bu göreve devam etmem ya da yürüdüğüm yoldan geri dönmem gerektiği anlamına gelip gelmediğini bilmiyordum.

"Zar zor yüzebiliyorum," diye nefes aldı Roxy ve bu bir yardım talebi ya da ona benzer bir şey değildi. Sadece bir gerçeği ifade ediyordu çünkü bunu bildiğimden emin olmak istiyordu. Onu bunu yapmaya zorlarsam ona ne yapacağımı tam olarak anlamamı istiyordu. Ve bunun beni duraksattığını inkar edemezdim. Bunun beni ne hale getirdiğini biliyordum. Beni *kim yaptığını da.*
Benim için başka bir seçenek de yoktu. Xavier şu anda o canavarın yanındaydı ve şimdi onu tekrar hayal kırıklığına uğratırsam beni cezalandırmak için ne kadar ileri gidebileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. "Oraya atlarsam boğulurum."

Asla.

Bu kelime içimde doğru olduğunu bildiğim bir kesinlik ile yankılandı. Bunu ona yapmaya, onu korkutmaya ve benden tanıdığı diğer tüm erkeklerden daha fazla nefret etmesini sağlamaya istekli olabilirdim ama burada ölmesine izin veremezdim. Bu
olmayacağını düşündüm. Ama onun gözlerindeki korku beni kendimdeki en kötü şeyleri görmeye zorladı ve kısa bir an için kararlılığım kırıldı.

Elbette boyun eğip gitmeyi kabul etseydi bunu yapmak zorunda kalmazdım.

Babam bununla tatmin olmak zorunda.

"O zaman bize boyun eğmeye hazır mısın?" Ona o kadar yaklaşmıştım ki kalbinin göğsünün içinde attığını hissedebiliyordum. "Ve bu okulu geride bırakmaya?"

Gözlerimin içine baktı ama normalde bana sunduğu ateş ve öfke yerine, sadece bana bakan bir kız gördüm. Daha bebekken buradaki hayatı elinden çalınmış bir kız. Bir kenara atılmış ve Solaria'ya geri dönmenin yolunu bulana kadar hiçbir yere ait olmamış bir kız.

Vahşi Kral'ın kızı olarak beklediğimiz kadar zalim bir yaratık değildi. Aslında, bizim için bir tehdit bile değildi. En azından şimdilik. Kaybolmuştu ve ruhundaki tüm boş yerleri doldurmanın anahtarı olabilecek bir şey arıyordu. Ve ben bu dürtüyü herkesten daha iyi anlayabiliyordum.

Kararlılığım azalmaya başladığında dudaklarım aralandı ve yıldızların fısıltısı sanki uzakta kopan bir fırtınanın uğultusu gibiydi. Ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı bilmiyordum ama nedense artık bunu yapmak istemiyordum...

"*Tırmanmaya başlayın! En tepeye kadar!"* Max arkamızdan bağırdı, zorlaması o kadar güçlüydü ki beni hazırlıksız yakaladığı için neredeyse ben de ona yenik düşüyordum.

Roxy benden uzaklaşırken ben hala zihnimi güçlendiriyordum. Ben onun gidişini izlemekten başka bir şey yapamadan topuklu ayakkabılarını tekmelemiş ve merdivenden yukarı tırmanmaya başlamıştı.

Onu durduracakmışım gibi bir adım öne çıktım ama Max kolumu yakaladı, ben ona bakarken ikimizin etrafında bir susturma balonu kayıyordu.

"Fikrini değiştirirsen, babana ne olacak?" diye sordu alçak bir sesle, gözlerindeki bakış bana anladığını söylüyordu

Bu sırları ondan saklama çabalarıma rağmen durumumun gerçekliği hakkında çok fazla şey öğrendim.

Uzun bir süre gözlerinin içine baktım, sonra bakışlarımı tekrar ayaklarıma indirdim. "Beni cezalandıracak," diye mırıldandım, bu yarı gerçek karşısında tüylerim diken diken oldu çünkü bunun acısını çekecek olanın *ben olmadığımı* biliyordum.

"Bu ceza yüzünden yaşadığın korkunun bir kısmını hissettim ve bununla yüzleşmeni istemediğimi biliyorum. Söyle bana Darius, şimdi geri dönmenin sana neye mal olacağına değer mi?" Max ciddi bir şekilde sordu.

Tırmanmaya devam ederken bakışlarım Roxy'ye kaydı; uzun siyah elbisesi bacaklarına dolanırken, bunu izlemeye davet edilmiş pisliklerden oluşan kalabalık "*Zıpla! Atla! Atla! Atla!" diye bağırarak* onun yok oluşunu arzuluyorlardı.

Konuşmak zorunda kalmak istemediğim kelimeler boğazımda düğümlendi ama bu gece canlandırdığım adam olmaktan ne kadar nefret etsem de, kardeşimin güvenliği için bunu ve daha fazlasını feda edebileceğimi biliyordum. Onun için bile.

Ben bu kararı verirken Max bunu hissetmiş gibiydi ve beni serbest bırakırken başını sertçe salladı.

"Bir Vega için acı çektiğini görmeyeceğim," dedi ciddi bir şekilde. "Bu da demek oluyor ki bu iş çoktan bitti." Susturucu balonu bırakarak beni cevap vermek zorunda kalmaktan kurtardı ve tekrar Roxy'ye baktım, merdivenin tepesine çıkıp kendini tramplenin üzerinde ayağa kaldırmasını izledim.

Max havuzun kenarına doğru yürüdü ve parmaklarını çevirerek sihri suya karıştı ve sıvının sıcaklığı düşerken buhar hızla kayboldu.

Odanın en ucundaki kapılar çarparak açıldı ve Seth içeri koşarken heyecanla uludu, ellerini ağzına götürdü ve

yaklaşırken bize sesleniyordu. "Gösteriyi kaçıracağım diye endişeleniyordum. Diğerini yok etmeyi yeni bitirdim!"

Bunun ne anlama geldiğini anlayarak başımı salladım. Bu işin yarısı zaten bitmişti, şimdi sadece üzerimize düşeni yapmamız gerekiyordu. O zaman Xavier güvende olacaktı ve ben de asla benim olamayacak bir kızın dikkatimi dağıtmasına izin vermek yerine ona odaklanabilecektim.

"Hadi," diye emretti Max, onunla birlikte havuzun kenarına doğru yürümem için çenesini sallayarak.

Ellerimizi kaldırdık ve önümüzde duran suyun kontrolünü ele geçirdik, sanki bir fırtına buzlu derinliklerini kesiyormuş gibi kıvrılıp bükülmesini sağladık.

"Hazır mısın, küçük Vega?" Max bağırdı ve öğrenci kalabalığı daha yüksek sesle slogan attı, kana susamışlıkları artıyordu. Beni de bir korkak yaptığını bilmeme rağmen bu işin sorumluluğunu üstlendiği için ona minnettardım. Ama başka bir yolu yoktu ve Xavier'e odaklandığım sürece, kardeşlerim yanımdayken bunun üstesinden gelebileceğimi biliyordum.

"*Atla!"* Max bağırdı, Zorlaması bir koçbaşı kadar güçlüydü.

Roxy ileri doğru bir adım attı ama sonra sarsılarak durdu ve Max bir küfür savurdu. "Salladı gitti," diye homurdandı ve çılgınca bir nedenden dolayı

buna gülüyordu. Çünkü tabii ki gülüyordu. O kız ay kadar inatçıydı.

"Hallediyorum," dedi Seth karanlık bir sırıtışla ve bir an sonra uğuldayan bir rüzgâr odayı yırtarak kirişlere kadar çıktı ve rüzgârı onun sırtına doğru yönlendirmeye başladı.

Ama Roxy itilmesine izin verecek türden bir kız değildi, bu yüzden adam onu kenardan itecek kadar güç toplayamadan koşarak atladı ve kendini tramplenin ucundan aşağı bıraktı.

Suya doğru düşüşünü izlediğim saniyeler sonsuza dek uzuyor gibiydi, elbisesinin siyah kumaşı

Ciğerlerini yırtan bir çığlık bacaklarının etrafından dolanarak içimi parçaladı.

Suya sertçe çarptı, çalkantılı yüzeyin altında kayboldu ve ben kıvranan sıvıya bakıp onun tekrar ortaya çıkmasını beklerken saniyelerin dakikalar içinde geri saydığına yemin edebilirim.

Seth gülüyordu ve kalabalık Vega'nın kanı için çığlık atıyordu ama ben orada öylece durmuş suya bakıyor ve onu suyun içinde bulmaya çalışıyordum.

Suyun derinliklerinde onu aramak için suyla kurduğum bağlantıyı kullanarak gücümle uzandım. Bacaklarının suya vuruşunu hissettiğimde tuttuğum nefesi bıraktım ve bakışlarım o bir solukla yüzeye çıkmadan bir saniye önce havuzun ortasındaki bir noktaya kaydı. Yüzmesini kolaylaştırmak için elbisesini çıkarmıştı ve panik içinde etrafına bakınırken üzerinde sadece iç çamaşırı vardı.

Rahatlamam sadece bir an sürdü çünkü Seth bana doğru eğildi ve kulağıma fısıldadı. "Yap şunu, Darius. Bitir şu işi. Şu lanet işi bitirelim."

Ve uzuvlarım bu kararla ağırlaşmış hissetmesine rağmen, kararın çoktan verildiğini biliyordum, bu yüzden çenemi sıktım ve onun emrini yerine getirdim, suyu havuzdan çekerek onun yanında yükselen ve onu
Gölge.

Roxy ondan yüzerek uzaklaşmaya çalıştı ama ben elimi hafifçe vurarak onu bir kez daha yüzeyin altına düşürdüm ve kendi yarattığım bir akıntının içinde döndürdüm. Yüzeye doğru yüzmeye başladığında onu tekrar serbest bırakana kadar büyüyü kontrol etmek için gereken konsantrasyon dışında herhangi bir şey hissetmeme izin vermeyi reddettim
Bir kez daha.

Max yanımda parmaklarını esnetti ve suyun yüzeyi donmaya başladı, sıvının katılaşmasını izlerken kalbim küt küt atmaya başladı.

onu havuzun derinliklerine kilitledi.

Saniyeler geçti ve aniden eli buza çarptı; nabzım hızlanmaya başlayıp kulaklarımda bir kükreme duyulurken bakışlarım opak levhaya çarpan elin görüntüsüne kilitlendi.

Yıldızlar kafatasımın içinde çığlık atıyor, alay ediyor, dalga geçiyor, gülüyor, beni lanetliyordu - ne olduğundan bile emin değildim ama izlediklerini, yargıladıklarını, kaderi değiştirdiklerini biliyordum.

Bu çok boktan bir şeydi. Babamın emriyle yaptığım en kötü şeydi ve şimdi benden daha neler talep edebileceğini düşünmekten nefret ediyordum.

Roxy'nin yumruğu buza çarpmaya başladı ve Max kolumu yakalayıp bana sert bir bakış atmadan önce ne yapmaya niyetlendiğimden bile emin olamadan bir santim ileri kaydım.

"Yakında bitecek," diye homurdandı ve ben de başımı salladım ama içimdeki hastalıklı his azalmıyordu.

Aniden buz titremeye başladı ve Roxy yüzeyinin altından gücünün büyük kısmını serbest bıraktığında üzerinde örümcek ağı gibi çatlaklar oluştu.

Tam içinden bir delik açmayı başardı, Max'in kolumdaki tutuşu sıkılaşıp gücü koluma çarptığında bir nefes nefese kaldı.
kendi bariyerim.

"Onu tutmak için daha fazla güce ihtiyacım var," diye homurdandı, talebi açıktı ve onun için engellerimi bir kenara ittim, içimdeki büyü kuyusunu çekip buzu güçlendirirken gücümüzün birleşmesine izin verdim, böylece kız bir kez daha yüzeyin altında hapsoldu.

Roxy büyüsünü bizimkine karşı acımasız ve güçlü bir dalgayla savurdukça havuzun üstünü kaplayan buzun üzerinde giderek daha fazla çatlak yayıldı ve kalabalığın tezahüratları şüphe mırıltılarına dönüşerek tüm bu olayı daha önce olduğundan çok daha hayati hale getirdi.

Eğer o buzu kırmayı başarırsa, bu muhteşem bir şekilde geri teperdi. Bizden kurtulup korkusunun üstesinden gelerek ne kadar güçlü olduğunu kanıtlayacaktı ve bu gerçekleşirse babamın gazabını hayal edebiliyordum.

Max'le olan bağlantıma daha fazla büyü akıtırken kardeşimi düşündüm ve başka hiçbir şey düşünmedim, kendi su büyümü alttan onun etrafında hareket ettirirken, bacaklarının hareketlerine, kalbinin atışına odaklanarak buzu güçlendirmesine yardımcı oldum.

Mücadele etmeyi bıraktığı anda onu sudan çıkarmaya hazırdım. Bu, onu korkutmanın ötesinde herhangi bir şekilde zarar görmesiyle sonuçlanmayacaktı. Ve bunu yapmak bile içimde bir şeyleri kırmaya yetebilirdi. Çünkü geçtiğim bu çizginin asla geri dönebileceğim bir çizgi olmadığını zaten biliyordum. Artık tıpkı onun gibiydim. Asla olmayacağıma yemin ettiğim adam gibiydim.

Kararlılığım göğsümün içinde parça parça dağılmaya başlarken çenem kararlılıkla kilitlendi. Sadece biraz daha. Birkaç saniye daha.

Benim için
değil.

Ama Xavier
için.

OceanofPDF.com

Lunar Leisure binasına ulaştığımda ve kalabalığın gürültülü tezahüratları kulaklarımda çınlamaya başladığında Darcy'ye dönüp baktım, gözlerinde parıldayan paniği gördüm ve kız kardeşini aramak için hızla ondan uzaklaştım. Tehlike zaten önümüzdeymiş gibi görünüyordu ve kız kardeşi için duyduğu korku, Varisleri durdurmak için içimde bir kararlılık şimşeği daha çaktırdı.

Zalim kahkahalar havaya karışırken içeri girdim ve buzu ve altında sıkışıp kalmış kızı gördüğümde dilimden bir hırıltı döküldü.

Havuzun kenarına ulaştım ve yan tarafa daldım, avuçlarımdan bir su seli akıtarak buzu daha ben çarpmadan erittim. Dondurucu havuzun derinliklerine battım, şiddetli büyü fırtınası vücudumun etrafında dönerek uzuvlarımı kavradı ve kendi büyümün gücüyle suyun içinden geçerek Tory'nin havuzun derinliklerine batmakta olan bilinçsiz bedenine doğru bir yol açtım.

Kolumu ona doladım ve sertçe tekmeledim, yeteneklerimi kullanarak sudan yararlandım ve bizi yüzeye daha hızlı çıkardım.

Yüzeye çıktığımda bir ciğer dolusu hava çektim ve kalabalığın gürültüsü heyecanlı konuşmalara ve biraz daha gergin kahkahalara dönüşürken Tory'yi kendime sıkıca kilitledim. Havuzun kenarına doğru yüzerken çenem zonkluyordu,

Ölürse ne olacağını düşünmemeye çalışıyordu. Varisler onu öldürmüş olsaydı. Eğer Darius öldürseydi.

Tory'yi havuzun kenarına kaldırdığımda Darcy çaresizce hıçkırdı ve ben kendimi sudan çıkarırken onun kolunu tuttu.

Kalbim patlamaya hazır bir bomba gibi çarpıyordu ama odaklanmalıydım, onu iyileştirmeliydim.

Darcy, "Tory," diye hıçkırdı ve zihnim geçmişe, kendi kız kardeşimin ölümünü izlediğim ana geri döndü, Tory'nin adı onunkini terk ettiği kadar büyük bir kederle dudaklarımdan yırtıldı.

Tory'nin diğer tarafına diz çöküp elimi alnına bastırdığımda nabzım kulaklarımda çınlıyordu, teni çok soğuktu ve kalp atışları kulaklarıma ulaşmıyordu. Bunun Darcy'ninki çok yüksek sesle attığı için mi yoksa orada olmadığı için mi olduğundan emin değildim ama her iki durumda da onu geri getirmeye çalışmak için mümkün olduğunca hızlı hareket etmek zorundaydım.

Darcy ürpertici bir nefes aldı, gözleri Tory'nin durgun yüz hatlarına, mavi dudaklarına kilitlendi.

Hadi ama. Sen bir savaşçısın, Tory Vega. Uyan artık.

Elementimle ciğerlerindeki suyu aradım, damarlarına iyileştirici büyü akıtmaya devam ederken ona tutundum. Ve büyünün emin bir çekişiyle onu öksürmeye zorladım.

Gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve su yükseldiğinde sıçradı, ben kenara çekilip yolumdan çekilirken o da sıçradı. Üzerinde iç çamaşırları vardı, vücudu şiddetle titriyordu ama Darcy onu kollarıyla sararken iyi olacağını biliyordum.

Diğer yandan Mirasçılar....

Dördü de çıkışa doğru geri geri gitmeye başlayınca bakışlarım onlara kaydı ve öfke gök gürültüsü gibi içime çöktü.

"BU ODADA TEK BİR KİŞİ BİR SANTİM BİLE KIPIRDARSA, DERHAL KOVULMAKLA KARŞI KARŞIYA KALACAKSINIZ!" Öyle yüksek sesle bağırdım ki
Bu alandaki tek bir öğrenci bile bunu kaçıramazdı.

Varisler yürümeyi bıraktı ve sessizliğe gömüldü.

Darius bir elini ensesinde gezdirdi, çenesi büküldü ve gözleri anlatılmamış bir karanlık denizine dönüştü.

Seth onları yatıştırmaya çalışır gibi hepsine sürtünüyordu ve Darcy'nin cebinden çıkan saçlarını görmek öfkemi ölümcül bir bıçağa dönüştürdü.

"Yüzünüzü duvara dönün," diye emrettiğimde buradaki öğrencilerin yarısı irkildi ama lanet Mirasçılar irkilmedi. Hayır. Onlar lanet olası dünyanın krallarıydı ve belli ki istedikleri herkesi ezip geçebileceklerini ve bundan paçayı kurtarabileceklerini düşünüyorlardı.

Darius'un bakışlarını yakalamaya çalıştım ama bana bakmadı. Çenesi sabitti, yüz hatları soğuk bir kopukluk maskesiydi ve babasının bu sefer gerçekten kazandığı gibi korkunç bir hisse kapıldım. Sonunda oğlunu kendi suretinde şekillendirmeyi başarmıştı ve bunun sonucunu bana bakarken görmek dehşet vericiydi. Dördü birden dönüp bana itaat ederek duvara doğru dizildiler ve ben onlarla ne yapacağıma karar verirken volta attım.

Seyircilerin geri kalanı sanki bu onları gazabımdan kurtaracakmış gibi bir araya toplanırken kaslarım esnedi.

"İyi misin?" Darcy arkamdan boğuk bir sesle konuştu ve bu damarlarımı yeniden ateşlemeye yetti. Bu Fae değildi. Bu bir korkak hareketiydi. Ve derimin tiksintiyle karıncalanmasına neden oldu.

"Özür dilerim Darcy," dedi Tory kısık bir sesle ve göğsüm bir mengenenin içindeymiş gibi sıkıştı.

Darcy, "Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok," diye fısıldadı.

Varislerin kafalarının arkasına baktım, bunun için gerçekten yapabileceğim bir ceza olmadığını biliyordum. Tory ölmüş olsa bile, Göksel Konsey Üyeleri onları mezarlarına kadar destekleyecekti. Bunu bir kaza gibi göstermenin bir yolunu bulurlar, değerli küçük dahilerini korurlardı.

Ve bu güç karşısında kendimi işe yaramaz hissediyordum. Çünkü dünyayı yöneten insanlar için bir bok ifade etmiyorlarsa, kuralların, kodların ve ahlakın ne anlamı vardı? Ve bir gün Solaria'nın kaderini ellerinde tutacak dört kişinin önünde durduğumu fark etmemi sağladı ve bu tek hareket bu isteğimden şüphe duymama yetti. Diğer Varisleri hiçbir zaman fazla önemsememiştim ama onların bundan daha iyi olduklarını düşünmüştüm. Onların

ebeveynleriydi. Ama şimdi onların yeteneklerinin ardında duruyordum ve el altından taktiklerle hareket etmeyi seçtiklerini gördüm ve bu bende acı bir his bıraktı.

tadı ağzımda. En çok da Darius'un. Çünkü onun bu adam olmadığını biliyordum. Yine de bu kadar kolay bir canavara dönüşebilmesi dehşet vericiydi.

Varislerin takipçilerinden oluşan kalabalık kendi aralarında mırıldanmaya başladı ve bazıları aptalca bir girişim olan çıkış için bir teklifte bulundu.

"Ben ne olduğunu duyana kadar kimse bu odadan çıkmayacak," diye bağırdım ve kaçışan öğrenciler kurdun önündeki ürkek koyunlar gibi geri çekildiler.

Varislere doğru sinsice ilerledim, bakışlarım Seth'e kilitlendi ve uzun saçlarını avucumun içine alıp kafasını gürültüyle duvara çarptım. Kahretsin, bu iyi hissettirdi.

"Bu gece Vega İkizleri'ne olanlar hakkında söyleyecek bir şeyin var mı?" Seth dişlerinin arasından acı dolu bir tıslama çıkarırken talep ettim ve içimi bir memnuniyet kapladı.

Bu Blue için, seni kendini beğenmiş pislik. "Hayır efendim,"

dedi Seth kısık bir sesle. Tabii ki öyle bir şey yapmadı.

Yanında Max'e doğru bir adım attım ve o nefesinin altında bana küfredinceye kadar yüzünü duvara bastırdım. "Peki ya sen. Rigel?"

"Hayır, efendim," diye mırıldandı ve ben bunun nasıl sonuçlanacağını çok iyi biliyordum.

Caleb'a doğru ilerledim ve kulağına eğilerek konuştum. "Kaynağınla taşak mı geçiyordun Caleb? Bunun Vampir kurallarına aykırı olduğunu biliyorsun ve bunun için dişlerini sökme havasında olabilirim." Bu bir boş tehdit. Melinda Altair oğlunu beladan uzak tutmak için gökleri yerinden oynatırdı. Ama Vampir Yasası'nın birkaç ihlali böyle bir şeyle sonuçlanabilirdi ve en azından bunu başarmanın bir yolunu bulabileceğime inanmasını umuyordum.

Caleb'in geniş omuzları öfkeyle gerildi ve benimle kavga etme içgüdüsünü dizginlediğini biliyordum. Bu gece bir kural ihlali daha yaparsa annesi gelip oğlunun kafasının neden koptuğunu bana sormak zorunda kalabilirdi. "Kuralların farkındayım efendim. Ben ona hiçbir şey yapmadım."

"Saçmalık," diye tersledim, kanımda kaynayan öfkeyle.

Sonra Darius'a doğru ilerledim, bağ beni ona doğru çekerken bir elimi omzuna koydum ve onunla aramı düzeltmem için yalvardım. İstekleri umurumda değildi ama ondan gerçek bir cevap almak umurumdaydı. Diğerleri siki tutabilirdi ama Darius en azından bana karşı dürüst olacaktı. Elimi silkti ama ben onun yerine kolumu sıkıca ona doladım, aramızdaki bağı hissetmeye zorladım ve buna karşı savaşırken vücudundaki gerilim iki katına çıktı.

"Yüzüme karşı da yalan söyleyecek misin, Darius?" diye sordum.

Darius beni silkeledi. "Karşımda bir duvar varken yüzünüze karşı yalan söyleyemem, değil mi efendim?" Ses tonu alaycıydı ve beni susturmak için tasarlanmıştı, Muhafız bağının içimde keskin bir şekilde alevlenmesine neden oldu ve aramızdaki şeyleri düzeltmemi istedi. Ama siktir et onu. Bunu yapan oydu. Bağ beni içten dışa doğru yok etse bile ona boyun eğmeyecektim.

Aynı anda onu serbest bırakarak etrafımda döndürdüm ve bana Lionel Acrux'a yakışır buz gibi bir kopuklukla baktı. Tanıdığım ve sevdiğim çocuğu gözlerinde aradım, onu orada bulmak o kadar zordu ki, bir an için ne kadar ileri gittiğinden korktum.

"Son bir şans," dedim kısık bir sesle, sadece onun için. "Açıkla."

Darius'un gözleri yüzümden Tory'ye kaydı, çenesi titriyordu ve gözlerinde bir acı titreşimi vardı, orada bir canavar değil bir adam bulduğum için içim rahatladı.

Darius alçak bir ses tonuyla, "Onların gitmesini istiyoruz," dedi. "Sadece onları dışarı çıkarmaya çalışıyoruz - üzerimizdeki baskıyı biliyorsun. Max onların korkularını öğrendi ve biz de... onları hayata döndürdük." Hiçbir şey yokmuş gibi omuz silkti ama her şey vardı.

Hayal kırıklığı içinde başımı salladım. Tehdit edildiğini biliyordum, Lionel'a meydan okuyarak aldığı riski biliyordum, Xavier'i ateş hattına attığını biliyordum ama bu... bu kalpsiz bir zorbanın işiydi. Tahtı hak eden bir Fae'nin değil. "Tüm Varisler arasında *senin* ailenden daha iyi olduğunu sanıyordum."

Darius'un yüzü buruştu ve ben de ona sırtımı dönerek bu gece yaptıklarını ne kadar az düşündüğümü gösterdim. Lionel'ın Konsey'deki yerini bir an önce alması için hazırlanmasına yardım etmek, onu topuğunun altında ezmek için yorulmadan çalışmıştım. Ama gözümün önünde neye dönüştüğünü göremeyecek kadar kör müydüm?
Gözleri mi? Artık Lionel'ın kuklası mıydı?

Xavier'i koruma ihtiyacını anlayamıyor değildim ama Vegas'la bu şekilde ilgilenmesi gerekli değildi. Çok daha iyi, çok daha onurlu bir şekilde halledilebilirdi. Ve şimdi tüm dünya onun ve diğer Varislerin bir tehditle nasıl başa çıktığını görecekti. Ve bunun hiç de asilce olmadığı kesindi.

"Vega kızları dışında bu odada bulunan herkes bir hafta boyunca benimle birlikte gözaltında tutulacaktır. Capella, Altair, Rigel ve Acrux, iki hafta boyunca

uyarı alırsınız. Bir daha böyle bir şey yaparsanız, yıldızların oğulları olmanız umurumda değil, Zodiac'tan atılırsınız." Bunu ancak bu kadar ileri götürebilirdim. Konsey Üyeleri bundan daha fazla cezaya razı olmazlardı. Bu berbat bir durumdu ama dünyanın berbat olduğunu düşünmeye başlamıştım. Ve güç her şeyin merkezindeydi, iyiyi yozlaştırıyor ve kötüyü yoğunlaştırıyordu.

"Biliyor musun, Orion? Git kendini becer," diye hırladı Darius, yanımdan geçip doğruca kapıdan çıktı.

Benimle mesafeli bir şekilde konuşmasına sinirlendim, arkasından ters ters baktım ve takip etmemi isteyen bağa tüm gücümle karşı koydum. Ama kırbaçlanmış bir bekçi köpeği gibi ona doğru koşmayacaktım. Bu gece seçimini yapmıştı. Bunu benimle tartışmak, bir alternatif bulmak için bolca fırsatı vardı. Ama hayır, bu varislerin seçimiydi. Ve şu anda bir gün hepsine boyun eğme düşüncesi beni hasta ediyordu.

"Gözaltı mı?" Tory tısladı. "Bu kadar mı?"

Bu soruyu tatmin edecek bir cevabım olmadığı için sessiz kalırken dişlerim ağzımda sıkıldı. Yine de ona bakarken uzun zamandır kayıp olan bir parçamı çekiştiriyor, bana bakan Clara'dan başka birini görmekten kendimi alamıyordum.

"Bunu yanlarına bırakmalarına nasıl izin verirsin?" Darcy talep etti ve gözlerim ona kaydı, göğsümdeki çekiş derinleşti. *Çünkü başka seçeneğim yok, Blue.*

İkisinin de önünde çömelmek için hareket ettim ve Tory'nin eline uzandım, o anda yapabileceğim tek şeyi teklif ettim. "Daha fazla iyileşmeye ihtiyacın var."

"Burada olmaz," diye mırıldandı, gözleri seyreden kalabalığa kaydı. "Sadece gitmek istiyorum."

Onu görmezden geldim, elimi omzuna bastırdım ve kafamın içinde çalkantılı bir fırtına oluşurken onu daha da iyileştirmeye çalıştım. Tüm enerjimi

Bunu yaparken, gücümü bu kıza verirken tam da olmam gereken yerde olduğumu hissediyor ve neden gökyüzündeki tüm yıldızlar bizi izliyormuş gibi hissettiğimi merak ediyordum. İçimde onları bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığıma dair bir his vardı ama bu aptalcaydı. Bu savaşta onların tarafında değildim ama bu, bunu benim istediğim anlamına gelmiyordu.

Kız kardeşinin elini tutarken Darcy'ye bir bakış attım ve şimdi gerçekten gidecekler mi diye merak ettim. Ölümlüler Diyarı'na geri dönmek. Hayatlarını kurtarmak için kaçacaklardı. Solaria'nın, Fae'lerin yaşam tarzına alışmak için çok az zamanları olmuştu, o halde neden kalsınlardı ki?

İçimdeki Fae onların gözlerinde bir mücadele görmek istedi ama yoktu. Yenilmiş görünüyorlardı. Ve bununla ilgili bir şey bana doğru gelmedi.

Bu şekilde değil. Bu şekilde çekip gidemezsin.

Tory bacaklarını göğsüne doğru kıvırdı, soğuk vücudunu kavramaya devam ederken dişleri gıcırdıyordu. Sanki ilk kez fark ediyormuş gibi Darcy'nin saçlarına uzandı ve Darcy'nin boğazı, yumruğumu Seth Capella'nın göğsüne sokup kalbini yerinden sökmek istememe neden olacak şekilde titredi.

Tekrar uzayacak. Sadece bir saç uzatma iksirine ihtiyacı var. Birisi ona bunu mutlaka söyleyecektir.

"Ateş büyünü kullan," diye mırıldandım Tory'ye. "Isınmana yardımcı olur."

Bakışları bir an için bana kaydı ve benden biraz uzaklaştı ama gitmesine izin vermedim. Bende bir düşman gördüğünü biliyordum ve belki de bu doğru bir değerlendirmeydi. Ama ben hala onun öğretmeniydim, bu kan davası dışında da ona karşı bir görevim vardı ve ona yapılanlara göz yummadığımı bilmesi umurumda değildi.

"Sadece ciğerlerindeki tüm suyun çıktığından emin oluyorum ve verdiği hasarı iyileştiriyorum," diye açıkladım düz bir tonda, bu kıza ve Darius'un öfkesinin sonucuna bakarken kalbim göğsümde giderek daha fazla batıyordu. *O*

bu gece Lionel gibi olmayı seçti. Bu yolu o seçti ve korkarım artık bu yoldan geri dönemeyecek.

"Ne oldu sana böyle?" Tory kız kardeşine sordu, sesi hâlâ hamdı.

Darcy'nin dudakları aralandı, sonra tekrar kapandı ve bakışları Seth, Caleb ve Max'in ötesine kaydı, Tory de onun görüş alanını takip etti. Gözlerini hızla başka tarafa çevirdi ve ciğerlerindeki son hasarı iyileştirip elimi omzundan çekerken büyüm boşalmaya başladı.

Tory bana belirsizlikle baktı, sonra dizlerini vücuduna yaklaştırdı, açıkça içindeki dantelli iç çamaşırını örtmeyi amaçlıyordu. Kalabalık hâlâ izliyordu ve bu başka bir aşağılanma seviyesi devam etmeyecekti.

"Caleb, gömleğini çıkar ve Bayan Vega'ya ver," diye çıkıştım.

Caleb düğmelerini çözmeye başlamadan önce bir an tereddüt etti.

"Ondan hiçbir şey istemiyorum," dedi Tory, sesi alçak ve korku doluydu.

ama kararı netti.

Caleb durakladı ve ben de bu durum karşısında kısık bir hırıltı çıkardım, kendi ceketimi çıkarıp ona uzattım. Darcy, Tory'nin kollarını ceketin kollarına soktu ve ıslak saçlarını ceketin yakasının altından çekti. Ayağa kalkıp ceketin düğmelerini iliklediğinde rahatlamıştım, iyi olacağından emindim. Belki zihinsel olarak değil ama en azından fiziksel olarak. Gözleri ayaklarının üzerindeydi ve bu kızın Varislerin ateşini söndürmesine izin vermeyeceğine dair içimde sessiz bir umut vardı. O bundan daha güçlüydü. Hayal edebileceğinden bile daha güçlüydü. İkisi de öyleydi.

"Seni geri götüreceğim-" Başladım ama binanın dışında bir yerden gelen dehşet dolu tiz bir çığlık havayı deldi. *Benimle dalga geçiyor olmalısınız, yıldızlar?*

"Şimdi ne olacak?" Dönüp çıkışa doğru koşmaya başlarken homurdandım.

Darcy ve Tory çift kapıya ulaştığımda bana yetiştiler ve içgüdülerim kapıları iterek açıp Vampir hızımı kullanma dürtümü dizginlerken onları geride bırakmamamı söyledi.

Patika boyunca yürüdüm, omurgamdan aşağı bir ürperti yuvarlanırken dişlerim uzadı ve Küre'ye doğru adımlarımı hızlandırdım.

Ateşin ışığı Küre'nin altın dış yüzeyine yansırken orada bir kalabalık toplanmıştı ve içimi bir telaş kapladı. *Ne haltlar dönüyor?*

"Kenara çekilin!" Emrettim ve kalabalık geçmeme izin vermek için ayrıldı.

Ben ilerlerken ikizler hemen arkamda kaldılar ve ben kalabalığın önüne ulaştığımda parmaklarım cebimde bir anahtar bıçağı olarak gizlenmiş kılıcı kaşıyordu.

"Kim o?" diye mırıldandı bir çocuk sağımda.

Bir kız korkuyla, "Sence bir su perisi miydi?" diye fısıldadı.

Ateşin sıcaklığı üzerime döküldü ve cesedi görmeden hemen önce ölümün iğrenç kokusu duyularıma çarptı.

"Bu da ne böyle?" Darcy korku içinde fısıldadı.

"Ejderha Ateşi'nin sadece böyle yandığını görmüştüm," diye solumdan bir çocuk sesi geldi ama önümde kükreyen alevlere bakarken bunun Ejderha ateşi olmadığından emindim. Bir cehennemin beyaz sıcaklığıyla yanıyordu.

Bir ejderhanın kırmızı alevleri. Elemental büyü olabilirdi ama yine de... böyle bir parıltı yaratmak için çok güçlü bir orospu çocuğu olmaları gerekirdi.

Kollarımı kaldırdım, ateşi bir su dalgasıyla ıslattım, büyüm daha da azalırken onun gücüyle savaştım. Ve alevler nihayet hediyelerimin saldırısı altında söndüğünde, gözlerim yerdeki kömürleşmiş bir bedene kilitlendi, boğazıma bir yumru oturdu.

İkizler daha iyi görebilmek için aniden etrafımda dolanmaya başladılar ve ben burada neler olduğunu anlamaya çalışırken zihnim bir sarmalın içine girdi.

Kimdi o? Ve onları kim öldürmüştü?

"Vay anasını," diye nefes aldı Tory ve Darcy elini ağzına götürdü.

Sonunda aklım başıma geldi ve doğruldum. "Tüm öğrenciler şimdi evlerine dönecek!" diye bağırdım. "Bunları gören herhangi bir tanık Bu ölüme yol açan alevler ya da şüpheli herhangi bir şey derhal ortaya çıkacaktır." Kalabalığın içinde Washer'ı gördüm ve onu işaret ettim, Yerdeki cesede bakarken yüzü solmuş, gözleri büyümüştü. "Elaine'i getir!" Ona emrettim ve o da başını salladı, gözlerini kırpıştırarak gerçekliğe döndü ve kalabalığın arasına daldı.

Ben onları ceza almakla tehdit ederken ve düzeni sağlamaya çalışırken öğrenciler etrafımda hareket eden bedenlerden oluşan bir deniz oluşturdular. Bunun nasıl olduğunu ya da yerde yatanın kim olduğunu bilmiyordum ama Darius'u bulmam gerekiyordu. Çünkü bu ölüme son derece güçlü biri sebep olmuştu ve onun güvende olduğundan emin olmam gerekiyordu. Aramızdaki Muhafız bağının güçlü titreşimini hissetmeden önce o kömürleşmiş bedenin ona ait olabileceğine dair mide bulandırıcı bir düşünce geçti aklımdan ve hemen öyle olmadığını anladım, gerginlik omuzlarımdan akıp gitti. *O iyi. Sadece onu bulmam gerekiyor.*

Hâlâ cesedi görmeye ve hatta fotoğrafını çekmeye çalışan diğer tüm öğrencilere sinirlendim.

"BEŞ SANİYE İÇİNDE HALA BURADA OLAN HERKESİ, SİZİ TOPRAKTAN ÇIKARACAK KADAR SUYLA ISLATACAĞIM!" Kükredim ve kalan öğrenciler aceleyle itaat etmeye başladılar, birkaçı korku çığlıkları attı.

"Siz ikiniz hâlâ burada ne yapıyorsunuz?" İkizleri gördüğümde havladım ve şaşkınlıkla bana doğru döndüler.

"Biz sadece..." Darcy söze başladı ama cümlesine bir son bulamayınca yarım bıraktı. Panik göğsümden aktı ve onlara bakarken çenem titredi. Gitmeleri, evlerine dönmeleri gerekiyordu. Ortalıkta dolaşan lanet olası bir katil vardı.

"Defolun gidin buradan!" Ben tersledim ve Darcy irkildi, ikisi de tökezleyerek benden uzaklaştılar ve diğer öğrencilerle birlikte yol boyunca koşmaya başladılar.

Parmaklarımı saçlarımda gezdirip cesede doğru yürürken nefeslerim ağırlaştı, kalıntılara bakıp kime ait olabileceğine dair bir işaret bulmaya çalıştım.

Yıldızlar üzerimde daha parlak görünüyordu ve izlendiğimi hissederek cevap almak için onlara baktım. Yukarıdan bir gölge geçti ve Gabriel arkama inip yüzümü ona dönmem için kolumu çekiştirmeden önce kalbim bir kez daha çarptı.

"Gabriel," diye nefes nefese kaldım, omzunu sertçe kavradım. "Neler oluyor?" "Gitmen gerek," dedi, gözlerinde panik parlıyordu.

"Nereye gideceksin?" Şaşkınlıkla sordum.

"Darius'a. Şimdi, Lance," dedi çılgınca. "Babasını öldürmek için eve gitmek üzere. Dövüş başladığı anda Koruyucu bağı seni ona çekecek. Ve Darius Lionel'in ayaklarının dibinde diz çökmeden önce çapraz ateşte öleceksin."

"Ne?" Nefes aldım, bu gecenin çılgınlığı devam ederken zihnim yetişemiyordu.

"Çabuk olun," diye bağırdı yolun ilerisinden yaklaşan öğretmenlerin sesi gelirken. "Bu kaderi durdurmak için sadece dakikalarınız var. Odasında ama uzun sürmeyecek."

Başımı salladım ve bu kaderde zarların atılmaya başladığını hissedebiliyordum.

Kahretsin, hareket etmezsem ölecektim.

Emrimin tüm hızıyla Gabriel'den uzaklaştım ve anlayamadığım binlerce fısıltı kulaklarımı doldurdu, sanki yıldızlar

Yukarıdaki cennette kendi aralarında konuşuyorlardı. Ve ölümüm dengede asılı dururken kendimi onların kucaklamasına çok yakın hissettim.

Darius, ne halt ediyorsun?

OceanofPDF.com

Ignis Evi'nin merdivenlerini ikişer ikişer çıkıp odama doğru hışımla ilerlerken boğazım yanıyordu.

Kapıyı fırlatıp açtım ve duvara o kadar sert çarptı ki, tekrar yerine tekmelemeden önce masif ahşabın tam ortasından çatladı.

Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki nabzımı vücudumun her yerinde hissedebiliyordum, kaslarım titriyor ve sarsılıyordu ve içimdeki Ejderha bedenimin sınırlarını tırmalıyor, özgür kalmak için kükrüyordu.

İçimden bir öfke çığlığı koptu ve hazine sandığımın kenarını tutarak her şeyi devirip altın sikkeleri ve değerli taşları halının üzerinde her yöne saçtım.

Yumruğumu kıvırdım, duvardan sarkan yaldızlı aynaya doğru ilerledim, tüm niyetim eklemlerimi doğrudan aynaya çarpıp onu yok etmekti, ama aynada kendimi gördüğümde hareketsiz kaldım.

Gözlerimde kalbimi hoplatan bir karanlık vardı ve odamın loş ışığında, sadece ocağımdaki ateşin turuncu titreşimiyle bana bakan adamın babam olduğuna yemin edebilirdim. Yumruğunu vurmaya hazır bir şekilde kaldırmış, içinde Ejderha ateşinden daha sıcak bir öfke yanıyor ve iri gövdesinde tek bir merhamet kırıntısı bile kalmamıştı.

Uzun bir nefes aldım, gözümün önünde duran gerçekle savaşırken kaslarımdaki titreme artıyordu.

Gerçekten ona dönüşüyordum. Kabusum. Şeytanım. Canavarım.

Bu gece yaptığım şey... o kıza, benim üstün gücüme boyun eğmeye zorlamaktan başka bir sebep olmadan yaşattığım korku, hepsi onun eseriydi. O da tam olarak böyle davranırdı ve bunun için benimle gurur duyacağını fark ettiğimde midem çalkalandı.

İki büklüm oldum, duran tuvalet masasının kenarlarına tutundum. Aynanın karşısına geçip koyu renkli ahşaba bakıyor, içinden geçen taneciklere odaklanıyordum ki kendi yansımamdan bana bakan babamı görmek zorunda kalmayayım.

İstediği şey buydu. Ve asla olmayacağıma yemin ettiğim şey.

Aptalca bir şekilde daha fazla zamanım olduğunu düşünmüştüm.

Kara büyüyü öğrenme zamanı

Lance bana öğretiyordu, ateş ve su büyülerimde ustalaşmam için zaman, ona meydan okuyabilmem, onu yenebilmem, yok edebilmem için gücümü tam olarak geliştirmem için zaman.

O canavarın topuğumun altında ezildiğini hayal ederek sayısız kez uykuya dalmıştım ama bunun yerine tüm bu öfke ve nefreti, yoluma çıkmak dışında bana hiçbir şey yapmamış olan bir kıza yöneltmiştim.

Gözlerimi kapattım ama kapattığım anda tek görebildiğim oydu, vücudunun soğuktan nasıl titrediği ve o havuzun kenarında yatarken yeşil bakışlarının beni nasıl bulduğu, kız kardeşine sıkıca sarıldığı ve aralarındaki aşkın nasıl alevlendiği.

Beni o zaman görmüştü. En kötü halimi. Gözlerimin içine bakmıştı ve ne olduğumu bildiğini biliyordum ve bir şekilde bu benim kararlılığımı kıran, irademi paramparça eden ve onların kırıldığını görme kararlılığımı parçalayan şey olmuştu.

Ama artık bunun için çok geçti. Başardık. Her zaman savaşmaya yemin ettiğim adamın bedenine girmiştim. Her zaman istediği gibi ona dönüşmüştüm ve onun bana bakışı Xavier'in bana bakışıyla aynıydı.
hep ona baktı.

Sanki şimdiye kadar karşılaşma talihsizliğine uğradığı en kötü yaratıkmışım gibi. Sanki bana olan nefreti, kalbinin her atışında vücuduna pompalanan ve asla kurumayacak bir kan nehriymiş gibi.

Asla geri dönemeyeceğim bir şey yaptığıma dair mide bulandırıcı bir kesinliğe kapılmıştım. Benden önce var olduğunu bile bilmediğim bir bariyerden geçmiştim. Ve şimdi geçtiğime göre, tekrar geçmenin daha da kolaylaşacağını biliyordum. Bundan sonra yapacağım her hareket, bu gece sergilediğim zalimlikle tanımlanacaktı ve ben
asla geri alamazdım. Asla geri alamazdım. Onunla tanıştığım ilk andan itibaren beni yakan kızın içinde kırdığım şeyi asla düzeltemezdim.

Umursamamalıydım. Zümrüt gözlü ve ruhunda ateş olan kayıp bir prensesi zerre kadar umursamamalıydım. Ama umursadım. Umursadım ve yine de yaptığım şeyi yaptım. Yine de nefret ettiğim adamın emirlerine göre hareket ettim ve ruhumun eylemlerimin bedelini ödemesine izin verdim.

Bunu yapmak için nedenlerime tutunmaya çalıştım. Xavier'in benim sayemde güvende olduğunu kendime hatırlatmaya çalıştım. Ama güvende değildi. Pek sayılmazdı. O canavar hâlâ üzerimizde hüküm sürerken ve kaderlerimizi yönetirken değil.

Sadece yer değiştirip içimdeki canavarı özgür bırakmayı şiddetle arzuluyordum ama bu dürtüyle savaşıyor, bunun yerine tüm bunlara neden olan adama ve hayal bile edemeyeceğim tek özgürlük şansına odaklanıyordum.

Bir karara vardığımda gözlerim fal taşı gibi açıldı. Uzun zaman önce Lance yanımdayken ve yıldızlar bize bakarken verdiğim bir karardı bu. Lionel Acrux'a meydan okuyacak ve bu süreçte onu yok ederken üzerimdeki hâkimiyetini de yok edecektim.

Onun Göksel Konsey'deki yerini alacaktım ve eğer şanslıysam, pozisyonunu ondan çalmam için gereken savaşta ölecekti.

Ama bu artık gelecek için bir hayal olmayacaktı.

Olmayacaktı.

Bu şimdi olacaktı.

Çünkü bu şekilde, onun kötü arzularının kölesi ve ahlaksız oyunlarının piyonu olarak devam edemezdim. Bu gece kendimde ve bedenine yaptığım işkencenin bir anını bile hak etmeyen bir kızda bir şeyleri kırmıştım.

Bunu düzeltmenin bir yolu yoktu.

Ama düzeltebileceğim bir şey vardı ve o da Lionel Acrux'tu.

Başımı kaldırdım ve aynadaki adamla uzun zamandır kâbuslarıma giren adam arasındaki benzerlikleri görerek yansımama tekrar baktım. Benim bir canavara dönüşmemi mi istemişti?

Güzel. Onun canavarı olurum.

Tuvalet masasının üst çekmecesini çekip açtım ve orada sakladığım yıldız tozu torbasına uzandım, doğruca altın kaplı malikânesine gidip bu işi şimdi bitirmek niyetindeydim. İçimde parçalanmış bir adamın öfkesi ve çaresizliği vardı ve bunu bana hayat veren adama karşı bir silah olarak kullanacaktım.

Ama parmaklarım yıldız tozu kesesine dokunduğunda, etrafımda bir rüzgâr esti ve biri onu o kadar hızlı kaptı ki, hareketi zar zor fark ettim. Işıklar yandı ve başımı kaldırıp baktığımda, yansımamdaki babamın görüntüsünün kaybolduğunu, kendi yüz hatlarımın ışık tarafından netleştirildiğini ve aramızdaki tüm farklılıkların sergilendiğini gördüm.

Arkamda, avucunda yıldız tozu kesesiyle pencerenin yanında duran Lance, dişlerini ortaya çıkarmak için dişlerini bana doğru açarken öfkeli bakışları sırtımı deliyordu.

"Onu geri ver," diye talep ettim, ona doğru döndüm ve tam boyuma kadar ayağa kalktım.

"Hayır," diye aynı sertlikte cevap verdi, ben ona doğru bir adım atarken keseyi ateşe doğru uzattı ve duraksamama neden oldu.

"Ne yapıyorsun lan sen? Yıldız tozunu bana ver, Lance. Gitmem gerek."

"Babana bu şekilde meydan okuyamazsın," diye uyardı ve nereye gittiğimi ve ne yapmayı planladığımı nasıl bildiğini anlamaya çalışırken kaşlarım daha da çatıldı. "Gabriel bunun nasıl sonuçlanacağına dair bir öngörüde bulundu - kazanamayacaksın."

"Yapacağım," diye hırladım, tekrar ileri atıldım ama ben daha aramızdaki mesafenin yarısını bile geçemeden Lance yıldız tozu torbasını alevlerin içine fırlattı.

Şömineden kara alevler fışkırırken, değerli
madde ateş tarafından tüketildi ve ileri doğru fırlayıp sözde en iyi arkadaşıma çarptığımda ve onu duvara yapıştırırken gömleğinin önünü yakaladığımda içimden bir kükreme çıktı.

"Bu dövüşü kaybetmene izin veremem, Darius!" diye kükredi, bana dişlerini gösterirken beni geri itmeye çalıştı ama ben bırakmayı reddettim.

"Gabriel geleceğimi tahmin edemez!" Cevap olarak kükredim. "O yarı yolunmuş hindiyi çok az tanıyorum - hareketlerimin sonucunu *görmesine imkân yok.* Ben olsaydım-"

"Öldüğümü *gördü,*" diye tıslayan Orion sözümü kesti ve paniğin damarlarımda dolaşmasına neden oldu.

"Yalancı," diye nefes aldım ama gözlerindeki gerçeği görebiliyordum.

"Hazır değilsin," dedi sert bir sesle, beni gözlerinin içine bakmaya zorlarken yüzümü ellerinin arasında sıkmak için uzandı. "Henüz değil."

"Peki ne zaman?" Talep ettim ama sadece başını sallayabildi ve öfkeyle ondan uzaklaştım, beni rehin almaya çalışan vardiyayla savaşırken tüm vücudum titriyordu.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Lance, kurtuluş umudumu yıkarak ve ona tekrar bakmak için döndüğümde ellerimi saçlarımda yumruklamama neden olarak.

"Bu gece ne yaptığımı gördün," diye homurdandım. "Onun yüzünden ne hale geldiğimi ve bunun burada kalmayacağını biliyorsun. Xavier'i bir pazarlık kozu olarak kullandığı her zaman beni ne kadar zorlayabileceğini artık biliyor. Ve ne zaman böyle bir şey yapsam, olmak istediğim adamı parça parça yontacak, ta ki onun olmamı istediği şeye dönüşene kadar."

Lance hiçbir şey söylemedi, elleri iki yanına düşmüş bana bakıyordu ve ben onun ne gördüğünü çok iyi biliyordum. Roxy'ye ne yaptığımı öğrendiğinde gözlerindeki dehşeti görmüştüm. Hayal kırıklığını ve daha da kötüsü korkusunu görmüştüm. Babamın benim için istediği kadere gerçekten düşeceğim ve bundan asla kaçamayacağımız korkusunu.

"Onu yeneceksin," dedi Lance kararlı bir şekilde, sanki parçalandığımı görüyormuş ve kırılan parçaları bir arada tutmaya çalışmak istiyormuş gibi. "Sadece bugün değil."

"Peki ya bu arada dönüşeceğim yaratık ne olacak?" Nefes aldım, Roxy'nin çığlığı zihnimde yankılanırken içimi nefret doldurdu ve Kaderin baskısı omuzlarıma o kadar ağır geliyordu ki ayakta zor duruyordum. "Kendi yansımamı görmeye artık tahammül edemediğimde ne olacak? Lionel Acrux'u yok etmesini umutsuzca istediğin adam, ona karşı durmak için harcadığı çabayla en az onun kadar kötü olduğunda ne olacak?"

"Tutunacak bir şey buluyorsun," dedi Lance. "Sizi kim olduğunuza bağlayacak bir şey ve onu bırakmazsınız."

Bu boş öneriyle alay ettim ve gökyüzünde parıldayan yıldızları görebilmek için açık bıraktığım pencereden dışarı baktım

ötesinde.

"Sorun da bu zaten, değil mi? Cebimde kum ve kalbimde günahtan başka bir şey yok. İçimdeki iyiliğe tutunamıyorum Lance, çünkü o adam sağ olsun, artık hiçbir şey kalmadı."

Bana başka bir şey söylemek için ağzını açtı, ama derimin altındaki canavar, özgür kalmasına izin vermemi beklemekten bıkmıştı.

Pencereden koşarak atladım ve Ejderha arkamdaki cam evi sarsan bir kükremeyle etimden koptu, kıyafetlerim vücudumdan tamamen ayrıldı.

Yıldızlara doğru döndüm ve doğruca onlara doğru uçtum.
bulutlar ve dudaklarımdan kopup vücudumun üzerinde dalgalanan öfkeli bir ateş akışına izin veriyorum.

Daha da yükseğe uçtum, bulutlarda bir aralık aradım, böylece yıldızlara bakabilecek ve kaderim ve bana karşı ne kadar sık büküldüğü için onları lanetleyebilecektim, ama ne kadar yükseğe uçarsam uçayım bulutların sonunu bulamadım.

İçinden uçtuğum gri yığınının arasında bulduğum tek şey Roxanya Vega'nın gözlerindeki bakıştı, içimdeki en kötüyü görmüştü ve tüm hayatımın etrafımdaki cam kırıkları gibi paramparça olduğunu hissettim.

Belki de kaderimde hep onun canavarı olmak vardı, ama bu kaderden ondan nefret edebileceğimden çok daha büyük bir tutkuyla nefret ettiğimi fark ettim.

Çocuklar hakkında sohbet etmek ister misiniz? Tartışma grubunda bize katılın!

OceanofPDF.com

__Yazar Notu___

Zor bir yolculuktu!

Uyanış'ı yazmamızın üzerinden iki yıldan biraz fazla zaman geçti ve dürüst olmak gerekirse, hikayenin erkek tarafını anlatmak için bu yolculuğa çıktığımızda bize biraz eğlenceli geldi. İkizlerin hikayelerinin arka planında erkeklerin neler yaptığını teoride hep biliyorduk ama yazarken bunları gerçekten yaşamak bambaşka bir şeydi.

Bu aslında kendi başına hayata geçirilmesi oldukça zor bir hikaye oldu. Sanırım bu kitabın sonraki kitaplarını yazarken
ve bu adamların büyümesini ve çok daha fazlasını kucaklamasını izlemek
Kızlar hayatlarına girmeden önce yapabileceklerinden çok daha fazlasını yaptıklarından, başlangıçta ne kadar hasarlı olduklarını unuttuk. Ama onları deneyimlemek
Yaşadıkları şeyler ve hala bu kadar kayıp ve kırılmışken zihinlerine girmek gerçekten bizi eve getirdi.

Bu adamlar çok şey yaşadılar ve kesinlikle bir sürü hata yaptılar, ancak umarım hikayelerinin bu bölümü onları biraz daha net görmenize, biraz daha iyi anlamanıza ve hatta belki de seçimlerinden dolayı onları biraz daha affetmenize yardımcı olur - yine de dürüst olmak gerekirse kesinlikle pisliklerdi, bu yüzden onlara biraz öfke de hala havalı.

Bu seri ikimiz için gerçekten özel bir seri ve Solaria dünyasına duyduğumuz inanılmaz sevgi için hepinize teşekkür etmek ve bu seriye devam eden sevginiz ve desteğiniz için her birinize ne kadar minnettar olduğumuzu ifade etmek istiyoruz. Endişelenmeyin, son birkaç aydır serinin son kitaplarını geliştirmek için gerçekten çok çalışıyoruz ve çok yakında Zodiac Academy Kitap 7: Kalpsiz Gökyüzü ve son kitap 8'i sizlerle buluşturacağız.

Daha fazla saçmalamamızı ve bir sürü harika ek içeriğin yanı sıra sizin gibi diğer güzel okuyucuları bulmak için harika bir yer istiyorsanız, okuyucu grubumuza katılmayı unutmayın.

Bir kez daha sizi sevdiğimizi, neden olduğumuz acı için üzgün olduğumuzu ve

Son sayfaya kadar ve hatta belki daha da ötesine kadar işkenceye devam edeceğime söz veriyorum...

Sevgiler, Susanne & Caroline x

OceanofPDF.com